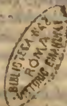
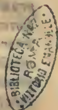
17

THEODORI GAZAE INTRODVCTIONIS GRAMMATICAE

maticæ libri quattuor, unà cùm interpretatione latina, nuper ab Hercule Girlando Mantuano, & recognita, & ab omni uitio expurgata; ubi quæ passim obscura, cæca, recondita, multis perplexa nodis, hactenus lectoris animũ latuere, ea nũc omnia omnibus aperta, candida manifesta, ac intellectu facilia leguntur: quare lector, si bonus es, nos quoq; bonos, boni aliquid tibi quotidie ferentes, bene ama: & sis felix.

MDXXVII. *Mense Nouẽbre.*

Ne quis alius librum hunc, aut imprimere, aut impressum possit uendere, Senatus Veneti Decreto cautum est.

Præclaro Equiti Domino Federico Malatestæ Patricio Mantuano, tam uirtutibus q̃ literis ornato adoleſcẽti, Hercules Girlãdus Mãtuanus felicẽ precatur fortunã.

Ἀχάριστος ὅστις εὖ παθὼν ἀμνημονεῖ. hoc eſt apud græcos uulgatũ ubiq; uerbũ Federice optime: quod & paſsim per uulgus ignobile tu ẽt uerisſimum cõperies: ſed hoc mihi ingrati animi uitium & maxime fugiendũ, et ſupra q̃ dici põt, deteſtandũ uidetur. nã ab omni humanitate maxime ego eum alienũ puto: quem accepti meriti uel minima ullo unq̃ tẽpore ceperit obliuio. Qua de cauſa ſi ego peſſimum hoc crimẽ effugere, ſi et bonus erga te, & gratus eſſe uolo, (quod oĩno non poſſum non uelle) oẽm pro uiribus dare operã debeo, ut tibi tuorũ in me meritorum, aliqua ſaltem ex parte, pares gratias referã: quod quo efficiã modo, haud ſatis pro tẽpore uideo. Nam ea tu, tuiq; parentes optimi, ac tua oĩs clara domus, in me cõtuliſtis bñficia: eis me grati animi officijs, eo amore, eo ſtudio ſemper cõplexi eſtis, ut uobis omnibus, uel minima ex parte ſatisfacere, nec meæ, nec humanæ unq̃ ſit opis. Quid faciam igitur? patiar ne me in eorum eſſe numero, qui turpi hac ingrati animi nota laborant? non certe, non per deum immortalem. Nã quoad eius facere potui, iam inde a teneris me ſemper eũ amicis meis, & præbere, & præſtare uolui, qui tanti huiuſce criminis culpa prorſus uacarẽ. Qua de cã ſi, ut & par, & æquũ eſſet, parem acceptorũ bonorum tibi gratiã referre nunq̃ poſſum, quod poſſum Federice optime id alacri, grato, ac beneuolo tibi præſtabo aĩo. Nã ſi referre gratias mihi minus licet, has tñ & habeo maximas, & ago immortales: atq; ita, ut nulla unq̃ futura ætas tot tuorũ in me meritorum memoriam poſſit abolere. Non enim ſum immemor Federice, cum ſuperiorem totum annum apud te agerem, quanta me beneuolentia, quanta pietate, q̃ liberali, officioſoq; animo tractaueris. hæc omnia mihi intimo ſunt repoſita pectore, nec unq̃ exciderint: quæ quidẽ, ut maxima ſunt, ita tibi deus optimus cumulatisſime ſatiſfaciat. Vt uero me tui & memorem, & ſtudioſum eſſe facile cognoſcas, nonnihil tibi meorum in re literaria laborũ offerre uolui, priſcorum agricolarum imitatus morem, qui ſua cuiq; Deo offerebãt dona, Cereri ſcilicet ſpicas, ac Baccho racemos. Ego igitur antiquum hoc ſecutus inſtitutum te bonis omnibus literis ac diſciplinis ornatum, literario hoc munere donare uolui. Nam cum ſuperioribus diebus Theodori Gazæ ſummi philoſophi de re grammatica

quatuor doctissimos libros à nonnullis in latinum sermonem uersos, perlegerem, eos inueni hac interpretatione multo obscuriores factos, in his enim multa fuerunt prætermissa, quæ omnino ad percipieda Theodori sensa necessaria erant: multa rursus addita, quæ tamen superflua, nihil afferebāt cōmodi studiosis: multa præterea perplexe dicta: multa obscurius interpretata, quàm ut uel doctissimus possit intelligere. Qua de causa multorum ego crebris & petitionibus, & precibus compulsus totum hoc opus & recognoui diligenter, & ab omni uitio tam interpretum, quàm librariorum expurgaui. Vt autem tibi in primis, deinde alijs omnibus studiosis gratum facerem, librum hunc pulcherrimis literarum formulis effingendum curaui. Cui uero tam doctum, tam eruditū, tā ex omni parte probatum opus dicarem Federice, te nec præstantiorem, nec digniorem habui neminem. Nam cui potius doctus liber, quàm docto adolescenti nuncupandus est? Tu profecto non græcas modo, & latinas literas, uerum & hæbraicas, & Caldeas, & Arabicas optime calles. Tu præterea puerilibus hisce annis adeo & diuinis, & naturalibus, & Mathematicis disciplinis eam impendis operam, ut tu unus omnes non modo tibi æquales, uerum & prouectiori ætate adultos hisce in præclaris studijs longe exuperes. Quo fit ut possim ego illud ubiq; prædicare, πολλῶν δ' ἀνθρώπων γλώττας ἴδες, ἠδ' ἐπιστήμας οὐ στήθεσι τεοῖς· μοῦνος ἔχεις ἁπάσας. Doctum igitur librū Federice tibi & docto, & uirtutibus omnibus insigni nuncupo: atq; hunc ueluti inuicto quodam tuæ sapientiæ armatum robore, ac felici tuo insignitum nomine, in manus studiosorum prodire uolo: quod darem maius pro tempore habui nihil. Sed hoc: tametsi paruū est munus, maximi tamen mei in te amoris perpetuum et monumentum, & pignus extiterit. Tu librū grato accipe animo: & Herculē tibi, tuæq; domui addictū suscipe, ama, foue, complectere. sis felix.

THEODORI GRAMMATICAE INTRODVCTIONIS LIBRORVM QVATTVOR PRIMVS.

Vatuor & uiginti literarum, uocales quidem septē α, ε, η, ι, ο, ω, υ, cōsonātes uero reliquæ septem & decē. Vocalium autem lōgæ quidem η, ω. breues uero ε, ο. bitemporeæ autem α, ι, υ. ex quibus diphthōgi proprie quidē αυ, ωυ, ει, ου, οι, ου. impropriè uero ᾳ, ῃ, ῳ, υι. Sed consonantium aliæ quidē semiuocales ut ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. quarū duplices quidē ζ, ξ, ψ. immutabiles autē & liquidæ λ, μ, ν, ρ. Mutæ autē ut β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. quarum tenues quidem κ, π, τ. aspiratæ uero θ, φ, χ. Mediæ autem β, γ, δ. Ex dictis autē hisce literis syllabæ fiunt. unde dictiones. ex quibus oratio. Orationis autem partes quidem, nomen. uerbum. participium. articulus. pronomen. præpositio. aduerbium. cōiunctio.

De accentibus.

Accentus autem acutus ´ grauis ` circunflexus ῀ aspiratus ῾ tenuis ᾿ auersio ’ copulatio ‿ diuisio ¨

De articulo.

Articulus aūt, alius quidē præpositiuus, ut ὁ. alius uero suppositiuus, ut ὅς. alius rursum masculi, ut ὁ. alius uero fœmi. ut ἡ. alius itē neuter, ut τό. Habet aūt & numerū, & casum, accidētia. Numerū quidē, singularem, dualē, pluralē. Casum uero, rectum, gtm, dtm, actm. Declinatio autē præpositiui quidē talis. S. Rectus ὁ. gtus τοῦ. dtus τῷ. actus τόν. D. Rectus & actus τώ. gtus & dtus τοῖν. P. Rectus οἱ. gtus τῶν. dtus τοῖς. actus τούς. S. fœmi. Rectus ἡ. gtus τῆς. dtus τῇ. actus τήν. D. Rectus & accusatiuus τά. gtus & dtus ταῖν. P. Rectus αἱ. gtus τῶν. dtus ταῖς. actus τάς. Neutra. S. Rectus τό. gtus τοῦ. dtus τῷ. actus τό. D. Rectus & actus τώ. gtus & dtus τοῖν, P. Rectus τά, gtus τῶν, dtus τοῖς, actus τά. Vocatiuū uero nullum habet, siquidē ὦ, non articulus, sed aduerbium uocatiuū est. Suppositiui aūt inflexio talis. M. S. qui, cuius, cui, quē. D. qui, quos, quorum, quibus. P. qui, rum, bus, quos. F. S. quæ, cuius, cui, quā. D. quæ quas, quarum, quibus. P. quæ, rum, bus, quas. N. S. quod, cuius, cui, quod. D. quæ, quæ, rum, quibus. P. quæ quorum, quibus, quæ.

De nomine.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Α.

ῶν τεττάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων, φωνήεντα μὲν ἑπτά, α. ε. η. ι. ο. ω. υ. Σύμφωνα δὲ τὰ λοιπά, ἑπτακαίδεκα. Τῶν δὲ φωνηέντων, μακρὰ μὲν η. ω. βραχέα δὲ ε. ο. δίχρονα δὲ α. ι. υ. ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. καταχρηστικῶς δὲ ᾳ. ῃ. ῳ. υι. Τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν ἡμίφωνα, οἷον ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ. ὧν διπλᾶ μὲν ζ. ξ. ψ. ἀμετάβολα δὲ καὶ ὑγρὰ λ. μ. ν. ρ. Τὰ δὲ ἄφωνα, οἷον β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ. ὧν ψιλὰ μὲν κ. π. τ. Δασέα δέ, θ, φ, χ. Μέσα δὲ β. γ. δ. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τῶνδε γραμμάτων αἱ συλλαβαί, ὅθεν αἱ λέξεις, ἐξ ὧν ὁ λόγος. Τοῦ δὲ λόγου μέρη μὲν ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σύνδεσμος.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΩΝ.

Προσῳδίαι δὲ ὀξεῖα ´ βαρεῖα, ` περισπωμένη, ῀ δασεῖα ῾, ψιλή ᾿, ἀπόστροφος ᾿, ὑφὲν _ διαστολή ,.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἄρθρον δὲ τὸ μέν τοι προτακτικόν, οἷον ὁ. τὸ δὲ ὑποτακτικόν, οἷον ὅς. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικόν, οἷον ὁ. τὸ δὲ θηλυκόν, οἷον ἡ. τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον τό. ἔχει δὲ καὶ ἀριθμόν, καὶ πτῶσιν. ἔστι μὲν οὖν ἀριθμὸν μὲν ἑνικόν, δυϊκόν, πληθυντικόν. πτῶσιν δὲ εὐθεῖαν, γενικήν, δοτικήν, αἰτιατικήν. Κλίσις δὲ τοῦ μὲν προτακτικοῦ τοιαύτη. Ε. Ἡ εὐθεῖα ὁ. ἡ γενικὴ τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτιατικὴ τόν. Δ. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Π. Ἡ εὐθεῖα οἱ. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τούς. Ἑνικά. θηλυκά. Ἡ εὐθεῖα ἡ. ἡ γενικὴ τῆς. ἡ δοτικὴ τῇ. ἡ αἰτιατικὴ τήν. Δ. Ἡ εὐθεῖα, καὶ αἰτιατικὴ τά. ἡ γενική, καὶ δοτικὴ ταῖν. Π. ἡ εὐθεῖα αἱ. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ ταῖς. ἡ αἰτιατικὴ τάς. Οὐδέτερα. Ε. Ἡ εὐθεῖα τό. ἡ γενικὴ τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτιατικὴ τό. Δ. Ἡ εὐθεῖα, καὶ αἰτιατικὴ τώ, ἡ γενικὴ καὶ δοτική, τοῖν. Π. Ἡ εὐθεῖα τά. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τά. Κλητικὴν δὲ οὐδέν, οὐδεμίαν ἔχει. τὸ γάρ, ὦ, οὐκ ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίρρημα κλητικόν. Τοῦ δὲ ὑποτακτικοῦ κλίσις τοιαύτη. Ἀρσενικὰ ἑνικά. Ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν. Δ. ᾥ. οἷν. Π. οἵ. ὧν. οἷς. οὕς. Θηλυκά. Ε. ἥ. ἧς. ᾗ. ἥν. Δ. ἅ. αἷν. Πλ. αἵ. ὧν. αἷς. ἅς. Οὐδέτερα. Ενι. ὅ. οὗ. ᾧ. ὅ. Δ. ᾥ. οἷν. Πλ. ἅ. ὧν, οἷς. ἅ.

DE NOMINE.

*diuiditur nomē iu*x*ta signi ficatum.*

NOmen autem aliud quidē proprium, ut Socrates. aliud uero appellatiuū, ut homo. aliud adiectiuū, ut bonus. aliud relatiuū, ut qualis: ali. numerale, ut unus, duo, tres. Accidētia aūt habet, genus, speciem, numerū casum, personam. Genus quidē masculinū ut sermo. fœm. ut scientia. neutrum ut bonū. Speciem uero, primitiuam ut omnis. deriuatiuā ut Theō. Figuram autē, simplicem ut equus. compositā ut Philippus. Numerum uero, singularem ut deus. dualem ut dij. pluralem ut dij. Casum autem, rectum genitiuū, datiuū, accusatiuū, & uocatiuum. Personam uero, tertiam ut Socrates. secundam ut o socrates.

De declinatione.

Declinatur aūt, aut paribus syllabis αἰνείας αἰνείου. aut īparibus syllabis αἴας αἴαντος. Et paribus quidē syllabis quadrifariā, imparibus uero uno modo. Vnde & declinatio noīs alia quidem prima uocetur, alia secunda, alia tertia, alia quarta, alia quinta, imparibus syllabis. Prima igitur est nominum in ᾱς, uel in η̄ς desinentium mascu. quorū genitiuus in ου. dtūs in ᾳ, uel in ῃ. accusatiuus ī ν̄ cū uocali noīatiui desinit. Nominatiuus ὁ αἰνείας. genitiuus τοῦ αἰνείου. datiuus τῷ αἰνείᾳ. accusatiuus τὸν αἰνείαν. uocatiuus ὦ αἰνεία & ὦ αἰνείας. Noīatiuus & actūs τὼ αἰνεία. genitiuus & datiuus τοῖν αἰνείαιν. uocatiuus ὦ αἰνεία. Nomiatiuus οἱ αἰνεῖαι. gtūs τῶν αἰνειῶν. dtūs τοῖς αἰνείαις. actūs τοὺς αἰνείας. uocatiuus ὦ αἰνεῖαι.

Singularia.

Hic Chryses. huius sæ. huic sæ. hunc sen. o se, & o ses. D. hi & hos chry. horum & his chry. o sæ. Plu. hi sæ. horum sarum. his chrisis. hos sas o chrysæ.

Secunda declinatio.

Secunda uero in ᾱ, uel in η̄, desinētium fœmi. quorum genitiuus in ᾱς, uel in η̄ς. datiuus in ᾳ, uel in ῃ. accusatiuus in ν̄ cū uocali recti desinit. S. Hæc maia. huius maiæ. huic maiæ. hanc iam. o ia. D. hæ & has ma. harū & his ma. o iæ. P. Hæ iæ. harum iarum. his maijs. has maias. o maiæ.

Singularia.

Hæc musa. huius musæ. huic musæ. hanc sam. o sa. D. hæ & has sas. harum & his mu. o sæ. P. hæ musæ. harum rum. his sis. has sas. o sæ. S. hic honor. huius ris. huic ri. hunc rem. o nor. D. hi & hos res. horum & his rum. bus. o res. P. hi res. horū rum. his ribus. hos res. o res. Sciendū quod sola noīa in ᾱ purum, uel in ρᾱ, uel in λᾱ, uel in θᾱ desinentia, finale idem ᾱ seruantia, declinantur. Maia, maiæ. dies, diei. Leda, dæ. capella. læ.

Tertia

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ὄνομα δὲ τὸ μὲν κύριον· οἷον Σωκράτης· τὸ δὲ, προσηγορικὸν· οἷον ἄνθρωπος· τὸ δὲ ἐπίθετον, οἷον ἀγαθός· τὸ δὲ ἀναφορικὸν, οἷον οἷος· τὸ δὲ ἐρωτηματικὸν, οἷον ποῖος· τὸ δὲ ἀριθμητικὸν· οἷον εἷς, δύο, τρεῖς. Παρεπόμενα δὲ ἔχει, γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμὸν, πτῶσιν, πρόσωπον. Γένος μὲν ἀρσενικὸν, οἷον λόγος· θηλυκὸν, οἷον ἐπιστήμη· οὐδέτερον· οἷον ἀγαθόν. Εἶδος δὲ πρωτότυπον, οἷον πᾶς· παράγωγον, οἷον θέων. Σχῆμα δὲ ἁπλοῦν, οἷον ἵππος, σύνθετον, οἷον Φίλιππος. Ἀριθμὸν δὲ, ἑνικὸν οἷον θεός· δυικὸν οἷον θεώ· πληθυν. οἷον θεοί. Πτῶσιν δὲ εὐθεῖαν, γενικὴν, δοτικὴν, αἰτιατικὴν, καὶ κλητικήν. Πρόσωπα δὲ, τρίτον, οἷον Σωκράτης· δεύτερον, οἷον ὦ Σώκρατες.

διαιρεῖται τὸ ὄνομα κατὰ τὴν σημασίαν.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ.

Κλίνεται δὲ, ἤτοι ἰσοσυλλάβως· αἰνείας αἰνείου· ἢ περιττοσυλλάβως· αἴας αἴαντος. Καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν, πενταχῶς· περιττοσυλλάβως δὲ, μοναχῶς. Διὸ καὶ κλίσις τοῦ ὀνόματος ἡ μὲν πρώτη καλεῖται· ἡ δὲ δευτέρα· ἡ δὲ τρίτη· ἡ δὲ τετάρτη· ἡ δὲ πέμπτη, περιττοσυλλάβως. Πρώτη μὲν οὖν ἡ τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν· ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου· ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ· ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ἡ εὐθεῖα ὁ αἰνείας· ἡ γενικὴ τοῦ αἰνείου· ἡ δοτικὴ τῷ αἰνείᾳ· ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν· ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία· καὶ ὦ αἰνείας. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ αἰνεία· ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν αἰνείαιν· ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία. Ἡ εὐθεῖα οἱ αἰνεῖαι· ἡ γενικὴ τῶν αἰνειῶν· ἡ δοτικὴ τοῖς αἰνείαις· ἡ αἰτιατικὴ τοὺς αἰνείας· ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεῖαι.

ΕΝΙΚΑ.

Ὁ χρύσης· τοῦ χρύσου· τῷ χρύσῃ· τὸν χρύσην, καὶ χρύση, καὶ ὦ χρύσης. Δ. τὼ χρύσα· τοῖν χρύσαιν ὦ χρύσα. Π. Οἱ χρύσαι· τῶν χρυσῶν· τοῖς χρύσαις τοὺς χρύσας· ὦ χρύσαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Δευτέρα δὲ ἡ τῶν εἰς α, ἢ εἰς η, ληγόντων θηλυκῶν, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας ἢ εἰς ης, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ ἢ εἰς ῃ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν· μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ε. Ἡ μαῖα· τῆς μαίας· τῇ μαίᾳ· τὴν μαῖαν· ὦ μαῖα. Δ. τὰ μαία· ταῖν μαίαιν· ὦ μαία. Π. αἱ μαῖαι· τῶν μαιῶν· ταῖς μαίαις· τὰς μαίας· ὦ μαῖαι.

ΕΝΙΚΑ.

Ἡ μοῦσα· τῆς μούσης· τῇ μούσῃ· τὴν μοῦσαν· ὦ μοῦσα. Δ. τὰ μούσα· ταῖν μούσαιν, ὦ μούσα. Π. Αἱ μοῦσαι, τῶν μουσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ὦ μοῦσαι. Ε. Ἡ τιμὴ, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμήν· ὦ τιμή. Δ. τὰ τιμὰ, ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά. Π. Αἱ τιμαὶ, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ὦ τιμαί. Ἰστέον ὅτι μόνα τὰ εἰς α καθαρὸν, ἢ εἰς ρα, ἢ εἰς δα, ἢ εἰς θα λήγοντα, τὸ ληκτικὸν αὐτῶν α φυλάσσοντα κλίνεται, μαῖα, μαίας, ἡμέρα, ἡμέρας, λήδα, λήδας, κιασαίθα, κιασαίθας.

Tertia declinatio.

Tertia uero est in ōs desinentium masculinorum, & fœmi. & in ōν neutrorum, quorum genitiuus in ου, datiuus in ῳ, actus in ν cũ uocali no-minatiui desinit. Hic deus. huius dei. huic deo. hunc deum. o deus, et o dee. Hi dij, & hos deos. horũ deorum, & his dijs. o dij. Hi dij. horũ rũ. his dijs. hos deos. o dij. Hæc uia. huius uiæ. huic uiæ. hãc uiã. o uia, et o uia. Hæ uiæ & has uias. harũ uiarum, & hijs uijs. o uiæ. Hæ uiæ. harum uiarum. his uijs. has uias. o uiæ. Hoc bonum. huius boni. huic bono. hoc bonũ. o bonũ. Hæc & hæc bona. horũ bonorũ, et his bonis. o bona. Hæc bona. horũ bo-norũ. his bonis. hæc bona. o bona.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio est in ως desinentiũ masculinorumq; & fœmini-norum. & ĩ ων neutrorũ, quorũ genitiuus in ω, datiuus in ῳ, actus in ν cum uocali recti desinit. Hic menelaus. huius lai. huic lao. hunc laum. o menelae. Hi & hos mene. horum & his mene. o menelai. Hi menelai. ho-rum menelaorum. his lais. hos laos. o menelai. Hæc area. huius areæ. huic areæ. reã. o rea. Hæ & has are. harum & his are. o reæ. Hæ areæ. harũ arum. his reis. has reas. o reæ. Hoc fertile. huius fertilis. huic tili. hoc tile. o tile. Hæc & hæc ferti. horum & his ferti. o tilia. Hæc fertilia. horũ fer tilium. his libus. hæc lia. o lia.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio est masculinorumq; & fœmi. & neutrorũ, quorũ genitiuus in ος datiuus in ι accusatiuus in α & quãdoq; in ν. exceptis neu tris. Hic Aiax. huius aiacis. huic ci. hunc cem. o aiax, & o aiax. Hi & hos aia. horum & his aia. o aiaces. Hi aiaces. horũ cum. his aiacibus. hos aiaces o aiaces. Hic turtur. huius turis. huic turturi. hunc turẽ. o turtur. Hi & hos tur. horum & his tur. o tures. Hi tures. horum turum. his ribus. hos tu res. o res. Hoc tribunal. huius nalis. huic nali. hoc nal. o nal. Hæc & hæc tri. horum & his tri. o nalia. Hæc tribunalia. horum nalium. his nalibus. hæc nalia o tribunalia.

Quintæ aũt huiusce inflexiõis sunt, quæ patiuntur cõtractionem, alia quidẽ magis, alia uero minus. Iõ & quædã multũ patiẽtia, quædã uero pa rũ patiẽtia uocentur. Sint autẽ & multum patientum alia quidẽ α. ε. ο: ap pellata, ut hæc. demosthenes. uerum. murus. Alia uero ι: serpens. sinapi. alia α. caro. Parum patientum uero, alia quidem ευ. rex, alia ου. bos, alia ω: Latõa, pudor, alia primũ ν iucundus, ciuitas. alia secundũ ν: racemus. Qũo autem & ubi horũ singula transmutentur, cõsideretur in his,

si acceperimus

ΤΡΙΤΗ.

Τρίτη δὲ ἡ τῶν εἰς ος ληγόντων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ον οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς ῳ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ὁ θεός. τοῦ θεοῦ. τῷ θεῷ. τὸν θεόν. ὦ θεὸς καὶ ὦ θεέ. τὼ θεώ. τοῖν θεοῖν. ὦ θεώ. Οἱ θεοί. τῶν θεῶν. τοῖς θεοῖς. τοὺς θεούς. ὦ θεοί. Ἡ ὁδός. τῆς ὁδοῦ. τῇ ὁδῷ. τὴν ὁδόν. ὦ ὁδὸς καὶ ὦ ὁδέ. Τὰ ὁδώ. ταῖν ὁδοῖν. ὦ ὁδώ. Αἱ ὁδοί. τῶν ὁδῶν. ταῖς ὁδοῖς. τὰς ὁδούς. ὦ ὁδοί. Τὸ καλόν. τοῦ καλοῦ. τῷ καλῷ. τὸ καλόν. ὦ καλόν. Τὼ καλώ. τοῖν καλοῖν. ὦ καλώ. Τὰ καλά. τῶν καλῶν. τοῖς καλοῖς. τὰ καλά. ὦ καλά.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τετάρτη κλίσις ἡ τῶν εἰς ως ληγόντων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ων οὐδετέρων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ω. ἡ δοτικὴ εἰς ῳ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ὁ μενέλεως. τοῦ μενέλεω. τῷ μενέλεῳ. τὸν μενέλεων. ὦ μενέλεως. Τὼ μενέλεω. τοῖν μενέλεῳν. ὦ μενέλεω. Οἱ μενέλεῳ. τῶν μενέλεων. τοῖς μενέλεῳς. τοὺς μενέλεως. ὦ μενέλεῳ. Ἡ ἅλως. τῆς ἅλω. τῇ ἅλῳ. τὴν ἅλων. ὦ ἅλως. Τὰ ἅλω. ταῖν ἅλῳν. ὦ ἅλω. Αἱ ἅλῳ. τῶν ἅλων. ταῖς ἅλῳς. τὰς ἅλως. ὦ ἅλῳ. Τὸ ἀνώγεων. τοῦ ἀνώγεω. τῷ ἀνώγεῳ. τὸ ἀνώγεων. ὦ ἀνώγεων. Τὼ ἀνώγεω. τοῖν ἀνώγεῳν. ὦ ἀνώγεω. Τὰ ἀνώγεω. τῶν ἀνώγεων. τοῖς ἀνώγεῳς. τὰ ἀνώγεω. ὦ ἀνώγεω.

ΠΕΜΠΤΗ.

Πέμπτη κλίσις ἡ τῶν ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος. ἡ δοτικὴ εἰς ι. ἡ αἰτιατικὴ εἰς α. καί ποτε εἰς ν, πλὴν τῶν οὐδετέρων. Ὁ αἴας. τοῦ αἴαντος. τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἶας, καὶ ὦ αἶαν. Τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν. ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες. τῶν αἰάντων. τοῖς αἴασι. τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες. Ἡ ζυγών. τῆς ζυγόνος. τῇ ζυγόνι. τὴν ζυγόνα. ὦ ζυγών. Τὰ ζυγόνε. ταῖν ζυγόνοιν. ὦ ζυγόνε. Αἱ ζυγόνες. τῶν ζυγόνων. ταῖς ζυγόσι. τὰς ζυγόνας. ὦ ζυγόνες. Τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. τῷ βήματι. τὸ βῆμα. ὦ βῆμα. τὼ βήματε. τοῖν βημάτοιν. ὦ βήματε. Τὰ βήματα. τῶν βημάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βήματα.

Τῆς δὲ πέμπτης ταύτης κλίσεως, ἔστιν ἃ καὶ συναίρεσιν πάσχει, τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἧττον. διὸ καὶ τὰ μὲν πολυπαθῆ, τὰ δὲ ὀλιγοπαθῆ καλεῖσθαι. Ἔστω δὲ καὶ τῶν μὲν πολυπαθῶν, τὰ μὲν η. ε. ο. καλούμενα. οἷον τὰ τοιαῦτα. Δημοσθένης. ἀληθές. τεῖχος. Τὰ δὲ ι. ῦς. σίνηπι. Τὰ δὲ α. κρέας. Τῶν δὲ ὀλιγοπαθῶν, τὰ μὲν, ευ. βασιλεύς. τὰ δὲ ου. βοῦς. τὰ δὲ ω. λητώ. αἰδώς. τὰ δὲ πρῶτον υ. ἰχθύς. ἆ συ. τὰ δὲ δεύτερον υ. βότρυς.

Πῶς δὲ καὶ πῆ τούτων ἕκαστα μεταβάλλει θεωρεῖσθαι ἐν τούτοις.

si acceperimus id prius, omnium neutrorum, & omniū dualium eundem esse nomiatiuum, & accusatiuū, & uocatiuum. Et omnium pluralium eundem esse rectum & uocatiuum.

Contractiones ᾶ, ε, ῶ.

Εο in οῦ. εϊ in ει. εα in η uel ει. εαι in η uel ει. εοι in οῖ. εω in ῶ. buius demosthenis, buic demostheni. hunc nē. hi demosthenes. horum demosthenum. & bus. hi demosthenes. horum demosthenum. hos demsthenes. Hi muri.

Contractiones ῖ.

ιϊ in ῖ. ιε in ῖ. ια, in ῖ. serpēti. hi serpentes. hos serpentes, hæc sinapia. Horum autem & ο genitiui in ω transmutatur, & ι in ε. huius serpentis. horum serpentium. Et omnibus in casibus penultimum ι in ε mutatur. Vnde rursum contractiones fiunt ει. ε. ω. similes. serpenti. serpentes. serpentes. Sinapia.

Contractiones ᾶ.

Αο in ω, αϊ in α. αε in ᾶ. αον in ων. αα in α. αω in ω. huius carnis. buic car nibæ carnes. harum ium. hæ es. harum carnium.

Contractiones ει.

Εϊ in ει. εε in ει. εα in ει. buic regi. hi reges. hos reges. Horum autem et ο genitiui in ω mutatur, attice. Regis regis. Et rursum ε in η uertitur in singulis casibus, Ionice. Regis. regi.

Contractiones οῦ.

Οε in οῦ. οα in οῦ boues. boues.

Contractiones ῶ.

Οο in οῦ. οϊ in οῖ. οα in ῶ. Latonæ. huic Latonæ. hanc nam. Horum dualia & pluralia tertiæ fiunt declinationis. hæ Latonæ. harum narum. hæ Latonæ. harum Latonarum.

Contractiones prioris ῦ.

appellat primū ῦ. noia quæ mittūt genitiuū p εος. Secūdū uero quæ p υος.

Εϊ in ει. εε in ει. εα in ει. huic iucundo. hi di. hos dos.

Contractiones secundi υ.

Υε in υ. υα in υ. hi racemi. hos racemos. Fiat autē & singularis accusatiuus & nominū οῦ, & utriusq; ῦ, à nominatiuo, mutatiōe σ in ν. bouis bouem. racemus racemum. iucundus dum. Et nominum ῖ, similiter, dem ptis uidelicet neutris. serpēs, tem. Nominati quidē declinetur, ut dictū est, quinque modis. generatim uero, sicut à genere in genus formatio. iustus, iusta, iustum. iucundus, iucunda, iucundum.

Numeraliū uero noīum, quæ unū quidē significant, singulariter semper declinātur. quæ uero duo, dualiter. quæ aūt plura, pluraliter sic. Vnus. unius.

λαβόντι πρῶτον πάντων τῶν οὐδετέρων, καὶ πάντων τῶν δυικῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν, καὶ κλητικὴν, καὶ πάντων τῶν πληθυντικῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν καὶ κλητικήν.

Πάθη τῶν η. ε. ο.

Εο, ου, εϊ, ει· εα, η, ει· εε, η, ει· εοι, οι· εω, ω. τοῦ Δημοσθένεος, ους· τῷ Δημοσθένεϊ, ει· τὸν Δημοσθένεα, η· τὼ Δημοσθένεε, η· τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν. Οἱ Δημοσθένεες, εις· τῶν Δημοσθενέων, ῶν· τοὺς Δημοσθένεας, εις· τὰ τείχεα, η.

Πάθη τῶν ι.

Ιι, ι· ιε, ι· ια, ι· τῷ ὄφιι, ι· οἱ ὄφιες, ις· τοὺς ὄφιας, ις· τὰ σινήπια, ι. τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει, καὶ τὸ ι εἰς ε· ὄφιος, εως· ὀφίοιν, εων· καὶ ὅλως παραλῆγον ι εἰς ε μεταβάλλει· ὥστε καὶ πάλιν συναιρέσεις γίνεσθαι τοῖς τῶν η. ε. ο. ὁμοίας· ὄφεϊ, ει· ὄφεες, εις· ὄφεας, εις· σινήπεα, η.

Πάθη τῶν α.

Αο, ω· αϊ, ᾳ· αε, α· αοιν, ῳν· αα, α· αω, ω· τοῦ κρέαος, ως· τῷ κρέαϊ, ᾳ· τὼ κρέαε, α· τοῖν κρεάοιν, ῷν· τὰ κρέαα, α· τῶν κρεάων, ῶν.

Πάθη τῶν ευ.

Εϊ, εῖ· εε, ει· εα, ει· τῷ βασιλέϊ, εῖ· οἱ βασιλέες, εῖς· τοὺς βασιλέας, εῖς. Τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀττικῶς· βασιλέος, ως· καὶ πάλιν τὸ ε εἰς η τρέπεται ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων ἰωνικῶς· βασιλέος, ῆος· βασιλεῖ, ῆι.

Πάθη τῶν ου.

Οε, ου· οα, ου· οἱ βόες, ους· τοὺς βόας, οῦς.

Πάθη τῶν ω.

Οο, οῦ· οϊ, οῖ· οα, ώ· τῆς λητόος, οῦς· τῇ λητόϊ, οῖ· τὴν λητόα, ώ. τούτων τὰ δυικὰ, καὶ τὰ πληθυντικὰ τῆς τρίτης γίνεται κλίσεως· τὼ λητὼ, τοῖν λητοῖν, αἱ λητοὶ, τῶν λητῶν.

Πάθη τῶν προτέρων υ.

Εϊ, εῖ· εε, ει· εα, ει· τῷ ἥλεϊ, εῖ· οἱ ἥλεες, εῖς· τοὺς ἥλεας, εῖς.

Πάθη τῶν δευτέρων υ.

Υε, υ· υα, υ· οἱ βότρυες, υς· τοὺς βότρυας, υς. Γινέσθω δὲ καὶ ἡ τῶν ἑνικῶν αἰτιατικὴ τῶν τε ου καὶ ἀμφοτέρων τῶν υ, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ τοῦ σ εἰς ν· βοῦς, βοῦν· βότρυς, βότρυν· ἡδὺς, ἡδὺν, καὶ ἡ τῶν ι, ὡσαύτως· πλὴν δηλονότι τῶν οὐδετέρων· ὄφις, ὄφιν. Ονοματικῶς μὲν δὴ κλινέσθω ὡς εἴρηται, πενταχῶς· γενικῶς δὲ ὡς ἀπὸ γένους εἰς γένος ὁ μετασχηματισμός· ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον· ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ.

Τῶν δ' ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἓν σημαίνοντα, ἑνικῶς ἀεὶ κλίνεται· τὰ δὲ δύο, δυικῶς· τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς ὧδε· Εἷς.

unius.uni.unũ. Vna.unius.uni.unã. Vnũ.unius.uni.unũ. Duo.duorum. Tres.triũ.tribus.tres. Tria.trium.tribus.tria. Quatuor.quatuor.quatuor.quatuor. Quatuor.quatuor.quatuor.quatuor. A quatuor autem usq; centum numerus nullus declinatur.

Accidentiũ nomini deriuatiuorum, aliud quidem patronymicũ, aliud cõparatiuum, aliud superlatiuũ, aliud diminutiuũ, aliud possessiuũ, aliud denominatiuum, aliud uerbale. Est autẽ masculinum quidẽ patronymicũ siue in δης, ut Priamus, priamides. Helius, heliades. Pelops pelopis, pelopides. Atreus atrei atrides. Aut in ων Atreus atrei, atrion. Fœmininum autẽ. aut in ις ut priamides, priamis. Aut in ας, ut heliades, belias.

Cõpara uum uero, aliud quidẽ in τερος, ut diues, hic ditior, hæc ditior, hoc ditius. Aliud uero in ων, ut pulcher pulchrior, pulchrius. Superlatiuũ autẽ, aliud quidem in τατος, ditissimus, ditissima, ditissimum. Aliud uero in στος, ut pulcherrimus. rima. rimum.

Diminutiuum uero, ali ud quidem in κος, ut homunculus, adolescẽtulus. Aliud ĩ ιον, ut homũcio. Aliud ĩ αδιον, ut carũcula. Aliud ĩ υδριον, ut ratiũcula. Aliud ĩ υλλιον, ut iuuẽculus. Aliud ĩ υφιον, ut paruũ aĩal. Aliud ĩ αριον, ut herbula. Ali. ĩ αξ, ut lapillus. Ali. in ις, gñe fœ.. ut ĩsulula.

Possessiuum uero, aliud quidẽ in κος, atticus, daricus. a. um. Aliud uero in ειος, ut aiaceius aiaceia aiaceium. Denominatiuũ autẽ ο [illegible] *Verbale uero, amicus, ab amatus fui.*

DE VERBO.

VErbum autem aliud quidem actiuum, ut uerbero. Ali ud uero passiuum, ut uerberor. Aliud medium siue commune, ut cogo, cogor. Aliud neutrum, ut bene ualeo. Aliud per se actiuum, ut pugno. Aliud per se passiuum, ut patior. Præterea aliud in ω grauisonum, ut delecto, aliud in ῶ circunflexum ex contractione, ut facio, aliud in μι, ut pono.

Accidentia autẽ habet, speciem, figuram, numerum, personam, tẽpus, modũ. Speciem quidẽ, primitiuam, ut rigo, deriuatiuã ut irrigo. Figuram autẽ, simplicem, ut sapio, compositam ut despicio. Numerũ singularem, ut dico. dualem, ut dicitis, pluralem, ut dicunt. Personam autẽ primam, ut scribo. secundam, ut scribis, tertiam ut scribit. Tempus uero siue casum, præsens, præteritum imperfectum, futurum, indefinitum, p̃teritum perfectum, p̃teritum plusq̃ perfectum. Modũ aũt, indicatiuum, ĩperatiuũ, optatiuũ, subiunctiuũ, infinitiuũ. Declinatiões aũt uerbi, siue cõiugatiões sint quĩq;, quatuor quidẽ in ω desinentiũ, una uero in μι.

Declinatio

ἑνὸς. ἑνὶ. ἕνα. Μία. μιᾶς. μιᾷ. μίαν. Ἓν. ἑνὸς. ἑνὶ. ἕν. Δύο. δυοῖν. Τρεῖς. τριῶν. τρισὶ. τρεῖς. Τρία. τριῶν. τρισὶ. τρία. Τέσσαρες. τεσσάρων. τέσσαρσι. τέσσαρας Τέσσαρα. τεσσάρων. τέσσαρσι, τέσσαρα. ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι τῶν ἑκατὸν ἀριθμὸς οὐδεὶς κλίνεται.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ὀνόματι παραγώγων, τὸ μὲν πατρωνυμικόν· τὸ δὲ συγκριτικόν. τὸ δὲ ὑπερθετικόν. τὸ δὲ ὑποκοριστικόν· τὸ δὲ κτητικόν. τὸ δὲ παρώνυμον. τὸ δὲ ῥηματικόν. Ἔστι δὲ τὸ μὲν ἀρσενικὸν πατρωνυμικόν, ἢ εἰς δης, οἷον πρίαμος, πριαμίδης. ἥλιος, ἡλιάδης. πέλοψ, πέλοπος, πελοπίδης. ἀτρεὺς ἀτρέως, ἀτρείδης. ἢ εἰς ων. ἀτρεὺς ἀτρέως, ἀτρείων. Τὸ δὲ θηλυκόν, ἤτοι εἰς ις. οἷον, πριαμίδης, πριαμίς. ἢ εἰς ας. οἷον ἡλιάδης, ἡλιάς.

Συγκριτικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς τερος, οἷον πλούσιος, πλουσιώτερος, πλουσιωτέρα, πλουσιώτερον. τὸ δὲ εἰς ων· οἷον καλός, καλλίων. κάλλιον. Ὑπερθετικὸν δέ, τὸ μὲν εἰς τατος, πλουσιώτατος. πλουσιωτάτη. πλουσιώτατον. τὸ δὲ εἰς στος, οἷον κάλλιστος. καλλίστη. κάλλιστον.

Ὑποκοριστικὸν δέ, τὸ μὲν εἰς κος. οἷον ἀνθρωπίσκος, νεανίσκος. τὸ δὲ εἰς ιον οἷον ἀνθρώπιον. τὸ δὲ εἰς αδιον· οἷον κρεάδιον. τὸ δὲ εἰς υδριον. οἷον λογύδριον. τὸ δὲ εἰς υλλιον, οἷον μειρακύλλιον. τὸ δὲ εἰς υφιον, οἷον ζωύφιον. τὸ δὲ εἰς αριον. οἷον παιδάριον. τὸ δὲ εἰς αξ. οἷον λίθαξ. τὸ δὲ εἰς ις ἐπὶ θηλυκοῦ. οἷον νησίς.

Κτητικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς κος. ἀττικός. δεσποτικός. δεσποτική. δεσποτικόν. τὸ δὲ εἰς ειος. οἷον αἰάντειος, αἰαντεία, αἰάντειον. Παρώνυμον δέ, θέων ἀπὸ τοῦ θεός. Ῥηματικὸν δέ, φιλήμων ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμα δὲ τὸ μέν, ἐνεργητικόν, οἷον τύπτω. τὸ δὲ παθητικόν. οἷον τύπτομαι, τὸ δὲ μέσον, εἴτ᾽ οὖν κοινόν. οἷον βιάζομαι. τὸ δὲ οὐδέτερον οἷον ὑγιαίνω. τὸ δὲ αὐτοενεργητικόν. οἷον μάχομαι. τὸ δὲ αὐτοπαθητικόν. οἷον πάσχω. ἔτι τὸ μὲν εἰς ω βαρύτονον. οἷον τέρπω. τὸ δὲ εἰς ω περισπώμενον ἐκ συναιρέσεως· οἷον ποιῶ. τὸ δὲ εἰς μι. οἷον τίθημι.

Παρεπόμενα δὲ ἔχει εἶδος. σχῆμα. ἀριθμόν. πρόσωπον. χρόνον. ἔγκλισιν. Εἶδος μὲν πρωτότυπον. οἷον ἀρδῶ. παράγωγον. οἷον ἀρδεύω. Σχῆμα δὲ ἁπλοῦν. οἷον φρονῶ. σύνθετον. οἷον καταφρονῶ. Ἀριθμὸν ἑνικόν, οἷον λέγω. δυϊκόν, οἷον λέγετον. πληθυντικόν, οἷον λέγουσιν. Πρόσωπον δὲ πρῶτον, οἷον γράφω. δεύτερον, οἷον γράφεις. τρίτον, οἷον γράφει. Χρόνον δέ, εἴτ᾽ οὖν πτῶσιν, ἐνεστῶτα, παρατατικόν, μέλλοντα, ἀόριστον, παρακείμενον, ὑπερσυντέλικον.

Ἔγκλισιν δέ, ὁριστικήν, προστακτικήν, εὐκτικήν. ὑποτακτικήν, ἀπαρέμφατον.

Κλίσεις δὲ ῥημάτων, εἴτ᾽ οὖν συζυγίαι ἔστωσαν πέντε. τέσσαρες μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων. μία δέ, τῶν εἰς μι.

Declinatio temporalis.

Prima eorum, quæ per β, uel ϖ, uel φ, uel ϖτ, ut libo, delecto, scribo, uerbero. Quorum futurum quidem per ψ, pteritum uero perfectum per φ. Præsens uerbero, imperfectum uerberabam, futurum uerberabo, indefinitum uerberaui, ptcritũ perfectũ uerberaui. pteritũ plusq̃ perfectũ uerberauerã. indefinitum secundũ uerberaui: futurum secundu uerberabo.

Media.

Præsens uerbero. pteritũ iperfectũ uerberabã. futu. uerberabo, indefinitum primum uerberaui. pteritum perfectum, raui. pteritũ plusq̃ perfectum, ueram. indefinitum secundum raui. futurum secundum berabo.

Passiua.

Præsens uerberor. pteritum imperfectum uerberabar. pteritum perfectum uerberatus sum: preteritum plusq̃ perfe. uerberatus eram. indefini. primũ, uerberatus fui. futurum pri. uerberabor. secundum indefi. nerberatus fui. secundum futurum, uerberabor, paulopost futurum uerqerabor. Secunda uero quæ est uerborum per γ, uel κ, uel χ, uel κτ, uel σσ, uel ττ, uel ζ, ut dico, plico, habeo, pario, fodio, ludo, quorum futurum per ξ, præteritum autem perfectum per χ.

Actiua.

Præsens plico. pteritum imperfe. plicabam. futurum plicabo. indefinitum plicaui. pteritum perfectum plicaui. pteritum plusq̃ perfectum plicaueram. secundum indefinitum plicaui. secundum futurum plicabo.

Media.

Præsens plico uel plicor. ptm̃ imperfe. plicabã uel bar. futu. plicabo uel bor. indefini. plicaui uel tus sum. ptm̃ perfe. plicaui uel tus sum. ptm̃ plusq̃ perfe. plicauerã uel tus erã. secũ. indefi. plicaui, uel tus sum. secun. futurum plicabo uel plicabor.

Passiua.

Præsens plicor. ptm̃ imperfe. plicabar. pte. perfe. plicatus sum. ptm̃ plusq̃ perfe. plicatus erã. indefi. plicatus sum. futu. plicabor. secun. indefi. atus sum. secũ. futu. bor. paulo post futurum plicabor.

terna habet i ptõ pfẽ. κ. p mutatiõem. Tertia uero quæ est uerborum per ω̄, aut ϭ̄, aut τ̄ aut ζ, aut ττ, aut ω̄ purum, ut cano, impleo, perficio, cõsulo, fingo, audio. quorum futu. quidem per σ̄, præteritum uero perfectum per κ̄.

Actiua.

Præsens audio. ptm̃ imperfectũ audiebã. futurũ audiam. indefinitũ audiui. pr æ. perfe. audiui. ptm̃ plusq̃ perfe. audiueram. secũ. indefi. audiui.

ΚΛΙΣΙΣ ΧΡΟΝΙΚΗ.

ΠΡΩΤΗ μὲν οὖν, ἡ τῶν διὰ τοῦ β. ἢ π. ἢ φ. ἢ πτ. οἷον λείβω. τέρπω. γράφω. τύπτω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ψ. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ φ. Ὁ ἐνεστὼς τύπτω. ὁ παρατατικὸς ἔτυπτον. ὁ μέλλων τύψω. ὁ ἀόριστος α ἔτυψα. ὁ παρακείμενος, τέτυφα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετύφειν. ὁ ἀόριστος β, ἔτυπον. ὁ μέλλων β, τυπῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, τύπτομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. ὁ μέλλων, τύψομαι. ὁ ἀόριστος α, ἐτυψάμην. ὁ παρακείμενος, τέτυπα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετύπειν. ὁ ἀόριστος β, ἐτυπόμην. ὁ μέλλων β, τυποῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, τύπτομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. ὁ παρακείμενος, τέτυμμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετύμμην. ὁ ἀόριστος α, ἐτύφθην. ὁ μέλλων α, τυφθήσομαι. ὁ β ἀόριστος, ἐτύπην. ὁ β μέλλων, τυπήσομαι. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ δὲ ἡ τῶν διὰ τοῦ γ. ἢ κ. ἢ χ. ἢ κτ. ἢ σσ. ἢ ττ. ἢ ζ. οἷον λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκτω, ὀρύττω, παίζω, ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ξ. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ χ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, πλέκω. ὁ παρατατικὸς, ἔπλεκον. ὁ μέλλων, πλέξω. ὁ ἀόριστος. ἔπλεξα. ὁ παρακείμενος, πέπλεχα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλέχειν. ὁ β ἀόριστος, ἔπλακον. ὁ β μέλλων. πλακῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, πλέκομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐπλεκόμην. ὁ μέλλων πλέξομαι. ὁ ἀόριστος, ἐπλεξάμην. ὁ παρακείμενος, πέπλοκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλόκειν. ὁ β ἀόριστος, ἐπλακόμην. ὁ β μέλλων, πλακοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, πλέκομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐπλεκόμην. ὁ παρακείμενος, πέπλεγμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλέγμην. ὁ ἀόριστος, ἐπλέχθην. ὁ μέλλων, πλεχθήσομαι. ὁ β ἀόριστος, ἐπλάκην. ὁ β μέλλων, πλακήσομαι. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, πεπλέξομαι.

ΤΡΙΤΗ, ἡ τῶν διὰ τοῦ δ. ἢ θ. ἢ τ. ἢ ζ. ἢ ττ. ἢ ω καθαροῦ. οἷον ᾄδω, πλήθω, ἀνύτω, φράζω, πλάττω, ἀκούω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ σ. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, ἀκούω. ὁ παρατατικὸς, ἤκουον. ὁ μέλλων, ἀκούσω. ὁ ἀόριστος, ἤκουσα. ὁ παρακείμενος. ἤκουκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠκούκειν. ὁ β ἀόριστος

ἤκοον

audiui. secundum futurum, audiam.

Media.

Presens audio. & or. ptm̃ imperfe. bam uel bar. futurũ audiam uel ar. indefi. audiui uel tus sum. ptm̃ perfe. audiui uel tus sum. præte. plusq̃per. audiueram, uel tus eram. secundum indefinitũ audiui uel tus sum. futurũ secundum audiam uel audiar.

Passiua.

Præsens audior. ptm̃ imperfe. audiebar. ptm̃ perfec. auditus sum. p̃te. plusq̃per. auditus erã. indefi. auditus sum. futu. audiar. secũ. indefi. auditus sum. secũ. futu. audiar. paulo post futurum audiar.

Quarta uero est habentiũ quatuor ĩmutabiles λ, μ, ν, ρ. ut canto, tribuo, iudico, semino. Quorum futurum quidẽ per eandem immutabilem circũflexum, simul correpta penultima. præteritum uero perfectum per κ.

Actiua.

Præsens semino. ptm̃ imperfe. seminabam. futu. seminabo. indefi. seminaui. ptm̃ perfe. aui. ptm̃ plusq̃perfe. seminaueram. secundum indefinitũ seminaui. secundum futurum seminabo.

Media.

Præsens semino, uel or. ptm̃ imperfe. bã uel bar. futu. seminabo uel bor. indefini. aui, uel atus sum. ptm̃ perfe. aui uel atus sum. ptm̃ plusq̃perfe. aueram, uel atus eram. secũ. indefi. aui uel atus sum. secũ. futu. abo. uel bor.

Passiua.

Præsens seminor. ptm̃ imperfe. seminabar. p̃teritum perfe. seminatus sum. ptm̃ plusq̃perfe. atus eram. indefinitũ seminatus sum. fu. seminabor. secun. indefi. minatus sum. secundum futurum. seminabor. paulo post futurum seminabor.

Quinta autem, est in μι. desinentium oĩum, ut sto, pono, do, copulo, quæ quidem cum à uerbis in ω̃ purum desinentibus deducantur, partim à uerbis per αω̃ fiunt ut sto, sto, partim à uerbis per εω̃ ut pono, pono, partĩ à uerbis per οω̃ ut do, do, partĩ à uerbis in υω̃ ut iungo, copulo,

Et in passiuo, ac medio, & in duali ac plurali, horũ unumquodq; penultimã habet correptã in uerbi originalis penultimã, ũde deducitur. sto stor. pono, ponor. dono donor. iungo, iungor.

Atq, in totum & auctus & diminutiões in singulis & ab eadem propria originali uocali, & in eandem fiunt analogice. stabã, stans, stantis, starem. Fut. autẽ his proprium nullum, neq; itẽ ptm̃ perfe. est. Imperfe. aũt & indefi. secũ. in ν, desinit, cum uocali præsentis penultima.

Actiua.

ἤκοον. ὁ β´ μέλλων, ἀκοῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, ἀκούομαι. ὁ παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ μέλλων, ἀκούσομαι. ὁ ἀόριστος ἠκουσάμην. ὁ παρακείμενος, ἤκουκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠκούκειν. ὁ β´ ἀόριστος, ἠκοόμην. ὁ β´ μέλλων, ἀκοοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, ἀκούομαι. ὁ παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ παρακείμενος, ἤκουσμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠκούσμην. ὁ ἀόρι. ἠκούσθην. ὁ μέλλων, ἀκουσθήσομαι. ὁ β´ ἀόρι. ἠκόην. ὁ β´ μέλλων, ἀκοήσομαι. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, ἠκούσομαι.

ΤΕΤΑΡΤΗ δὲ ἡ τῶν διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ. μ. ν. ρ. οἷον ψάλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου, περισπώμενος μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, σπείρω. ὁ παρατατικὸς, ἔσπειρον. ὁ μέλλων, σπερῶ. ὁ ἀόριστος, ἔσπειρα. ὁ παρακείμενος, ἔσπαρκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρκειν. ὁ β´ ἀόριστος. ἔσπαρον. ὁ β´ μέλλων, σπαρῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, σπείρομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐσπειρόμην. ὁ μέλλων, σπεροῦμαι. ὁ ἀόριστος, ἐσπειράμην. ὁ παρακείμενος, ἔσπορα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπόρειν. ὁ β´ ἀόριστος, ἐσπαρόμην. ὁ β´ μέλλων, σπαροῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, σπείρομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐσπειρόμην. ὁ παρακείμενος, ἔσπαρμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρμην. ὁ ἀόριστος, ἐσπάρθην. ὁ μέλλων, σπαρθήσομαι. ὁ β´ ἀόριστος, ἐσπάρην. ὁ β´ μέλλων, σπαρήσομαι. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, ἐσπάρσομαι.

ΠΕΜΠΤΗ ἡ τῶν εἰς μι ληγόντων ἁπάντων. οἷον ἵστημι. τίθημι. δίδωμι. ζεύγνυμι. ὧν δὴ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν ληγόντων παραγομένων, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ αω γίνεται. οἷον ἱστάω, ἵστημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εω. τιθέω, τίθημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ οω. οἷον διδόω δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ υω. ζευγνύω, ζεύγνυμι.

Καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ καὶ μέσου καὶ δυικοῦ καὶ πληθυντικοῦ, τὴν παραλήγουσαν ἕκαστον ἔχει συστελλομένην εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς παραληκτικόν, ὅθεν παράγεται. ἵστημι. ἵσταμαι. τίθημι, τίθεμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

Καὶ ὅλως αἱ αὐξήσεις τε καὶ μειώσεις ἑκάστοις ἀπό τε τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἀρχικοῦ φωνήεντος καὶ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως. ἵστην, ἱστὰς, ἱστάντος, ἱστάμην. μέλλων δὲ τούτων ἴδιος οὐδεὶς, οὔτε μὴν παρακείμενός ἐστιν. ὁ παρατατικὸς δὲ, καὶ ἀόριστος β´ εἰσὶ, μετὰ τοῦ παραλήγοντος ἐν τῷ ἐνεστῶτι φωνήεντος.

Præsens pono. præteritũ imperfe. ponebã. secundũ indefinitum posui.

Media.

Præsens pono uel ponor. ptm̃ imperfe. ponebam uel ponebar. secundũ indefinitum posui uel positus sum.

Passiua.

Præsens ponor. præte. imperfe. ponebar. ptm̃ perfe. positus sum. ptm̃ plusq̃perfectum positus eram. indefinitum positus sum. Futurum ponar.

Actiua.

Præsens sto. pæteritum imperfectum. stabam. indefinitum steti.

Media.

Præsens sto uel or. ptm̃ imperfe. stabam. secundum indefinitum steti.

Passiua.

Præsens firmor. ptm̃ imperfe. firmabar. præte. perfe. firmatus sum ptm̃ plusq̃perfe. firmatus eram. indefi. firmatus sum. futurum firmabor.

Actiua.

Præsens do. præteritum imperfectũ dabã. secundum indefinitum dedi.

Media.

Præsens do uel donor. præteritum imperfectum dabam uel bar. secũdum indefinitum dedi uel tus sum.

Passiua.

Præsens donor. ptm̃ imperfe. dabar. præt. perfe. datus sum. ptm̃ plusq̃perfectum datus eram. indefinitum. datus sum. futurum dabor.

Actiua.

Præsens iungo. præteritum imperfectum iungebam.

Media & Passiua.

Præsens iungo & iungor. preteritũ imperfe. iungebam & iungebar.

Consonantes futu. ψ, ξ, σ. imutabiles. Sciẽdũ, quod α, ε, ο, pricipalia uerbi existentia, siue per se, siue in diphthõgo tẽporaliter in singulis pteritis augentur sic. α, in, η. αι, in, ῃ. αυ, in, ηυ. ε, in, η uel ει. ευ, in, ηυ. ο in, ω. οι, in ῳ.

Inflexio igitur temporalis hæc uerborum. Sit aũt & dispositiua inflexio figurata dispositiue sic. uerbero uerberor. uerberabã. bar. uerberabo. bor. aui. atus sum. Et reliqua similiter à principio uidelicet actiuorũ, à singulis eiusdẽ nois, excepto. præt. plusq̃perf. & indefi. primo, & futuris passiui. Sanè totum hoc simul uerbalis inflexio uocetur. Sit aũt & inflexio modalis, & alia rursus personalis, hoc pacto.

Actiua.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστὼς, τίθημι. ὁ παρατατικὸς, ἐτίθην. ὁ β'. ἀόριστος, ἔθην.

ΜΕΣΑ.

ὁ ἐνεστὼς, τίθεμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ β'. ἀόριστος, ἐθέμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστὼς τίθεμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ παρακείμενος, τέθειμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτεθείμην. ὁ ἀόριστος ἐτέθην. ὁ μέλλων, τεθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστὼς ἵστημι. ὁ παρατατικὸς, ἵστην. ὁ β'. ἀόριστος, ἔστην.

ΜΕΣΑ.

ὁ ἐνεστὼς, ἵσταμαι. ὁ παρατατικὸς, ἱστάμην. ὁ β'. ἀόριστος, ἐστάμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστὼς, ἵσταμαι. ὁ παρατατικὸς, ἱστάμην. ὁ παρακείμενος, ἕσταμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἑστάμην. ὁ ἀόριστος, ἐστάθην. ὁ μέλλων, σταθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστὼς, δίδωμι. ὁ παρατατικὸς, ἐδίδων. ὁ β'. ἀόριστος, ἔδων.

ΜΕΣΑ.

ὁ ἐνεστὼς, δίδομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ β'. ἀόριστος, ἐδόμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστὼς, δίδομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ παρακείμενος, δέδομαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδόμην. ὁ ἀόριστος, ἐδόθην. ὁ μέλλων, δοθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστὼς, ζεύγνυμι. ὁ παρατατικὸς, ἐζεύγνυν.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστὼς, ζεύγνυμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐζευγνύμην.

Σύμφωνα τοῦ μέλλοντος, ψ. ξ. σ. ἀμετάβολα. ἰστέον ὅτι τὸ α, ε. ο. ἀρκτικὰ ῥήματος ὄντα, εἴτε καθ' αὑτά, εἴτε σὺν διφθόγγῳ, χρονικῶς ἐφ' ἑκάστου τῶν παρῳχημένων αὔξεται ὧδε. α, η. αι, ῃ. αυ, ηυ. ε, η, ει. ῃ. ευ, ηυ. ο, ω, οι, ῳ.

Κλίσις μὲν δὴ χρονικὴ αὕτη ῥημάτων. ἔστω δὲ καὶ συλλαβικὴ κλίσις σχηματιζομένη συλλαβικῶς ὧδε. τύπτω, τύπτομαι. ἔτυπτον, ἐτυπτόμην. τύψω τύψομαι. ἔτυψα, ἐτυψάμην. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. ἀπ' ἀρχῆς δηλονότι τῶν ἐνεργητικῶν ἀφ' ἑκάστων τῶν ὁμωνύμων, πλὴν τοῦ ὑπερσυντελίκου, καὶ τοῦ α. ἀορίστου, καὶ τῶν μελλόντων τοῦ παθητικοῦ. τὸ ῥῆμα σύνολον ῥηματικὴ προσαγορεύεται. ἔστω δὲ καὶ κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ ἑτέρα τις, προσωπικὴ ὧδε.

Actiua Præsens.

Indicati.fin.uerbero ras rat.du.uerberatis duo,rāt duo. plu.ramus tis rant.pte.imperfe.bā bas bat.d.batis bāt.pl.ueberabamus batis,bant. Imperatiuū.ſ.uerbera uerberet.d.uerberate rent.pl.uerberate rent. Optatiuū.ſ.uerberarem uerberares ret.d.uerberaretis rent.plu.uerberaremus retis,rent. Subiunctiuū.ſ.ſi uerberem res ret.d.uerberetis rēt.plu.uerbe remus retis rent. Infinitū uerberare. Futurū indi.uerberabo bis bit. d. bitis būt.pl. uerberabimus bitis būt. Optatiuū.ſ.uerberem res ret.d.uer beretis berent.pl.uerberemus beretis berēt. Infinitiuū turum eſſe. Indefini.pri.indi.ſ.uerberaui uiſti uit.d.uiſtis uerūt.plu.uerberauimus uiſtis uerunt. Imperatiuū uerberato tu,rato ille.d.uerberate,rēt.pl.rate,rent. Optatiuū uerberauiſſem ſes ſet.d.ſetis ſent.plu.uerberauiſſemus ſetis ſent. Subiunctiuū ſi uerberauerī raueris rit.d.ritis,rīt.pl.rauerimus ritis,rīt. Infinitiuum uerberaſſe. Præte.perfe.indi.ſ.uerberaui uiſti uerberauit. d.uerberauiſtis,uerūt.pl.uimus,uiſtis,uerūt. Impera. uerberato tu,to ille. d.ratote ranto.plu.ratote,rāto. Optatiuum.ſ.uerberauiſſem uiſſes uiſſet. du.uerberauiſſetis ſent.plu.uerberauiſſemus ſetis ſent. Subiunctiuū.ſ.ſi uerberauerim,ris,rit.d.ueritis uerint.plu.uerberauerimus ueritis uerint. Infinitum,uerberauiſſe. Præte.pluſq̃perfe.indica.uerberauerā ras rat. du.uerberaueratis rauerāt.plu.uerberaueramus ratis rant. Indefinitum ſecūdum.indicatiuū uerberaui uiſti uit.d.uerberauiſtis rūt.plu.uimus,uiſtis uerunt. Imperatiuus,uerberato tu,rato ille.du.uerberatote,rāto.plu. ratote,ranto. Optatiuum uerberauiſſem uiſſes uiſſet.d.ſetis ſent.plurali. uerberauiſſemus,uiſſetis uiſſent. Subiunctiuū.ſ.ſi uerberauerī ueris,rit. du.ritis rint.plu.uerberauerimus ritis rint. Infinitum uerberaſſe. Fut. ſecun.indica.uerberabo rabis bit.d.rabitis rabunt. plu.rabimus bitis bunt. Optatiuus uerberem beres beret.d.retis rent.plu.uerberemus retis rent. Infinitum uerberatum ire.

Media Preſens.

Indica.uerbero,uel ror,ras rat.du.ramus,ratis,rant.plu. uerberamus, ratis,rant; Præt.imperfe.uerberabam,uel bar,bas,bat.d.uerberabamus batis,bant.plu.uerberabamus,batis,bant. Imperatiuū uerbera,uel rare, uerberet.d.uerberate,rent.pl.uerberate rent. Optatiuū uerberarem uel uerberarer,res ret.d.uerberaremus retis rent.pl.uerberaremus retis rēt. Subiunctiuum ſi uerberem,uel uerberer, uerberes,uerberet.du.uerberemus,uerberetis uerberent,.plu.ſi uerberemus,uerberetis,uerberent. Infinitiuum uerberare.

Futurum

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικόν, τύπτω· πτεις· πτει· τύπτετον, τύπτετον· τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσιν· παρα. ἔτυπτον, πτες· πτε· ἐτύπτετον ἐτυπτέτην· ἐτύπτομεν· ἐτύπτετε· ἔτυπτον. Τὸ προστακτικόν· τύπτε· τυπτέτω· τύπτετον, τυπτέτων. τύπτετε τυπτέτωσαν. Τὸ εὐκτικόν· τύπτοιμι· τύπτοις· τύπτοι· τύπτοιτον· τυπτοίτην. τύπτοιμεν· πτοιτε· πτοιεν. Τὸ ὑποτακτικόν· ἐὰν τύπτω· πτῃς· πτῃ. τύπτητον· τύπτητον· τύπτωμεν· πτητε· τύπτωσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν. Μέλλων. Τὸ ὁριστικόν. τύψω· ψεις· ψει· ψετον· ψετον· ψομεν· ψετε· ψουσι. Τὸ εὐκτικόν, τύψοιμι· ψοις· ψοι· ψοιτον· ψοίτην. τύψοιμεν· ψοιτε· ψοιεν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψειν. Ἀόριστος α. τὸ ὁριστικόν, ἔτυψα· ψας· ψε. ἐτύψατον· ψάτην. ἐτύψαμεν· ψατε· ψαν. Τὸ προστακτικόν, τύψον· τυψάτω. τύψατον· τυψάτων. τύψατε· τυψάτωσαν. Τὸ εὐκτικόν, τύψαιμι· ψαις· ψαι. τύψαιτον· ψαίτην. τύψαιμεν· ψαιτε· ψαιεν. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύψω· τύψῃς· τύψῃ. τύψητον· τύψητον· τύψωμεν· τύψητε· τύψωσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι. Παρακείμενος, τὸ ὁριστικόν. τέτυφα· φας· φε· τετύφατον· τετύφατον· τετύφαμεν· φατε· φασιν. Τὸ προστακτικόν, τέτυφε· φέτω· φετον· φέτων· τετύφετε· φέτωσαν. τὸ εὐκτικόν, τετύφοιμι· τύφοις· φοι· φοιτον, φοίτην· τετύφοιμεν· φοιτε· φοιεν. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τετύφω· φῃς· τετύφῃ· φητον· φητον· τετύφωμεν· φητε· φωσιν. τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι.

Ὑπερσυντέλικος. τὸ ὁριστικόν, ἐτετύφειν· ἐτετύφεις· ἐτετύφει. ἐτετύφειτον· ἐτετυφείτην. ἐτετύφειμεν ἐτετύφειτε· ἐτετύφεισαν. ἀόριστος β. τὸ ὁριστικόν, ἔτυπον, ἔτυπες· ἔτυπε· ἐτύπετον· ἐτυπέτην· ἐτύπομεν· ἐτύπετε· ἔτυπον. Τὸ προστακτικόν· τύπε, τυπέτω· τύπετον· τυπέτων, τύπετε τυπέτωσαν. τὸ εὐκτικόν, τύποιμι· τύποις· τύποι· τύποιτον τυποίτην· τύποιμεν· τύποιτε· τύποιεν. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπω· πῃς· πῃ. τύπητον· πητον· τύπωμεν· τύπητε· τύπωσιν. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν. Μέλλων β. τὸ ὁριστικόν, τυπῶ· τυπεῖς· τυπεῖ· τυπεῖτον· τυπεῖτον· τυποῦμεν· τυπεῖτε· τυποῦσιν. τὸ εὐκτικόν, τυποῖμι· ποῖς· ποῖ· τυποῖτον· τυποίτην· τυποῖμεν· τυποῖτε· τυποῖεν. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

ΜΕΣΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικόν, τύπτομαι· τύπτῃ· τύπτεται· τυπτόμεθον· τύπτεσθον· τύπτεσθον· τυπτόμεθα· τύπτεσθε· τύπτονται. Παρατατικός, ἐτυπτόμην· ἐτύπτου· ἐτύπτετο· ἐτυπτόμεθον· ἐτύπτεσθον· ἐτυπτέσθην· ἐτυπτόμεθα· ἐτύπτεσθε· ἐτύπτοντο. τὸ προστακτικόν, τύπτου· τυπτέσθω· τύπτεσθον· τυπτέσθων· τύπτεσθε· τυπτέσθωσαν. τὸ εὐκτικόν, τυπτοίμην· τύπτοιο· τύπτοιτο· τυπτοίμεθον· τύπτοισθον· τυπτοίσθην· τυπτοίμεθα· τύπτοισθε· τύπτοιντο. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπτωμαι· τύπτῃ· τύπτηται· τυπτώμεθον· τύπτησθον· τύπτησθον· τυπτώμεθα· τύπτησθε· τύπτωνται. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι.

Futurum primum.

Indicatiuum uerberabo, uel berabor. uerberabis, rabit. du. uerberabimus, uerberabitis, uerberabunt. plu. uerberabimus, uerberabitis, uerberabunt. Optatiuum uerberem, uel uerberer, uerberes, uerberet. d. uerberemus, uerberetis, uerberent. pl. uerberemus, uerberetis, uerberent. Infinitiuum uerberatum ire. Indefinitum primum indicatiuum uerberaui, uerberauisti, uerberauit. d. uerberauimus, uerberauistis, uerberauerũt. pl. uerberauimus, uerberauistis, uerberauerunt. Imperatiuum uerbera, uerberet. d. uerberate, uerberent. plu. uerberate uerberent. Optatiuum uerberauissem, uerberauisses. uerberauisset. du. uerberauissemus, uerberauissetis, uerberauissent. plu. uerberauissemus, uerberauissetis, uerberauissent. Subiunctiuum si uerberauerĩ, uerberaueris. uerberauerit. d. uerberauerimus, uerberaueritis, uerberauerint. plu. uerberauerimus. uerberaueritis, uerberauerint. Infinitiuum uerberasse. Præteritũ perfe. Indicatiuum uerberaui, uerberauisti, uerberauit. du. uerberauistis, uerberauerunt. plu. uerberauimus, uerberauistis, uerberauerunt. Imperatiuũ uerberato tu, uerberato ille. du. uerberatote, uerberanto. plura. uerberatote, uerberanto. Optatiuũ uerberauissem, uerberauisses, uerberauisset. d. uerberauissetis, uerberauissent. pl. uerberauissemus, uissetis, uissent. Subiunctiuũ si uerberauerim, ueris, uerit. d. ueritis, uerint. plu. uerberauerimus, ueritis, uerint. Infinitiuũ uerberauisse. Præt. plusq̃. Indica. uerberaueram, ueras, rat. d. raueratis, rant. pl. uerberaueramus, ratis, rant. Indefinitum secũ. uerberaui, uisti, uit. d. rauimus, uistis, uerunt. pl. rauimus, uistis uerunt. Imperatiuum uerberato tu, rato ille. d. ratote, ranto. pl. tote, rãto. Optatiuum uerberauissem. ses. set. du. semus. setis. sent. pl. semus. setis. sent. Subiunctiuum si uerberauerĩ, ris, rit. d. si uerberauerimus, tis, rint. pl. si rimus, ritis, rint. Infinitũ uerberasse. Futu. secun. indi. uerberabo, bis, bit. d. uerberabimus, bitis, bunt. Optatiuũ uerberem, res, ret. d. uerberemus, retis, rent. pl. uerberemus, retis, rent. Infinitum uerberatum ire.

Passiua Præsens.

Indicatiuum. sin. uerberor, raris, ratur. d. ramur, ramini, rantur. plu. uerberamur, ramini, rãtur. Ptũ imperfe. s. uerberabar, ris, batur. d. uerberabamur, bamini, bantur. pl. bamur, bamini, bantur. Imperatiuũ. s. uerberare, retur. d. ramini, rentur. pl. uerberamini, rentur. Optatiuũ. s. uerberarer. uerberareris, retur. d. uerberaremur, remini, rẽtur. plu. uerberaremur, remini, rentur. Subiunctiuum. s. si uerberer, reris, retur. d. si uerberemur, remini, rẽtur. plu. si, eremur, mini, rentur. Infinitũ uerberari.

Præteritum

Μέλλων. α΄.

Τὸ ὁριστικόν, τύψομαι τύψῃ τύψεται. τυψόμεθον τύψεσθον τύψεσθον. τυψόμεθα τύψεσθε τύψονται. τὸ εὐκτικόν, τυψοίμην, τύψοιο τύψοιτο. τυψοίμεθον τύψοισθον τυψοίσθην τυψοίμεθα τύψοισθε τύψοιντο. τὸ ἀπαρέμφατον τύψεσθαι. Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν, ἐτυψάμην ἐτύψω ἐτύψατο. ἐτυψάμεθον ἐτύψασθον ἐτυψάσθην. ἐτυψάμεθα ἐτύψασθε ἐτύψαντο. τὸ προστακτικόν, τύψαι τυψάσθω. τύψασθον τυψάσθων. τύψασθε τυψάσθωσαν. τὸ εὐκτικόν, τυψαίμην τύψαιο τύψαιτο. τυψαίμεθον τύψαισθον τυψαίσθην. τυψαίμεθα τύψαισθε τύψαιντο. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύψωμαι τύψῃ. τύψηται. τυψώμεθον τύψησθον τύψησθον. τυψώμεθα τύψησθε τύψωνται. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψασθαι.

Παρακείμενος, Τὸ ὁριστικόν.

τέτυπα τέτυπας τέτυπε. τετύπατον τετύπατον. τετύπαμεν τετύπατε τετύπασιν. Τὸ προστακτικόν, τέτυπε τετυπέτω. τετύπετον τετυπέτων τετύπετε τετυπέτωσαν. τὸ εὐκτικόν, τετύποιμι τετύποις τετύποι. τετύποιτον τετυποίτην. τετύποιμεν τετύποιτε τετύποιεν. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τετύπω τετύπῃς τετύπῃ. τετύπητον τετύπητον. τετύπωμεν τετύπητε τετύπωσιν. τὸ ἀπαρέμφατον, τετυπέναι. Ὑπερσυντέλικος. τὸ ὁριστικόν, ἐτετύπειν ἐτετύπεις ἐτετύπει. ἐτετύπειτον ἐτετυπείτην. ἐτετύπειμεν ἐτετύπειτε ἐτετύπεισαν. ἀόριστος, β΄. ἐτυπόμην ἐτύπου ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον, -έσθην. ἐτυπόμεθα, -εσθε -οντο. τὸ προστακτικόν, τυποῦ τυπέσθω. τύπεσθον τυπέσθων. τύπεσθε τυπέσθωσαν. τὸ εὐκτικόν, τυποίμην τύποιο τύποιτο. τυποίμεθον τύποισθον τυποίσθην τυποίμεθα τύποισθε τύποιντο. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπωμαι τύπῃ τύπηται. ἐὰν τυπώμεθον τύπησθον τύπησθον. ἐὰν τυπώμεθα τύπησθε τύπωνται. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι. Μέλλων β΄. τὸ ὁριστικόν, τυποῦμαι τυπῇ τυπεῖται, τυπούμεθον τυπεῖσθον τυπεῖσθον. τυπούμεθα τυπεῖσθε τυποῦνται. τὸ εὐκτικόν, τυποίμην τυποῖο τυποῖτο, τυποίμεθον τυποῖσθον τυποίσθην. τυποίμεθα τυποῖσθε τυποῖντο. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖσθαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικόν. Ε. τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται. Δ. τυπτόμεθον, -σθον, τύπτεσθον. Π. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται. Παρατ. ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο. τὸ προστακτικόν, τύπτου τυπτέσθω. τύπτεσθον τυπτέσθων. τύπτεσθε τυπτέσθωσαν. τὸ εὐκτικὸν τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο. τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται. ἐὰν τυπτώμεθον τύπτησθον τύπτησθον. ἐὰν τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι.

Præteritum perfe.indic.ſ.uapulaui,uiſti,uit.d.uapulauimus,uiſtis uerūt. plu.uapulauimus,uiſtis,uerunt. Præt.pluſꝗ̃perfe.indica.ſ.uapulaueram, ras,rat,.d.uapulaueramus,ratis,rant.pl.uapulaueramus,ratis,rant. Imperatiuū.ſ.uapulato tu,lato ille.d.uapulatote,anto.pl.atote,anto. Infini. uapulauiſſe. Indefi.pri.indica.ſ.uapulaui,uiſti,uit.d.uapulauiſtis,uerunt.pl.uimus,uiſtis,uerunt. Imperatiuū.ſ.uerberator tu,rator ille.d. minor,rantor.pl.minor,rantor. Optatiuū ſin.uapulaſſem,ſes,ſet.d.uapulauiſſetis,ſent.pl.uapulauiſſemus,ſetis,ſent. Subiunctiuū ſin.ſi uapulaueri,ueris,uerit.d.ſi uapulaueritis,uerint.pl.ſi uapulauerimus,ritis,rīt. Infinitum.uapulauiſſe.

Futurum primum.

Indicatiuum.ſ.uerberabor,beris,bitur.d. uerberabimur,bimini,buntur. pl.uerberabimur,bimini,buntur. Optatiuū.ſin.uerberer,bereris,retur. d.uerberemur,uerberemini,berentur.plu.uerberemur,remini,rentur. Infinitiuum uerberatum iri. Indefinitū ſecun.indica.ſin.uapulaui,uiſti, uit.d.uapulauiſtis,uerunt.pl.uapulauimus,uiſtis,uerunt. Impera.ſ.uerberator tu,rator ille.d.uerberaminor,rātor.pl.raminor,rātor. Optatiuū ſin.uapulauiſſem,uiſſes,uiſſet.d.uiſſetis,uiſſent.pl. uapulauiſſemus,ſetis, ſent. Subiunctiuū ſing.ſi uapulauerim, ris,rit.d.ſi uapulaueritis,rīt. pl.ſi uapulauerimus,ritis,rint. Infinitiuum.uapulauiſſe. Futu.ſecū. indica.ſing.uerberabor,beris,bitur.d.bimur,bimini,buntur.plu.bimur,bimini,buntur. Optatiuum.ſ.uerberer, reris,retur.d.uerberemur,remini,rentur.pl.remur,mini,rentur. Infinitū uapulaturū eſſe: paulo poſt futu.indica.ſ.uerberabor,beris,berabitur.d.bimur,bimini, buntur.pl.bimur,bimini,buntur. Optatiuum.ſ.uerberer, reris, retur.d.uerberemur,remini,rentur.pl.remur.remini,rentur. Infinitiuum uerberatum iri.

Actiua Præſens.

Indicatiuum.ſing.pono,ponis,ponit.du.ponitis,ponunt. Præteritum imperfectum,ponebam,ponebas,ponebat.d.ponebatis,ponebant.pl. ponebamus,ponebatis,ponebant. Imperatiuum ſing.pone ponat.d.ponite,ponant.pl.ponite,ponant. Optatiuum ſing.ponerem,poneres, poneret.d.poneretis,ponerent.plu.poneremus,poneretis,ponerent. Subiunctiuum.ſing.ſi ponam,ponas,ponat.du.ſi ponatis ponant.plu. ſi ponamus,ponatis,ponant. Infinitiuum ponere. Indefinitum ſecundū indica.poſui,poſuiſti,poſuit.du.poſuiſtis,poſuerunt.plu.poſuimus,poſuiſtis,poſuerunt. Imperatiuum ponito tu,ponito ille.du.ponitote,nūto. plu.

παρακείμενος, τὸ ὁριστικὸν, τέτυμμαι τέτυψαι. τέτυπται. τετύμμεθον, τέτυφθον, φθον. τετύμμεθα τέτυφθε τετύφαται. Ὑπερσυντέλικος, τὸ ὁριστικὸν, ἐτετύμμην ἐτέτυψο ἐτέτυπτο. ἐτετύμμεθον ἐτέτυφθον, φθην. ἐτετύμμεθα τυφθε ἐτετύφατο. τὸ προστακτικὸν, τέτυψο τετύφθω. τέτυφθον τετύφθων, τέτυφθε τετύφθωσαν. τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφθαι. Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη. Δ. ἐτύφθητον ἐτυφθήτην. Π. ἐτύφθημεν ἐτύφθητε φθησαν. τὸ προστακτικόν. Ε. τύφθητι, τυφθήτω. Δ. τύφθητον τυφθήτων. Πλ. τύφθητε. φθήτωσαν. τὸ εὐκτικόν. Ε. τυφθείην τυφθείης τυφθείη Δυϊκά. τυφθείητον τυφθειήτην. Π. τυφθείημεν τυφθείητε τυφθείησαν, καὶ τυφθεῖεν. τὸ ὑποτακτικόν, Ε. ἐὰν τυφθῶ τυφθῇς τυφθῇ. Δ. ἐὰν τυφθῆτον φθῆτον. Π. ἐὰν θῶμεν τυφθῆτε θῶσι. τὸ ἀπαρέμφατον, θῆναι. Μέλ. α΄.

τὸ ὁριστικόν, Ενικά. τυφθήσομαι τυφθήσῃ τυφθήσεται. Δ. τυφθησόμεθον τυφθήσεσθον τυφθήσεσθον. Π. τυφθησόμεθα τυφθήσεσθε τυφθήσονται. τὸ εὐκτικόν. Ενικά, τυφθησοίμην τυφθήσοιο τυφθήσοιτο. Δ. τυφθησοίμεθον τυφθήσοισθον τυφθησοίσθην. Π. τυφθησοίμεθα τυφθήσοισθε τυφθήσοιντο. τὸ ἀπαρέμφατον τυφθήσεσθαι. Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ενικά, ἐτύπην ἐτύπης ἐτύπη. Δ. ἐτύπητον ἐτυπήτην. Π. ἐτύπημεν ἐτύπητε, ἐτύπησαν. τὸ προστακτικόν. Ε. τύπηθι τυπήτω. Δ. τύπητον τυπήτων. Π. τύπητε τυπήτωσαν. τὸ εὐκτικόν. Ενικά, τυπείην τυπείης τυπείη. Δ. τυπείητον τυπειήτην. Πληθυντικά, τυπείημεν τυπείητε τυπείησαν καὶ τυπεῖεν. τὸ ὑποτακτικόν. Ενικά, ἐὰν τυπῶ, τυπῇς τυπῇ. Δ. ἐὰν τυπῆτον τυπῆτον. Π. ἐὰν τυπῶμεν τυπῆτε τυπῶσιν. τὸ ἀπαρέμφατον τυπῆναι. Μέλλων β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσεται. Δ. τυπησόμεθον, σεσθον, σεσθον. Π. τυπησόμεθα σεσθε, σονται. τὸ εὐκτικόν. Ε. τυπησοίμην τυπήσοιο τυπήσοιτο. Δ. τυπησοίμεθον σοισθον σοίσθην. Πλη. τυπησοίμεθα σοισθε τυπήσοιντο. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθε. Μετ. Μέλ. τὸ ὁριστικόν. ἑνικὰ τετύψομαι τετύψῃ τετύψεται, Δυϊκά τετυψόμεθον τετύψεσθον ψεσθον. Π. τετυψόμεθα ψεσθε τετύψονται. τὸ εὐκτικόν. ἑνικά. τετυψοίμην τετύψοιο ψοιτο. Δ. τετυψοίμεθον τετύψοισθον τετυψοίσθην. Π. τετυψοίμεθα τετύψοισθε τετύψοιντο. τὸ ἀπαρέμφατον τετύψεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὁριστικόν, τίθημι τίθης θησι. θετον θετον. τίθεμεν θετε τιθέασιν. Πα. ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθει. θετον ἐτιθέτην. ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν. τὸ προστακτικόν, τίθετι, τιθέτω. τίθετον τιθέτων τίθετε τωσαν. τὸ εὐκτικόν, τιθείην τιθείης τιθείη. τιθείητον τιθειήτην. τιθείημεν τιθείητε είησαν. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τιθῶ ἐὰν τιθῇς. ἐὰν τιθῇ. ἐὰν ῆτον. ἐὰν τιθῆτον. ἐὰν ῶμεν ἐὰν τιθῆτε ἐὰν τιθῶσιν. τὸ ἀπαρέμφατον. τιθέναι. Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικὸν, ἔθην, ἔθης ἔθη. ἔθετον ἐθέτην. ἔθεμεν ἔθετε σαν. τὸ προστακτικὸν θέτι καὶ θὲς θέτω.

 θέτων.

plu.ponitote,ponunto.Optatiuum.singu.posuissem,posuisses,posuisset.d. posuissetis,posuissent. plu.posuissemus,posuissetis,posuissent. Subiunctiuum si posuero,posueris,posuerit.du.si posueritis,posuerint. plu.si posuerimus,posueritis,posuerint. Infinitiuum posuisse.

Media Præsens.

Indicatiuum pono,uel or,ponis,ponit.d.ponimus,nitis,nunt.pl.ponimus.nitis,nunt.Ptm̃ imperfe.ponebam,ponebas,ponebat. d. bamus,batis,bant.pl.ponebamus.batis,bant. Imperatiuũ pone & pone,ponat.d.nite,nant.pl.ponite,ponãt. Optatiuũ ponerem,poneres,poneret.du.poneremus,retis,rent.pl.poneremus,retis,rent. Subiunctiuũ si ponã,ponas,ponat.d.si ponamus,natis,nant.pl.si ponamus,natis,nant. Infinitiuũ ponere. Indefinitum secun.indica.posui,posuisti & isti,posuit.& reliqua sicut ponebam.

Passiua Præsens.

Indicatiuũ ponor,poneris,ponitur.d.ponimur,mini,ponuntur.pl.ponimur,mini,nuntur. Ptm̃ imperfe.ponebar,baris,batur.d.ponebamur,bamini,bantur.pl.bamur,bamini bãtur.Imperatiuum ponere & ponere,natur.d.nimini.nãtur.pl.nimini nãtur. Optatiuũ,ponerer,reris,retur du.remur,remini,rentur.pl.poneremur,remini,rentur. Subiũctiuum si ponar.ponaris.ponatur.d.si ponamur.namini.nantur.pl.si ponamur.ponamini.ponantur. Infinitiuum poni. Præt.perfe.indi.positus sum positus es tus est,d.positi sumus.positi estis.positi sunt. plu.positi sumus, ti estis,positi sunt. Optatiuũ positus essem esses esset.d. positi essemus essetis essent.plu.positi essemus essetis essent. Subiunctiuum si positus sim sis sit.du.si positi simus positi sitis sint.plu.si positi simus sitis sint. Infinitiuum positum esse. Ptm̃ plusq̃perfe.indica.positus eram eras erat.du.positi eramus eratis erant.plu.positi eramus eratis erãt. Imperatiuum sin. ponitor tu,nitor ille.du.inor,untor.plu.inor,untor. Indefini.pri.indi. sing.positus sum es est.d.positi estis sunt.plu.positi sumus estis sunt. Imperatiuũ ponitor tu,tor ille.d.inor,untor.pl.inor,untor. Opta.s.positus essem esses esset.d. positi essetis essent.pl.positi essemus,essetis,essent. Subiunctiuum si positus sim.sis.sit.du.si positi sitis.sint.plu.si positi simus.positi sitis.positi sint. Infinitiuum positum esse. Futurum primum indicatiuum ponar.poneris.ponetur.du. ponemur.ponemini.ponentur.plu.ponemur.ponemini,ponentur.Optatiuum ponar.ponaris.ponatur.du.ponamur.ponamini.ponantur.plu.ponamur.ponamini.ponantur.Infinitiuum positum iri.

θέτον θέτων. θέτε θέτωσαν. τὸ εὐκτικὸν θείην θείης θείη. θείητον θειήτην. θείημεν θείητε θείησαν. Τὸ ὑποτακτικόν· ἐὰν θῶ θῇς θῇ. ἐὰν θῆτον. ἐὰν θῆτον. ἐὰν θῶμεν, ἐὰν θῆτε, ἐὰν θῶσι. Τὸ ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

ΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικόν, τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται· τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον· τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται. παρατ. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον, θεσθον, ἐτιθέσθην· ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, θεντο. τὸ προσ. τίθεσο καὶ τίθου, τιθέσθω, τίθεσθον τιθέσθων· τίθεσθε, τιθέσθωσαν. Τὸ εὐκτικόν, τιθείμην, τίθειο, τίθειτο· τιθείμεθον, τίθεισθον, τιθείσθην· τιθείμεθα, τίθεισθε, τίθειντο. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν τιθῇ, ἐὰν τιθῆται, ἐὰν τιθώμεθον, ἐὰν τιθῆσθον, ἐὰν τιθῆσθον· ἐὰν τιθώμεθα, ἐὰν τιθῆσθε, ἐὰν τιθῶνται. Τὸ ἀπαρέμφ. τίθεσθαι. Ἀόρ. β΄. τὸ ὁριστικόν, ἐθέμην, ἔθεσο καὶ ἔθου, ἔθετο, καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς τοῦ ἐτιθέμην ὁμοίως.

Παθητικὰ ἐνεστώς.

Τὸ ὁριστικόν, τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται· τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον· τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται. παρατατικός, ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο· ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην· ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο. Τὸ προσ. τίθεσο καὶ τίθου, τιθέσθω· τίθεσθον, τιθέσθων· τίθεσθε, τιθέσθωσαν. τὸ εὐκτικόν, τιθείμην· τίθειο, τίθειτο· τιθείμεθον, τίθεισθον, τιθείσθην· τιθείμεθα· τίθεισθε, τίθειντο· τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν τιθῇ, ἐὰν τιθῆται· ἐὰν τιθώμεθον, ἐὰν τιθῆσθον, ἐὰν τιθῆσθον· ἐὰν τιθώμεθα, ἐὰν τιθῆσθε, ἐὰν τιθῶνται. τὸ ἀπαρέμφατον, τίθεσθαι. Παρακείμενος, τὸ ὁριστικόν, τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται· τεθείμεθον, τέθεισθον, τέθεισθον· τεθείμεθα, τέθεισθε, τέθεινται. Τὸ εὐκτικόν, τεθείμην, εἶο, εἶτο· τεθείμεθον, εἶσθον, είσθην· τεθείμεθα, εἶσθε, εἶντο. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τεθῶμαι, ἐὰν τεθῇ, ἐὰν τεθῆται, ἐὰν τεθώμεθον, ἐὰν τεθῆσθον, ἐὰν τεθῆσθον. ἐὰν τεθώμεθα, ἐὰν τεθῆσθε, ἐὰν τεθῶνται. τὸ ἀπαρέμφ. τεθεῖσθαι. Ὑπερσυντέ. Τὸ ὁριστικόν, ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο· θείμεθον, ἐτέθεισθον, ἐτεθείσθην· είμεθα, ἐτέθεισθε, ἐτέθειντο. τὸ προσ. τέθεισο, τεθείσθω· σθον, σθων· τέθεισθε, σθωσαν. Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν, ἐτέθην, θης, θη· ἐτέθητον, ἐτεθήτην· ἐτέθημεν, ἐτέθητε, θησαν. τὸ προστακτικόν, τέθητι, τεθήτω· θητον, τεθήτων· τέθητε, τωσαν. Τὸ εὐκτικόν, τεθείην, είης, είη· ητον, ήτην· είημεν, είητε, είησαν· τὸ ὑποτ. ἐὰν τεθῶ, ἐὰν τεθῇς, ἐὰν τεθῇ, ἐὰν ῆτον, ἐὰν τεθῆτον ἐὰν τεθῶμεν ἐὰν τεθῆτε, ἐὰν ὦσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθῆναι. Μέλλων α΄. τὸ ὁριστι. τεθήσομαι, τεθήσῃ, τεθήσεται· τεθησόμεθον, τεθήσεσθον, τεθήσεσθον· τεθησόμεθα, ήσεσθε, τεθήσονται. Τὸ εὐκτικόν, τεθησοίμην, τεθήσοιο, τεθήσοιτο· τεθησοίμεθον, τεθήσοισθον, τεθησοίσθην· σοίμεθα, τεθήσοισθε, τεθήσοιντο. Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, ἵστημι. παρατατικὸς, ἵστην. τὸ προστακτικὸν, ἵσταθι. τὸ εὐκτικὸν, ἱσταίην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἱστῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, ἱστάναι. ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικὸν, ἔστην. τὸ προστακτικὸν στάθι. τὸ εὐκτικὸν, σταίην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν στῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, στῆναι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, ἵσταμαι. παρατα. ἱστάμην. τὸ προστακτικὸν, ἵστασο. τὸ εὐκτικὸν, ἱσταίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἱστῶμαι. τὸ ἀπαρέμ. ἵστασθαι. παρακ. τὸ ὁριστικὸν, ἕσταμαι. τὸ εὐκτικὸν, ἑσταίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἕστωμαι. τὸ ἀπαρέμ. ἑστάσθαι. Ὑπερσυντέλικος. τὸ ὁριστικὸν, ἑστάμην. τὸ προστακτικὸν, ἕστασο. Ἀόριστος α΄. Τὸ ὁριστικὸν, ἐστάθην. τὸ προστακτικὸν, στάθητι. τὸ εὐκτικὸν, σταθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν σταθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον σταθῆναι. Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικὸν, σταθήσομαι. το εὐκτικὸν, σταθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, σταθήσεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, δίδωμι. παρατατικὸς, ἐδίδων. τὸ προστακτικὸν, δίδοθι. τὸ εὐκτικὸν, διδοίην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν διδῶ. τὸ ἀπαρέμφατον διδόναι. ἀό. β΄. τὸ ὁριστικὸν, ἔδων. τὸ προσ. δός. τὸ εὐκτικὸν, δοίην. τὸ ὑποτακτικὸν. ἐὰν δῶ. τὸ ἀπαρέμφατον. δοῦναι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, δίδομαι. παρατατικὸς, ἐδιδόμην. τὸ προστακτικὸν, δίδοσο καὶ δίδου. τὸ εὐκτικὸν διδοίμην. τὸ ὑποτακ. ἐὰν διδῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον. δίδοσθαι. παρακ. τὸ ὁριστικὸν, δέδομαι. τὸ εὐκτικὸν, δεδοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν δεδῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον δεδόσθαι. Ὑπερσυντέλικος. τὸ ὁριστικὸν ἐδεδόμην. τὸ προστακτικὸν, δέδοσο. ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικὸν, ἐδόθην. τὸ προστακτικὸν δόθητι. τὸ εὐκτικὸν, δοθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δοθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, δοθῆναι. Μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, δοθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν δοθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον δοθήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικὸν, ἐδόμην. τὸ προστακτικὸν, δόσο καὶ δοῦ. τὸ εὐκτικὸν, δοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, δόσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, ζεύγνυμι. παρατατικὸς, ἐζεύγνυν. τὸ προστακτικὸν, ζεύγνυθι. τὸ ἀπαρέμφατον, ζευγνῦναι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Τὸ ὁριστικὸν, ζεύγνυμαι. παρατατικὸς, ἐζευγνύμην. τὸ προστακτικὸν ζεύγνυσο. τὸ ἀπαρέμφατον ζεύγνυσθαι. οὐκοῦν ἐγκλιτικῶς. καὶ χωρὶς ὧδε. τὸ ὁριστικὸν, τύπτω. παρατατικὸς, ἔτυπτον. τὸ προστακ. τύπτε. τὸ εὐκτικὸν, τύπτοιμι. τὸ ὑποτακ. ἐὰν τύπτω. τὸ ἀπαρέμ. τύπτειν. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως.

Sciẽdum autem quod, in μι, uerborum, quæ per ω faciũt penul. per idẽ ω habent præsentis & indefiniti subiunctiua, si dem, des, det. si dedero, ris, rit. Etiam in μι, quæ per, υ penul, faciunt, nec modũ optatiuũ, nec subiunctiuũ propriũ hñt. Præterea tertiæ cõiugationis in ω desinentia purũ & α uel ε uel ο penulti. habentia, ut clamo, facio, deauro, producta tẽporaliter penultima futurũ, ut plurimũ, faciunt sic. faciã, clamabo, deaurabo. patiuntur & cõtractiones, tum in pñti, tum in præt. imperfecto tot & tales. Vocentur aũt, alia quidem α, alia ε, alia ο.

Contractiones habentium, α.

αω in ω, αει in ᾳ, αε in α, αο in ω, αου in ω, αη, in η, αοι in ῳ. clamo, mo, as, as, clamatis, tis, clamamus, mus, clamant, mant, clamet, met, clamarem. rem.

Contractiones habentium ε.

εω in ῶ. εει in ει. εε in ει. εο in οῦ. εου in οῦ. εη in ῆ. εοι in οῖ. facio, cio, facis, facis, facitis, facitis. facimus, cimus. faciũt, faciunt, faciat. facerem.

Contractiones habentium ο.

οω in ῶ, οε in ου, οο ni ου, οου in ου, οη in ῶ uel ου, οϊ in οῖ, in diphthongo quacunq;, excepto infi. deauro, deauras, deauratis. deauramus, deaurant, deaurarem, deauret, deauremus, deauretis, uel deauretis, deaurare.

Horum autẽ omnium & contracti optatiui actiui præsentis temporis finali μι in ῳ uerso, proferuntur, facerem, facerem, unde pluralium tertias personas non solum in ῶ desinentes habent, sed etiã in ῷν facerẽt.

Proprie aũt, uerba ε contractionem in nullis primis personis patiũtur, dissyllaba existentia. Declinantur autem in futuro ῦ assumentia ut plurimum, ut nauigo nauigabo.

Sciendum quod in passiuorum præt. perfe. nõ est cõmuniter facere tertiam personã pluralium, cum habet tertia singularium ultimã per consonãtes duas, ut uapulauit. plexus est. Proinde aut Ionico utimur, uapulauerũt dicentes, & plexi sunt, aut in participium & uerbum substantiuum resoluimus, uerberati sunt dicentes, & plexi sunt, uerbum autem substantiuũ hoc modo declinatur, ac scribitur.

Actiua Præsens.

Indica. sing. sum, es, est. d. estis, sunt. plu. sumus, estis, sunt. Præt. imperf. s. erã, eras, erat. d. eratis, erant. pl. eramus, eratis, erãt. Imper. s. sis, uel es, sit. du. sitis, sint. pl. este sint. Opta. s. essem, esses esset. d. essetis, essent. pl. essemus, essetis, essent. Subiun. s. si sim sis, sit. d. sitis, sint. plu. si simus, sitis, sint. Infinitiuum esse. Futurum indicatiuum ero, eris, erit, & erit. du. erimus. eritis. erunt. pl. erimus. eritis erunt. Optatiuum sing. sim, sis, sit.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν εἰς μι τὰ πρὸ τοῦ ω παραλήγοντα διὰ τὴν αὐτὴν τῷ ἔχει τὰ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἀορίστου ὑποτακτικά, ἐὰν διδῶ διδῷς διδῷ. ἐὰν δῶ, δῷς δῷ. ἔτι τῶν εἰς μι τὰ πρὸ τοῦ υ παραληγόμενα, ἔγκλισιν οὔτε εὐκτικήν, οὔτε ὑποτακτικὴν οἰκείαν ἑαυτοῖς ἔχει. Ἔτι τὰ τῆς τρίτης κλίσεως εἰς ω λήγοντα καθαρόν, καὶ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο. παραλήγουσαν ἔχοντα, οἷον βοάω, ποιέω, χρυσόω, αὐξανομένης χρονικῶς τῆς παραληγούσης, τὸν μέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιεῖ ὧδε, ποιήσω, βοήσω, χρυσώσω. πάσχει δὲ καὶ συναιρέσεις, ἐπί τε ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ τοιάσδε, καὶ ταύτας δὲ καλείσθω δὲ καὶ τὸ μὲν α, τὸ δὲ ε, τὸ δὲ ο.

Πάθη τῶν α.

Αω, ῶ. αει, ᾷ. αε. α. αο, ῶ. αου, ῶ. αη, ᾳ. αοι, ῳ. Βοάω, ῶ. βοάεις, ᾷς. βοάετον, ᾶτον. βοάομεν, ῶμεν. βοάουσι, ῶσι. βοάῃ, ᾷ. βοάοιμι, ῷμι.

Πάθη τῶν ε.

Εω, ῶ. εει, εῖ. εε, εῖ. εο, οῦ. εου. οῦ. εη, ῆ. εοι, οῖ. ποιέω, ῶ. ποιέεις, εῖς. ποιέετον εῖτον. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέουσι, οῦσι. ποιέῃ, ῇ. ποιέοιμι, οῖμι.

Πάθη τῶν ο.

Οω, ῶ. οε, ου. οο, ου. οου, ου. οη, ῶ. οῃ, οῖ. οι, οῖ, ἐν διφθόγγῳ ἡτινιοῦν, πλὴν τοῦ ἀπαρεμφάτου. χρυσόω, ῶ. χρυσόεις, οῖς. χρυσόετον, οῦτον. χρυσόομεν, οῦμεν. χρυσόουσι. οῦσι. χρυσόοιμι, οῖμι. χρυσόῃ, οῖ. χρυσόωμεν, ῶμεν. χρυσόητε, ῶτε, ἢ οῦτε. χρυσόειν, οῦν. Τούτων δὲ πάντων καὶ οἱ ἐκ συναιρέσεως εὐκτικοὶ ἐνεργητικοὶ ἐνεστῶτες, τοῦ ληκτικοῦ μι εἰς ην τρεπομένου προφέρονται, ποιοῖμι. ποιοίην. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ τῶν πληθυντικῶν τρίτα πρόσωπα οὐ μόνον εἰς εν λήγοντα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς σαν, ποιοίησαν. Ἰδίᾳ δὲ τὰ ε, καὶ συναίρεσιν τῶν πρώτων προσώπων οὐδενὸς πάσχει δισύλλαβα ὄντα. Κλίνεται δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα τὸ υ, προσλαμβάνοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πλέω πλεύσω.

Ἔτι ἐπὶ τῶν παθητικῶν παρακειμένων οὐκ ἔστιν ἀκολούθως ποιεῖν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἐχόντων τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τὴν λήγουσαν διὰ συμφώνων δυοῖν. οἷον τέτυπται, πέπλεκται. Διὸ καὶ ἤτοι τῷ ἰωνικῷ χρώμεθα, τετύφαται λέγοντες. καὶ πεπλέχαται, ἢ εἰς μετοχὴν καὶ ῥῆμα ὑπαρκτικὸν ἀναλύομεν, τετυμμένοι εἰσὶ λέγοντες, καὶ πεπλεγμένοι εἰσίν. Τὸ δὲ ὑπαρκτικὸν ὧδε τυγχάνει, κλινόμενον καὶ γραφόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικόν, εἰμί, εἶ, ἐστί. ἐστόν. ἐστόν. ἐσμὲν ἐστὲ εἰσί. παρατ. ἦν, ἦς, ἦν. ἦτον, ἤτην. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. Τὸ προστακτικόν, ἴσθι καὶ ἔσο, ἔστω. ἔστον, ἔστων. ἐστέ, ἔστωσαν. τὸ εὐκτικόν, εἴην, εἴης, εἴη. εἴητον, εἰήτην. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, καὶ εἶεν. τὸ ὑποτα. ἐὰν ὦ, ἐὰν ᾖς, ἐὰν ᾖ. ἐὰν ἦτον, ἦτον. ἐὰν ὦμεν, ἐὰν ἦτε, ἐὰν ὦσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι. Μέλλων. Τὸ ὁριστικόν, ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, καὶ ἔσται. ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον. ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται. τὸ εὐκτικόν, ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο. μεθον.

ἔσοισθον

du.ſimus.ſitis.ſint.pl.ſimus ſitis ſint. Infinitiuum fore.

DE PARTICIPIO.

PArticipium diuidendum quidẽ, ut uerbum: flectendum uero, ut nomen, atq; omnino tum nominis tum uerbi ẽ particeps. Eadẽ enim accidentia habet & cum nomine & cum uerbo. Conſideretur autem in his.

Actiua Præſens.

Verbero. Ptm̃ imp. abã. maſc. hic uerberãs. fœm. hæc rans. neu. hoc berans. Fut. pri. uerberabo. uerberatnrus. tura. turũ. Indefi. pri. uerberaui. qui uerberauit. que uit. quod uit. Ptm̃ perfe. & pluſq̃. uerberaui. qui rauit. quæ uit. quod uit. Indef. ſecũ. beraui. qui uit. quæ uit. quod uit. Fut. ſecun. uerberabo. uerberaturus. uerberatura. uerberaturum.

Media Præſens.

Verbero. hic uerberans uel uapulãs. hæc berans. hoc berans. Fut. pri. uerberabo. aturus tura. turum Indef. pri. uerberaui. qui uerberauit. quæ uit. quod uit. Præt. perfe. uerberaui. qui uit. quæ uit. quod uit. Indef. ſecũ. uerberaui. qui uit. quæ uit. quod uit.. Fut. ſecũ. uerberabo. raturus. ra. rũ.

Paſſiua Præſens.

Vapulo. hic uapulans, hæc uapulans, hoc uapulans. Præt. perfe. uapulaui. uerberatus, berata, beratũ. Indef. pri. uapulaui. uerberatus, ta, tũ. Futurũ pri. uerberabor. uerberandus, da, dum. Indef. ſecũ. uapulaui. uerberatus, ta, tum.. Fut. ſecun. uerberabor. uerberandus, da, dum. Paulo poſt futu. uerberabor. uerberandus, uerberanda, uerberandum.

Actiua Præſens.

Pono ponebã. hic ponens, hæc ponens, hoc ponens. Indef. ſecun. poſui. poſitus, poſita, poſitum. Præſens ſto ſtabam. hic ſtans, hæc ſtans, hoc ſtans Indef. ſecun. ſteti. qui ſtetit, quæ ſtetit, quod ſtetit. Præſens do dabam. hic dans, hæc dans, hoc dans. Indef. ſecun. dedi. qui dedit, quæ dedit, quod dedit. Præſens iungo iungebam. hic iungens, hæc iungens, hoc iungens. Præſens, ſum eram. hic ens, hæc ens, hoc ens. Futu. ero, futurus, futura, futurũ. Declinantur autem fœminina quidem iuxta ſecundam nominis inflexionem. maſculina uero & neutra, actiua quidem ſecundum quintam, paſſiua uero iuxta tertiam, exceptis indefinitis, & ipſis quintæ exiſtentibus. media uero ad tertiam & ipſa referuntur, demptis quæ ſunt præt. per. nempe & hæc ad quintam pertinent.

DE PRONOMINE.

PRonomen autem aliud primitiuum, aliud poſſeſſiuũ, aliud demõſtratiuum, aliud relatiuum, aliud compoſitum. Habet autem & genera

& numeros,

ἔσοισθον, ἐσοίσθην. ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο. τὸ ἀπαρέμφατον, ἔσεσθαι.

Περὶ μετοχῆς.

μ Ετοχὴν δὲ διαιρετέον, μὲν ὡς τὸ ῥῆμα, κλιτέον δὲ ὡς τὸ ὄνομα, καὶ ὅλως τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος μετέχειν θετέον· ταῦτα γὰρ παρεπόμενα ἔχει τῷ τε ὀνόματι, τῷ τε ῥήματι. θεωρείσθω δὲ ἐν τούτοις.

Ἐνεργητικὰ ἐνεστῶς.

ο Τύπτω. ὁ παρατατικὸς, ἔτυπτον. τὸ ἀρσενικὸν, ὁ τύπτων. τὸ θηλυκὸν, ἡ τύπτουσα. τὸ οὐδέτερον, τὸ τύπτον. Μέλλων α. τύψω, ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, τὸ τύψον. Ἀόριστος α. ἔτυψα, ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. παρακ. καὶ ὑπερσυν. τέτυφα, ὁ τετυφὼς, ἡ τετυφυῖα, τὸ τετυφός. ἀό. β. ἔτυπον, ὁ τυπὼν, ἡ τυποῦσα. τὸ τυπόν. Μέλ. β. τυπῶ, ὁ τυπῶν, ἡ τεποῦσα, τὸ τυποῦν.

Μέσα ἐνεστῶς.

Τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον. Μέλ. α. τύψομαι. ὁ τυψόμενος. ἡ τυψομένη. τὸ τυψόμενον. Ἀό. α. ἐτυψάμην. ὁ τυψάμενος. ἡ τυψαμένη. τὸ τυψάμενον. παρακείμενος. τέτυπα. ὁ τετυπὼς. ἡ τετυπυῖα. τὸ τετυπός. Ἀό. β. ἐτυπόμην. ὁ τυπόμενος. ἡ τυπομένη. τὸ τυπόμενον. Μέλλων β. τυποῦμαι. ὁ τυπούμενος. ἡ τυπουμένη. τὸ τυπούμενον.

Παθητικὰ ἐνεστῶς.

Τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος. ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον. παρακ. τέτυμμαι. ὁ τετυμμένος. ἡ τετυμμένη. τὸ τετυμμένον. Ἀό. α. ἐτύφθην. ὁ τυφθεὶς. ἡ τυφθεῖσα. τὸ τυφθέν. Μέλ. α. τυφθήσομαι. ὁ τυφθησόμενος. ἡ τυφθησομένη. τὸ τυφθησόμενον. ἀό. β. ἐτύπην, ὁ τυπείς. ἡ τυπεῖσα. τὸ τυπέν. Μέλ. β. τυπήσομαι. ὁ τυπησόμενος. ἡ τυπησομένη. τὸ τυπησόμενον. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι. ὁ τετυψόμενος. ἡ τετυψομένη. τὸ τετυψόμενον. Ἐνεργ. ἐνε.

Τίθημι, ἐτίθην. ὁ τιθείς. ἡ τιθεῖσα. τὸ τιθέν. Ἀόριστος, β. ἔθην, ὁ θείς. ἡ θεῖσα. τὸ θέν. Ἐνεστὼς, ἵστημι ἵστην. ὁ ἱστάς. ἡ ἱστᾶσα. τὸ ἱστάν. ἀόρι. β. ἔστην. ὁ στάς, ἡ στᾶσα. τὸ στάν. Ἐνεστὼς, δίδωμι, ἐδίδων. ὁ διδούς. ἡ διδοῦσα. τὸ διδόν. Ἀό. β. ἔδων. ὁ δούς. ἡ δοῦσα. τὸ δόν. Ἐνεσ. ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. ὁ ζευγνύς. ἡ ζευγνῦσα. τὸ ζευγνύν. Ἐνεσ. εἰμί, ἦν. ὁ ὤν. ἡ οὖσα. τὸ ὄν. Μέλ. ἔσομαι. ὁ ἐσόμενος. ἡ ἐσομένη. τὸ ἐσόμενον. Κλίνεται δὲ τὰ μὲν θηλυκὰ πάντα κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ ὀνόματος κλίσιν. τῶν δὲ ἀρσενικῶν τε καὶ οὐδετέρων τὰ μὲν ἐνεργητικὰ ὡς ἡ πέμπτη, τὰ δὲ παθητικὰ ὡς ἡ τρίτη, πλὴν τῶν ἀορίστων τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων. τὰ δὲ μέσα εἰς τὴν τρίτην καὶ αὐτὰ ἀνάγεται. πλὴν τῶν τοῦ παρακειμένου τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων.

Περὶ ἀντωνυμίας.

α Ντωνυμία δὲ, ἡ μὲν πρωτότυπος· ἡ δὲ κτητική. ἡ δὲ δεικτική. ἡ δὲ ἀναφορική. ἡ δὲ σύνθετος. ἔχει δὲ καὶ γένη

καὶ ἀριθμούς, καὶ πτώσεις καὶ πρόσωπα παρεπόμενα. πρωτότυποι μὲν οὖν τρεῖς· ἐγώ· σύ· ὅς. Κλίσεις δὲ τούτων θετικῶς αὗται. Ενικά. Η εὐθεῖα, ἐγώ. ἡ γενική, ἐμοῦ. ἡ δοτική. ἐμοί. ἡ αἰτιατική, ἐμέ. Δ. Η εὐθεῖα, καὶ αἰτιατική νῶϊ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ νῷν. πληθυντικά. Η εὐθεῖα ἡμεῖς. ἡ γενικὴ ἡμῶν. ἡ δοτικὴ ἡμῖν. ἡ αἰτιατικὴ ἡμᾶς. Ε. σύ. σοῦ. σοί. σε. Δ. σφώ. σφῷν. Π. ὑμεῖς. ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς. Ε. ὅς. οὗ. οἷ. ἕ. Δ. σφέ. σφίν. Π. σφεῖς. σφῶν. σφίσι. σφᾶς. Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναι ὀκτώ, ἐμός, σός. ἑός, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος. ὧν δὴ ἑκάστη τριγενῶς λέγεται. ἐμός, ἐμή, ἐμόν, νωΐτερος νωϊτέρα νωΐτερον. ἃ δὲ κλιθήσεται δῆλοι.

Δεικτικαί.

Δεικτικαὶ δὲ δύο τριγενῶς καὶ αὗται λεγόμεναι. οὗτος αὕτη τοῦτο. ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο. καὶ κλινόμεναι ὧδε. Ενικά. Οὗτος. τούτου. τούτῳ τοῦτον. ὦ οὗτος. Δ. τούτω τούτοιν. ὦ τούτω. Π. οὗτοι τούτων. τούτοις, τούτους. ὦ οὗτοι. Ενικά. Αὕτη. ταύτης, ταύτῃ, ταύτην. ὦ αὕτη. Δ. ταύτα, ταύταιν. ὦ ταῦτα. Π. αὗται. τούτων, ταύταις, ταύτας. ὦ αὗται. Ε. τοῦτο, τούτου, τούτῳ. τοῦτο. ὦ τοῦτο. Δ. τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. Π. ταῦτα, τούτων. τούτοις. ταῦτα. ὦ ταῦτα. Εκεῖνος ἐκείνου, ἐκείνη, είνης, ἐκεῖνο, είνου. ὡς αἱ τῶν ὀνομάτων κλίσεις.

Ἀναφορική.

Ἀναφορικὴ δὲ ἡ μία, τριγενῶς καὶ αὕτη λεγομένη. αὐτός· αὐτή. αὐτό. Ἴδιον δὲ ταύτης, ἡ τριπρόσωπος σημασία. αὐτὸς γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐγώ, ἢ σύ, ἢ ἐκεῖνος.

Σύνθετοι.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς εὐθείας οὐκ ἔχουσαι. ἐμαυτοῦ, σαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ, λεγόμεναι τριγενῶς. καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου ἐπὶ τοσοῦτον κλινόμεναι. ἐμαυτοῦ ἐμαυτῷ ἐμαυτόν. σαυτοῦ σαυτῷ σαυτόν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου ἐφ' ὅλον. αἳ δὴ καὶ οὐ μόνον συνθέτως, ἀλλὰ καὶ διῃρημένως κλίνονται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν: οἷον ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν, ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτούς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

Περὶ προθέσεως.

Πρόθεσις δὲ ἡ μὲν μονοσύλλαβος, ἡ δὲ δισύλλαβος. παρεπόμενα δὲ ἔχει τὸ ὀξύνεσθαι, ἢ ἐπιδέχεται τόνον. τὸ ψιλοῦσθαι, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ υ ἀρχομένων. τὸ βραχυκαταληκτεῖν πλὴν δυοῖν. θεωρείσθω δὲ ἐν τούτοις. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν. πρός. πρό. ἀνά. κατά. διά. μετά. παρά. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ.

DE ADVERBIO.

ADuerbium aliud quidē tēporis, ut nunc, tunc, aliqñ, iam, nuper, rursum, eousq;, donec, qñ, postea, deinde, hodie, cras, heri, olim, semper. Aliud uero loci, ut sursum, deorsum, foras, intro, procul, propè, contra, humi, ubi, unde ultra, longe. Aliud qualitatis. ut bene. pulchre. libenter. sapienter. quæ & mediocritatis esse dicuntur. canine, dense. gregatim. Aliud quantitatis. ut semel, bis, ter, sæpenumero, raro. Aliud congregandi. ut simul. pariter. collectim, uniuersim. Aliud separationis. ut sine, separatim. semotim. Ali. exceptionis ut præter. Aliud ordinis. ut deinde, deinceps protinus. mox. repente. continuo. illico. Aliud similitudinis, ut, ut, ueluti. quemadmodum, sicut. Aliud digressionis, ut itaq;. Aliud comparationis ut magis. minus. Aliud intensionis. ut nimis, nimium, maxime. admodum. ualde. Aliud remissionis, ut sensim, paulatim. uix. Aliud confirmandi. ut, uidelicet, profecto, omnino. reuera, certe. Aliud adiurandi. ut per, per. Aliud affirmandi, ut, næ. Aliud abiurandi ut, per. Aliud negandi. ut. non. nequaq̃. minime. Aliud prohibendi, ut, nullatenus, ne. Aliud coniecturæ, ut forsan, forsitan. forte. Aliud interrogandi. ut unde. quo. ubi. qñ. quomō. Ali. demonstrandi, ut ecce. en. hic. illic. hic. Aliud uocandi, ut ò. Ali. explicandi, ut uidelicet. uelut. hoc est, siue. Aliud positiuum. ut legendum est, scribendum est. Aliud optandi, ut utinam, ò si. Aliud exclamandi. ut. ha. iu. hei. heu. Aliud admirandi, ut ò, heu. Aliud stuporis, ut ò hercules. Aliud diuinitatis, ueluti, euœ. euan. Habet aūt accidentia, speciē, & figuram. Nam aliud est primitiuum, ut nunc. aliud deriuatiuum. ut aliunde. & aliud simplex. ut olim. aliud compositum. ut iam olim.

DE CONIVNCTIONE.

COniunctio uero alia copulatiua. ut quidem, autem. q;, &. sed. cæterum. ast. Alia disiunctiua. ut. aut. siue. Alia continuatiua, ut. si. siquidem. siquidem. Alia subcontinuatiua. ut. quando. quandoquidē. Alia causalis. ut. qm̃. enim. quia. quapropter. Alia dubitandi. ut. an. deinde. utrū. num. Ali. ratiocinādi. ut. atqui. certe. uerū. itaq;. proīde. ergo. igitur. Alia expletiua. ut. iam. licet. sanè. certe. quidem. igitur. quidem. Alia potentialis. ut si. Alia discernendi. siue eligendi. ut. quàm. Alia diminutiua, ut. quidem. sanè. Alia contrarietatis. ut attamen. tamen. licet. Habet aūt acñs figurā. nam alia est simplex, ut quando. Alia composita. quādoquidem. De octo igitur orationis partibus hic finiatur liber primus.

FINIS PRIMI.

Περὶ ἐπιῤῥήματος.

Ἐπίῤῥημα δὲ τὸ μὲν χρονικὸν. οἷον, νῦν. τότε. ποτὲ. ἤδη. ἄρτι. αὖθις. τέως. ἕως. ἡνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον. αὔριον. χθὲς πάλαι. ἀεί. Τὸ δὲ τόπου. οἷον ἄνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. πόῤῥω. ἐγγὺς. ἐναντίως. χαμαί. οὗθα ὅθεν. ἐπέκεινα. μακράν. Τὸ δὲ ποιότητος. οἷον, εὖ. καλῶς. ἡδέως. σοφῶς. ἃ δὴ καὶ μεσότητος εἶναι λέγεται, κυρίως, βοτρυδόν. ἀγεληδόν. Τὸ δὲ ποσότητος. οἷον, ἅπαξ. δὶς. τρὶς. πολλάκις. ὀλιγάκις. Τὸ δὲ ἀθροίσεως. οἷον, ἅμα. ὁμοῦ. συλλήβδην. ἀθρόως. τὸ δὲ διαιρέσεως. οἷον, ἄνδιχα. χωρὶς. δίχη. Τὸ δὲ ἐξαιρέσεως. οἷον πλήν. Τὸ δὲ τάξεως. οἷον ἑξῆς. ἐφεξῆς. εὐθὺς. εὐθέως. ἐξαίφνης. αὐτίκα. παραχρῆμα. Τὸ δὲ ὁμοιώσεως. οἷον, ὡς. ὥσπερ. καθὰ. καθό. καθάπερ. Τὸ δὲ ἀποστάσεως, οἷον ὦ σύ. Τὸ δὲ συγκρίσεως, οἷον, μᾶλλον. ἧττον. Τὸ δὲ ἐπιτάσεως, οἷον λίαν. ἄγαν. μάλιστα. πάνυ. σφόδρα. Τὸ δὲ ἀνέσεως. οἷον ἠρέμα. ἡσυχῆ. μόγις. Τὸ δὲ βεβαιώσεως. οἷον δηλαδή. δήπουθεν. πάντως. ὄντως. ἦ. τὸ δὲ καταμόσεως. οἷον νή. ναί. Τὸ δὲ καταφάσεως. οἷον ναί. Τὸ δὲ ἀπωμόσεως. οἷον, μά. τὸ δὲ ἀρνήσεως. οἷον οὔ. οὐδαμῶς. ἥκιστα. τὸ δὲ ἀπαγορεύσεως. οἷον μηδαμῶς, μή. τὸ δὲ δισταγμοῦ. οἷον ἴσως. τάχα. τυχόν. τὸ δὲ ἐρωτήσεως. οἷον πόθεν. ποῖ. ποῦ. πηνίκα. πῶς. τὸ δὲ δείξεως. οἷον ἰδού. ἠνί. ὧδε. ἐκεῖ. ἐνθάδε. τὸ δὲ κλίσεως. οἷον ὦ. τὸ δὲ διασαφήσεως. οἷον ἤγουν. οἷον, τουτέστιν. εἴτουν. Τὸ δὲ θέσεως. οἷον ἀναγνωστέον. γραπτέον. Τὸ δὲ εὐχῆς. οἷον εἴθε. ὄφελον. τὸ δὲ σχετλιασμοῦ. οἷον, ἆ. ὤ. ἰού. οἴμοι. φεῦ. τὸ δὲ θαυμασμοῦ. οἷον, ὦ. φεῦ. τὸ δὲ ἐκπλήξεως. οἷον, ἆ. ἡράκλεις. Τὸ δὲ θειασμοῦ. οἷον εὐοῖ, εὐάν. Ἔχει δὲ παρεπόμενα, εἶδος, καὶ σχῆμα. Τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον οἷον νῦν. τὸ δὲ παράγωγον. οἷον ἑτέρωθεν. καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν. οἷον πάλαι. τὸ δὲ σύνθετον. οἷον πρόπαλαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Σύνδεσμος δὲ, ὁ μὲν, συμπλεκτικὸς. οἷον μὲν. δὲ, τέ. καὶ ἀλλά. ἀτάρ. αὐτάρ. Ὁ δὲ διαζευκτικός. οἷον ἤ. ἤτοι. ἠέ. Ὁ δὲ, συναπτικός. οἷον, εἰ. εἴπερ. εἰδή. εἴδηπερ. Ὁ δὲ, παρασυναπτικός. οἷον, ἐπεί. ἐπειδή. Ὁ δὲ, αἰτιολογικός. οἷον, ἵνα γέ. ὅπως. γάρ. ὅτι. διότι. Ὁ δὲ, ἀπορηματικός. οἷον, ἄρα. ἆρα. μῶν. μή. Ὁ δὲ, συλλογιστικός. οἷον, ἀλλά. ἀλλαμήν. δή. τοίνυν. τοιγάρτοι. τοίγαροῦν. Ὁ δὲ, παραπληρωματικός. οἷον, δή. ποῦ. τοί. δῆτα. πέρ. πώ. μήν. οὖν. γέ. Ὁ δὲ, διαζευκτικός. οἷον ἄν. Ὁ δὲ, διασαφητικὸς, εἴτ' οὖν ἐπιλεκτικός. οἷον, ἤ. Ὁ δὲ, ἐλαττωτικός. οἷον, πέρ. γοῦν. γέ. Ὁ δὲ, ἐναντιωματικός. οἷον, ὅμως, καίτοι. καίπερ. Ἔχει δὲ παρεπόμενον, σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ ἁπλοῦς. οἷον. ἐπεί. ὁ δὲ σύνθετος. οἷον ἐπειδή. Τὰ μὲν οὖν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν ταύτη διῃρήσθω τὸ πρῶτον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

THEODORI GRAMMATICAE INSTITUTIONIS LIBRORUM QUATUOR, SECUNDUS.

p

Ost hæc autem rursum à primis exorsi, dicamus de iisdem, ceu quosdam locos dictorum ponentes, ac nonnulla singulis quibusque adijcientes præter ea, quæ dicta sunt. Vocalium igitur, aliæ quidem ut α η ε ο ω, præpositiuæ. aliæ ut ι, υ, subiunctiuæ. Sic namque inter se connexæ. constituunt diphthongos, quanquam & υ præpositiua est, ut in filius, harpyia, musca. Siquidẽ diphthõgi hæ quoque ηι, ωι, ηυ, αι, υι, improprie. Cæterum, ωυ, ionica. Deinde inter uocales, α, ε, ο, sunt mutabiles. Mutantur enim in pteritis, α, quidẽ & ε, in, η. infirmor, infirmabar. uolo, uolebam. ο, uero in, ω, debeo, debebã. uerũ, η, ι, υ, ω, imutabiles. quippe quæ nõ mutãtur. Nã dux sum. facit dux erã. aucupor. pabar. iniurior, riabar. iuuo. iuuabã. Vertitur itaque, ε, ι, η. ubique, exceptis uerbis quatuordecim, ĩ quibus, ι. assumit. Consonãtiũ aũt, ζ. ξ. ψ, duplices, è cõsonãtibus duabus cõstãt, ζ. n. ex σ. & δ. ξ. uero ex κ, & σ. ψ, ex π, & σ. Cæterũ λ, μ, ν, ρ. immutabiles. neque. n. in uerborũ formationibus mutãtur, neq; in nominũ inflexiõibus. cano, canã. tribuo, buã. iudico. cabo. semino. nabo. nestor. nestoris. græcus græci. Porrò tenues. aspiratæ. & mediæ hoc habẽt modo. ut β, media ĩter π. & φ. sit ĩ sono γ. aũt media inter κ, & χ. δ. uero media inter τ. θ.

De syllaba.

Syllaba uero, alia quidem longa. alia breuis. alia communis. longarum alia quidem natura. heros. alia põne. simplex. Constituit sanè dictionem syllaba, cum complexio aliqua literarum & ipsa sit. orationem autem dictio. Oratio uero nunc intensa est, nunc remissa, idque ijs qui uocantur accentus, assequitur.

De accentu.

c

Aeterum inter accentus, acutus quidem & grauis & circumflexus, toni sunt. Asper uero ac tenuis, spiritus. Apostrophus. & hyphen. & diastole affectus. Loci acuti sunt ultima, unde acuta dictio appellatur. ut bonus. penultima. unde penacuta aut grauisona, ut sermo. antepenultima unde antepenacuta. ut

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Β΄.

ΜΕΤΑ΄ δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάμενοι, λέγωμεν περὶ τῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινὰς τόπους τῶν ἁρμονίων τιθέντες, καὶ πλείω ἄττα τῶν καθ' ἕκαστον ἀνάγοντες εἰς αὐτά. Τῶν τοίνυν φωνηέντων τὰ μὲν, α. η. ε. ο. ω. προτακτικά, τὰ δὲ ι. υ. ὑποτακτικά. οὕτω γὰρ τοι ἐπιπλεκόμενα συνίστησι τὰς διφθόγγους. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ υ προτακτικὸν, ὡς ἐν τῷ υἱός. ἅρπυια. μυῖα. δίφθογγοι γὰρ, καὶ αἱ ῃ. ῳ. ηυ. ᾳ. ῃ, καταχρηστικῶς. ἡ δὲ ωυ Ἰώνων. Ἔτι τῶν φωνηέντων, τὰ μὲν, α. ε. ο. μεταβολικά. Μεταβάλλει γὰρ ἐπὶ τῶν παρῳχημένων τὸ μὲν α, καὶ ε, εἰς η. ἀθονῶ, ἠθόνουν. ἐθέλω, ἤθελον. τὸ δὲ ο, εἰς ω. ὀφέλω, ὤφελον. Τὰ δὲ η. ι. υ. ω. ἀμετάβολα, ὡς μὴ μεταβάλλοντα. ἡγεμονεύω γὰρ, ἡγεμόνευον. ἱξεύω, ἵξευον. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὠφελῶ, ὠφέλουν. Μεταβάλλει τοι γὰρ οὖν εἰς η. τὸ ε. πανταχοῦ. πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα τινῶν, ἐφ' ὧν τὸ ι, προσλαμβάνει. Τῶν δὲ συμφώνων τὰ μὲν ζ, ξ, ψ. διπλᾶ ἐκ συμφώνων δυοῖν σύγκειται. τὸ μὲν ζ, ἐκ τοῦ σ, καὶ δ. τὸ δὲ ξ, ἐκ τοῦ κ, καὶ σ. τὸ δὲ ψ, ἐκ τοῦ π, καὶ σ. Τὰ δὲ λ, μ, ν, ρ. ἀμετάβολα. οὔτε γὰρ ἐπὶ τῶν ῥηματικῶν σχηματισμῶν μεταβάλλει. οὔτ' αὖ ἐπὶ τῶν ὀνοματικῶν κλίσεων. ψάλλω, ψαλῶ. νέμω, νεμῶ. κρίνω, κρινῶ. σπείρω, σπερῶ. νέστωρ, νέστορος. ἕλλην, ἕλληνος. Τὰ δὲ ψιλὰ, καὶ δασέα, καὶ μέσα, οὕτω πως ἔχει. ὥστε τὸ μὲν β΄, μέσον τοῦ π, καὶ φ, εἶναι τὴν φωνήν. τὸ δὲ γ, μέσον τοῦ κ, καὶ χ, τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ θ, καὶ τ.

Περὶ συλλαβῆς.

Συλλαβῆς δὲ τὸ μέν τι μακρόν. τὸ δὲ βραχύ. τὸ δὲ κοινόν. καὶ τοῦ μακροῦ τὸ μὲν φύσει, ἥρως. τὸ δὲ θέσει, ἁπλοῦς. Συνίστησι δὲ τὴν μὲν λέξιν, ἡ συλλαβή, ἐπιπλοκὴ δή τις αὕτη γραμμάτων ὑπάρχουσα. τὸν δὲ λόγον, ἡ λέξις. λόγος δὲ τῇ μὲν αὐτεινόμενος, τῇ δὲ ἀνιέμενος, ταῖς καλουμέναις προσῳδίαις τυγχάνει.

Περὶ προσῳδίας.

Τῶν δὲ προσῳδιῶν, ἡ μὲν ὀξεῖα, καὶ ἡ βαρεῖα καὶ ἡ περισπωμένη, τόνοι. ἡ δὲ δασεῖα καὶ ψιλὴ, πνεύματα. ἡ δὲ ἀπόστροφος καὶ ἡ ὑφὲν, καὶ ἡ διαστολὴ, πάθη. Τόποι τῆς μὲν ὀξείας ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ ὀξύτονον, ἀγαθός. ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ παροξύτονον καὶ βαρύτονον, λόγος. ἡ προπαραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπαροξύτονον, δίκαιος

iustus. Grauis autem sedes, syllabæ omnes. quæ æqualiter proferuntur. quamobrem & syllabicus nominatur tonus. Ponitur autẽ solum in his quæ ultimam acuunt, cũ consequẽtia uocis pronunciamus æquabili, ut qui principi astant. Circũflexi uero locus. ultima, uñ anflexa uox dicitur. ut facio. & penul. uñ & penanflexa. ut fio. Porrò asperi. & tenuis initiales uocales, ut homo. Homerus. & iter cõsonãtes ẽ, uerbũ. Apostrophi uero, ubi quid eliditur ut uidelicet hic. Hyphen aũt, sub ea, quæ ex duobus aut pluribus cõponũtur. ut quæ oĩbus curæ est. Diastoles uero sub ijs cõstitis, in quibus diuidendis discrimen aliquod oportet facere, ut quod.

De orationis partibus de nomine.

Aeterũ inter oratiõis partes nomen quidẽ pter ea quæ prius dicta sunt. & gentile aliquod est, ut phryx. & indefinitũ. qualis. & cõprehensiuum. ut populus. & distributiuum. ut alter. uterq; unusquisq; alius. & contentiuum. ut uinetum. & factitiũ, ut sonitus. & ordinale. ut primus. secũdus. & ad aliquid, pater. & tãq̃ ad aliquid. nox, mors. Iam & propria semper unius sunt ge. nẽpe aut masculini. aut fœ. ut Homerus. Calliope. Appellatiuorum aũt quæcunq; significant animalia. cõmunis gen. plerunq; sunt, nonnulla etiã epicœna. Quæ uero proprie adiectiua. trigña oĩa, hic, hæc, hoc sapiens. Cæterum ancipitia. & modo pro adiectiuis usurpata, modo pro appellatiuis, ut beneficus, & ciuis & rex. & id genus alia. duorum sunt gen. Huiusmodi autem & columba, & lepus. Desinentia igitur in ος purum simplicia trium generum, in α fœmininũ formant. iustus, iusta. Consimiliter uero & ea quæ ε in syllaba habẽt ultima. floridus florida. Cæterum felix & his similia Ionica. In ος uero nõ purum desinentia in η fœm. habent figuratũ. ut desertus, deserta. hic prudens. hæc pru. Porrò interrogatiua siue percontatiua triũ generum & ipsa sunt. quis. quid qualis, quale, nec uctm̃ habent. Sumuntur autem aut iuxta substantiam, ut quis, aut iuxta qualitatem, ut qualis. aut iuxta quantitatem, ut quantum & quãtum, & quotũ et utrũ, aut secũdũ locum ut cuias. Similiter autẽ & indefinita triũ generũ sunt, & singula à singulis iterrogatiuorũ formãtur appositiõe o, qualis, qualiscũq;, uter, utercũq;. Trium generum & relatiua, & aut secundum qualitatem, aut secundum quantitatem sumpta, talis, qualis, tantum, quantum, tantum, quantum. Cæterum comprehensiua siue collectiua unius sunt gene. populus, multitudo. Sanè distributiua trium sunt gene. alter altera alterum. alius alia aliud. Quadrifariam autem partiuntur. Aut enim unum è duobus, ut alterum. aut duo per unum, ut utranque. aut unum è pluribus, ut aliud. aut

multa

δίκαιος. Τῆς δὲ βαρείας τόπος, πᾶσαι αἱ ὁμαλῶς ἀναγινωσκόμεναι συλλαβαί· διὸ καὶ συλλαβικὸς ὀνομάζεται τόνος. τίθεται δὲ ἐπὶ μόνων τῶν ὀξυτονουμένων, ὅταν κατὰ συνέπειαν ἀναγινώσκωμεν ὁμαλῆ. οἷον τοὺς περὶ τὸν ἄρχοντα. Τῆς δὲ περισπωμένης τόπος, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ περισπώμενον, ποιῶ, καὶ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπερισπώμενον ποιοῦμαι. Τῆς δὲ δασείας τε καὶ ψιλῆς, τὰ ἀρκτικὰ φωνήεντα. ἄνος. ὅμηρος καὶ τῶν συμφώνων τὸ ρ. ῥῆμα. Τῆς δὲ ἀποστρόφου, ἔνθα τι ἐκθλίβεται. ἆρα οὗτος ἄρ' οὗτος. Τῆς δὲ ὑφέν, ὑπὸ τοῖς ἐκ δυοῖν τινῶν ἢ καὶ πλειόνων σύνθεσις, οἷον πασιμέλουσα. Τῆς δὲ διαστολῆς, ὑφ' ἃ τῶν συντιθεμένων διάκρισίν τινα δεῖ ἐμποιεῖν, ὅ,τι.

Περὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν. Περὶ ὀνόματος.

T Ων δὲ τοῦ λόγου μερῶν τοὔνομα δὴ παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ ἐθνικόν τί ἐστιν. οἷον φρύξ. καὶ ἀόριστον ὁ ποῖός τις. καὶ περιληπτικὸν δῆμος. καὶ ἐπιμεριζόμενον. ἕτερον, ἑκάτερος, ἕκαστος, ἄλλος. καὶ περιεκτικὸν, ἀμπελών. καὶ πεποιημένον, φλοῖσβος. καὶ τακτικὸν, πρῶτος, δεύτερος. καὶ πρός τι, πατήρ. καὶ ὡς πρός τι, νύξ, θάνατος. Τὰ μὲν δὴ κύρια ἀεὶ μονογενῆ ἐστι. καὶ ἤτοι ἀρσενικὸν μόνον, ἢ θηλυκόν, οἷον ὅμηρος, καλλιόπη. Τῶν δὲ προσηγορικῶν, ὅσα σημαντικὰ ζώων, κοινὰ τῷ γένει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐστίν, ἔνια μέντοι καὶ ἐπίκοινα. Τὰ δὲ κυρίως ἐπίθετα τριγενῆ πάντα. σοφός. σοφή. σοφόν. Τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζοντα καὶ νῦν μὲν ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα, νῦν δὲ ὡς προσηγορικά. οἷον τὸ εὐεργέτης καὶ πολίτης, καὶ βασιλεύς, καὶ τὰ τοιαῦτα, διγενῆ ἐστιν. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ γήρων, καὶ πτώξ. Τὰ μὲν οὖν εἰς ος, καθαρὸν, ἁπλᾶ τριγενῆ, εἰς α, τὸ θηλυκὸν παρασχηματίζει, δίκαιος, δικαία. Ωσαύτως δὲ καὶ εἰ τῷ ρ, συλλαβιζομένην ἔχει τὴν λήγουσαν. ἀνθηρός, ἀνθηρά. τὸ δὲ, ὀλβίη καὶ τὰ τοιαῦτα, ἰωνικά. Τὰ δὲ εἰς μὴ καθαρὸν λήγοντα, εἰς η, τὸ θηλυκὸν ἔχει σχηματιζόμενον. οἷον ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος, φρονίμη. Τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ εἴτ' οὖν πευστικὰ τριγενῆ καὶ αὐτά ἐστιν. τίς. τί. ποῖος. ποῖα. ποῖον. κλητικήν τε οὐκ ἔχει. λαμβάνεται δὲ ἢ κατ' οὐσίαν. οἷον, τὸ τίς, ἢ κατὰ ποιόν. οἷον ποῖος, ἢ κατὰ ποσόν. οἷον τὸ πόσον καὶ πηλίκον, καὶ πόσον, καὶ πότερον, ἢ κατὰ τόπον ποδαπός. Ωσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀόριστα τριγενῆ ἐστι, καὶ ἕκαστα ἀφ' ἑκάστων τῶν πευστικῶν σχηματίζεται, προσθέσει τοῦ ο, ποῖος ὁποῖος. πότερος ὁπότερος. Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικά, καὶ ἢ κατὰ τὸ ποιὸν, ἢ κατὰ τὸ ποσὸν λαμβανόμενα. τοιοῦτος οἷος. τηλικοῦτον. ἡλίκον. τόσον. ὅσον. Τὰ δὲ περιληπτικὰ εἴτ' οὖν συστηματικὰ, μονογενῆ. δῆμος. πλῆθος. Τὰ γε μὴν ἐπιμεριζόμενα τριγενῆ. ἕτερος ἑτέρα ἕτερον. ἄλλος ἄλλη ἄλλο. Τετραχῶς δὲ τὰ ἐπιμεριζόμενα· ἢ γὰρ ἓν ἐκ δυοῖν, οἷον τὸ ἕτερον. ἢ δύο καθ' ἕν, οἷον τὸ ἑκάτερον. ἢ ἓν ἐκ πολλῶν, οἷον τὸ ἄλλο. ἢ

multa ſingulatim, ut unũquodq;. Trium gen. ſunt & ordinalia, primus prima primum, ſicut & materialia lapideus lapidea lapideum. hæc autem & ab ÿs quæ ſimilium ſunt partiũ, figurãtur. Nã lignũ & os & caro ſimiliũ ſunt partiũ, unde & ligneũ, & oſſeũ, & carneum. ſimiliter uero & in cæteris. In duos aũt potiſſimũ fines diuidũtur. Aut. n. ĩ ινον, luteũ, aut ĩ ωδης luteũ, terreũ. Quanq̃; eorũ quæ à metallis, propria terminatio eſt ĩ εον, & ουν per ſynæreſin, aureũ, ferreũ, æreũ, argenteũ, quibus & fictile reſpondet. In gñe uero nomini accidũt (ut prius dictum eſt) quinq;, è quibus genus improprie & cõe quoddã, & epicœnũ erit. Nam maſculino tantum ſubditũ articulo, maſculinũ ẽ. fœminino tm̃, fœmi. neu. aũt neutrũ. utriq; nẽpe maſculino & fœminino, cõe. Porrò, quod alterutro articulo, utrũq; ge. ſignificat, epicœn. aquila hirundo. Species aũt primitiua quidẽ ut oĩs, deriuatiua uero, ut ſapiens. deriuatiui autem ſeptem, maximè ſpecies prius dictæ, quarũ comparatiui, & ſuperlatiui formationes ſic habentur.

Formationes comparatiuorum & ſuperlatiuorum.

In ος deſinentia adiectiua trium generum nomina, mutatione ο in ω, & aſſumptione τερος, comparatiua fiunt, ut glorioſus glorioſior. Aſſumptione aũt ατος, ſuperlatiua. glorioſus glorioſiſſimus, uetuſtus uetuſtiſſimus. p̃ter pulcher & malus & alia nõnulla. Nã pulchrior pulcherrimus, peior peſſimus, melior optimus, melior potior, optimus, deterior minor inferior minor minimus, maior maximus. facilior facillimus. Quod ſi deſinens ĩ ης poſitiuum, per εος, inflectatur, ab ες, neutrum comparatiuum & ſuperlatiuum fit mutatione & aſſumptione prius dicta. nobilis nobile, nobilior nobiliſſimus, hic & hæc hoc uerax, ueracior, ciſſimus. Sin in υς trium generum, clarum quod à neutro ad eundem modum fiunt, breuis breue, breuior uiſſimus, pre̛ter iucundus, multus, uelox. nam ab his fiunt iucundior diſſimus, & copioſior plurimus, & uelocior uelociſſimus, uel & he̛c adiectione τερος, & τατος; liceret formare pre̛ter multus, iucundior iucundiſſimus, uelocior uelociſſimus. Deſinentium in υς que̛dam ſimplex comparatiuum, & ſuperlatiuum faciunt, que̛dam duplex. ſimplex quidẽ ut latus, latior enim & latiſſimus tm̃. Duplex uero, iucũdus & dulcis & uelox. nã he̛c non ſolum in τερος, & τατος formantur, ſed & in ων & in ιστος dulcior, dulciſſimus, ocyor ocyſſimus. Conſimiliter his & turpis & inimicus. Quod ſi & breuior & celerior & pinguior non pre̛termittere oportet, erunt eo modo ſic & que̛

πολλὰ καθ᾽ οὗ, οἷον τὸ ἕκαστον. Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ τακτικά. πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, καὶ τὰ μετουσιαστικά. λίθινος, λιθίνη, λίθινον. ταυτὶ δὲ καὶ ἀπὸ μόνων τῶν ὁμοιομερῶν σχηματίζεται. ξύλον γὰρ καὶ ὀστοῦν καὶ σὰρξ τῶν ὁμοιομερῶν ὅθεν τὸ ξύλινον καὶ ὀστέϊνον καὶ σάρκινον. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. εἰς δύο δὲ μάλιστα καταλήξεις ἀναμερίζεται. ἤτοι γὰρ εἰς ινον, πήλινον, ἢ εἰς ωδες, πηλῶδες, ποῶδες. Τῶν γε μὴν ἐκ μετάλλων ἰδία κατάληξις εἰς εον, καὶ ουν. κατὰ συναίρεσιν. χρύσεον σιδήρεον χάλκεον ἀργύρεον. οἷς καὶ τὸ κεραμεοῦν ἠκολούθησεν. Καθόλου δὲ τῷ ὀνόματι ἕπεται τὰ πρότερον εἰρημένα πέντε. ὧν τὸ γένος καταχρηστικῶς καὶ κοινόν τι καὶ ἐπίκοινον ἐστί. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῷ μόνως ὑποτασσόμενον ἄρθρῳ, ἀρσενικόν. τὸ δὲ θηλικῷ μόνως, θηλυκόν. τὸ δὲ οὐδετέρῳ, οὐδέτερον. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀρσενικῷ τε καὶ θηλυκῷ, κοινόν. τὸ δὲ σὺν θατέρῳ, ἄμφω τὰ γένη σημαῖνον, ἐπίκοινον. οἷον ἀετὸς χελιδών. Εἴδη δὲ τὸ μὲν πρωτότυπον οἷον πᾶς. τὸ δὲ παράγωγον οἷον λόγιος. παραγώγου δὲ ἐστὶ τὰ μάλιστα εἴδη τὰ πρότερον εἰρημένα. ὧν τοῦ συγκριτικοῦ τε καὶ ὑπερθετικοῦ σχηματισμοὶ ἄδε.

Σχηματισμοὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.

Τὰ εἰς ος λήγοντα τῶν ἐπιθέτων τριγενῶν ὀνομάτων μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ. καὶ προσλήψει τοῦ ερος συγκριτικὰ γίνεται. οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότερος. προσλήψει δὲ τοῦ ατος, ὑπερθετικά. ἔνδοξος ἐνδοξότατος. παλαιὸς παλαιότατος. πλὴν τοῦ καλὸς καὶ κακὸς, καὶ ἑτέρων τινῶν. καλλίων γὰρ κάλλιστος, κακίων κάκιστος. βελτίων, βέλτιστος, ἀμείνων κρείττων ἄριστος, χείρων ἐλάττων ἥσσων μείων ἐλάχιστος, μείζων μέγιστος. ῥάων, ῥᾷστος. Εἰ δὲ εἰς ης τὸ θετικὸν, διὰ τοῦ εος τυγχάνει κλινόμενον, ἀπὸ τοῦ ες οὐδετέρου τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν γίνεται, μεταβολῇ καὶ προσλήψει ὡς εἴρηται. εὐγενὴς, εὐγενὲς, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος. ἀληθὴς, ἀληθὲς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος. Εἰ δὲ εἰς υς εἴη τριγενὲς, δῆλον ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ὁμοίως. βραχὺς, βραχὺ, βραχύτερος, βραχύτατος. πλὴν τοῦ ἡδύς. πολὺς ταχύς. ἡδίων γὰρ ἥδιστος. καὶ πλείων πλεῖστος. καὶ ταχείων, τάχιστος. ἢ καὶ ταῦτα προσθέσει ἔτι τοῦ τερος καὶ τατος εἴη ἂν σχηματίσαι, πλὴν τοῦ πολύς. ἡδύτερος, ἡδύτατος. ταχύτερος, ταχύτατος. Τῶν εἰς υς ἄρα τὰ μὲν ἁπλοῦν τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν ποιεῖται. τὰ δὲ διπλοῦν. ἁπλοῦν μὲν τὸ εὐρύς, εὐρύτερος γὰρ εὐρύτατος μόνον. διπλοῦν δὲ τὸ ἡδὺς, καὶ γλυκὺς, καὶ ὠκύς. ταῦτα γὰρ οὐ μόνον εἰς τερος, καὶ τατος, ἀλλὰ καὶ εἰς ων, καὶ ιστος. γλυκίων, γλύκιστος. ὠκίων, ὤκιστος. ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ αἰσχρὸς, καὶ ἐχθρός. εἰ δὲ καὶ τὸ βράσσων, καὶ θάσσων, καὶ πάσσων οὐ παραλιπεῖν δέοι, εἴη ἂν οὔπω καὶ ἅτ᾽ ἂν

triplicem formam præbeant. Siquidem à tardus & breuis. tardior aut breuior fit compara. & à uelox uelocior. & à pinguis pinguior. Porrò *quæ aliter desinunt. per* ιστερος & ιστατος *plerunq; cōparatiua & superlatiua formant. sobrius sobrij. temperatior temperatissimus. uenustus uenusti. uenustior uenustissimus. & absq; ι beneuolus beneuolentior, uolentissimus.* Non *solum autem à nominibus comparatiua fiunt, sed à participijs quoque ualentior. & insuper à præpositionibus prior. & superior. & ab aduerbijs. uicinior. longinquior. sublimior.*

Formationes patronymicorum.

Patronymici *autem formationes huiusmodi. quecunque nomina in* ος *purum desinunt. in* αδης *trāsformata masculinum patro. faciunt. sol. solis fi. quæcunque uero in* ος *non purum. in* ιδης. *saturnus. saturni fi. quæ autem infle. sunt quintæ, à genitiuis formantur in* ιδης, *ubi sanè & synæresis fit, in quibus ι penultima est sylla. & formatio alia in* ων *more* I*onico. pelops pis pelopides. peleus pelei. peleides per synæresin. & pelion.* Primæ *autem in* αδης *faciunt. æneas æneades.* I*phites.* I*phitades.*

De *fæmininorum patronymicorum formationibus.*

Fæminina *uero patronymica à proprijs fiunt mas. abiectiōe* δη. *beliades belias. nestorides nestoris. & sunt masculina quidem declinationis primæ. fæmi. uero quintę.* Priamides *priamidæ. priamis priamidis.* E*st autem aliud patronymici genus improprie. masc. quidem in* διος *ut hyrradius. fæmininū uero in* νη *ut adrastine.* Eetione. A*q; ita trifariam fuerit, tum masculinum, tum fæmininum.*

Formationes *diminutiuorum.*

Diminutiua *uero partim à proprijs, partim ab appellatiuis formantur. ueluti* Z*enodorus zenodorulus. ab homo autē homūcio.* At *species quidem masculinorum. sex.* I*n* ων *bissyllabice.* Baccho, Bacchonaster. I*n* ων *cū penul.* ῑ, *morio. stultus.* I*n* αξ *ut rhodiolus rodius.* I*n* ας Z*enodo. metrodorulus.* I*n* κος, *homunculus.* I*n* λος *nautulus, nauta.* F*æminini uero tres, in* ων. *hypsipylula, hypsipyla. in* ις *famula, famula. in* σκη. *puellula puella.* N*eutrorum autem una in* ον: *adolescentulus.*

Formationes *possessiuorum.*

Possessiua *item & à propriis & ab appellatiuis deducuntur.* Et *in* ειον. *quidem à terminatis in* ευς, *neleus, nelei, neleum, sed non solum, nam ab homo humanum deducitur.* I*n* κος *autem & in* ωδης *à finitis in* ος *ratio, rationalis. sed non solum. nam & à rex regale. & ab imago imaginariū*

Gram-

ζιπλῶν τὸ σχῆμα παρέχοιτο ἀπὸ γὰρ τοῦ βραδὺς καὶ βραχὺς, τὸ βράσσων συγκριτικὸν, καὶ ἀπὸ τοῦ ταχὺς, τὸ θάσσων. καὶ ἀπὸ τοῦ παχυς, τὸ πάσσων. Τὰ δὲ εἰς ἄλλοτι λήγοντα τῷ ἕτερος, καὶ ἕτατος, ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἰς συγκριτικὰ μετασχηματίζεται, ὡς δὲ, σώφρων, σώφρονος. σωφρονέστερος, σωφρονέστατος. χαρίεις, χαρίεντος. χαριέστερος, χαριέστατος. καὶ χαρεὶς δὲ τοῦ ε, εὔνους, εὐνούστερος, εὐνούστατος. οὐ μόνον δὲ ἀπὸ ὀνομάτων συγκριτικὰ. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μετοχῶν, ἐῤῥωμενέστερος, καὶ ἔτι ἀπὸ προθέσεων, πρότερος, καὶ ὑπέρτερος. καὶ ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων, ἐγγύτερος. ποῤῥώτερος. ἀνώτερος.

Σχηματισμοὶ πατρωνυμικῶν.

Πατρωνυμικοῦ δὲ σχηματισμοὶ τοιοῦτοι. ὅσα μὲν τῶν ὀνομάτων εἰς ος καθαρὸν λήγει, εἰς αδης μετασχηματιζόμενα, τὸ ἀρσενικὸν πατρωνυμικὸν ποιεῖ. ἥλιος ἡλιάδης. ὅσα δὲ μὴ εἰς καθαρὸν, εἰς ιδης. κρόνος, κρονίδης. Τοῖς γε μὴν κλίσεως οὖσι πέμπτης ἀπὸ τῶν γενικῶν ὁ σχηματισμὸς εἰς ιδης, οὗ θα δὴ καὶ συναίρεσις γίνεται ἐφ' ὧν τὸ ε. παραλήγει. Καὶ σχηματισμὸς ἕτερος εἰς ωνι ἀνων. πέλοψ πέλοπος πελοπίδης. πηλεὺς πηλέως πηλείδης, καὶ πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, καὶ πηλείων. Τῆς δὲ πρώτης εἰς αδης, αἰνείας αἰνειάδης. ἰφίτης ἰφιτάδης.

Περὶ θηλυκῶν πατρωνυμικῶν σχηματισμῶν.

Τὰ δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ἐκβολῇ τοῦ δη, ἡλιάδης ἡλιάς. νεστορίδης νεστορίς. Καὶ ἔστι τὰ μὲν ἀρσενικὰ κλίσεως πρώτης τὰ δὲ θηλυκὰ πέμπτης. πριαμίδης, πριαμίδου. πριαμὶς, πριαμίδος. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερα πατρωνυμικοῦ εἶδος καταχρηστικῶς, ἐπὶ μὲν ἀρσεν. τοῦ εἰς δεος. οἷον ὑῤῥάδιος. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ εἰς νη. οἷον ἀδραστίνη, καὶ ἀκτιώνη. ὡς δ' οὕτω σπανίως ἂν εἴη, τότε ἀρσενικὸν, καὶ τὸ θηλυκόν. φασι

Σχηματισμοὶ ὑποκοριστικῶν.

Τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ ἀπὸ κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν σχηματίζεται. οἷον ἀπὸ μὲν τοῦ ζηνόδωρος, ζηνᾶς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος. Εἴδη δὲ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, ἕξ. εἰς ων. δισυλλάβως, βάκχων ὁ βακχυλίδης. εἰς ων παραλῆγον τῷ ι, μωρίων ὁ μωρός. εἰς αξ. ῥόδαξ ὁ ῥόδος. εἰς ας ζηνᾶς, μηνᾶς. εἰς κος, ἀνθρωπίσκος. εἰς λος, ναυτίλος. ὁ ναύτης. Τῶν δὲ θηλυκῶν τρία, εἰς ων. ὑψὼν ἡ ὑψιπύλη. εἰς ις, θεραπαινὶς, ἡ θεράπαινα. εἰς κη, παιδίσκη, ἡ παῖς. Τῶν δὲ οὐδετέρων ἓν εἰς ον, μειρακύλλιον.

Σχηματισμοὶ κτητικῶν.

Καὶ τὰ κτητικὰ δὲ ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν παράγεται. καὶ εἰς ειον. μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ευς, νηλεὺς νηλέως, νήλειον, ἀλλ' οὐ μόνον. ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ τὸ ἀνθρώπειον. τὰ εἰς κος δὲ, καὶ εἰς ωδης, ἀπὸ τῶν εἰς ος, λόγος, λογικός. ἀλλ' οὐ μόνον, βασιλεὺς γὰρ βασιλικόν. καὶ σικέλεια, σικελικόν.

γραμματικοὶ δὴ πάντα χῶσι μηδὲν ὑπὸ τοῦ ἀχρήστου παρακαλυόμενον θέσθαι ἄμφω τὰ εἴδη ἀφ᾽ ἑκάστου τῶν εἰρημένων παράγεσθαι ἂν ὀνομάτων. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος ἀνθρωπικὸν καὶ ἀνθρώπειον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμήρου ὁμηρικὸν καὶ ὁμήρειον, καὶ ἀπὸ τοῦ αἴαντος, αἰαντικὸν καὶ αἰάντειον, καὶ ἀπὸ πλάτωνος πλατωνικὸν καὶ πλατώνειον. ἔνιοι δὲ καὶ τὰ παρωνύμως ἀπὸ τόπου λεγόμενα κτητικά, οἰκειωματικὰ ὀνομάζουσιν. οἷον τὸ οὐράνιος, καὶ θαλάσσιος, καὶ τὰ ὅμοια. ὥστε καὶ εἴη ἂν οὕτω τὰ κτητικὰ διχῶς, ἢ τὸ οἰκειωματικῶς, οὐράνιον, ἢ συνεκφαντικῶς, γραμματικόν. ἢ μετουσιαστικῶς, λιθάδες.

Σχηματισμοὶ παρωνύμου.

Παρωνύμου δὲ τόποι σχηματιστικοί, ὅσα καὶ εἴδη ὀνόματος, καὶ εἴη ἂν ἀφ᾽ ἑκάστου τῶν ὀνομάτων παράγειν. ἀρσενικὸν μὲν εἰς ων, μονογενές. φίλος φίλων. θηλυκὸν δὲ εἰς οτης μονογενές. φιλότης. οὐδέτερον δὲ εἰς ιον, καὶ ὅλως εἰς ον διγενές. φίλιον, φιλικόν. οὐχ ἁπλοῦν μόνον διγενές, ἀλλ᾽ ὡς τὰ τῶν εἰδῶν ληκτικά τε καὶ παραληκτικά. ἀνθρωπικὸν γοῦν καὶ ἀνθρώπειον καὶ ἀνθρωπῶδες. καὶ πήλινον, καὶ ἀνθηρὸν καὶ ὅλως κατὰ τὸν ἀποδοθέντα σχηματισμὸν τῶν εἰδῶν τοῦ ὀνόματος. σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ εἰ δεκτικὸν διγενείας τὸ εἶδος. οὐ γὰρ καθόλου τὰ εἰς ον οὐδέτερα, διγενῆ. ζωΰφιον γοῦν καὶ μειρακύλλιον, καὶ λεβήτιον, καὶ ὅλως τὰ ὑποκοριστικά, μονογενῆ.

Θεωρητέον δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν παρωνύμων σχηματισμοὺς κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰδῶν, οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ ὑποκοριστικοῦ λίθαξ. ἀνθρωπίσκος. μηδὰς. ἐπὶ δὲ τοῦ πατρωνυμικοῦ, εἰς δης.

Σχηματισμοὶ ῥηματικοῦ.

Τὰ δὲ ῥηματικά, ὡς καθόλου εἰπεῖν, ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ἤτοι πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ τρίτου. τὰ μὲν δὲ πολλὰ τῶν ῥηματικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου. πεποίημαι ποίημα. λελόγισμαι λογισμός. τὰ δὲ εἰς ις, θηλυκὰ ἀπὸ τοῦ δευτέρου. λέλυσαι, λύσις. τὰ δὲ εἰς τος τριγενῆ ἀπὸ τοῦ τρίτου. ἤκουσται, ἀκουστός. καὶ πρὸς τούτοις τὰ εἰς ηριον προσηγορικά. πέποται, ποτήριον. σχῆμα δ᾽ ἂν παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καί τι παρασύνθετον. ἔτι, οἷον ἀπὸ τοῦ συνθέτου παραγόμενον. φίλιππος, φιλιππίδης.

Ἐφ᾽ ἃς τῶν κλίσεων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων ἀνάγεται. Εἰς πέντε δὲ τοὔνομα ἐπιμεριζόμενον κλίσεις ὡς εἴρηται, ὅπως ἀνάγοιτ᾽ ἂν ἐφ᾽ ἑκάστης, καὶ κοινῇ τε καὶ ἰδίᾳ θεωροίτο ἂν ὧδε.

Ὅσα ἐπὶ τὴν πρώτην.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ας καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἁπλᾶ βαρύτονα ὀνόματα, ἀνάγεται ἐπὶ τὴν πρώτην. αἰνείας. Ἔτι τὰ εἰς ης, βαρύτονα ἁπλᾶ μονογενῆ σπονδειακά. τουτέστιν ὅσα δὴ καὶ τὴν παραλήγουσαν

γουσαν

timam hnt longam. Chryses. & non simplicia uero, nisi à neutro in ος cõpo. sint. exactor tributi, uictor in olympijs. Præterea quæ in δης formata sunt, siue patronymica, siue propria. priamides priamidæ. palamides palamidæ, præter ea quæ à neu. in δος cõponuntur. Cæterum hyperides & Aristides & alia nonnulla patronymicorum formam sequuntur. præterea in της per iambũ desinentia, hoc est quibus penulti. est breuis. ut dominus dñi, excepto Crates, nã Cratetis facit.

Quæ secundæ.

Porrò in α uel in η desinentia, maia, honor, ad secundam referuntur.

Quæ tertiæ.

In ος masculina & fœminina, & in ον neutra, ad tertiam, deus, uia, bonum.

Quæ quartæ.

Quæ uero in ως desinũt masc. & fœ. attico more. & ĩ ων neu. ad quartam. Ablatione enim finalis consonantis declinantur. menelaus menelai. ferax feracis. Referri etiã ad hanc possunt, & quæ declinantur dorice ablatione σ. lapis lapidis. podes podis. Thomas thomæ.

Quæ sint quintæ.

Quæcunque uero aliam ab his quæ dicta sunt formã hnt mascu. & fœminina & neutra. ad quintam. Nam genitiuum omnia habent in ος, differenter tamẽ, quatenus desinunt alia in ος, purum, alia non, sed addita consonante, siue tenui, siue aspirata, siue immutabili, siue media. Vocales igitur, in quas desinunt huiusmodi noĩa, sunt α, ι, υ, ω. Cõsonãtes uero σ, νσ, λς, ξ, ψ, ν, ρ. Ergo quę in α desinunt, nõ cõtracta, per τ declinantur, gradus gradus, nisi siquid à masculino deformatũ est, hoc nãq; mascu. inflexionem habet, unde oritur. magnum magni, quia magnus magni. exceptis item literarum nominibus alpha, beta, indeclinabilia etenim. Quę uero in ι græca. per τ. mel mellis. pręterea & quę à masculino deformantur, nam & hæc masculini inflexionem seruant, à quo deducuntur, quid cuius. quia quis cuius dicimus. gratum grati, quia gratus grati. Porrò barbara per ος purum. sinapi sinapis. Quę uero in υ, per ος purum genu genu. At quę longã penultimam habent, aut quę triũ sunt ge. cõuerso, υ, in ε, grex gis. suaue suauis. acutum ti. Cęterũ in ω per ος. purum. latona nę. Rursum in σ, desinentia partim per ος, purum declinantur, partim per τ tenue uel per, θ, aspiratũ partim per δ mediũ. Desinẽtia ergo ĩ ες, per ος, purũ. uerũ, ueri. Ad hæc et quę ĩ εὺς aut ĩ ωυς, abiecta subiũctiua ipsa uocali, rex regis. nauis. nauis. Item & quę in ους similiter,

γοῦσαν. ἔχει μακράν. χρύσης. καὶ μὴ ἁπλᾶ δέ, ἢν μὴ ἐξ οὐδετέρου εἰς ος λήγοντος συγκέηται· τελώνης, ὀλυμπιονίκης. Ἔτι τὰ εἰς δης ἐσχηματισμένα, εἴτε πατρωνυμικά, εἴτε κύρια, πριαμίδης πριαμίδου. παλαμίδης παλαμίδου. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς δος οὐδετέρου συνθέτων. τὸ δὲ ὑπερείδης, καὶ ἀριστείδης, καὶ ἕτερ᾽ ἄττα τοῖς πατρωνυμικοῖς ἀκολουθοῦντα τυγχάνει. Ἔτι τὰ εἰς της ἰαμβοκατάληκτα, τουτέστι τὰ βραχέα παραλήγοντα· οἷον δεσπότης, δεσπότου. πλὴν τοῦ κράτης, κράτητος γάρ.

Ὅσα ἐπὶ τὴν δευτέραν.

Τὰ δὲ εἰς α, ἢ εἰς η θηλυκά, μαῖα, τιμή, ἐπὶ τὴν δευτέραν.

Ὅσα ἐπὶ τὴν τρίτην.

Τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τρίτην· θεός, ὁδός, ἀγαθόν.

Ὅσα ἐπὶ τὴν τετάρτην.

Τὰ δὲ εἰς ως ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἀττικῶς, καὶ τὰ εἰς ων οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τετάρτην. ἀφαιρέσει γὰρ τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου κλίνεται. μενέλεως μενέλεω. ἀνώγεων ἀνώγεω. ἀνάγοιτο δ᾽ ἄν πως ἐπὶ ταύτην καὶ τὰ κλινόμενα δωρικῶς ἀφαιρέσει τοῦ σ. λάας λάα. ποδῆς, ποδῆ. θωμᾶς, θωμᾶ.

Ὅσα ἐπὶ τὴν πέμπτην.

Τὰ δὲ λοιπὰ τὰ εἰρημένα δὴ πάντα σχηματιζόμενα ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν πέμπτην. τὴν γὰρ γενικὴν πάντα ταῦτα ἔχει εἰς ος, διαφόρως μέντοι· ἢ τὰ μὲν εἰς ος καθαρόν. Τὰ δὲ μή, ἀλλὰ συνόντος συμφώνου, ἢ ψιλοῦ, ἢ δασέος, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ μέσου. Τῶν μὲν οὖν φωνηέντων τελικὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων α. ι. υ. ω. τῶν δὲ συμφώνων σ. νς. λς. ξ. ψ. ν. ρ. Καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς α. λήγοντα ἀπαθῆ, τῷ τ. κλίνεται, ῥῆμα ῥήματος. πλὴν εἴ τι ἀπ᾽ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένον ἐστί· τὸ γὰρ τοιοῦτο τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν ἔχει, ὅθεν παρῆκται, μέγα, μεγάλου, ὅτι μέγας μεγάλου. καὶ πλὴν τῶν ἐπὶ γραμμάτων, ἄλφα, βῆτα, ἄκλιτα γάρ. τὰ δὲ εἰς ι. ἑλληνικὰ μὲν ὄντα τῷ τ. μέλι μέλιτος. πλὴν τῶν ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένων· ταῦτα γὰρ τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν φυλάττει, ὅθεν παρῆκται. τὶ τινός, ὅτι τὶς τινός. εὔχαρι εὐχάριτος, ὅτι εὔχαρις εὐχάριτος. βάρβαρα δέ, τῷ ος καθαρῷ, σίνηπι σινήπιος. τὰ δὲ εἰς υ, τῷ καθαρῷ. γόνυ γόνυος. καὶ μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα, ἢ τριγενῆ ὄντα, χωρὶς τοῦ υ. εἰς ε. πῶϋ πώεος. ἡδὺ ἡδέος. ὀξὺ ὀξέος. Τὰ δὲ εἰς ω. τῷ καθαρῷ. λητώ· λητόος. Πάλιν δὲ τὰ εἰς σ, λήγοντα, τῇ μὲν τῷ καθαρῷ κλίνεται, τῇ δὲ τῷ τ ψιλῷ, ἢ τῷ θ δασεῖ, ἢ τῷ δ μέσῳ. Τὰ μὲν οὖν εἰς ες, τῷ καθαρῷ, ἀληθὲς ἀληθέος. Ἔτι τὰ εἰς ευς, ἢ εἰς αυς ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν· βασιλεύς, βασιλέως. ναῦς, ναός. Ἔτι τὰ εἰς ους ὁμοί-

liter, bos bouis. exceptis pes pedis, & dens dentis. Quę aũt excontractio ne sunt, ad τ tertiam referuntur, mens tis ti. Est tamen incontracte declinare & hęc. mens mentis. Adiungantur autem his & in οις desinentia per syneresin. ouis. enim ouis facit, & tabes tabis. pręterea in ος neu. robur oris. lumen inis, & quę cunq; ab his composita sunt in ης, demosthenes sthenis, ac generaliter quæ in ης desinunt, habentia neutrum formatum in ες. uerus ueri. horum autem formam sequitur mars.

Pręterea in ως masculi. longam penulti. habentia. Minos minois. heros herois, communiter uidelicet. nam attice quartę fiunt inflexionis, minos minois. Monosyllaba item in ως non contracta lupus pi. famulus li. Nam quę ex contractione sunt per τ declinantur. lumen nis. ad quę sanè referri pt̃ auris, huius auris. Ac rursum & in ως monosyllaba, quę habẽt δ uel θ uel τ per ος purum declinantur, ut famulus. lupus, tros. aliam uero aliquã habentia consonan. per τ. color. uir. Adiungatur his quę dicta sunt & lapis monosyllabum, nẽpe lapidis. Pręterea in ως fœ. oxytona pudor doris. aurora aurorę, Nã quæ barytona sunt, ad quartam referũtur. Cos coi. aurora rę. Rursum in ις appellatiua barytona, quę natura lõgã pẽul. nõ hñt, serpens serpẽtis. iniuria rię. p̃ter gratia, puer. nã gratię dicitur & pueri. Ad hęc ĩ υς penul. acutam hñtia, botrus tri. p̃ter galea lee. Quã q̃ horũ nõnulla mutata υ ĩ ε declinãtur cubitus ti. securis ris. Cõsimiliter & oxytona, quę unius sunt ge. & longam υ habẽtia. multitudo nis. caligo ginis. calamitas tis. familiaris ris. Cęterum quę trium sunt gene. conuersa υ in ε declinantur. iucundus iucundi.

Rursum in ας neutra per τ inflectuntur. caro carnis. auris auris. Item desinentia in ας masculina barytona longam habentia ultimam, quę sanè & ν ante τ assumunt. Aiax aiacis, calchas calchantis. pręter ea quę fœminina in αινα ex se habent formata. siquidem niger nigri, quia nigra. Item quę plures duabus habent syllabas, si à dissyllabo huiusmodi fuerint conposita, sic declinantur. polydamas polydamantis. Congruunt uero his nomina in ας, desinentia acuta, & non pura, masculina, ut lorum, ri. omnis circunflexum similiter. omnis enim facit, & ueniens ab hoc neutrum, omne. Item quæ in ας, purum desinunt. abiecta posteriore ipsa uocali. uenustus uenusti. Contingit sanè & quæ ab his formantur, desinentibus in αν. neutris declinari similiter. Nam ν, immutabilis est. uenustus, uenustum, uenusti. Excipiatur mensis æolicum, quod mensis facit. Item in ους, contracta, incontractorum

habent

ὡς. βοῦς, βοός. πλὴν τοῦ ποὺς, ποδὸς, καὶ ὀδοὺς, ὀδόντος. Ἐκ συναιρέσεως γε μὴν ὄντα, ἐπὶ τὴν ζ' την ἀνάγεται. νοῦς, νοῦ, νῷ. ἔστι μοί τοι καὶ ὡς ἀπαθῆ κλίνειν τὰ τοιαῦτα. νοῦς, νοός. Συντετάχθω δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ εἰς οις, κατὰ συναίρεσιν, οἷς τὸ οἰός. [καὶ] φθοῖς, φθοιός. Ἔτι τὰ εἰς ος οὐδέτερα. θένος θένεος, φάος φάεος. καὶ ὅσα ἐκ τούτων σύγκειται εἰς ης. δημοσθένης δημοσθένεος. καὶ ὅλως τὰ εἰς ης λήγοντα, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς ες. ἀληθὴς ἀληθέος. τούτοις δὲ ἠκολούθησε καὶ τὸ ἄρης.

Ἔτι τὰ εἰς ως, ἀρσενικὰ μακρᾷ παραλήγοντα. μίνως μίνωος. ἥρως ἥρωος, κοινῶς δηλονότι, ἀττικῶς γὰρ τῇ τετάρτῃ γίνεται κλίσει. μίνως μίνω.

Ἔτι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. θῶς θωός. δμὼς δμωός. Τὰ γὰρ ἐκ συναιρέσεως τῷ τ κλίνεται. φῶς φωτός. ἐφ' ᾧ δὴ ἀναφέροιτ' ἂν καὶ τὸ οὖς ὠτός. Καὶ ἄλλως τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα, ἔχοντα μὲν τὸ δ, ἢ θ, ἢ, τ, τῷ καθαρῷ κλίνεται. δμὼς. θώς. ζώς. ἄλλο δέ τι ἔχοντα σύμφωνον, τῷ τ. χρώς. φώς. συντετάχθω δὲ τοῖς ἐρημοῦσι, καὶ τὸ λᾶς μονοσύλλαβον. λαὸς γάρ. Ἔτι τὰ εἰς ως θηλυκὰ ὀξύτονα ὄντα. αἰδώς, αἰδόος. ἠώς, ἠόος. βαρύτονα δὲ ὄντα ἐπὶ τὴν τετάρτην ἀνάγεται. κέως. κέω. ἔως. ἕω. Ἔτι τὰ εἰς ις προσηγορικὰ βαρύτονα μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα ὄφις, ὄφιος. ὕβρις, ὕβριος, πλὴν τοῦ χάρις, παῖς. χάριτος γάρ τοι καὶ παῖδος.

Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα. βότρυς, βότρυος. πλὴν τοῦ κόρυς κόρυθος. τούτων ἔνια καὶ μεταβολῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται πῆχυς, πήχεος. πέλεκυς, πελέκεος ὡσαύτως δὲ ὀξύτονα ὄντα μονογενῆ, ἢν μακρὸν ἔχῃ τὸ υ. πληθὺς, πληθύος. ἀχλὺς, ἀχλύος, ὀϊζὺς, ὀϊζύος. ὀαριστὺς, ὀαριστύος. τριγενῆ δὲ ὄντα καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ε, κλίνεται ἡδὺς ἡδέος.

Τὰ δὲ εἰς ας οὐδέτερα, τῷ τ κλίνεται. κρέας, κρέατος. οὖας. οὔατος. Ἔτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ δισύλλαβα βαρύτονα, μακροκατάληκτα, ἃ δὴ καὶ τὸ ν πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνει. αἴας, αἴαντος. κάλχας, κάλχαντος. πλὴν τῶν ἐχόντων θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. μέλας γὰρ μέλανος, ὅτι μέλαινα. καὶ ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀπὸ δισυλλάβου τοιούτου τυγχάνει συγκείμενα, οὕτω κλίνεται. πολυδάμας, πολυδάμαντος. Παραπλησίως δὲ τούτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ καθαρὰ ἀρσενικά. οἷον ἱμὰς, ἱμάντος. καὶ τὸ πᾶς δὲ περισπώμενον ὁμοίως, παντὸς γάρ. καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ οὐδέτερον, πᾶν. Ἔτι τὰ εἰς εις καθαρὸν, ἀποβάλλοντα τὸ ὑπακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. χαρίεις χαρίεντος. συμβαίνει δ' ἄρα, καὶ τοῖς ἀπὸ τούτου παρεσχηματισμένοις, εἰς ων, οὐδετέροις κλίνεσθαι ὁμοίως, τὸ γὰρ ν. ἀμετάβολον: χαρίεις, χάριεν, χαρίεντος. ἐξαιρέσθω τὸ μεὶς αἰολικὸν, μηνὸς γάρ. Καὶ τὰ εἰς ους δὲ συνῃρημένα, τῶν ἀτελῶν.

bñt declinationẽ placenta placentæ, placẽta placẽtæ. Item in ης *barytona, iambica, hoc ẽ quibus correpta est penultima, nec in ultima syll. hñt* τ, Laches lachetis. Præterea in της *fœmi. iambica. amicitia amicitiæ.* Rursum in ως *oxytona, si plures una syllabas hñt. sudor ris.* Deinde in ως *masculina. bary. penulti. hñtia breuẽ risus risus.* Præterea in ους *non contracta, ut cõuiuium, uij. pasta pastæ. nam puer pueri ex contractione est.* Item in ας *oxytona.* Pallas *palladis. ternio onis.* Arcas *arcadis. pter caput, nempe capitis.* Cæterum *propria in* ις *per* δ *declinãtur, cõiter. paris idis.* Similiter in ις *fœ. longã hñtia penul. ira iræ. adolescentula læ.* Ad hęc in ις *oxytona una terminatiõe. priamis midis.* Itẽ *desinentia in* εις *non purũ. clauis clauis. lignum obtentum.* Præterea in υς *fœ. oxytona, in breuem desinentia chlamys mydis.* Et *quæ acuunt penul. aduena. nempe aduenæ.* Porrò *quæ desinunt in* ις *appella. barytona per lõgã finita, inflectuntur per* δ. *gallina gallinæ.* Similiter & *quæ in* υς. *elmins elminthos.* Atque *in* λς, *abiectione* σ *quę est immutabilis, declinantur sal salis.* Quæ uero in ξ, *partim per* κ *tenue declinantur, partim per* χ *aspiratum, partim per* γ *medium.* Etenim *barytona, ut generatim dicam, declinantur per* κ. *thorax cis.* Præterea *quæ hñt uerbũ in* ζω *uel in* γω, *nẽpe hæc per* γ. *rapax rapacis, qm̃ rapio. cicada cicadę, qm̃ strido. tuba tubæ, qm̃ originale habet tuba cano. lelex lelegis, quia dico.* Excepto *rex, quia regis facit, ne cõueniret cum nõie castor.* Cæterũ *oxytona per* γ *declinãtur. stimulus. i. capra æ. rupes is.* Exceptis *etiã tussis ssis. lepus oris.* Exceptis & *quæ ante* ξ. *consonantẽ hñt diuersam à* γ, *ut caro. nam carnis facit.* Accuratius *aũt, quæ in* αξ *sunt, per,* κ, *declinantur. carbo nis. thrax thracis, præter rapax & rex.* Et *quę in* ηξ *siquidem simplicia fuerint, per* κ *declinantur, formica æ.* Contra *quæ composita. per* γ. *stimulus stimuli.* Cæterum in ιξ, *per* κ. *præter cicada cicadæ & pilus, nam pili facit.* Præterea ιυξ, *natura longam penul. habentia; & quæcunq; duabus consonis efferuntur, quarũ altera ad primam coniu. pertineat, per* κ *decli. huius cochlearis, bebrycis cursus.* Quæ uero *huiusmodi non sunt, inflectuntur per* γ. *cãthus thi.* Item in ωξ *simplicia, præter rupes.* In ωψ *uero per* π *inflectuntur pleraq;. cyclops clopis. arabs tñ arabis facit. chalybs chalybis. libs libis. uena næ. cinyps cinyphis.* Porrò in ην *aut in* ρ *per eandem inflectuntur immu. gręcus gręci. nestor oris.* Vertitur *autem in desinentibus in* ην *barytonis idem* η *in* ε *iuxta formam neutrorum, ut tener teneri. tenerum nanque neutrũ.* Item *in penacutis quę per* μ, *inflectuntur. pastor, pastoris. pręter mensis sis.* Quin *quędam etiam quę non habent* μ, *ceruix & mens,*

ἔχει τὴν κλίσιν. πλακόεις πλακόεντος, πλακοῦς πλακοῦντος. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα, ἰαμβικὰ, τουτέστι τὰ βραχείᾳ παραλήγοντα, μὴ ἐσχατοσυλλαβοῦντα τῷ τ, λάχης λάχητος. Ἔτι τὰ εἰς της θηλυκὰ ἰαμβοκατάληκτα, φιλότης, φιλότητος. Ἔτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα· ὑπὲρ μίαν συλλαβήν· ἱδρὼς ἱδρῶτος. Ἔτι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ βαρύτονα βραχείᾳ παραλήγοντα γέλως, γέλωτος. Ἔτι τὰ εἰς αις ἀπαθῆ· οἷον δαῒς, δαϊτός· σταῒς σταϊτός· τὸ δὲ παῖς παιδὸς, ἐκ συναιρέσεως. Ἔτι τὰ εἰς ας ὀξύτονα· παλλὰς, παλλάδος· ζιὰς ζιάδος· ἀρκὰς, ἀρκάδος· πλὴν τοῦ κρὰς, κρατὸς γάρ. Τὰ δὲ εἰς ις κύρια τῷ δ κλίνεται κοινῶς· πάρις, πάριδος. Ἔτι τὰ εἰς ις, θηλυκὰ μακροκατάληκτα· μῆνις· μήνιδος· νεᾶνις, νεάνιδος. Ἔτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα μονοκατάληκτα· πριαμὶς πριαμίδος. Ἔτι τὰ εἰς εις μὴ καθαρά· κλεὶς, κλειδός· ἀντήρεις, ἀντήρειδος. Ἔτι τὰ εἰς υς θηλυκὰ ὀξύτονα βραχυκατάληκτα· χλαμὺς, χλαμύδος· καὶ προπαροξύτονα, τὸ ἔπηλυς, ἐπήλυδος γάρ. Τὰ δὲ εἰς ις, προσηγορικὰ βαρύτονα μακροκατάληκτα τῷ θ, ὄρνις ὄρνιθος· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς νς ἕλμινς, ἕλμινθος. Τὰ γε μὴν εἰς λς ἐκβολῇ τοῦ σ τῷ ὑπάρχοντι ἀμεταβόλῳ κλίνεται· ἅλς ἁλός. Τὰ δὲ εἰς ξ, τῇ μὲν τῷ κ ψιλῷ κλίνεται, τῇ δὲ τῷ χ δασεῖ, ἢ τῷ γ, μέσῳ. Βαρύτονα μὲν γὰρ ὄντα ὡς τύπῳ εἰπεῖν, τῷ κ· θώραξ, θώρακος· πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ῥῆμα εἰς ζω, ἢ εἰς γω. ταῦτα δὲ τῷ γ· ἅρπαξ ἅρπαγος· ὅτι ἁρπάζω· τέττιξ, τέττιγος· ὅτι τεττίζω· σάλπιγξ, σάλπιγγος· ὅτι σαλπίζω· λέλεξ λέλεγος, ὅτι λέγω· καὶ πλὴν τοῦ ἄναξ· ἄνακτος γάρ, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἄνακος. Ὀξύτονα δὲ ὄντα, τῷ γ, βουπλὴξ, βουπλῆγος· αἴξ, αἰγός· ῥὼξ, ῥωγός· καὶ πλὴν τοῦ βὴξ βηχός· πτὼξ, πτωχός· καὶ πλὴν τῶν πρὸ τοῦ ξ σύμφωνον ἐχόντων ἕτερόν τι τοῦ γ· οἷον σάρξ· σαρκὸς γάρ. ἐπιεικέστερον δὲ, τὰ εἰς αξ, τῷ κ· ἄνθραξ ἄνθρακος· θρὰξ, θρακός· πλὴν τοῦ ἅρπαξ, καὶ ἄναξ, καὶ τὰ εἰς ηξ· ἁπλᾶ μὲν ὄντα, τῷ κ· μύρμηξ, μύρμηκος. Σύνθετα δὲ τῷ γ· βουπλὴξ, βουπλῆγος· καὶ τὰ εἰς ιξ δὲ, τῷ κ, πλὴν τοῦ τέττιξ, τέττιγος· καὶ τὸ θρὶξ, τριχὸς γάρ. Ἔτι τὰ εἰς υξ φύσει μακρᾷ παραλήγοντα, καὶ ὅσα διὰ δυοῖν συμφώνοιν προφέρεται, ὧν θάτερον τῆς πρώτης συζυγίας, τῷ κ· δοίδυκος· βέβρυκος· ἄμπυκος. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, τῷ γ· ἄντυξ, ἄντυγος. Ἔτι τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ· πλὴν τοῦ ῥώξ. Τὰ δὲ εἰς ψ, τῷ π κλίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· κύκλωψ, κύκλωπος· ἄραψ μέντοι, ἄραβος· χάλυψ, χάλυβος· λίψ, λιβός· φλέψ, φλεβός· κίνυψ, κίνυφος. Τὰ δὲ εἰς ν, ἢ ρ, τῷ αὐτῷ κλίνεται ἀμεταβόλῳ, ἕλλην, ἕλληνος· νέστωρ, νέστορος. Τρέπεται δὲ καὶ τῶν εἰς ην βαρύτονον τὸ η αὐτὸ εἰς ε, παρασχηματισμὸν οὐδέτερον ἐχόντων. τέρην, τέρενος· τέρεν γάρ, καὶ τῶν ὀξυτονουμένων, οἷς τὸ μ, κλιτικὸν, ποιμὴν, ποιμένος, πλὴν τοῦ μὴν, μηνός· καὶ τῶν μὴ ἐχόντων δὲ τὸ μ, κλητικὸν, αὐχὴν

& mens, eodem modo declinantur, ceruicis mentis. Consimiliter & quæ in ης nonnulla mutāt η in ε, ut quæcūq; barytona quæ longā hn̄t penultimā. pier pieris. Item quæ in τηρ. astrum. pater. mater. filia. Et quæ in θηρ. æther. Cæterū quæ ι, ιν, mutata, ν, in, ς, rectū terminant. unde biterminata nominātur, inflexioni quidē manent eidem, nēpe ut delphin inis dicimus, sic & delphis delphinis, sic & littus littoris, & salamis salaminis. atque similiter in cæteris. His uero & aliquis unius terminationis respondet. nam alicuius. Porrò pecten biforme est, nam uelut in, εις, desinens, cōmunicat cum biterminatis, ut uero per ι declinatur, cum finitis in ιω̃. nimirum pectinis. In ων uero terminata, quædam etiam τ assumunt, ut circunflexa. xenophon xenophontis. præter Neptunus, nam neptuni facit. Et quæ fœminina in, αινα, habent deformata, leo enim facit leonis, quia leæna dicitur. draconis, quia dracæna. tametsi generale illud non est. Siquidem lacon laconis, quamuis fœmininum sit lacæna.

Numeralia.

Iam uero referri possunt & numeralia ad quintam. unus unius. tres, trium, tribus. quatuor, or, or, præter duo duorum. Nam tertiæ huiusmodi figura est, ut & ambo, amborum. Cæterum duo non solum in accusatiuo dicitur, sed & in genitiuo, & datiuo.

Communia declinationum omnium.

Cōmune aūt est & omniū declinationū, quod genitiuum pluralē hn̄t desinentē in ων, & quod eundē hn̄t rectū & uocatiuum in omni numero, nisi quod in sing. fit tm̄ attice, in duali uero & plurali ubiq;.

Communia parisyllaborum.

Parisyllaborum uero cōe est, quod dtm̄ hn̄t in, ι, non prolatū, desinentē, unà cum uocali nominatiui, aut cū maiore illi respondēte. æneas æneæ. sermo, ni. Item quod accusatiuum hn̄t in ν desinentem cū uocali recti. ænean. sermonem. Notentur inter nomina quartæ. Athonem, con, teon, leporem, quæ accusatiui sunt absq; ν, more attico.

Communia primæ, & secundæ.

Primæ uero & secūdæ cōe est, quod datiuus singularis desinens quidē in α, conuenit in uoce cum recto, & accusatiuo duali. huic æneæ, hi. d. æ, uel, as. huic maiæ, hę. d. æ, uel as. Item quod quādo in η datiuus fit, mutata η in α, et ablato ι, ης prolato faciunt rectum & accusatiuum dualium. huic Chrysæ, hi. d. æ, uel as. huic musæ, hæ. d. æ, uel as.

Cōmunia

καὶ φρὴν οὕτω κλίνεται, αὐχένος, φρενός. Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια μεταβάλλει τὸ η, οἷον ὅσα βαρύτονα ὄντα μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. πίηρ, πίερος. καὶ τῶν εἰς τηρ. ἀστήρ. πατήρ. μήτηρ. θυγάτηρ. καὶ τῶν εἰς θηρ. αἰθήρ. Τὰ δὲ εἰς ιν ἅ, καὶ σπανὴ ἔτι τοῦ ν εἰς σ διευολεκτεῖται, ὅθεν καὶ δικατάληκτα ὠνόμασται, τῇ γε μὴν κλίσει ἐμμένει τῇ αὐτῇ. ὡς τὸ δελφίν, δελφῖνος. οὕτω καὶ δελφίς, δελφῖνος, ὥσπερ καὶ θίς, θινός. καὶ σαλαμίς, σαλαμῖνος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. τούτοις δὲ καὶ τὸ τὶς μονοκατάληκτον παρακολουθεῖ. τινὸς γάρ. Τὸ δὲ κτεὶς ἐπαμφοτερίζει. ὡς μὲν τὸ εἰς εις λῆγον, κοινωνεῖ τοῖς διακαταλήκτοις, ὡς δὲ τὸ ε κλινόμενον, κοινωνεῖ τοῖς εἰς ην. κτενὸς γάρ. Τῶν δὲ εἰς ων ἔνια καὶ τὸ τ προσλαμβάνει, οἷον τὰ περισπώμενα. ξενοφῶν, ξενοφῶντος, πλὴν τοῦ ποσειδῶν, ποσειδῶνος γάρ. καὶ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. λέων τὸ λέοντος, ὅτι λέαινα. καὶ δράκων δράκοντος, ὅτι δράκαινα. καθόλου δὲ οὐδὲ τοῦτο. λάκων τὸ λάκωνος, καίτοι τὸ θηλυκὸν ὑπάρχον τὸ λάκαινα.

Ἀριθμητικά.

Ἀνάλογοι δ' ἄνπως καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπὶ τὴν πέμπτην. εἷς ἑνός. τρεῖς τριῶν τρισί. τέσσαρες τεσσάρων τέσσαρσι. πλὴν τοῦ δύο δυοῖν. τρίτης τὸ τοιοῦτο σχῆμα. οἷον καὶ τὸ ἄμφω ἀμφοῖν. δύο δὲ οὐ μόνον ἐπὶ αἰτιατικῆς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς.

Κοινὰ τῶν κλίσεων ἁπασῶν.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν κλίσεων, τὸ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἔχειν λήγουσαν εἰς ων. καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν εὐθεῖαν καὶ κλητικὴν ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ. πλὴν ὅσον ἐπὶ μὲν ἑνικοῦ ἀττικῶς, ἐπὶ δὲ δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ ὅλως.

Κοινὰ τῶν ἰσοσυλλάβων.

Τῶν δὲ ἰσοσυλλάβων κοινόν, τὸ τὴν δοτικὴν ἔχειν εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, ἢ καὶ μετὰ μείζονος ἀντιστοίχου. αἰνείας, αἰνείᾳ. λόγος, λόγῳ. καὶ τὸ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν λήγειν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας. αἰνείαν. λόγον. σεσημειώσθω ἐπὶ τῶν τεταρτοκλίτων. ἀθῶ. κῶ. τέω. λαγώ, αἰτιατικολογούμενα ἄνευ τοῦ ν, ἀττικῶς.

Κοινὰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινόν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, λήγουσαν μὲν εἰς ᾱ, ὁμόφωνον ἑαυτῇ ἔχειν τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῷ αἰνείᾳ τὼ αἰνεία. τῇ μαίᾳ τὰ μαία. λήγουσαν δὲ εἰς η μεταβολῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἀνεκφωνήτου ι γίνεσθαι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῷ χρύσῃ, τὼ χρύσα. τῇ μούσῃ, τὰ μούσα.

Κοινὰ πρώτης καὶ β΄ καὶ δ΄.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν προσλήψει μὲν τοῦ ι καὶ ν, γίνεσθαι γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν· τὼ αἰνεία, τοῖν αἰνείαιν, τὰ μούσα, τοῖν μούσαιν. Τὼ μενέλεω, τοῖν μενέλεῳν. προσλήψει δὲ τοῦ ι μόνου γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν· τὼ αἰνεία, οἱ αἰνεῖαι. Τὰ μούσα, αἱ μοῦσαι. Τὼ μενέλεω, οἱ μενέλεῳ.

Ἔτι τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν· οἱ αἰνεῖαι, τοῖς αἰνείαις· αἱ μοῦσαι, ταῖς μούσαις· οἱ μενέλεῳ, τοῖς μενέλεῳς· ἐκβολῇ δὲ τοῦ ι, καὶ προσλήψει τοῦ σ, αἰτιατικήν· οἱ αἰνεῖαι τοὺς αἰνείας· αἱ μοῦσαι, τὰς μούσας· οἱ μενέλεῳ, τοὺς μενέλεως.

Κοινὰ πρώτης καὶ τρίτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ τρίτης κοινόν, τὸ τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ου κλίνεσθαι· αἰνείας αἰνείου· λόγος λόγου.

Κοινὰ πρώτης καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ μέχρι τῆς πέμπτης κοινόν, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας τὴν κλητικὴν γίνεσθαι ἀφαιρέσει τοῦ σ· ὁ αἰνείας, ὦ αἰνεία· ὁ χαρίεις ὦ χαρίει.

Κοινὰ δευτέρας καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ δευτέρας καὶ μέχρι τῆς πέμπτης κοινόν, τὸ ὁμόφωνον ὅλως ἔχειν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ· ἡ μαῖα, ὦ μαῖα· ὁ λάχης, ὦ λάχης.

Κοινὰ τρίτης καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν δυϊκῶν· τῷ λόγῳ, τὼ λόγω· τῷ μενέλεῳ, τὼ μενέλεω. Ἔτι τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις· οἱ μενέλεῳ, τοῖς μενέλεῳς.

Κοινὰ τρίτης καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ πέμπτης, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οιν, τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν· τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν, τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν.

Ἴδιον δὲ τῆς πρώτης.

Ἴδιον δὲ τῆς μὲν πρώτης τὸ τὴν κλητικὴν γίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ τ, ἢ ἐθνικῶν ὄντων, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τοῦ σ, ἀλλὰ καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α· ὁ προφήτης, ὦ προφῆτα· ὁ πέρσης, ὦ πέρσα. Τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικοῦ λήγειν εἰς εω, ἔθει ἰώνων· οἰκέτου οἰκέτεω· πηλείδου πηλείδεω. ὅθεν παρενθέσει τοῦ α πηλειάδεω.

Ἴδιον τῆς δευτέρας.

Τῆς δὲ δευτέρας, τὸ προσλήψει τοῦ σ, κλίνεσθαι· μαῖα, μαίας· τιμή, τιμῆς, καὶ σώζεσθαι δὴ τὸ α, καὶ ἐπὶ γενικῆς καθαρόν, ὃν ἢ μετὰ τοῦ δ, ἢ τοῦ θ, ἢ τοῦ ρ· μὴ οὕτω δὲ ἔχον τρέπεσθαι εἰς η· μοῦσα μούσης.

Proprium tertiæ.

Tertiæ uero propriũ, quod datiuũ singularẽ à gtõ format, in ῳ, sermonis, ni. rursum quod uctm in ι finit. ò sermo. Item quod ex recto eodẽq; accusatiuo duali, fit in οι diphtõgũ rectus pluraliũ, duo sermones, plurales sermones. Deinde quod ex recto plurali assumptione quidẽ σ, datiuus fit pluralis. sermones, sermonibus. porrò quod in ους accusatiuus.

Proprium quartæ.

Quartæ aũt propriũ est abiecto σ. declinari, menelaus, laï. Itẽ quod rectus pluralis in uoce cõuenit cũ datiuo singulari, & nominatiuo duali.

Proprium quintæ.

Quintæ uero propriũ est, quod gtm singularẽ in ος habet. aiax, aiacis. Præterea quod datiuũ singu. à gtõ facit in ι aiacis, aiaci. Rursum quod accusatiuũ à datiuo in α, aiacẽ. Siquidẽ Neptunũ, & misturã & sudorem ex apocope, ut & Apollinem. Præterea quod utũs in his quæ per ντ, declinantur in cõtracta, ablatione genitiui ultimæ syllabæ formetur. aiacis, ò aiax. uenusti, ò uenuste. quã q̃ in placenta & simois & his similibus auferendũ est & penultimæ syll. ν, simoentis, ò simois. Excipiatur tamen dens. nam huius idem est uctũs & rectus. In his uero quæ per εος declinantur, & contrahuntur in ους, uctũs à recto fit mutato η in ε. Demosthenes, ò enes. Rursum in desinentibus in ω uel in ως fœmininis, à nominatiuo mutato finali ω in οι. hæc latona, ò latona, & ablatione σ si fuerit. hic pudor, ò pudor. Porrò quæ in ων uel ας desinunt, quorum neutrum deformatur in ω uctũs à genitiuo formatur, ablatione ultimæ syll. tener, teneri, ò tener. uenustus, uenusti, ò uenuste. Cæterum in ηρ barytonis fit uctũs in ερ. hæc mater, ò mater. excepto pier. quibus sanè respondet & inter oxytona, pater, uir, leuir, seruator. Etenim dicimus ò pater, uir, leuir, seruator. p̃terea quod in quibusdam consonet uocatiuus cum recto omnino, in quibusdam etiam sine ς proferatur. Nam in εις, aut ους, desinentium et absque ς cũ diphthõgo profertur, nisi quid uetet. Quippe, pes, & ò dens tantum, ne sit eadem uox cum ubi & uiæ. Item in appellatiuis in ις barytonis longam natura non habentibus ultimam, atque adeo in omnibus in ις barytonis, hic serpens, ò serpens. Atque in υς penacutis. hic botrus, ò tre, præterea in acutis, si trium sint gene. hic iucundus, ò iucunde. Cæterum in masculi. in ως longam desinẽtibus uocatiuus nominatiuo est similis nec aliter, atq; id in omnibus in ως desinentibus. Rursum in declinatis aut per ος purum, aut per τ, exceptis fœ. oxyt. hic heros, ò heros. & in υς barytonorum iambicorũ, atq; in totũ oĩum quæ in υς desinũt & declinãtur per τ.

Ἴδιον τῆς γ΄.

Τῆς δὲ τρίτης, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ω. λόγου λόγῳ. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν εἰς ε λήγειν. ὦ λόγε. Ἔτι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυικῶν γίνεσθαι εἰς οι δίφθογγον τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, τὼ λόγω, οἱ λόγοι. Ἔτι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ, τὴν δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν. λόγοι, λόγοις. εἰς ους δὲ τὴν αἰτιατικήν.

Ἴδιον τῆς τετάρτης.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, κλίνεσθαι μενέλεως, μενέλεω. καὶ τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν, καὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν δυικῶν.

Ἴδιον τῆς πέμπτης.

Τῆς δὲ πέμπτης ἴδιον, τὸ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν εἰς ος ἔχειν. αἴας, αἴαντος. Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ι. αἴαντος, αἴαντι. Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς α. αἴαντι αἴαντα. τὸ δὲ ποσειδῶ καὶ κυκεῶ καὶ ἱδρῶ ἐξ ἀποκοπῆς, οἷον καὶ τὸ ἀπόλλω. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν ἐπὶ μὲν τῶν διὰ τοῦ ντ κλινομένων ἀπαθῶν, ἀφαιρέσει τῆς ἐν τῇ γενικῇ ἐσχάτης συλλαβῆς γίνεσθαι. αἴαντος, ὦ αἶαν. χαρίεντος, ὦ χαρίεν. τοῦ μέντοι πλακοῦς, καὶ σιμοῦς καὶ τῶν ὁμοίων ἀφαιρετέον καὶ τὸ τῆς παραληγούσης ν. σιμοῦντος, ὦ σιμοῦ. ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ὀδούς. μία γὰρ τούτου γε κλητικὴ ἡ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ. Ἐπὶ δὲ τῶν διὰ τοῦ εος κλινομένων καὶ συναιρουμένων εἰς ους, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ η εἰς ε. δημοσθένης, ὦ δημόσθενες. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ω, ἢ εἰς ως θηλυκῶν, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ τοῦ λήγοντος ω εἰς οι. ἡ λητώ, ὦ λητοῖ. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ σ ἂν ᾖ. ἡ αἰδώς ὦ αἰδοῖ. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ων ἢ εἰς εις ληγόντων, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς ον, τὴν κλητικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης. τέρων, τέρονος, ὦ τέρον. χαρίεις, χαρίεντος, ὦ χαρίεν. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ηρ βαρυτόνων, εἰς ερ. ἡ μήτηρ, ὦ μῆτερ. πλὴν τοῦ πίηρ. οἷς δὴ συμφέρεται καὶ τῶν ὀξυτόνων, πατὴρ ἀνήρ, δαήρ, σωτήρ. καὶ γὰρ ὦ πάτερ, ἄνερ, δᾶερ, σῶτερ. Ἔτι τὸ ἐπὶ μὲν τῶν, ὁμοφωνεῖν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ ὅλως. ἐπὶ δὲ τῶν, καὶ χωρὶς τοῦ σ προφέρεσθαι. τῶν μὲν γὰρ εἰς ευς, ἢ εἰς ους καὶ χωρὶς τοῦ σ, ληγόντων μετὰ διφθόγγου, ἂν μή τι κωλύοι. καὶ γὰρ ὦ πούς καὶ ὦ ὀδούς μόνως. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ποῦ καὶ ὀδοῦ. Καὶ τῶν εἰς ις, προσηγορικῶν βαρυτόνων μὴ φύσει μακροκαταλήκτων καὶ ὅλως τῶν εἰς ις βαρυτόνων. ὁ ὄφις, ὦ ὄφι. καὶ τῶν εἰς υς, βαρυτόνων. ὁ βότρυς, ὦ βότρυ. καὶ τῶν ὀξυτόνων δὲ τριγενῶν ὄντων. ὁ ἡδύς, ὦ ἡδύ. Τῶν δὲ εἰς ως ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων, ὁμόφωνος τῇ εὐθείᾳ μόνως. καὶ ὅλως τῶν εἰς ως, μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ ἢ διὰ καθαροῦ, ἢ διὰ τοῦ τ, πλὴν τῶν θηλυκῶν ὀξυτόνων. ὁ ἥρως, ὦ ἥρως. καὶ τῶν εἰς ης βαρυτόνων ἰαμβικῶν, καὶ ὅλως τῶν εἰς ης, μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ διὰ τοῦ τ.

hic Laches ὦ laches. Item in as oxytonorum. hęc pallas, ὦ pallas. Rursum in ις oxytonorũ. hæc priamis ὦ priamis. Itẽ ĩ υς oxytonorũ. hęc chlamys ὦ mys. Itẽ in λς. hic sal, ὦ sal. Præterea in duplicẽ. hic rex, ὦ rex. Deinde ĩ imutabilẽ. hic græcus, ὦ græce, pter superius dicta. Quin et illud est propriũ, quod ntũm & actm dualiũ à datiuo singulariũ faciũt, mutata ι in ε, aiaci aiaces. Præterea quod ex recto & accusatiuo dualiũ assumpta, ς, formatur ntũs pluraliũ. aiaces duo uel duos, aiaces plures. Item quod datiuus pluraliũ à datiuo singularium formatur in σι uel actu uel potẽtia. aiacibus. phœnicibus. Itaq; si purũ fuerit singularis ι, tum ς assumitur. demosthẽni, stẽnibus. in nõnullis & υ additur, ut quorum ntũs in ευς incontractũ uel in ους. boui bobus. peleo peleis. Sin in ι non purũ, siquidẽ τ, uel θ, uel δ, uel ν adiunctum fuerit, uertitur in σ, & ν eliditur, si τ pcedat. aiacibus. In nõnullis uero & in huius locum υ assumitur, ut quorum rectus in ων desinit leoni, ibus. Quod si alia quæpiam consona aut imu. aut tenuis, aut aspirata, aut media pter dictas fuerit, ς rursum assumitur, sali salibus. perdici, cibus. tussi, ssibus. flagello, lis, nisi quod aspirata et media in sibi respondentẽ mutã uel tenuem uertitur, & recipitur duplex. Prẽterea quod ex accusatiuo singulariũ assumptiõe ς fit actũs pluralis. Porrò quintę declinationis etiam secundũ contractionẽ affectiões noĩum sunt ferè oẽs.

De contractis.

In octo potissimum formas diuisorum contractionem recipientium nominũ. cõe quidẽ oĩum ne unũ quidẽ ẽ. Verũ, ι et ου et primi υ cõe est, quod quatuor tantum contrahuntur casus in ει. nempe dtũs singularis, item nominatiuus & actũs & uctũs pluralium. exceptis neutris. cõmune his & illud ο breue geni:iui in ω longum uertere attice, nisi quę sunt primi υ. Nam in uniuersum attici casus in ος purum desinentes tum obliquos, tum rectos mutato ο breui in ω longum, & penulti:uocali α siue η uersa in ε, proferre consueuerunt. menelaus laus. serpentis serpentis. Nominum uero η ε ο, & α commune est, quod in oĩbus cõtrahuntur, nisi sicubi neutrum genus uetat, & quod genitiui pluralium cõtrahuntur in ω. differunt autem quod η ε ο. contrahuntur in ους. ῶν. οι. quæ uero α, in ω. α. Proprium autem ω singu. tantum contrahi, dualia uero, & pluralia in contracta declinari secundũ tertiã decli. Eiusdem aũt sunt cõtractiões, & quod sing. actũs cõparatiuorũ cõtrahitur in ω more attico. meliorẽ, rem. eliso uidelicet ν, & conflatis ο & α in ω. Prætereà quod rectus et actũs pluralis in ες cõtrahitur. hi meliores, res. hos meliores, res. Et quod aliquã in ις per δ declinata & in recto, & in actõ plurali contrahuntur. hæ tabes,

ὁ λάχης, ὦ λάχης. καὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων. ἡ παλλὰς, ὦ πάλλας. καὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων, ἡ πριαμὶς ὦ πριαμίς. καὶ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων. ἡ χλαμὺς, ὦ χλαμύς. καὶ τῶν εἰς λς, ὁ ἅλς, ὦ ἅλς. καὶ τῶν εἰς διπλοῦν. ὁ ἄναξ, ὦ ἄναξ. καὶ τῶν εἰς ἀμετάβολον, ὁ ἕλλην, ὦ ἕλλην. πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων. Ἐπὶ ἴδιον τὸ τὴν δὲ εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι, ἀποβολῇ τοῦ ι εἰς ε. αἴαντι, αἴαντε. Ἐπὶ τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν προσλήψει τοῦ σ, γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, αἴαντε αἴαντες. Ἐπὶ τὸ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι εἰς σι, ἤτοι ὀργυιᾷ ἢ δυνάμει. χείλεσι. φοίνιξι. διὸ καὶ εἰ μὲν καθαρὸν τὸ τοῦ ἑνικοῦ ι, τὸ σ, δὴ προσλαμβάνεται, δημοσθένει, δημοσθένεσιν. ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ. ὥστε ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ους ἀπαθὲς, ἢ εἰς ευς. βοΐ. βουσί. πηλέϊ, πηλεῦσιν. εἰ δὲ μὴ καθαρὸν, εἰ μὲν τὸ τ, ἢ τὸ θ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ν, συνέζευκται, τρέπεται εἰς σ, καὶ τὸ ν. ἐκβάλλεται, ἢ πρὸ τοῦ τ, κεῖται γίγαντι, γίγασιν. ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ ἀντιλαμβάνεται, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ων. λέοντι λέουσιν. εἰ δέ τι ἕτερον, ἢ ἀμετάβολον, ἢ ψιλὸν, ἢ δασὺ, ἢ μέσον παρὰ τὰ εἰρημένα, τὸ σ, πάλιν προσλαμβάνεται. ἁλὶ, ἁλσί. πέρδικι πέρδιξι. βηχὶ βηξί. μάστιγι μάστιξι. πλὴν ὅσον τὸ δασὺ καὶ μέσον εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν ψιλὸν τρέπεται καὶ μεταλαμβάνεται τὸ διπλοῦν. Ἐπὶ τὸ τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν προσλήψει τοῦ σ, γίνεσθαι αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ἴδια δὲ τῆς πέμπτης, καὶ τὰ κατὰ συναίρεσιν πάθη τῶν ὀνομάτων, σχεδόν τι ἅπαντα.

Περὶ συνῃρημένων.

Εἰς ὀκτὼ δὲ μάλιστα διῃρημένων, τῶν συναίρεσιν ἐπιδεχομένων ὀνομάτων, κοινὸν μὲν ἁπάντων ἓν, οὐδὲ ἕν ἐστι. Τῶν δὲ ι, καὶ ευ καὶ πρώτου ν κοινὸν, τὸ τέσσαρας μόνας συναιρεῖσθαι πτώσεις εἰς ει. οἷον τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, καὶ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν, καὶ κλητικὴν τῶν πληθυντικῶν, πλὴν τῶν οὐδετέρων. κοινὸν δὲ τούτοις καὶ τὸ εἰς μακρὸν τὸ τῆς γενικῆς βραχὺ ο μεταβάλλειν ἀττικῶς. πλὴν τῶν πρώτων, καθόλου μὲν οἱ ἀττικοὶ, τὰς δὲ εἰς ος καθαρὸν ληγούσας πλαγίους τε καὶ ὀρθὰς, ἀποβολῇ τοῦ βραχέος ο. εἰς τὸ μακρὸν, καὶ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος α, ἢ ι, εἰς ε, προφέρειν εἰώθασιν. μενέλαος μενέλεως. ὄφιος, ὄφεως. Τῶν δὲ η, ε. ο. καὶ α. κοινὸν μὲν τό τε δι' ὅλου συναιρεῖσθαι, πλὴν εἴπου τὸ οὐδέτερον κωλύοι. καὶ τὸ τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω. διαφέρει δὲ ἧ τὰ μὲν, η. ε. ο. συναιρεῖται εἰς ου. ει. η. οι. τὰ δὲ α, εἰς ω, α. Ἴδιον δὲ τῶν, ω. τὸ τὰ ἑνικὰ μόνον συναιρεῖσθαι, τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ ἀσυναίρετα κλίνεσθαι κατὰ τὴν τρίτην. τῆς αὐτῆς δὲ πάθη καὶ τὸ τὴν ἑνικὴν αἰτιατικὴν τῶν συγκριτικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω. ἀττικῶς. ἀμείνονα, ἀμείνω. ἐξαιρέσει δηλονότι τοῦ ν, καὶ κράσει τοῦ ο, καὶ α εἰς ω. καὶ ἔτι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, εἰς ους. ἀμείνονες, ἀμείνους. ἀμείνονας, ἀμείνους, καὶ τὸ ἔνια τῶν εἰς ις παρὰ δὲ κλινομένων, ἐπί τε εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι

hæ tabes, has tabes. hæ oues, has oues. Atticum nempe & hoc, & item illud, quod à nominibus in ης & ὀς purũ uenientes actī, contrahuntur in α. sanum, sanũ. piræum, piræum. Ionicũ uero, quod in hmõi nominibus eliditur δ. paridis. thetidis. Præterea quod in per τ declinatis, & τ abijcitur. carnis, carnis. Item quod quæ habent ι, & ὀ declinantur per ι & κ ciuitatis. regis. Præterea quod horum nominum etiam singularis accusatiuus ablata etiam ultima & recepto ν formetur. parida, parin. iram, iram. Idẽ fit in his, quæ habent ι. serpentem, tem. & in utroq; υ. iucundum, um. botrum, botrum.

De syncopen patientibus.

Patiuntur aũt desinentia in ης aliqua syncopen. ut uir, pater, mater. nam faciunt uiri, & uiri. patris & patris. matris, & matris. atque item in cæteris casibus, nisi quid uetet. Et sanè pluralis datiuus horum formatur quidem à singulari quẽadmodum in alijs, sed aut à syncopen iam passo, interposito α, ut patri, patribus, aut à nondum passo etiam, translato & uerso ι in α. patri, patribus, & uiro, uiris. At dictum est apud poetam & uiris. Iam nauigatio & mens, aliaque id genus, non sunt contractionis quintæ, sed tertiæ. ueniunt enim à nauigatio & mens, ideo præstiterit declinare per tertiam.

De heteroclitis.

Sunt autem & nomina, quæ non propriam & æquabilem seruant inflexionem, sed uarie declinantur, unde & heteroclita uocantur, ut Iuppiter, nec enim Iuppitris, sed Iouis accommodatum in aliam uocem facit. Item magnus non magni facit, sed magni. rursum multus. neque enim multi facit in soluta oratione, sed multi. Item ab his uenientia neutr. amagnum, gni. multum, ti. Etiam puteus & hepar, & esca, & aqua, non putei hepatis, escæ, aquæ, sed putei, hepatis, escẽ, aquẽ. formam uero in his ac regulam certam non est reperire, sed solum usus obseruandus. Rursum quẽdã alia apocopen uel aliud quid passa, indeclinab. sunt, ut domus ordeũ & pinguedo & caro. Non passa uero indecli. decus, utilitas, somnũ. corpus. atq; in sũma, desin. in ας neu. nõ purum hñtia ας, iubar, poculum, statua.

De uerbo.

Verbum autem diuisum est quidem prius. & quæ accidẽtia habet, declaratum.

Communia quatuor coniugationum.

Cum uero inflexiones uerbi quinq; sint, quas coniugationes uocamus, quatuor quidem in ω desinentiũ uerborũ, una uero terminatorum in μι.

Formationes

φθοΐδες, φθοῖς· φθοΐδας, φθοῖς· οἴδες, οἶς· οἴδας, οἶς· ἀττικὸν δὲ καὶ τοῦτο· καὶ ἔτι τὸ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης, καὶ εἰς ευς καθαρῶν αἰτιατικὰς συναιρεῖν εἰς α· ὑγιέα, ὑγιᾶ· πειραιέα πειραιᾶ. ἰώνων δὲ ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων διαίρεσις τοῦ δ, πάριος· θέτιος. καὶ ἡ περὶ τὰ διὰ τ κλινόμενα διαίρεσις τοῦ τ· κρέατος, κρέαος. Καὶ τὸ τὰ ι, καὶ υ, κλίνεσθαι διὰ ε καὶ η· πόλεος· βασιλῆος· τῶν αὐτῶν δὲ τύπων ὀνομάτων καὶ τὸ τὴν ἑνικὴν αἰτιατικὴν, ἀφαιρέσει τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ ν, γίνεσθαι· πάριδα πάριν. μήνιδα, μῆνιν· καὶ ἔτι τῶν κεκλυμένων ι. ἴδρια, ἴδριν· καὶ τῶν νεωτέρων, ἡδέα, ἡδύν· βόζυγα· βόζυν.

Περὶ τῶν συγκοπὴν παθόντων.

Πάσχει δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια συγκοπήν· οἷον τὸ ἀνήρ, πατήρ, μήτηρ· ἀνέρος γὰρ καὶ ἀνδρός· πατέρος, καὶ πατρός· μητέρος καὶ μητρός. κἀπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως πτώσεων, εἰ μή τι κωλύοι. καὶ ἡ τοῦ πληθυντικοῦ δὲ δοτικὴ τούτων γίνεται μὲν ἀπὸ τῆς τῶν οἰκείων καθάπερ καὶ ἡ τῶν ἄλλων. ἤτοι δὲ ἀπὸ πεπονθυίας ἤδη παρενθέσει τοῦ α· οἷον πατρὶ πατράσιν. ἡ ἀπὸ ἀπαθοῦς· ἔτι, μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ ε, πατέρι· πατράσι· καὶ ἀνέρι, ἀνδράσιν, εἴρηται δὲ τῷ ποιητῇ καὶ ἄνδρεσσι. τό γε μὴν πλοῦς καὶ νοῦς καὶ τοιαῦτα, οὐ πάνθ τῆς πέμπτης, ἀλλὰ τῆς γ΄της· ἀπὸ γὰρ τοῦ πλόος καὶ νόος. διὸ καὶ βέλτιον κλίνειν κατὰ τὴν τρίτην. νοῦς νοῦ.

Περὶ ἑτεροκλίτων.

Ἔστι δὲ καὶ ἃ τῶν ὀνομάτων οὐ τὸ οἰκεῖον καὶ ὁμαλὸν φυλάσσει τῆς κλίσεως, ἀλλ' ἑτέρως πως κλίνεται· ὅθεν καὶ ἑτερόκλιτα καλεῖται· οἷον τὸ ζεύς, οὐ γὰρ ζέος, ἀλλὰ διός, μεθαρμοζόμενον κλίνεται. καὶ τὸ μέγας, οὐ γὰρ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου. καὶ τὸ πολύς, οὐ γὰρ πολέος ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ, ἀλλὰ πολλοῦ. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων οὐδέτερα. μέγα, μεγάλου. πολύ, πολλοῦ. Ἔτι τὸ φρέαρ, καὶ ἧπαρ, καὶ δέλεαρ, καὶ ὕδωρ. οὐ γὰρ φρέαρος, ἥπαρος, δελέαρος, ὕδαρος. ἀλλὰ φρέατος, ἥπατος, δελέατος, ὕδατος. Τόπον δ' ἐπὶ τούτων καὶ οἷον κανόνα οὐδένα ἐστὶ λαβεῖν. ἀλλὰ μόνον τὴν χρῆσιν παρατηρητέον. ἕτερα δ' αὖ ἀποκοπήν, ἢ ἕτερόν τι πεπονθότα πάθος, ἄκλιτά ἐστιν. οἷον τὸ δῶ, καὶ κρῖ, καὶ λίπα, καὶ κρῆς· ἀπαθῆ δὲ ἄκλιτα, τὸ σέβας· ὄφελος· ὄναρ· δέμας, καὶ ὅλως τὰ εἰς ας οὐδέτερα μὴ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ας· σέλας, δέπας. βρέτας.

Περὶ ῥήματος.

τ Ὁ δὲ ῥῆμα, διήρηται μὲν πρότερον, καὶ ἅττα παρεπόμενα ἔχει, διώρισται.

Κοινὰ τῶν τεσσάρων συζυγιῶν.

Κλίσεων δὲ πέντε καὶ τοῦ δὲ οὐσῶν, ἃς δὴ καὶ συζυγίας καλοῦμεν, τεσσάρων μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων ῥημάτων, μιᾶς δὲ τῶν εἰς μι.

Formationes actiuorum temporum.

Commune quatuor primarum est, quod in indicatiuo actiuo preteritum imperfectum fit à præsenti, mutatione quidem ultimæ in ον, & augmento addito uel syllabæ uel temporis. generatim si à consonante quidem uerbum incipit, augmentum fit syllabicum assumptione ε in initio, ut uerbero uerberabam. si uero à uocali, temporale erit, mutata uidelicet breui primaria uocali in longam, ut diligo diligebam. nisi sanè fregi, syllabica figuratum est augmento & fractus eram, & captus eram, atq; huiusmodi. sic uero neq; hoc pōt esse ubiq;.

Futurum primum.

Præterea, quod primum futurum in ω desinit, & idem principium habet cum p̄senti, atq; ante ω retinet σ siue actu, audio audiam, siue potentia, uerbero, bo. dēpta quarta, idq; ex usu quādoquidē quo ad naturā & hæc σ, recipit, unde moueo mouebo. & traho trabam dores dicūt. Itidem & maneo, bo. dicendum, et iudico, cabo. sed ob absurdum sonum non sunt in usu. Ibo aūt atticū est. Siquidē in ιζω super duas syllabas futura, eliso σ proferunt Athenienses. uadam uadam. sperabo sperabo. uerum augesco, & coquo, & auxilior ex contractione.

Indefinitum primum.

Ad hæc quod primum indefinitum, à futuro formetur, mutato ultimo ω in α, augmēto accedēte tēporis uel syllabæ, audiam ui. uerberabo aui. uerū, uerti, per reduplicationem. Item quod ptm̄ perfe. à futuro formetur in α, atq; initialem eandem habeat cum ptō imperfe. tēporaliter aucto. cōmentabor tatus sum. syllabice uero, etiam p̄sentis initialem consonam assumit, uerberabo uerberaui. In his tamen in quibus in initio est consonans duplex, uel ρ, nūq; assumit consonantem hm̄oi p̄teritū perfe. ne sonus uocis absurdus sit. cecini. seminaui. ieci. Item in quibus aspirata est, non eandem assumit, sed sibi respondentem tenuē ob dictam modo causam. dico dixi. separo separaui. uenor natus sum. In quibus autem est α ε uel ο initialis, in his proprium attici p̄teritum perfe. faciunt, initiales p̄sentis literas cōmuni p̄terito apponentes, ac tertiam corripientes syllabam quēadmodū uenio ueni, ni, audio diui, diui. fodio fodi, fodi. Sunt tamē & in quibus, cum ab ο incipiant, initiales non apponunt, sed ε solum, sicuti in p̄terito perfecto. & indefinitis impulsus sum, sus sum. emptus sum, tus sum. uidi, uidi. aperui, aperui. quorum sanè & p̄te. imperfe. simile aliquid habet. emebar. uidebam. Ad hanc formam & uideor, uideor. Cæterum intellexit & affatus est poetica iuxta similitudinem sunt efficta. Cōmune item est quod à p̄te.

Σχηματισμοὶ ἐνεργητικῶν χρόνων.

Κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων ἐστὶ, τὸ ἐπὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ον, καὶ αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ. Καθόλου γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου τὸ ῥῆμα ἄρχεται, αὔξησις γίνεται συλλαβική, προσλήψει τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχήν. οἷον τύπτω, ἔτυπτον. Εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος χρονική, μεταβολῇ τοῦ βραχέος ἀρκτικοῦ φωνήεντος εἰς μακρὸν, ἀγαπῶ ἠγάπων. εἰ μὴ ἄρα τὸ κατέαξα συλλαβικῇ ἐσχημάτισται αὐξήσει, καὶ ἔαγεν, καὶ ἔαλων, καὶ τὰ τοιαῦτα. ταύτῃ δὲ οὐδὲ ἂν τοῦτο εἴη καθόλου.

Μέλλων πρῶτος.

Ἔτι τὸν πρῶτον μέλλοντα εἰς ω λήγειν, καὶ συνάρχεσθαι τῷ ἐνεστῶτι, καὶ πρὸ τοῦ ω ἔχειν τὸ σ ἤτοι ἐνεργείᾳ. ἀκούω ἀκούσω, ἢ δυνάμει. τύπτω τύψω. πλὴν τῆς τετάρτης ἐκ χρήσεως· ἐπεὶ τό γε πεφυκὸς καὶ αὐτὴ τὸ σ ἂν δέχοιτο. ὅθεν καὶ ὄρω, ὄρσω. καὶ ἔλω, ἔλσω, οἱ δωριεῖς λέγουσιν. οὐκοῦν καὶ μένω, μένσω. καὶ κρίνω, κρίνσω. ἀλλὰ διὰ τὸ δύσφθεγκτον, οὐκ ἐν χρήσει. Τὸ δὲ βαδιῶ, ἀττικόν. τῶν γὰρ εἰς ιζω ὑπερδισυλλάβων, τοὺς μέλλοντας ἐξαιρέσει τοῦ σ προφέρουσιν ἀθηναῖοι. βαδίσω βαδιῶ, ἐλπίσω ἐλπιῶ. τὸ δὲ αὔξω, καὶ ἕψω, καὶ ἀλέξω, ἐκ πάθους.

Ἀόριστος α.

Ἔτι τὸν πρῶτον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῇ τοῦ ἐσχάτου ω εἰς α, καὶ αὐξήσει χρονικῇ ἢ συλλαβικῇ. ἀκούσω, ἤκουσα. τύψω. ἔτυψα. τὸ δὲ ἐλέλιξα κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. Ἔτι τὸ τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι εἰς α, καὶ ἄρχουσαν τὴν αὐτὴν ἔχειν τῷ παρατατικῷ χρονικῶς ηὐξημένῳ. ὁμιλήσω, ὡμίληκα. συλλαβικῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἀρκτικὸν σύμφωνον προσλαμβάνειν. τύψω, τέτυφα. ἐφ' ὧν γε μὴν ἀρκτικὸν σύμφωνον διπλοῦν, ἢ τὸ ρ, οὐδέποτε προσλαμβάνει τὸ τοιοῦτο ὁ παρακείμενος, ἵνα μὴ δύσφωνος ᾖ. ἔψαλκα. ἔσπαρκα. ἔρριφα. καὶ ἐφ' ὧν δὲ δασὺ, οὐ τὸ αὐτὸ προσλαμβάνει, ἀλλὰ τὸ ἀντιστοιχοῦν ψιλὸν, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, φράζω, πέφρακα. χωρίζω, κεχώρικα. θηρεύω, τεθήρευκα. Ἐφ' ὧν δὲ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο ἀρκτικὸν, ἴδιον ἀττικοὶ παρακείμενον ποιοῦσι, τὰ ἀρκτικὰ τοῦ ἐνεστῶτος γράμματα, τῷ κοινῷ προστιθέντες καὶ τὴν τρίτην συστέλλοντες συλλαβὴν, οἷον ἐλεύθω, ἤλευκα, ἐλήλυκα. ἀκούω, ἤκουκα ἀκήκοκα. ὀρύσσω, ὤρυχα, ὀρώρυχα. Ἔστι γε μὴν ἐφ' ὧν τῶν ἀπὸ τοῦ ο, ἀρχομένων, οὐ τὰ ἀρκτικὰ προστιθέασιν, ἀλλὰ τὸ ε μόνον ὁμοίως τοῖς παρακειμένοις τε καὶ ἀορίστοις. ὦσμαι, ἔωσμαι. ὤνημαι, ἐώνημαι. ὤρακα, ἑώρακα. ἄνωγα, ἀνέωγα. ὧν δὴ καὶ ὁ παρατατικὸς τὸ τοιοῦτο ἔχει. ἐωνούμην. ἑώρων. ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ τὸ οἶκα, ἔοικα. τὸ δὲ ξυνέηκε, καὶ προσέειπε ποιητικὰ καθ' ὁμοιότητα. Ἔτι τὸ

à pte. perfe. præt. pluſ. formatur in εν etiam cum augmento ſyllabico ſi à conſonante pte. perfe. incipiat. uerberaui uerberaueram. Item quod à primo indefinito ſecundum fit in ον ſic ut breuis ſit penultima, & ante ον habeat in præſenti indicatiuam coniugationis conſonantem. Quod ſi in ω purum deſinat præſens, pure & hoc profertur. uerberaui uerberaui. audiui audiui, breui cũ penultima. Et ſi per ε utcũq; penultimã præſens diſſyllabũ habuerit, immutabili uidelicet uel præcedente, uel ſubſequente, tum plerunq; tranſmutatur ε in α. excindo excindi. uideo uidi. ſemino ſeminaui. corrumpo corrupi. Cæterum duxi & percellui per cõduplicationem dicta ſunt, atque habui interpoſito σ peculiari forma. Itẽ quod à ſecundo indefinito ſecundum futurum formatur in ῶ circunflexũ, abiecto augmento. uerberaui rabo.

Formationes mediorũ temporũ.

In medio uero indicatiuo commune eſt, quod ſingula tempora à ſingulis eiuſdẽ nõis actiuis formantur hoc pacto. A præſenti pſens mutato ω in ο, & aſſumpta ſyllaba μαι compello, o uel or. A ptõ iperfe. pteritũ imperfe. interiecto μην compellebam lebar. A primo futuro primum futurum mutatione ω. in ο, & adiectione μαι. uerberabo uerberabor. Peculiariter tñ in quarta coniu. & υ aſſumitur. canam cantabor. A primo indefinito primum indefinitum, & à ſecundo ſecundum, aſſumptione μην uerberaui, uapulaui. uerberaui uapulaui. A præterito perfecto præteritum perfectum, habens ante α coniugationis indicem conſonantem, aut nullam etiam conſonantem habens, ſi in ω purum deſinat. uocetur autem hoc totum characteriſticon. uerberaui beraui. cecini ni. audiui diui. Et ſi duę conſonę fuerint ſiue actu, ſiue potentia propter duplicem, prę te. me. magis indicem coniugationis ſolet accipere. uerbero raui. dico dixi. percello percellui. Et ſi futurum in penultima habet ε, ſiue ſolum, ſiue cum ι, mutato huiuſmodi ε in ο prę te. medij penultima fit. parebo parui. corrumpam corrupi. ſperabo raui. Huiuſmodi & conſueui & uideor. A pte. uero pluſq̃perfe. præte. pluſq̃perfectum aſſumpta litera charecteriſtica. uerberaueram, uerberaueram. audieram. audieram. cecineram cecineram. A ſecundo uero futuro ſecundum futurum formatur, mutato ω in ο, & aſſumpto μαι uerberabo uerberabo.

Formationes paſſiuorum temporum.

In indicatiuo autem paſſiuo commune eſt, quod prę ſens & pteritum imperfectum ab eiuſdem nominis fiunt actiuis, eo modo quo media. ſcribo ſcribor. ſcribebam ſcribebar. Item quod prę te. perfectum formatur à ptõ perfe. mutata ultima in μαι uerberaui, uapulaui.

ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τὸ ὑπερσυντέλικον γίνεσθαι εἰς ειν, καὶ μετ᾽ αὐξήσεως δὲ συλλαβικῆς, ἣν ἀπὸ τοῦ συμφώνου ὁ παρακείμενος ἄρχηται. τέτυφα, ἐτετύφειν. Ἔτι τὸ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸν δεύτερον γίνεσθαι εἰς ον βραχείᾳ παραλήγοντα, καὶ πρὸ τοῦ ον ἔχοντα τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος δηλωτικὸν τῆς συζυγίας σύμφωνον. ἐὰν δὲ εἰς ω καθαρὸν λήγῃ ὁ ἐνεστώς, καθαρῶς καὶ τὸ αὐτὸ προφερόμενον. ἔτυψα, ἔτυπον. ἤκουσα, ἤκοον βραχυπαραλήκτως. καὶ τὸ διὰ τοῦ ε ὁπωσοῦν παραλήγων ὁ ἐνεστὼς δισύλλαβος τυγχάνει, ἀμεταβόλου δηλονότι ἢ προηγουμένου ἢ ἐπιφερομένου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεταβολῇ τοῦ ε εἰς α. πέρθω, ἔπαρθον. δέρκω, ἔδρακον. σπείρω, ἔσπαρον. φθείρω, ἔφθαρον. τὸ δὲ ἤγαγον καὶ ἐπέπληγον κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ τὸ ἔσχον, παρενθέσει τοῦ σ ἰδιοσχηματίστως. Ἔτι τὸ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, τὸν δεύτερον μέλλοντα γίνεσθαι εἰς ω περισπώμενον, ἐκβολῇ τῆς αὐξήσεως. ἔτυπον, τυπῶ. Σχηματισμοὶ τῶν μέσων χρόνων.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὁριστικοῦ μέσου κοινὸν, τὸ ἑκάστους τῶν χρόνων ἀφ᾽ ἑκάστου τῶν ὁμωνύμων ἐνεργητικῶν γίνεσθαι ὧδε. Ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος τὸν ἐνεστῶτα μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι, βιάζω, βιάζομαι. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρατατικοῦ τὸν παρατατικὸν ἐνθέσει τῆς μην. ἐβίαζον, ἐβιαζόμην. Ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος, τὸν α μέλλοντα μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι. τύψω, τύψομαι. ἰδίᾳ γε μὴν ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ υ προσλαμβάνει. ψαλῶ, ψαλοῦμαι. Ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸν πρῶτον ἀόριστον, καὶ ἀπὸ δευτέρου τὸν δεύτερον, προσλήψει τῆς μην, ἔτυψα, ἐτυψάμην, ἔτυπον ἐτυπόμην. Ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τὸν παρακείμενον, ἔχοντα πρὸ τοῦ α τὸ τῆς συζυγίας χαρακτηριστικὸν σύμφωνον, ἢ καὶ μηδὲν τῶν συμφώνων ἔχοντα, ἐὰν εἰς ω καθαρὸν τὸ ῥῆμα. καλείσθω δὲ τὸ σύμπαν χαρακτηριστικόν. τέτυφα, τέτυπα. ἔψαλκα, ἔψαλα. ἤκουκα, ἤκουα. κἂν δύο σύμφωνα ᾖ ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, διὰ τὸ διπλοῦν, τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας λαμβάνεσθαι. τύπτω, τέτυπα. φράζω, πέφραδα. πλήσσω, πέπληγα. ἐάν τε ὁ μέλλων παραλήγει τῷ ε ἢ μόνῳ, ἢ σὺν τῷ ι, μεταβολῇ τούτου εἰς ο τὴν παραλήγουσαν γίνεσθαι. πείσω, πέποιθα. φθερῶ, ἔφθορα. ἔλψω, ἔολπα. τούτου δὲ καὶ τὸ εἴωθα, καὶ οἶκα, καὶ ἔοικα. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπερσυντελίκου τὸν ὑπερσυντέλικον μεταλάμβανοντα τὸ χαρακτηριστικόν. ἐτετύφειν, ἐτετύπειν. ἠκούκειν, ἠκούειν. ἐψάλκειν, ἐψάλειν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος τὸν δεύτερον μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσλήψει τῆς μαι. τυπῶ τυποῦμαι.

Σχηματισμοὶ τῶν παθητικῶν χρόνων.

ε πὶ δὲ τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ κοινὸν, τὸν μὲν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων γίνεσθαι ἐνεργητικῶν, ὁμοίως τοῖς μέσοις. γράφω γράφομαι, ἔγραφον ἐγραφόμην. Καὶ τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μαι. τέτυφα, τέτυμμαι.

feci factus sum. Præterea: quod indefi. secun. ab eodem act. fit mutata ultima in λω, uerberaui uapulaui. Præt. autem plus. à similis consonantis præterito perfe. mutata ultima in μλω, & addito augmento syllabico, si uerbum à consonante forsitan incipiat. uapulaui, uapulaueram. & omnino si augmentum recipiat. Quod si à uocali incipiat præte. mediam augere, si possit, oportet. uisus sum uisus eram. speraui, raueram. Primum autem indefinitum fit ab eodem ptō perfecto, mutata ultima tertiæ personæ in λω, & abiecto syllabico augmento in his uidelicet, in quibus est. semper autem cum auctione uel syllabæ, uel temporis. uapulauit, pulaui. definitū est definitus sum. Fieri aūt posset & à primo indefinito actiuor ū generaliter, cum σ sit in omni futuro. mutata σα in θῆν, & quæ adest, tenui uersa in suam aspiratam, uerberaui, ratus. sum. cecini cantatus sum. Præterea mox fut. à secunda persona pte. perfe. interposito σμ. uapulauisti. uerberabor. plicatus sum. bor. Primum autem & secundum futurum à similium consonantiū indefinitis assumptione μαι, & sublatione auctionis. uerberatus es, uerberabor. uerberatus es, uerberabor.

Commune primæ & secundæ.

Primæ uero & secundæ cōmune est, quod in actiuo futuro potestate habent σ in duplici conso. & quod in pterito perf. finale α habent coniunctum cum aspirata, quæ respondeat futuri finali duplici, ut quæ uim obtineat tenuis. uerberabo uerberaui. dicā dixi. Et quod in passiuo pterito perfecto ante finalem μαι mutant actiui illam aspiratā in propriā mediā. uerberaui, tus sum. etiam si propter sequens μ proferatur τέτυμμαι. dixi dictus sum. Quodq; inde rursus media uertatur in suam aspir. uerberatus sum. dictus sum. dictus sum. ctus sum. Differunt autem, quod primæ sunt hæ. ψ. β. φ. uerberabo uerberaui, tus sum tus sum. Secundæ uero hæ ξ. χ. γ. dicam dictus sum, dictus sum.

Communia tertiæ & quartæ.

Tertiæ autem & quartæ cōe est, quod actiuum præteritum perfectū cum finali α habet κ coniunctum, regnaui, cecini. Differunt tamen, quod tertia idem κ hēt uersum ex σ fut. regnabo regnaui. quarta uero adiectū. canam cecini. Vertitur autem in quarta coniugatione ante assumptum κ incidens ν in γ, propter sequens κ. aspergā aspersi, & passiuū aspersus sum propter sequens μ. tametsi indefinitum rursum ν hēt. aspersus sum.

Tertiæ

πεποίηκα, πεποίημαι. Καὶ ἔτι τὸν β. ἀόριστον ἀπὸ τοῦ τοιούτου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ην· ἔτυπον, ἐτύπην. Τὸν δὲ ὑπερσυντέλικον ἀπὸ τοῦ συστοίχου παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ σὺν αὐξήσει συλλαβικῇ, ἂν ἀπὸ συμφώνου τυγχάνῃ ἀρχόμενος. τέτυμμαι, ἐτετύμμην. ὅλως τε αὐξήσεως ἐστὶ δεκτικός. κἂν ἀπὸ φωνήεντος ᾖ ὁ παρακείμενος, τὴν μέσην αὐξάνεσθαι, εἰ δυνατόν, χρή. ἔοικα, ἐῴκειν. ἔολπα, ἐώλπειν. Καὶ τὸν πρῶτον δὲ ἀόριστον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θην, καὶ ἀποβολῇ τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ἐν οἷς δηλονότι ὑπάρχει. ἀεὶ δὲ σὺν αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ. τέτυπται, ἐτύφθην. ὥρισται, ὡρίσθην. γίγνοιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἐνεργητικῶν καθόλου, εἰ τὸ σ ἐν παντὶ μέλλοντι μεταβολῇ δὲ τῆς σα εἰς θην, καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ψιλοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ. ἔτυψα, ἐτύφθην. ἔψαλσα, ἐψάλθην. Καὶ ἔτι τὸν μετ' ὀλίγον μέλλοντα ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου, ἐπενθέσει τοῦ ομ. τέτυψαι, τετύψομαι. πέπλεξαι, πεπλέξομαι. Τὸν δὲ πρῶτον καὶ δεύτερον μέλλοντα ἀπὸ τῶν συστοίχων ἀορίστων προσλήψει τοῦ ομαι, καὶ περιαιρέσει τῆς αὐξήσεως. ἐτύφθης, τυφθήσομαι. ἐτύπης, τυπήσομαι.

Κοινὸν πρώτης καὶ δευτέρας.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινόν, τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος δυνάμει ἔχειν τὸ σ ἐν τῷ διπλῷ. κἀπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ ληκτικὸν α, ἔχειν συλλαβιζόμενον τῷ δασεῖ τῷ ἀντιστοιχοῦντι τῷ τοῦ μέλλοντος ληκτικῷ διπλῷ, ὡς δυνάμει τὸ ψιλὸν ἔχοντι. τύψω τέτυφα. λέξω, λέλεχα. Κἀπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου πρὸ τοῦ ληκτικοῦ μαι μεταβάλλειν τὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐκεῖνο δασύ, εἰς τὸ οἰκεῖον μέσον. τέτυφα, τέτυβμαι, διὰ δὲ τὸ ἐπαγόμενον μ, τέτυμμαι. λέλεχα λέλεγμαι. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου πάλιν τὸ μέσον εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ. τέτυβμαι, ἐτύφθην. λέλεγμαι, ἐλέχθην. Διαφέρουσι δὲ ἡ τῆς μὲν πρώτης τὰ ψ. β. φ. τύψω, τέτυφα, τέτυβμαι, ἐτύφθην. τῆς δὲ δευτέρας τὰ ξ. χ. γ. λέξω, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην.

Κοινὸν τρίτης καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α ἔχειν τὸ κ συλλαβιζόμενον. βεβασίλευκα, ἔψαλκα. διαφέρουσι δέ, ᾗ ἡ μὲν τρίτη αὐτὸ ἔχει ἀποβολῇ τοῦ σ, βασιλεύσω, βεβασίλευκα. ἡ δὲ τετάρτη, προσθέσει. ψαλῶ, ἔψαλκα. Τρέπεται δὲ ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ πρὸ τοῦ ληφθέντος κ, συμβαῖνον ν εἰς γ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον κ. ξανῶ, ἔξαγκα. καὶ τὸ παθητικὸν ἔξαμμαι διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ. ὁ μέντοι ἀόριστος πάλιν τὸ ν ἔχει. ἐξάνθην.

Tertiæ.

Proprium tertie' coniugationis & illud est, quod in actiuo futuro actu habet σ̄, ubi priores potestate eandem habẽt. audiam. faciam. Atque in totum in prioribus his, in quibus fit duplicis mutatio in aspiratas uel medias, aut eadem σ ipsa manet, aut in κ uertitur, aut omnino deest. uertitur enim in actiuo pre'terito perfecto in κ semper. audiui. deest autem, & seruatur in passiuo præterito perfecto factus sum, auditus sum. Etenim si finale ω proprij præsentis purum fuerit, plerunq; deest. clamo clamatus sum. iaculor iaculatus sum. In nonnullis tamen seruatur. trabo tractus sum. audio auditus sum. Item in his que' hñt α uel ε ante ω, λ p̄cedente. rideo risus sum. perficio perfectus sum. Considerandum uero melius, quod si purum huiusmodi ω nõ fuerit, semper σ manet. cano cantatus sum. persuadeo persuasus sum. fingo fictus sum. dico dictus sum. Necesse sanè est & in his indefinitum habere σ, in quibus & p̄teritum perfe. habet. auditus sum, ditus sum. contra nõ habere, ubi nec p̄teritum perfe. habet factus sum tus sum. Proprium est huius coniu. & quod futura habentium α ε ο uerborum uersa ε̄ & α in η, & ο in ω proferantur. facio, ciam. clamo abo. deauro rabo. Præter uoco, perficio, laudo, gesto, polio, medeor, & rideo, ago, amo, trajcio, molesto, sano, frango, uolo, misceo, uello, aro, iuro, inquino, moueo, pasco. Licet laudabo gestabo trajciam & sanabo apud poetam dicta sint Ionice.

Propria quartæ.

Quartæ uero proprium est, quod actiuum futurum ante finale ω consonantem habet præsentis, & corripit penultimam. semino nabo'. quanq̃ pinso pinsam, & moueo bo, & corrumpo corrumpam dictum reperiatur dorice. Proprium insuper & illud, quod indefinitum ει in penul. habet, si ε futurum habuerit, rursum η, si illud α. manebo mansi, canam cecini. Itẽ quod in actiuo ptõ perfe. & secundo indefi. mutatur in α, uocalis ε futuri penul. seminabo naui. corrumpã corrupi. occidam occidi. Item quod mediũ ptm̃ perfe. uertit αι penul. in η̄. hio hiaui. ostendo ostendi. Itẽ quod in desinentibus quidẽ in νω, hñtibus autẽ in penul. ῑ, uel ει diphthõ. nõ uertitur ν, sed abjcitur. iudico caui. tendo tetendi. in quibus uero passiuum ptm̃ perfe. eodem modo nõ hẽt idem ν uersum. iudicatus sum, nec indefi. inuertibile. iudicatus sum, propter absurditatem soni.

Propria quintæ.

q Vinta uero, quod in μι uerborum sit, à uerbis tertiæ α ε ο̄, ῡ, habẽ. deductorum, & quod non omnia habent tempora

dictum

Ἴδιον τῆς τρίτης.

Ἴδιον δὲ τῆς τρίτης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος ἐνεργείᾳ ἔχειν τὸ σ, ἔνθα αἱ πρότεραι δυνάμει τὸ αὐτὸ ἔχουσιν. ἀκούσω, ποιήσω. καὶ ὅλως ἐφ᾽ ὧν ταῖς προτέραις ἡ τοῦ διπλοῦ μεταβολὴ εἰς τὰ δασέα καὶ μέσα, ἐνταῦθα τὸ σ ἢ τὸ αὐτὸ ὂν φυλάττεται, ἢ εἰς κ μεταβάλλεται, ἢ παντελῶς ἐκλείπει. Μεταβάλλεται μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου εἰς κ ἀεί. ἤκουκα. ἐκλείπει δὲ καὶ φυλάττεται ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. πεποίημαι. ἤκουσμαι. Εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικὸν ω τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος καθαρὸν ᾖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλείπει. βοάω, βεβόημαι. τοξεύω, τετόξευμαι. ἐπ᾽ ἐνίων μέντοι καὶ σώζεται. ἑλκύω, ἥλκυσμαι. ἀκούω, ἤκουσμαι. Καὶ τῶν α καὶ ε, ἐφ᾽ ὧν τὸ λ τὴν παραλήγουσαν συλλαβίζει. γελάω γεγέλασμαι. τελέω τετέλεσμαι. Σκεπτέον δὲ βέλτιον. εἰ δὲ μὴ καθαρὸν τὸ τοιοῦτον ω, ἀεὶ τὸ σ φυλάττεται. ἥδω, ἧσμαι. πείθω, πέπεισμαι. πλάττω, πέπλασμαι. φράζω, πέφρασμαι. Ἀνάγκη δ᾽ ἄρα καὶ τὸν ἀόριστον ἔχειν μὲν τὸ σ, ἐφ᾽ ὧν καὶ ὁ παρακείμενος ἔχει. ἤκουσμαι ἠκούσθην, μὴ ἔχειν δέ, ἐφ᾽ ὧν οὐδ᾽ ὁ παρακείμενος. πεποίημαι, ἐποιήθην. Ἴδιον δέ ἐστι ταύτης καὶ τὸ τοὺς μέλλοντας τῶν α. ε. ο. ῥημάτων, τροπῇ τοῦ ε καὶ α εἰς η, καὶ τοῦ ο εἰς ω προφέρεσθαι. ποιέω, ποιήσω. βοάω, βοήσω. χρυσόω χρυσώσω. πλὴν τοῦ καλέω. τελέω. ἐπαινέω. φορέω. ξέω. ἀκέομαι. καὶ γελάω. ἐλάω. ἐράω. περάω. ἀνιάω. ἰάομαι. κλάω. πετάω. κεράω. σπάω. ἀρόω. ὀμόω. ὀνόω. ἐνόω. βόω. καὶ ἐπαινήσω μέντοι, καὶ φορήσω. καὶ περήσω, καὶ ἰήσομαι τῷ ποιητῇ εἴρηται ἰωνικῶς.

Ἴδια τῆς τετάρτης.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν μέλλοντα πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ω, τὸ σύμφωνον ἔχειν τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ βραχυπαραληκτεῖν. σπείρω, σπερῶ. καὶ φύρω γε μήν, φύρσω. καὶ ὄρω, ὄρσω. καὶ φθείρω φθέρσω λεγόμενον εὕρηται δωρικῶς. Ἴδιον δὲ ἔτι καὶ τό, τὸν α ἀόριστον τῇ ει μὲν παραλήγειν, εἰ τῷ ε ὁ μέλλων, τῷ η δέ, εἰ τῷ α. μενῶ, ἔμεινα. ψαλῶ, ἔψηλα. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου μεταβάλλειν εἰς α τὸ τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε. σπερῶ, ἔσπαρκα. φθερῶ, ἔφθαρκα. κτενῶ, ἔκτανον. καὶ τό, τὸν μέσον παρακείμενον τρέπειν τὴν αι παραλήγουσαν εἰς η. χαίνω, κέχηνα. φαίνω, πέφηνα. Καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ληγόντων μὲν εἰς νω, παραληγόντων δὲ τῷ ι, ἢ τῇ ει διφθόγγῳ, μὴ τρέπειν τὸ ν, ἀλλ᾽ ἀποβάλλειν, κρίνω, κέκρικα. τείνω τέτακα. ἐφ᾽ ὧν δὴ καὶ ὁ παθητικὸς παρακ. ἀκολούθως οὐκ ἔχει αὐτὸ τετραμμένον, κέκριμαι, οὐδ᾽ ὁ ἀόριστος ἄτρεπτον, ἐκρίθην, διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

Ἴδια τῆς πέμπτης.

Ἡ δὲ πέμπτη, ὅτι μὲν τῶν εἰς μι ῥημάτων ἐστίν, ἀπὸ τῶν τῆς τρίτης α. ε. ο. υ. παραγομένων. καὶ ὅτι οὐ πάντας ἔχει τοὺς χρόνους,

εἴρηται

dictum est prius. Propri ũaũt id habet, quod ab actiuo pñti ptm̃ iperse. fit, adẽpto ι, et cõuerso μ. in ν. pono ponebã. statuo statuebã. do dabã. iũgo bam. Præterea quod primum indef. ante finale α, κ habet i eadem syllaba, at nõ in omnibus, sed in his, quæ ab ε & ο habentibus deformantur. pono pono posui. do do dedi. Dictum autem & illud prius, quod uerba in μι in passiuis & medijs, item in dualibus ac pluralibus penultimam corripiunt, tametsi generale nec hoc quidem. Nam ponor, & crucior, & quæror. Home. dicta sunt, itẽ inuenimus & ibant. d. stabãt. d. occurrebãt. d. quare pter dualia & pluralia, secundorum indefini. qui à uerbis. ᾱ. fiunt, dicẽdum erat. Nempe stabamus stabatis. d. item ibamus ibatis d. Commune tamen ferè omnibus aliquid est huiusmodi, sanè correptio ipsa ratione æquabili. Etenim ut in uerbis in ω, ω uertitur in ο, aut ει in ε. ita in uerbis in μι, η corripitur in ε, aut η in α, aut ω in ο, aut υ longum in υ breue. Itaq; & correptio fit horum singulis, nempe in uocalem proprij uerbi, unde est quod producitur. pono no or. statuo tuo statuor. do do dor. iungo o or.

Passiuorum & mediorum præsens.

Fit autem in horum passiuis ac medijs præsens à præsenti actiuo interiectione α literæ ante finale ι, & correpta penultima. pono, ponor. Præteritum autẽ imperfectũ à ptõ imperfecto, sicut, & in cæteris coniugationibus ponebam bar. Consimiliter uero & mediorum primum & secundum indefini. à cognatis. posui posui uel positus sum. Passiuum aũt pte. perfectum ab eiusdem generis pñsenti fit, uersa cõduplicatitia litera ι in ε, uelut ponor positus sum, donor datus sum. statuor statutus sum. Cæterum indefinitũ à ptõ perfe. ut in tertia. datus sum, tus sum. positus sum tus sum. ε τέθην tamẽ sonatur, propter absurditatem uocis.

Inflexio personalis in ω actiuorum.

Iam uero personalis inflexionis modus idem in quatuor, quæ in ω, uerborum cõiugationib. differentia autẽ in tẽporibus. Alia nanque simili modo personas inflectunt, alia diuerso. Verum unde formentur, cõe oĩbus per singulos modos. Commune est igitur præsentis & futuri primi indicatiui eorum, quę actiui sunt generis, quod secunda singularium persona fit à prima, mutatione syllabæ ultimæ in εις, ut uerbero uerberas. uerberabo uerberabis. Item quod tertia à secunda, abiectione σ uerberat rabit. In dualibus aũt secũda fit à secunda singularium, mutatione syllabæ ultimæ in ετον, uerberas uerberatis d. uerberabis berabitis d. Nam prima dualis in nullo actiuo fit. Porrò tertia in uoce conuenit cum secunda. Pluralium autem prima persona à prima fit singularium, mutata ω in ο,

& addita

εἴρηται πρότερον. ἴδιον δὲ ἔχει, τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ν. Τίθημι, ἐτίθην. ἵστημι ἵστην, δίδωμι, ἐδίδων. ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. Ἔτι τὸ, τὸν πρῶτον ἀόριστον, πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α τὸ κ ἔχειν συλλαβιζόμενον. πλὴν οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ε καὶ ο παρεσχηματισμένων. Τιθέω τίθημι, ἔθηκα, διδόω, δίδωμι, ἔδωκα. Εἴρηται δὲ πρότερον καὶ ὅτι τὰ εἰς μι ῥήματα ἐπὶ τῶν παθητικῶν τε, καὶ μέσων καὶ δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν συστέλλεται, καίτοι μὴ καθόλου ὂν μηδὲ τοῦτο. Τίθημαι γὰρ καὶ ἀκάχημαι, καὶ δίζημαι τῷ ποιητῇ εἴρηται, καὶ ἐκέχημαι, καὶ βήτην, στήτην, συναντήτην. ὥστε πλὴν τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ α, δευτέρων ἀορίστων λεκτέον. ἕστημεν γὰρ, καὶ ἕστητον, καὶ ἔβημεν, ἔβητον. Κοινόν γε μὴν σχεδόν τι ἁπάντων ἐστὶ τὸ τοιοῦτο, ἡ συστολὴ δὴ αὕτη ἀναλόγως. ὁ μὲν τοῖς ἀπὸ ω, ο. ἢ ἀπὸ ει, ε. τοῦ τοῖς εἰς μι. η, ε. ἢ η, α. ἢ ω ο, ἢ υ υ. διὸ καὶ ἀπὸ ἑκάστου τῶν βραχέων τούτων ἡ συστολὴ ἑκάστοις, δηλονότι εἰς τὸ βραχὺ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φωνῆεν, ὅθεν παρῆκται μηκυνόμενον. τιθέω τίθημι, τίθεμαι. ἱστάω, ἵστημι, ἵσταμαι. διδόω, δίδωμι, δίδομαι. ζευγνύω, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

Παθητικῶν τε καὶ μέσων ἐνεστώς.

Γίνεται μὲν οὖν ἐπὶ τούτων ὁ τῶν παθητικῶν τε καὶ μέσων ἐνεστὼς, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρατιθεμένου τοῦ α, τῷ ληκτικῷ ι, καὶ συστελλομένης τῆς παραληγούσης. τίθημι, τίθεμαι. Ὁ δὲ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συζυγιῶν. ἐτίθην, ἐτιθέμην. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν μέσων πρῶτος, καὶ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τῶν συζύγων. ἔθηκα, ἐθηκάμην. ἔθην, ἐθέμην. Ὁ δὲ τῶν παθητικῶν παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ συνδιαθέτου ἐνεστῶτος, τροπῇ τοῦ περὶ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ι εἰς ε. τίθεμαι τέθεμαι. δίδομαι, δέδομαι. ἵσταμαι, ἕσταμαι. Ὁ δ᾽ ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὡς ἐπὶ τῆς τρίτης. δέδομαι, ἐδόθην. τέθεμαι, ἐθέθην. ἐτέθην δὲ διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

Κλίσις προσωπικὴ τῶν εἰς μι ἐνεργητικῶν.

Τῆς δὲ προσωπικῆς κλίσεως, τρόπος μὲν ὁ αὐτὸς περὶ τὰς τέσσαρας τῶν εἰς ω ῥημάτων συζυγιῶν. διαφορὰ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους. οἱ μὲν γὰρ ὁμοίως προσωποκλιτοῦνται, οἱ δὲ διαφόρως, τὸ μέν τοι ὅθεν, ἅπασι τὸ αὐτὸ καθ᾽ ἑκάστην διάθεσιν. Κοινὸν μὲν οὖν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος πρώτου τῆς ὁριστικῆς τῶν ἐνεργητικῶν ἐγκλίσεως, τὸ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν πρόσωπον γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εις. τύπτω τύπτεις. τύψω τύψεις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐξαιρέσει τοῦ σ. τύπτει. τύψει. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τον. τύπτεις, τύπτετον. τύψεις, ετον. Τὸ γὰρ πρῶτον ἀπ᾽ οὐδενὸς τῶν ἐνεργ. γίνεται. Τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῷ δευτέρῳ. Τῶν πληθ. τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ ω εἰς ο,

et addita μεν· uerbero uerberamus. Secunda rursus à secunda fit dualium, mutatione ultimæ in τε· uerberatis d. uerberatis p. Tertia item à tertia dualium commutata ultima in ουσι uerberant d. uerberant p. Additur semper & ν· uerberant. Siquidem generaliter in ι aut in ε desinentes tertiæ personæ addunt ν attice, siue uocalis, siue consonans sequatur. Contra Iones sine ν proferunt, exemplo sunt, iniuria affecit sacerdotem, & nonnunquam. Cõmunia autem hæc & cum futuro secundo, præterquam quod in illo ablatio ι non fit secundæ singularium, uerum tertiæ dualium, siue elisio, siue transpositio. Etenim uerberabis bitis d. uerberabunt dicimus.

Præteritum imperfe. & secundũ indefinitum.

Præteriti autem imperfecti & secundi indefiniti secunda quidem singularium à prima fit persona, mutato ον in ες· uerberabam rabas. Tertia uero à secunda, ut dictum est. Porrò dualium secunda, à secunda quidem singularium mutata ultima in ετον. Rursum tertia à tertia, addito την· Pluralium autem prima à prima quidem singularium interposita syllaba με uerberabam, berabamus. Secunda rursus à secunda dualium eodem modo, quo & in præsenti. Porrò tertia consonat primæ singulari. Nam ueniebant, & discebant iuxta Chalcidicam proprietatem sunt formata, sicuti &, dabant.

Communia primi indefiniti & præteriti perfecti.

Primi autem indefi. & præteriti perfe. commune est, quod secunda singularium persona à prima fit, addito σ, uerberaui uisti. uerberaui uistis Tertia aũt abiecta σ, & uersa α in ε· uerberauit, rauit. Dualium uero secũda à secunda singularium fit, mutatione ultimæ in αζον· uerberauisti uerberauistis duo. uerberauisti uistis d. Porrò in tertia non conuenit, sed tertia præte. quidem per eandem habet uocem cum secunda. Indefiniti autem à sua secunda fit, mutata ultima in την· uerberastis d. uerunt d. Cæterum pluralis prima fit utrisq; à prima singula. addito μεν· uerberaui uerberauimus, uerberaui, uimus. Secunda uero à secunda dualium itidem fit uti in præsenti. uerum tertia iam non conuenit, sed in ptõ perfecto fit à tertia dualiũ uersa ultima in σιν, uerberarũt d. runt p. Rursum in indefinito à prima singulariũ, adiectione ν· uerberaui, runt. Porrò ptē. plusq̃. secũda quidẽ à prima, conuersa ν in σ· uerberauerã ueras. Aliæ itẽ oẽs eo modo quo in secundo indefinito, nisi quod nulla hic quidem mutatur uocalis, cæterum tertia pluralium fit à tertia singularium, adiectione

σαν

καὶ προσθέσει τῆς μεν, τύπτω τύπτομεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτετον, τύπτετε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ουσι, τύπτετον τύπτουσι. ἐφέλκεται δὲ ἀεὶ καὶ τό, ν. τύπτουσιν. καθόλου γὰρ τὰ εἰς ι, ἢ εἰς ε λήγοντα τρίτα πρόσωπα, ἐφέλκεται τὸ ν, ἀττικῶς, καὶ φωνήεντος καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου, Ἴωνες δὲ ἄνευ τοῦ ν προφέρουσι. σημεῖον δὲ τό, ἢ τίμησ' ἀρκτῆρα καὶ ἴσθ' ὅτι. Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα, πλὴν ὅσον ἐπ' ἐκείνου ἐξαίρεσις τοῦ ι οὐ γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν ἤτοι ἐξαίρεσις, ἢ μετάθεσις. τυπεῖς ἢ τυπεῖτον, τυποῦσιν.

Παρατατικὸς καὶ δεύτερος ἀόριστος.

Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου, τροπῇ τοῦ ον εἰς ες. ἔτυπτον ἔτυπτες. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ὡς εἴρηται. Τῶν δὲ δυϊκῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου προσθέσει τῆς την. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν παρενθέσει τῆς με. ἔτυπτον, ἐτύπτομεν. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῷ πρώτῳ τῶν ἑνικῶν. τὸ δὲ ἤλθοσαν, καὶ ἐμάθοσαν χαλκιδικῆς διαλέκτου ἐστί, παρεσχηματισμένα πρὸς τὸ ἔδοσαν.

Κοινὰ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου κοινόν, τό, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεσθαι, προσθέσει τοῦ σ. ἔτυψα, ἔτυψας. τέτυφα, τέτυφας. Τὸ δὲ τρίτον ἐξαιρέσει τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ἔτυψε, τέτυφε. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ατον. ἔτυψας, ἐτύψατον. τέτυφας, τετύφατον. Τὸ δὲ τρίτον οὐκ ἔτι κοινόν, ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου ὁμόφωνον τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ, τὸ δὲ ἀορίστου ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. ἐτύψατον, ἐτυψάτην. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον κοινὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τῆς μεν. ἔτυψα ἐτύψαμεν. τέτυφα, τετύφαμεν. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ὁμοίως ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. τὸ δὲ τρίτον οὐκ ἔτι κοινόν, ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς σιν, τετύφατον, τετύφασιν, τὸ δὲ ἀορίστου ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τοῦ ν. ἔτυψα, ἔτυψαν. Τοῦ δὲ ὑπερσυντελίκου, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ, ἐτετύφειν, ἐτετύφεις. τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τοῦ δευτέρου ἀορίστου, πλὴν τοῦ μηδὲν ἐνταῦθα μεταβάλλειν τῶν φωνηέντων. καὶ τῶν πληθυντικῶν τὸ τρίτον γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τῆς

σαν. ἐπετύφει, ἐπετύφεισαν. Δῆλον οὖν ὅτι τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἀμφοῖν τοῖν μελλόντοιν, καὶ τοῦ παρακειμένου τῶν ἐνεργητικῶν, ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους χρόνους, τὸ τὰ β καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖν. Διὸ καὶ λέγεται, ὡς ἐὰν εἰς στ λήγῃ τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖν τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν. συμβαίνει δὲ καὶ ἰσοσύλλαβα καὶ ὁμόφωνα εἶναι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν τοῖς πρώτοις τῶν ἑνικῶν τοῦ παρατατικοῦ, καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀορίστων. Καθόλου γὰρ τῶν ἐνεργητικῶν παρῳχημένων, οἷς ἡ μετοχὴ οὐκ εἰς σ, ὀξυτονούμενον λήγει, τούτοις τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ληκτικὴν ἔχει τὴν τῆς μετοχικῆς γενικῆς παραληκτικὴν συλλαβήν. οἷον ὁ τύπτων τοῦ τύπτοντος, ἔτυπτον. ὁ τύψας τοῦ τύψαντος, ἔτυψαν.

Τῶν μέσων.

Τῶν μέσων δὲ ὁριστικῶν, ὁ μὲν παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος συμφέρονται τοῖς ἐνεργητικοῖς ὁμωνύμοις.

Ἐνεστὼς καὶ μέλλων.

Ἐνεστῶτος δὲ καὶ μέλλοντος κοινόν, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ αι εἰς η. τύπτομαι, τύπτῃ. πλὴν τοῦ οἴομαι. βούλομαι. ὄψομαι. τούτων γάρ τοι τὸ δεύτερον, ἐξαιρέσει τοῦ α, καὶ συναιρέσει τοῦ ἐκ μεταβολῆς ε καὶ τοῦ ι εἰς ει. οἴει. βούλει. ὄψει. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἀναλύσει τῶν κεκραμένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. τύπτεαι, τύπτεται. Τῶν δυϊκῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεθον. τύπτομαι, τυπτόμεθον. Τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφωνεῖτον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνεσθον, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τύπτεται, τύπτεσθον. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς θα. τυπτόμεθον, τυπτόμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτεσθον, τύπτεσθε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ παραλήγοντος ε εἰς ο, καὶ προσλήψει τοῦ ν. τύπτεται, τύπτονται. κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα. πλὴν ὅσον ἐπὶ τούτου τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν καὶ ἐξαιρέσει τοῦ υ γίνεται. τυποῦμαι, τυπέαι, τυπῇ. μαχοῦμαι, μαχέαι, μαχῇ. καὶ τὸ τρίτον, προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον. τυπέαι, τυπεῖται. καὶ ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς ου. τυποῦνται. Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου κοινόν, τὸ, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ διφθογγώσει τοῦ ο καὶ ε εἰς ου. ἐτυπτόμην, ἐτύπτεε, ἐτύπτου. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, διαλύσει τῆς ου εἰς ε ο, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. ἐτύπτεο ἐτύπτετο. Τὰ δ᾽ ἄλλα ὁμοίως κἀπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. πλὴν ὅσον τῶν δυϊκῶν τὸ δεύτερον καὶ τρίτον οὐχ ὁμοφωνεῖτον, ἀλλὰ τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν. μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς

θην, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου. ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἐνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ μεταβολῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ τούτου πάλιν εἰς ο, καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ο εἰς ω. ἐτυψάμην, ἐτύψαο, ἐτύψω. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀναλύσει τῶν συνῃρημένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. ἐτύψαο, ἐτύψατο. τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν τὸ παραλῆγον ο μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ ε πάλιν εἰς ο, ἐνταῦθα δὲ τὸ α ἀμετάβλητον περὶ πάντα.

Παθητικῶν.

Τῶν δὲ παθητικῶν ὁ μὲν ἐνεστὼς, καὶ οἱ μέλλοντες ἄμφω τῷ ἐνεστῶτι τῶν μέσων συμφέρονται. ὁ δὲ παρατατικὸς τῷ παρατατικῷ, οἱ δὲ ἀόριστοι τῷ ὑπερσυντελίκῳ, ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος ἰδίαν εἰλήχασι κατασκευήν. Τοῦ μὲν γὰρ παρακειμένου τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ μ εἰς σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει. ὧν γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ ἢ ξ, τούτων ὁ σχηματισμὸς τῷ αὐτῷ διπλῷ γίνεται. πέπλεγμαι, πέπλεξαι. τέτυμμαι, τέτυψαι. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ὅπως ἂν ἔχῃ εἴτ' ἐνεργείᾳ, εἴτε δυνάμει. σύνεστι δὲ ἐνεργείᾳ, καὶ τὰ πρότερον δυνάμει σὺν αὐτῷ θεωρούμενα ἐν τῷ διπλῷ, οἷον τὸ π ἢ κ, τέτυψαι. τέτυπται. πέπλεξαι, πέπλεκται. ἔσπαρσαι, ἔσπαρται. καὶ τὸ σ δὲ προσλαμβάνεται εὐλόγως, ἣν τοῦ πρώτου ἡ λήγουσα τῷ σμ συλλαβίζηται. ἤκουσμαι, ἤκουσαι, ἤκουσται. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἐνικῶν, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι, καὶ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ δευτέρου μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς θον, ἐν οἷς δηλονότι τὸ σ ἐνεργείᾳ. ἤκουσαι, ἤκουσθον. ἐν οἷς δὲ δυνάμει, οὐ τὸ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ πρὸ τοῦ θ συλλαβιστέον, ἐὰν τὸ ψ ᾖ, τέτυψαι, τέτυφθον, ἢ τὸ χ, ἐὰν τὸ ξ, πέπλεξαι, πέπλεχθον. τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι, τετύμμεθον τετύμμεθα. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, τέτυφθον, τέτυφθε. τὸ τρίτον κοινῶς μὲν γενέσθαι οὐχ οἷόν τε, ἔνθα τὸ τρίτον τῶν ἐνικῶν συλλαβῇ λήγει δισυμφώνῳ, ἰωνικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν τροπῇ τοῦ ψιλοῦ, ἐν οἷς ἂν ᾖ, εἰς δασὺ, καὶ παρενθέσει τοῦ α, τέτυπται, τετύφαται. πέπλεκται, πεπλέχαται. Καὶ τὰ τοῦ ὑπερσυντελίκου δὲ ὁμοίως τοῖς τοῦ παρακειμένου γίνεται, πλὴν ὅσον φωνῆεν ἐνταῦθα ληκτικὸν τὸ ο, ἔνθα ἐπ' ἐκείνου τὸ αι. σχηματιστέον δ' ἄρα καὶ τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν τούτου εἰς θην, ἀπὸ τοῦ δευτέρου. καθόλου γὰρ τηνικαῦτα μόνον τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖτον, ἡνίκα τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰς ι, ἢ εἰς αι λήγει.

Ἰδίαν

Ἴδιον τῆς πέμπτης. ἐνεργητικῶν ἐνεστώς.

Ἴδιον δὲ τῆς πέμπτης τὸ ἐπὶ τῶν ὁριστικῶν ἐνεργητικῶν τὸ μὲν δεύτερον πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀφαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ, τίθημι, τίθης. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει τοῦ ι, τίθης, τίθησι. τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσθέσει τοῦ ον, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης εἰς τὸ παραλῆγον φωνῆεν τοῦ ῥήματος, ὅθεν αὐτὸ παρεσχημάτισται τὸ εἰς μι. τιθέω, τίθημι, τίθης, τίθετον. ἱστάω, ἵστημι, ἵστης, ἵστατον. διδόω, δίδωμι, δίδως, δίδοτον. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνι. μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεν, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης, ὡς εἴρηται. τίθημι, τίθεμεν. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. τίθετον τίθετε. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς το εἰς σι, καὶ παρενθέσει τοῦ α. τίθετον, τιθέασι. δίδοτον, διδόασι. τὸ δὲ ἱστᾶσι, καὶ ἱᾶσι, καὶ τὰ ὅμοια, ἐκ συναιρέσεως. τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, ὁμοίως τοῖς παρατατικοῖς καὶ β'. ἀορίστοις τῶν εἰς ω ῥημάτων. ἐτίθην, ἐτίθης. ἔθην, ἔθης. πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ τῶν ἑνι. παραλήγουσα συστέλλεται ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ πληθ. ὡς εἴρηται. Αὐτῶν δὲ τῶν εἰς μι ὁ σχηματισμὸς, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἔκ τε τοῦ ἀρκτικοῦ συμφώνου, καὶ τοῦ ι, εἰ μὴ τὸ τῆς προφορᾶς δύσφθεγκτον κωλύοι. δῶ, δίδωμι. θῶ, τίθημι. στῶ. μέντοι γε ἵστημι, διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

Μέσα καὶ παθητικά.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων τε καὶ παθητικῶν ὁριστικῶν, τὸ μὲν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρακειμένου δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταβολῇ τῆς μαι εἰς σαι. τίθεμαι, τίθεσαι. τέθειμαι, τέθεισαι. τὸ δὲ τοῦ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σο. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο. ἐθέμην, ἔθεσο. τὰ δ' ἄλλα πάντα κοινὰ πρὸς τὴν τρίτην. Ἔστι δὲ καὶ εἰς η προφέρειν τὸ δεύτερον τοῦ ἐνεστῶτος, τῶν ἀπὸ τοῦ ε καὶ α. τίθεμαι, τίθη. ἵσταμαι, ἵστη.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ ἐνεργητικῶν.

Τῆς δ' ἐγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ μὲν ἡ ὁριστικὴ ἔγκλισις. αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι ἀπ' αὐτῆς ὧδε. τὸ ὁριστικὸν, τύπτω. παρατατικὸς, ἔτυπτον. τὸ προστακτικὸν, τύπτε. τὸ εὐκτικὸν, τύπτοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν. Μέλ. α. τὸ ὁριστικὸν, τύψω. τὸ εὐκτικὸν, τύψοιμι. τὸ ἀπαρέμ. τύψειν. ἀό. α. τὸ ὁριστικὸν, ἔτυψα. τὸ προστακ. τύψον. τὸ εὐκτικὸν, τύψαιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψω. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι. παρακ. τὸ ὁριστικὸν, τέτυφα. Ὑπερσυντέλικος, ἐτετύφειν. τὸ προστακτικὸν, τέτυφε. τὸ εὐκτικὸν, τετύφοιμι, τὸ ὑποτακ. ἐὰν τετύφω. τὸ ἀπαρέμ. τετυφέναι. Ἀό-

ſecūdū indi.uerberaui.Impera.uerberato.Optati.uerberauiſſem.Subiun. ſi uerberauero. Infini.uerberauiſſe.Futurum ſecundū. Indi. rabo. Optati.turus eſſem.Infini.turum eſſe.

Præſens mediorum.

Indica.uerberor.Præte.imperfe.uerberabar.Impera. uerberare. Optatiuum uerberarer.Subiū. ſi uerberer.Infini.uerberari. Futurum primum indica. uerberabor. Optatiuum uerberer. Infini. tum iri. Indefi. primū. Indicat. uerberatus ſum. Imperatiuum tus eſto. Optatiuum tus eſſem. Subiunctiuum ſi uerberatus ero. Infinitiuum uerberatū eſſe.Ptm̄ perfe.indicatiuum tus ſum.Ptm̄ pluſq̄perfe.tus fueram.Impera.tus eſto. Opta.uerberatus eſſem.Subiunctiuū ſi uerberatus ero.Infini.tum eſſe.Indefi.ſecundū. Indi.ratus ſum.Imperatiuum uerberator. Opta. tus eſſem. Subiun. ſi tus fuero.Infini.tum fuiſſe.Futurum ſecundū. Indicati.uerberabor.Optatiuum uerberer.Infinitiuum tum iri.

Præſens paſſiuorum.

Indicatiuum uerberor, & reliqua ut dictum eſt.Præ.perfe.Indicatiuū tus ſum. Præte.pluſquāperfe.tus fueram.Iperati.tus eſto.Infinitiuum, tū fuiſſe.Indefini.pri.Indicat.tus ſum.Impera.tus eſto.Opta.tus eſſem.Subiuncti. ſi tus fuero. Infinitiuum, tum eſſe. Indefinitum ſecundum.Indicatiuum.uerberatus ſum. Imperatiuum tus eſto. Optatiuum tus fuiſſem. Subiuncti. ſi tus fuero.Infinitiuum atum eſſe. Futurum primum.Indicatiuum uerberabor. Optatiuum randus ſim. Infini. randum eſſe. Futurum ſecun. Indica.uerberabor.Optati.uerberandus ſim. Infinitiuum randum eſſe. Paulo poſt futu. Indica.uerberabor.Optatiuum uerberer. Infinitiuum uerberandum eſſe.

Actiua præſens.

Indicatiuum pono.Ptm̄ imperfe.ponebam. Imperatiuum pone. Optatiuum ponerem.Subiunctiuum ſi ponam.Infinit.ponere.Indefinitum primum.Indica.poſui, & alia ut in uerberaui.Indefi.ſecundum.indica.poſui. Impera.pone & pone. Optatiuum poſuiſſem. Subiunctiuum ſi poſuero. Infinitiuum poſuiſſe.

Media & paſſiua.præſens.

i Ndicatiuum ponor.Præte.imperfe.ponebar.Imperati. ponere & ponere.Optatiuū ponerer.Subiunctiuum ſi ponar. Infinitiuum poni. Indefinitum ſecundum. Indicatiuum poſitus ſum. Imperatiuum poſitus eſto. Optatiuū poſitus eſſem. Subiunctiuum ſi poſi tus ero. Infini. poſitum eſſe. Præteri. perfe. Indicati. poſitus ſum.

Præte.

β'. τὸ ὁριστικὸν, ἔτυπον. τὸ προστακτικὸν, τύπε. τὸ εὐκτικὸν, τύποιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπω. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν. Μέλλων β'. τὸ ὁριστικὸν, τυπῶ. τὸ εὐκτικὸν, τυποῖμι. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

Ενεστὼς μέσα.

Τὸ ὁριστικὸν, τύπτομαι. παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. τὸ προστακτικὸν, τύπτου. τὸ εὐκτικὸν, τυπτοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι. Μέλλων α'. τὸ ὁριστικὸν, τύψομαι. τὸ εὐκτικὸν, τυψοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψεσθαι. Αόριστος α'. τὸ ὁριστικὸν, ἐτυψάμην. τὸ προστακ. τύψαι. τὸ εὐκτικὸν, τυψαίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψωμαι. τὸ ἀπαρέμ. τύψασθαι. παρακ. τὸ ὁριστικὸν, τέτυπα. ὑπερσυ. ἐτετύπειν. τὸ προστακ. τέτυπε. τὸ εὐκτικὸν, τετύποιμι. τὸ ὑποτακ. ἐὰν τετύπω. τὸ ἀπαρέμ. τετυπέναι. ἀό. β'. τὸ ὁριστικὸν, ἐτυπόμην. τὸ προστακ. τυποῦ. τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπωμαι. τὸ ἀπαρέμ. τυπέσθαι. μέλλων δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, τυποῦμαι. τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖσθαι.

Ενεστὼς παθητικῶν.

Τὸ ὁριστικὸν, τύπτομαι, καὶ τἆλλα ὡς εἴρηται. παρακ. τὸ ὁριστικὸν, τέτυμμαι. ὑπερσυ. ἐτετύμμην. τὸ προστακ. τέτυψο. τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφθαι. ἀό. α'. τὸ ὁριστικὸν ἐτύφθην. τὸ προστακτικὸν, τύφθητι. τὸ εὐκτικὸν, τυφθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυφθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆναι. ἀόριστος β'. τὸ ὁριστικὸν, ἐτύπην. τὸ προστακτικὸν, τύπηθι. τὸ εὐκτικὸν τυπείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυπῶ. τὸ ἀπαρέμφατον τυπῆναι. Μέλλων α'. τὸ ὁριστικὸν, τυφθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν τυφθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθήσεσθαι. μέλλων β'. τὸ ὁριστικὸν, τυπήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, τυπησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, τετύψομαι. τὸ εὐκτικὸν, τετυψοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τετύψεσθαι.

Ενεργητικὰ ἐνεστώς.

Τὸ ὁριστικὸν, τίθημι. παρατατικὸς, ἐτίθουν. τὸ προστακτικὸν, τίθετι. τὸ εὐκτικὸν, τιθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τιθέναι. Αόριστος α'. τὸ ὁριστικὸν, ἔθηκα. καὶ τἆλλα ὡς ἐπὶ τοῦ ἔτυψα. ἀόριστος β'. τὸ ὁριστικὸν, ἔθην. τὸ προστακτικὸν, θέτι καὶ θές. τὸ εὐκτικὸν, θείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

Μέσα καὶ παθητικὰ ἐνεστώς.

Τὸ ὁριστικὸν, τίθεμαι. παρατατικὸς, ἐτιθέμην. Τὸ προστακτικὸν, τίθεσο καὶ τίθου. τὸ εὐκτικὸν, τιθείμην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον τίθεσθαι. Αόριστος δεύτερος. Τὸ ὁριστικὸν, ἐθέμην. Τὸ προστακτικὸν θέσο καὶ θοῦ. τὸ εὐκτικὸν, θείμην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶμαι. Τὸ ἀπαρέμ. θέσθαι. Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, τέθειμαι.

Præte. plusqp perfe. tus eram. Impera. positus esto. Opta. positus fuissem. Subiun. si positus fuero. Infiniti. positum esse. Indefi. pri. Indica. positus sum. Impera. tus esto. Opta. positus essem. Subiun. si positus ero. Infini. tum esse. Futurũ pri. Indicati. ponar. Optati. ponẽdus sim. Infinitiuum ponendum esse. Mox futurum. Indicatiuum ponar, & reliqua ut in uerberabor.

Communia omnium modorum.

Commune aũt oĩbus modis, quod augmentum originis abijciunt, excepto ptõ perfe. uerberabã uerbera. aui. rato. uerberassem. si rauero. rasse. At uerberaui facit rato. rassem, si rauerim. rasse. Præteri. autẽ imperfe. pñti cõiungitur, & ptm̃ plusquãperfe. ptõ perfecto. unde quę ab alterutris borum formationes fiunt, cõem cũ alteris habent significationem. Cæterũ liquet quod futuri formatio neq; in imperatiuo est, neq; in subiuncti. Porrò significatio huius est in his, quæ formantur à primo indefini.

Formationes imperatiuorum Actiuorum.

Fit autẽ uerborũ in ω actiuorum, imperatiuum quidem à tertia perso na proprij thematis. uerberabat. bera. rauit. uerberato. Tametsi primum indefini. etiam ultima mutata in ον fit. uerberauit uerberato.

Optatiuorum.

Optatiua uero à participiali genitiuo, mutatione ultimę in μι, & elisione inflexiuæ ν, atque assumptione ι in diphthon. aut etiam uersa diph. ου in οι. in quibus penultima fuerit. uerberantis, uerberem. eius qui rauit, uerberassem. eius qui rauit, rassem. eius qui rauit, rassem. raturi, turus essem. Cæterum contractorum optatiua conuersione μι in ϣ æolice proferuntur, ut dictum est prius. digner, digner. nam digner & uiuã dorica sunt, conuersa οι in ῳ. æolica uero & rasses, sset, ssent.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua uero fiunt à prima persona suæ originis, uersa ultima ĩ ω. uerberabã, si uerberem. uerberaui, si uerberauero. uerberaui, si uerberauerim.

Infinitiuorum.

Infinitiua uero pñtis quidem temporis & futuri primi à tertia persona fiunt suæ originis, addito ν. uerberat, rare. uerberabit, turum esse. Item p̃te. perfe. ab eadem, addita ναι, uerberauit, rasse. Cæterum indefiniti pri. à prima, addito ι. raui rasse. Rursum secundi ab eadẽ, mutata ultima in ᾶν. uerberaui uerberasse. Eadem sanè est formatio & secundi futuri, nempe mutatione ultimæ in ᾶν. uerberabo, turum esse.

Mediorum

Ὑπερσυν. ἐτεθέμην. τὸ προστακτικὸν τέθεσο. τὸ εὐκτικὸν, τεθείμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθέσθαι. Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικὸν, ἐτέθην. τὸ προστακτικὸν, τέθητι. τὸ εὐκτικὸν, τεθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθῆναι. Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικὸν, τεθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, τεθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, τεθέσομαι, καὶ τἆλλα ὥσπερ ἐπὶ τοῦ τετύψομαι.

Κοινὰ ἁπασῶν τῶν ἐγκλίσεων.

Κοινὸν δὲ ἁπασῶν τῶν ἐγκλίσεων, τὸ τὴν αὔξησιν τῆς ἀρχῆς ἐξαιρεῖσθαι, πλὴν τοῦ παρακειμένου. ἔτυπτον, τύπτε. ἔτυψα, τύψον, τύψαιμι, ἐὰν τύψω, τύψαι. τέτυφα γε μὴν, τέτυφε, τετύφοιμι, ἐὰν τετύφω, τετυφέναι. Ὁ δὲ παρατατικὸς τῷ ἐνεστῶτι συνέζευκται, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος τῷ παρακειμένῳ, ὥστε τοὺς ἀπὸ θατέρων τούτων σχηματισμοὺς κοινὴν καὶ πρὸς θατέρους ἔχειν τὴν σημασίαν. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ὁ μέλλοντος παρασχηματισμὸς, οὔτε προστακτικός ἐστιν, οὔτε ὑποτακτικός. Σημασία δὲ τούτου ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ἀορίστων.

Σχηματισμοὶ τῶν προστακτικῶν ἐνεργητικῶν.

Γίνεται δὲ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, τὸ μὲν προστακτικὸν ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς οἰκείας ἀρχῆς. ἔτυπτε, τύπτε. τέτυφε, τέτυφε. ὅ γε μὴν πρῶτος ἀόριστος καὶ τῆς ἐσχάτης μεταποιήσει εἰς ον γίνεται. ἔτυψε, τύψον.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μι, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον, ἢ καὶ τροπῇ τῆς ου εἰς οι, ἐν οἷς παραλήγουσα ὑπάρχει. τύπτοντος, τύπτοιμι. τύψαντος, τύψαιμι. τετυφότος, τετύφοιμι. τυπόντος, τύποιμι. τυποῦντος, τυποῖμι. Τῶν δὲ συνῃρημένων τὰ εὐκτικὰ, καὶ τροπῇ τῆς μι εἰς ην, αἰολικῶς λέγεται, ὡς εἴρηται πρότερον. ἀξιοῖμι, ἀξιοίην. τὸ δὲ ἀξιῴην καὶ ειῴην δωρικὸν, τροπῇ τῆς οι εἰς ῳ. αἰολικὸν δὲ καὶ τὸ τύψεια ς τύψειε τύψειαν.

Τῶν ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἰδίων ἀρχῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ω. ἔτυπτον, ἐὰν τύπτω. ἔτυψα, ἐὰν τύψω. τέτυφα, ἐὰν τετύφω.

Τῶν ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος μὲν ὄντα καὶ μέλλοντος πρώτου, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ ν. τύπτει, τύπτειν, τύψει, τύψειν. καὶ παρακειμένου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ προσθέσει τῆς ναι. τέτυφε, τετυφέναι. ἀορίστου δὲ πρώτου ἀπὸ τοῦ πρώτου προσθέσει τοῦ ι. ἔτυψα, τύψαι. καὶ δευτέρου δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ειν. ἔτυπον, πεῖν. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εῖν τυπῶ τυπεῖν.

Mediorum formationes.

Media aūt Imperatiua, præteriti quidem imperfe. & secundi indefini. à secunda sui thematis. uerberabaris, rare. ratus es, rare. Cæterum primi. *indefi. à prima, elisione μην, & addito ι, uerberaui rato, aut si quo alio modo hinc fieri possit accommodatius.* Præteri. *perfe. ita ut in indicatiuo imperatiua formantur.*

Optatiuorum.

Porrò optatiua à prima persona originis, uersa ultima in μην, & ante μην, ι, ad formationem diphthongi assumpta uerberor uerberarer. uerberaui uerberassem. excepto ptō perfe. nam hoc itidem ut in actiuo fit.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua uero fiunt à prima in μαι, sed penultima orginalium, in quibus est μ inflexiua, mutata in ω. uerberor, si uerberer. uerberaui, si uerberauero.

Infinitiuorum.

Infinitiua autem à tertia persona originis, mutata ultima in θαι. uerberatur, uerberari. rauit, rasse. dempto præte. perfecto, quod sanè cōgruit cum actiuo.

Passiuorum imperatiuorum.

Passiua imperati. præsentis quidem itidem fiunt, uti in medijs. indefinitorum uero amborum à tertia, assumptione θι. ratus est, rare. In quibus tamen eadem aspirata præcedit, non θ, sed τ assumere contingit. *uerberatus sum, tus esto, ob incommoditatem uocis.* Præte. *autem plusquā. à secunda. tus fueras, tus esto.*

Optatiuorum.

Cæterum optatiua præsentis quidem & futuri similiter fiunt ut in medijs. uerum in ptō perfe. non item, si consonans fuerit ante μ. sin minus fuerit, nec ulla diphthongus impediat, assumpto ι in diphthongum cum penultimæ syllabæ uocali, optatiuum fit. factus essem. memor essem. Indefinitum *autem à participiali gtō, mutatione ultimæ in ην, & elisione inflexiuæ ν, atque aßumptione ι in diphthon. uerberati, beratus eßem.*

Subiunctiuorum.

At subiunctiua pñtis modo ut in medijs fiunt consimili. indefinitorū uero à tertia uerbi originalis, mutata finali uocali in ω. uerberatus est, si ratus fuero. Præte. *uero perfe. subiunctiuum fieri possit, si μ purū habeat, ut dictum est, & diphthōgus uō uetet conuersa penul. uocali in ω. factus sum si factus sim. memini, si memor fuerim.*

Infinitiuorum

Τῶν μέσων.

Τὰ δὲ μέσα προστακτικά, τοῦ μὲν παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, ἀπὸ τῶν δευτέρου τῆς ἀρχῆς. ἐτύπτου, τύπτου. ἐτύπου, τυποῦ. τὸ δὲ πρώτου ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐξαιρέσει τῆς μην, καὶ προσθέσει τοῦ ι. ἐτυψάμην, τύψαι, ἢ ὅπως ἂν ἄλλως αὐτὸ δέον γίνοιτο οἰκειότερον. τοῦ δὲ παρακειμένου, ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικά, ἀπὸ τῶν α τῆς ἀρχῆς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ πρὸ τῆς μην τοῦ ι εἰς δίφθογγον προσλαμβανομένου. τύπτομαι, τυπτοίμην. ἐτυψάμην, τυψαίμην. πλὴν τοῦ παρακειμένου, ὃ δὲ γὰρ ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Υποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικά, ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς μαι, τῆς παραληγούσης τῶν ἀρχῶν ἐφ᾽ ὧν τὸ μ κλιτικόν, μεταβαλλούσης εἰς ω. τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. ἐτυψάμην, ἐὰν τύψωμαι.

Απαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἀπὸ τοῦ γ΄, τῆς ἀρχῆς μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθαι. τύπτεται, τύπτεσθαι. ἐτύψατο, τύψασθαι. πλὴν τοῦ παρακειμένου. ὃ δὲ γὰρ ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Παθητικῶν προστακτικῶν.

Τὰ δὲ παθητικά, τοῦ ἐνεστῶτος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων. τῶν δὲ ἀορίστων ἀμφοτέρων, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσλήψει τῆς θι, ἐτύπη, τύπηθι. ἐφ᾽ ὧν γε μὴν τὸ αὐτὸ δασὺ ἡγεῖται, οὐ τὸ θ, ἀλλὰ τὸ τ προσλαμβάνεσθαι συμβαίνει. ἐτύφθην, τύφθητι· διὰ τὸ δύσφωνον. τοῦ δὲ ὑπερσυντελίκου ἀπὸ τοῦ β΄. ἐτέτυψο, τέτυψο.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἐνεστῶτος μέν, καὶ μέλλοντος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων. παρακειμένου δὲ οὐκέτι, ἐὰν σύμφωνον ᾖ πρὸ τοῦ μ. μὴ ὄντος δέ, καὶ διφθόγγου μηδεμιᾶς κωλυούσης, προσλήψει τοῦ ι εἰς ἀποδιφθόγγωσιν τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος, τὸ εὐκτικὸν γίνεται. πεποιήμην. μεμνήμην. ἀόριστος δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς ην, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον. τυφθέντος, τυφθείην.

Υποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἐνεστῶτος μέν, τοῖς μέσοις ὁμοίως. ἀορίστων δέ, ἀπὸ τῶν τρίτων τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τοῦ ληκτικοῦ φωνήεντος εἰς ω. ἐτύφθη, ἐὰν τυφθῶ. καὶ παρακειμένου δὲ ὑποτακτικὸν γίνοιτ᾽ ἄν, ἐὰν τὸ μ καθαρὸν ἔχῃ, ὡς εἴρηται, καὶ δίφθογγος οὐ κωλύῃ, τροπῇ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος εἰς ω. πεποίημαι, πεποιῶμαι. μέμνημαι, μεμνῶμαι.

Infinitiuorum.

Infinitiua autem præsentis & futuri temporis itidem fiunt uti ī medijs. Quin & p̄teriti perfe. consimilis est formatio, nisi quod σ nō assumitur. Nā à uerberatus est., fit, ratū fuisse, uersa scilicet priore tenui in aspira tā. gñale siquidē ē quod tenues p̄cedāt tenues, atq; aspira. aspiratas. Indefi. aūt fiūt à prima perso. originis, addito αι finali. uerberatus sum, tum esse.

In μι actiuorum. Imperatiuorum.

Porrò uerborum in μι actiua quidem imperatiua à participiali fiunt genitiuo, eliso inflexiuo ν, & mutata syll. ultima in οι. ponentis pone. statuentis statue. dantis da. siue à secunda indefinitorum, conuersione ultimæ uocalis in penultimam originis. pono posuisti pone. do dedisti da.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua fiunt itidem ut in passiuis indefinitis uerborum in ω. ponebat si ponam. Cæterum det in tertia & det poetica sunt ad exemplar tertiæ singu. huiusmodi autem & hæc, ponam statuam dem. Nam quæ monosyllaba sunt, ac circumflexa. ponam. statuam. dem. dissyllaba & baryt. poetæ faciunt, interponentes apte hmōi syllabas. singulis enim propriam uoca. originalem producendo addunt.

Optatiuorum.

Optatiua item eodem modo ut in passiuorum optatiuis.

Infinitiuorum.

Infinitiua quoque præsentis temporis à participiali genitiuo formātur, eliso inflexiuo ν, & mutata syllaba ultima in ναι. ponentis ponere. dantis dare. Cæterum dare per poeticam licentiam dictum est.

Impera. actiuorum formationes.

Media uero & passiua similiter ut in uerbis in ω. Formæ igitur figurandi inflexionem personarum iuxta modos, sunt huiusmodi. Imperatiuorum actiuorū tertia persona singularis à propria fit secunda, addito τω. uerbera uerberato. p̄ter desinentia in οι. siquidem ea non additione sed mutatione ultimæ ad eundem formantur modum. pone ponat. uerberatus esto tus sit. At primi imdefiniti, etiam mutatione ultimæ subiunctiui in α ubique. berato tu, to ille. Dualium uero secunda à secunda fit singulari assumptione τον. uerbera ate d. Tertia rursum à tertia addito ν. uerberet rent d. Pluralium uero secunda à secūda quidem singularium, aßumpto τε. uerbera rat. uerberato tote. & mutato ον in α, ut dictum est. Porrò tertia, addito σαν. ut uerberet rent.

Cæterum

Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος, ὁμοίως κἀπὶ τῶν μέσων. καὶ παρακειμένου δὲ ὅμοιος ὁ σχηματισμός. πλὴν ὅσον τὸ σ οὐ προσλαμβάνεται. τέτυπται γάρ, τετύφθαι. μεταβολῇ δηλονότι καὶ τοῦ ἡγουμένου ψιλοῦ εἰς δασύ. καθόλου γὰρ τὰ μὲν ψιλὰ ἡγεῖται ψιλῶν, τὰ δὲ δασέα δασέων. ἀορίστων δέ, ἀπὸ τοῦ ά. τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ αι τελικοῦ. ἐτύφθην τυφθῆναι.

Τῶν εἰς μι ἐνεργητικῶν προστακτικῶν.

Τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ προστακτικά, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θι. τιθέντος, τίθεθι, τίθετι. ἱστάντος, ἵσταθι. διδόντος, δίδοθι. ἢ ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ὁριστικῶν, τροπῇ τῆς ληγούσης φωνήεντος εἰς τὸ παραληκτικὸν τῆς ἀρχῆς. τιθέω, τίθης, θές. δίδω, δίδως, δός.

Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικά, ὁμοίως τοῖς τῶν παθητικῶν ἀορίστοις τῶν εἰς ω. ἐτίθη, ἐὰν τιθῶ. τὸ δὲ διδῶσιν ἐπὶ τοῦ τρίτου, καὶ διδώησι, ποιητικά, πρὸς παράδειγμα τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ θέω: στήω. δώω. μονοσύλλαβα δὲ ὄντα καὶ περισπώμενα τὰ θῶ. στῶ. δῶ, δισύλλαβα καὶ βαρύτονα ποιηταὶ ποιοῦσι, παρεντιθέντες οἰκείως τὰς τοιαύτας τῶν συλλαβῶν. ἑκάστῳ δὲ τὸ ἴδιον ἀρχικὸν αὐξάνοντες προστιθέασι.

Εὐκτικῶν.

Καὶ τὰ εὐκτικὰ δὲ ὁμοίως τοῖς τῶν αὐτῶν εὐκτικοῖς.

Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἐνεστῶτος μὲν ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, καὶ ταῦτα ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ναι. τιθέντος, τιθέναι. διδόντος, διδόναι. τὸ δὲ διδοῦναι κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν.

Προστακτικῶν ἐνεργητικῶν.

Τὰ δὲ μέσα τε καὶ παθητικά, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ω. Τόποι δὲ σχηματισμοὶ κλίσεως προσωπικῆς τῶν ἐγκλίσεων τούτων, τοιοῦτοι. τῶν προστακτικῶν ἐνεργητικῶν, τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, προσθέσει τῆς τω. τύπτε, τυπτέτω. πλὴν τῶν εἰς θι. ταυτὶ δὲ οὐ προσθέσει, ἀλλὰ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης τὸν αὐτὸν ἔχει παρασχηματισμόν. τίθετι, τιθέτω. τύφθητι, τυφθήτω. τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ μεταποιήσει τοῦ τῆς ληγούσης ὑποτακτικοῦ εἰς α πανταχοῦ. τύψον, τυψάτω. τῶν δὲ δυικῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τον. τύπτε, τύπτετον. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου προσλήψει τοῦ ν. τυπτέτω, τυπτέτων. τῶν πληθυντικῶν. τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τε. τύπτε, τύπτετε. τύψον, τύψατε. καὶ μεταποιήσει ὡς εἴρηται. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τῆς σαν, τυπτέτω, τυπτέτωσαν.

Cæterum uerberēt pro uerberent per syncopen uidetur factū esse, & per conuersionem ultimæ in longam, quod tertiæ pluralium in ultima τ haben tes, longam utcunque penultimam habent. Excipiatur autem Ionicum, uerberati sunt. Similis & uerberentur illi, pro uerberentur illi, formatio fuerit.

Mediorum & passiuorū for.

Mediorum autem & passiuorum tertia persona singularium fit elisa ε diphthongi posteriore uocali, & mutato ο in ε, si fuerit, atque assumpto θω. ut uerberare uerberetur. Exceptis indefinitis in οι. hæc enim congruunt cum in οι actiuis. Identidem dualium secunda formatur à tertia singularium, mutatione ultimæ in θον. uerberetur uerberamini duo. Tertia uero ab eadem addita ν. uerberetur uerberentur. du. Pluralium autem secunda quidem à secunda dualium, mutatione ultimæ in θε. uerberamini duo. uerberamini plures. Item tertia, interposito σα. uerberentur duo. uerberentur plures. Cæterum uerberentur pro uerberentur, sicut de uerberent modo indicauimus.

Optatiuorum in μι.

Optatiuorum autē desinentiū in μι, secunda singularium à prima formatur, eliso ι, & uerso μ, in σ. uerberarem uerberares. Rursum tertia à secunda ablato σ. uerberares ret. Dualiū uero secunda quidē à secunda singularium, mutato σ in τ, & assumpto ον. uerberares, retis d. Item tertia à sua secunda, mutatione ultimę in την. uerberaretis d. rarent d. Pluraliū autem prima quidē fit à prima singulariū, mutatiōe ultime in μεν. uerberarem remus. Rursum secūda à secūda dualiū, mutatione ultimæ in ε. uerberaretis du. uerberaretis plu. Tertia item à sua prima, elisione inflexiuæ μ, uerberaremus, rarent. Desinentium autem in ην, secunda quidem singularium à prima fit, uersa finali ν in ς. tus essem, tus esses. Sed aliæ omnes ut in optatiuis in μι, nisi quod tertię pluralium etiam in σαν formantur. uerberati sint. In εν uero cum abijciunt penul. η. rati sunt. Cæterū desinentiū in μην secunda quidem singularium à prima formatur, mutatione ultimę in ο. uerberarer, rareris. Tertia uero à secunda, interposito τ. uerberareris uerberaretur. Dualium prima fit à prima singularium, mutatione ultimę in μεθον. uerberarer uerberaremur d. Itē secunda à secunda, mutatione ultimę in θον. uerberareris uerberaremini du. Cęterum tertia à propria secunda, mutatione ultimæ in θην. uerberaremini duo. rarentur duo. Pluraliū aūt prima persona fit à prima dualiū mutatione ultimę ī θα. uerberaremur duo. mur p. Rursum secūda à secunda, mutatione ultimę in θε.

ᾗ δὲ τυπτόντων ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν, κατὰ συγκοπὴν ἔοικε γεγονέναι, καὶ μεταβολὴν τῆς παραληγούσης εἰς μακράν. ὅτι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ἐσχατοσυλλαβοῦντα τῷ τ, μακρᾷ ὁπωσοῦν παραλήγει, ἐξαιρέσθω τὸ ἰωνικὸν, τετύφαται. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ τυπτέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν ὁ σχηματισμὸς ἀνεῖη. Μέσων καὶ παθητικῶν.

Τῶν δὲ μέσων τε καὶ παθητικῶν, τὸ μὲν τρίτον τῶν ἑνικῶν, ἐξαιρέσει τοῦ διφθογγοῦντος ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ προσλήψει τῆς σθω. τύπτου, τυπτέσθω. πλὴν τῶν εἰς θι ἀορίστων. ταῦτα γὰρ δίχα τοῖς εἰς θι ὀνδρικτικοῖς ὁμοίως. τῶν δὲ δυικῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τυπτέσθω, τύπτεσθον. καὶ τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσθέσει τοῦ ν. τυπτέσθω, τυπτέσθων. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτεσθον, τύπτεσθε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου, παρενθέσει τῆς σαν. τυπτέσθων, τυπτέσθωσαν. τὸ δὲ τυπτέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ὡς περὶ τοῦ τυπτόντων εἰρήκαμεν. Εὐκτικῶν εἰς μι.

Τῶν δὲ εὐκτικῶν ληγόντων μὲν εἰς μι, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. τύπτοιμι τύπτοις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. τύπτοις, τύπτοι. Τῶν δὲ δυικῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τῆς ον. τύπτοις, τύπτοιτον. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. τύπτοιτον, τυπτοίτην. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεν. τύπτοιμι. τύπτοιμεν. Τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτοιτον, τύπτοιτε. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ μ. τύπτοιμεν, τύπτοιεν. ληγόντων δὲ εἰς ην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ν εἰς σ. τυφθείην τυφθείης. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς μι. πλὴν ὅσον τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν καὶ εἰς σαν σχηματίζεται: τυφθείησαν. καὶ εἰς εν, δὲ ἀποβάλλοντα τὸ παραλήγον η: τυφθεῖεν. Ληγόντων δὲ εἰς μην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ο. τυπτοίμην, τύπτοιο. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, παρενθέσει τοῦ τ. τύπτοιο, τύπτοιτο. τῶν δυικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεθον. τυπτοίμην, τυπτοίμεθον. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τύπτοιο τύπτοισθον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθην. τύπτοισθον τυπτοίσθην. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα. τυπτοίμεθον, τυπτοίμεθα. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης

 εἰς σθε.

in οθε. uerberaremini d.remini p. Tertia uero *à tertia singulari, interie-cto* υ *uerberaretur uerberarentur.*

Subiunctiuorum.

Subiunctiuorum omnes personæ similiter fiunt, ut in actiuorum præsenti, nisi quod ubi illa ε *inflexiuum habent, hic habetur* η. *uerberas, si beres. uerberatur, si retur.* Vbi *uero illic est ò, hic* ω. *uerberor, si uerberer. exceptis uerbis, quæ sunt quintæ, in penultima habentibus* ω. *do.* Nã *in his semper idem seruatur. si dem des det.* R*efertur autem ad coniu. quintam et sum, substantiuum uerbum.* A*tque omnino nullum erit, quod non alicuius dictarum sit.* Q*uæ uero sunt quintæ in penul. habentia* υ, *ut iungo, præte. imperfe. duntaxat cõperiuntur habere. & indefi. secũ. natum est subiit.* P*ræte. autem perfe. & reliqua tẽpora non hñt, ut cætera eiusdẽ coniu. at neque modum optati. hñt. neq; subiun. nisi quis iungerem dicat, & iungerer, diphthongo* ῃ *in penul. usus, ut & meminissem. factus essem igitur, & positus essem, dicere sic licebit.*

De *contractis.*

Q*uæ uero tertiæ desinentia in* ω *purum, per* α, *aut* ε, *aut* ο *penulti. faciunt, quod contrahantur, dictum est prius.* Id *uero in pñti & præte. imperfecto solum accidit.* C*õmune habent igitur, quod præcedente una quauis harũ* α, ε, ο, *& sequente* ω, *semper contractio in* ω *fit.* P*roprium aut est, quod præcedente* α, *& sequente* ο *siue per se, siue in diphthõgo, semper contractio fit in* ω. *ut clamamus mus. clamare tu. clamarem, rem. sequente uero* ε, *aut* η *siue in diphth. siue per se, fit semper in* α. *clamas mas. clama. met.* V*nde sanè & subiunctiua hæc, & alia omnino contracta contingit nõ subiacere his, quæ dicta sunt de incõtractis.* P*ræcedente uero* ε, *& sequẽte* ο, *siue per se, siue in diphthõgo* ου. *fit semper cõtractio ĩ* ου. *facimus mus. fac fac.* S*equẽte uero* ε, *siue per se, siue ĩ diphthõgo, fit semper cõtractio in* ει. *facis cis. facitis tis.* R*ursum sequẽte* η, *siue per se, siue in diphth. fit contractio in* η. *si facias, si fiat fiat.* C*æterũ cũ sequitur* ο, *ut in diphthongo* οι, *contractio in* οι *fit. facerẽ rẽ.* T*ametsi quæ dissyllaba sunt, primã nõ contrahunt personam. nauigo nato, fluo. sed nauigas, & gat, & reliqua similiter.* I*tem cum p̃cedit* ο, *& sequitur* ο, *siue per se, siue in diphthongo, p̃terq̃ in* οι, *fit tum contractio in* ου *inauramus mus. inaurare inaurare.* S*imiliter & cum sequitur* ε. *inauratur ratur.* V*bi autem sequitur* η, *in* ω *fit, aut in* ου. *si inauretur, si inauretur, aut inauretur.* C*æterum sequente* ι, *nẽpe ut in diphthõgo, fit contractio in* οι. *inauras inauras, inaurares inaurares, si inaures inaures. excepto infinitiuo, inaurare enim inaurare facit.*

Cõmune

εἰς σθε. τύπτοισθον, τύπτοισθε. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν, παρενθέσει τοῦ ν. τύπτοιτο, τύπτοιντο.

Ὑποτακτικῶν.

Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν πάντα ὁμοίως τοῖς τῶν ὁριστικῶν ἐνεστῶσι, πλὴν ὅσον ἔνθα μὲν ἐκεῖνα τὸ ε κλιτικὸν ἔχει, ἐνταῦθα τὸ η. τύπτεις, ἐὰν τύπτῃς. τύπτεται, ἐὰν τύπτηται. ἔνθα δὲ ἐκεῖ τὸ ο, ἐνταῦθα τὸ ω. τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. πλὴν τῶν τῆς πέμπτης παραληγόντων τῷ ω. δίδωμι. ἐν τούτοις γὰρ ἀεὶ τὸ αὐτὸ φυλάττεται. ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. Ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν πέμπτην συζυγίαν, καὶ τὸ εἰμὶ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα. καὶ ὅλως οὐδὲν ἂν εἴη ἔξω τῶν εἰρημένων. τὰ δὲ τῆς πέμπτης παραλήγοντα τῷ υ. οἷον ζεύγνυμι, παρατατικὸν μόνον εὑρίσκεται ἔχοντα, καὶ ἀόριστον δεύτερον. ἔφυ, ἔδυ. παρακείμενον δὲ καὶ τἆλλα τὰ περὶ τοὺς χρόνους οὐκ ἔχει τοῖς συζύγοις ὁμοίως. οὔτε μὴν ἔγκλισιν εὐκτικὴν ἔχει, οὐδὲ ὑποτακτικήν, εἰ μή τις ζευγνύην λέγοι, καὶ ζευγνύμην, διφθόγγῳ παραληγούσῃ χρώμενος τῇ υι. οἷον καὶ τὸ μεμνήμην. καὶ πεποιήμην οὕτω, καὶ τεθήμην λέγειν ἂν ταύτῃ δέοι.

Περὶ τῶν συνῃρημένων.

Ὅσα δὲ τῆς τρίτης λήγοντα εἰς ω καθαρὸν, τῷ α, ἢ τῷ ε, ἢ τῷ ο παραλήγει, ὅτι μὲν συναιρεῖται ταῦτα, εἴρηται πρότερον. τουτὶ δὲ περὶ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν μόνον συμβαίνει. Κοινὸν μὲν οὖν τὸ, ἡγουμένου οὑτινοσοῦν τῶν α. ε. ο. ἑπομένου δὴ τοῦ ω, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν εἰς ω γίνεσθαι. Ἴδιον δὲ τὸ, ἡγουμένου τοῦ α, ἑπομένου δὲ τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν γίνεσθαι εἰς ω. οἷον βοάομεν, ῶμεν. βοάου, ῶ. βοάοιμι, ῷμι. ἑπομένου δὲ τοῦ ε, ἢ τοῦ η, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, εἴτε καθ' αὑτὸ, ἀεὶ εἰς α. βοάεις, ᾷς. βόαε, α. βοάῃ, ᾷ. ὅθεν δὴ καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ταῦτα, καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως συμβαίνει μὴ ὑποκεῖσθαι τοῖς λεχθεῖσι περὶ τῶν ἀπαθῶν. Ἔτι ἡγουμένου τοῦ ε, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ ου, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ου. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέου, οῦ. Ἑπομένου δὲ τοῦ ε, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ει. ποιέεις, εῖς. ποιέετε, εῖτε. Ἑπομένου δὲ η, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἡ συναίρεσις εἰς η. ἐὰν ποιέῃς, ῇς. ἐὰν ποιέηται, ῆται. Ἑπομένου δὲ τοῦ ο, ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ οι, ἡ συναίρεσις εἰς οι. ποιέοιμι, οῖμι. τά γε μὴν δισύλλαβα ὄντα, τὸ πρῶτον οὐ συναιρεῖται πρόσωπον. πλέω. νέω. ῥέω. πλεῖς δὲ καὶ πλεῖ, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ἐπὶ ἡγουμένου τοῦ ο, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, πλὴν τῆς οι, ἡ συναίρεσις εἰς ου. χρυσόομεν, οῦμεν. χρυσόου, οῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ ἑπομένου τοῦ ε. χρυσόετε, οῦτε. ἑπομένου δὲ τοῦ η, εἰς ω, ἢ εἰς ου, ἐὰν χρυσόητε, ἐὰν χρυσῶτε, ἢ χρυσοῦτε. Ἑπομένου δὲ τοῦ ι, ὡς ἐν διφθόγγῳ δηλονότι, ἡ συναίρεσις εἰς οι. χρυσόεις, οῖς. χρυσόοις, χρυσοῖς. ἐὰν χρυσόῃς, οῖς. πλὴν τῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου, χρυσόειν γάρ τοι χρυσοῦν.

Cõmune aũt his omnibus, quod optatiua proferuntur etiã mutata ultima in ω more æolico. facerem facerẽ, clamarem clamarẽ. atq; ita in desinentiũ in ῳ optatiuorum inflexionem, transeunt omnino.

De uerbis beteroclitis.

Quemadmodũ nõia alia sunt heteroclita, alia indeclinabilia, uel propter contractionẽ, uel alia de causa, sic & uerba heteroclita dici possunt, coquo coquam, pario pariam, cado dam, capio am, uenio am. Complura sunt autẽ huiusmodi, atq; usum obseruare oportebit & in his. Vt in genere tamen dicam quæ in duas consonantes diuersas ex deriuatione desinunt, inflexionẽ nullam habent propriã, uerũ formantur hæc per τ, aut per huic cognatam σ. Exceptis uerbis quartæ. iacio iacio, pario pario, habeo habeo, dico dico, cado cado, fleti flo, paui pasco, perfeci perficio. Volunt autem assumere ex formatione consonantem, uel secunde, uel tertie personæ passiui pt. perfe. Quare & in uerbis quartæ cõiuga. à maneo formatũ est maneo, propterea quod σ nõ quadret, ac ne ν cõueniat quidem in ea iunctura, sed suo more uerti soleat in μ. Nihil tamẽ ab re erit, si quis nõ ex mutatiõe esse μ existimet, sed à prima perso. pt. assumi. mansi maneo. Porrò hæc uocẽtur redũdãtia.

Contracta.

Indeclinabilia aũt sunt omnia, facio, clamo, quatenus passa.

Desideratiua.

Iam & si contracta, indeclinabilia tamen sunt desideratiua omnia. disciturio, secturio, regnaturio, bellaturio, uisurio. His autem puto adiungenda apte, quæcunq; uerba speciem habent tertiæ personæ, cum sint nullius, unde & ipsa impersonalia nominantur. ut oportet, oportet, uidetur, contingit, curæ est. licet. Atq; in summa, quæ nullam indicant personam. In his ãt quæ actiui uocem habeant, non multa quidem numero. Verum quæ passiui plurima, nimirum oĩa personalia passiuorum. Etenĩ singularium tertia in singulis temporibus ad imperso. transumitur notam, neq; primam, neq; secũdam habet personam. Id in his liquebit, ut dicitur. dictum est. scriptum est. dictum esto. factum esto.

DE PARTICIPIIS.

PORrò participiorum formationes à singulis fiunt temporibus, præterquam à præterito imperfecto, & præterito plusquamperfecto, quæ cum copulatas (ut dictum est) sint, alterum præsenti, alterum præterito perfecto, communia sane habent & ab iisdem participia. Cæterum cõe & his, quod in præteritis perfectis omnibus augmentum abijcitur, præterquam in præterito perfecto.

Actiua.

Κοινὸν δὲ τούτων ἁπάντων, τὸ τὰ δευτικὰ προφέρεσθαι δὴ, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ω, ἔθει αἰολέων. πειθῶ, ποιοίω. βοῶμι, βοώμην. καὶ οὕτως εἰς τὴν τῶν εἰς ω ληγόντων δευτικῶν κλίσιν μεταβαίνειν δῆλον.

Περὶ ῥημάτων Ετεροκλίτων.

Ωσπερ δὲ ὀνόματα τὰ μὲν ἑτερόκλιτα, τὰ δὲ ἄκλιτα διὰ πάθος τε καὶ ἑτέρως, οὕτω καὶ ῥήματα ἑτερόκλιτα ἂν λέγοιτο. πέσω, πέψω. τίκτω, τέξω, πίπτω, πεσοῦμαι. ἁλίσκω, ἁλώσω. ἔρχομαι, ἐλεύσομαι. πολλὰ δὲ τὰ τοιαῦτα. καὶ τὴν χρῆσιν δὲ παρατηρητέον κἀν τούτοις. Ως καθόλου μέν τοι εἰπεῖν, τὰ εἰς δύο σύμφωνα διαφορᾶ ἐκ παραγωγῆς λήγοντα, κλίσιν οὐδεμίαν ἴσχει οἰκείαν. σχηματισμὸς δὲ τῶν τοιούτων τῷ τ, ἢ τῷ συγγενεῖ, σ. πλὴν τῶν τετρασυλλάβων. ἕπω, ἕπτω. τίκω, τίκτω. ἔχω, ἴσχω. ἕπω, ἕσπω. πέτω, πίπτω. ἔσκω, στάσκω. βέβοσκα, βόσκω. τετέλεκα, τελέσκω. βούλεται δὲ προσλαμβάνειν ἐκ σχηματισμοῦ σύμφωνον ἢ τοῦ δευτέρου ἢ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. διὸ καὶ ἐν τετρασυλλάβοις ἐκ τοῦ μένω ἐσχημάτισται μίμνω, ὡς τοῦ μὲν σ ἀσυντάκτου ὄντος. τοῦ δὲ ν, ἀσυμβάντος μὲν καὶ αὐτοῦ ἔχοντος, οἰκείως δὲ μεταβάλλοντος εἰς τὸ μ. διαφερέτω δέ γε μηδὲν, κἂν εἴ τις μὴ ἐκ μεταβολῆς εἶναι τὸ μ ἀξιοῖ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πρώτου μεταλαμβάνεσθαι. μέμεμμαι, μίμνω. καλείσθω δὲ πλεοναστικά:

Συνηρημένα.

Ακλιτα δὲ τὰ συνηρημένα πάντα. πειῶ. βοῶ. ὡς πεπονθότα.

Εφετικά.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ἀπαθῆ, ἄκλιτα τὰ ἐφετικὰ πάντα. μαθητιῶ, φονῶ, βασιλειῶ, πολεμησείω, ὀψείω. τούτοις δ' οἶμαι συντάττειν οἰκεῖον καὶ ὅσα τῶν ῥημάτων τύπον μὲν ἔχει τρίτου προσώπου, ἔστι δὲ οὐδενὸς, ὅθεν δὴ καὶ ἀπρόσωπα ὀνομάζεται. οἷον τὸ δεῖ, καὶ χρὴ, καὶ δοκεῖ, καὶ συμβαίνει, καὶ μέλει, καὶ ἔξεστι, καὶ ὅλως τὰ μηδὲν ἐμφαίνοντα πρόσωπον. τούτων δὲ τὰ μὲν ἐνεργητικοῦ προφορὰν ἔχοντα οὐ πολλὰ ἄπτα τὸν ἀριθμόν. τὰ δὲ παθητικοῦ πλεῖστα, ὁπότε δὴ καὶ τὰ προσωπικὰ τῶν παθητικῶν. τὸ δ' ἐν ἑκάστου τῶν χρόνων, εἰς ἀπρόσωπον μεταλαμβανόμενον σημασίαν, οὔτε πρῶτον, οὔτε δεύτερον ἔχει πρόσωπον. ταύτῃ δ' ἂν θεωροῖτο, οἷον λέγεται. εἴρηται. γέγραπται. ἐργάσθαι. πεποιῆσθαι.

Περὶ μετοχῶν.

Των δὲ μετοχῶν οἱ σχηματισμοὶ ἀφ' ἑκάστων γίνονται χρόνων, πλὴν τοῦ παρατατικοῦ καὶ ὑπερσυντελίκου. οὗτοι δὲ συνεζευγμένοι ὡς εἴρηται ὄντες, ὁ μὲν τῷ ἐνεστῶτι, ὁ δὲ τῷ παρακειμένῳ, κοινὰς δὴ ἔχουσι καὶ τὰς παρ' αὐτῶν μετοχάς. Κοινὸν δὲ κἀνταῦθα τῶν παρῳχημένων ἁπάντων, ἡ τῆς αὐξήσεως ἀποβολὴ, πλὴν τοῦ παρακειμένου.

Actiua. præsens. Futurum.

Fit aũt in uerbis in ω actiuis à prima quidẽ singularium præsentis & futuri utriusq; participiũ, aßumptione ν. uerbero, hic uerberans. rabo ra, turus. Fœmininum rursus à masculini recto, mutatione quidẽ finalis ω in ȣ, & υ in σ, atque assumptione α finalis. hic uerberans, hæc uerberans. uerberaturus, tura. uerberaturus ra. Neutrum uero à gtõ, ablatione ultimæ. uerberantis. hoc uerberans. uerberaturi, turum. uerberaturi, turũ. affinia autem his & participia secundi indefiniti, nam masculinum quidem fit mutato ο ultimæ in ω. uerberaui, qui uerberauit. fœmininum uero & neutrum ut dictum est. Porrò à primo indefini. masculinum fit assumpto σ. uerberaui. qui uerberauit. fœmininum uero & neutrum ut dictum est, nisi quod hic penulti. producitur, nulla aliunde assumpta uocali. qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit. A præterito uero perfecto masculinum, mutato finali α in ω. atque assumpto σ. uerberaui, qui uerberauit fœmininum rursum à gtõ fit mascu. ablatione ultimæ, & assumptione α, atque elisione penultimam facientis ο, sed aßumptione diphthongi η. eius qui uerberauit, que' berauit. Cæterum neutrum ab eodem, ablatione τό. Porrò quæ fuit, quæ iuit, & stetit, atque alia hmõi, sunt poetica. Syncopen enim facientes poetæ, transfigurant fœmininum iuxta contractionẽ. Nã à fui, unde fit, quæ fui, uenit, qui fuit, uñ quæ fuit, atq; ĩ alijs similiter. quibus sanè respondet & mortua, tametsi à mortuus sum, quod non passum est.

Media & passiua.

In medijs autem & passiuis uniuersaliter, habentibus quidem μ inflexiuum, mutatione ultimæ in μενος, masculinum participium fit. uerberor, qui uerberatur. raui, qui uerberauit. Cæterum non habentibus, sed in ῶ terminatis, mutata ultima in εις formatio est. uerberatus sum, ratus. fœmininum & neutrum, ubi μ quidem inflexiuum est, à masculino fit, mutata ultima in ῶ, & νον. qui uerberatur, que' uerberatur, quod uerberatur. Vbi uero non, itidẽ fiunt ut in actiuis, nisi quod manet finalis eadẽ uocalis, ut est illud, uerberatus uerberata uerberatum. Quanq̃ à medio p̃te. perfe. sic fiunt per omnia, uti in actiuo. uerberaui, qui uerberauit, eius qui uerberauit, que' uerberauit, quod uerberauit.

Media & paßiua uerborum in μι.

u Erborum aũt in μι & paßiua quidẽ & media ut dictũ est ponor qui ponitur. positus sum, qui tus est. tus sum positus. Cæterũ actiua, ut indefinita quidẽ prima uerborum in ω desinentium, formãda sunt.

secundis

Ενεργητικαὶ. Ενεστῶς. Μέλλων.

Γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τῶν ἐνικῶν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἑκατέρου μετοχή, προσλήψει τῆς ν. τύπτω, ὁ τύπτων. τύψω, ὁ τύψων. τυπῶ, ὁ τυπῶν. Θηλυκὸν δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀρσενικοῦ εὐθείας, τροπῇ, τοῦ λήγοντος ω, εἰς ου. καὶ τῆς ν. εἰς σ, καὶ προσλήψει τοῦ α ληκτικοῦ. ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα. ὁ τύψων, ἡ τύψουσα. ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα. Τὸ δὲ οὐδέτερον ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης. τοῦ τύπτοντος, τὸ τύπτον. τοῦ τύψοντος, τὸ τύψον. τοῦ τυποῦντος, τὸ τυποῦν. Εγγὺς δὲ τούτων καὶ τὰ τοῦ δευτέρου ἀορίστου. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικὸν, μεταβολῇ τοῦ τῆς ἐσχάτης ο εἰς ω. ἔτυπον, ὁ τυπών. Τὸ δὲ θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. Απὸ δὲ τοῦ πρώτου ἀορίστου, τὸ μὲν ἀρσενικὸν προσλήψει τοῦ σ. ἔτυψα, ὁ τύψας. τὸ δὲ θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται, πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ παραλήγουσα μηκύνεται, μηδενὸς ἔξωθεν προσλαμβανομένου φωνήεντος. ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Απὸ δὲ τοῦ παρακειμένου τὸ μὲν ἀρσενικὸν, μεταβολῇ τοῦ τελικοῦ α εἰς ω. καὶ προσλήψει τοῦ σ. τέτυφα, ὁ τετυφώς. Τὸ δὲ θηλυκὸν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ α. καὶ ἐξαιρέσει μὲν τοῦ παραλήγοντος, ο, μεταλήψει δὲ τῆς διφθόγγου υ. τοῦ τετυφότος, ἡ τετυφυῖα. καὶ τὸ οὐδέτερον δὲ αὐτόθεν, ἐξαιρέσει τῆς. τό. Τὸ δὲ γηρῶσα. καὶ βεβῶσα, καὶ ἑστῶσα καὶ τὰ τοιαῦτα, ποιητῶν. συγκοπὴν γὰρ ποιοῦντες μετασχηματίζουσι καὶ τὸ θηλυκὸν πρὸς τὸ πάθος ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ γέγηρα, ὅθεν τὸ γεγηρὼς, τὸ γηρώς, ὅθεν τὸ γηρῶσα. κἀπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, οἷς δὴ ἠκολούθησε καὶ τὸ τεθνεῶσα, καίτοι ἀπὸ τοῦ τέθνεα ἐπαθοῦς ὄν.

Μέσα καὶ παθητικά.

Επὶ δὲ τῶν μέσων καὶ παθητικῶν καθόλου τοῖς μὲν ἔχουσι τὸ μ. κλιτικὸν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς, μενος, ἡ τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴ γίνεται, τύπτομαι, ὁ τυπτόμενος. ἐτυψάμην, ὁ τυψάμενος. Τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν, ἀλλὰ εἰς ην λήγουσι, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς, εις, ὁ σχηματισμός. ἐτύπην, ὁ τυπείς. Τὸ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, ἔνθα μὲν τὸ μ κλιτικὸν, ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς νη, καὶ νον. ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον, οὗ δὲ μὴ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν, πλὴν μένοντος τοῦ λήγοντος αὐτοῦ φωνήεντος, ὡς ἔχει. ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. Τὰ γε μὴν τοῦ μέσου παρακειμένου ὁμοίως παντάπασι τοῖς τῶν ἐνεργητικοῦ. τέτυπα, ὁ τετυπώς, τοῦ τετυπότος, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός.

Μέσα καὶ παθητικὰ τῶν εἰς μι.

Τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν παθητικὰ καὶ μέσα ὡς εἴρηται. τίθεμαι, ὁ τιθέμενος. ἐθέμην, ὁ θέμενος. ἐτέθην, ὁ τεθείς. τὰ δὲ ἐνεργητικὰ, ἀορίστοις μὲν πρώτοις, ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς ω ληγόντων σχηματίζονται

secundis autem ac præte. imperfectis in ο acuta ultima, omnibus formatio est, at non ĩ syllabã eandẽ, sed iuxta rationem uocis, propria enim in singulis initialis uocalis resumitur. porrò ea siue anceps, siue breuis est. cum anceps est, in longam finalem uertitur, cum uero breuis, conflatur in diph. assumpto ι, aut υ. statuebã, qui ebat. iungebã, qui ebat. dabã, qui bat. ponebã, qui bat. fœmininum autẽ & neu. ita fiunt, ut quæ à passiuis in ω, hic ponens, hæc ponens nentis, hoc ponens. hic statuens, hæc ens entis hoc statuens. hic dans, hæc dans tis, hoc dans. hic iungens, hæc iungens tis, hoc iũgens.

Impersonalia participia.

Sunt autem & impersonalium uerborum participia imperson. atque hæc sanè gñis neutri. necessum, cõueniens, apparens, uisum, cõtingens, auditũ, cognitũ, demõstratũ, & alia hmõi. Sed ut formãda sint, nõ obscurum, nimirũ eodẽ modo, quo personalia neutra. Participia uero personalia omnia tertiæ personæ sunt quemadmodũ & nomina.

De articulis.

Articuli aũt diuisi sunt prius in ꝓpositiuos quidẽ & postpositiuos. Nihil aũt uetat ut & subiunctiuo, ὃ, apponens, ꝓpositiuũ huius, huic horũ, sic proferas. cuius in genitiuo, & cui in dtõ singulari, & quorum in genitiuo plurali. quo sanè modo & quis nomen postpositiuo additum flectitur, speciem mutans ad casum articuli, ut quisquis cuiuscunque cuicunque, & reliqua similiter. Huiusmodi uero & quædam. Sumuntur autem articuli & loco pronominis. Nam ὁ pro iste ponitur, & τὸν pro hunc. Idem uero significat, quoties δὲ coniunctioni annectitur. ut hic, hæc, hoc. Nã pronominalia sunt hæc quoque. Sed articuli ꝓpositiui cum ꝓponuntur aduerbijs, in quouis & casu, & numero pro adiectiuis accipiũtur nõibus, sic, ut maneãt aduerbia indeclinabilia. priscus prisci. prisca priscæ. propinquus. insignis. supernus.

De pronominibus.

Ex pronominibus autem ego cum sibi γε adiungit coniunctionem, ego sanè, trãslato in pri. tono profertur, & non solum diminutionem aliquam ob uim coniunctionis diminuentem, indicat, sed et affirmationem interdũ ut etiam. Huius uero cognatus gtũs mei, datiuus mihi, actũs me, inflectuntur etiam abiecto ε, ueluti hoc meum considera. hoc mihi dic. hoc me doce. De dualibus autem & pluralibus contracte dictum est prius. incontracte uero sic dicamus. nos d. nostrum d. nos nostrum nos, nam nobis unico modo ubiq;. Itidẽ & pronomina secundæ personæ. uos d. uestrum d. uos p. uestri uos uobis. Item & tertiæ. illos d. in accusatiuo tantum, ut & illis d. in datiuo. illi p. illorum illos.

Solitaria

Δευτέροις δὲ καὶ παρατατικοῖς, ὡς σμὲν ὁ ξυτονούμενον πᾶσιν ὁ σχηματισμὸς, οὐκ ἐς συλλαβὴν δὲ τὴν αὐτὴν, ἀλλ' ἢ ἀναλόγως. τὸ δ' ἴδιον ἑκάστοις ἀρχικὸν φωνῆεν ἐπαναλαμβάνεται. τὸ δὲ ἤτοι δίχρονον, ἢ βραχύ. καὶ δίχρονον μὲν ὂν, μακρὸν καταλήκτεται. βραχὺ δὲ, ἀποδιφθογγοῦται, προσλήψει τοῦ ι, ἢ τοῦ υ. ἵστω, ὁ ἱστὰς. ἐζεύγνυν, ὁ ζευγνύς. ἐδίδων, ὁ διδούς. ἐτίθην, ὁ τιθείς. τὸ δὲ θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ω παθητικοῖς. ὁ τιθεὶς, ἡ τιθεῖσα, τοῦ τιθέντος, τὸ τιθέν. ὁ ἱστὰς, ἡ ἱστᾶσα, τοῦ ἱστάντος, τὸ ἱστάν. ὁ διδοὺς, ἡ διδοῦσα, τοῦ διδόντος, τὸ διδόν. ὁ ζευγνὺς, ἡ ζευγνῦσα, τοῦ ζευγνῦντος, τὸ ζευγνῦν.

Ἀπρόσωποι μετοχαί.

Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων μετοχαὶ ἀπρόσωποι, καὶ αὗται δηλονότι τῷ γένει οὐδέτεραι. δέον. προσῆκον. δοκοῦν, καὶ δόξαν. συμβάν. ἀκουσθέν. γνωσθέν. ἀποδειχθέν. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ δέ τοι σχηματισμὸς, οὐκ ἄδηλον. κατὰ ταυτὰ γὰρ τοῖς τῶν προσωπικῶν οὐδετέροις. αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν ἅπασαι γ΄. του προσώπου εἰσὶν, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα.

περὶ ἄρθρων.

Τὰ δ' ἄρθρα εἴρηται μὲν πρότερον ὡς τὰ προτακτικὰ, καὶ ὑποτακτικά. κωλύει δ' οὐδὲν καὶ τῷ ὑποτακτικῷ ὁ συνάπτοντα τὸ προτακτικὸν τοῦ, καὶ τῷ, καὶ τῶν, προφέρειν ὅτου ἐπὶ γενικῆς, καὶ ὅτῳ ἐπὶ δοτικῆς ἑνικοῦ, καὶ ὅτων ἐπὶ γενικῆς πληθυντικῶν. ὃν δὴ τρόπον καὶ τὸ τὶς ὄνομα προστιθέμενον κλίνεται, σχηματιζόμενον ἀεὶ τῇ τοῦ ἄρθρου πτώσει. οἷον, ὅστις. οὗτινος. ᾧτινι. καὶ τ' ἄλλα ὡσαύτως. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ ἅττα. λαμβάνεται δὲ τὰ ἄρθρα καὶ ἀντὶ ἀντωνυμιῶν. ὁ γὰρ ἀντὶ τοῦ οὗτος. καὶ τὸν ἀντὶ τοῦ τοῦτον. ταυτὸ δὲ τοῦτο παρεμφαίνει καὶ τῷ, δὲ, συνδέσμῳ ἐπιπλεκόμενον. οἷον, ὅδε. ἥδε. τόδε. ἀντωνυμικὰ δὲ καὶ ταῦτα. τὰ δὲ προτακτικὰ καὶ προτασσόμενα τῶν ἐπιρρημάτων κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ ἀριθμὸν ἀντὶ ἐπιθέτων λαμβάνεται ὀνομάτων, φυλαττομένου τοῦ τῶν ἐπιρρημάτων ἀκλίτου. ὁ πάλαι, τοῦ πάλαι. ἡ πάλαι, τῆς πάλαι. ὁ πέλας. ὁ πάνυ. ὁ ἄνω.

Περὶ τῶν ἀντωνυμιῶν.

Τῶν ἀντωνυμιῶν, ἡ ἐγὼ τὸν γε προσλαβοῦσα σύνδεσμον, ἔγωγε ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται. καὶ οὐ μόνον μείωσίν τινα ταύτῃ διὰ τὸ τοῦ συνδέσμου μειωτικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε. οἷον, τὸ ναί. ταύτης δὲ ἡ σύζυγος γενικὴ ἐμοῦ, καὶ δοτικὴ ἐμοὶ, καὶ αἰτιατικὴ ἐμέ. ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ ε. οἷον, τοῦτό μου σκόπει. τοῦτό μοι λέγε. τοῦτό με δίδασκε. τὰ δυικὰ καὶ πληθυντικὰ συνηρημένως μὲν εἴρηται πρότερον. ἀσυναιρέτως δὲ ὧδε λέγωμεν. νῶϊ. νῶϊν. ἡμέες. ἡμέων. ἡμέας. ἡ μὲν γὰρ δοτικὴ μοναχῶς πανταχοῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου. σφῶϊ. σφῶϊν. ὑμέες. ὑμέων, ὑμέας. καὶ τὰ τοῦ γ΄ του σφῶε, ἐπὶ αἰτιατικῆς μόνως, ὡς καὶ σφὶν ἐπὶ δοτικῆς. σφέες. σφέων. σφέας.

Solitaria pronomina.

Cæterum illum & illum & se, suæ sunt for. quo ad uocẽ. quæ uero à tertia, possessiua, ut hic suus, hæc sua, hoc suum, etiam sine ε proferuntur, suus sua suum. Inflexio autem primiti. iuxta nullam casualem rõem contingit, sed positiue. similiter & in ijsdem numerus.

Composita.

Ex compositis uero sui ipsius & sine ε profertur, recipiente aspirationem in se αυ. sui ipsius.

Possessiua.

Generaliter autem possessiua sic, ut in ος trium gen. simplicia nomina, figurantur. Nam quemadmodũ illa, cum adest alia consonans, fœmi. deducunt in η. desertus deserta. hic prudens, hæc prudens. medius media. ebrius ebria. at cum in ρ, in α. splendidus splendida. hic sapientior hæc tior. sic & hæc formant meus mea. tuus tua. noster nostra. uester uestra. Porrò nostra & uestra ionica sunt. Iam ex demonstratiuis ille illa illud, & absq; ε proferuntur æolico more. Cæterum secundæ personæ demonstratiuo & ι interdum addimus in fine, idque in singulis casibus & numeris & generibus dicentes. iste, hunc, uti & articularibus pronominibus, quæ adiuncta coniunctione fiunt. nam hic dicimus & hoc. Profertur autem gtũs secundæ perso. primitiuorum & sic tui & tui & tui. quemadmodum uidelicet & in prima perso. mei & mei & mei & mei, secundum dialectorum diuersitates. Verum de his definire non est p̃senti huic instituto conueniens.

De præpositionibus.

Ex p̃positionibus autem ἀ, & ἀνί reperitur in poematis per extensionem dicta. quanquam ἄνι translato accentu non amplius p̃positio est, sed ad naturam uerbi transit, nempe haud secus ac iuxta, siquidem iuxta pro adest ponitur, & super pro superest. In uero etiam & in dicitur attico more. Et ad ad, & ad dorice. Item sub sub, & ab, ab.

De aduerbijs.

a Duerbiorum autem formatio ab omnibus orationis partibus fieri potest. Nã à prudens noĩe formatur prudenter. à tollo uerbo, aduerbium acriter. Cæterum à scientium participio, scienter. A τῷ articulo, hic formatur. Ab horum pronomine, sic. A per præpositione, sursum. Item à propè aduerbio formatur cominus, A sanè uero & ubi & θεν fit profectò. Erunt autem & positiua quædam, ueluti propè & humi. Sunt temporis significatiua etiam hæc, mox, adhuc, rursum, usque. Loci uero & ubi, & ex aduerso. Formæ autem localium tres. in loco, à loco, in locum. ueluti domi, domum, domo. Similitudinis autem, ut. ut.

Cõgregationis

Μοναδικαί. Κτητικαί.

Η δὲ μὲν, καὶ νῦν καὶ σφὲ μοναδικαὶ τὴν φωνήν. αἱ τὲ ἀπὸ τοῦ ζ΄ ἴτε κτητικαὶ, οἷον ὁ ἑός. ἡ ἑή. τὸ ἑόν. καὶ χωρὶς τοῦ ε λέγονται ὅς. ἥ. ὄν. κλίσις δὲ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν κατ' οὐδεμίαν πτωτικὴν ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ θετικῶς. Ωσαύτως δὲ καὶ ὁ κατ' αὐτὰς ἀριθμός.

Σύνθετοι.

Τῶν δὲ συνθέτων καὶ ἑαυτοῦ καὶ χωρὶς τοῦ ε, μεταλαμβάνοντος τὴν διφθόγγον τοῦ αυ. αὑτοῦ. Κτητικαί.

Καθόλου δὲ αἱ κτητικαὶ ὁμοίως τοῖς εἰς ος τριγενέσιν ἁπλοῖς ὀνόμασι παρασχηματίζονται. ὡς γὰρ ἐκεῖνα μέχρι μὲν ἄλλου τοῦ συμφώνου, τὸ θηλυκὸν παράγει εἰς η. ἔρημος ἐρήμη. φρόνιμος, φρονίμη. μέσος, μέση. μέθυσος, μεθύση, μέχρι δὲ τοῦ ρ εἰς α. λαμπρός, λαμπρά. σοφώτερος, σοφωτέρα, οὕτω καὶ αὗται. ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμή. ὁ σὸς, ἡ σή. ἡμέτερος, ἡμετέρα. σφέτερος, σφετέρα. τὸ δὲ ἡμετέρη, καὶ σφετέρη ἰωνικά. Τῶν δὲ δεικτικῶν ἡ ἐκεῖνος. ἐκείνη, ἐκεῖνο καὶ ἄνευ τοῦ ε λέγεται αἰολέων ἔθει. τῆς δὲ τοῦ. δευτέρου προσώπου δεικτικῆς, καὶ τὸ ι ὅτε προσάπτοντες τελικὸν, ἐφ' ἑκάστης πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ τε καὶ γένους λέγομεν. οὑτοσὶ τουτονὶ, ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοῖς κατ' ἐπιπλοκὴν τοῦ συνδέσμου ὀρθρικαῖς ἀντωνυμίαις. ὅδε. γὰρ φαμὲν καὶ τοδί. λέγεται δὲ ἡ γονικὴ τῆς δευτεροπροσωπούσης τῶν πρωτοτύπων, καὶ σέο, καὶ σεῖο, καὶ σέθεν καὶ σεῦ. ὥσπερ ἄρα κἀπὶ τοῦ πρώτου προσώπου. ἐμέο, καὶ ἐμεῖο, καὶ ἐμέθεν, καὶ ἐμεῦ. κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων διαφοράς. τὸ μέντοι περὶ τούτων διορίσασθαι οὐ τῇ παρούσῃ προθέσει οἰκεῖον. Περὶ προθέσεων.

Τῶν δὲ προθέσεων, ἡ ἐν, καὶ ἐνὶ δὲ εὕρηται ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. ἔνι μέντοι μεταθέσει τοῦ τόνου, οὐκ ἔτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἡ παρά. πάρα γὰρ ἀντὶ τοῦ πάρεσι. καὶ ἔπι ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν. ἡ δὲ εἰς, καὶ, ἐς, λέγεται ἀττικῶς καὶ ἡ πρὸς, ποτὶ καὶ προτὶ δωρικῶς. καὶ ἡ ὑπὸ, ὑπαί. καὶ ἡ ἀπὸ, ἀπαί.

Περὶ ἐπιῤῥημάτων.

Τῶν δὲ ἐπιῤῥημάτων σχηματισμὸς ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν γίνοιτ' ἄν. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ φρονίμου ὀνόματος. φρονίμως, ἀπὸ τοῦ αἴρω ῥήματος, τὸ ἄρδην. ἀπὸ δὲ τῆς ἀδύτου μετοχῆς, ἀδύτως. ἀπὸ τοῦ τῇ ἄρθρου, τῇδε. ἀπὸ δὲ τῆς τούτου ἀντωνυμίας, οὕτως. ἀπὸ δὲ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἄνω. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγγὺς ἐπιῤῥήματος, ἐγγύθεν. ἀπὸ δὲ τοῦ δὴ, καὶ που καὶ θεν συνδέσμων, δήπουθεν. εἴη δ' ἂν καὶ θεματικὰ ἄττα, οἷον δὴ τὸ ἐγγὺς καὶ χαμαί. Εἰσὶ δὲ χρόνου σημαντικὰ καὶ τὸ ἄψ. ἔτι. πάλιν. μέχρι. τόπου δὲ καὶ τὸ ἵνα. καὶ ἀπάντικρυ. Σχέσεις δὲ τῶν τοπικῶν, τρεῖς. ἐν τόπῳ. ἐκ τόπου. εἰς τόπον. οἷον, οἴκοι. οἴκαδε. οἴκοθεν. Ομοιώσεως δὲ ἠΰ. ἠΰτε.

 Αθροίσεως

Congregationis definite & hæc. publicitus, & per uniuersos, tota domo. Adhortationis uero & hæc. eia & age. Itẽ stuporis est & ἒα. Vocetur & quoddã extẽsiuũ aduerbiũ, ut tarde. lente. Aliud separatiuũ definite, citra puluerẽ. citra laborẽ. neglecte. Et indefinite. seorsum, seorsum. Itẽ exceptiuũ, pter ꝙ. Itẽ digressiuũ, itaq;. Rursũ prohibitiuũ, impedimẽto. Præterea occultatiuũ, clanculũ. Porro declaratiuũ, luculẽter, clare. nã iuxta significatũ noĩa addere singulis, & infinitum fuerit, & noĩa ponere necesse. Quare pstiterit fortasse decẽ in aduerb. quoq; gña illa ponere. substantiã qualitatẽ. quãtitatẽ. ad aliquid ubi. qñ. facere. pati. iacere. habere. et singula ad aliquod horũ conari referre. Veluti substantialiter. uiue. naturaliter, referantur ad substan. Bñ. libenter. facile. canine. tãꝙ. ut ualde. admodum. paulatim. oĩno. certe. uideli. certe. etiã. mĩme. nõ. ne. nõ. forte. en. o. legendũ. utinã. io. heus. ab. eubã. age, rese. ad qualitatẽ. semel. bis. ter. referantur ad quãtitatẽ. Heriliter. seruiliter. æque. similiter. sæpe. raro. magnopere. magis. minus. simul, referãtur ad aliquid. Sursum. deorsũ. hic. illic. hic procul. propè. seorsum. foris. intus. contra. humi. mox. unde. ubi. ultra. ultra. in medio. unde. ubi. ubi, referantur ad ubi. Nunc. tunc. rursum. eousq; cũ. deinde. hodie. cras. rursum. protinus, postea, mox, repente, mox, eousq;, donec, referantur ad quãdo. Agiliter, speculatiue, sectim, referantur ad facere. Passiue, ficte, atq; his similia, referantur ad pati. Collectim, aceruatim, separatim, seorsum, deinceps, miste, referãtur ad iacere. Armate, calceate, complexiue, cum coronis, cum laurea, referantur ad habere. Cæterum cõsiderandæ sunt melius horum differentiæ.

DE CONIVNCTIONIBVS.

Coniunctiones copulatiuæ sunt hæ quoq;, atq;, atq;, ast, at, siue. Disiunctiua uero etiam uel. Causalis item ut, ut, ut. Expletiua itidẽ & hæc, utiq;, quæ & utiq; dicitur, & quidem quidem. Aduersatiua aũt & hæc, tamen, & hæc nisi. Ac multæ quidem eædem uaria notando proferuntur, ut sed, simul & copulatiue & rationatiue. ṅ uero expletiue, & diminutiue, & rationaliter. Cæterum hæc, ἄν, expletiue significat, & rationatiue, ac circũscriptiue. περ uero & aduersatiue, & diminutiue. Rursum quoniam & causaliter, & cõfirmatiue. Autem uero & copulatiue & rationatiue & circunscriptiue. At de octo quidem orationis partibus, quæ & ad inflexionem, & ad formationem pertinebant, accommodate dicta sint, & sufficienter, ut in secundo institutionis uolumine.

FINIS SECVNDI.

THEODO-

Ἀθροιστικῶς δὲ διαριθμοῦντος, καὶ τὸ πανδημεί, καὶ πασσυδί, καὶ πανομιλεί. Παρακελευστικῶς δὲ καὶ τὸ εἶα, καὶ ἴθι· καὶ ἐκπληκτικὸν ἔτι τὸ ἔα. Καλεῖται δὲ καὶ τι παρατατικὸν ἐπιῤῥήματος· οἷον τὸ χρονίως, καὶ ἐκτάδην. Καὶ διαιρετικὸν ὡσεὶ σμηνηδῶς· ἀκονητί, ἀπονητί, ἀμελητί. Καὶ ἀορίστως· ἄνδιχα, ἄτερ. Καὶ ἐξαιρετικόν, τὸ πλήν. Καὶ ἀποστατικὸν τὸ ὥστε. Καὶ διακωλυτικὸν τὸ ἐμποδών. Καὶ ἐπικρυπτικὸν τὸ λάθρα· καὶ ἐμφατικόν, τὸ διαῤῥήδην, ἀναφανδόν. Ἀλλὰ τὸ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὀνομάζειν καθ᾽ ἕκαστον ἄπειρόν τι, καὶ ὀνοματοθετεῖν ἀνάγκη. Διὸ δὴ καὶ ἄμεινον ἴσως δέκα καὶ τῶν ἐπιῤῥημάτων γένη θέσθαι ἐκεῖνα· οὐσίαν· ποιόν· ποσόν· πρός τι· ποῦ· πότε· ποιεῖν· πάσχειν· κεῖσθαι· ἔχειν. Καὶ ἕκαστα ἐπί τι τούτων πειρᾶσθαι ἀνάγειν. Οἷον, οὐσιωδῶς· ἐμψύχως· φυσικῶς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὴν οὐσίαν. Εὐειδέως· ῥᾳδίως, κυνηδόν· ὥσπερ· ὥστε· λίαν· πάνυ· ἠρέμα· πάντως· ἦ· δηλαδή· νή· ναί· ἥκιστα. Οὐ· μή· μά· ἴσως· ἰδού· ὦ· ἀναγνωστέον· ἴθι· ἰού· φεῦ· ἆ· δᾶν· ἄγε· ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιόν. Ἅπαξ· δίς· τρίς· ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποσόν. Δεσποτικῶς· δουλικῶς· ἴσως· ὁμοίως· πολλάκις· ὀλιγάκις· μεγάλως· μᾶλλον· ἧττον· ἅμα· ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πρός τι. Ἄνω, κάτω· ὧδε· ἐκεῖ· ἐνθάδε· πόῤῥω· ἐγγύς· χωρίς· ἔξω· ἔσω· ἐναντίον· χαμαί· ἄψ· ὅθεν· ἔνθα· ἐπέκεινα· πέραν· μεταξύ· ἔνθεν· ὅθι· ἵνα ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποῦ. Νῦν· τότε· χθές· πρώην· καὶ πάλαι· σήμερον· αὔριον· πάλιν· εὐθὺς ὕστερον· παραχρῆμα· ἐξαίφνης· αὐτίκα· ὄφρα· τόφρα· ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πότε. Δραστικῶς· θεωρητικῶς· τμήδην· ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιεῖν. Παθητικῶς· πεποιημένως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάσχειν. Συλλήβδην· ἀθρόως· ἄνδιχα· χωρίς· ἐφεξῆς· μίγδην· ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κεῖσθαι. Ὡπλισμένως· ὑποδεδεμένως· περιεκτικῶς· στεφανοφόρως· δαφνοφόρως· ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔχειν. Σκεπτέον δὲ βέλτιον τὰς διαφοράς.

Περὶ συνδέσμων.

Σύνδεσμοι μὲν συμπλεκτικοί, καὶ ἠμέν· ἠδέ· ἀτάρ· αὐτάρ· ἤτοι. Διαζευκτικὸς δὲ καὶ ἠέ. Αἰτιολογικὸς δὲ, καὶ ὄφρα· ἕνεκα· οὕνεκα. Παραπληρωματικὸς δὲ, καὶ ὁ νύ· ὅς, καὶ νῦν λέγεται, καὶ θήν· ἄν· πέρ· κέν. Ἐναντιωματικὸς δὲ, καὶ ὁ ἔμπης· καὶ ὁ πλήν. Καὶ πολλοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πολλασήμως λέγονται· οἷον ὁ μὲν, ἀλλά· καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογιστικῶς. Ὁ δέ γε παραπληρωματικῶς· καὶ μειωτικῶς καὶ αἰτιολογικῶς. Ὁ δὲ ἂν παραπληρωματικῶς, καὶ συλλογιστικῶς καὶ περιγραφικῶς. Ὁ δὲ περ καὶ ἐναντιωματικῶς· καὶ μειωτικῶς. Ὁ δὲ ὅτι καὶ αἰτιολογικῶς, καὶ ἐπιβεβαιωτικῶς. Ὁ δὲ δὲ καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς. Καὶ περὶ μὲν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, ταῦτα ἔτι εἰς κλίσιν τε, καὶ σχηματισμὸν συμμέτρως εἰρήσθω, καὶ ἱκανῶς, ὡς ἐν δευτέρᾳ εἰσαγωγῆς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

THEODORI GRAMMATICAE INSTITVTIONIS LIBRORVM QVATVOR, TERTIVS.

Deinceps uero eodem modo de accentu syllabæq; cũ quantitate, tũ orthographia dicẽdũ erit, ne uidelicet circa dictionem uitiũ barbarismi cõtingat. Barbare enim quis loqui deprehenditur, uel defectu, ut δημοσθένς. uel abundantia ut αἰσχίνους. uel immutatione ut αἰνέια. aut tempore, aut accentu, aut scriptura ut in dictione νίκος per ι scripta, cum deberet per ει scribi atque ad rectitudinem quidẽ, eaque quę citra defectum & abundantiam atque immutationem proferuntur, illa pertinent quę superius de inflexione atque formatione dicta sunt. de reliquis iam dicendum nobis erit, diuidentibus, ac definientibus singula.

Definitio accentus.

Accentus igitur est extensio quædam uocis literatę ad concinnitatem totius orationis. Sunt autem prę̀ter superius dictos octo, & longus quidã & breuis, hoc pacto notati – ᵕ. Vocantur autem hi tempora, quoniã super uocales positi, alterutrum efficiunt temporum, uocalem scilicet aut longam aut breuem illi appositi distinguunt, quando potentia utrunq; sit. Erat itaq; olim fortasse non solum ε & ο locus huiusmodi notis, sed & α quoq; & ι, atque υ. nunc autem super ε & ο inutiles. Siquidem η & ω assumentes, scribimus. In his uero quę uocantur ancipites, usus est earum prorsus nullus, unde soli poetę poterunt esse usui.

Sic igitur accentus in quatuor diuidatur, nempe in tonum, tempus, spiritum, affectum. Est autem tonus intensio uel remissio uel moderatio sylla. uocalitatem habens. Nimirum acutus intensum habet sonum, grauis remissum, circunflexus medium. Tempus uero est productio uel correptio uocalis. Producitur namque longa, corripitur uero breui.

Spiritus autem est qualitas mutatiua consonantium siue in asperam, siue in tenuem. Per asperum enim tenuis mutatur in asperam in compositione. dux. deductor. per tenuem, manet & tenuis. rogo, interrogo.

Affectus autẽ est qualitas uocis affectę, uel per ablationem uocalis, uel per compositionẽ dictionis, uel per subdistinctionẽ. Apostrophus ablatio est uocalis, ut hoc est, uel uocalium, ut uolo ego. Auferuntur & α, & ι breues existentes, ut, uidelicet hic, prouidelicet hic, ἐν nobis pro in nobis. & ο & ε, hoc meum, hoc meum. age dic, age dic. Subunio autẽ coitus duarũ

dictionum

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Γʹ.

Ἑξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ προσῳδίας, καὶ συλλαβῆς ποσότητός τε καὶ ὀρθογραφίας λεκτέον, ἵνα μὴ τὸ περὶ λέξιν ἁμάρτημα ὁ βαρβαρισμὸς συμβαίνῃ. ε Βαρβαρίζων γάρ τις ἐλέγχεται, ἢ ἐνδείᾳ, δημοσθένου. ἢ πλεονασμῷ, αἰσχίνους. ἢ ἐναλλαγῇ, αἰνεία. ἢ χρόνῳ, ἢ προσῳδίᾳ, ἢ γραφῇ, νίκος τῷ ι, δέον τῇ ει. καὶ εἰς μὲν τὸ ὀρθὸν, παρά τε ἔνδειαν καὶ πλεονασμὸν καὶ ἐναλλαγὴν, οἰκεῖα τὰ ἔμπροσθεν περὶ κλίσεως τε καὶ σχηματισμοῦ εἰρημένα. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν νῦν λεκτέον, διαιροῦντας ἕκαστα πρότερον, καὶ ὁριζομένους.

Ὅρος προσῳδίας.

Προσῳδία μὲν οὖν ἐστι τάσις ποιά τις φωνῆς ἐγγραμμάτου, πρὸς εὐφωνίαν τοῦ ὅλου λόγου. Ἔστι δὲ πρὸς ταῖς πρότερον εἰρημέναις ὀκτὼ, καὶ μακρά τις καὶ βραχεῖα, οὔπω γραφόμεναι. – υ. χρόνοι δὲ αὗται καλοῦνται, ὅτι ἐπὶ τῶν φωνηέντων τιθέμεναι, θάτερον ἐμποιοῦσι τοῖν χρόνοιν, ἤτοι γὰρ μακρὸν, ἢ βραχὺ ὂν ἐπὶ τοῦ δὲ διορίζονται, τὸ δυνάμει ἀμφότερα ὄν. ἦν μὲν οὖν πάλαι ἴσως οὐ μόνον τὸ ε καὶ ο τόπος τοῖς τοιούτοις σημείοις, ἀλλὰ καὶ τὸ α. καὶ ι, καὶ υ. νῦν δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ε, καὶ ο πεῖστα. τὸ γὰρ η καὶ ω μεταλαμβάνοντες, γεγράφομεν. ἐπὶ δὲ τῶν καλουμένων διχρόνων χρῆσις οὐκ ἔστιν αὐτῶν οὐδεμία. ὥστε μόνῳ, ἂν τῷ μετρικῷ εἶεν ἐν χρήσει.

Οὕτω μὲν οὖν ἡ προσῳδία εἰς τέτταρα διαιροῖτ' ἄν. οἷον εἰς τόνον, χρόνον, πνεῦμα, πάθος. Ἔστι δὲ τόνος, ἐπίτασις ἢ ἄνεσις ἢ μεσότης συλλαβῶν, εὐφωνίαν ἔχουσα. ἡ μὲν ἡ ὀξεῖα, τὸ ἐπιτεταμένον ἔχει τοῦ φθόγγου, ἡ δὲ βαρεῖα τὸ ἀνειμένον, ἡ δὲ περισπωμένη τὸ μέσον. Χρόνος δὲ ἔκτασις, ἢ συστολὴ φωνήεντος· ἐκτείνεται μὲν ἡ τῇ μακρᾷ, συστέλλεται δὲ τῇ βραχείᾳ.

Πνεῦμα δὲ ποιότης τρεπτικὴ συμφώνων, ἤτοι εἰς δασὺ, ἢ εἰς ψιλόν. τῇ μὲν γὰρ δασείᾳ τὸ ψιλὸν τρέπεται εἰς δασὺ ἐν τῇ συνθέσει. ἡγεμὼν, καθηγεμών. τῇ δὲ ψιλῇ φυλάττεται. ἐρωτῶ, ἐπερωτῶ.

Πάθος δὲ, ποιότης φωνῆς πεπονθυίας, ἤτοι δι' ἀφαίρεσιν φωνήεντος, ἢ διὰ σύνθεσιν λέξεως, ἢ δι' ὑποδιαστολήν. Ἡ μὲν γὰρ ἀπόστροφος, ἢ φωνήεντος, τουτέστιν, ἢ φωνηέντων. βούλομ' ἐγώ, ἀφαιρεῖται ἡ τό, τε α, καὶ ι βραχέα ὄντα. ἆρα οὗτος, ἆρ' οὗτος. ἐπὶ ἡμῖν, ἐφ' ἡμῖν. καὶ τὸ ο καὶ ε. τοῦτο ἐμόν, τοῦτ' ἐμόν. φέρε, εἰπέ, φέρ' εἰπέ. Ἡ δ' ὑφὲν συνάφεια δυοῖν.

dictionum est.ut quomodocunq;. Subdistinctio uero cōtra, dissolutio quædā est duorū, ut quisquis. Per talē utiq; tenorē syllabarū ad id, quod est concinnius, alia quadē productas hñt, alia uero correptas. alia item acutas alia graues, alia circūflexas. quemadmodū rursum alia quidem asperas, alia uero leues.

De syllaba.

Syllabæ præterea, unde dictiones, pars minima constructæ orationis. Fuerit itaque & syllaba coitus quidem ad minimum duarum literarū, subiecta in primis accentui. Dicitur tamen abusiue & una litera syllaba. ut α ι. Fit autem multis modis ratione multarum & diuersarum connexionum literarum. Estq; eiusmodi, alia quidē longa, alia breuis, alia anceps. Lōga quidem, quæ habet natura longam uocalem, uel aliquam diphthōgorū, siquidem diphthongi omnes longæ sunt. Natura quidem tripliciter, uel sono longæ uocalis ut heros. uel extensione ancipitis. honestus. uel diphthōgo, ut Aiax. Positiōe autem uno modo, duobus sequentib. conso. siue actu, ut panis, siue potentia, agam, uerberabo. Breuis uero, quæ hēt uel natura breuem uoca. ut sermo. uel ancipitem correptam. ut amicitia. Cæterum communis, quæ potest eadem & lōga accipi, et breuis, atque hoc tripliciter. Verum de his dicere, speculationis est alterius.

Loci acuti accentus.

Cæterum cum tres sint loci acuti accentus, ultima, penult. et antepenul. acuitur quidē ultima semper, si breuis sit, bonus. Super breuē enim circūflexus nō ponitur, longa uero nō semper. Penult. autem, quando uel ipsa est breuis, & ultima, sermo. uel ipsa lōga. & ultima, heros. Longa enim ante longā nō inflectitur. Vel ipsa quidem breuis, ultima uero lōga amor. Ante penult. itidē, nisi ultima longa impediat. herois. Nam cū longa est ultima, nō potest antepenacui dictio lingua cōmuni.

Loci cicunflexi.

Circunflexi aūt cum loci sint duo, ultima et penult. (siquidē ante duas syllabas circūflexus nō ponitur) penultima quidē anflectitur, ubi et ipsa natura longa est, & ultima natura breuis, populus. nam super positione longā, circunflexus non ponitur, quāobrē dicitur quod oīs natura longa ante breuē finalē in una parte orōnis existēs, & ī seipsa hñs accētū, circūflectitur. Vltima uero si breuis sit, nunq̄. Lōga autē ex cōtractiōe, semper circūflectitur, sin aliter natura, nō item.

Loci spirituum.

Asper aūt & tenuis in principijs dictionum, ut aū dictum est, ponūtur super uocales. Quælibet enim uocalium dictionem incipiens, uel aspiratur, uel tenuatur. In quibus uero utrū, post dicemus.

De usu

λέξεων ἐστίν. οἷον ὁπωσοῦν. ἡ δὲ ὑποδιαστολὴ τὸ ἀνάπαλιν. διαίρεσις γάρ τις δυοῖν. οἷον ὅ,τις. Τοιαύτῃ μὲν δὴ ποιᾷ τάσει τῶν συλλαβῶν ἐπὶ τὸ εὐφανώτερον, τὰ μὲν μηκυνόμενα ἔχει, τὰ δὲ συστελλόμενα, καὶ τὰ μὲν, ὀξυνόμενα, τὰ δὲ βαρυνόμενα, τὰ δὲ περισπώμενα. ὥσπερ αὖ πάλιν, τὰ μὲν δασυνόμενα, τὰ δὲ ψιλούμενα.

Περὶ συλλαβῆς.

Συλλαβαὶ δὲ ταῦτα, ὅθεν αἱ λέξεις, μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. ὥστε καὶ εἴη ἂν συλλαβὴ σύλληψις μὲν τὸ ἐλάχιστον δύο γραμμάτων, πρώτως δ' ὑποκείμενον προσῳδίας. λέγεται μέντοι καταχρηστικῶς καὶ τὸ μονογράμματον συλλαβή. οἷον, α. ε. γίνεται δὲ πολλαχῶς κατὰ λόγον τῶν πολλῶν τε, καὶ διαφόρων ἐπιπλοκῶν τῶν γραμμάτων. καὶ ἔστιν αὐτῆς τὸ μὲν μακρόν. τὸ δὲ βραχύ. τὸ δὲ κοινόν. Μακρὸν μὲν, τὸ ἔχον φύσει μακρὸν φωνῆεν, ἢ μίαν τινὰ τῶν διφθόγγων. αἱ γάρ τοι δίφθογγοι πᾶσαι μακραί εἰσι. φύσει μὲν διχῶς. ἤτοι γὰρ φθόγγῳ μακροῦ φωνήεντος. οἷον ἥρως. ἢ ἐκτάσει διχρόνου. οἷον καλός. ἢ διφθόγγῳ. οἷον αἴας. θέσει δὲ, μοναχῶς, δυοῖν ἐπιφερομένοιν συμφώνοιν, ἤτοι ἐνεργίᾳ. ἄρτος. ἢ δυνάμει. ἄξω. τύψω. Βραχὺ δὲ, τὸ ἔχον ἤτοι φύσει βραχὺ φωνῆεν. οἷον λόγος. ἢ δίχρονον συστελλόμενον. οἷον φιλία. Κοινὸν δὲ, τὸ δυνάμενον τὸ αὐτὸ μακρόν τε λαμβάνεσθαι, καὶ βραχύ. τριχῶς δὲ τὸ τοιοῦτο. καὶ τὸ περὶ τούτων εἰπεῖν θεωρίας ἑτέρας.

Τόποι τῆς ὀξείας.

Τριῶν δὲ ὄντων τόπων, τῇ ὀξείᾳ, λήγοντος, παραλήγοντος, προπαραλήγοντος, ὀξύνεται μὲν ἡ λήγουσα ἀεὶ, οὖσα βραχεῖα, ἀγαθός. ἐπάνω γάρ τοι βραχείας περισπωμένη οὐ τίθεται. μακρὰ δὲ οὐκ ἀεί. ἡ παραλήγουσα δὲ, ὅταν ἡ αὐτή τε βραχεῖα ᾖ, καὶ ἡ λήγουσα. λόγος. ἢ αὐτή τε μακρὰ, καὶ ἡ λήγουσα. ἥρως. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται. ἢ αὐτὴ μὲν βραχεῖα, ἡ λήγουσα δὲ μακρά. ἔρως. ἡ προπαραλήγουσα δὲ, ἣν μὴ ἡ λήγουσα μακρὰ οὖσα κωλύῃ, ἥρωος. μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις κοινή.

Τόποι περισπωμένης.

Τῇ δὲ περισπωμένῃ τόπων δύο ὄντων, ληγούσης καὶ παραληγούσης. πρὸ γάρ τοι δυοῖν συλλαβῶν περισπωμένη οὐ τίθεται, ἡ μὲν παραλήγουσα περισπᾶται, ὅταν αὐτή τε ᾖ φύσει μακρὰ, καὶ ἡ λήγουσα φύσει βραχεῖα, δῆμος. ἐπὶ τῇ θέσει μακρᾶς περισπωμένη οὐ τίθεται. διὸ καὶ λέγεται, ὅτι πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς ἐν ὁτῳοῦν μέρει λόγου οὖσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. ἡ δὲ λήγουσα βραχεῖα μὲν οὖσα, οὐδέποτε. μακρὰ δὲ ἐκ συναιρέσεως ἀεὶ, εἰ δ' ἄλλως φύσει, οὐκ ἀεί.

Τόποι τῶν πνευμάτων.

Ἡ δὲ δασεῖα καὶ ἡ ψιλὴ κατ' ἀρχὰς τῶν λέξεων, ὡς προείρηται, τίθενται ἐπὶ τῶν φωνηέντων. ἕκαστον γὰρ τῶν φωνηέντων ἀρκτικὸν ὄν, ἢ δασύνεται, ἢ ψιλοῦται. ἐπὶ τίνων δὲ πότερον, ὕστερον ἐροῦμεν.

De usu tonorum in unoquoq; casuum.

Nunc autẽ & tonorum & temporũ usum, ut se habeat circa dictas partes orõnis, inspiciamus, supponẽtes rursus nominum alia esse primę inflexionis, alia secundæ, alia tertię, alia quartæ, alia quintæ. Præterea et uerborum eodem modo alia primæ coniuga. alia secundæ, alia tertiæ, alia quartæ, alia quintæ. Et nomina quidẽ per casus uariata, uerba uero per tempora, quemadmodum diuidentes uocabamus prius.

Rectus singularium.

Commune quidem est nominibus omnibus rectũ non contractum acui, si in ultima est accentus.

Nomina primæ inflexionis.

Primæ autem inflexionis grauisonus rectus semper penacuitur. Aeneas. Chryses. ꝑter uerbalia quæ à ꝑterito perfecto sunt. poeta. iudex. iudex.

Nomina secundæ.

Secundæ uero inflexionis, alia quidem acuta, uirtus. alia item penã flexa, & penacuta. musa. regio. cæterum antepenacuta aliqua composita. Empusa. At finientiũ in α, in penultima est tonus ut plurimum, si longa sit; musa, regio. In ɑ uero purum dissyllaba o habentia in penulti. quibus ꝑponitur asper, graui notantur plerunq;. axecla. uomica. hærba Vniuersaliter autem cũ masculinis fœminina conueniunt. Quamobrem uidendum, si quod ex fœ. trium sit ge. nam diuina graue est, quia hmõi & diuinus. pulchra uero & bona acuta, quod pulcher quoq; et bonus acuantur.

Nomina tertiæ.

Cæterum tertię inflexionis alia quidem acuta, frugi. alia penacuta, sermo. alia antepenacuta, iustus. ut ex possessiuis alia quidem in κον acuta õia, ut atticum. alia uero in ιον antepenacuta, ut aiacinum, & quę sunt à locis denominata, in ιον ante pena. cœleste. Item à materialibus in νον, lapideum. & quæ à ptõ passiuo uerborum quartę, siue sint propria, siue adiectiua. non apparens. diophantus. sine cantu. non satus. Et quę ueluti materialia cum ω composita efferuntur. musicum. mensuratum. Generaliter etiam composita ut in multis. ãiaduersum. assimile. & prorsus trochaica in cõpositiõe transferunt accẽtũ. seruus, bonus seruus. tẽpus, ꝑcox. Præterea quę ab occido cõposita passiua. ense occisus, à lupo occisus. Nam actiua penul. accuunt qui ense occidit, qui lupum occidit. Ad hunc aũt modũ, et quę à nutrio. à populo nutritus, nã populũ nutriẽs penacuitur. Sic utiq;

&

Περὶ χρήσεως τόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων.

Νῦν δὲ τὴν τῶν τόνων καὶ χρόνων χρῆσιν, ὅπως ἔχει περὶ τὰ διῃρημένα μέρη τοῦ λόγου, θεωρῶμεν. λαβόντες πάλιν τῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν πρωτόκλιτα, τὰ δὲ δευτερόκλιτα, τὰ δὲ τριτόκλιτα, τὰ δὲ τεταρτόκλιτα, τὰ δὲ πεμπτόκλιτα. καὶ τῶν ῥημάτων δὲ ὁμοίως. τὰ μὲν πρωτόζυγα. τὰ δὲ δευτερόζυγα. τὰ δὲ τριτόζυγα. τὰ δὲ τεταρτόζυγα. τὰ δὲ πεμπτόζυγα. καὶ τὰ μὲν ὀνόματα εἰς πτώσεις κλινόμενα, τὰ δὲ ῥήματα εἰς χρόνους, καθάπερ διαιροῦντες ὠνομάζομεν πρότερον.

Εὐθεῖα ἑνικῶν.

Κοινὸν μὲν οὖν τῶν ὀνομάτων ἁπάντων, τὸ τὴν εὐθεῖαν μὴ ἐκ συναιρέσεως οὖσαν ὀξύνεσθαι, ἂν ἐπὶ τῆς ἐσχάτης ὁ τόνος.

Πρωτόκλιτα.

Τῶν δὲ πρωτοκλίτων βαρύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖα παροξυτονουμένη. αἰνείας. χρύσης. πλὴν τῶν ἀπὸ παρακειμένου. ποιητής. κριτής. λῃστής.

Δευτερόκλιτα.

Τῶν δὲ δευτεροκλίτων, τὰ μὲν ὀξύτονα. ἀρετή. τὰ δὲ προπερισπώμενα, καὶ παροξύτονα. μοῦσα. χώρα. καὶ προπαροξύτονα δὲ ἔνια τῶν συνθέτων. ἄμουσα. λῃγόντων μὲν εἰς α, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὁ τόνος ὡς ἐπιτοπολὺ μακρᾶς οὔσης. μοῦσα. χώρα. Τὰ δὲ εἰς η καθαρὸν δισύλλαβα τῷ ο παραλήγοντα, οἷς προηγεῖται δασύ, βαρύνεται ὡς ἐπιτοπλεῖστον. χνόη. φθόη. χλόη. καθόλου μὲν τοῖς ἀρσενικοῖς τὰ θηλυκὰ ἕπεται. ὥστε καὶ σκεπτέον, εἴ τι τῶν θηλυκῶν γένες. τὸ μὲν γὰρ θεία βαρύτονον, ὅτι καὶ τὸ θεῖος. τὸ δὲ καλὴ καὶ ἀγαθὴ ὀξύτονον, ὅτι τὸ καλὸς καὶ ἀγαθός.

Τριτόκλιτα.

Καὶ τῶν τριτοκλίτων δὲ τὰ μὲν ὀξύτονα. χρυσός. τὰ δὲ παροξύτονα, λόγος. τὰ δὲ προπαροξύτονα, δίκαιος. οἷον τῶν κτητικῶν, τὰ μὲν εἰς κον ὀξύτονα πάντα, ἀττικόν. τὰ δὲ εἰς ειον προπαροξύτονα, αἰάντειον. καὶ τὰ ἀπὸ τόπων, δὲ παρωνομασμένα εἰς ιον, προπαροξύτονα. οὐράνιον. καὶ τῶν μετουσιαστικῶν, τὰ εἰς νον. λίθινον, καὶ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν τεταρτοζύγων εἴτε κύρια, εἴτε ἐπίθετα, ἄφαντος. διόφαντος. ἄψαλτος. ἄσαρκος. καὶ τὰ ὡς μετουσιαστικὰ συνθέσει τῆς εν λεγόμενα, ἔμμουσον. ἔμμετρον. καὶ ὅλως τὰ σύνθετα ὡς ἐπιτοπολύ. ἔνθυμον. παραπλήσιον. καὶ ἁπλῶς τὰ τροχαϊκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. δοῦλος, ἔνδουλος. ὥρα, πρόωρος. καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κτείνω σύνθετα παθητικά. ξιφόκτονος. λυκόκτονος. ἐνεργητικὰ δὲ παροξύνεται. ξιφοκτόνος. λυκοκτόνος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ τρέφω λαότροφος μὲν, λαοτρόφος δὲ παροξυτόνως. ὥσπερ αἷμα

& à uerto cũ ꝓpositione composita antepe. accuũt. famulus, minister. cum alia uero parte penul. acuitur. somniorũ interps. sacerdos. pẽul. itidẽ acuunt alia multa dissyllaba appellatiua, sermo. quẽadmodũ & ultimam multa dissyllaba itidẽ adiectiua, suauis, grauis. Cæterũ dissylla. interrogatiua, qualis, quãtus, indefinite capta acuuntur. qualis, quantus. Verum in summa, quæ ueniunt à ptõ perfecto passiuo circunflexorum, acuuntur. laudatus. uisibilis, cultus, uindemiatio, & si quid ex acutisonis elisionem patiatur, idem accentus seruatur, ad præcedẽtem retectus. grauia, grauia carmina sunt.

Nomina quartæ inflexionis.

Nominum aũt quartæ atticorũ maiorũ duabus syl. antepenacutus semper est rectus, etiã si longa ultima sit. Atticorũ uero est hoc, ut menelaus, ferax. Quæ uero dorice ablatione α. inflectũtur, diuersa sunt. Alia nãq; grauia. Diondas. alia anflexa, podes. Cæterũ penanflexũ unũ, lapis.

Nomina quintæ.

Per quintam uero inflexorũ in αν simplicia quidẽ, acuũtur in recto oia, Pan. nisi id, quod est ab oĩs, omne. Itẽ in ας fœ. & omnino per δ declinata, ternio, Arcas. Præterea in αις, & αιξ monosyl. nen contracta, conuiuium, pasta, capra. Item per ις purum adiectiua, nobilis. Rursum in ην, quorum non est formatio neutri, multa, simplicia quidem existentia, collum, canalis. Porrò in ης, ut simpliciter dicam, saluator, pater. Mater tamẽ & filia penacute proferuntur. Præterea in ιν bitermina simplicia, nasus. Rursum in ις patrony. priamis, uel etiam à nominibus in ος tertiæ inflexio. seruus, serua. captiuus, tiua. garrulus, rula. Cæterum in υς trigenera, uel per δ declinata, uel ultima longa, iucundus, chlamys, multitudo. Alia autem penacute. Ad hæc in ων contentiua, uel quasi contentiua, cubiculum, deceptor. Item in ω, & in ως fœminina. Latona, pudor. Præterea in εύς, Achilles, Peleus. Dores tamen & hæc penacuunt. Achilles, peleus. In αν uero composita, penacuuntur, Hermopan. Item in ας dissyllaba, Aiax, Calchas, Atlas. Pręterea in ας neu. caro, cornu. Item in αξ, & omnino in ξ desinen. simplicia supra unam sylla. rapax, perdix. Rursum in ιν composita uel quorum neutri formatio in εν. longa ceruice. nasutus. tener. Item in ης à nominibus in ος neutris composita propria, & in ις appellatiua, & propria simplicia dissyllaba breui pen. Demosthenes. serpens. Paris. Item in ων non contractum propria, & adiectiua, & gentilia, ut Theon, felix, Teuton. In ις uero plusquãdissyllaba per δ declinata, uel per τς antepena-

καὶ τὰ ἐκ τοῦ πολὰ, μέχρι μὲν προθέσεως προπαροξύνεται· πρόπολος· ἀμφίπολος· μετ' ἑτέρου δὲ παροξύνεται. ὀνειροπόλος· θυηπόλος. παροξύνεται δὲ τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων προσηγορικῶν. λόγος ὥσπερ ἄρα ὀξύνονται τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων ἐπιθέτων. χρηστός· δεινός· τά γε μὴν δισύλλαβα τῶν ἐρωτηματικῶν ποῖος, πόσος, ἀοριστούμενα ὀξύνεται· ποιός· ποσός. Καθόλου δὲ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν πειρατικῶν, ὀξύνεται. ἐπαινετός· θετός· κροτός· τευκτός· καὶ εἴ τι δὲ τῶν ὀξυτονουμένων ἔκθλιψιν πάθοι, ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται ἀναβιβαζόμενος. δεινά. δείν' ἔπηι πέλει.

Τεταρτόκλιτα.

Τῶν δὲ τεταρτοκλίτων ἀττικῶν ὑπερδισυλλάβων, προπαροξύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖα, καίτοι μακροκατάληκτος οὖσα· ἀττικὰ γὰρ τὸ ἰδιοῦ τὸ μονέλεως. εὔγεων. τὰ δὲ δισυλλαβικῶς ἀφαιρέσει τοῦ σ κλινόμενα διαφορεῖται. τὰ μὲν γὰρ βαρύτονα. μάνδας. τὰ δὲ περισπώμενα. πολλῆς. καὶ προπερισπώμενον δὲ ἕν, τὸ λᾶας.

Πεμπτόκλιτα.

Τῶν δὲ πεμπτοκλίτων, τὰ μὲν εἰς αν ἁπλᾶ ὀξυτονεῖται ἐπὶ εὐθείας: πάντα. πάν. πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ πᾶς, πᾶν. Ἔτι τὰ εἰς ας θηλυκὰ, καὶ ὅλως τῷ δ, κλινόμενα. τελάς. ἀρκάς. Ἔτι τὰ εἰς αις, καὶ αιξ μονοσύλλαβα ἅπαντα. παῖς. σφάς. αἴξ. Ἔτι τὰ εἰς ης τῷ καθαρῷ κλινόμενα ἐπίθετα, εὐγενής. Ἔτι τῶν εἰς ην, ὧν οὐκ ἔστι παρασχηματισμὸς ἑτέρου, τὰ πολλὰ ἁπλᾶ ὄντα αὐχήν. σωλήν. Ἔτι τὰ εἰς ηρ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. σωτήρ. πατήρ. μήτηρ. γαμὴν καὶ θυγάτηρ παροξυτόνως. Ἔτι τὰ εἰς ιν δικατάληκτα ἁπλᾶ ὄντα. ῥίν. Ἔτι τὰ εἰς ις παρωνυμικά. πριαμίς. ἢ καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἰσοκλίτων ὄντα. δμῶος, δμωΐς. αἰχμάλωτος, αἰχμαλωτίς. λάλος, λαλίς. Ἔτι τὰ εἰς υς ἰσογενῆ, ἢ τῷ δ κλινόμενα, ἢ μακροκατάληκτα. ἢ ὀφρῦς. χλαμύς. πληθύς. τὰ λοιπὰ δὲ παροξυτόνως. Ἔτι τὰ εἰς αν περιεκτικὰ, ἢ ὡς περιεκτικά. κοιτών. ἀμπελών. Ἔτι τὰ εἰς ω καὶ τὰ εἰς ως θηλυκά. λητώ. αἰδώς. Ἔτι τὰ εἰς ους. ἀχιλλεύς. πηλεύς. ἀριστεὺς μόνοι, καὶ ταῦτα παροξύνουσιν. ἀχίλλευς. πήλευς. Τὰ δὲ εἰς αν σύνθετα παροξύνονται. ἐρμόπαν. Ἔτι τὰ εἰς ας δισύλλαβα. αἴας. κάλχας. ἄτλας. Ἔτι τὰ εἰς ας οὐδέτερα. κρέας. κέρας. Ἔτι τὰ εἰς αξ, καὶ ὅλως τὰ εἰς ξ λήγοντα ἁπλᾶ ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ἄρπαξ. πέρδιξ. Ἔτι τὰ εἰς ιν σύνθετα, ἢ ὧν οὐδέτερα παρασχηματισμὸς εἰς ον, ἐριαύχην. εὔρην. τέρην. Ἔτι τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων σύνθετα κύρια, καὶ εἰς ις προσηγορικὰ καὶ κύρια ἁπλᾶ δισύλλαβα βραχυκατάληκτα. δημοσθένης. ὄφις. πάρις. Ἔτι τῶν εἰς ων ἀπαθὲς τὰ κύρια καὶ ἐπίθετα καὶ ἐθνικά. θέων. εὐδαίμων. τεύτων. τὰ δὲ εἰς ις ὑπὲρ δισύλλαβα τῷ δ κλινόμενα, ἢ τῷ τ, προπαροξύνεται.

antepenacuuntur, ut Adonis, Eupolis, gratiosus, externus. At in uniuersum, quæ ex disyl. quintæ declina. grauisonis cōponūtur, retrahūt tonū. cōsiliū pollens consilio. Quę uē à fœ. cōposita, retrahūt accētū, añpenacuuntur. robur, īpotens. tibia, bñtibiatus. A noībus tñ in ης primæ inflex. fœm. in ις per ᾱ uariata, in eadē seruāt accētū, in qua masculinū bēt. hic miles, hæc miles. Multa etiā à noībus in ης terminata in εια. añpenacuūtur. debilis. debilitas. In ας uero, & in υς, & ī ως monosyll. & oīno ī ους simplicia, circunflectūtur. oīs. mus. sus. quæ rcus. bos. Talibus ēt respōdēt & piscis et pater & bacchulus & lūbus & superciliū. excipiātur pes, & dens. Rursum quæcūq; neut. monosyl. ignis, omne, stercus. Et quecūq; in ων contracta, neptunus, xenophō. Et oīno, quę ex synæresi. puer, fluxus, placenta. Oīs enim synæresis ex acuto & graui circūflexū facit. mercurius, riūs. sic mois is. xenophō, phō. lumen, mē. uoca, ca. caro, ro. uelut nonnulli et Podes esse putāt, Podeas enim Podes facit. Ex quo et noīum quintæ cōtracti casus, circūflectuntur omnes, si in contracto fuerit tonus. Latonæ, næ, præterq̃ ubi contractū alterī casui non cōtracto similis ī uoce est, ut Latonā & nā. Oīs enim casus alteri consimilis casui, accētū eiusdē bēt & tps. Igitur & Sapphonē, & Sapphò acute, & in alijs cōsimiliter. demosthenes aūt non ex acuto, & graui. hmōi autē & Panthus, & longæuus. Verū de, aureus, & æreus, & talibus considerandum. Multiplex tñ & infinitus in multis nī accentus, et minime oīum exacte possumus locos cōes de hoc accipere. q̃quidem & dictionē uoce eandem diuersis tonis notare liceat ad signifi. differentiam, ut uita, arcus, malus, agricola, populum nutriens, à populo nutritus, rapina, harpago, nouennis, habitator. Genitiuus autem incōtractus, & non in ος dissyllabus, in eadem syllaba habet accentum, in qua & rectus, nisi longa ultima impediat. Longa enim existente in fine, non potest antepenacui dictio, iustus, nempe iusti, ac sermo, monis, & bonus boni. excipiantur genitiui hi, matris, & filię, & mulieris. Nam genitiui in ος dissyllabi acuuntur, bouis, uetulę. sed lapidis per synæresin dicitur ex trisyllabo lapidis, & cordis & ueris similiter, ex cordis & ueris. Vnius autem ionicam habet intensionem. In participiis tamen genitiui in ος dissylla. grauantur, uadentis, stantis. Datiuus autem generaliter genitiui habet accentum, & tempus. ę neę, ę neę. Transformatus uero, semper penacuitur. semestri, multistrepo, mulso. Ceterum accusatiuus in eadem sylla. habet accentum, in qua & genitiuus, prę ter accusatiuos quintę, quorum genitiuus dissyllabus in ος desinit. In his enim necesse est genitiuos acui. Iouis, bouis. accusatiuos autem penacui, hunc bouem. Iouem. excipiatur, filiam, quia

προπαροξύνεται. ἄδωνις, δύπολις, δύχαρις, ἔπηλυς. καὶ ὅλως τὰ ἐκ δισυλλάβων πεμπτοκλίτων βαρυτόνων σύνθετα ἀναβιβάζει τὸν τόνον. μῆτις, πολύμητις. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ν θηλυκῶν συντιθέμενα ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον, προπαροξύνεται. ἀλκὴ, ἄναλκις. κνήμη, δύκνημις. τὰ γε μὴν ἀπὸ τῶν εἰς ης πρωτοκλίτων θηλυκὰ εἰς ις τῷ δὲ κλινόμενα, ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάσσει τὸν τόνον, ἐφ᾽ ἧς τὸ ἀρσενικὸν ἔχει. στρατιώτης, στρατιῶτις. Ἔτι τὰ πολλὰ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης, εἰς εια, προπαροξύνεται. ἀληθὴς, ἀλήθεια. τὰ δὲ εἰς ας καὶ εἰς υς, καὶ εἰς ες μονοσύλλαβα, καὶ ὅλως τὰ εἰς ους ἁπλᾶ, περισπᾶται. πᾶς. μῦς. σῦς. δρῦς. βοῦς. τούτοις δὲ ἠκολούθησε καὶ τὸ ἰχθῦς, καὶ ἀσφῦς, καὶ διονῦς, καὶ ὀσφῦς, καὶ ὀφρῦς. ἐξαιρεῖται τὸ πούς καὶ ὀδούς. Ἔτι ὅσα τῶν οὐδετέραν μονοσύλλαβα. πῦρ. πᾶν. σκῶρ. καὶ ὅσα εἰς ων συνηρημένα. ποσειδῶν. ξενοφῶν. καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως. παῖς. βοῦς. φθοῖς. πᾶσα γάρ τοι συναίρεσις ἐξ ὀξείας, καὶ βαρείας περισπωμένην ποιεῖ. ἑρμέας, ἑρμῆς. σιμόεις, σιμοῦς ξενοφόων, ξενοφῶν. φάος, φῶς. βόαξ, βῶξ, κρέας, κρῆς. οἷόν τινες καὶ τὸ παιδὸς εἶναι ἀξιοῦσι. ποδὸς γὰρ ποδῆς. διὸ καὶ αἱ τῶν πεμπτοκλίτων συναιρούμεναι πτώσεις, περισπῶνται πᾶσαι. ἵν᾽ ἐπὶ τῶν συνηρημένου ὁ τόνος ἦ. λητόος, λητοῦς. πλὴν ἔνθα τὸ συναιρούμενον ἑτέρα πτώσει ἀσυναιρέτῳ ὁμοφωνεῖ. οἷον τὴν λητόα καὶ λητώ. πᾶσα γὰρ πτῶσις ἑτέρα ὁμοφωνήσασα πτώσει, καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, καὶ τὸν χρόνον. οὐκοῦν καὶ σαπφόα καὶ σαπφῶ, ὀξιτόνως. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. τὸ δὲ δημοσθένης, οὐκ ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας. διοῦδε καὶ τὸ πάνθεος, καὶ δύγηρως. Περὶ δὲ τοῦ χρυσοῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ τῶν τοιούτων, σκεπτέον. πολυσχιδὴς γε μὴν καὶ ἀόριστος τὰ πολλὰ τῆς εὐθείας ὁ τόνος. καὶ ἥκιστα πάντων δεῖ ἀκριβείας, οἷόν τε τόπους κοινοὺς περὶ τούτου λαβεῖν. ὁπότε δὲ καὶ τὸ τὴν φωνὴν ταυτὸ διαφόρως ζητεῖ σαι ἔξιν, πρὸς σημασίαν διάφορον. οἷον, βίος, βιός. πονηρὸς, πόνηρος. λαοζόφος, λαόζοφος. ἁρπαγή, ἁρπάγη. συναετής, συνάετης. Ἡ δὲ γενικὴ ἀπαθὴς οὖσα, καὶ μὴ εἰς ος δισύλλαβος, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ᾽ ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, εἰ μὴ μακρὰ λήγουσα κωλύοι. μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις δίκαιος ἄρα δικαίου. λόγος δὲ λόγου. καὶ ἀγαθὸς, ἀγαθοῦ. ἐξαιρεῖται τὸ μητέρος καὶ θυγατέρος, καὶ γυναικός. αἵγε μὴν εἰς ος δισύλλαβοι ὀξύνονται βοός. γραός. ἡ δὲ λᾶος, κατὰ συναίρεσιν ἐκ δισυλλάβου τῆς λάαος. καὶ ἡ κῆρος, καὶ ἦρος ὁμοίως ἐκ τῆς κέαρος, καὶ ἔαρος. τὸ δὲ μιᾶς, ἰωνικὴν ἔχει τὴν τάσιν. ἐπὶ μόνῃ τῶν μετοχῶν, καὶ αἱ εἰς ος δισύλλαβοι, βαρύνονται. θέντος, στάντος. Ἡ δὲ δοτικὴ καθόλου τῆς γενικῆς ἴσχει τόνον, καὶ χρόνον. αἰνείου, αἰνείᾳ, μεταπεπλασμένη δὲ, ἀεὶ προπαροξύνεται, δίχμηνι. πολυπάταγι. μελίκρατι. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ᾽ ἧς καὶ ἡ γενική. πλὴν τῶν πεμπτοκλίτων. ὧν ἡ γενικὴ δισύλλαβος εἰς ος. Ἐπὶ τούτων γὰρ ἀνάγκη τὰς μὲν γενικὰς ὀξύνεσθαι. διός. βοός. τὰς δὲ αἰτιατικὰς παροξύνεσθαι. τὸν βόα. τὸν δία. ἐξαιρεῖται τὸ θύγατρα.

quia contractum, & uirum similiter, & mulierem. Circumflectuntur aũt & monosyllabi accusatiui in ν desinentes, clauem, leonẽ, murem, suem. Vocatiuus uero in eadem habet tonum, in qua & rectus. exceptis per quintam flexis in υς, compositis propriis, grauibus, uel circumflexis ex synæresi, in his enim retrahitur accentus. hic demosthenes, o demosthenes. hic hercules, o hercules per synæresin. Identidem & Sophocles, & pericles. Ceterum in ων composita, si in ον breue uocatiuus fiat, retrahunt accentum. Agamemnõ, cacodæmon, ꝑter ea quæ sunt à mens composita. Etenim o bellicose, & prudens, penacute. Excipiãtur, o lacedæmon, & palæmon, penãflexa. Præterea nomina in ευς, quorum uocatiuus in ευ, retrahunt. o filia, glos, Ceres, uir seruator. Excipiãtur o dñe, consiliarie, simplex, late uidens. Rectus ãt dualium in eadem syllaba, in qua rectus singulariũ, habet accentum, aiax, aiaces. perses, persæ. equus, equi. Cæterum genitiuus in nominibus per quintam inflexis solis, genitiuũ pluralium sequitur, aiacum, aiacum. præter manuũ, puerorũ, prolixorũ. in alijs uero oĩbus proprio recto ĩ tono est similis, æneæ, ænearũ. honores, honorũ. sermones, sermonum, menelai, menelaorum. Vocatiuus autem nominatiuo similis. Rectus uero pluralis similem tonum habet cum recto singularium lapis lapides. aurum aura. præter enunciata in recto fœminina, afformata masculinis. Siquidem hæc cum masculino in tono conueniunt. lapideus: lapideæ. Vnde sanè & dies: dies uero antepenacute. Respondent enim semper fœminina masculinis: ut dictum est. Genitiuus autem nominum primæ & secundæ declinationis anflectitur. Orestes: orestum. honores honorum. præter apyarum: & in nominibus primæ: fœneratorum: aprorum: etesiarum. Quinetiam afformata masculinis secundæ declinationis in tono conueniunt & hic masculino: ut rhodius, rhodiarum. præter uelocium & omnino quæ ab in υς masculinis transformantur. Sed & nigræ, nigrarum: non nigrarum. atque in totum quæ à masculinis fiunt quintæ. Item genitiuus quintæ dissyllabice in recto enunciatorum circunflectitur, menses mensium. præter decem illos, omnium, troum, famulorum, puerorum, uirorum, thoum, lapidum, capitum, tædarum, pustularum. Genitiui autem plusquamdissyllabi penacuuntur: aiaces, aiacum. dictionum item & similia attice. Genitiuus autem tertiæ & quartæ inflexionis accentu conuenit cum siugulari genitiuo: atque inflectitur, in ultima habens tonum. Vniuersaliter enim omnis genitiuus in longam desinens: atque in eadem habens tonum, circumflectiur. Genitiuus tamen atticorum, ut populi, templi, acuitur. Casus enim finalis in ω circumflecti non uult. nam Neptunum, & sudorem, & potionem inflectuntur, utpote ex Apocope.

πίπονθε γάρ, καὶ τὸ ἄνδρα ὁμοίως, καὶ τὸ γυναῖκα. καὶ περισσῶντι δὲ αἱ μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ εἰς ν λήγουσαι. κλεῖν. λῖν. μῦν. σῦν. Η δὲ κλητικὴ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα. πλὴν τῶν πεμπτοκλίτων τῆς συνθέτων κυρίων βαρυτόνων, ἢ καὶ περισπωμένων ἐκ συναιρέσεως. ἐπὶ τούτων γὰρ ἀναβιβάζεται ὁ τόνος. ὁ Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες. ὁ ἡρακλῆς, ὦ ἡράκλεες, ἡράκλεις κατὰ συναίρεσιν. τοιοῦτο καὶ τὸ σοφόκλεις, περίκλεις. Καὶ τὰ εἰς ων δὲ σύνθετα, ἐὰν εἰς ον βραχὺ ἡ κλητικὴ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον. ἀγάμεμνον. κακόδαιμον. πλὴν τῶν ἀπὸ φρενῶν. καὶ γάρ, ὦ δαΐφρον, καὶ περίφρον, παροξυτόνως. ἐξαιρεῖσθω τὸ λακαιδαῖμον, καὶ τὸ παλαῖμον, προπερισπώμενα. Ετι τὰ εἰς ηρ, ὧν ἡ κλητικὴ εἰς ερ, ἀναβιβάζει. θύγατερ. ἆνατερ. δήμητερ. ἄνερ. σῶτερ. ἐξαιρεῖσθω καὶ τὸ δέσποτα. μητίετα. ἀκάκητα. εὐρύοπα. Η δὲ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν ἔχει τὸν τόνον. αἴας, αἴαντε. πέρσης, πέρσα. ἵππος, ἵππω. Η δὲ γενικὴ ἐπὶ τῶν πεμπτοκλίτων μόνων τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἕπεται. χιόνοιν, αἰάντοιν. πλὴν τοῦ χεροῖν, παιδοῖν. μηκέοιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων, τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ὁμοτονεῖ. αἰνεία, αἰνείαιν. τιμὰ, τιμαῖν. λόγω, λόγοιν. μενέλεω, μενέλεῳν. Η δὲ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ ὁμοίως. Η δὲ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ὁμοτόνως ἔχει τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν. λίθος, λίθοι. χρυσὸς, χρυσοί. πλὴν τῶν ἐνθυλεκτουμένων θηλυκῶν τῶν παρεσχηματισμένων ἀρσενικοῖς. ταῦτα γὰρ τῷ ἀρσενικῷ ὁμοτονεῖ, λίθινος, λίθιναι. ὅθεν δὴ καὶ ἡμέρα μὲν, ἥμεραι δὲ προπαροξυτόνως. ἀκολουθεῖ γὰρ ἀεὶ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς, ὡς εἴρηται. Η δὲ γενικὴ τῶν μὲν πρωτοκλίτων καὶ δευτεροκλίτων περισπᾶται. ὀρέσαι, ὀρεσῶν. τιμαὶ, τιμῶν. πλὴν τῆς ἀφύων, καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοκλίτων, χρήστων. χλούνων. ἐτησίων. Τὰ γε μὴν παρεσχηματισμένα ἀρσενικοῖς τῶν δευτεροκλίτων ὁμοτονεῖ κἀνταῦθα τῷ ἀρσενικῷ, ἑόδιος, ἑόδιαι, ἑοδίων. πλὴν τῆς ταχειῶν, καὶ ὅλως τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν παρεσχηματισμένων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μέλαιναι, μελαινῶν, οὐ μελαίνων. καὶ ὅλως τὰ ἀπ' ἀρσενικῶν πεμπτοκλίτων. καὶ ἡ τῶν πεμπτοκλίτων δὲ δισυλλάβως ἐνθυλεκτουμένων περισπᾶται. μῆνες, μηνῶν. πλὴν τῶν δεκέτων. πάντων. τρώων. δμώων. παίδων. φώτων. θώων, λάων, κράτων. δᾴδων. φῴδων. Υπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα παροξύνεται, αἴαντες, αἰάντων. τὸ δὲ λέξεων, καὶ τὰ ὅμοια ἀττικῶς. Η δὲ τῶν τριτοκλίτων, καὶ τετρατοκλίτων, ὁμοτονεῖ τῇ τῶν ἑνικῶν γενικῇ, καὶ περισπᾶται δὲ ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχουσα τὸν τόνον. Καθόλου γὰρ πᾶσα γενικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. ἡ γε μὴν τῶν ἀττικῶν, λεὼ, καὶ νεὼ, ὀξύνεται. Τὸ γὰρ ἀττικὸν τελικὸν ω, περισπᾶσθαι οὐκ ἐθέλει. τὸ δὲ ποσειδῶ, καὶ ἱδρῶ, καὶ κυκεῶ, περισπᾶται, ὡς ἐξ ἀποκοπῆς ὄντα.

Porrò dtũs, singularium dtõ consonat, excepto, oĩbus. In quibus aũt α abũdat in penul. in eadẽ est tonus, matribus, filiabus. De una declinatione in aliam transformati datiui, antepenacuuntur, ouibus, astris, intestinis. Cæterum accusatiuo in eadem syllaba est tonus, in qua & recto, pterquam ubi longa ultima uetat. Tunc enim in sequente est tonus, hi iusti, bos iustos. Et uocatiuus recto est similis.

Vsus temporum in unoquoq; casuum.

Vmere autem oportet & finalia, & ultima tempora similiter in unoquoq; & casuum, & declinationum. In nominatiuo quidẽ sic. Masculina in ας grauisona producuntur. aiax, æneas. pter magnus & lapis. Omne fœ. in α desinens, acutum quidem, intẽdit α. impcatio, gaudium. añpenacutũ, uel penanflexũ, corripit. cõcordia, musa. Sin mascu. habet, cũ fine gñi masculini eiusdem est temporis. diuinus, ni, na, suauis suauis suauis pter diua. Sed si ab in δω uerbis fit, in longam desinit, legatum ago. legatio. Quæcunque uero purum habentia α, per αι penultimant diphthongum, dissyllaba quidem, breui finiunt ultima, ut maia. polysyllaba uero in longam desinunt, ut luna. Desinentia aũt in ρα, siquidẽ una uocali penult. in longã desinunt, pera, si uero diphthongo, in breuem terminãtur. parca. præter phædra, lacerta, aura. In δα uero & in θα, ult. habent longam, leda, capella. Reliqua autem oĩa ulti. bñt breuem. Porrò in ος masculina & fœm. atq; in ον neut. coĩa quidem, breuem bñt ulti. attica uero longam bñt. Item in μα desin. neutra incontracta, breui finiunt, & oĩno quæ ultimam bñt ancipitem, corripiunt eandẽ ancipitem. In ας etiã neu. in breuem desinunt. item in ας acuta, ult. corripiunt. arcas, assuetus. pter lorum, statua, & quæ à temperãdo fiunt. Quæ uero in ξ masculina sunt, producũt ultimã, thorax. pter accipiter, coturnix, unguis. fœ. ultimam breuiãt, sulcus, fons. Communius autem in ξ supra unam syllab. ancipitem ante ξ habentia, masculina quidem longam eandem habent, ut thorax, phœnix, præco, æquus. fœmini. uero breuem. sulcus, calix, currus, perdix. Monosyllaba autem semper corripiuntur, phryx. Cæterum in ις siue masculina, siue fœmini. ultimam corripiunt. hanc dictionem auis producunt attici, & ocreatus, & similia composita. Acuta item fœm. per δ declinata, in breuem finiunt, populus Athenis, scutella, uenatio, calculus crepida, tibicina, priamis. Iam in σ desinentia cum ancipite, abiectione σ facientia neutrum, correptam habent ancipitem, suauis, ue. magnus gnum. In υς etiam grauia siue unius gñis, siue trium, in breuem desinunt, uua, cubitus, non lacbrymãs Rursus in υς monosyllaba, & non, si acuta sint, producunt ultimam, ut

sus,

Ἡ δὲ δοτική, τῇ τῶν ἑνικῶν δοτικῇ ὁμοφωνεῖ· πλὴν τῆς πᾶσιν. ἐφ' ὧν δὲ τὸ α πλεονάζει, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὁ τόνος. μητράσι. θυγατράσιν. αἱ δὲ μεταπεπλασμέναι τῶν δοτικῶν προπαροξύνονται. πρόβασιν. ἄρνασιν. ἔγκασιν. τῇ δὲ αἰτιατικῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁ τόνος, ἐφ' ἧς καὶ τῇ εὐθείᾳ. πλὴν ἔνθα μακρὰ λήγουσα, κωλύει· ἐνταῦθα γὰρ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος. οἱ δίκαιοι, τοὺς δικαίους. Καὶ ἡ κλητική, τῇ εὐθείᾳ ὁμοίως.

χρῆσις χρόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων.

λ Ἰστέον δὲ καὶ τοὺς τελικούς τε, καὶ ληκτικοὺς τῶν χρόνων ὁμοίως ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων τε καὶ κλίσεων. ἐπὶ εὐθείας μὲν οὕτως.

Τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύτονα, ἐκτείνεται. αἴας. αἰνείας. πλὴν τοῦ μέγας, καὶ λάας. πᾶν θηλυκὸν εἰς α λῆγον, ὀξυνόμενον μὲν ἐκτείνει τὸ α. ἀρά. χαρά. παροξυνόμενον δὲ ἢ προπερισπώμενον, συστέλλει. ὁμόνοια. μοῦσα. εἰ δὲ ἀρσενικὸν ἔχει, τῷ τέλει τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοχρονεῖ. θεῖος, θείου, θεία. ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖα. πλὴν τοῦ ἰδυῖα. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥημάτων γίνεται, μακροκαταληκτεῖ. πρεσβεύω, πρεσβεία. ὅσα δὲ καθαρὸν ἔχοντα τὸ α, τῇ παραλήγει διφθόγγῳ, δισύλλαβα μὲν ὄντα, βραχυκαταληκτεῖ. μαῖα. ὑπερδισύλλαβα δὲ μακροκαταληκτεῖ, σεληναία. λήγοντα δὲ εἰς ρα, εἰ μὲν μονοφθόγγῳ παραλήγει, μακροκαταληκτεῖ, πήρα. εἰ δὲ διφθόγγῳ, βραχυκαταληκτεῖ, μοῖρα πλὴν τοῦ φαίδρα. σαύρα. αὔρα. τὰ εἰς δα, καὶ εἰς θα, μακροκαταληκτεῖ. λήδα. κισσαίθα. τὰ δὲ ἄλλα πάντα βραχυκαταληκτεῖ. τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, κοινὰ μὲν ὄντα βραχυκαταληκτεῖ, ἀττικὰ δὲ μακροκαταληκτεῖ. ἔτι τὰ εἰς μα λήγοντα, οὐδέτερα ἀπαθῆ, βραχυκαταληκτεῖ, καὶ ὅλως τὰ διχρονοκατάληκτα οὐδέτερα, συσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον. ἔτι τὰ εἰς ας οὐδέτερα βραχυκαταληκτεῖ. ἔτι τὰ εἰς ας ὀξύτονα βραχυκαταληκτεῖ. ἀρχάς, ἐθάς, πλὴν τοῦ ἱμάς. ἀνδριάς. καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ κεκρᾶσθαι, τὰ δὲ εἰς ξ ἀρσενικὰ μὲν ὄντα, μακροκαταληκτεῖ. θώραξ. πλὴν τοῦ ἱέραξ. ὄρτυξ. ὄνυξ. θηλυκὰ δὲ ὄντα βραχυκαταληκτεῖ. αὖλαξ. πῖδαξ. Κοινότερον δὲ τὰ εἰς ξ ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, δίχρονον πρὸ τοῦ ξ ἔχοντα, ἀρσενικὰ μὲν ὄντα μακρὸν αὐτὸ ἔχει. θώραξ, φοίνιξ, κήρυξ, ἧλιξ. θηλυκὰ δὲ, βραχύ. αὖλαξ, κύλιξ, ἄντυξ. πέρδιξ. τὰ δὲ μονοσύλλαβα, ἀεὶ συστέλλεται. φρύξ. τὰ δὲ εἰς ις βαρύτονα εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε θηλυκὰ, βραχυκαταληκτεῖ. τὸ ὄρνις ἐκτείνουσιν οἱ ἀττικοί, καὶ τὸ εὐκνήμις, καὶ τὰ ὅμοια σύνθετα. καὶ ὀξύτονα δὲ θηλυκὰ ὄντα τῷ δ κλινόμενα, βραχυκαταληκτεῖ. κεραμίς, πινακίς, θηλίς, ψηφίς, κρηπίς, αὐληζίς, πριαμίς. ἔτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διχρόνου, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦντα οὐδέτερον, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον. ἡδύς, ἡδύ. μέγας, μέγα. ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα, εἴτε μονογενῆ, εἴτε διγενῆ βραχυκαταληκτεῖ. βότρυς. πῆχυς. ἄδακρυς. τὰ δὲ εἰς υς, μονοσύλλαβα, καὶ μή, ἐὰν ὀξύτονα ᾖ, μακροκαταληκτεῖ,

sus mus quercus supercilium. Omne etiam masculinum & fœmininum per immutabilem desinens producit ultimam. præter beatus & uxor. Item de sinētia in ψ cũ ancipiti, producunt ultimã. uerum cũ in ω ultimam corripiũt pter formata ab ὢπα quod significat oculum ut cyclops. excipiatur astutus & culex, & uirgultum. Genitiuus aũt par quidem syllabis nominatiuo ultimam producit. Impar uero finalem corripit. Porrò datiuus parisyllaborum semper in longam desinit, siue id per uocalẽ recti diphthongo notatam æneas, æneæ, siue maiorẽ, sermo sermoni. imparisyllaborum autẽ semper ultimam corripit. nam Theti & consilio. ex contractione. Cæterũ accusatiuus parisyllaborum idem tempore cum recto est, æneas ænean. imparisyllaborum uero cum genitiuo aiacis aiacem. Vnde sanè & Athenienses cum peleως & achilleως productè scribunt, longum sumunt, α, accusatiui nominum in ευς ut eiusdem temporis cum genitiuo sit. Atqui uidi hunc peleum prope. Vocatiuus autẽ omnis æquale tempus cum proprio recto hẽt, uel ẽt minus, maius nunq̃. Quapropter & quæ in imutabilẽ desinũt, grauisona abijciẽdo genitiui ultimã, faciũt uocatiuum. ut nestoris nestor. maris mas. Machaonis machaon. præter Apollo neptune. Rectus dualis & pluralis nominum parisyllaborum quidem in longam desinit. Rursum genitiuus ultimam producit, dualium quidem per αι uel per οι diphthongum, pluraliũ uero per ω. Cæterùm pluralis datiuus parisyllaborum quidem ultimã producit per diphthongum. Imparisyllaborum uero ultimam corripit. atq; omnino penultimã æqualem habet alijs obliquis. interdum tamen & maius habet tempus. ut leonis leonibus & dicentes dicentibus. Accusatiuus aũt parisyllaborum quidem ultimam producit semper; imparisyllaborum uero corripit. Quamobrem etiam dicitur quod in αι quidẽ desinentes recti plurales intendunt α accusatiuorum, in ες uero corripiunt. Porrò uocatiuus ut se habet dictum est.

Item initialia tempora, et penultimantia, & prorsus intermedia considerantes, similiter dicimus. quod priuatiuum α est breue nisi causa metri producatur ut immortalis. Itemq; α ante β uel μ corripitur. Abydus pugna. p̃ter messis. Generaliter autem omnis anceps contracta intenditur. consilio sacerdos accipiter gloriosum. Infamem autem & seuum non per crasin fiunt sed ablatione ε. Nomina item in ος purum acuta per α penultimam facientia hanc producunt, atq; omnino quæ per ancipitem sic templum. aries. rubigo. præter uita. Porrò in μα purum neutra natura longã maxime habẽt penultimã. quinetiam quæ eiusdem sunt ordinis cum à pt. perse. sint in μος masculina. uictima. purgatio. sordes. fusio. Excipiatur quæ à uerbis in

μι

σῦς. μῦς. δρῦς. ὀφρῦς. Ἔτι πᾶν ἀρσενικὸν, καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λῆγον, μακροκαταληκτεῖ, πλὴν τοῦ μάκαρ, καὶ δάμαρ. ἔτι τὰ εἰς ψ λήγοντα μετὰ διχρόνου, μακροκαταληκτεῖ, μετά γε μὴν τοῦ ο βραχυκαταληκτεῖ, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὦπα τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμόν. οἷον κύκλωψ. ἐξαιρείσθω τὸ κέρκωψ, καὶ κώνωψ, καὶ ῥώψ. Ἡ δὲ γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα μὲν τῇ εὐθείᾳ, μακροκαταληκτεῖ. περιττοσυλλαβοῦσα δὲ, βραχυκαταληκτεῖ. ἡ δὲ δοτικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων ἀεὶ μακροκαταληκτεῖ, ἤτοι γὰρ τῷ τῆς εὐθείας φωνήεντι διφθογγουμένῳ. αἰνείας, αἰνείᾳ. ἢ καὶ μείζονι, λόγος, λόγῳ. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, ἀεὶ βραχυκαταληκτεῖ. τὸ δὲ θέτι καὶ μῆτι, ἐκ συναιρέσεως. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, ὁμόχρονος τῇ εὐθείᾳ. αἰνείας, αἰνείαν, τῶν δὲ περιττοσυλλάβων ὁμόχρονος τῇ γενικῇ. αἴαντος, αἴαντα. ὅθεν δὴ καὶ ἀθηναῖοι, ὅτι πηλέως καὶ ἀχιλλέως μακρογραφοῦσι, μακρὸν λαμβάνουσι τὸ α τῆς αἰτιατικῆς τῶν εἰς ευς, ἵνα ἰσόχρονος τῇ γενικῇ ᾖ. καὶ μὴν δέδορκα τὸν δὲ πηλέα πέλας. Κλητικὴ δὲ πᾶσα τὸν ἴσον χρόνον τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ἔχει, ἢ καὶ ἐλάττω, μείζω δὲ οὐδέποτε. διὸ καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα, ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην, ποιεῖ τὴν κλητικήν. νέστορος, νέστορ. ἄρσενος, ἄρσεν. μαχάονος, μαχάον. πλὴν τοῦ ἄπολλον. πόσειδον. Ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν δυικῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ. Ἡ γενικὴ δὲ μακροκαταληκτεῖ, τῶν μὲν δυικῶν, τῇ αι, ἢ τῇ οι διφθόγγῳ. τῶν δὲ πληθυντικῶν τῷ ω. Ἡ δὲ πληθυντικὴ δοτική, τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ τῇ διφθόγγῳ, τῶν δὲ περιττοσυλλάβων βραχυκαταληκτεῖ τῷ ι. ὅλως δὲ τὴν παραλήγουσαν ἰσοχρονεῖ ταῖς ἄλλαις πλαγίαις, ἐνίοτε δὲ καὶ μείζω ἔχει τὸν χρόνον, ὡς ἐπὶ τοῦ λέοντος, λέουσι. καὶ λέγοντος, λέγουσι. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ ἀεί. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων βραχυκαταληκτεῖ. διὸ καὶ λέγεται, ὅτι αἱ μὲν εἰς αι λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ἐκτείνουσι τὸ α τῶν αἰτιατικῶν. αἱ δὲ εἰς ες, συστέλλουσιν. Ἡ δὲ κλητική, ὡς εἴρηται.

Ἔτι τοὺς ἀρκτικούς τε τῶν χρόνων καὶ παραλήγοντας, καὶ ὅλως μεταξὺ ὄντας θεωροῦντες ὁμοίως λέγομεν. ὅτι τὸ στερητικὸν α βραχύ. εἰ μὴ διὰ μέτρον μηκύνοιτο, οἷον καὶ τὸ ἀθάνατος. ἔτι τὸ α πρὸ τοῦ β, ἢ μ. συστέλλεται. ἄβυδος, ἅμιλλα. πλὴν τοῦ ἀμητός. Καθόλου δὲ πᾶν δίχρονον ἐκ κράσεως ὂν ἐκτείνεται μήτι. ἱρεύς. ἱρηξ. εὐκλεᾶ. τὸ δὲ δυσκλέα καὶ νηλέα οὐ κατὰ κρᾶσιν, ἀλλ᾽ ἐξαιρέσει τοῦ ε. ἔτι τὰ εἰς ος καθαρὸν ὀξύτονα, τῷ α παραλήγοντα, μακροπαραληκτεῖ. καὶ ὅλως τὰ διχρόνῳ παραλήγοντα οὕτως. ναὸς, κριὸς, ἰὸς, πλὴν τοῦ βίος. ἔτι τὰ εἰς μα καθαρὸν, οὐδέτερα φύσει μακρᾷ μάλιστα παραλήγει, ἄλλως τε καὶ σύστοιχα ὄντα τῶν ἀπὸ τοῦ παρακειμένου εἰς μος ἀρσενικῶν οἷον θῦμα. ῥῦμα. λῦμα. χῦμα. ἐξαιρείσθω τὰ ἀπὸ τῶν εἰς

μα deriuantur, positio, donum. & cũ bis, os. Contra autem in μα non purum, natura quidem breui multa, decretum, sinciput. Cæterum in ον comparatiua, nunquam per longã penultimãt ancipitem, præter minus. Verum in ων purum cõparatiua, longã habent penulti. melior. Porrò in ος dissyllaba neutra per ᾱ penultimãtia, eandẽ corripiũt, chaos, lumen. ꝑter uestis. Ad hæc in αριον formata diminutiua, correptum habent α, equulus, foliolum, corticulus. Nomina in ρος purum dissyllaba masculina per α habentia penultimam eãdem corripiunt, crates, dulcis. Item ante τ iota breuis est, si initialis, ut umbo, salix, bellarium. In ιτης tamen formata, atq; in media sylla ba ι, habentia penultimum, longa penulti. præterea à nominibus acutis composita, siquidem iustus iudex, breui, quod à iudex. Nomina uero à uerbis diphthongum in penultima habentibus, facta per ι, breuem idem ι habẽt. Quod si frumentum à cibare est, neq; hoc generale. Sunt tamen ut in plurimum nõia ipsa breuiora uerbis, à quibus deducuntur, suadeo, suasilis, lambo digitus medius. Præterea in ιος siue penacuta, siue añpenacuta, breuẽ penultimã hñt. ꝑter diuus, Cius, Chius, Tius, quæ contracta sunt. Rursum nomina desinentia in ιον neutra diminutiua, siue acuta, siue antepenacuta breui penultima. parua fera, literula. In κς quoq; masculina grauia per ι penultimantia, eandem corripiunt, limaca. Item in μος deriuatiua plusq̃ dissylla. simplicia, corripiunt ι, anthimos, fortis, gloriosus, præcox. Verum inhonoratus, famelicus, potens, composita. Præterea in ινος polysyll. acuta, temporisq;, & horæ nominatiua, penult. habent breuem, uernus, e'stiuus, nocturnus. Reperiuntur tñ & producta apud poetas hæc. Grauisona aũt siue dissyllaba, siue non, longã penult. hñt. ꝑter cancer & sordes. Item in ινη plusq̃ trisyll. longa penultimant, herois, plumbea. ꝑter conuiuium, & quæ sunt urbium. Rursum iu λος siue per ι, siue per υ, breuem penul. habent. Verũ in υλον neutra longã habẽt penult. spoliũ gens. ꝑter lignũ. In της etiã siue per ι siue per υ, producunt penult. ciuis, senex. præter iudex, & quæ ab hoc deducuntur. Præterea in μος purum dissyllaba per υ penult. eandem habent lõgam, humor, furor. Omnino etiam (quæ à prima fiunt persona passiui præteriti perfecti) masculina in ος, longam uolunt habere penultimam, aut natura, aut positione. Quapropter est quando assumentia σ producuntur, uinctus sum, uinculum. Est & quando eandem intendunt penultimã in natura longam, insaniui, furor. solutus sum, solutio. protectus sum, temo. fusus sum, humor. Ad hæc in υνος dissyllaba longa penultimant, rana, cursus. præter balneum. Et quæ plurium sunt syllabarum, longa penultimant, periculũ, nõ obnoxius, crassus. Quamobrẽ fouea analogice intendũt

attici.

μι θέμα. δόμα. καὶ πρὸς τούτοις τὸ στόμα. ἀνάπαλιν δὲ τὰ εἰς μη καθαρὸν, φύσει γὰρ βραχεῖα τὰ πολλά. δόγμα. βρέγμα. τά γε μὴν εἰς ον συγκριτικὰ, οὐδέ ποτε φύσει μακρῷ παραλήγει διχρόνῳ. πλὴν τοῦ θᾶττον. τὰ μέντοι εἰς ων καθαρὸν συγκριτικὰ μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. βελτίων. Ετι τὰ εἰς ος δισύλλαβα οὐδέτερα τῷ α παραλήγοντα, βραχυπαραληκτεῖ. χάος. φάος. πλὴν τοῦ φᾶρος. Ετι τὰ εἰς αριον ἐσχηματισμένα ὑποκοριστικὰ συνεσταλμένον ἔχει τὸ α. ἱππάριον. φυλλάριον. πλοιάριον. Ετι τὰ εἰς ρος καθαρὸν δισύλλαβα ἀρσενικὰ τῷ α παραλήγοντα, βραχυπαραληκτεῖ. ταρός. λαρός. Ετι τὸ πρὸ τοῦ τ ἰῶτα βραχὺ ἀρκτικὸν ὄν. ἴτυς. ἰτέα. ἴτριον.

Τά γε μὴν εἰς ιτης σχηματιζόμενα μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ ι, καὶ παραλήγοντος μακροπαραληκτεῖ. πλὴν τῶν ἀπὸ ὀξυτόνων συνθέτων. δικαιοκρίτης ἐν τῷ βραχεῖ, ὅτι ἀπὸ τοῦ κριτής. Τὰ δὲ ἀπὸ ῥημάτων διφθογγογράφων γινόμενα, διὰ τοῦ ι, βραχὺ τὸ ι ἔχει. εἰ δὲ σῖτος ἀπὸ τοῦ σείειν, οὐδὲ τοῦτο καθόλου. ἔστι γε μὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ ὀνόματα βραχύτερα τῶν ῥημάτων ἀφ᾽ ὧν παράγονται, πείθω, πιθανός. λείχω, λιχανός. Ετι τὰ εἰς ιος, εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα, βραχεῖα παραλήγει. πλὴν τοῦ δῖος. κῖος. χῖος. τῖος, ἐκ συναιρέσεως ὄντων. Ετι τὰ εἰς ιον οὐδέτερα ὑποκοριστικὰ, εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα βραχεῖα παραλήγει. θηρίον. γραμμάτιον. Ετι εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύτονα τῷ ι παραλήγοντα βραχυπαραληκτεῖ, κοχλίας. ἔτι τὰ εἰς ιμος παράγωγα, ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ, συστέλλει τὸ ι, ἄνθιμος. ἄλκιμος. κύδιμος. πρώϊμος. τὸ δὲ ἄτιμος, βούλιμος, ἴφθιμος, σύνθετα. Ετι τὰ εἰς ινος ὑπερδισύλλαβα ὀξύτονα καιροῦ τε, καὶ ὥρας ὀνομαστικὰ, βραχυπαραληκτεῖ. ἐαρινὸς, θερινός. νυκτερινός. εὕρηται μέντοι καὶ ἐκτεινόμενα παρὰ ποιηταῖς ταῦτα. Βαρύτονα δὲ ὄντα εἴτε δισύλλαβα, εἴτε μὴ, μακρᾷ παραλήγει. πλὴν τοῦ καρκίνος, καὶ πίνος. ἔτι τὰ εἰς ινη, ὑπερδισύλλαβα μακρᾷ παραλήγει. ἡρωΐνη, μολυβδίνη. πλὴν τοῦ εἰλαπίνη, καὶ τῶν ἐπὶ πόλεων. ἔτι τὰ εἰς λος, εἴτε τῷ ι εἴτε τῷ υ, βραχεῖα παραλήγει. Τά γε μὴν εἰς υλον οὐδέτερα μακροπαραληκτεῖ. σκῦλον. φῦλον. πλὴν τοῦ ξύλον. Ετι τὰ εἰς της εἴτε τῷ ι, εἴτε τῷ υ, μακροπαραληκτεῖ. πολίτης. πρεσβύτης. πλὴν τοῦ κριτής. καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. ἔτι τὰ εἰς μος καθαρὸν δισύλλαβα τῷ υ παραλήγοντα, μακροπαραληκτεῖ, χυμὸς, θυμός. ὅλως τε τὰ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ἀρσενικὰ, εἰς μος μακρὰν βούλεται ἔχειν τὴν παραλήγουσαν, ἤτοι φύσει, ἢ θέσει. διὸ καὶ ἔστι μὲν οὐ προσλαμβάνοντα τὸ σ, μηκύνεται. δέδεμαι, δεσμός. ἔστι δ᾽ οὗ αὐτὸ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν ἐπὶ τὸ φύσει μακρὸν, τέθυμαι, θυμός. λέλυμαι, λυμός. ἔῤῥυμαι, ῥυμός. κέχυμαι, χυμός. Ετι τὰ εἰς υνος δισύλλαβα μακροπαραληκτεῖ. φρῦνος, θῦνος. πλὴν τοῦ πλυνὸς, καὶ ὑπερδισύλλαβα δὲ ὄντα μακρᾷ παραλήγει. κίνδυνος, ἀνεύθυνος, πάχυνος. διὸ καὶ τὸ βόθυνος ἀναλόγως ἐκτείνουσιν οἱ ἀττικοί.

atttici. Cæterum *ſemiuir, mollis, & ſimilia, huius dictionis fœminina habẽt tempus.* Item *in* ιυν *diſſyllaba intendunt penult. prætextus,* Phryne *præter fœminina.* Quæ *uero ſuperant diſſyl. corripiũtur. iuſtitia, grauitas, claua.* In *genitiuo autẽ atq; alijs obliquis non ſemper ancipites, quales in recto, ſed nõnullæ quidẽ longæ corripiuntur, nõnullæ uero contra, ut noïa in* ιξ, *quæ omnia longam hñt penul. tametſi differẽtia in recto ſint, ut dictum eſt, phœnicis, p̃conis. præterea in* ις *acuta fœm. diſsyllaba per* δ *declinata, natura lõga penultimantia, & neq; diminutiua, neq; propria, in recto quidem breue habent* ι, *in genitiuo autem natura longum, ocreæ, tranſtri, repaguli, nempe à ſolido.* Contra *uero in* ψ, *ſiquidem breuia, uermis, uulturis.* Quemadmodum *& monoſyllaba. muris, quer cus. p̃ter ea quæ geminam habent terminationem.* Phorcyn *autem &* Poltyn *in obliquis declinata intenduntur.* Præterea *nomina adiectiua triſyllaba omnia breue* ι *ſeruant, ſiue in longã ſiue breuẽ, deſinat nominatiuus, huius tibicinæ, huius imperatoris.* Penultimantia *tamen, atq; antepenultimantia breui, producuntur in genitiuo, ut comatæ.* Poetæ *tamẽ & in his breue quidem* ι *retinent, adijcientes* η, *huius nymphæ, pegaſeidis.* Generaliter *autem ante immutabilem* σ̄ *ſequente, longa ancipitum nulla reperitur iacens.* Ω *uero: quæcunq; in* ων *maſculina quidem grauia denominatiua, longum ſic ſeruant & in genitiuo, & in alijs obliquis,* Theon Theonis. Quæ *uero ſunt uerbalia, aut communia genere, mutant in* ο *breue, ut* Philemon, *monis. prudens, tis.* Seruant *autem longum & contentiua, & quaſi contentiua, ut oliueti, cubiti.* Præterea *ex ſynæreſi,* Neptuni, Xenophontis. Grauiſona *itẽ fœminina, papauer papaueris.* Acuta *rurſus & urbium nomina* ω *ſeruant,* Sidon, Sidonis. Præter Anthedonis, *&* Oloſſonis. Ad hæc *mediam aliquam conſonam in ultima habentia, lacerna, ſtrãgulans, tintinnabulum. præter putredo, & macedo, atque in uniuerſum uerbalia, & gentilia, & quæ communis ſunt generis.* Porrò *quæ in aliquam tenuuium, lacon, ſtilbon,* Plato. *præter infirmus.* Item *in aliquam aſpiratarum puram,* Chrithon, Tryphon, *cupidus. rurſum in aliquam immutabilium puram, arca,* Solon; Apollo, Ammon, Zeno, *columba. excipiantur comparatiua, & uerbalia, & quæ communis ſunt generis, ac ſtamen &* Telmon, *&* Strymon.

Item *in* σων *longum* ω *ſeruant,* Cauſon, Bryſon. *præter* Iaſon, *&* Aeſon. *uerbalia enim.* Adhæc *quę per* αι, *uel per* ι *penultimantia, in puram deſinunt,* Aegeon, Androtion, Pygmalion, Ion. *prę ter* Ixion, Amphion, Hyperion Pandion. Generaliter *autem in puram deſinentia acuta,* ω *retinent.* Licebit *uero his addere*

&

οἱ ἀττικοί. τὸ δὲ ἀνδρόγυνος, λάγυνος, καὶ τὰ ὅμοια, τὸν τοῦ γυνὴ ἔχει χρόνον. Ἔτι τὰ εἰς υνη δισύλλαβα μακροπαραληκτεῖ. μύνη, φρύνη. πλὴν τοῦ γυνή. τὰ δὲ ὑπὲρ τὴν δισυλλαβίαν, συστέλλεται. δικαιοσύνη, βειθοσύνη, κορύνη. Ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς καὶ τῶν ἄλλων πλαγίων οὐκ ἀεὶ τὰ δίχρονα, οἷα ἐπὶ τῆς εὐθείας, ἀλλ' ἔνια μὲν μακρὰ ὄντα συστέλλεται, ἔνια δὲ ἀνάπαλιν. οἷον τὰ εἰς ιξ, ἅπαντα μακρᾷ παραλήγει, καίτοι διαφορούμενα ἐπὶ τῆς εὐθείας, ὡς εἴρηται. φοίνικος. κήρυκος. Ἔτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ δισύλλαβα τῷ δ κλινόμενα φύσει μακροπαράληκτα, καὶ μή τε ὑποκοριστικὰ, μή τε κύρια, ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας βραχὺ ἔχει τὸ ι, ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς φύσει μακρόν, κνημῖδος, κληῖδος, βαλβῖδος, ἀπὸ τοῦ βηλοῦ. τοὐναντίον δὲ τὰ εἰς ψ, βραχεῖα γάρ. ἰπὸς, γυπὸς, ὥσπερ αὖ καὶ τὰ μονοσύλλαβα. μυὸς, δρυός. πλὴν τῶν δικαταλήκτων. καὶ τὸ φόρκυν δὲ, καὶ πόλτυν, πλαγιαζόμενα ἐκτείνεται. καὶ μὲν δὴ καὶ τὰ τῶν ἐπιθέτων τρισύλλαβα πάντα, βραχὺ τὸ ι, σώζει, εἴτε μακρᾷ, εἴτε βραχείᾳ παραλήγουσαν τὴν εὐθεῖαν ἔχοντα, αὐλητρίδος. στρατηγίδος. τά γε μὴν παραλήγοντα καὶ ἅμα προπαραλήγοντα βραχείᾳ, ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς γενικῆς. ὡς τὸ πλοκαμῖδος. ποιηταὶ δὲ κἀν τούτοις βραχὺ τὸ ι φυλάττουσιν, ἐπεντιθέντες, τὸ η, ποταμηΐδος. παγασηΐδος. Καθόλου δὲ πρὸ ἀμεταβόλου, τοῦ σ ἐπιφερομένου, μακρὸν τῶν διχρόνων οὐδὲν εὕρηται κείμενον. Τὸ δὲ ω, ὅσα μὲν τῶν εἰς ων ἀρσενικῶν βαρυτόνων παρώνυμα μακρὸν οὕτω φυλάττει καὶ ἐπὶ γενικῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλαγίων. θέων, θέωνος. Ὅσα δὲ ῥηματικὰ, ἢ κοινὰ τῷ γένει, μεταβάλλει εἰς τὸ βραχύ. φιλήμων φιλήμονος. σώφρων σώφρονος. φυλάττει δὲ τὸ μακρὸν καὶ τὰ περιεκτικὰ, καὶ τὰ ὡς περιεκτικά. ἐλαιῶνος. ἀγκῶνος. Καὶ τὰ ἐκ συναιρέσεως, ποσειδῶνος, ξενοφῶντος. καὶ τὰ βαρύτονα θηλυκά. μήκων, μήκωνος. Καὶ ὀξύτονα δὲ πόλεων ὀνόματα ὄντα φυλάττει. σιδὼν, σιδῶνος. πλὴν τοῦ ἀνθηδόνος, καὶ ὀλοοσσόνος. Ἔτι τὰ εἰς ων τῶν μέσων συμφώνων ἐσχατοσυλλαβοῦντα. ζίβων. στράγων. κώδων. πλὴν τοῦ σηπεδὼν, καὶ μακεδὼν, καὶ ὅλως τῶν ῥηματικῶν τε, καὶ ἐθνικῶν καὶ κοινῶν τῷ γένει. Ἔτι τὰ εἰς ων τῶν ψιλῶν, λάκων, σίλπων, πλάτων. πλὴν τοῦ πίπων. Ἔτι τὰ εἰς ων τῶν δασέων καθαρόν. κρίθων. τρύφων. γλίχων. Εἶτα τὰ εἰς ων τῶν ἀμεταβόλων καθαρόν. ἄλων. σόλων, ἀπόλλων, ἄμμων, ζήνων, τρήρων. ἐξαιρείσθω τὰ συγκριτικὰ καὶ ῥηματικὰ καὶ κοινὰ τῷ γένει, καὶ τὸ στήμων, καὶ τέλμων, καὶ στρυμών. Ἔτι τὰ εἰς σων, τὸ μακρὸν φυλάσσει. καύσων. βρύσων. πλὴν τοῦ ἰάσων καὶ αἴσων, ῥηματικὰ γάρ. Ἔτι τὰ τῷ αι, ἢ τῷ ι, παραλήγοντα καθαροκατάληκτα. αἰγαίων, ἀνδροτίων, πυγμαλίων, ἴων. πλὴν τοῦ ἰξίων, ἀμφίων, ὑπερίων, πανδίων. Καθόλου δὲ τὰ καθαροκατάληκτα ὀξύτονα, φυλάσσει. ἀπατεών. εἴη δ' ἂν ταῦτα

& tanq; contentiua & monosyllaba, uertex. Cæterum alioqui acuta fœminina ω in o breuem mutant. turtur turturis. Preterea in ων purum grauisona per α penultimantia, in o uersum corripiũt. Neptuni, Machaonis. atq; omnino in ων purum itidem desinentia, si longa penultiment ancipiti, in o breue mutant, Ixion & uicinus, licet breui penultimans. Comparatiua item omnia, melioris melioris. per breuem autem penultimantia ω longum seruant, Eurytionis. Iam & in ων penultimantia per υ, acuta quidē corripiunt Amphictyon, gallus. antepenacuta uero nō. Amphitryon, Electryō. Rursum penultimantia per ν, siue acuta, siue penacuta, Sarpedon, Pæon. Item gētilia, preter Caucon, Malon, Lacon. Et duas consonantes diuersas habentia, Lycophron, concutiens terram. Nomina insuper grauisona, quæ habēt λ, uel ν in ultima, longum idem seruant ω etiam in genitiuo, laceramenti, mortis que uero non, in breuem o uertendo inflectuntur, Nestoris. Rursum in ως declinata, aut per purum itidem, aut per τ, ω longum seruant, herois, sudoris. At que in ωψ, ut in recto, ita & in genitiuo habent.

Tonus uerbi Presens.

VErbis autem in ω tēporaliter declinatis commune est penacui in presenti, nisi contracta sint. Contracta enim anflectuntur, quemadmodum & nomina. Et generaliter omne uerbum in longam desinens, atq; in longa habens tonum, anflectitur. preter oportet. Proprium autem uerborum quinte, antepenacui. sto, pono. preter sum & dico. acuta quidem passiue etiam uariata, & tanq; declinata seruant tonum in syllaba eadem omnia, ut dico & dicor. do & donor. Preteritum uero imperfectum penacutum semper, nisi quid uetat. Quare & syllabice quidem aucto ad assumptum ε, accentus retrahitur, uerbero uerberabam. Temporaliter uero ad auctam ipsam originalis uocalem. audio audiebam. Futurorũ autem actiuũ primũ penacuitur quidem uerberabo. circũflectitur uero secundum, uerberabo. at passiuum antepenacute, uerberabor. Rursum mediorum, primum quidem similiter, uerberabo. secundum uero penanflexe, uerberabo. excipiantur uerba quartæ. horum proprium est, actiuum quidem primum circumflecti, canam. Medium uero primum penanflecti, canam. Indefinitorũ autem actiuum quidem antepenacute, si possibile est. sin minus. penacute, uerberaui, posui. Medium uero & passiuũ penacute, uerberaui, & tus sum. Generaliter autem præteritum quidem perfectum antepenacute. ptm̃ uero plusq; perfectum. penacute. Item in compositione trochaica penanflexa nō retrahunt tonum quemadmodum & nomina retrahunt, dixit, contradixit, habuit, detinuit. ꝑter noui, cognoui enĩ antepenacute. & scisti, cōscisti,

& iaceo

καὶ ὡς περιεκτικὰ καὶ τὰ μονοσύλλαβα· πτερῶν. Τά γε μὴν ἄλλως ὀξύτονα θηλυκὰ εἰς τὸ βραχὺ μεταβάλλει. ζυγών, ζυγόνος. Ἔτι τὰ εἰς ων καθαρὸν βαρύτονα τῷ α παραλήγοντα, συστέλλεται. ποσειδάονος μαχάονος. καὶ ὅλως τὰ εἰς ων καθαροκατάληκτα ἢ ν μακρῷ παραλήγει διχρόνῳ, εἰς τὸ βραχὺ τρέπεται ο, ἰξίονος, καὶ περικτίων δέ, καίτοι βραχείᾳ παραλῆγον. Καὶ τὰ συγκριτικὰ πάντα κρείττονος. βελτίονος. τὰ δὲ βραχυπαραληκτοῦντα, τὸ μακρὸν σώζει. εὐρυτίωνος. Ἔτι τὰ εἰς ων παραλήγοντα τῷ υ, ὀξύτονα μέν, συστέλλεται. ἀμφικτυών, ἀλεκτρυών. παροξύτονα δὲ οὔ. ἀμφιτρύων, ἠλεκτρύων. Ἔτι τὰ παραλήγοντα τῷ η. εἴτε ὀξύτονα, εἴτε παροξύτονα. σαρπηδών, παιήων. Καὶ τὰ ἐθνικά, πλὴν τοῦ καύκων. μάκων. λάκων. καὶ τὰ δύο σύμφωνα διάφορα ἔχοντα. λυκόφρων. ἐνοσίχθων. Ἔτι τῶν εἰς ωρ βαρυτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ λ ἢ τὸ μ, ἔσχατον συλλαβοῦν, μακρὸν αὐτὸ φυλάττει τὸ ω, καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς. ἕλωρος. τέκμωρος. ὅσα δὲ μή, εἰς τὸ βραχὺ τρέποντα κλίνεται. νέστορος. Ἔτι τὰ εἰς ως κλινόμενα, ἢ τῷ καθαρῷ ἢ τὸ τ, τὸ μακρὸν σώζει. ἥρωος, ἱδρῶτος. Τά γε μὴν εἰς οψ ὡς ἐπὶ τῆς εὐθείας, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς ἔχει.

Τόνος ῥήματος ἐνεστῶτος.

Τῶν δὲ εἰς ω ῥημάτων χρονικῶς μὲν κλινομένων, κοινὸν τὸ, παροξύνεσθαι ἐπὶ ἐνεστῶτος ἀπαθῶν ὄντων. Τὰ γὰρ συνῃρημένα περισπᾶται, ὥσπερ καὶ τὰ ὀνόματα. ὅλως τε πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχον τὸν τόνον, περισπᾶται. πλὴν τοῦ χρή. ἴδιον δὲ τῶν περισπωμένων, τὸ προπαροξύνεσθαι, ἵστημι. τίθημι. πλὴν τοῦ εἰμί, καὶ φημί ὀξυτόνων, καὶ παθητικῶς δὲ διατιθέμενα, καὶ ὥσπερ κλινόμενα, φυλάττει τὸν τόνον. ἔτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἅπαντα λέγω τε, λέγομαι. δίδωμι δίδομαι. Ὁ δὲ παρατατικός, προπαροξύτονος, ἀεί, εἰ μή τι κωλύοι, διὸ καὶ συλλαβικῶς μὲν αὐξανομένῳ, ἐπὶ τὸ προσληφθὲν ὁ τόνος ἀναβιβάζεται. τύπτω, ἔτυπτον. χρονικῶς δὲ ἐπὶ τὸ αὐξανόμενον αὐτὸ ἀρκτικὸν φωνῆεν. ἀκούω, ἤκουον. τῶν δὲ μελλόντων, ὁ μὲν ἐνεργητικὸς παροξυτόνως ὁ πρῶτος. τύψω. περισπωμένως δὲ ὁ δεύτερος. τυπῶ. ὁ δὲ παθητικὸς προπαροξυτόνως, τυφθήσομαι. καὶ τῶν μέσων δὲ ὁ πρῶτος ὁμοίως. τύψομαι. ὁ δεύτερος δὲ προπερισπωμένως, τυποῦμαι. ἐξαιρείσθω τὰ τετράζυγα. Τούτων γὰρ ἴδιον τό, τὸν μὲν ἐνεργητικὸν πρῶτον περισπᾶσθαι ψαλῶ, τὸν δὲ μέσον α′, προπερισπᾶσθαι. ψαλοῦμαι. τῶν δὲ ἀορίστων. ὁ μὲν ἐνεργητικὸς προπαροξυτόνως, ἂν ἐγχωρῇ. εἰ δὲ μή, παροξυτόνως γε, ἔτυψα, ἔθην. ὁ δὲ μέσος καὶ ὁ παθητικὸς παροξυτόνως. ἐτυψάμην, ἐτύφθην. Καθόλου δὲ ὁ μὲν παρακείμενος προπαροξυτόνως. ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος παροξυτόνως. Ἐν δὲ συνθέσει τὰ ζοχαϊκὰ προπερισπώμενα οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον, καθάπερ καὶ τὰ ὀνόματα ἀνεβίβαζεν. εἶπε, κατεῖπεν. εἶχε, κατεῖχε. πλὴν τοῦ οἶδα, σύνοιδα γὰρ προπαροξυτόνως. καὶ οἶσθα, σύνοισθα.

& iaceo, adiaceo. Non item uero iacere retrahit, adiacere enim penanflexe. Personaliter uero declinatis cõmune omnibus, tonum in eadem seruare omnino nisi quadrisyllaba sit dictio, aut longa tertia impediat. Sic enim semper in sequente est tonus, uerberor, ramur, bamini, bantur. Per modos autẽ declinatorum, imperatiuum quidem antepenacute enunciatur, ubi locus fuerit, ubi uero minus, penacute. uerbera uerberato. præter secundum mediorum indefinitum, nempe anflexe, uerbera. excipiantur & hæc dic, cape, ueni, quære, uide. nam acute. Porrò optatiuum, & subiunctiuum, & infinitiuum. in eadem tonum facere oportet, in qua & originale uerbum habet intensionem, si nihil impediat. exceptis in ναι infinitiuis. Hæc enim habent in penultima, uerberatum esse. & pter secundum indefinitum, & futurum. nã anflectuntur. uerberatũ ire. Et media, nempe uerberatũ ire, & ratum ire.

Tempus uerbi finale.

Tempus uerborum huiusmodi. Omne uerbum in ω quidem desinens, longam ultimã habet. In ον uero breui terminat, nisi contractorũ fuerit, ut clamabam, ridebã. Excipiatur secu. indefi. habentiũ ō, uerborum quintæ. dedi, cognoui. In ῑ, uero desinẽtia, breui, sto, do. Debitum ᾱ, indefinito, breue est semper. Omne ptm̃ perfectũ in breuẽ desinit. Item secundæ imperatiuorũ personæ breui terminantur, pter q̃ in paßiuo præsenti, & medio indefinito secundo. Primæ optatiuorũ in μι quidem desinentes, ultimam corripiunt. In ω uero longa terminantur, uerberarẽ. uapulauissem. Infinitiua producũt ultimã. nisi hæc, in quibus, αι, diphthongus ultimam faciens syllabã, pro breui accipitur. Ad hæc personarum singularibus & dualibus tertijs imperatiuorum, longa quidem ult. breuis uero natura penultima. pluralibus autem tertijs, contra. Cæterum alijs omnibus singulariter declinatis, lõga ultima. pter has in quibus, οι, ultimam faciens syllabam, pro breui accipitur. pter tertiam uerborum quintæ, stat, ponit. Dualiter uero, & pluraliter corripitur. præter q̃ in ω, dualium, & η paßiuorum, uerberabant, uerberabant, uerberabaris. Proprium autem οι, & αι, in fine dictionum pro breuibus accipi. præter q̃ in contractis, & optatiuis, & aduerbijs, Sappho, uerberaret, domi. Excipiatur olim aduerbium, ultimam enim corripit. Vnde & iam olim antepenacute intendere oportet. Et in αω habentia quidem α uel uocalem, uel ę in eadem syllaba longa penultima. promitto, perficio. sin minus, penultimam corripiunt, abigo. Quæ autem in ω purum grauia plusquamdissyllaba per ō penultimantia correpta hanc habent, uoluo, illino, irascor, præter comedo. Rursum in ιω circumflexa, uestio, erubesco, doleo. Item

in ω

καὶ κεῖμαι, πρόσκειμαι. οὐκέτι δὲ τὸ κεῖσθαι ἀναβιβάζει, προσκεῖσθαι γὰρ προπερισπωμένως. Προσωπικῶς δὲ κλινομένων κοινὸν ἁπάντων τὸ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττεσθαι διόλου, εἰ μὴ τεταρτοσυλλαβία, ἢ μακρὰ τρίτη κωλύοι. οὕτω δ' ἀεὶ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος. τύπτομαι τυπτόμεθα. ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. Ἐγκλιτικῶς δὲ κλινομένων, τὸ μὲν προστακτικὸν προπαροξυτόνως, ὅθεν ἂν ἐγχωρῇ, μὴ ἐγχωροῦν δὲ, παροξυτόνως. τύπτε. τέτυφε. πλὴν τοῦ δευτέρου τῶν μέσων ἀορίστου, περισπωμένως γὰρ, τυποῦ. ἐξαιρείσθω καὶ τὸ εἰπέ, λαβέ. ἐλθέ. εὑρέ. ἰδέ. ὀξυτόνως γάρ. Τὸ δ' εὐκτικὸν καὶ ὑποτακτικὸν, καὶ ἀπαρέμφατον, ἐπὶ τῆς αὐτῆς τενιστέον, ἐφ' ἧς καὶ τὸ ἀρχικὸν ῥῆμα τυγχάνει ἔχον τὴν τάσιν, ἣν μηδὲν κωλύῃ. πλὴν τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων, ταῦτα γὰρ ἐπὶ τῆς παραληγούσης. τυπῆναι. καὶ πλὴν τοῦ δευτέρου ἀορίστου, καὶ μέλλοντος, περισπῶνται δὲ, τυπεῖν. καὶ τῶν μέσων. τυπεῖσθαι δὲ, καὶ τυπέσθαι.

Χρόνος ῥήματος ληκτικός.

Χρόνος δὲ ῥημάτων τοιοῦτος. πᾶν ῥῆμα εἰς ω μὲν λῆγον μακροκαταληκτεῖ. εἰς ον δὲ βραχυκαταληκτεῖ. εἰ μὴ συνῃρημένων εἴη. οἷον, τὸ ἐβόων, ἐγέλων. ἐξαιρείσθω ὁ δεύτερος ἀόριστος τῶν ο πεμπτοζύγων. ἔδων. ἔγνων. Τὰ δὲ εἰς ι λήγοντα βραχυκαταληκτεῖ. ἵστημι. δίδωμι. Τὸ φειλόμενον α τῷ ἀορίστῳ, βραχὺ ἀεί. Πᾶς παρακείμενος βραχυκαταληκτεῖ. ἔτι τὰ δεύτερα τῶν προστακτικῶν πρόσωπα βραχυκαταληκτεῖ. πλὴν τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος, καὶ τοῦ μέσου ἀορίστου δευτέρου. Τὰ πρῶτα τῶν εὐκτικῶν εἰς μι μὲν λήγοντα, βραχυκαταληκτεῖ. εἰς ην δὲ, μακροκαταληκτεῖ. τύπτοιμι. τυφθείην. Τὰ ἀπαρέμφατα μακροκαταληκτεῖ. πλὴν ὅσα ἡ αι δίφθογγος ἀντὶ βραχέος ἐσχατοσυλλαβοῦσα λαμβάνεται. Ἐπὶ τῶν προσώπων, τοῖς μὲν ἑνικοῖς καὶ δυϊκοῖς τρίτοις τῶν προστακτικῶν μακρὸν μὲν τὸ λῆγον, βραχὺ δὲ φύσει παραλῆγον. τοῖς δὲ πληθυντικοῖς τρίτοις, ἀνάπαλιν, τοῖς δ' ἄλλοις ἅπασιν. ἑνικῶς μὲν κλινομένοις, μακρὸν τὸ λῆγον. πλὴν ὅσα ἡ οι ἐσχατοσυλλαβοῦσα ἀντὶ βραχέος λαμβάνεται. καὶ πλὴν τοῦ τρίτου τῶν πεμπτοζύγων. ἵστησι. τίθησι. δυϊκῶς δὲ καὶ πληθυντικῶς βραχύ. πλὴν τῶν εἰς ην δυϊκῶν καὶ ῃ παθητικῶν. ἐτυπτέτην. ἐτυπτέσθην. τύπτῃ. Ἴδιον δὲ τῆς οι καὶ αι, τὸ, τελικὰς οὔσας ἀντὶ βραχέων λαμβάνεσθαι. πλὴν τῶν συνῃρημένων, καὶ εὐκτικῶν, καὶ ἐπιρρημάτων. σαπφοῖ. τύπτοι. οἴκοι. ἐξαιρείσθω τὸ πάλαι ἐπίρρημα, βραχυκαταληκτεῖ γὰρ ὅθεν καὶ τὸ πρόπαλαι προπαροξυτόνως, τονίσαι δεῖν. ἔτι τὰ μὲν εἰς αω, ἔχοντα πρὸ τοῦ α ἢ φωνῆεν, ἢ τὸ ρ συλλαβιζόμενον, μακρᾷ παραλήγει. ἐάω. πειράω. εἰ μὴ δὲ, βραχὺ παραληκτεῖ. ἐλάω. Τὰ δὲ εἰς ω καθαρὸν βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα, τῷ ι παραλήγοντα, βραχείᾳ παραλήγει. κυλίω. κονίω. μηνίω. πλὴν τοῦ ἐσθίω. ἔτι τὰ εἰς ιω περισπώμενα. ἰῶμαι. ἐστιῶ. ὀρυθριῶ. ἀνιῶ. ἔτι τὰ

in ω purum circūflexa per o penultimantia. clamo. nisi à nomine fiant. Viuo enim et indemnis sum. longa, quod à nominibus uita & iactura. & si additio poetica fiat, eiusdem sanè temporis cū præexistenti penultima erit. nā breui, si breuis, uideo, clamo. longa uero, si longa, desydero, sudo salto. Similiter uero & in desinentibus in α personis, uelut clamaui, desyderaui. Præterea in ανω polysyllaba, ut sumo, placeo. præter sufficio, & inquiro. Porrò α, quod apponi solet Ionice tertiis, breue. uerberati sunt, ti fuerant, ponunt. Stant uero & clamant per synæresin. Item o sequente duplici semper breue dominor. Item ωζω, longa, seruo. præter domnor, oleo, apto, Præterea in υνω polysyllaba grauisona longa pen. impello, mā suefacio, inquino. Sacrifico uero & soluo, & libero, & ploro, & lamentor differunt quantitate. At qui in νω quæ sunt circumflexa, penultimant longa, communico, esurio, & omnino in ιω, bibo, iudico. Quemadmodum autem non omnes ancipites tales in genitiuo, quales in recto fuerint, sic neq; in præsenti, neq; in futuro æquales semper. Sed sacrifico, & soluo, & lamentor, ancipitia quidem in præsenti, in futuro longa semper penultimant. Præterea in ω penacuta, ut uoluo, illino, in futuro penultimam producunt. quamobrem sanè bene dicitur, quod omne futurum grauisonum, uel æqualem penultimam habet præsenti, uel maiorem, nunq̃ minorem. Item in ιω penultimam corripiūt atq; id omnino uerba quartæ. Vnde & iudicauimus & iudicaui breui penultimant. & facta ab illis nomina, iudicium & iudicium. Iudicaui uero & iudicare longa. Item in ωτω per υ penultimantia in præterito longam natura penultimam habēt. uerbero uerberaui, inclino inclinaui. ut, Quid enim isti faciunt, multum inclinantes caput? Rursum omne præteritum perfectum per κ concinnatam habens ultimā longā q; itidem penultimans, si ablatio fiat κ, corripit penultimam. ut fleti fleti. ascendi ascendi. mortuus sum, mortuus sum. timui timui. Adhæc omne p̄teritum perfectū non cōtractum in infinitiuorum, breui penul. uerberatum esse. factum esse. Item omnis reduplicatio per breuem fit, atq; in uniuersum in principiis p̄teritorū appositæ syllabæ, breues. Cæterum primum indefinitum uti in multis, longam habet penultimam. Nec lateant quenq̃ perfeci, & dixi, & escreaui, breui penultimantia, sed neq; laudaui, & risi, & araui. Secundum uero indefinitum ab originali existens grauisono breui. Oportet autem ipsum & plusquamdissyllabum esse, nam alioqui non generaliter. Vidi enim longa, & cepi, & inueni, & habitaui, & ueni, & dixi, penultimant. & egi, unde & egi. positione tamen & si quædam trissyllaba longam penultimā habeant, ut quorum primogenia finalem syllabam ex ipsis mutis habēt,

& ante

εἰς ω καθαρὸν περισπώμενα, τῷ ο παραλήγοντα. βοῶ. ἐὰν μὴ ἀπὸ ὀνόματος γένηται. ζωῶ γὰρ καὶ ἀθωῶ, τῷ μακρῷ, ὡς ἀπὸ ὀνομάτων τοῦ ζωὴ καὶ θωή, κἂν ἐπένθεσις δὲ ποιητικὴ γένηται, ὁμόχρονος δὴ τῷ ὑπάρχοντι παραληκτικῷ ἔσται. βραχεία γὰρ ἂν βραχύ. ὁρόω. βοόω, μακρὰ δὲ, ἂν μακρόν. μαιμώω. ἱδρώω. πηλώω. ὡσαύτως δέ τοι καὶ ἐπὶ τῶν εἰς α ληγόντων προσώπων. βοάα. μαιμάα. ἔτι τὰ εἰς ανω ὑπερδισύλλαβα. λαμβάνω. ἀνδάνω. πλὴν τοῦ ἱκάνω, καὶ κιχάνω. Ἔτι τὸ προστιθέμενον α ἰωνικῶς τοῖς τρίτοις βραχύ. τετύφαται. ἐτετύφατο. τιθέασι. τὸ δὲ ἱστᾶσι βοῶσι κατὰ συναίρεσιν. ἔτι τὸ ο ἐπὶ μόνου δισυμφώνου, ἀεὶ βραχύ. δεσπόζω. ἔτι τὰ εἰς ωζω, τῷ μακρῷ. σώζω. πλὴν τοῦ δεσπόζω. ὄζω. ἁρμόζω. ἔτι τὰ εἰς υνω ὑπερδισύλλαβα, βαρύτονα μακρᾷ παραλήγει. ὀτρύνω. πραΰνω. μολύνω. τὸ δὲ θύω καὶ λύω καὶ ἐρύομαι καὶ δακρύω, καὶ κωκύω, διαφορεῖται τὸν χρόνον. Τά γε μὴν εἰς νω περισπώμενα μακρᾷ παραλήγει, κοινῶ. πεινῶ. καὶ ὅλως τὰ εἰς ινω. πίνω, κρίνω. Ὥσπερ δὲ οὐ πάντα τὰ δίχρονα ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷα ἦν ἐπὶ τῆς εὐθείας. οὕτως οὐδὲ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἴσα ἀεὶ, ἀλλὰ τὸ θύω, καὶ λύω, καὶ κωκύω, διαφορούμενα ἐπὶ ἐνεστῶτος, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μακρᾷ ἀεὶ παραλήγει. ἔτι τὰ εἰς ιω παροξύτονα. οἷον κυλίω. κονίω. ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μακροπαραληκτεῖ. διὸ δὴ εὖ λέγεται, ὅτι πᾶς μέλλων βαρύτονος, ἢ τὴν ἴσην παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεστῶτι, ἢ μείζω, οὐδέποτε ἐλάσσω. ἔτι τὰ εἰς ινω, βραχεία παραλήγει, καὶ ὅλως τὰ τεταρτόζυγα. ὅθεν καὶ κεκρίκαμεν, καὶ ἐκρίθην, βραχεία παραλήγει. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων ὀνόματα, κρίσις καὶ κρίμα. ἐκεῖνα δὲ καὶ κρῖναι, μακρᾷ. ἔτι τὰ εἰς πτω τῷ υ παραλήγοντα, ἐπὶ τοῦ παρακειμένου μακρᾷ φύσει παραλήγει. τύπτω, τέτυφα. κύπτω, κέκυφα. τί γὰρ οἱ διδρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες. ἔτι πᾶς παρακείμενος τῷ κ συλλαβιζομένην ἔχων τὴν λήγουσαν, μακρᾷ παραλήγων, εἰ ἀποβολὴ γένοιτο τοῦ κ, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν. ἕστηκα, ἕσταα. βέβηκα, βέβαα. τέθνηκα, τέθναα, δέδοικα, δέδια. ἔτι πᾶς παρακείμενος ἀπαθὴς τῶν ἀπαρεμφάτων βραχυπαραληκτεῖ. τετυφέναι, πεποιηκέναι. Καὶ πᾶς δὲ ἀναδιπλασιασμὸς διὰ βραχέος, καὶ ὅλως αἱ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν παρῳχημένων προστιθέμεναι συλλαβαὶ, βραχεῖαι. Ὁ γε μὴν πρῶτος ἀόριστος ὡς τὰ πολλὰ μακρᾷ παραλήγει. μὴ λανθανέτω δὲ τὸ ἤνυσα καὶ ἔφρασα, καὶ ἔπτυσα, βραχυπαραληκτοῦντα, μὴ δὲ τὸ ἐπῄνεσα, καὶ ἐγέλασα, καὶ ἤροσα. Ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ θέματος ὢν βαρυτόνου βραχεία. δεῖ δὲ τὸν αὐτὸν καὶ ὑπερδισύλλαβον εἶναι, ἄλλως γὰρ οὐ καθόλου. εἶδον γὰρ τῷ μακρῷ καὶ εἶλον καὶ εὗρον, καὶ οἶκον, καὶ ἦλθον, καὶ εἶπον, καὶ ἦγον. ὅθεν τὸ ἤγαγον, θέσει γε μήν. κἂν ἔνια τῶν τρισυλλάβων μακροπαραληκτοίη. οἷον ὧν τὰ θέματα τὴν ληκτικὴν συλλαβὴν ἐκ τούτων ἀφώνων ἔχει.

& ante mutam immutabilem ε, peccaui, depopulatusſum, uidi, cepi. depopulatus ſum autem & uidi poetica, conuenientia tamen breuianti orationi, ut ſanè & peccaui immutatione α, & interiectione β, quod β coordinari cū μ, non poſſit. Præterea in θι imperatiua & in ναι infinitiua indefiniti temporis, natura longam habent penultimam, cognoſce, dic, iudicare, molere, dicere. præter habentia ε quintæ coniugationis. pone. Sic & quæ fiunt per transformationem, audi, ſubi. atq; etiam ab audi, & ſubi. cæterum audi corripitur, & incita, & ueni. Verba tamen in ναι, & υναι, quæ quintæ ſunt, breui penulti. ſtare, coniungere, quemadmodum & ponere, & dare. Generaliter enim quintæ infinitiua præſentis temporis penultimam corripiunt. Eſſe uero tanq̃ diſſyllabum, diſſyllaba indefinitorum ſequens, longam habet penultimam. Præterea omne uerbum in μαι deſinens, ſi ante μ, ο habet penultimam corripit. præter ſubiunctiua, & omnino quod ante inflexiuū μ̄, non contrahitur, ο breue habet, uerberor, mus.

Accentus & tempus participiorum.

PArticipium autem poſtq̃ partim nominis eſt particeps, partim uerbi, cōmunia ſanè habet etiam multa, quæ de illis iam dicta ſunt. Proprium maxime huius eſt, corripi in genitiuo, ſi contractum non ſit, ut dicens, dicentis. & eundem habere & nominatiuum, & uocatiuum, uocéq; & tempore, & accentu. Hoc etiam commune cum participialibus nominibus, ardor. Cæterum, prompti, & mortui, & mortui, & gradientis, atq; alia huiuſmodi ſunt poetica. Etenim ante ω conſonantem elidentes, breuianteſq; penultimam. declinant incorrupte, promptus ſum, promptus, promptus, prōti. Vel dicendum, & à medio etiam p̃terito perfecto hæc formata eſſe. Corripticium enim medium. metui, metui. audiui, audiui, qui audiuit.

Præſens Futurum. Indefinitum primum.

Accentus fiunt participio quidem maſculino pre'ſentis, & futuri, & indefiniti primi in ω actiuorum, in eadem in qua & originali uerbo. uerbero, uerberans, uerberaturus qui uerberauit. præter tria, eo, uado, ſum. Horum enim participia ſunt iens, uadens, ens.

Pre'teritum perfectum. Indefinitum ſecundum.

Participio autem pre'teriti perfecti & ſecundi indefiniti in ultima, qui uerberauit, qui uerberauit acuta, & longa ult. Similiter autem & participio medij pre'teriti perfecti, & his que' à uerbis quinte' actiuis fiunt, ut ponens, ſtans. Verum in μνος omnia, antepenacuūtur. pre'terq̃ in ptō perfe. Penacuta enim ſunt & breui ulti. In εις uero acuuntur, & ſcribuntur per longam ει, pre'ter id, quod habente ῡ fit, iūgo, iungēs. in productam quidem.

& hoc

καὶ πρὸ τοῦ ἀφώνου ἀμετάβολον τὸ ρ. ἥμαρτον. ἔπαρθον, ἔδαρκον. ἔμαρτον. τὸ δὲ ἔπραθον, καὶ ἔδρακον, ποιητικά, συνῳδά μοί τοι γε τῷ βραχύνοντι λόγῳ, οἷον δὴ καὶ τὸ ἤμβροτον μεταβολῇ τοῦ α, καὶ ἐπενθέσει τοῦ β, διὰ τὸ ἀσύντακτον εἶναι τὸ μ. Ἔτι τὰ εἰς θι προστακτικά, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ἀορίστου ὄντα, φύσει μακρᾷ παραλήγει, γνῶθι, φᾶθι, κρῖναι, λεᾶναι, φᾶναι. πλὴν τῶν ἐ πεμπτοζύγων. θέτι. οὕτω δὲ καὶ τὰ κατὰ μεταπλασμόν. κλῦθι. δῦθι. καί τὰ ἀπὸ τοῦ κλύε, καὶ δύε. τὸ δὲ κέκλυθι βραχύνεται. Καὶ τὸ ὄρνιθι καὶ ἴθι. Τά γε μὴν εἰς αναι. καὶ υναι, τῶν πεμπτοζύγων, βραχυπαραληκτεῖ. ἱστάναι. ζωννύναι. καθάπερ καὶ τὸ τιθέναι καὶ διδόναι. Καθόλου δὲ οἱ τῆς πέμπτης ἀπαρέμφατοι ἐνεστῶτες, βραχυπαραληκτοῦσι. τὸ δὲ εἶναι, ἅτε δισύλλαβον, τοῖς δισυλλάβοις τῶν ἀορίστων ἀκολουθῆσαν, μακροπαραληκτεῖ. Ἔτι πᾶν ῥῆμα εἰς μαι λῆγον, εἰ πρὸ τοῦ μ τὸ ο ἔχει, βραχυπαραληκτεῖ πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν. καὶ ὅλως τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ ἀπαθές, ο βραχύ. τύπτομαι, τύπτομεν.

Τόνος καὶ χρόνος μετοχῆς.

μ Ἡ μετοχὴ δὲ ἐπειδὴ τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος μετέχει, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος, κοινὰ δὴ ἔχει καὶ τὰ πολλὰ τῶν περὶ ἐκείνων εἰρημένων. Ἴδιον δὲ μάλιστα ταύτης δὲ τὸ, συστέλλεσθαι ἐπὶ γενικῆς, ἀπαθῆ οὖσα. λέγων, λέγοντος. καὶ τὸ, τὴν αὐτὴν ἔχειν ὀνομαστικήν τι, καὶ κλητικὴν φωνῇ τε καὶ χρόνῳ, καὶ τόνῳ. τοῦτο δέ γε κοινὸν καὶ πρὸς τὰ μετοχικὰ ὀνόματα, καύσων. τὸ δὲ μεμαῶτος, καὶ τεθνεῶτος καὶ βεβαῶτος, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιητῶν. τὸ γὰρ πρὸ τοῦ ω σύμφωνον ἐξαίροντες, καὶ συστέλλοντες τὸ παραλῆγον, κλίνουσιν ἀσυστόλως. μέμηκα, μεμηκὼς, μεμαὼς, μεμαῶτος. ἢ ῥητέον καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου δὴ παρακειμένου ταῦτα ἐσχηματίσθαι. συσταλτικὸς γὰρ ὁ μέσος. δέδοικα, δέδια. ἤκουκα, ἤκοα, ὅθεν τὸ ἀκηκοώς.

Ἐνεστὼς μέλλων. Ἀόριστος πρῶτος.

Τόνος δὲ τῇ μὲν ἀρσενικῇ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος καὶ ἀορίστου πρώτου τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῷ ἀρχικῷ ῥήματι. τύπτω, ὁ τύπτων. ὁ τύψων, ὁ τύψας. πλὴν τριῶν. ἰῶ. κιῶ. ἐῶ. τούτων γὰρ αἱ μετοχαὶ ὀξυτονοῦνται, ἰών. κιών. ἐών.

Παρακείμενος. Ἀόριστος β'.

Τῇ δὲ τοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου, ἐπὶ τῆς ἐσχάτης. τετυφὼς τυπών, ὀξυτόνως, καὶ μακροκαταλήκτως. ὁμοίως δὲ καὶ τῇ τοῦ μέσου παρακειμένου καὶ τοῖς πεμπτοζύγων ἐνεργητικοῖς. τιθείς, ἱστάς. αἱ γε μὴν εἰς μενος πᾶσαι, προπαροξύνονται. πλὴν ἐπὶ τοῦ παρακειμένου, παροξυτόνως γὰρ καὶ βραχυκαταληκτοῦσιν. αἱ δὲ εἰς εις ὀξυτονοῦνται, καὶ μακρογραφοῦνται τῷ ει. πλὴν τῆς ἀπὸ τοῦ υ. ζεύγνυμι, ζευγνύς. μακροκαταληκτεῖ μέντοι

καὶ αὕτη. Καθόλου δὴ αἱ τῶν ἐνεργητικῶν μετοχαὶ γένους ὅσαι ἀρσενικοῦ μακροκαταληκτοῦσι, τύπτων, τύψας, τυπῶν, τετυφώς. Επικλινόμεναι δὲ τῷ γένει. ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα, τὸ τύπτον, ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττει τὸν τόνον, καὶ λήγει δὲ βραχεῖα τὸ θηλυκόν, παραλήγει μέν τοι μακρᾷ, πλὴν τὸν ἐς μένη. ἀνάπαλιν γὰρ τυπτομένη. καὶ παραλήγουσα δὲ μακρὰ ταῖς ἰδίοις ἀρσενικοῖς οἰκείως. ἢ ἐν τῷ αὐτῷ μακρῷ α, ἢ τῇ ου, ἢ τῇ ει. πλὴν τῆς τοῦ παρακειμένου. ἥδε γὰρ τῇ η, τετυφυῖα. ὅτι τὰ εἰς α καθαρὸν θηλυκὰ διφθογγοπαράληκτα, τῇ ἐκ τοῦ ι διφθόγγῳ παραλήγει. Δῆλον δ' ὅτι καὶ τὸ οὐδέτερον ἀεὶ βραχυκαταληκτεῖ. ἢ γὰρ εἰς ον προπαροξυτόνως, τυπτόμενον, ἢ εἰς ον, καὶ εἰς ον ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ ὀξυτόνως, ἀπαθὲς ὄν, οὔτε δὲ ληγούσης μακρᾶς προπαροξύνεται λέξις. καὶ πᾶσα μετοχὴ συστέλλεται ἐπὶ γενικῆς. τὸ δὲ ἑστὼς κατὰ συναίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἑσταός.

Τόνος καὶ χρόνος ἄρθρου.

Ἄρθρον δὲ τὸ μὲν ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον ἀνάγεται ἐπὶ τὰ τῶν ὀνομάτων τριτόκλιτα, κἀκείνοις ὁμοίως ἔχει τὸν χρόνον. ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς βραχύ, ἐπὶ δὲ γενικῆς καὶ δοτικῆς μακρόν. ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν. κἀπὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοίως ταῖς ἐκείνων καταλήξεσιν ἔχει. διὸ καὶ λέγεται, ὅτι καθόλου τὰ ἄρθρα τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν, καὶ τῆς εὐθείας τῶν δυικῶν, καὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν μακροκαταληκτεῖ. αἱ μέν τοι γε εὐθεῖαι καὶ αἰτιατικαὶ τῶν προτακτικῶν οὐκ ὀξυτονοῦνται, ὥστε τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ βαρύνονται, ὡς αἱ προθέσεις. καί τινες τῶν συνδέσμων. τὸ δὲ θηλυκὸν τοῖς δευτεροκλίτοις ἕπεται. καὶ τὰ μὲν προτακτικὰ ἢ συνδέσματα, ἢ τόνους ἐπιδέχεται. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καὶ συνδέσματα, καὶ τόνους. Πᾶν μὲν οὖν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται. τὸ δὲ τῆς κλητικῆς ὦ, οὐκ ἄρθρον. διὸ καὶ οὐδὲν ἄτοπον εἰ ψιλοῦται.

Τόνος καὶ χρόνος ἀντωνυμίας, α, προσώπου.

Ἀντωνυμία δέ, ἡ μὲν πρωτότυπος, ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου ἐνουολογουμένη τὸ ἑνικὸν μακροκαταληκτεῖ, καὶ ὀξύνεται. ἐπὶ γενικῆς δὲ περισπᾶται. Καὶ ἐπὶ δοτικῆς δὲ ὀξύνεται, καὶ μακρογραφεῖται τῇ οι, ἐμοί, ἐπὶ δὲ αἰτιατικῆς βραχυκαταληκτεῖ, καὶ ὀξύνεται. χρὴ δ' ἄρα τὸ ἐντελὲς ἐννοεῖν, ὥστε τό γε ἀρχικὸν ἀποβάλλουσα φωνῆεν, ἐγκλίνεται ὧδε. ἤκουσάς μου. ἔδωκάς μοι. εὐφρανάς με.

Εγκλινόμενα.

Καθόλου γάρ τοι τὰ ἐγκλινόμενα ἀποβάλλοντα τὸν ἑαυτῶν τόνον ἐφέλκεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἡγουμένην λέξιν, εἴτε μονοσύλλαβα εἴη, εἴτε δισύλλαβα, τὸ δὲ καὶ μοί τις οὐ δισύλλαβον ἕν, ἀλλὰ μονοσύλλαβα δύο. αἰεὶ γὰρ μία μόνη λέξις ἐγκλίνεται. δύο οὖν κἂν μονοσύλλαβα ὦσιν, οὐκ ἂν

sub uno tono inclinantur. sed prior quidem ab eo, qui est in priore praecedenti, secunda uero ab altero, qui post priorem ponitur. Omnino igitur primitiuorum singularia inclinantur, pre'ter nominatiuos. Pronominis autem prime' perso. dualia, longam quidem penulti. habent. breui uero finiunt per ι, nos, non contracta. In plurali communis quidem est cunctis casibus initialis η, & aspiratio. Breui autem desinit rectus quidem in ες, breuem etiam habens penulti. Verum actus in ας conuenit quintiflexis. Ceterum gtus nominibus in ων est similis, Datiuus autem longam habet ultimã per ι, atque anflectitur, quãq̃ gñaliter datiui ι sit breuis, neq; hic semper longa. unde neque semper circunflectitur, sed uel acuitur, uel penacuitur, ut sane & illud Sophoclis, sed nobis Aiax ubi est? Communia uero in pluralibus haec & pronomini secunde' perso ne' sunt, p̃ter q̃ quod initialis non est η, sed υ longa. Singularium uero rectus quidem per υ breue scribitur, & necessario acuitur, gtus uero anflectitur. Omnis enim genitiuus in longam desinens atque in longa habens tonum, anflectitur. Datiuus uero acuitur, et per longã scribitur, ita ut datiuus prime' persone'. Item & accusatiuus, & dualia, ut in pronomine prime'. Tertij uero singularis rectus finit breui. Datiuus autem per οι circunflexe. Item accusatiuus breui. Caeterum dualia & pluralia dualibus & plurali. priorum similia, p̃ter q̃ quod pluralium datiuus breui finit, & penultimat. Generaliter autem excidens ε à pronominibus breuis est. at ea que' proprij sunt iuris tertie', ipsum, ip̃m, breui ι.

Tonus & tempus p̃positionis.

P Raepositio uero omnis graui notatur, atque omnis finit breui, p̃ter in & ex, que' sane & ε dicitur, sequente consonante, ut, ε Ioue. Item omnis tenuatur, à uocali incipiens, exceptis sub & super. Pre'positionum uero dissyllabarum post nomina positarum accentus retrahitur apud poetas quidem omnium. ut Parnassum iuxta. & meis cum. Apud oratores uero de, solius: ut his de. Penacuuntur autem. quando pro uerbis ponuntur. ut apud. pro adest. Manifestum uero quod p̃positiones graui notatur ex hoc. In me. Si enim acueretur. transferretur super ε acutus: ut et in; hoc, septem. ast octauam.

Tonus & tempus aduerbij.

P Orrò aduerbia quandoquidem à nomine. & uerbo. & reliquis orationis partibus licet sumere. & formare. quemadmodum in libro de locis formatiuis dictum est prius. manifestũ est. quod similia originibus suis hñt & tempus. et spiritũ. nẽpe iuste, ut iustorum habet. & se'penumero.

ὑφ' ἑνὸς τόνου ἐγκλίνοιντο. ἀλλ' ἡ μὲν προτέρα ὑπὸ τοῦ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ἡγούμενον. ἡ δὲ δευτέρα ὑφ' ἑτέρου τῇ προτέρᾳ ἐπιτιθεμένου. Ὅλως μὲν τοίνυν τὰ τῶν πρωτοτύπων ἑνικὰ ἐγκλίνεται, πλὴν τῶν εὐθειῶν. Τῆς δὲ πρωτοπροσωπούσης τὰ δυϊκά, μακρᾷ μὲν παραλήγει. βραχείᾳ δὲ λήγει τῷ ι, νῶϊ, ἀπαθῆ ὄντα. ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ, κοινὸν μὲν ἁπασῶν, τῶν πτώσεων τὸ ἀρκτικὸν η, καὶ τὸ δασύνεσθαι. Βραχυκαταληκτεῖ δὲ ἡ μὲν εὐθεῖα, εἰς ες, βραχείᾳ ἔτι παραλήγουσα. Ἡ δὲ αἰτιατική, εὐλόγως εἰς ας, ὡς τὰ πεμπτόκλιτα. Καὶ ἡ γενικὴ δὲ τοῖς ὀνόμασιν ὁμοίως εἰς ων. Ἡ δὲ δοτικὴ μακροκαταληκτεῖ τῷ ι, καὶ περισπᾶται. καί τοι καθόλου τῆς δοτικῆς τὸ ι, βραχὺ ὄν. ἢ οὐδ' αὐταῦτα αἰεὶ μακρόν. οὐδ' αἰεὶ περισπώμενον ἀλλὰ ἢ ὀξύτονον ἢ παροξύτονον, οἷον δὴ καὶ τὸ σοφοκλέους. ἀλλ' ἡμὶν αἴας ποῦ ἐστιν. Κοινὰ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν ταῦτα καὶ τῆς δευτεροπροσωπούσης ἐστί, πλὴν ὅσον τὸ ἀρκτικὸν οὐκ η, ἀλλὰ υ μακρόν. Τῶν δὲ ἑνικῶν ἡ μὲν εὐθεῖα τῷ υ βραχυγραφεῖται, καὶ ἐξ ἀνάγκης ὀξύνεται. ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται. πᾶσα γὰρ γενικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τῆς μακρᾶς τονιζομένη, περισπᾶται. Ἡ δὲ δοτικὴ ὀξύνεται καὶ μακρογραφεῖται ὁμοίως τῇ πρωτοπροσώπῳ. Ἔτι καὶ ἡ αἰτιατική. Καὶ τὰ δυϊκά, ὡς ἐπὶ τῆς πρώτης. Τῆς δὲ τρίτης, ἡ μὲν τοῦ ἑνικοῦ εὐθεῖα τῷ βραχεῖ. Ἡ δοτικὴ δὲ τῇ οι περισπωμένως. Καὶ ἡ αἰτιατικὴ τῷ βραχεῖ. τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ τοῖς τῶν προτέρων ὁμοίως, πλὴν ὅσον ἡ τῶν πληθυντικῶν δοτικὴ βραχείᾳ λήγει καὶ παραλήγει. Καθόλου δὲ τὸ ἀποπίπτον ε τῶν ἀντωνυμιῶν βραχεῖ, καὶ τὰ μοναδικὰ δὲ τοῦ τρίτου. νίν. μίν. βραχεῖ τῷ ι.

Τόνος καὶ χρόνος προθέσεως.

π Ρόθεσις δὲ πᾶσα βαρύνεται. καὶ πᾶσα βραχυκαταληκτεῖ. πλὴν τῆς εἰς, καὶ ἐξ, ἣ δὴ καὶ ἐκ λέγεται ἑπομένου συμφώνου, ἐκ δός. καὶ πᾶσα δὲ ψιλοῦται. ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, πλὴν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπέρ. τῶν μέντοι γε δισυλλάβων μετὰ τὰ ὀνόματα τιθεμένων, ὁ τόνος ἀναβιβάζεται. ποιηταῖς μὲν πασῶν. παρνασὸν κάτα. καὶ ἐμῶν μέτα. λογογράφοις δέ, τῆς περί, μόνης, τούτων πέρι. παροξύνονται δὲ καὶ ὅτε ἀντὶ ῥημάτων κεῖνται. ὡς ἡ πάρα, ἀντὶ τοῦ πάρεστι. Δῆλον δὲ τό, τὰς προθέσεις βαρύνεσθαι ἐκ τοῦ ἐπ' ἐμοί. εἰ γὰρ ὀξυτονεῖτο, μετεφέρετ' ἂν ἐπὶ τὸ ε ἡ ὀξεῖα. ὥσπερ κἀπὶ τοῦ, ἔπτ' ἀτὰρ ὀγδοάτην.

Τόνος καὶ χρόνος ἐπιρρήματος.

Α δὲ ἐπιρρήματα, ἐπεὶ δὴ ἀπὸ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, καὶ τῶν λοι-
τ πῶν τοῦ λόγου μερῶν ἐστὶ λαβεῖν τε, καὶ σχηματίσαι, καθάπερ ἐν τῷ περὶ τόνων σχηματιστικῶν εἴρηται πρότερον, δῆλον, ὅτι καὶ ὁμοίως ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἕξει τὸν χρόνον, καὶ τὸ τόνωμα. οἷον τὸ δικαίως ὡς τὸ δικαίων

& sæpenumero, ut multæ. Nonnulla tamen etiam diuersa esse nihil uetat, ut in his quidem, tria & ternio ī est breuis, in ter uero lōga. Est enim, ubi uariet deductio, ueluti sanè, & in spiritu. Etenim hoc aduerbium. simul a spiratur, unà uero tenuatur. Seruant igitur nonnulla in eadem, ut quæ uocantur mediocritatis. pulchrorum, chre, honestorum, este. & datiuis simi lia & genitiuis, cōmuni, cōiter. æqualis, æque. & oīno ea quæ uocātur simi lia noībus. Præterea in θεν, ut supra, desuper, ubi, unde, alicunde tñ acute, differentiæ gratia indefiniti. Circūflectuntur uero & quæ diphthongo de finunt, habente υ subiunctiuum, bene, propè, simul. Omnis enim diphthongus finalis in υ terminans, & in se ipsa habens tonum, circumflectitur. præter tria, ecce, heu, non, acuta. Item monosyllaba interrogatiua circumflectuntur, ubi quomodo. Et per υ desinentia, nunc, gry. Longum enim nunc aduerbialiter. breue uero coniunctionaliter, unde igitur. acute autem & si & næ. Quibus si addatur θε, ut utinam. & χι, ut certe, non mutatur in circumflexum acutus. Vniuersaliter enim casus non recipientium extensiones, non uariant acutum tonum. At uero utinam antepenacute, & ulterius ut ex trochaico composita.

Tonus & tempus Cōiunctionis.

CONiunctionum uero, copulatiuæ quidem acuuntur. præter siue. Acutus tamen consequens, uertitur in grauem. Penacuuntur uero & causales (quatenus autem, & ideo, sunt pares duæ) & breuem habent ultimam. pter quomodo. Acuuntur uero & disiunctiuæ. pter siue. Circumflectitur quidem coniunctio ἆρα dubitatiue accepta, penacuitur uero collectiue. Vel autem disiunctiua aut declaratiua, tenui notatur atq; acuitur. affirmatiua uero tenuatur & circumflectitur. Cæterum localis aut articularis: aut similitudinaria: aspiratur atque anflectitur. Generaliter autem coniunctiones omnes tenuantur. præter causales. Acuuntur uero subcontinuatiue. uelut: quoniam: quandoquidem. atq; extensæ cum περ, in eadem seruant acutum tonum, quandoquidem. Acuta autem & sed & atqui: nisi fortasse: sed non debet acui: sed grauari: dixerit quis: ut & quasdam ex alijs coniunctionibus. Non enim seruant accentum transpositum: qualiter & de præpositionibus dictum est. Sed aduersatiuæ penacuuntur similiter: tñ. Sic igitur de accentu & tēpore, ac ita. ut qui plura quædam memoria tenent, addere & ipsi recte possint.

De Spiritu.

DE spiritu autem communiter consideremus sic. A. A. ante seipsum tenuatur. etiam ante ε præter ἄρ in quibus ε sequitur mollis, similiter

uero

καὶ τὸ πολλάκις, ὡς τὸ πολλά. ἔνια μέντοι καὶ διαφέρειν οὐδὲν κωλύει. οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ τρία καὶ τριάς. τὸ ι βραχύ. ἐπὶ δὲ τοῦ τρεῖς, μακρόν. μεταβλητικὸν γάρ ἐστιν ἡ παραγωγή, οἷον δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιρρήματος. τὸ μὲν γὰρ ἅμα δασύνεται. τὸ δὲ ἄμυδις ψιλοῦται. σώζει μὲν οὖν ἔνια ἐπὶ τῆς αὐτῆς, οἷον τὰ καλούμενα μεσότητος. καλῶν, καλῶς. τιμίων, τιμίως. καὶ τὰ δοτικοφανῆ, καὶ τὰ γενικοφανῆ. κοινῇ, κοινῇ. ἴσης. ἐπίσης. καὶ ὅλως τὰ καλούμενα ἂν ὁμοιονόματα. Ἔτι τὰ εἰς θεν, ἄνω, ἄνωθεν. ποῦ, πόθεν. ποθὲν μέντοι ὀξυτόνως, διαφορᾶς χάριν τοῦ ἀορίστου. περισπᾶται δὲ καὶ ὅσα διφθόγγῳ λήγει ἐχούσῃ τὸ υ ὑποτακτικόν. δεῦ. ἀγχοῦ. ὁμοῦ. πᾶσα γὰρ δίφθογγος τελικὴ εἰς υ λήγουσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. πλὴν τριῶν. ἰδού. ἰού. οὐ. ὀξυτονουμένων. ἔτι τὰ μονοσύλλαβα τῶν πευστικῶν περισπᾶται. ποῦ. πῶς. Καὶ τὰ τῷ υ λήγοντα. νῦν. γρῦ. μακρὸν γὰρ τὸ νῦν ἐπιρρηματικῶς, βραχὺ δὲ συνδεσμικῶς, ὅθεν τὸ τοίνυν. ὀξυτόνως δὲ καὶ τὸ αἰ, καὶ ναί. οἷς καὶ ἐπεκτεινομένοις τῷ θε: οἷον αἴθε. καὶ τῷ χι, ναίχι, ὃ τρέπεται εἰς περισπωμένην ἡ ὀξεῖα. καθόλου γὰρ τῶν ἀτόπων αἱ ἐπεκτάσεις, οὐ τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν. Τὸ δὲ ὄφελον προπαροξυτόνως καὶ τὸ ἐπέκεινα, ὡς ἐκ τροχαϊκοῦ σύνθετα.

Τόνος καὶ χρόνος συνδέσμου.

Τῶν δὲ συνδέσμων, οἱ μὲν συμπλεκτικοὶ ὀξυτονοῦνται, πλὴν τοῦ ἤτοι. ἡ μέντοι γε ὀξεῖα συνεπομένη τρέπεται εἰς βαρεῖαν. παροξυτονοῦνται δὲ καὶ οἱ αἰτιατικοί. τὸ δὲ καθ' ὅ, καὶ δι' ὅ, μέρη δύο, καὶ βραχυκαταληκτοῦσι δέ, πλὴν τοῦ ὅπως. ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ διαζευκτικοί, πλὴν τοῦ ἤτοι. Καὶ προπερισπᾶται μὲν ὁ ἆρα ἀπορρηματικῶς, παροξύνεται δὲ συλλογιστικῶς. Τὸ δὲ ἤ διαζευκτικὸν μὲν ὄν, ἢ διασαφητικὸν ψιλοῦται, καὶ ὀξύνεται, βεβαιωτικὸν δὲ ψιλοῦται, καὶ περισπᾶται. τοπικὸν δὲ ὄν, ἢ ἐρωτικόν, ἢ ὁμοιωματικὸν δασύνεται καὶ περισπᾶται. Καθόλου δὲ οἱ σύνδεσμοι πάντες ψιλοῦνται, πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν. Ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ παρασυναπτικοί. ἐπεί. ἐπειδή. καὶ ἐπεκτεινόμενοι τῷ περ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν. ἐπειδήπερ. ὀξύνονται δὲ καὶ ὁ ἀλλὰ καὶ ὁ ἀλλαμήν, εἰ μὴ ἴσως τὸ ἀλλὰ οὐκ ὀξυτονεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνεσθαι λέγοι τις, ὡς καί τινας τῶν ἄλλων συνδέσμων. οὐ γὰρ σώζει τὸν τόνον μετατιθέμενον. οἷόν τι καὶ περὶ τῶν προθέσεων εἴρηται. οἱ γε μὴν ἐναντιωματικοὶ παροξύνονται ὁμοίως. ἔμπης. οὕτω μὲν οὖν περὶ τόνου καὶ χρόνου. καὶ μὴν δὴ καὶ πλείω ἄττα ἐνθυμηθέντας προσθεῖναι δεῖ ἂν ἔχῃ.

Περὶ ἐπιρρήματος.

π Ερὶ δὲ ἐπιρρήματος κοινῇ θεωρῶμεν ὧδε. Α. Τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται. ἔτι πρὸ τοῦ β. πλὴν ἐφ' ὧν τὸ ρ ἕπεται. ἁβρός. ὡσαύτως

δὲ καὶ τὰ ἄλλα. πλὴν τοῦ στερητικοῦ. ἁβροτάζειν. ἄβρομος. ἔτι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ ἁγνὸς καὶ τῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἅγιος. ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ ἁδρὸς, καὶ ἅδης. ἔτι πρὸ τοῦ ε, καὶ πλὴν τοῦ ζ, ἅζειν, τὸ σέβειν. ἔτι πρὸ τοῦ η, καὶ θ, καὶ ι, καὶ κ, καὶ λ. πλὴν τοῦ ἅλεσθαι, καὶ ἅλς, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. ἑπομένου μέντοι συμφώνου τῆς πρώτης, ἢ τῆς δευτέρας, ἢ τῆς τρίτης συζυγίας, ἀεὶ ψιλοῦται. ἀλφιός. ἀλκυών. ἔτι πρὸ τοῦ μ. ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἅμα καὶ τῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἅμιλλα. ἅμα. ἁμαρτία. ἔτι πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἁνδάνω. ἔτι πρὸ τοῦ ξ, καὶ ο, καὶ ω, καὶ π. πλὴν τοῦ ἅπας, ἁπλοῦς ἅπτω. ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ἅρκυς, καὶ ἐφ᾽ ὧν τὸ μ, ἢ τὸ π, ἕπεται. ἅρμα, ἁρπαγα. ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἅσσα, σημαντικοῦ ἅπερ. ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ἅττα, ἅπερ. ἔτι πρὸ τοῦ υ, καὶ φ, πλὴν τοῦ ἁφή. ἔτι πρὸ τοῦ χ, καὶ ψ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ἅπτω, ἁψὶς, ἁψίκορος. καθόλου δὲ τὸ α στερητικὸν ὄν, ἢ ἐπιτατικὸν ἢ μειωτικὸν, ἢ φαύλου, ἢ ὀλίγου, ἢ τὸ ὁμοῦ ἢ τοῦ ἴσου σημαντικὸν, ἢ πλεονάζον, ψιλοῦται. ἄκλιτον. ἀχανές. ἀκόλουθον. ἄριθμον. ἀτάλαντον. ἀμαθές. ἄσταχυς. ἀθροιστικὸν δὲ δασύνεται ἀεί. ἐξαιρείσθω τῶν στερητικῶν ἅλυσις. καὶ ἅδης.

E. Τὸ ε πρὸ μὲν τοῦ α, δασύνεται. πλὴν τοῦ ἔαρ, ἐάν, ἐαλέναι. πρὸ δὲ τοῦ β, ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ δ, ἢ τὸ ρ, ἕπεται. ἕβδομος. ἑβραῖος. ἔτι πρὸ τοῦ γ, καὶ δ. πλὴν τοῦ ἕδος. ἕδρα. ἕδνα. ἑδεῖται, ὅθεν τὸ καθεδεῖται. ἔτι πρὸ ἑαυτοῦ. πλὴν τοῦ ἕερσα. ἔτι πρὸ τοῦ ζ. πλὴν τοῦ ἕζω. ὅθεν τὸ καθέζομαι. πρὸ δὲ τοῦ η δασύνεται πλὴν τοῦ ἑλω, καὶ ἑλωὸς ποταμός. πρὸ δὲ τοῦ θ, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕθεν. πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνεται. εἰ μὴ τῆς λέξεως ἐκπίπτει. ὡς ἐπὶ τοῦ ἐκεῖνος κεῖνος, καὶ πλὴν τῆς ἐκ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. ἐξαιρείσθω καὶ τὸ ἑκυρός. ἐκεχειρία. πρὸ δὲ τοῦ λ, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἑλλω, ἕλος, ἕλιξ, ἕλμινς. ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ἑμύς. ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ἕνεκα. ἕν, καὶ οἱ οὖν. πρὸ δὲ τοῦ ξ, δασύνεται. πλὴν τῆς ἐξ. καὶ τῶν ἐκ ταύτης. ἔτι πρὸ τοῦ ο. πλὴν τοῦ ἑόν, καὶ τῆς ἐκκλίσεως. πρὸ δὲ τοῦ π, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕπω, ἑπτά. ἔτι πρὸ τοῦ ρ, εἰ μὴ τὸ δ, ἢ κ, ἢ μ, ἢ π, ἢ σ. ἕπεται. ἕρδειν. ἕρκος. ἕρπειν. ἑρμῆς. ἕρσα. ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἑστιῶ. ἕστηκα, ἑστία. ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν ἕτοιμος. ἕτερος. ἑταῖρος. ἔτι πρὸ τοῦ υ, καὶ φ. πλὴν τοῦ ἑφθός. ἔτι πρὸ τοῦ χ. πρὸ δὲ τοῦ ψ, δασύνεται. καὶ πρὸ τοῦ ω. πλὴν τοῦ ἔω, ὅθεν τὸ εἰμί, καὶ ἐῶ. Καθόλου δὲ τὸ ε ἐκ κλίσεως, εἴτ᾽ οὖν αὐξήσεως ὄν, ψιλοῦται. ἔλεγον. ἔγραφον. ἔτι ψιλουμέναις μὲν λέξεσιν ἐπιπλεονάζον, μεταλαμβάνει τοῦ ψιλοῦ πνεύματος, δασυνομέναις δὲ τοῦ δασέος, ἑωνημένος, ἑώρων. ἔτι δασυνόμενον ἦν τὸ υ, προσλαβὸν ἀποσφθογγωθῇ, ψιλοῦται, ἔκηλος εὔκηλος. ἕωλον. εὔωλον. ἔτι κατὰ τοὺς παρῳχημένους προσερχόμενοι καὶ ἀποπίπτον, ψιλοῦται. ἔτυπτον. τύπτε γάρ.

H. Τὸ η πρὸ τοῦ α ἀπὸ κλίσεώς τέ ἐστι καὶ ψιλοῦται. πρὸ δὲ τοῦ β μὲν δασύνεται, καὶ πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ ἠγάθεος. ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν ἠδὺν ἔθνος, καὶ ἤδη, καὶ ἦδος. πρὸ δὲ τοῦ ε, ψιλοῦται. ἠετίων. ἠέλιος.

At ante ζ, & à declinatione est semper, & spiritum habet uerbi, ut ueneror, uenerabar. Verum ante θ tenuatur semper, & ante ι. Ante uero κ aspiratur, præter indomitus. Præterea ante λ tenuatur, præter sol, clauus, ætas. Rursum ante μ aspiratur, pter dies, & quando, arenosus, dico, flectere. Cæterum ante ν tenuatur. pter quando, & quæ ex eo. Ante uero ξ in ueniam futuro solo aspiratur. ante autem ο, & ω, tenuatur, aurora, Eoneus. Item ante π, iecur. Ante uero ρ, aspiratur, quãdo in syll. sit natura longa, ut Iuno, heros. nã in breui tenuatur, senecio, Eridanus, sensim. Præterea añ σ aspiratur, quietus, Hesiodus, Ante τ autem tenuatur, pter uinci. Etiã añ υ, bonus. Item ante φ, aspiratur, uulcanus. Ante uero χ tenuatur, sonus. sed, ubi, per extensionem est. Cæterum ante ψ aspiratur, ut quod ex decli. uerbi accendo est. Gñaliter uero quod ex augumẽto est, spiritũ habet uerbi, uereor uerebar, eligo eligebam. pterea in trochaica dictione tenuatur. pter clauus, & iecur. Ι. Ι ante α, β & γ, tenuatur, & ante δ, nisi ρ sequatur, ut sudor, firmo, sciens. Ante ε autẽ aspiratur. pter sacrum, & ante ζ, constituo. Ante uero η tenuatur. pter mitto. i. iacio. Item ante θ, & κ, pter uenio, supplex, peruenio. Item ante λ. præter propitius & hilaris. Item ante μ, consonante sequente, imber. uocali uero, non. ut desiderium. præter uadimus. Item ante ν. præter ut. Etiam ante ξ, ut uiscum. Item ante ο, ω. rubigo iens. Item ante π simplex. præter uolare. Rursum ante ρ, & ante σ. præter testis narratio, tela, sto. Porrò ante τ & υ & φ & χ & ψ, tenuatur. Ο. Ο ante α & β, & γ & δ, tenuatur. præter uia, & hic, & istic. Præterea ante ε, ζ, θ. præter unde, & ubi. Rursum ante κ & λ. præter pila, tractus, nauis oneraria, totus. Et ante μ. præter simul, & quæ ab hoc. Item ante ν in plusquamsyllabicis, unguis, per somniũ. Item añ ξ & π, demptis his, in quibus sequitur λ. demptis item & relatiuis. Item ante ρ. præter uideo finis, & hæc in quibus κ uel μ sequitur. Rursum ante σ in plusquamsyllabicis. præter quantus, & sanctus. Præterea ante τ. præter q., quando, cui. Cæterum ante φ, χ, ψ, ω. Ante π uero sequente λ, aspiratur, ungula, scutum. & in relatiuis; qualis, quando, ubi, quantus, quomodo uter. Etiam ante ρ, κ uel μ sequente, ut iusiurandum; similis. Ante ν uero & σ aspiratur, in quem & quis monosyllabis. Generaliter uero quod abundat dictionibus à consonante incipientibus tenuatur, ut potens. & ante aspiratum, si assumpserit υ tenuatur, finis, finis. Ω. Ω in dictionibus plusquamsyllabicis tenuatur, præter uideo, hora, deficio. cui uero articulus additur, aspiratur. & cui proprio. O uero aduerbium uocandi tenuatur, ut dictum est. Υ. Υ ubi dictionem incipit. aspiratur,

quemadmodum

πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἀπὸ ἡλιστικῶς τε ἐστὶν ἀεί, καὶ τὸ σύνθυμα ἴσχει τοῦ ῥήματος. ἅζομαι ἡζόμην. πρὸ δὲ τοῦ θ ψιλοῦται ἀεί, καὶ πρὸ τοῦ ι. πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνεται. πλὴν τοῦ ἠκέστης. ἔτι πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἥλιος. ἧλος. ἡλικία. πρὸ δὲ τοῦ μ δασύνεται. πλὴν τοῦ ἦμαρ, καὶ ἦμος, ἠμαθόεις, ἠμί, ἠμύειν. πρὸ δὲ τοῦ ν ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἡνίκα καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. πρὸ δὲ τοῦ ξ, ἐπὶ τοῦ ἥξω μέλλοντος μόνου δασύνεται. πρὸ δὲ τοῦ ο, ω ψιλοῦται. ἠώς, ἠονδύς. ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν ἧπαρ. πρὸ δὲ τοῦ ρ δασύνεται φύσει μακροῦ συλλαβιζομένου. ἥρα, ἥρως. βραχεία δὲ ψιλοῦται. ἠριγέρων. ἠριδανός. ἤρεμα. ἔτι πρὸ τοῦ σ δασύνεται. ἥσυχος. ἡσίοδος. πρὸ δὲ τοῦ τ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἡττᾶσθαι. ἔτι πρὸ τοῦ υ, ἠΰς. ἔτι πρὸ τοῦ φ δασύνεται. ἥφαιστος. πρὸ δὲ τοῦ χ ψιλοῦται, ἦχος. τὸ δὲ ἧχι κατ᾽ ἐπέκτασιν. πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται, ὡς ἐκκλίσεως ὂν τοῦ ἅπτω. καθόλου δὲ ἐξ αὐξήσεως ὄν, τὸ σύνθυμα ἔχει τοῦ ῥήματος. αἰδοῦμαι. ᾐδούμην. αἱροῦμαι, ᾑρούμην. ἔτι ἐν ἀρχαϊκῇ λέξει ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἧλος. καὶ ἧπαρ. Ι. τὸ ι, πρὸ τοῦ α, β, καὶ γ ψιλοῦται. καὶ πρὸ τοῦ δ, εἰ μὴ τὸ ρ ἕποιτο. ἱδρώς, ἱδρύω. πλὴν τοῦ ἴδρις. πρὸ δὲ τοῦ ε δασύνεται. ἱερόν. καὶ πρὸ τοῦ ζ, ἵζω. πρὸ δὲ τοῦ η ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἵημι, τὸ βάλλω. ἔτι πρὸ τοῦ θ. καὶ κ. πλὴν τοῦ ἵκω, ἱκέτης, ἱκάνω. ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ ἵλεως, καὶ ἱλαρός. ἔτι πρὸ τοῦ μ, συμφώνου ἑπομένου. ἴμβρος. φωνήεντος δέ, ἵμερος. πλὴν τοῦ ἵεμαι. ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ἵνα. ἔτι πρὸ τοῦ ξ, ἰξός. ἔτι πρὸ τοῦ ο, ω. ἰός, ἰών. ἔτι πρὸ τοῦ π ἑνὸς ὄντος. πλὴν τοῦ ἵπτασθαι. ἔτι πρὸ τοῦ ρ, καὶ πρὸ τοῦ σ πλὴν τοῦ ἵστωρ, ἱστορία, ἱστός. ἵστημι. ἔτι πρὸ τοῦ τ, καὶ υ, καὶ φ, καὶ χ, καὶ ψ. Ο. τὸ ο πρὸ τοῦ α, καὶ β, καὶ γ, καὶ δ, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὁδός, καὶ ὅδε, καὶ ὁδεῖνα. ἔτι πρὸ τοῦ ε, ζ, θ. πλὴν τοῦ ὅθεν, καὶ ὅθι. ἔτι πρὸ τοῦ κ, λ. πλὴν τοῦ ὅλμος. ὁλκή. ὁλκάς. ὅλος. ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ὁμοῦ, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. ἔτι πρὸ τοῦ ν. ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ὄνυξ. ὄναρ. ἔτι πρὸ τοῦ ξ. καὶ π. πλὴν ἐφ᾽ ὧν ἕπεται τὸ λ, καὶ πλὴν τῶν ἀναφορικῶν. ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ὁρῶ, ὅρος. καὶ ἐφ᾽ ὧν τὸ κ, ἢ τὸ μ, ἕπεται. ἔτι πρὸ τοῦ σ ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. πλὴν τοῦ ὅσος, καὶ ὅσιος. ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τῶν ὅτι. ὅτε. ὅτῳ. ἔτι πρὸ τοῦ φ, χ, ψ, ω. πρὸ δὲ τοῦ π, ἑπομένου λ, δασύνεται. ὁπλή. ὅπλον. καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορικῶν. ὁποῖος. ὁπότε. ὅπου. ὁπόσος. ὅπως. ὁπότερον. ἔτι πρὸ τοῦ ρ, κ, ἢ μ, ἑπομένου. ὅρκος. ὁρμός. καὶ πρὸ τοῦ ν δὲ καὶ σ, δασύνεται ἐπὶ τοῦ, ὅν καὶ ὅς, μονοσυλλάβων. καθόλου δὲ πλεονάζον τοῖς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένοις, ψιλοῦται. ὄβριμος, καὶ προσδασυνόμενον ἢν προσλάβῃ τὸ υ. ψιλοῦται. ὄρος. οὖρος. Ω. τὸ ω ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὁρῶ. ὥρα, ὡρακιῶ. τὸ δὲ ἄρθρον δασύνεται. καὶ ὧ ἰδίῳ. ὦ δὲ ἐπίρρημα κλητικόν, ψιλοῦται ὡς εἴρηται. Υ. τὸ υ, πάσης λέξεως ἀρχὸν δασύνεται.

ὥσπερ τῶν συμφώνων τὸ ρ, ῥώμη, ῥῆμα, ῥεῖν. Δασύνεται δὲ τὸ ρ, καὶ ἐὰν διττὸν γένηται ἐν μέσῳ λέξεως, οὐκ ἄμφω μέντοι, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται, ῥῆμα. ἐπίῤῥημα. Κοινὰ δὲ καὶ περὶ τὰς διφθόγγους, οἷον ἡ αι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν, ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ μ ἕποιτο. αἷμα. πλὴν τοῦ αἱροῦμαι. ἔτι ἡ αυ ψιλοῦται. πλὴν ἐπὶ τοῦ αὕτη. ἔτι ἡ ει. πλὴν ἐπὶ τοῦ εἱρκτή. εἵλεως. εἱρμός. εἵλισσω. εἷμαι. εἷς. ἔτι ἡ ευ. πλὴν τοῦ εὕδειν. εὕδειν. εὑρίσκειν. ἔτι ἡ οι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν. πλὴν τοῦ οἷμος ὁδὸς, καὶ οἷος. ἔτι ἡ ου. πλὴν οὗτος. οὕνεκα, καὶ τῶν μονοσυλλάβων. οὗ. οὗς. οὕτω μὲν γίνεται ταῦτα.

Περὶ ὀρθογραφίας.

Τίνα δὲ τισὶ γραπτέον, φωνήεσι καὶ διφθόγγοις. οἷον τίνα μὲν τῷ μικρῷ ο. τίνα δὲ τῷ μεγάλῳ, καὶ τίνα μὲν τῷ ε. τίνα δὲ τῷ η, ἢ τῇ αι, καὶ τίνα μὲν τῷ υ, τίνα δὲ τῇ οι. καὶ τίνα μὲν τῷ ι, τίνα δὲ τῇ ει. τῇ μὲν παραδόσει πείθω, τῇ δὲ ἐτυμολογίᾳ ληπτέον, οἷον, τοῦ ἤπειρος τὸ μὲν ο, ἐκ παραδόσεως μικρόν. τὸ δὲ η, καὶ ει, διὰ ἐτυμολογίας, ὅτι ἀπὸ τοῦ α καὶ πέρας. ἄπειρος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ προσλήψει τοῦ ι, ἤπειρος. Ὥστε σκεπτέον ὅπως τὰ σύνθετα ἔχει, καὶ ὅλως παράγωγα. οὐ μόνον ὅτι πολλὰ ἡ σύνθεσις μεταβάλλει καὶ ὅλως ἡ παραγωγή. οἷον ὄνομα. ἀντωνυμία. ὄρος, ἀκρώρεια. πείθω πιθανός. λείβω. λοιβή. λιβάς. ἀλλὰ καὶ ὅτι διαφόρως τῆς συνθέσεως γιγνομένης, διαφόρως ἂν καὶ ὀρθογραφοῖτο τὰ μέσα. τῶν γάρ τοι συνθέτων τὰ μὲν ἐκ δυοῖν τελείων. χειρίσοφος. τὰ δὲ ἐκ δυοῖν ἀπολειπόντων. σοφοκλῆς. τὰ δὲ ἐξ ἀπολείποντος καὶ τελείου. φιλόδημος. τὰ δὲ ἀνάπαλιν περικλῆς. ὥστε καὶ συμβαίνει διὰ τὸ πολὺ τῆς φωνῆς σύνθετον, καὶ παράγωγον, ἐτυμολογικὸν δεῖν εἶναι τὸν μέλλοντα τελέως ὀρθογραφεῖν. Δι' ἀκριβείας δὲ περὶ ἐτυμολογίας εἰπεῖν καὶ περὶ ἀφαιρέσεως, καὶ προλήψεως, καὶ ὅλως μεταβολῆς, οὐ τοῦ παρόντος σκοποῦ.

Η τῶν φωνηέντων τροπή, τετραχῶς.

Λανθάνειν μέντοι οὐ δ' ἐνθαῦθα χρή, ὅτι τῶν φωνηέντων ἡ τροπὴ τετραχῶς. ἢ γὰρ τὸ βραχὺ τρέπεται εἰς βραχύ, μενόλαος. μενέλαος. ἢ τὸ μακρὸν εἰς μακρόν. πυθαγόρας, πυθαγόρης. ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρόν. ἔρως, ἥρως. ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχύ. λαός, λεώς. Πάμπολλα δὲ παρὰ τὴν κλίσιν ἐστὶν ὀρθογραφεῖν. οἷον θέωνι μὲν τῷ μεγάλῳ. μέμνονι δὲ τῷ μακρῷ. ἄμφω δὲ τῷ ι. ὅτι πᾶσα δοτικὴ τῷ ι, ἤτοι ἐκφωνουμένῳ, ἢ μή. ἀλλ' ἐν διφθόγγῳ ὡς ἐπὶ τῶν ἰσοσυλλάβων, πέρσῃ, καλῷ. Ἔτι τύψω, ἔτυψα, τῷ υ. ὅτι τύπτω. οὕτω καὶ ἔμεινα, τῇ ει, ὅτι ἀπὸ τοῦ μενῶ διφθογγοῦται ταύτῃ συμβαίνει. Εἰ δ' ἂν καὶ ἀναλογίᾳ θεωροῦντι ὀρθογραφεῖν, οἷον εἰ τὸ ταχεῖα τῇ διφθόγγῳ,

ὅτι καὶ

quia & tarda. Nam quemadmodum *à citi cita formatur, sic & à tardi tarda.* Et *per literarum cognitionem, nempe ut iustus per* αι *scribitur, sic & iusta, & iustum, & iustitia, & iustificans.* Considerandum *itaq; & si per synæresin, & omnino si per affectū, ut placenta diphthongo: quia dictionis placenta* ο *&* ι *sunt contracta.* Et *si ex idiomate detur quoq; pacto conuenire, ut nos per* υ *scribendum: quia nos* Dores *dicunt. & formica, quod formica.* Q*uæ enim illi per* α, *nos per* υ *scribimus.* Q*ualitas igitur fuerit dictionis etiam orthographia circa oppositas literas.* Sunt *autem initialiumq; & finalium multæ ex traditione.* Et *initialium quidem recta scriptura ex post dicendis communibus sumenda est.* V*erum finalium, & mediarum licet quidem ex formatiuis locis, atq; ex nunc dictis nonnullas exigere.* Etenī ο *&* ι *rationis sunt ancipitis.* At *seorsum, & amplius ex his.*

Finales, quæq; per H.

Fiunt *quidem in* η, *nomina in* η *desinentia fœminina, uirtus. nomina etiam in* ης *uel parisyllabice declinata, uel per* ους, *uel per* τ, Demosthenes, Chryses, Laches. Item ι ης *præter manus, pediculus,* Ir glos, *sapphyrus per* ει, Rursum *in* ην *non bitermina, quanq; non omnia.* Phorcyn *enim, & turris per* υ. Bitermina *autem per* ι, *delphin, delphis, radius, & radius. nasus, & nasus. littus, & littus.* Præterea *in* ηξ *dorice in* αξ *prolata, formica, ferula.* Item *quæ ex percutio, stimulus.* ι *autem & bitermina, ut dictum est, & in* υ *neutra, præter urbs, genu, ouile, hasta. & ea quæ ab masculinis in* υς, *hæc enim per* υ. Præterea *in* ις *per* δ *declinata, uel per* ο, *ut plurimum,* Paris, *auis. Si uero per* ντ *flectantur, per* ει *diphthongum scribuntur, uenustus splendidus.* Rursum *ex desinentibus in consonantem duplicem lubricus.*

Quæ per Y.

In υ *uero & prædicta neutra, & quæcunq; masculina, quæ trium sunt generum, non eiusdem uocis habent fœminina. iucundus, da, dum.* Item *monosyllaba, mus, quercus, sus.* Præterea *in* υς *fœminina acuta ut in plurimū. pter patronymica & diminutiua, hæc enim per* ι. Rursum *ex desinentibus in consonantem duplicem,* Tyrins. Item *spica, securis, botrus, cubitus, anguilla.* Item *in* ξ *monosyllaba, ut styx, phryx. pter dos per* οι. Et *plusq; syllabica. præter phœnix, calix, cicada.*

Quę per AI.

In αι *uero quę in* αις *desinunt unius gen. uel nō triū, cōuiuiū, pasta, puer & quę in* αιξ, *mulier, capra. dēptis quę sunt à pario, pulchre pariēs, partui propiqua. & pter sex.* Per ψ *āt dipht. nulla in eadem syll. desinit.* In ο *uero paruū tertię inflexiōis oīa, sanctus, ctū.* Cęterū *in* ω *magnū &* ων *mascu. & fœminina*

ὅτι καὶ τὸ βραδέα. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ταχέος ταχεῖα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ βραδέος βραδεῖα. Ἔτι συστοιχεία. ὡς γὰρ τὸ δίκαιος τῇ αι, οὕτω καὶ τὸ δικαία, καὶ δίκαιον, καὶ δικαιοσύνη, καὶ δικαιοῦν. Σκεπτέον δὲ καὶ εἰ διὰ συναίρεσιν, καὶ ὅλως εἰ διὰ πάθος. οἷον φθοῖς τῇ διφθόγγῳ, ὅτι τοῦ φθόϊς, τὸ ο. καὶ ι συνῄρηται. καὶ εἰ ἀπὸ διαλέκτου εἴη πως συνιοῦσαι. οἷον τὸ ἡμεῖς, η γραπτέον. ὅτι ἄμμες οἱ δωριεῖς λέγουσιν, καὶ τὸ μύρμηξ, ὅτι μύρμαξ. ἃ γὰρ ἐκεῖνοι τῷ α, ἡμεῖς τῷ η. ποιότης μὲν οὖν ἂν εἴη λέξεως καὶ ἡ ὀρθογραφία περὶ τὰ ἀντιστοιχοῦντα. ἔστι δὲ τῶν ἀρκτικῶν τε καὶ τελικῶν τὰ πολλὰ ἐκ παραδόσεως. καὶ τὴν μὲν τῶν ἀρκτικῶν ὀρθογραφίαν ἐκ τῶν ὕστερον ῥηθησομένων κοινῶν ληπτέον, τὴν δὲ τῶν τελικῶν καὶ τῶν μέσων. ἔστι μὲν καὶ ἐκ τῶν σχηματιστικῶν τόπων, καὶ ἐκ τῶν νῦν ἐρημένων οἷα κατορθοῦν. τὸ γάρ τοι ο καὶ ε, ἐπαμφοτερίζει. ἰδίᾳ δὲ καὶ ἐπὶ πλέον ἐκ τῶνδε.

Τελικὰ ὅσα τῷ η.

Τελευτᾷ μὲν εἰς η τῶν ὀνομάτων, τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκά, ἀρετή. ἔτι τὰ εἰς ης ἤτοι ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, ἢ τῷ εος. ἢ τῷ τ. Δημοσθένης. Χρύσης. Λάχης. Ἔτι τὰ εἰς ηρ. πλὴν τοῦ χείρ. φθείρ. εἴρ. ἀνατείρ. σάπφειρ τῇ ει. Ἔτι τὰ εἰς ην, μὴ ὄντα δικατάληκτα, ἀλλ᾽ οὐ πάντα. φόρκυν γὰρ, καὶ μόσυν, τῷ υ. δικατάληκτα δὲ τῷ ι. δελφὶν, καὶ δελφίς. ἀκτὶν, καὶ ἀκτίς. ῥὶν, καὶ ῥίς. θὶν, καὶ θίς. Ἔτι τὰ εἰς ηξ, δωριεῖς εἰς αξ προφερόμενα. μύρμηξ. νάρθηξ. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ πλήττω, βουπλήξ. εἰς ι δὲ τά τε δικατάληκτα ὡς εἴρηται. καὶ τὰ εἰς ι οὐδέτερα. πλὴν τοῦ ἄστυ. γόνυ. πῶϋ. δόρυ. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν. ταῦτα γὰρ τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ις, τῷ δ κλινόμενα, ἢ τῷ θ, ὡς ἐπιτοπλεῖστον. πάρις. ὄρνις. εἰ δὲ τῷ ντ κλίνοιτο, τῇ ει διφθογγογραφεῖται. χαρίεις. αἰγλήεις. ἔτι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων. τὸ ἔλμινς.

Ὅσα τῷ υ.

Εἰς υ δὲ τά τε ἐρημένα οὐδέτερα, καὶ ὅσα τῶν ἀρσενικῶν τριγενῆ ὄντα οὐχ ὁμόφωνον ἔχει τὸ θηλυκόν. ἡδύς. ἡδεῖα. ἡδύ. Ἔτι τὰ μονοσύλλαβα. μῦς. δρῦς. σῦς. Ἔτι τὰ εἰς ις τῶν θηλυκῶν ὀξύτονα ὡς ἐπιτοπλεῖστον. πλὴν τῶν πατρωνυμικῶν, καὶ ὑποκοριστικῶν, ταῦτα γὰρ τῷ ι. Ἔτι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων. τὸ τίρυνς. ἔτι τὸ στάχυς. πέλεκυς. βότρυς. πῆχυς, ἔγχελυς. ἔτι τὰ εἰς ξ τῶν μονοσυλλάβων. στύξ, φρύξ. πλὴν τοῦ προῖξ τῇ οι. καὶ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. πλὴν τοῦ φοῖνιξ, κύλιξ, τέττιξ.

Ὅσα τῇ αι.

Εἰς αι δὲ τὰ εἰς αις λήγοντα μονογενῆ, ἢ οὐ τριγενῆ. δαίς. σταίς. παῖς. Ἔτι τὰ εἰς αιξ. γύναιξ, αἴξ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ τέκω. καλλίτεξ. ἐπίτεξ. καὶ πλὴν τοῦ ἕξ. τῶν δὲ ψ, διφθόγγων οὐδεμία συλλαβιζομένη λήγει. Εἰς ο δὲ μικρόν, τὰ τριτόκλιτα πάντα. ὅσιος, ὅσιον. Εἰς ω δὲ μέγα, τὰ εἰς ων ἀρσενικά τε

& fœminina. & etiam neutra Attica. leo, luſcinia, ſerax. Item in ωρ, Neſtor, aqua. præter enſis, cor. Rurſum in ως, & ω quartæ & quintæ. Latona, uerecũdia, heros, Menelaus. Porrò in ωψ monoſyll. pter ops pro uoce.

Media ſimpliciter, quæ per E.

Mediam uero faciunt per ε, quidem nomina in εος acuta. præter achæus, antiquus, rarus, fortis. Item in εος poſitiua, ſperandus, dandus. præter optandus. Rurſum à terra compoſita certam terram ſignificantia. profundam habẽs terram, pinguem, ſterilem. Præterea in ελιος, uel in ελος. dẽptis quæ ab ælius. Itẽ que in ενος, pre ter ea quæ à laus. Rurſum in ενων, exceptis his, præ à cruentus. Item ſi in medio dictionis ſimplicis ε ſequentem habet duplicem conſonantem, ſedes. Pre terea in ερος acuta, ſocer, ſacerdos. pre ter cardo, & occaſio. Item in ερα fœminina. pre ter lolium, ſphæra. & antepenacuta, beata, ſagittis gaudens, chimæra, machæra, neæra. Item in ετη ſiue maſculina, ſiue fœminina. ſupplex, orans, cura, demenete. pter ea, quæ ab inops, & iuba. Rurſum deſinẽtia in ετος nomina acuta, nix, febris. Pre terea quæ à princeps, auctor generis, princeps populi, & omnino à deſinẽtibus in ος, aut in ον.

Quæ per αι.

Cæterum nomina in αιτερος, & αιτατος tertiam à fine diphthongatam habent, æqualior, æqualiſſimus. ſenior, ſeniſſimus. pre ter ea quæ fiũt à primitiuis pronominibus. noſter, ſuus. Excipiatur uero & alter. Deſinentia item in αινα fœminina. leæna, muræna. & in αινις acuta, mæna. Et à nominibus in α & in η fœminina deſinentia in αιος per αι mediam habent. Gaza, gazæus. generatio, generoſus. Roma, romanus. In αιον item neutra. ſpelunca, firmum. Pre ter quæ in ουν contrahi poſſunt. ce ruleum, aureum. Adhæc in αια fœminina unius generis contractionem non admittentia. ut terra, iuuentus.

Que per H.

Per η uero nomina in ηγος, & ηλος, & ηρος acuta. choragus, altus, floridus, ſiccus. pre ter nuper natus per ῐ, & fortis, ſalſus, execrandus per ῡ. Itẽ in ηδων, Sarpedon, aedo. pre ter hirundo, myrmido. Rurſum deſinentia in ηνος, & ηθος neutra. alueare, pecus, mos, pectus. Pre terea in ηνος acuta. loci & gentis ſignificatiua. Cyzicenus, Agarenus. pre ter Atramytinus, & Melitinus per ῑ. Atque ſanè & Picenus, & Galenus per η. Item per ηθρα, & ητρα fœminina urethra, coturnicum matrix. Rurſum in ηρης, plenus, enſifer. præter iris, & Oſiris per ῑ. Pre terea in ηριον neutra. poculum, cõiectura. Item in ηκοντα denominatiue à numeris. quinquaginta, ſexaginta, ſeptuaginta. Cæterum in μα neutra uerbalia, literam proprij futuri penult.

καὶ θηλυκὰ καὶ ἔτι οὐδέτερα ἀττικά. λέων, ἀηδών, δὲ ἥκων. Ἔτι τὰ εἰς ωρ. νέστωρ. ὕδωρ. πλὴν τοῦ ἄορ. ἦτορ. Ἔτι τὰ εἰς ως καὶ ω τεταρτόκλιτα, καὶ πεμπτόκλιτα. λητώ. αἰδώς. ἥρως. μενέλεως. Ἔτι τὰ εἰς ωψ μονοσύλλαβα. πλὴν τοῦ ὄψ τῆς φωνῆς.

Μέσα ἁπλῶς, ὅσα τῷ ε.

Μεσοσυλλαβεῖ δὲ ε μὲν, τὰ εἰς εος, ὀξύτονα. πλὴν τοῦ ἀχαιός, παλαιός, κραταιός. ἔτι τὰ εἰς εος θετικά. ἐλπιστέος. δοτέος. πλὴν τοῦ δικταῖος. ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ γεα σύνθετα, ποιὰν γῆν σημαίνοντα. βαθύγεων, λιπαρόγεων. λεπτόγεων. ἔτι τὰ εἰς ελιος. ἢ εἰς ελος. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αιλιος. ἔτι τὰ εἰς ενος. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αινος. ἔτι τὰ εἰς εμων. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αιμων. ἔτι εἰ ἐν μέσῳ λέξεως ἁπλῆς ε ἑπόμενον ἔχει δισύμφωνον, καθέδρα. ἔτι τὰ εἰς ερος ὀξύτονα. πενθερός. ἱερός. πλὴν τοῦ θαιρός, καὶ καιρός. ἔτι τὰ εἰς ερα θηλυκά. πλὴν τοῦ αιρα. σφαῖρα, καὶ τῶν προπαροξυτόνων. μάκαιρα. ἰοχέαιρα. χίμαιρα. μάχαιρα. νέαιρα. ἔτι τὰ εἰς ετη εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά. ἱκέτης, ὀχέτης. μελέτη, διμενέτη. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αιτης. καὶ χαίτη. ἔτι τὰ εἰς ετος ὀξύτονα. νιφετός, πυρετός. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ αρχος, ἀρχέγονος, ἀρχέδημος. καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος. ἢ εἰς ον.

Ὅσα τῇ αι.

Τά γε μὴν εἰς αιτερος καὶ αιτατος τὴν ἀπὸ τοῦ τέλους τρίτην δίφθογγον ἔχει. ἰσαίτερος, ἰσαίτατος. γεραίτερος, γεραίτατος. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν. ἡμέτερος. σφέτερος. ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ἕτερος. ἔτι τὰ εἰς αινα θηλυκά. λέαινα. μύραινα. καὶ τὰ εἰς αινις ὀξύτονα. μαινίς. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν εἰς αιος, τῇ αι μεσοσυλλαβεῖ, γάζα, γαζαῖος. γέννα, γενναῖος. ῥώμη, ῥωμαῖος. ἔτι τὰ εἰς αιον οὐδέτερα, σπήλαιον, βέβαιον. πλὴν τῶν εἰς ουν συναιρεῖσθαι δυναμένων, κυάνεον, χρύσεον. ἔτι τὰ εἰς αια θηλυκὰ μονογενῆ συναίρεσιν οὐκ ἐπιδεχόμενα. οἷον γαῖα. νεολαία.

Ὅσα τῷ η.

Ἡ δὲ τὰ εἰς ηγος καὶ ηλος καὶ ηρος ὀξύτονα. χορηγός. ὑψηλός. ἀνθηρός. ξηρός. πλὴν τοῦ νεογιλός τῷ ι, καὶ ἁλμυρός. ἰσχυρός. βδελυρός τῷ υ. ἔτι τὰ εἰς ηδων. σαρπηδών, ἀηδών. πλὴν τοῦ χελιδών, καὶ μυρμιδών. ἔτι τὰ εἰς ηνος, καὶ ηθος οὐδέτερα. σμῆνος. κτῆνος. ἦθος. στῆθος. ἔτι τὰ εἰς ηνος ὀξύτονα τόπου καὶ ἔθνους σημαντικά. κυζικηνός. ἀγαρηνός. πλὴν τοῦ ἀζαμυτινός καὶ μελιτινός τῷ ι. καὶ μὲν δὴ καὶ πικηνός, καὶ γαληνός τῷ η. ἔτι τὰ διὰ τοῦ ηθρα καὶ ηζα θηλυκά. οὐρήθρα. ὀρτυγμήζα. ἔτι τὰ εἰς ηρης. πλήρης. ξιφήρης. πλὴν τοῦ ἶρις, καὶ ὄσιρις, τῷ ι. ἔτι τὰ εἰς ηριον οὐδέτερα. ποτήριον, τεκμήριον. ἔτι τὰ εἰς ηκοντα παρωνύμως ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν. πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα. Τά γε μὲν εἰς μα τῶν οὐδετέρων ῥηματικά, τὸ τοῦ ἰδίου μέλλοντος

penultimã seruant, faciam. poema, uerberabo, uulnus, suadeo, suasio. Quem admodum & in τος passiua. Dispicienda tamen sunt talia etiam cõmunius; ut à passiuo formata præterito. Scriptam enim similiter penultimam habere cum pe. personæ, unde deducuntur, necesse est. Et omnino penultimam ipsam seruant sui principij. scriptus sum, linea. captus sum, lucrum. solutus sum, solutio. dictus sum, dictio. factus est, factum. adiutus est, adiutorium.

Quæ per I.

Iota autem habent in ιᾶ, acuta, & penacuta fœminina. loquela, cor. pter gena, ligula, sanitas, & annonæ penuria per ει, ulna per η, & pre'ter ea quæ ueniunt à uerbis in εύω, supplicatio. Item in ιας acuta fœminina. myrias. pter pubertas, & columba per ει. Rursum in ιος acuta, & antepenacuta. Aesculapius, dignus. Item in ιον & in ιος grauia plusq; dissyllaba, libellus, literula, Axius. pre'ter nomina possessiua, & cõtentiua, & materialia. & pre'ter diues, per ει. & graculus, per οι, amabilis, & iuuenis ex passione, per η. Excipiantur & deducta à nominibus per ιος declinatis. herculeus per ει, & rete, cucumis per υ scripta, & nauis per οι. Nomina item in ιων comparatiua polysyllaba. melior. pre'ter melior, deterior, per ει. Rursum à desinentibus in α & in η & in ος nominibus diminutiua in ιδιον, pars, particula, lectus, lectulus, insula, insulula. pre'ter terra, agellus. terra enim per η. Atq; in ιδης patronymica incontracta. priamides, peleides. Sic uero & patruelis, & ex filia nepos, & his similia. Pre'terea in ικος possessiua. pre'ter euboicus, decelicus, daricus, per ει, & in fœmininum libycum per υ. Item in ιλος penacuta, uarius, nauta. Rursum quæ in εύς, ut Achilles, rex. præter Peleus, Neleus per η. Præterea in ιμος antepenacute. præter eremus. & quæ à figura, & signum, & populus, & fama componuntur. multiformis, insignis, popularis, famigeratus, per η, & præter geminus, scolymus, uerus. & ea quæ sunt à nomen composita. cognominis, per υ. & præter paratus per οι. Porrò in ινος acuta, temporisq; & horæ significatiua. æstiuus, hibernus, diurnus. his autem consimile & gracilis, & fugax, & quæ grauisona sunt pariter, passer, echinus, agrigentinus, ligneus. Alioqui uero denominatiua per ει, miserabilis, lucidus. Nominũ autem in ινη quæ fiunt à terminatis in ος, uel ης, per ι. Adrastus, adrastine. Aeetes, æetine, quæ uero habent masculinum illius seruant scripturam, turbo, uertigo, per ι, uinum, uitis per οι. At uerbalia, ut uerbum, nempe inclino, lectus, & sustineo, pugna per ι, dirigo uero, directio per υ. Cæterum alia per η, pax, luna, securis uero quanquam ab agã par est deduci, per ι scribitur, & claua, dolor per υ.

Rursum

παραλῆγον σώζει· ποιήσω, ποίημα, τύψω, τύμμα· πείσω, πεῖσμα· ὥσπερ καὶ καὶ τὰ εἰς τος παθητικά. θεωρητέον γε μὴν τὰ τοιαῦτα καὶ κοινότερον. ὡς ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ σχηματιζόμενα παρακειμένου, ὁμόγραφον γὰρ τὴν παραλήγουσαν ἴσχει τῷ τοῦ προσώπου, ὅθεν παράγεται ἀνάγκη. καὶ ὅλως τὸ παραλῆγον αὐτὸ σώζει τῆς ἰδίας ἀρχῆς· γέγραμμαι, γραμμή· εἴλημμαι, λῆμμα· λέλυσαι· λύσις· λέλεξαι, λέξις· πεποίηται, ποιητόν· ἠλέξηται, ἀλεξητήριον.

Ὅσα τῷ ι.

Ἰῶτα δὲ τὰ εἰς ια, ὀξύτονα, καὶ παροξύτονα θηλυκά· λαλιά· καρδία· πλὴν τοῦ παρειά· φορβειά· ὑγιά· καὶ σποδεία τῇ ει· καὶ ὀργυιά, τῇ υ· καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων· πρεσβεία. ἔτι τὰ εἰς ιας ὀξύτονα θηλυκὰ μυριάς· πλὴν τοῦ χειάς· καὶ πελειάς, τῇ ει. Ἔτι τὰ εἰς ιος ὀξύτονα, καὶ προπαροξύτονα· ἀσκληπιός· ἅγιος. καὶ τὰ εἰς ιον καὶ ιος βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα· βυβλίον· γραμμάτιον· ἄξιος. πλὴν τῶν κτητικῶν, καὶ περιεκτικῶν, καὶ μετουσιαστικῶν· καὶ πλὴν τοῦ ἀφνειός τῇ ει· καὶ κολοιός τῇ οι. τὸ δ' ἐπηός, καὶ αἰζηός ἐκ πάθους, τῷ η· ἐξαιρείσθω, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν τῷ ευς κλινομένων· ἡράκλειος τῇ ει. καὶ δίκτυον· σίκυον, τῷ υ γραφομένων· καὶ πλοῖον τῇ οι. Ἔτι τὰ εἰς ιων συγκριτικὰ ὑπερδισύλλαβα· βελτίων· πλὴν τοῦ ἀρείων χερείων τῇ ει. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η καὶ εἰς ος ὀνομάτων ὑποκοριστικὰ εἰς ιδιον. μοῖρα, μοιρίδιον· κλίνη, κλινίδιον· νῆσος, νησίδιον· πλὴν τοῦ γῆ γήδιον. γῆ γὰρ τῷ η. Καὶ τὰ εἰς ιδης τῶν πατρωνυμικῶν ἀπαθῆ· πριαμίδης· πηλείδης· οὕτω δὲ καὶ ἀδελφιδοῦς, καὶ θυγατριδοῦς, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔτι τὰ εἰς κος κτητικά· πλὴν τοῦ δὲ βοεικός· δεκελεικός· δωρεικός· τῇ ει. καὶ θηλυκὸν, λιβυκὸν τῷ υ. ἔτι τὰ εἰς ιλος παροξύτονα· ποικίλος· ναυτίλος. ἔτι τὰ εἰς ιλευς ἀχιλλεύς· βασιλεύς· πλὴν τοῦ πηλεύς· νηλεύς τῷ η. ἔτι τὰ εἰς ιμος προπαροξύτονα· πλὴν τοῦ ἔρημος· καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σχῆμα καὶ σῆμα, καὶ δῆμος καὶ φήμη συγκειμένων, πολύσχημος· ἐπίσημος· πάνδημος· πολύφημος τῷ η. καὶ πλὴν τοῦ δίδυμος· σκόλυμος· ἔτυμος· καὶ τῶν ἀπὸ ὄνομα συγκειμένων· ὁμώνυμος, τῷ υ καὶ πλὴν τοῦ ἕτοιμος τῇ οι. ἔτι τὰ εἰς ινος ὀξύτονα, καιροῦ τε καὶ ὥρας σημαντικά· θερινός· χειμερινός· ἡμερινός· τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὸ ζαδινός· καὶ φυζακινός· καὶ βαρύτονα δ' ὄντα ὁμοίως· πῖνος· ἐχῖνος, ἀκραγαντῖνος· ξύλινος· ἄλλως δέ τοι παρώνυμα τῇ ει· ἐλεεινός· φαεινός. Τῶν γε μὴν εἰς ινη, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ ης· τῷ ι, ἄδραστος, ἀδραστίνη· αἰήτης, αἰητίνη. Τὰ δὲ ἔχοντα ἀρσενικὸν, τὴν ἐκείνου φυλάττει γραφήν· δῖνος, δίνη· τῷ ι· οἶνος, οἴνη τῇ οι· τὰ δὲ ῥηματικὰ ὡς τὸ ῥῆμα· κλίνω μὲν γὰρ κλίνη· καὶ ὑπομίμνω, ὑσμίνη· τῷ ι. εὐθύνω δὲ, εὐθύνη τῷ υ. τἆλλα δὲ τῷ η εἰρήνη, σελήνη. Τὸ δ' ἀξίνη καί τοι ἀπὸ τοῦ ἄξω ἐοικὸς εἶναι, τῷ ι γράφεται· καὶ κορύνη, καὶ ὀδύνη, τῷ υ·

Rursum in στος, *& in* θος *simplicia plusquamdissylla. acuta, & grauisona per* ι. *sagitta, optimus, lubricus. pre'ter accepta passiue, he'c enim sui uerbi seruant literam consimilem, ut expeditus. Item nomina in* ιτης, *ciuis. pre'ter uenientia à uerbis in* ω *circumflexis, & à nominibus per* η *uel desinentibus, uel declinatis, fœmininis. Item ab in* ος *masculinis, uel fœmininis. Et p'ter ea que' à fluo. guberno enim gubernator facit. & funda, funditor per* η. *exceptis. artifex, & custos per* ι. *mons uero montis, & montanus, & fluo, profunde fluens per* ει. *uia item uiator, & finis finitor per* οι, *Excipiantur & que' ab in* εια *antepenacutis fiunt. Samaria, Samarites per* ει. *Siquidem (ut summatim dicam) nomina in* ιτης *deriuatiua sui primitiui seruant scripturā. ut Aegine, æginetes, senex, senex. gubernatus ē, gubernator. sacrificatus est, sacerdos. Tale uero quippiā & uiator & finitor. habent enim à uia & finis diphthongi initium. Quinetiam in* ιτος *siue acuta, siue grauia, scripturam eorum à quibus deducuntur, seruant. ut ab accedit, accessus. uenus, uenustus per* ι, *numeratus est, numerabilis. osus est, odibilis per* η, *laudatus est, celebris per* ει. *Vt & nomina in* εις *deriuata. ut à gratia, gratiosus. honor, honorabilis. Atque in* μος *acuta. ratiocinor, ratiocinatio. uitupero, uituperium per* ι. *fœneror, fœnus per* ει. *uaticinor, uaticinium per* η. *Pre'terea ab* ακι, *&* ιει *composita per* ι, *multum notus. multum clarus. Item ex uerbis in* ω *composita. tumeo, Oedipus. Verum* ο. *altitudo in compositione à consonantibus incipientium, mutatur in* ι. *pre'altus, alticornis. Item in his que' ex maris. ut mare nauigans. Rursum que' ex propè. industria, propinquus, proximus ianue'. Et que' à bonum, bene nauigans. Rursum que' ab in* ος *fiunt in* κτης, *iugum, iugalis, transtrum, remex. Pre'terea à princeps, Archidamus. Excipiantur que' ab ago, nam per* η. *Vniuersaliter enim que' à duco, per* η *scribuntur. imperator, dux uie'. Vt simpliciter igitur dicam, quorum principium formatiuum est in* ος, *hæc per mutationem* ο *in* ι *recte scribuntur. Ce'terū quæ ancipitia sunt in prima syllaba, hn̄tia quidē in secunda* ι, *uel* ῡ. *per* ι *habent primam in plerisq;, ueluti iris, Isis, acerbus, grauis, pinus.*

Que' per ει.

Composita uero à terra in ειος, *per* ει *mediam habent terrestris. Item ex semper composita. e'ternus. pre'ter sempiternus, & obscurum per* ι. *& omnino in quibus* δ *sequitur. Decantatus uero à canto, per* οι. *Nominum item urbium in* εια *antepenacuta, quorum masculina in* δος, *Alexander, Alexandria. Antiochus, Antiochia. Pre'terea à masculinis in* ης *fœm. in* εια *antepenacuta. debilis, debilitas. generosus, gn̄ositas. Iones uero*

et he'c

ἔπι τὰ εἰς ϛος καὶ εἰς θος ἁπλᾶ ὑπερδισύλλαβα ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα τῷ ι. ὀϊστός. βέλτιστος. ὄλισθος. πλὴν τῶν παθητικῶν. ταῦτα γὰρ τοῦ ἰδίου ῥήματος φυλάττει ἀντίστοιχον, οἷον, ἄνυστον. ἔτι τὰ εἰς ιτης. πολίτης. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς α περαιουμένων. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν, τῷ η, ἢ ληγόντων, ἢ κλινομένων θηλυκῶν, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν, ἢ θηλυκῶν, καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ῥέω. κυβερνῶ μὲν γὰρ κυβερνήτης, καὶ σφενδόνη, σφενδονήτης τῷ η. πλὴν τοῦ τεχνίτης, καὶ φυλακίτης τῷ ι, ὄρος δὲ ὄρεος, ὀρείτης, καὶ ῥέω, βαθυρρείτης, τῇ ει. ὁδὸς δὲ, ὁδοίτης. καὶ ὅρος, ὁροίτης τῇ οι. ἐξαιρείσθω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εια προπαροξυτόνων, σαμάρεια, σαμαρείτης τῇ ει. ὡς γὰρ ἔστι καθόλου εἰπεῖν τὰ εἰς ιτης παράγωγα τὴν τῆς ἰδίας ἀρχῆς φυλάττει γραφήν. οἷον αἰγίνη, αἰγινήτης. πρέσβυς, πρεσβύτης. κεκυβέρνηται, κυβερνήτης τέθυται, θύτης. τοιοῦτο δέ τι καὶ τὸ ὁδοίτης, καὶ ὁροίτης, ἀπὸ γὰρ τοῦ ὁδὸς καὶ ὅρος, ἡ τῆς διφθόγγου ἀρχή. Καὶ τὰ εἰς ιτος δὲ εἴτε ὀξύτονα, εἴτε βαρύτονα, τὴν γραφὴν τῶν ἀφ᾽ ὧν παράγεται, φυλάττει. προσίεται, προσιτός. ἀφροδίτη, ἀπαφρόδιτος τῷ ι. ἠρίθμηται, ἀρίθμητος. ἔστυγηται, στυγητὸς τῷ η. κέκλειται, κλειτὸς τῇ ει. ὥσπερ καὶ τὰ εἰς ιεις παράγωγα. χάρις, χαρίεις. τιμὴ, τιμήεις. Καὶ τὰ εἰς μος ὀξύτονα. λογίζομαι, λογισμός. προπηλακίζει, προπηλακισμὸς, τῷ ι. δανείζω, δανεισμός, τῇ ει. κέχρησμαι, χρησμὸς τῷ η. ἔπι τὰ ἀπὸ τοῦ αρι, καὶ ερι σύνθετα τῷ ι, ἀρίγνωστος, ἐρίδουπος. ἔπι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα, οἰδῶ, οἰδίπους. καὶ τὸ ο δὲ τοῦ ὕψος ἐν συνθέσει τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρχομένων τρέπεται εἰς ι, ὕψιστος, ὑψίκορος. ἔπι τὰ ἐκ τῶν ἁλὸς, ἁλίπλοον. ἔπι τὰ ἐκ τοῦ ἀγχοῦ, ἀγχίνοια. ἀγχιστεὺς, ἀγχίθυρος. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ καλὸν, καλλίπλουν. ἔπι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος, εἰς ιτης. ζεῦγος, ζευγίτης. οὐρανὸς, οὐρανίτης. ἔπι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρχὸς. ἀρχίδαμος. ἐξαιρείσθω τὰ ἐκ τοῦ ἄγω, τῷ γὰρ η. καθόλου γάρ τοι τὰ ἐκ τοῦ ἄγω τῷ η. στρατηγὸς, ὁδηγός. ὡς ἁπλῶς οὕτω εἰπεῖν, ὧν ἡ ἀρχὴ σχηματιστικὴ τῶν εἰς ος, ταῦτα κατὰ μεταβολὴν τοῦ ο, εἰς ι, ὀρθογραφεῖται. ἔπι τὰ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν, ἔχοντα δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τὸ ι, ἢ τὸ υ, διὰ τοῦ ι, ἔχει τὴν πρώτην ὡς ἐπιτοπλεῖστον, ἰεὶς, ἶσις, δριμὺς, βριθύς. πίτυς.

Ὅσα τῇ ει.

Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γη εἰς ειος, τῇ ει μεσοσυλλαβεῖ. ἐπίγειος. ἔπι τὰ ἐκ τοῦ αει συγκείμενα. ἀείμνηστος. πλὴν τοῦ ἀΐδιος καὶ ἀΐδηλον τῷ ι. καὶ ὅλως ἐφ᾽ ὧν τὸ δ ἑπόμενον. τὸ δὲ ἀοίδιμος, ἀπὸ τοῦ ἀείδω τῇ οι. ἔτι τὰ εἰς εια ἐπὶ πόλεων, προπαροξύτονα, ὧν ἀρσενικὰ εἰς δευς, ἀλεξανδρεὺς ἀλεξάνδρεια. ἀντιοχεὺς, ἀντιόχεια. Ετι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης, ἀρσενικῶν εἰς εια προπαροξύτονα, ἀληθὴς ἀλήθεια. εὐγενὴς, εὐγένεια. Ἴωνες δὲ

et hæc penacute proferētes, per ī scribūt, debilitas, generositas. Rursum de nominatiua in εια, eodem modo. Penelope, penelopeia. mane genitus, mane genita. equidensus, equidensa. harpyia uero & mergus non eodem modo sed per υ. Adhæc à nominibus in υς masculinis, quæ fœminina in εια, acutus, acuta. Item à desinentibus per εύω uerbis. fœminina in εια. supplico, supplicatio. preter ea quæ habent acutum in μων, ut dux. & preter humanitas, preeminentia, sedulitas, negotiatio, consultatio, uirginitas, luxuria. hæc enim per ī. Deriuata item à præsentibus, facta in εια, perdo, perditio. curo, cura calefacio, æstas. declaro, declaratio. Item ab in ης masculinis fœminina in εια antepenacuta. ut Deianira. pinguis. seruatrix. Rursum in ειος antepenacuta uerbalia. digero. maturus. incendo. populus. pinso. coquus. Porrò à finitis in ευς terminata in εια, rex regnum. sacerdos sacrum. Verum ut absoluam paucis. penacuta in ια, fœminina per ī scribūtur. preter facta à uerbis in εύω. antepenacuta autem diphthongo.

Quæ per OI.

Preterea & à nominibus in ους per οι mediam faciunt. ut mens. beneuolentia. nauigatio. prospera nauigatio. bos. Euboia. excipiantur in μνια, & τρια terminata. Polymnia. psaltria. per ī enim. Scribuntur etiam per οι, & à nominibus in ος deriuatiua in οιος circumflexá. cuiusmodi alius. diuersus. omnis omnifarius. risus. ridiculus. similis, similis. alter diuersus. exceptis quæ contrahuntur, ī hñtibus dius. chius. thius. mius. demptis & possessiuis, uel tanq̃ possessiuis. domesticus. diuinus. uirilis. per ει enim. Item ab in ος masculinis deriuata in της, ut dictum est. uia uiator. finis finitor. Confinia uero his etiam. dominus. domina. & labor. pœna. & cædes. funestus.

Quæ per Y.

Nominū uero in υρα simplicia quidem penacuta per υ maxime. lyra malleus. purpura. lodix. inundatio. parca tamen per οι, & experientia per ει, & pera. & uidua per η. & Cirrha per ῑ, & antepenacuta. & composita per υ. pons. corcyra. preter uenientia à masculinis de quibus iam dictum est. Preterea in ρος, & in βος, & in κος, & in λος, simplicia antepenacuta. argentum. corymbus. nodus digiti. sacculus. excipiantur dicta uerbalia. coquus. maturus. Nomina etiam in ιον diminutiua penultimantia per ī, per υ mediam faciunt. animalculum. adolescentulus. preter dicta in ιδιον. Preterea in υζα fœm. simplicia. muccus. conyza oryza. Rursū in υλη fœm. unius ge. hemina. napus. soleæ ge. argylla. Porrò in υη, apua. poples. salix. capua.

Quæ per Ω.

Cæterum nomina in ωγος acuta, ω, magnum habent in media. ductitius.

concionator,

καὶ ταῦτα παροξυτόνως προφέροντες, ἰωταγραφοῦσιν· ἀηδονία, εὐγενία. ἔτι τὰ εἰς εια παρώνυμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ· πηνελόπη, πηνελόπεια. ἡ εὐγενής, ἡ εὐγένεια. ἱπποδασής, ἡ ἱπποδάσεια. τὸ δὲ ἄρπυια, καὶ αἴθυια. οὐ κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὄντα, τῇ υ. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν, θηλυκὰ εἰς εια ὀξύς, ὀξεῖα. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εύω ῥημάτων εἰς εια θηλυκά. πρεσβεύω πρεσβεία. πλὴν τῶν ἐχόντων ὀξύτονον εἰς μων. ἡγεμών. καὶ πλὴν τοῦ φιλανθρωπία. προεδρία, προσεδρία, ἐμορία, συμβουλία, παρθενία, ἀσωτία. ταῦτα γὰρ τῷ ι. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων εἰς εια. ἀπόλλω, ἀπόλλεια. μήδω, μήδεια. θέρω, θέρεια. σαφῶ. σάφεια. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ηρ ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς ειρα προπαροξύτονα· δηὶ ἄνειρα. πίειρα. σώτειρα. ἔτι τὰ εἰς ρος προπαροξύτονα ῥήματα τκέ. πέπτω, πέπειρος. αἴθω, αἴγειρος, μάττω, μάγειρος. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εὺς, εἰς εια βασιλεύς, βασίλεια. ἱερεύς, ἱέρεια. ὡς δ' ἁπλῶς εἰπεῖν, τὰ μὲν παροξύτονα εἰς ια θηλυκά, τῷ ι γράφεται. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς εύω, τὰ δὲ προπαροξύτονα διφθόγγῳ.

Ὅσα τῇ οι.

Ἔτι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ους, τῇ οι, μεσοσυλλαβεῖ, νοῦς. εὔνοια. πλοῦς εὔπλοια. βοῦς εὔβοια, ἐξαιρείσθω τὰ εἰς μνια καὶ ξια πολύμνια, ψάλτεια τῷ ι. γάρ. γράφεται δὲ τῇ οι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος παράγωγα, εἰς οιος περισπώμενα. οἷον. ἄλλος, ἀλλοῖος, παντὸς, παντοῖος. γέλος, γελοῖος. ὁμὸς, ὁμοῖος. ἕτερος, ἑτεροῖος. πλὴν τῶν ἐκ συναιρέσεως, τὸ ι, ἐχόντων. χῖος. τῖος. μῖος. καὶ πλὴν τῶν κτητικῶν. ἢ ὥσπερ κτητικῶν. οἰκεῖος. θεῖος. ἀνδρεῖος. τῇ ει γάρ. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν παράγωγα. εἰς ιτης, ὡς εἴρηται. ὁδὸς. ὁδοίτης. ὅρος, ὁροίτης. ἐγγὺς δὲ τούτων καὶ τὸ δεσπότης, δέσποινα. καὶ πόνος ποινή. καὶ φόνος, δαφοινός.

Ὅσα τῷ υ.

Τῶν δὲ εἰς υρα, τὰ μὲν ἁπλᾶ παροξύτονα, τῷ υ μάλιστα. λύρα. σφύρα. πορφύρα. σισύρα. πλημμύρα· μοῖρά γε μὴν τῇ οι. καὶ πεῖρα τῇ ει, καὶ πῆρα καὶ χῆρα τῷ η, καὶ κήρρα τῷ ι, καὶ προπαροξύτονα δὲ καὶ σύνθετα τῷ υ. γέφυρα. κέρκυρα. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ηρ ἀρσενικῶν, περὶ ὧν δὴ καὶ εἴρηται. ἔτι τὰ εἰς ρος. καὶ εἰς βος, καὶ εἰς κος καὶ εἰς λος, ἁπλᾶ προπαροξύτονα ἄργυρος. κόρυμβος, κόνδυλος, κόρυκος. ἐξαιρείσθω τὰ εἰρημένα ῥηματικά. μάγειρος, πέπειρος. ἔτι τὰ εἰς ιον ὑποκοριστικὰ παραλήγοντα τῷ ι, τῷ υ μεσοσυλλαβεῖ, ζωΰφιον. μειρακύλιον. πλὴν τῶν εἰρημένων εἰς ιδιον. ἔτι τὰ εἰς υζα, θηλυκὰ ἁπλᾶ, κόρυζα, κόνυζα, ὄρυζα. ἔτι τὰ εἰς υλη, θηλυκὰ μονογενῆ, κοτύλη, γογγύλη, ἀρβύλη, αἰγύλη. ἔτι τὰ εἰς υη, ἀφύη, ἰγνύη, οἰσύη, καπύη.

Ὅσα τῷ α.

Τὰ δὲ εἰς ωγος ὀξύτονα, τὸ μέγα ἔχει μεσοσυλλαβούμενον, ἀγωγός,

concionator. Itē in ωδης, & ωδης, odoratus, odoratum, petrosus, petrosum. Et in ωνης mascul. si nō purū sit per ω, publicanus, princeps. si uero purū, per ο paruum, præter Diones. Adhæc neutra in μα uerbalia, domus, agger, color. pter quæ à uerbis in μ, donatio, poculum. Item in ωνος acuta, Tithonus. Præterea in ωνη fœmi. si propria non sint, neque acuta. Dodona, cornix, requies. præter fibula, acus, suffocatio, funda, cos, linteum, nox. Item in ωρος acuta plusquā dissylla. ultor. Desinentia item in ωρα fœmi. grauia, prora, regio, hora, scabies. Item in ωλος acuta. parcus. ætolus. præter obolus. & turbidus. Si uero ι initialis quidē fuerit, statim post ipsam ω magnum scribitur. pter Ionium. & quæ à sagitta. & flos comp. Iolaus. sagittis gaudens. pestifera. Item ex obolus composita. triobulum. præterea, ex perdo, exitialis. perditus, perditio. Rursum ex iuro. deuotum. iuratum. Item à nomen, ignobile. celebre. Ab unguis quoque multunguis. exunguis. Item à debitum. debito obnoxius. debitor. pter decoctor. & soluens debitum. Rursum ab utilitas. ut inutilis. uitæ utilis. perutilis. Item ab oculus. oculatum. Præterea à porticus compositaq; & aliter deriuata. quod extra. quod ante port. stoicum. qualia sanè & quæ ab ως simplicia deriuantur. facundus. Item quæ à senectus, una sequente consonante ρω syllabam. curans. & pascens scenes. duabus autem sequentib. non. senes enecans. senes alens. Item à tabulatum, si habeant ante ο syl. breuem, duo tabulata hñs, tria tabul. si uero longum, non, aurotectum. altitectum. quintotectum, quemadmodum sanè & quæ à pernicies fiunt, nō interiturus enim. & perniciosus per ω magnū. animiperda uero. & hoīs pernicies per ο paruū. atq; ī οτατος superlatiua. sed & in οτερος cōparatiua similiter. disertior quidē et, tissimus. per ω magnū. gloriosior. et. sissimus. per ο paruū. Finita quoq; ī οσυνη fœ. si uocalis quidē añ ο sit breuis. per ω magnū. sacrificiū. si uero lōga. per ο paruū. sapientia. Et quæ à fodio ordinari cū dictis apte possunt. tūbæ fossor quidē & putei fossor. & parietis exfossor, per ο paruū. quia positiōe υ intēditur. tumbæ fossor aūt et putei fossor. & muri fossor per ω magnū. quia non hñt productū υ. pterea in οτος per ω magnū. celtis. mercenarius. demptis quæ sunt à finitis in ος, ut pullus. & nisi uerbi declinatio impediat. ut in dictione arabilis.

Quæ per ο.

In οσον uero per ο paruū. quotū. centuplū. Item in οχος & οκος, Antiochus. frumētū, hospites. munera suscipiens. Præterea à finitis in ος. in οτης formata. amicus. amicitia. sanctus. sanctitas. Nomina item in οπος

formata.

δημαγωγός. ἔτι τὰ εἰς αδης, καὶ αδες. διάδης. διάδες. πεζάδης, πεζάδες. ἔτι τὰ εἰς ωνης ἀρσενικὰ, εἰ μὴ καθαρὸν, τῷ ω. τελώνης, ἀρχώνης. εἰ δὲ καθαρὸν, τὸ μικρόν. πλὴν τοῦ δλώνης. ἔτι τὰ εἰς μα τῶν δευτέρων ῥηματικά. δῶμα. χῶμα. χρῶμα. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς μι, δόμα. πόμα, ἔτι τὰ εἰς ωνος ὀξύτονα. πιθωνός. ἔτι τὰ εἰς ωνη θηλυκὰ, μὴ ὄντα κύρια, μηδὲ ὀξύτονα. δωδώνη. κορώνη. ῥαστώνη. πλὴν τοῦ πορόνη. βελόνη. ἀγχόνη. σφενδόνη. ἀκόνη. ὀθόνη. διφρόνη. ἔτι τὰ εἰς ωρος ὀξύτονα ὑπερδισύλλαβα τιμωρός. ἔτι τὰ εἰς ωρα θηλυκὰ βαρύτονα. πρώρα. ψώρα. ὥρα. ψωρα. ἔτι τὰ εἰς ωλος ὀξύτονα φειδωλός. αἰπολός. πλὴν τοῦ ὀβολὸς, καὶ θολός. ἔτι εἰ τὸ μὲν ι, ἀρκτικὸν, τὸ δὲ ἀμέσως μετ' αὐτὸ, μεγαλογραφεῖται. πλὴν τοῦ ἰόνιον. καὶ τῶν ἐκ τοῦ ιος καὶ ιον συνθέτων. ἰόλεως. ἰοχέαιρα. ἰοβόλη. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ οβολος σύνθετα. διώβολον. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ολω, ἐξώλης, προώλης ἀπώλεια. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ομω. ἀπώμοτον. ὀρκώμοτον. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ονομα. ἀνώνυμον. πολυώνυμον. ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ ονυξ. πολυώνυξ, ἐξώνυξ. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ χρέος. χρεωφειλέτης. χρεωστής. πλὴν τοῦ χρεοκόπος, καὶ χρεολύτης. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ οφελος. ἀνωφελής. βιωφελής. ἐπωφελής. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ οφθαλμος ἐπώφθαλμον. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ στοα σύνθετά τε καὶ ἄλλως παράγωγα. ἐξώστοον. πρώστοον. στωϊκόν. οἷα δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ στομα ἁπλᾶ παράγωγα. στωμύλος. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ γηρας, ἑνὸς ἑπομένου συμφώνου τῇ ρω συλλαβῇ. γηρωκόμος. γηρωβοσκός. δύο δ' ἑπομένων, οὔ, γηροκτόνος. γηροτρόφος. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ οροφος, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν. διώροφον. τριώροφον. εἰ δὲ μακρὰν, οὔ. χρυσόροφον. ὑψόροφον. πεντόροφον. ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ ολεθρος, ἀνώλεθρος μὲν γὰρ καὶ ἐπώλεθρος τῷ μεγάλῳ. ψυχόλεθρος δὲ καὶ ἀνθρωπόλεθρος τῷ μικρῷ. Καὶ τὰ εἰς οτατος δὲ ὑπερθετικὰ καὶ οτερος συγκριτικὰ ὁμοίως. λογιώτερος μὲν γὰρ καὶ λογιώτατος τῷ μεγάλῳ, ἐνδοξότερος δὲ καὶ ἐνδοξότατος τῷ μικρῷ. καὶ τὰ εἰς οσυνη θηλυκά. εἰ μὲν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ ο βραχεῖα, τῷ μεγάλῳ. ἱερωσύνη. εἰ δὲ μακρὰ, τῷ μικρῷ. σωφροσύνη. Καὶ τὰ ἐκ τοῦ ορύττω συντάττοιτ' ἂν τοῖς εἰρημένοις οἰκείως, τυμβορύκτης μὲν γὰρ, καὶ φρεορύκτης, καὶ τοιχορύκτης, τῷ μικρῷ, ἅτε θέσει τοῦ υ ἐκτεινομένου. τυμβωρύχος δὲ καὶ φρεωρύχος, καὶ τειχωρύχος, τῷ μεγάλῳ, ὡς μὴ ἔχοντα ἐκτεινόμενον τὸ υ. ἔτι τὰ εἰς ωτος, τῷ μεγάλῳ. λωτός. μισθωτός. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος. οἷον τὸ νεοττός, καὶ εἰ μὴ ῥήματος κλίσις κωλύοι, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀροτός.

Οσα τῷ ο.

Τὰ δὲ εἰς οσον, τῷ μικρῷ, πολλοστὸν, ἑκατοστόν: ἔτι τὰ εἰς οχος καὶ οκος, ἀντίοχος σιτοδόχος, ξενοδόχος, δωροδόκος. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς οτης σχηματιζόμενα. φίλος, φιλότης. ὅσιος, ὁσιότης. ἔτι τὰ εἰς οπος

formata, acuta. leno. præter ea quæ ab ωψ significatiuo oculorum componuntur, pulchroculus. Et quæ ex in ος, uel in ου, populus, Democritus, & popularis, munus, muneribus corruptus. Cæterum ex uerbis in ω composita, amo, amans dei. Item in ως, si possessiua quidem sint, per ω, herous. Alia uero per ω magnum, idq; unisone, ridiculus. Generaliter autem ο, positum in media, duobus sequentibus consonis in simplici dictione, per ο paruum scribitur. Cæterum contractorum orthographia, ut prius contractiones fieri dictum est, sic fiat.

Verba finitiua Ω.

VErborum autem quę in ω quidem primę sunt personæ, per ω magnum desinunt, uerbero. si uero non sint primę, per ο paruum, uerberareris, retur. Quod uero in ον, per ο paruum, uerberabam. pter imperatiua tertię personę. In μαι autē per diphthongum. uerberor. At in μεν, per simplicem uocalem, uerberamus. Atq; in μι quidem per ι, pono, uerberarem. In μην uero per η ponebam uerberabar. Porrò in τε, quę quidem sunt secundę, per simplicem uocalem, uerberatis. at quę tertię, per diphthongum uerberantur. Quę autē in ην per η. dempto actiuo plusq̃perfecto, & medio per ει. Cęterum in τι uel σι per ι. In ει & εις singularia in prę senti quidem indicatiui per ει uerberas uerberat. Exceptis uerbis quę, hęc enim penultimam habēt primę uocis, pono, ponis. do, das. In passiuo artem per η, uerberaris. prę ter uolo, uis. puto, putas. uidebo, uidebis. Hęc eni per ει. Et in subiunctiuo per eandem η. si uerberes, si uerberet. Generaliter autem in ω non contractę secundę & tertię singulares diphthongantur. Quinetiam quę passę sunt contractionem, diphthongo non carent. clamas enim & clamat per ᾳ. & deauras per οι. differunt tamē iuxta idioma doricū personę uerbi i ζω. esurio & sitio, & meio, per η enī (ut sitis, sitit) diphth. scribūtur. Quę uero in ην, primę seruāt script. uerberatus sum. tus es. tus est. uerberauerā. ras. rat. Oē uero īfinit. diphth. finit. aut enī per αι, facere, aut per ει. berare. uel per ου. inaurare. nā esurire & sitire & meiere & quę cūq; hmōi η diph. termināntu r. De uiuere aūt per η scripto, uidendū.

Quę per Ε.

Pernultimam autem faciunt in εω per ε contrahi potentia, facio. non potentia uero per αι, luctor. prę ter rado. Prę terea in εω pura circumflexa, firmo. prę ter ueteresco. confirmo. trayçio. & omnino à nominibus diphthongo scriptis. ut stabile. stabilio. solidum. solido. terra glorior.

Quę per ΑΙ.

Quę item in αινω, per αι texo. fabrico. prę ter maneo. & gemo. atq; omnino

ἐσχηματισμένα, ὀξύτονα· μακρόπους. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὤψ σημαντικοῦ τῶν ὄψεων συγκειμένων· χαρωπόν. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ εἰς ος ἢ εἰς ον· δῆμος, δημόκοιτος· καὶ δημόσιος· δῶρον, δωροδόκος. ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα· φιλῶ, φιλόθεος. Τὰ δὲ εἰς ωος κτητικὰ μὲν ὄντα τῷ ω· ἡρῷος. ἕτερα δὲ τῷ μεγάλῳ· καὶ ταῦτα μονοφθόγγως· γελῷος. Καθόλου δὲ τὸ ο μεσοσυλλαβοῦν δυοῖν ἑπομένων συμφώνων ἐν ἁπλῇ λέξει, μικρογραφεῖται: Ἡ δὲ τῶν συνηρημένων ὀρθογραφία, ὡς πρότερον τὰς συναιρέσεις γίνεσθαι ἐρρέθη, οὕτω γινέσθω.

Ῥήματος ληκτικὰ ω.

Τῶν δὲ ῥημάτων τὰ μὲν εἰς ω πρωτοπρόσωπα ὄντα μεγάλῳ λήγει· τύπτω. εἰ δὲ μὴ πρωτοπρόσωπα, τῷ μικρῷ· τύπτοιο τύπτοιτο. Τὸ δὲ εἰς ον, τῷ μικρῷ· ἔτυπτον πλὴν τῶν προστακτικῶν τρίτων. Τὰ δὲ εἰς μαι, τῇ διφθόγγῳ· τύπτομαι. Τὰ δὲ εἰς μεν, τῇ μονοφθόγγῳ: τύπτομεν. Καὶ τὰ μὲν εἰς μι, τῷ ι· τίθημι, τύπτοιμι. Τὰ δὲ εἰς μην, τῷ η· ἐτιθέμην· ἐτυπτόμην. τὰ δὲ εἰς τε, δευτεροπρόσωπα ὄντα μὲν τῇ μονοφθόγγῳ· τύπτετε. τριτοπρόσωπα ὄντα, δὲ τῇ διφθόγγῳ· τύπτονται. τὰ δὲ εἰς ην, τῷ η. πλὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ ὑπερσυντελίκου, καὶ τοῦ μέσου, τῇ ει. τὰ δὲ εἰς τι ἢ θι τῷ ι. τὰ δὲ εἰς ει· καὶ εἰς εις ἑνικά, ἐπὶ μὲν ἐνεστῶτος ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ τῇ ει. τύπτεις, τύπτει. πλὴν τῶν πεμπτοζύγων. ταῦτα γὰρ τὸ παραλῆγον ἴσχει τοῦ πρώτου· τίθημι, τίθης, δίδωμι, δίδως. Ἐπὶ δὲ παθητικοῦ, τῷ η τύπτῃ. πλὴν τοῦ βούλομαι, βούλει, οἴομαι, οἴει. ὄψομαι, ὄψει. ταῦτα γὰρ τῇ ει. καὶ ἐπὶ ὑποτακτικοῦ τῇ αὐτῇ η· ἐὰν τύπτῃς· ἐὰν τύπτῃ. Καθόλου γὰρ τὰ τῶν εἰς ω ἀπαθῆ δεύτερα καὶ τρίτα ἑνικὰ διφθογγογραφεῖται. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πεπονθότα συναίρεσιν, διφθόγγου οὐκ ἀπολείπεται. βοᾷς γὰρ καὶ βοᾷ τῇ α· καὶ χρυσοῖς τῇ οι. διονήνα χε δὲ κατὰ διάλεκτον δωρικὴν τὰ τοῦ ζῶ· καὶ πείνω· καὶ δίψω· καὶ οὐρῶ. τῇ η γάρ· οἷον, διψῇς, διψῇ, διφθογγογραφεῖται· ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην τὴν τοῦ πρώτου σώζει γραφήν· ἐτύπτην· ἐτύπτης, ἐτύπτη· ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. πᾶν δὲ ἀπαρέμφατον διφθόγγῳ· ἢ γὰρ τῇ αι ποιῆσαι· ἢ τῇ ει τύπτειν· ἢ τῇ ου χρυσοῦν· καὶ τὸ πεινῆν γὰρ καὶ διψῆν, οὐρῆν· καὶ ὅσα τοιαῦτα διφθόγγῳ λήγει τῇ η· περὶ δὲ τοῦ ζῆν ἢ γραφομένου, σκεπτέον.

Ὅσα τῷ ε.

Παραλήγει δὲ τὰ μὲν εἰς εω, τῷ ε, συναιρεῖσθαι δυνάμενα· ποιέω. τὰ δὲ μὴ δυνάμενα, τῇ αι, παλαίω, πλὴν τοῦ ξέω. ἔτι τὰ εἰς εω, καθαρὰ περισπώμενα· στερεῶ. πλὴν τοῦ παλαιῶ, κραταιῶ· περαιῶ, καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ ὀνομάτων διφθογγογραφουμένων· οἷον βέβαιον, βεβαιῶ. ἔδραιον, ἑδραιῶ, γαῖα, γαιῶ.

Ὅσα τῇ αι.

Τὰ δὲ εἰς αινω, τῇ αι, ὑφαίνω, τεκταίνω: πλὴν τοῦ μένω, καὶ στένω,

atq; omnino habentia pro adiacens nomẽ ex ο. Igitur possum, quod potentia. laboro, quod labor. interficio, quod cædes. Item in αιρω, gaudeo, tollo, palpito, uerro. pre'ter fero. & omnino habentia pro adiacens nomen ex ο. Itaq; & excorio, quod pellis. & penetro, quod meatus.

Quæ per Η.

Ce'terum in ηπω per η, pre'ter sileo, uigeo, misceo per ι. & urgeo per ει. Rursum in ηθω, præter onero per ι, & suadeo per ει, & corrumpo per υ. Item in ηπω, putreo. pre'ter linquo, & diruo per ει.

Quæ per ει.

Pre'terea in ειω desideratiua per ει, risurio, bellaturio. Item in ειδω, p̃ter lætifico, delibero, ango, salto, oblecto per η. Et quæ in futuro habẽt ε, in præsenti quoq; habent, tondebo, tondeo. occidam, occido per ει quidem. Item quæ mouendo præbent ο, ε accipiunt, retributio, retribuo. parca, diuido. tonsura, tondeo. libamen, libo. reliquus, linquo. stœba, stipo, nimirum per ει. Præterea in ευω plusq̃ dissyllaba, interrogo, ostendo. Obseruandum hic, canonem hunc non generalem esse, ut quæ in ευω sunt polysyllaba per ει scribantur, nam adiuuo, obtundo, fortifico, incito, atq; alia per υ. præter cõcito, doleo per ι. Verum dissyllaborum in ειπω nullum penultimat diphthongo, lauo, proijcio, cado per ι. In ισκω uero per ι, pre'ter suggero, morior, uoco per η. Item in ιζω similiter, præter fœnero per ει, & egeo per η. & pre'ter serpo, sibilo, ululo, effundo, strido, singultio, murmuro per υ, & congrego per οι. Per Ε. Cæterum in εζω, per ε. pre'ter ludo. Per Υ.

In υρω autem grauia, penult. per υ, rubeo, murmuro. pre'ter corrumpo trajcio, laboro, dico, congrego per ει. Per Ω. Sed in ωζω, per ω magnum. pre'ter adapto, dominor, oleo. Pre'terea in ωσκω, & ωσσω, pre'ter pasco. Quæcunq; item grauia per ε penultimant, & nomen respondens p̃terito habent per paruum ο scriptum, hæc transmutata in circunflexum α, ω magnum assumunt, ut tribuo, lex, diuido, uerto, modus, uerto, uerto, reuolutio, uerto. Pre'teritum uero imperfectum penultimam eandem habet cum præsenti, dico dicebã, gaudeo, bã. Itidẽ & futurum, p̃ter cõtracta. Hæc enĩ siquidem per ε uel per α penultimãt, η habent, faciam, clamabo. si uero per ο, ω magnum, coronabo. p̃ter arabo, inquinabo, pascam. Primum uero indefinitum futuro similem penultimam facit. p̃ter uerborum quartæ indefinitũ primũ. hoc enim per diphth. nempe ει penultimat, si futurum per ε, manebo. mansi. seminabo, aui. per η autẽ, si futurum per α, cantabo, aui. Quinimo. & ptĩn perf. & plu'q̃ perf. penul. eandẽ hẽt cũ futu. p̃ter quædã uerba quartæ. in quibus uidelicet ε, uel sola, uel cũ ι, nimirũ in his ε in ο uertit medium,

corrumpam,

καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων ἀντιπαρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο. οὐκοῦν, φθονῶ, ὅτι φθόνος, καὶ πονῶ, ὅτι πόνος, καὶ φονῶ, ὅτι φόνος. Ἔτι τὰ εἰς αιρω, χαίρω, αἴρω, σπαίρω, ταίρω. πλὴν τοῦ φέρω, καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων ἀντιπαρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο. καὶ δέρω τοίνυν, ὅτι δορά, καὶ περῶ ὅτι πόρος.

Ὅσα τῷ η.

Τὰ δὲ εἰς ηγω τῷ η. πλὴν τοῦ σιγῶ, σφριγῶ, μιγῶ, τῷ ι. καὶ ἐπείγω τῇ ει, Ἔτι τὰ εἰς ηθω. πλὴν τοῦ βρίθω, τῷ ι, καὶ πείθω, τῇ ει. καὶ πύθω, τῷ υ. ἔτι τὰ εἰς ηπω, σήπω, πλὴν τοῦ λείπω καὶ ἐρείπω τῇ ει. Ὅσα τῇ ει.

Ἔτι τὰ εἰς ειω ἐφετικὰ τῇ ει. γελασείω. πολεμησείω. Ἔτι τὰ εἰς ειδω. πλὴν τοῦ ἥδω. μήδω. κήδω. πηδῶ. φιληδῶ. τῷ η. Ἔτι ὅσα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὸ ε, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει, κερῶ, κείρω. κτενῶ, κτείνω, τῇ ει ἄρα. Ἔτι ὅσα κινούμενα παρέχει τὸ ο, τὸ ε προέχει. ἀμοιβή, ἀμείβω. μοῖρα, μείρω. κουρά, κείρω. λοιβή, λείβω. λοιπός, λείπω. στοιβή, στείβω. τῇ ει ἄρα. Ἔτι τὰ εἰς εινω ὑπερδισύλλαβα, ὀρείνω. φαείνω. Παρατηρητέον ἐνταῦθα ὅτι ὁ κανὼν οὐ καθόλου τῶν εἰς εινω ὑπερδισυλλάβων τῇ ει γράφεται. ἀμύνω, ἀμβλύνω, κρατύνω, ὀτρύνω, καὶ ἕτερα, τῷ υ. πλὴν τοῦ ὀρίνω, ὠδίνω. τῷ ι. Τῶν μέντοι δισυλλάβων εἰς ιπτω, οὐδὲν παραλήγει διφθόγγῳ. νίπτω. ῥίπτω. πίπτω. τῷ ι. Τὰ δὲ εἰς ισκω τῷ ι, πλὴν τοῦ μιμνήσκω. θνήσκω. κικλήσκω, τῷ η. Ἔτι τὰ εἰς ιζω. πλὴν τοῦ δανείζω τῇ ει, καὶ χρήζω τῷ η. καὶ πλὴν τοῦ ἑρπύζω, ποππύζω. ὀλολύζω. βλύζω. τρύζω. λύζω. γογγύζω. ἰύζω τῷ υ. καὶ ἀθροίζω. τῇ οι.

ΤΩ Ε. Ἔτι τὰ εἰς εζω, τῷ ε. πλὴν τοῦ πιέζω. ΤΩ Υ. Τὰ δὲ εἰς υρω βαρύτονα, τῷ υ πορφύρω. μορμύρω. πλὴν τοῦ φθείρω. πείρω. τείρω. εἴρω. ἀγείρω. τῇ ει. ΤΩ Ω. Τὰ δὲ εἰς ωζω τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ ἁρμόζω. δεσπόζω. ὄζω. Ἔτι τὰ εἰς ωσκω. καὶ ωσσω. πλὴν τοῦ βόσκω. ἔτι ὅσα τῶν βαρυτόνων τῷ ε παραλήγει, καὶ ὄνομα ἀντιπαρακείμενον ἔχει, τῷ μικρῷ ο γραφόμενον, ταῦτα μεταποιούμενα εἰς τὸ περισσώμενον α, τὸ μέγα μεταλαμβάνει. οἷον, νέμω. νόμος. νωμῶ. τρέπω. τρόπος. τρωπῶ. στρέφω. στροφή. στρωφῶ. Ὁ δὲ παρατατικὸς παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ ἐνεστῶτι λέγω. ἔλεγον. χαίρω ἔχαιρον. Ὡσαύτως καὶ ὁ μέλλων. πλὴν τῶν συνῃρημένων. ταῦτα γάρ. εἰ μὲν τῷ ε, ἢ τῷ α παραλήγει τὸ η ἔχει. ποιήσω. βοήσω. εἰ δὲ τῷ ο. τὸ μέγα. στεφανώσω. πλὴν τοῦ ἀρόσω. ὀνόσω. βόσω. Ὁ δὲ πρῶτος ἀόριστος τῷ μέλλοντι ὁμοίως παραληκτεῖ. πλὴν τοῦ τετάρτου κλίτου ὁριστικοῦ προσώπου. ὅ δὲ γὰρ διφθόγγῳ μὲν τῇ ει παραλήγει, εἰ ὁ μέλλων τῷ ε. μενῶ ἔμεινα. σπερῶ, ἔσπειρα, η, δέ, εἰ ὁ μέλλων τῷ α ψαλῶ ἔψηλα. ἔτι δὲ καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος, παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ μέλλοντι. πλὴν ἐνίων τεταρτοζύγων, ἐφ' ὧν δηλονότι τὸ ε ἢ μόνον ἢ μετὰ τοῦ ι. ἐπὶ τούτων γὰρ τὸ ε εἰς ο τρέπει ὁ μέσος

corrumpam, corrupi. suadebo, suasi. In οι *uero uel in* ῃ, *non transformata imperatiua, & in* ναι *infinitiua per* η *scribuntur. præter esse; & po suisse, misisse, unde dimisisse, demisisse. & quæ huiusmodi, etenim per* ει, *præter etiam mansisse. atq; in totum uerba quartæ. nempe indicatiui seruando scripturam declinantur hæc, occido occidere. iudico iudicare. & cum produci necesse sit,* ι *assumentia diphthongantur, ut dictum est. Porrò omne optatiuum diphthongo penultimat. Et quæ in* μι *quidem per* οι *uel per* αι, *uerberarem, uerberauissem. quæ uero in* ην *non transformata per* ει, *uerberauissem. Rursum quæ in* ειμην *quintæ quidem existentia per* ει, *ponerem. alia uero omnia per* οι, *uerberarer, darer. Transformata autem præexistentem diphthongum seruant. facerem facerem. clamerem clamarem.* Fieri *autem potest & passiui præteriti optatiuum per* η, *si* μ *purum habeat factus sum, factus essem. memini meminissem. Similiter autem & in uerbis quintæ per* υ, *iungo, iungerem, iungor, iungerer. Omne autem subiunctiuum per* η, *uel per* ω *magnum. si dicamus, si dicatur. Omne uero in* μαι *desinens non contractum, si ante* μ, ο *habet, per* ο *paruum pen. uerberor.* Omne *item* ο *ante coniugatorium* μ *incõtractum, paruum est. p̃ter subiũc.* In *quibus uero augmentum est temporale,* ο *quidem semper in* ω *uertunt;* α *aũt in* η, ε *uero itidẽ in* η, *p̃ter quatuordecĩ illa. sino, bam. induo, grauisone, bã. consuesco, bã. capio, bã. traho, bam. dico, bã. serpo, bam. assuefacio, bã. habeo, bã. sequor, bar. traho, bã. serpo, bã. operor, bar. cibũ præbeo, bã. hæc enĩ per* ει. *Cæterũ circa cõtrac. orthograph. fit ut ipsæ cõtractiones.*

Loci *de orthographia* Aduerbiorum.

ADuerbiorum *autem quæ in* ε *quidem, uel in* εσ, *per* ε *desinunt, præter quondam, pape, atat.* Q*uæ uero in* ην, *per* η, *pauloante, abunde, collectim. præter prius, rursum, retro per* ι, *& nunc, per* υ. Q*uæ autem in* ισ *per* ι. *bis, decies, frequenter, satis. præter deinde, deinceps, repente, statim, tamẽ, æque per* η. *Cæterum quæ in fine tonum habent, si purum quidem* ι *sit, uel cum* θ, *uel* λ, *uel* μ, *uel* ξ, *uel* χ, *uel* ψ, *per* ει, *ipso clamore, siue labore, tuto, populariter, ipsa dictione, citra pugnam, ipso aspectu. præter mane, & ehodum, & innominatim per* ι. *Si uero cum alia consonante per* ι. *præter intrepide, sine p̃cone, latenter, neglecte, per omnes dapes, illic per* ει. *& simul, omnino, temere, instanter per* η. *& domi per* οι. *atq; oĩno aduerbia nominum similia appellata. cõmuniter, ualde, nusq̃. huc autem per extensionem habet* ι. *ut & sic, & nunc.* Q*uæ uero se habent sit, per iota scribuntur.* T*rifariam autem fit extensio, nam aut per* ι *solum, aut cum* φ, *aut* χ, *certe, uiolentia.* P*ræterea quæ* θ *in ultima habẽt, grauisone*

per ι

φθερῶ, ἔφθορα. πείσω, πέποιθα. τὰ δὲ εἰς θι, ἢ παμμέθα πλάσια προστακτικὰ, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ἢ ταγράφεται. πλὴν τοῦ εἶναι καὶ θεῖναι, καὶ εἶναι. ὅθεν τὸ ἀφεῖναι καὶ καθεῖναι, καὶ τὰ τοιαῦτα, τῇ ει γάρ, καὶ πλὴν τοῦ μεῖναι. καὶ ὅλως τῶν τεταρτοζύγων. τὴν γὰρ τοῦ ὁριστικοῦ σώζοντα γραφὴν κλίνεται ταῦτα. κτείνω, κτεῖναι. κρίνω, κρῖναι. καὶ μηκύνεσθαι, ἀναγκαίου ὄντος τὸ ι προσλαμβάνοντα ἀποδιφθογγοῦται, ὡς εἴρηται. πᾶν δὲ εὐκτικὸν διφθόγγῳ παραλήγει, καὶ τὰ μὲν εἰς μι, τῇ οι, ἢ τῇ αι. τύπτοιμι, τύψαιμι. τὰ δὲ εἰς ην ἀμετάπλαστα τῇ ει, τιθείην. Τὰ δὲ εἰς ειμην πεμπτόζυγα μὲν ὄντα τῇ ει. τιθείμην. τἆλλα δὲ πάντα τῇ οι. τυπτοίμην. διδοίμην, μεταπεπλασμένα δὲ τὴν ὑπάρχουσαν δίφθογγον σώζει. ποιοῖμι. ποιοίην. βοῷμι, βοῴην, γίγνοιτο δ' ἂν καὶ παθητικοῦ παρακειμένου εὐκτικὸν τῇ η. ἣν τὸ μ καθαρὸν ἔχει. πεποίημαι πεποιήμην. μέμνημαι μεμνήμην. παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὑπεμπτοζύγων τῇ υ. ζεύγνυμι, ζευγνύην, ζεύγνυμαι, ζευγνύμην. πᾶν δὲ ὑποτακτικὸν τῷ η, ἢ τῷ ω μεγάλῳ, ἐὰν λέγωμεν, ἂν λέγηται. Πᾶν δὲ εἰς μαι λῆγον ἀπαθὲς, εἰ πρὸ τοῦ μ. τὸ ο ἔχει, μικροπαραληκτεῖ. τύπτομαι. ὅλως δὲ τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ ἀπαθὲς ο μικρόν. πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν. ἐφ' ὧν δὲ ἡ αὔξησις χρονικῶς, τὸ μὲν ο ἀεὶ εἰς ω μέγα μεταβάλλει. τὸ δὲ α εἰς η. τὸ δὲ ε εἰς η καὶ αὐτό. πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα ἐκείνων. ἐῶ, εἴων, ἔω βαρυτόνως, εἶον. ἔθω εἶθον. ἕλω, εἷλον. ἕλκω, εἷλκον. ἕπω, εἶπον. ἕρπω, εἷρπον, ἐθίζω, εἴθιζον. ἔχω, εἶχον. ἕπομαι, εἱπόμην. ἐρύω, εἴρυον. ἑρπύζω, εἵρπυζον. ἐργάζομαι. εἰργαζόμην. ἑστιῶ, εἱστίων. ταῦτα γὰρ τῇ ει. ἡ δὲ περὶ τὰς συναιρέσεις ὀρθογραφία ὡς αἱ συναιρέσεις.

Τόποι ὀρθογραφικοὶ ἐπιρρημάτων.

Τῶν δὲ ἐπιρρημάτων τὰ μὲν εἰς ε, ἢ εἰς ες τῷ ε λήγει. πλὴν τοῦ πάλαι. ἀβαί. ἀτταταί. Τὰ δὲ εἰς ην, τῷ η, πρώην. χύδην. συλλήβδην. πλὴν τοῦ πρίν. πάλιν. κατόπιν. τῷ ι, καὶ νῦν τῷ υ. τὰ δὲ εἰς ις τῷ ι. δίς. δεκάκις. πολλάκις ἅλις. πλὴν τοῦ ἑξῆς. ἑξείης. ἐξαίφνης. ἐξαπίνης. ἔμπης. ἐπίσης τῷ η. Τὰ δὲ ἐσχατοτονούμενα εἰ μὲν καθαρὸν τὸ ι, ἢ μετὰ τοῦ θ. ἢ λ. ἢ μ. ἢ ξ. ἢ χ. ἢ ψ. τῇ ει. αὐτοβοεί. ἀμοχθεί. ἀσυλεί. πανδημεί. αὐτολεξεί. ἀμαχεί. αὐτοψεί. πλὴν τοῦ πρωΐ. καὶ ἀνιστί. καὶ ἀνωνυμί τῷ ι. εἰ δὲ μετ' ἄλλου τοῦ συμφώνου τῷ ι. πλὴν τοῦ ἀθαμβεί. ἀκηρυκτεί. ἀναικτεί. ἀσπουδεί. πανθονεί. ἐκεῖ, τῇ ει. καὶ ἁμαρτῇ. πανταχῇ. εἰκῇ. ἀκαρῆ τῷ η. καὶ οἴκοι τῇ οι, καὶ ὅλως τῶν ὁμοιονομάτων ὀνομασθέντων. κοινῇ. κομιδῇ. μηδαμῇ. τὸ δὲ δευρὶ κατὰ ἐπέκτασιν ἔχει τὸ ι. ὡς καὶ τὸ ὡδί καὶ νυνί. τὰ δὲ ἔχοντα οὕτως ἰωταγραφοῦνται. διχῶς δὲ ἡ ἐπέκτασις, ἢ γὰρ τῷ ι μόνῳ, ἢ καὶ μετὰ τοῦ φ, ἢ τοῦ χ, ναίχι, βίηφι. Ἔτι τὰ τῷ θ συλλαβιζόμενα βαρυτόνως

per ι, finiũt, ibi, alibi. Quæ uero in ου, per ο paruum, gregatim fluuiatim, pre'ter impedimento, tandem. Ce'terum in ως per ω magnum. pre'ter antea, tunc, nuper, intus. At quæ in ω, per ω magnum, sursum, deorsum, pre'ter seorsum, huc. Sunt item & in υ desi. superiore anno, gry. Penultimam uero similem illis, à quibus deducuntur habent multa, ut à iustorum iuste, à sursum superne, à domus domo. ab aliquis alicunde. & nulla ex parte. præter aliunde & utrinq;. altera ex parte. propter multas deinceps breues. Longius uero & longissime finitis in οτεϱος, *&* οτατος *nominibus conueniunt. Positiua tamen per* ε. *legendum. nauigandum. spirandum. pre'ter optandum. & in* ιαϛ. *&* ιου. *per* ι. *statim. propius.*

Cõmunes loci de orthographia partium orationis.

Communes autẽ nominum & uerborum: & omnino omnium orationis partium loci habeantur orthographici tales. De initialibus & medijs. Item simplicibus integris. si non abunde de medijs simpliciter dicta sunt. Syllaba βδε *per* ε. *scribitur. hirundo odiosus.* βδυ *per* υ. *odio habere.* βε *ante* ϐ *quidem & λ. & ϱ. per ε. stabile. sagitta. barathrum. Media ε. & η. & ο. sagitta. profanum. acus. pre'ter stabile. Ante uero ο, & τ. αι. paulum. pelliceum.* βη *ante λ. & μ. & ϱ. & τ. per η. cœlum. gradus. Berytus. tussio. Media ι. Berine. pre'ter Berytus per υ. Sed ante α. & ο. & κ. & ν. per ι. uis. uita. poculum. coire. pre'ter byas per υ. Media αι & ο. uiolentum. uita. pre'ter uiuidum. Ante uero ω & θ. & duplicem consonantem. pre'ter τ. per υ. obturo. profunditas. iuncus. dense. byssus. pre'ter conuallis per η. & Bœotia per οι. Media ι. iunceum. & υ subsequens ζ Bizye.* βλε *ante* π *quidem per ε. uideo. ante uero σ per αι. blessus.* βλυ *ante ζ quidem per υ. scaturire. at ante τ per ι. blitum. Ce'terum ante χ. per η. balatus. Media ω mag. pulegiũ.* βλω *per ω mag. altus. terribilis. Med. υ. terribilis.* βο *ante uocalem quidem & ϱ. & duplicem consonantem per ο. paruum. clamor. cibus. uua. Media ε Boreas. & ω magnum si purum sit. bootes. si uero non. ο paruum. cœnum. Verum ante λ. & μ. collocatum per ω magnum. gle'ba. ara. aliter autem per ο paruum. stercus. Media ι.* βϱε *per ε. sinciput. Media υ. in θυ. extollo. in* τη. η. *Brundusium.* βϱι *ante θ quidem & μ per ι. onero. infremo. ante uero uocalem. & ante κ. & τ. & χ. per υ. scatere. deuorare. cortex. fremere.* βϱο *ante τ. uel duplicẽ consonantẽ. per ο paruũ mortalis. tonitru. Ante μ. uero & ς. per ω mag. fœtere. cibus. p̃ter crepitus. hoc est. ignis sonus. crepitus aũt esurientiũ.* βα *aũt media in* κη *quidẽ &* κτη *est* η. *ut spado. baculus in* δ *uero & σι. per ι, uado. rex. pre'terea ι* βι *p̃cedẽte ϱ. barbitõ. aliter uero*

oĩa

τῷ ι λήγει, αὐτόθι, ἄλλοθι. Τὰ δὲ εἰς ον τῷ μικρῷ, ἀγγελιηδόν. ποταμηδόν. πλὴν τοῦ ἐμποδών. πελιδνών. Τὰ δὲ εἰς ως τῷ μεγάλῳ, πλὴν τοῦ πάρος, τῆμος, ἔναγχος, ἐντός. τὰ δὲ εἰς ω τῷ μεγάλῳ, ἄνω, κάτω. πλὴν τοῦ ἄπο, δεῦρο. ἔστι δὲ καὶ εἰς υ λήγοντα πέρισυ. γρῦ. παραλήγουσαν δὲ ὁμοίως τοῖς ἀφ' ὧν παράγεται ἔχει τὰ πολλά. δικαίων, δικαίως. ἄνω, ἄνωθεν. οἶκος, οἴκοθεν. ἀμός, ἀμόθεν καὶ οὐδαμόθεν. πλὴν τοῦ ἑτέρωθεν καὶ ἀμφοτέρωθεν, καὶ ἑκατέρωθεν, διὰ τὰ πολλὰ ἐφεξῆς βραχέα. τὸ δὲ ἀπωτέρω καὶ ἀπωτάτω τοῖς εἰς οτερος καὶ οτατος τῶν ὀνομάτων ἀκολουθεῖ. τά γε μὴν θετικὰ τῷ ε. ἀναγνωστέον, πλευστέον, πευστέον. πλὴν τοῦ δεικτέον, καὶ τὰ εἰς ικα καὶ εἰς ιον τῷ ι. αὐτίκα. ἔγγιον.

Κοινοὶ τόποι ὀρθογραφικοὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν.

Κοινοὶ δὲ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων, καὶ ὅλως τῶν τοῦ λόγου μερῶν τόποι κείσθωσαν ὀρθογραφικοὶ τοιοῦτοι. ἀρκτικῶν πέρι καὶ μέσων, ἐκ δευτέρου ἁπλῶν ἀπαθῶν, ἂν μὴ πάντη τὰ περὶ μέσων ἁπλῶς εἰρημένα. Η βδε. τῷ ε γράφεται. βδέλλα, βδελυρός. Η βδυ, τῷ υ βδύλλειν. Η βε πρὸ μὲν τοῦ β καὶ λ, καὶ ρ, τῷ ε. βέβαιον, βέλος. βέρεθρον. μέσον τὸ ε, καὶ η, καὶ ο. βέλεμνον. βέβηλον. βελόνη. πλὴν τοῦ βέβαιον. πρὸ δὲ τοῦ ο. καὶ τ. τῇ αι βαιὸν, βαίτη. ἡ βη πρὸ μὲν τοῦ λ, καὶ μ, καὶ ρ, καὶ τ. τῷ η. βηλός. βῆμα. βηρυτός. βήττω. μέσον τὸ ι. βηρίνη. πλὴν τοῦ βηρυτός, τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ α, καὶ ο, καὶ κ. καὶ ν. τὸ ι. βία. βίος. βίκος. βινεῖν. πλὴν τοῦ βύας, τῷ υ. μέσον τὸ αι, καὶ ο. βίαιον. βιοτή. πλὴν τοῦ βιώσιμον. πρὸ δὲ τοῦ ω. καὶ θ. καὶ δισυμφώνου. πλὴν τοῦ τ. τῷ υ. βύω. βυθός. βύβλος. βύζω. βύσσος. πλὴν τοῦ βῆσσα. τῷ η. καὶ βοιωτία, τῇ οι. μέσον τὸ ι. βύβλινον. καὶ τὸ ὑποτασσόμενον τῷ ζ. βιζύνη. Η βλε. πρὸ μὲν τοῦ π, τῷ ε. βλέπω. πρὸ δὲ τοῦ σ. τῇ αι. βλαισός. Η βλυ. πρὸ μὲν τοῦ ζ. τῷ υ βλύζειν. πρὸ δὲ τοῦ τ. τῷ ι. βλίτον. πρὸ δὲ τοῦ χ, τῷ η. βληχύ. μέσον τὸ μέγα. βληχωνία. Η βλω. τῷ μεγάλῳ. βλωθρός. βλωσσυρός. μέσον τὸ υ. βλοσυρός. Η βο. πρὸ μὲν φωνήεντος καὶ σ. καὶ δισυμφώνου. τῷ μικρῷ. βοή. βόσις. βότρυς, μέσον τὸ ε, βορέας. καὶ τὸ μέγα καθαρὸν ὄν. βοώτης. εἰ δὲ μή, τὸ μικρόν. βόρβορος. πρὸ δὲ τοῦ λ, καὶ μ προτασσομένον τῷ μεγάλῳ. βῶλος. βωμός. ἄλλως δὲ τῷ μικρῷ. βόλβιτον. μέσον, τὸ ι. Η βρε, τῷ ε. βρέγμα. μέσον τὸ υ, ἐν θυ, βρενθύω. ἐν, τη, τὸ η. βρεντήσιον. Η βρι, πρὸ μὲν τοῦ θ, καὶ μ, τῷ ι, βρίθω βριμῶμαι. πρὸ δὲ φωνήεντος καὶ πρὸ τοῦ κ, καὶ τ, καὶ χ, τῷ υ. βρύειν, βρύχειν. βρύτειον. βρύγειν. Η βρο. πρὸ τοῦ τ. ἢ δισυμφώνου, τῷ μικρῷ. βροτός. βροντή. πρὸ δὲ τοῦ μ. καὶ σ. τῷ μεγάλῳ βρωμᾶσθαι. βρῶσις. πλὴν τοῦ βρόμος ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος. βρῶμος δὲ τῶν σιτοδῶν. τῆς δὲ βα. μέσον ἐν μὲν χη. καὶ κτη, η. βάκχηλος. βακτηρία. ἐν δὲ καὶ στι. βαδίζω. βασιλεύς. Επὶ ἐν βι, ἡγουμένου ρ. βαρβιτον. ἄλλως δέ τι

oĩa per ῡ. babylõ, latrat, bacchylides, nisi patrony. sit ĩ ω āt ω mag. semiuir.

Γε per ε, præter terra, gæsa, meda ε, est ε, generatio. præter generosus & ω magnum geometres. Med. *αι, o paruum, terræ dator. Γη seorsim per η. terra. ante uero uocalẽ, & λ, & μ et π, & υ, per υ, dẽtale, cophinus militaris nudus, tugurium, excipiatur terrenus per η, iugerum per υ,* Media *in μυη, per η, expeditus.* Ante *uero γ & υ, ι. gigas fieri. præter generò per ει. mulier per υ.* Media *per υ. applausus. & ω magnum, cognosco.* Ante *ι autem uel ρ, per η, lẽtor, senectus. præter gyrus per υ. γλι per ι. prẽter pupilla per η. & dulce, scalpere per υ. γλω & γνω per ω magnum. prẽter caligo. γο per o paruum, prẽter angulus, corytus, cortyna.* Media *per υ. γραι per αι, græcus. γρυ. sola per υ.* Cæterum *ante γ per η. gregorius.* Media *per o paruum, uigilo. prẽterea ante π, per υ, aquilinus. ante uero φ per ι, griphus. γα autem media per ι & ε, feles,* Galipsus, Gabria. *prẽter nuptiæ.*

Δε per ε scribitur, prẽter scire, unde sciens, ingeniosus, & conuiuium, & coquus. Media *per ε, esca, prẽter torques, & per ι, dextra. prẽter* Der*cylus, & conuiua, & sanguinem bibo per υ. Δη sola coniunctionaliter quidem per η, sanè. uerbaliter uero per ει, oportet.* Ante *uero uocalem per ῑ. prẽter populari per η, & duo per υ.* Item *ante δ. prẽter timeo per ει. & cochleare per οι. media υ, geminus.* Item *ante κ. prẽter mordeo, morsus per η. & monstro, unde demonstro, demonstratio per ει.* Media *υ, rete, & ω magnum, si purum sit, persequor. paruum uero, si non purum, impostura.* Item *ante ν. prẽter graue per ει, & diu per η.* Media *ε, antepenacute, consilium. αι acute, diuturnum.* Porrò *ante σ. prẽter δυς, & occasus per υ. etiã ante χ. bifariam.* Item *ante duplicem consonantem. prẽter cœna per ει.* Generaliter *uero ex bis composita per ῑ, duplex, biceps, biforme.* Ante *uero η & μ, per η, diu populus,* Media *in μη est η,* Ceres. In *ου, υ, moror.* Etiam *ante λ. prẽter miser, & crepusculum per ει.* Media *αι, miser. ante uero ρ, per ει. prẽter contentio, & diu per η. Δμω per ω magnum seruus. δνο per o paruum, tenebrosum. δο ante quidem κ, & λ, & ν per o paruum, appareo, dolus, arundo.* Media *ῑ longum.* Ante *uero δ, uel μ, uel ρ, per ω magnum.* Dodona, *domus, donum. prẽter domus, & donatio.* Prẽterea *ante σ, & τ. prẽter datio, & dator. δρο ante μ quidem per o paruum, cursus ante uero π, per ω magnum, dropax. δρυ per υ. prẽter acerbum per ῑ. δα autem media in κτυ, & κρυ, per υ. digitus, lacbryma.* Alia *autem per ῑ. abundans.* Damianus, *nisi prædicta impediant, & o paruum,* Damosus.

Ε. ε sola pronominaliter quidem per ε. aduerbialiter uero per αι. unde

πάντα τῷ υ. βαβυλών. βαΰζει: βακχυλίδης. εἰ μὴ παρωνυμικόν. οὐδὲ τὸ μέγα. βαγῶας. Η γε τῷ ε. πλὴν τοῦ γαῖα. καὶ γαῖασα. μέσον τοῦ ε, γονεά. πλὴν τοῦ γενναῖος. καὶ τὸ μέγα: γεωμέτρης. μέσον τῆς αι, τὸ μικρόν. γαιοδότης. ἡ γῆ, μόνη τῷ η. γῆ. πρὸ δὲ φωνήεντος, καὶ λ, καὶ μ, καὶ π, τῷ υ, γύης, γύλινος. γυμνός. γύπανον. ἐξαιρεῖσθαι τὸ γήϊνος τῷ η. καὶ γῆα, τῇ η. μέσον ου μνη τῷ η, γυμνήτης. Πρὸ δὲ τοῦ γ καὶ ν, τὸ ι. γίγας. γίνεσθαι. πλὴν τοῦ γείνω τῇ ει. καὶ γυνὴ τῷ υ: μέσον τὸ υ. γιγλυσμός. καὶ τὸ μέγα, γινώσκω. Πρὸ δὲ τοῦ θ, ἢ ρ, τῷ η. γήθω, γῆρας. πλὴν τοῦ γῦρος τῷ υ. Η γλι, τῷ ι. πλὴν τοῦ γλήνη, τῷ η. καὶ γλυκύ, καὶ γλύφειν τῷ υ. Η γλω καὶ ἡ γνω, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ γνόφος. Η γο τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ γωνία γωρυτός. γωρτύνη. μέσον τὸ υ. Η γραι, τῇ αι. γραικός. Η γρυ μόνη τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η. γρηγόρειος. μέσον τὸ μικρόν. γρηγορῶ. πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ υ γρυπός. πρὸ δὲ τοῦ φ, τῷ ι, γρῖφος. τῆς δὲ γα μέσον τὸ ι καὶ ε. γαλεώτης. γαλιψός. γαβρεά. πλὴν γαμήλια. Η δὲ τῷ ε. πλὴν τοῦ δαίην, ὅθεν τὸ δαίμων, τὸ δαίδαλος, καὶ δαίς. καὶ δαιζός. μέσον τὸ ε, δέλεαρ. πλὴν τοῦ δέραιον καὶ ι, δεξιά. πλὴν τοῦ δερκύλος. καὶ δαιτυμών, καὶ δορμύλω τῷ υ.

Η δη μόνη συνδεσμικῶς μὲν τῷ η. δή. ῥηματικῶς δὲ τῇ ει, δεῖ. πρὸ δὲ φωνήεντος, τῷ ι, πλὴν τοῦ δηοῦν τῷ η, καὶ δύο τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ δείδω, τῇ ει. καὶ δοίδυξ, τῇ οι. μέσον τὸ υ, δίδυμος. Ετι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ δήχω. ὅθεν τὸ δῆγμα, η. καὶ δείκω, ὅθεν τὸ δεικνύω, καὶ δεῖγμα, τῇ ει. μέσον τῷ υ. δίκτυον. καὶ τὸ μέγα καθαρὸν ὄν. διώκω. μικρὸν δὲ, εἰ μὴ καθαρόν. διπλόη. Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ δεινὸν τῇ ει. καὶ δῆν τῷ η. μέσον τὸ ε, προπαροξυτόνως. δίνεον. Η αι ὀξυτόνως. δινιαιόν. Ετι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ δύς. καὶ δύσις, τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ χ, δίχα. ἔτι πρὸ δισ συμφώνου. πλὴν τοῦ δεῖπνον τῇ ει. καθόλου δὲ τὰ ἐκ τοῦ δίς, σύνθετα τῷ ι. δίπλουν, δικέφαλον, διφυές. Πρὸ δὲ τοῦ θ, καὶ μ, τῷ η. δηθά. δῆμος. μέσον ἐν μη, τὸ η. δήμητρα. ἐν θυ, τὸ υ. δηθύναι. ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ δειλός. καὶ δείλη, τῇ ει. μέσον ἡ αι, δείλαιος. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει. πλὴν τοῦ δῆρις, καὶ δηρὸν, τῷ η. Η δμω, τῷ μεγάλῳ. δμώς. Η δνο, τῷ μικρῷ. δνοφερόν. Η δο, πρὸ μὲν τοῦ κ, καὶ λ, καὶ ν. τῷ μικρῷ. δοκῶ. δόλος. δόναξ. μέσον τὸ ι. δολιχόν. Πρὸ δὲ τοῦ δ. ἢ μ, ἢ ρ, τῷ μεγάλῳ, δωδώνη, δῶμα, δῶρον. πλὴν τοῦ δόμος καὶ δόμα. ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ. πλὴν τοῦ δόσις καὶ δοτήρ. Η δρο πρὸ μὲν τοῦ μ, τῷ μικρῷ. δρόμος. πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ μεγάλῳ. δρώπαξ: Η δρυ τῷ υ. πλὴν τοῦ δριμὺς, τῷ ι. Τοῦ δὲ δα μέσον ἐν κτυ. καὶ κρυ. τὸ υ. δάκτυλος. δάκρυον. τὰ δ' ἄλλα ι. δαψιλής, δαμιανός, εἰ μὴ τὰ προειρημένα κωλύοι, καὶ τὸ μικρόν. δάμοσος.

Ε. Η ε. μόνη ἀντωνυμικῶς μὲν τῷ ε. ἐπιῤῥηματικῶς δὲ τῇ αι

unde lamentari, & aiax. Ante uero α, per ε, pre'ter terra. Item ante ο, marcidum. præter æuum, uarium penacute, gestatio. Media ante pe. ω magnum marcidum. præter gestatio. Rursum ante β, ε scribitur. præter ianua, bei. Præterea ante δ, præter pudor. Media η, ipsius ε cibus. Item ante θ, præter ardeo, æther. Media ει coma, nisi in ιζω ut assuefacio. Media ipsius αυ est ι in æthiops. υ in calefacio. Porrò ante κ, præter ærūna, blanditiæ. Media est η dictionis ab ε incip. quietus. præter ille per ει & socer per υ. Item ante λ, pre'ter feles, & Aelius. Media ε & ι, mina, stupeo. præter oliua, planta. Rursum ante μ, pre'ter sanguis, & blandus. Media ε, & υ, uomitus, blandus. Item ante ν, pre'ter laus, & grauis, & obscure loqui, unde ænigma. Media ε, & ι, uenetus, obscure loquor. præter æneas per ει. Praeterea ante π præter altum. Media ει, urgeo. præter Epeus. Item ante ρ præter lolium, eligo, tollere. Media ε, cicer & ι, lana. pre'ter hæc, rubrum detineo, munitum per υ, & eremus, sedeo per η diruo, innitor per ει. Itē ante σ, præter sentire, dedecus, Aesopus, parca. Media ι cōmedo. pre' terea pudefacio, & impium per υ, Etiam ante π præter petere, causa. uerum ætna ab ardeo deductum. Media ε pre'ter socius. etesias uero per η, uerus per υ. paratus per οι. Item ante χ, præter cuspis. Media ε, anguilla, & ι uipera, p̄ter tutum per υ. Cæterū añ ψ, p̄ter statī. añ uero γ, per αυ, populus arbor, p̄ter ego & suscito. Media p̄cedente γ altero υ, promitto.

Z ε, per ε, Zephyrus. ζει quidem ante uocalem per ει, semen unde illud, fertile solū. Ante uero θ per υ, zythus. Sed ante λ, per η, zelus. Præterea ante μ. pre'ter frumentum per υ. Item ante υ, & τ, zeno, quærere. ζω, per ω magnum, præter caligo.

I. ι sola articulariter quidem, & aduerbialiter per η, he'c, qua, uel per οι, hi, quó. coniunctionaliter autem si disiunctiue, per η, si uero continuatiue, per ει, Ante uocalem autem per ι, p ræter aurora, & bonus per η, & eia per ει, & hyacinthus, pluit, hyades, hyena per υ, & filius per υ, & temo, puto, auspicium auis per οι. Media ε, sacer & ω magnum. flatus, auspicium. pre'ter Ionium pelagus, & Ionia. Item ante δ. pre'ter dulce, uoluptas per η, & aqua, tuber per υ, & tumeo, unde tumor per οι, & species per ει. Media υ, firmo & ω magnū, idolum. etiā ante ς, pre'ter pugna, postea, hysopus. hystrix, carceres, uenabulum sus per υ, & oestrum, sex, lanæ, ouis per οι, unus per ει, & quietum, & delectatio per η. Media υ. quietus, & ω magnum. hysopus. Item ante ν, præter habenæ, iuuencus, abomasum per η, & uinum per οι. Media ι, habenæ, pre'ter abomasum per υ. Ad hæc ante ξ, uiscum, Ixīon. Cæterum ante π. præter Epirus, blandum,

ὅθεν τὸ αἰάζειν, καὶ αἶας. Πρὸ δὲ τοῦ α, τὸ ε, πλὴν τοῦ αἶα. Ἔτι πρὸ τοῦ, ο, ἔωλον. πλὴν τῶν αἰὼν, αἴολον παροξυτόνως, αἰώρα. μέσον προπαροξυτόνου, τὸ μέγα, αἴωλον. πλὴν τοῦ αἰώρα. Ἔτι πρὸ τοῦ β. πλὴν τοῦ αἰβάλη, καὶ αἰβοῖ, Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τῶν αἰδώς. μέσον τὸ η τοῦ ε. ἐδητύς. ἔτι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ αἴθω. αἰθήρ. μέσον ἡ ει. ἔθειρα, εἰ μὴν ἄρ᾽ ἴζω. οἷον, ἐθίζω. μέσον τῆς αι, τὸ ι. ἐπὶ τοῦ αἰθίοψ. τὸ υ ἐπὶ τοῦ αἰθύσσω. ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τῶν αἰκία, αἰκάλη. μέσον τὸ η τοῦ ε. ἔκηλος. πλὴν τοῦ ἐκεῖνος, τῇ ει. καὶ ἑκυρὸς τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ αἴλουρος, αἴλιος. μέσον τὸ ε. καὶ ι, ἔλεος, ἐλινύω. πλὴν τοῦ ἐλαία φυτόν. ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ αἷμα καὶ αἱμύλος. μέσον τὸ ε, καὶ υ. ἔμετος. αἱμύλος. ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ αἶνος. καὶ αἰνὸς, καὶ αἰνίττεσθαι, ὅθεν τὸ αἴνιγμα. μέσον τὸ ε καὶ ι. ἐντὸς, αἰνίττομαι. πλὴν τοῦ αἰνέας, τῇ ει. ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ αἰπύ. μέσον ἡ ει ἐπείγω. πλὴν τοῦ ἐπνός. ἔτι πρὸ τοῦ ρ πλὴν τοῦ αἴρω. αἰροῦμαι. αἴρειν. μέσον τὸ ε, ἐρέβινθος, καὶ τὸ ι. ἔριον. πλὴν τῶν ἐρυθρόν. ἐρύκω, ἐρυμνόν. τῷ υ. καὶ ἔρημος, ἐρητύω, τῷ η. καὶ ἐρείπω, ἐρείδω, τῇ ει. ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ αἰσθάνεσθαι, αἰσχύνη, αἴσωπος. αἶσα. μέσον τὸ ι. ἐσθίω. πλὴν τοῦ αἰσχύνω. καὶ αἴσυλον τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ τ πλὴν τοῦ αἰτεῖν, αἰτία. τὸ μέντοι αἴτνη, τοῦ αἴθω παράγωγον. μέσον τὸ ε. πλὴν τοῦ ἑταῖρος. καὶ ἐτησίας δὲ τῷ η. ἔτυμος. τῷ υ, ἕτοιμος τῇ οι. ἔτι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ αἰχμή. μέσον τὸ ε. ἔγχελυς. καὶ τὸ ι. ἔχιδνα. πλὴν τοῦ ἐχυρὸν τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ ψ. πλὴν τοῦ αἶψα. πρὸ δὲ τοῦ γ. τῇ αι. αἴγειρος. πλὴν τοῦ ἐγὼ, καὶ ἐγείρω. μέσον ἡγουμένου γ ἑτέρου, τὸ υ. ἐγγυῶμαι. Ἡ ζε, τῷ ε ζέφυρος. Ἡ ζει πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ ει. ζειά. ὅθεν τὸ, ζείδωρος ἄρουρα. πρὸ δὲ τοῦ θ, τῷ υ ζῦθος. πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ η. ζῆλος. ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ζύμη τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ ν, καὶ τ. ζήνων, ζητεῖν. Ἡ ζω τῷ μεγάλῳ, πλὴν τοῦ ζόφος. Ἡ ι. μόνη ἀρθρικῶς μὲν καὶ ἐπιρρηματικῶς, τῷ η. ἡ, ᾗ, ᾖ. τῇ οι. οἱ, οἷ. συνδεσμικῶς δὲ, εἰ μὲν διαζευκτικῶς, τῷ η. εἰ δὲ συναπτικῶς τῇ ει. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ ἠὼς, καὶ ἠΰς. τῷ η, καὶ εἶα, τῇ ει. καὶ ὑάκινθος, ὕει, ὑάδες, ὕαινα, τῷ υ, καὶ υἱὸς τῇ υι. καὶ οἴαξ, οἴω, οἰωνὸς ὄρνις, τῇ οι. μέσον τὸ ε, ἱδρὼς, καὶ τὸ μέγα ἰωή, οἰωνός. πλὴν τοῦ ἰόνιον πέλαγος, καὶ ἰονία. Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ ἡδύ. ἥδος τῷ η, καὶ ὕδωρ, ὕδνον, τῷ υ, καὶ οἰδῶ. ὅθεν τὸ οἴδημα τῇ οι. καὶ εἶδος τῇ ει. μέσον τὸ υ. ἱδρύω, καὶ τὸ μέγα. εἴδωλον. ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ὑσμίνη, ὕστερον, ὕσσωπος. ὕστριξ. ὕσπληξ. ὑσσός. ὗς τῷ υ. καὶ οἶστρος. οἰσύπη. οἶς, τῇ οι, καὶ εἷς, τῇ ει, καὶ ἥσυχον. καὶ ἧσις. τῷ η. μέσον τὸ υ. ἥσυχος. καὶ τὸ μέγα. ὕσσωπος. ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ἡνίαι, ἦνις, ἤνυστρον. τῷ η. καὶ οἶνος τῇ οι. μέσον τῷ ι. ἡνίαι. πλὴν τοῦ ἤνυστρον τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ ξ. ἰξός. μέσον τὸ ι. ἰξίον. Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ ἤπειρος,

ἤπιον,

blandum, sono, febris, algida per η. *& sub super, consul, barba per* υ. Media ι. *pre'ter sono per* υ. *barba per* η. Ante *uero* β, *uel* γ, *per*, η. *pre'ter gibbosus, iniuria, humidum, ualeo per* υ. *& iberus per* ι. Media ε, *&* ι, *dux ualeo.* Rursum *ante* θ. *pre'ter recta,* Ithaca, Ithome *per* ι. Media ω *magnum,* Ithome. *præter* Ithorus. Item *ante* λ. *præter syncerum, uerto, seruus per* ει, *& propitius,* Illirius, *bilaris,* Ilium, *limus.* Ilius, *beneuolus, uertigo per* ι. *& sylua, latrare per* υ. Media ε, *&* ι, *pre'ter tego, & elysium, &* Illyrius *per* υ. Præterea *ante* μ. *præter pallium, desiderium, lorum, haurire per* ι. *& uobis.* Hymettus, *hymnus per* υ. *& uestis per* ει. *& uia per* οι. Media ε *&* η, *hymettus, dies.* Item *ante* τ. *præter impetuosus, bellarium per* ι. *& mors per* οι. Item *ante* φ. *uulcanus.* Media αι. *hephæstion.* Porrò *ante* κ *per* ει. *pre'ter uenio, minime per* η. *& peruenio, supplex, furcula, miluus per* ι, *& domus per* οι. Media ε, *similis. pre'ter uulgaris. etiam ante* ρ. *præter* Iuno, *heros, quiete, sepulchrum per* η. *& iris per* ι. *& puerulus, hircani piscina per* υ. Media ε. *quiete.* Iunonium *uero eorum quæ per* αιον *sunt.* Et η, *pax. &* ω *magnum, ironia.* Item *ante* χ. *pre'ter sonus per* η, *& abire per* οι. Cæterum *ante* ψ *per* υ. *pre'ter ips per* ι. θε *per* ε *deus,* Themis. Media ι. *æstiuum. &* ω *magnum, specto.* θε *ante uocalem quidem* ει. *pre'ter sacrifico, unde uictima per* υ. *et thiasus per* ι, *& intueri per* η. Ante *uero* β *per* η, Thebæ. Etiam *ante* γ. *pre'ter tango, contingo per* ι. *& filia per* υ. Præterea *ante* κ, *theca.* Item *ante* λ. *pre'ter capsa per* υ. Rursum *ante* ρ. *præter ianua, thyrsus per* υ. *pre'ter aceruus per* η. Etiam *ante* ν, *thunnus. præter conuiuium per* οι. *& curo per* ει. θλι *per* ι, *tribulo.* θνη *per* η, *mori.* θω *ante uocalem quidem uel ante* κ *&* μ *&* ν. *&* σ. *&* ψ. *per* ω *magnum. iactura. sedes. aceruus.* Thô. *thos. palpo.* Item *ante* λ. *uel* ρ *per* ο. *pre'ter thorax.* Media *in* θω *est* υ. *tumultus. preter armo per* η. *&* Thoricus *per* ι. θρε *per* ε *scribitur. pecus.* θρι *ante uocalem per* ι. *pre'ter bibinelia. & scirpus per* υ. Etiam *ante* δ. *uel duplicem consonantem. lactuca. paries. pilus. tinea. pre'ter deliciari.* Porrò *ante* ν *&* σ *per* η. *lamentatio. celebrare.* Sed *ante* λ. *per* υ *rumor.* θρο *per* ο *paruum. pre'ter salio. specula. per* ω *magnum.* θα *uero media in* λυ *est* υ. *cerealia.* In μι, ι. *frequenter. pre'ter thamyris per* υ. In γη *præcedente* ρ, η. Martius.

Κε *per* ε. *inane. pre'ter* καὶ. *occasio. nouum .i. nouum.* Cæas. Media κε *habentiũ est* ε. Celeus. *p̃ter nigrum. &* υ. *putamen. p̃ter cenchrines per* ι. κυ *ante uocalẽ quidẽ per* υ. *pre'ter colũna lapis per* ι. *& lapis rotũdus per* οι. Itẽ *añ* β. *p̃ter arca. & adulterinũ. per* ι. Med. ε. Cybele *et* η. *adulterinũ. &* ω *mag. arca.* Rursum *añ* θ. *p̃ter citbara & cithærõ per* ι. Med. η

& ε,

ἤπιον, ἠπύω. ἠπίαλος τῷ η. καὶ ὑπό, ὑπέρ, ὕπατος, ὑπήνη τῷ υ. μέσον τὸ ι.
πλὴν τοῦ ἠπύω, τῷ υ. καὶ ὑπήνη τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ β, ἢ γ, τῷ η. πλὴν τοῦ ὑ-
βός, ὕβρις, ὑγρόν, ὑγιαίνω, τῷ υ. καὶ ἴβηρ τῷ ι. μέσον τὸ ε, καὶ ι. ἡγεμὼν ὑγιαί-
νω. Ἐπὶ πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ ἰθύ. ἰθάκη. ἰθώμη, τῷ ι. μέσον τὸ μέγα, ἰθώμη.
πλὴν τοῦ ἴθορος. Ἐπὶ πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ εἱλικρινής. εἵλω, εἵλως τῇ ει.
καὶ ἵλεως. ἰλλυριός, ἱλαρός, ἴλιον. ἰλύς. ἰλιός, ἴλαος, ἴλιγξ τῷ ι. καὶ ὕλη.
ὑλακτεῖν τῷ υ. μέσον τὸ ε, καὶ ι. πλὴν τοῦ εἰλύσω καὶ ἠλύσιον, καὶ ἰλλυριὰς
τῷ υ. Ἐπὶ πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ἱμάτιον, ἵμερος, ἱμάς, ἱμᾶν τῷ ι. καὶ ὑμῖν,
ὑμηττός, ὕμνος τῷ υ. καὶ εἷμα τῇ ει, καὶ οἶμος τῇ οι. μέσον τὸ ε, καὶ η. ὑμητ-
τός, ἡμέρα. Ἐπὶ πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ἴτης. ἰτρίον τῷ ι. καὶ οἶτος τῇ
οι. Ἐπὶ πρὸ τοῦ φ. ἥφαιστος μέσον ἡ αι. ἡφαιστίων. Πρὸ δὲ τοῦ κ, τῇ ει. πλὴν
τοῦ ἥκω, ἥκιστα τῷ η. καὶ ἱκάνω, ἱκέτης, ἱκρίον, ἴκτις τῷ ι, καὶ οἶκος τῇ οι. μέ-
σον τὸ ε εἴκελος. πλὴν τοῦ εἰκαῖος. Ἐπὶ πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ἦρα, ἥρως, ἠρέ-
μα, ἤριον, τῷ η. καὶ ἶρις τῷ ι. καὶ ὕρχα, ὑρκανοί, ὕρπιον τῷ υ, μέσον τὸ ε ἠρέμα.
Τὸ δὲ ἡραῖον, τὸ διὰ τοῦ αι ὄν ἐστι. καὶ τὸ η, εἰρήνη. καὶ τὸ μέγα εἰρωνεία.
Ἐπὶ πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ ἦχος, τῷ η, καὶ οἴχεσθαι τῇ οι. Πρὸ δὲ τοῦ ψ, τῷ
υ. πλὴν τοῦ ἰψ τῷ ι. Η θε. τῷ ε, θεός. θέμις. μέσον τὸ ι. θερινόν. καὶ τὸ
μέγα θεωρῶ. Η θυ, πρὸ μὲν φωνήεντος τῇ ει πλὴν τοῦ θύω, ὅθεν θυσία, τῷ
υ, καὶ θίασος τῷ ι, καὶ θῆσθαι τῷ η. πρὸ δὲ τοῦ β τῷ η. θῆβαι. Ἐπὶ πρὸ
τοῦ γ. πλὴν τοῦ θίγω, θιγγάνω, τῷ ι. καὶ θυγάτηρ τῷ υ. Ἐπὶ πρὸ τοῦ κ. θήκη. ἔτι
πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ θύλαξ τῷ υ. Ἐπὶ πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ θύρα, θύρσος τῷ υ.
Ἐπὶ πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ θύσανος τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ υ. πλὴν τοῦ θη-
μών, τῷ η. ἔτι πρὸ τοῦ ν, θῦννος. πλὴν τοῦ θοίνη τῇ οι. καὶ θείνω τῇ ει.

Η θλι. τῷ ι, θλίβω. Η θνη τῷ η. θνήσκειν. Η θω πρὸ μὲν φω-
νήεντος, ἢ πρὸ τοῦ κ. καὶ μ. καὶ ν, καὶ σ, καὶ ψ, τῷ μεγάλῳ. θωή. θῶ-
κος, θωμός. θῶν, θώς, θώψ. πρὸ δὲ τοῦ λ, ἢ ρ. τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ θώραξ. μέσον τὸ
υ. θόρυβος. πλὴν τοῦ θωρήσσω τῷ η. καὶ θωρικὸς τὸ ι. Η θρε, τῷ ε θρέμμα. Η
θρι πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι. πλὴν τοῦ θρυαλλίς. καὶ θρύον, τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ δ.
ἢ δισυμφώνου. θριδακίνη. θριγγός. θρίξ. θρίψ. πλὴν τοῦ θρύπτεσθαι. πρὸ δὲ
τοῦ ν. καὶ σ τῷ η. θρῆνος. θρησκεύειν. πρὸ δὲ τοῦ λ. τῷ υ. θρύλλος. Η θρο, τῷ
μικρῷ πλὴν τοῦ θρώσκω, θρωσμὸς τῷ μεγάλῳ. Τῆς δὲ θα. μέσον ἐν λυ τὸ υ,
θαλύσιον. ἐν μι, τὸ ι. θαμινά. πλὴν τοῦ θάμυρις τὸ υ. ἐν γη. ἡγουμένου ρ. τὸ η. θαργη-
λιών. Η κε τῷ ε. κενὸν πλὴν τοῦ και. καιρός, καινόν. τὸ νέον. καιάς. μέσον τὸ ε.
κελεός. πλὴν τοῦ κελαινόν. καὶ τὸ υ. κέλυφος. πλὴν τοῦ κεγχρίνης τῷ ι. Η κυ. πρὸ
φωνήεντος μὲν τῷ υ. πλὴν τοῦ κίων. λίθος τῷ ι. καὶ κοίας τῇ οι. ἔτι πρὸ τοῦ β,
πλὴν τοῦ κιβωτὸς καὶ κίβδηλον τῷ ι. μέσον τὸ ε. κυβέλη. καὶ τὸ η. κίβδηλον.
καὶ τὸ μέγα κιβωτός. ἔτι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ κιθάρα, καὶ κιθαιρὼν τῷ ι. μέσον τὸ η.

& ι, cythera, citherea. præter cytheron. Item ante κ. præter potentia per ι. Media ι, cyceon. Etiam ante λ, præter mulceo, & berniosus, & labes per η. & Cilicia per ι, & concauum per οι. Media ι. cylindrus. præter berniosus & Cylene per η, & ο paruum, nisi ab inflexione, uel per compositionem ω magnum habeat. Item ante μ, præter dormire per οι, & Cimon per ι. Media ι, cyminum. Item ante ρ. præter hæc. cera, Ceritbus, cerylus per η. & misceo, Circe, Cirrha, per ι. & dominus per οι, & tundere per ει. Media ι. Ceritbus. præter Cyrene, & paleæ per η, caduceus per υ. Præterea ante φ, præter fucus, Cephisus per η. Media ι. Rursum ante duplicem consonantem præter cancellus, cista, turdus per ι. Media ι, alueus. Cæterum ante δ, cum una consonante per η. præter gloria per υ. Preterea ante π. præter gladiolus per υ. Ante uero ψ, per ι. præter commune per οι. Media υ. querula. & ω magnum. particeps. Item ante σ, uel τ. quomodocunq;. præter cetus per η, & cubile per οι. Media est η. in pumex, ι i hedereus, υ in poculũ, ω magnum in locus maritimus. κλε per ε, gloria. κλει ante uocalem quidem, uel θ. per ει. claustrum claudo. unde truncus per οι. & præter audio per υ. Ante uero β, per ι. clibanus. Præterea ante μ, & υ præter palmes, uitis, per η. & inclytus per ει. Rursum ante δ, & ζ, per υ, fluctuatio, al luo. Ante uero ρ, & σ, & τ, per η. præter quod à flecto, inflexio per ι. κλω cum θ, per ω magnum, uoluo. Præterea ante ψ, fur. Verum ante ψ & π, per ο paruum. præter surculus. κνω per ω, præter uespera. κνι. ante δ quidem, & κ, et σ, per ι. urtica, cnicũ, nidor. ante uero ζ, per υ, catulire. Porrò ante μ, per η. tibia. κνω per ω magnum, fera. κο per ο paruum. pterq; ubi β, uel δ, uel φ sequitur, gobius, campana, mutus. & præter poculum, luctus, ueto, membrum, comus, pagus habitationis, conus, culex, ansa, cos, garrire, suspendere. Media ι, & υ, uagina, articulus. præter cochlea, gobius, Corinthus, Corinus, oleaster, cribrum, copsichus, garrio per ι. & Coressus per η. & graculus, Corœbus per οι. & cicuta per ει, & ο paruum cucurbita. præter iugum, cornix, strepitus, cultui indulgens. κρε per ε, præter ea, quibus υ, uel π sequitur, perficere, crapula. κρι ante uocalem per ι. præter frigus per υ, & princeps per ει. Item ante β, & θ, & κ, clibanum, hordeum, ansa. Item ante υ, præter fons per η. Cæterum ante σ, & τ. præter Cres, & Crestonia per η. & Crœsus per οι. Media ω magnum. ante uero γ, uel δ uel μ, uel π, uniconsone per η, bonum, uitta, praecipitium. crepida. praeter algor per υ. Añ πτ ãt per υ, abscondo, unde clam. κρο. per ο. paruum. pterea in quibus β, uel ζ sequitur, cincinnus, cornicor. Med. υ. cepa. κτε per ε, parento. κτη añ quidẽ δ, uel μ, uel ψ per η, pectẽ,

καὶ ε. κύθηρα. κυθήρια, πλὴν τοῦ κιθαιρών. ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν κίκυς τῷ ι. μέσον τὸ ε. κυκεών. ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ κυλῶ, καὶ κηλήτης, καὶ κηλὶς, τῷ η. καὶ κιλικία τῷ ι. καὶ κοῖλον τῇ οι. μέσον τὸ ι. κύλινδρος. πλὴν τοῦ κηλήτης, καὶ κυλήνη, τῷ η. καὶ τὸ μικρὸν, εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως, ἢ κατὰ σύνθεσιν τὸ μέγα. Ετι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ κοιμᾶσθαι τῇ οι. καὶ κήμων, τῷ ι. μέσον τὸ ι. κύμινον. ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τῶν, κηρὸς, κήρινθος, κήρυλος, τῷ η. καὶ κιρνῶ, κίρκη, κίρρα τῷ ι. καὶ κοίρανος τῇ οι. καὶ κείρειν τῇ ει. μέσον τὸ ι. κήρινθος πλὴν τοῦ κυρήνη, καὶ κυρήβια τῷ η. καὶ κηρύκιον τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ φ. πλὴν τοῦ κηφήν. καὶ κηφισὸς τῷ η. μέσον τὸ ι. ἔτι πρὸ δισυμφώνου. πλὴν τοῦ κιγκλὶς, κίστη. κίχλα, τῷ ι. μέσον τὸ ε. κυψέλη. Πρὸ δὲ τοῦ δ, μονοσυμφώνως, τῷ η. πλὴν τοῦ κῦδος, τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ κύπειρον τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ ι. πλὴν τοῦ κοινὸν τῇ οι. μέσον τὸ υ. κινύρα. καὶ τὸ μέγα κοινωνός. ἔτι πρὸ σ. ἢ τ, ὁπωσοῦν. πλὴν τοῦ κῆτος τῷ η. καὶ κοίτη τῇ οι, μέσον τὸ η, ἐν τῷ κάστηρις. τὸ ι, ἐν τῷ κίστιρος, τὸ υ, ἐν τῷ κιστύβιον, τὸ μέγα ἐν τῷ κύτωρις. Η κλε, τῷ ε. κλέος. Η κλει πρὸ μὲν φωνήεντος, ἢ θ, τῇ ει, κλεῖθρον κλεία. ὅθεν τὸ κλοιὸς, τῇ οι. καὶ πλὴν τοῦ κλύω τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ β τῷ ι. κλίβανος. Ετι πρὸ τοῦ μ. καὶ ν. πλὴν τοῦ κλῆμα ἀμπέλου, τῷ η. καὶ κλεινὸς, τῇ ει. Πρὸ δὲ τοῦ δ, καὶ ζ, τῷ υ, κλύδων, κλύζω. Πρὸ δὲ τοῦ ρ. καὶ τοῦ σ. καὶ τ, τῷ η. πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ κλίνω, κλίσις, τῷ ι. Η κλω μετὰ μὲν τοῦ θ, τῷ μεγάλῳ, κλώθω. Ετι πρὸ τοῦ ψ, κλώψ. Πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ π, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ κλών. Η κναι τῇ αι. πλὴν τοῦ κνέφας. Η κνι πρὸ μὲν τοῦ δ, καὶ κ. καὶ σ, τῷ ι, κνίδη, κνίκος, κνίσσα. πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ υ. κνυζᾶσθαι. Πρὸ δὲ τοῦ μ. τῷ η. κνήμη. Η κνω, τῷ μεγάλῳ κνώδαλον. Η κο τῷ μικρῷ. πλὴν εἴθα τὸ β, ἢ δ. ἢ φ, ἕπεται, κωβιός. κώδιον. κωφός. καὶ πλὴν τῶν κώθων, κωκυτός. κωλύω, κῶλον, κῶμος, κώμη. τῆς συνοικήσεως. κῶνος, κώνωψ. κώπη. κῶς, κωτίλλειν κωχεύειν. μέσον τὸ ε, καὶ υ, κολεὸς, κόνδυλος. πλὴν τῶν κοχλίας, κωβιὸς, κόρινθος, κόρινος, κότινος. κόσκινον, κόψιχος. κωτίλλω, τῷ ι. καὶ κορηνσὸς τῷ η. καὶ κολοιός. κόροιβος, τῇ οι. καὶ κώνειον τῇ ει. καὶ τὸ μικρὸν, κολοκύντη. πλὴν τῆς κολώνη. κορώνη. κολωός. κομματική. Η κρε. τῷ ε. πλὴν ἐφ᾽ ὧν ν, ἢ π. ἕπεται, κραίνειν, κραιπάλη. Η κρι πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ κρυὸς, τῷ υ. καὶ κρείων τῇ ει. Ετι πρὸ τοῦ β καὶ θ. καὶ κ. κρίβανον, κριθή. κρίκος. Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ κρήνη. τῷ η. ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ. πλὴν τοῦ κρής. καὶ κρησσωνία τῷ η, καὶ κροῖσος, τῇ οι. μέσον τὸ μέγα. Πρὸ δὲ τοῦ γ, ἢ δ, ἢ μ, ἢ π. μονοσυμφώνως, τῷ η. κρήγυον. κρήδεμνον, κρημνὸς, κρηπίς. πλὴν τοῦ, κρυμὸς, τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ πτ, τῷ υ. κρύπτω, ὅθεν τὸ κρύβδην. Η κρο. τῷ μικρῷ. πλὴν ἐφ᾽ ὧν β, ἢ ζ. ἕπεται κρώβυλος, κρώζειν. μέσον τὸ υ, κρόμμυον. Η κτε τῷ ε, κτερίζω. Η κτη. πρὸ μὲν τοῦ δ, ἢ μ, ἢ ν. τῷ η.

pecten,possessio,pecus.præter occido per ε,unde occido per ι. Cæterum an te ζ, & λ, per ι. condo,aries. Ante uero π, per υ, pulso. At ante σ, per ε, pecten,nempe ædificatio per ι, & possessio per η. uidelicet ab edificatum esse,& possedisse facta,illinc & similem literam habent. Incipientis autem κα media ι, carneades,& υ, tego.præter tabernarius,camelus,transtrum,Carthago,per η. & fornax per ι. & per ω magnũ,exorno. ꝑter arca panaria.

Λι per ι. præter guttur,læuus,procella. & in quibus φ, uel ψ, sequitur. amictus,uelox. Media υ, testa. λε ante uocalem per ε, planum.praeter ualde, & calidum per ι, & seges,unde depopulari, à quo latro per η. & soluo, unde solutio,& solutum per υ. Item ante π, linquo, unde reliquum per οι. praeter adeps per ι. & molestia,molestum per υ. Præterea ante τ, minister praeter humile per ι. Porro ante β per ι. praeter libare per ε. unde libatio, per οι. Media υ. libya. Rursum ante κ,& λ, praeter canistrum per ε. & lecythus per η., & lupus. Lycambe, & annus per υ. Media est αι. desidero. & per υ, uasculum. Praeterea ante μ, praeter hortus,& pratum per ε. & Lemnos,quæstus per η. & ledere per υ. & pestis morbus per οι. Item ante ψ. præter torcular per η. Itẽ in χ. ꝑter lychnus luminis per υ. Rursum añ duplex σσ. ut supplico,uñ supplicatio, à quo rogare. ꝑter rabies per υ. Añ uero γ per η. praeter stridulus, & fuligo per ι. & obscuritas, lynx,uimẽ per υ. & pestis per οι. Praeterea ante ο, uniconsone. praeter lapis per ι. Etiã ante ξ, uel ρ, praeter impudens per ι, & lyra per υ, & flos per ε. Ante uero δ, uel θ, per οι. conuicium,ultimus. praeter lydus per υ. Media ο paruum. Sed ante ζ, uel θρ per υ, singultire,cruor. λο per ο paruum. praeter iniuria, penula,quiesco. In λα uero media est ε, nugax,& υ, spolia. praeter loquacitas,lapitha per ι. & splendor per η.

Με scribitur per ε. praeter obstetrix, appetere, furere, Meotis. Media est ε, praeter inuidẽs, & nigra. & υ, ebrius praeter. modium per ι. & ω, magnum, Mæotis. Μ sola per η. ante uero α, per ι, impurum. Item ante γ, misceo. præterea ante κρ, uel τρ, paruum, mitra. praeter matrix, per η. Item ante μ, imitari. Rursum ante σ, uniconsone, uel cum θ, odium, merces. praeter scelus per υ. Media αι, uelox. At ante δ, & θ, per η. præter rideo per ε, & tabefacere, & ferrum candens per υ. Media in δ, per ι, rideo. in θυ, per υ. Methymna. Item ante κ, unicõsone. praeter mugire, Mycene, fungus per υ. & Micyllus per ι. cuius media υ. Item ante λ, praeter smilax,& minyum per ι. & mola per υ, atque adulari per ε. Media ι. blandum. & ω magnum, melothrum. Item ante ψ. praeter mentha. Minos. minuere per ι. Med. υ. ꝑter succensere ad irã per η.

Praeterea

κτηδὼν, κτῆμα. κτῆνος. πλὴν τοῦ κτείνω τῇ ει. ὅθεν τὸ κτιννύω. τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ ζ. καὶ λ, καὶ τῷ ι, κτίζω, κτίλος. πρὸ δὲ τοῦ π. τῷ υ. κτυπῶ, πρὸ δὲ τοῦ σ. τῇ ει. κτεὶς. τὸ γάρ τοι κτίσις τῷ ι. καὶ κτῆσις τῷ η, δηλονότι ἀπὸ τοῦ ἐκτίσθαι, καὶ κεκτῆσθαι γινόμενα. ἐκεῖθεν γὰρ τὸ ἀντίστοιχον ἴσχει. Τῆς δὲ κα τὸ μέσον ε. καρτεράλης καὶ τὸ υ. καλύπτω. πλὴν τῶν κάπηλος, κάμηλος, κανθήλιον. καρχηδὼν, τῷ η. καὶ κάμινος, τῷ ι, καὶ τὸ μέγα. καλλωπίζω. πλὴν τοῦ καρύδωος. Η λε τῷ ε. πλὴν τοῦ λαιμὸς, λαιὸς, λαῖλαψ. καὶ ἐφ' ὧν τὸ φ. ἢ ψ ἕπεται λαῖφος, λαιψηρόν. μέσον τὸ υ. λέπυρον. Η λει. πρὸ μὲν φωνήεντος τῇ ει. λεῖον, πλὴν τοῦ λίαν. καὶ λιαρόν. τῷ ι. καὶ λήϊον. ὅθεν τὸ ληΐζεσθαι, ἀφ' οὗ τὸ ληστής. τῷ η. καὶ λύω, ὅθεν λύσις, καὶ λυτὸν, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ π, λείπω. ὅθεν τὸ λοιπὸν τῇ οι. πλὴν τοῦ λίπος, τῷ ι. καὶ λύπη, λυπηρὸν, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ τ, λειτουργός. πλὴν τοῦ λιτὸν, τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ β. τῷ ι. πλὴν τοῦ λείβειν τῇ ει, ὅθεν λοιβὴ τῇ οι. μέσον τὸ υ. λοιβύη. Ετι πρὸ τοῦ κ, καὶ λ, πλὴν τοῦ λείχειν τῇ ει, καὶ λήκυθος τῷ η. καὶ λύκος ἢ λυκάμβη, καὶ λυκάβας, τῷ υ. μέσον ἡ αι, λιλαίομαι. καὶ τὸ υ ληκύθιον. Ετι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ λείμαξ. καὶ λειμὼν τῇ ει. καὶ λῆμνος λῆμμα τῷ η. καὶ λυμαίνεσθαι τῷ υ. καὶ λοιμὸς νόσος τῇ οι.

Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ λιμὸς τῷ η. Ετι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ λύχνος φωτὸς τῷ υ. ἔτι πρὸ δύο σσ. οἷον λίσσομαι, ὅθεν τὸ λιτή. ἀφ' οὗ τὸ λιτανεύειν. πλὴν τοῦ λύσσα τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ γ. τῷ η. πλὴν τοῦ λιγὺς καὶ λιγνὺς τῷ ι, καὶ λιγὴ, λύγξ, λύγος τῷ υ. καὶ λοιγὸς τῇ οι. ἔτι πρὸ τοῦ θ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ λίθος τῷ ι. ἔτι πρὸ τοῦ ξ, ἢ ρ. πλὴν τοῦ λιρὸς τῷ ι, καὶ λύρα τῷ υ, καὶ λείριον τῇ ει. Πρὸ δὲ τοῦ δ, ἢ σθ, τῇ οι. λοιδορία λοισθος. πλὴν τοῦ λυδὸς τῷ υ. μέσον τὸ μικρόν. πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἢ θρ, τῷ υ. λύζειν, λύθρος. Η λο. τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ λώβη. λώπιον, λωφᾶν. Τῆς δὲ λα, μέσον τὸ ε, λακέρυζα, καὶ τὸ υ. λάφυρα. πλὴν τῶν λαλιὰ, λαπίθης, τῷ ι. καὶ λαμπηδὼν, τῷ η. Η με, τῷ ε. πλὴν τῶν μαῖα, μαιμᾶν, μαίνεσθαι, μαιῶπις. μέσον τὸ ε. πλὴν τοῦ μεγαίρων, καὶ μέλαινα. καὶ τὸ υ. μέθυσος. πλὴν τοῦ μέδιμνον τῷ ι. καὶ τὸ μέγα μαιῶπις. ἢ μη. μόνη. τῷ η. πρὸ δὲ τοῦ α. τῷ ι. μικρόν. ἔτι πρὸ τοῦ γ. μιγνύω. ἔτι πρὸ τοῦ κρ. ἢ ζ, μικρὸν μάζα. πλὴν τοῦ μίζα τῷ η. ἔτι πρὸ τοῦ μ. μιμεῖσθαι. Ετι πρὸ τοῦ σ. μονοσυμφώνως, ἢ μετὰ τοῦ θ. μῖσος, μισθός. πλὴν τοῦ μῦσος τῷ υ. μέσον ἡ αι, μάσθαικος. Πρὸ δὲ τοῦ δ, καὶ θ. τῷ η. πλὴν τοῦ μειδιῶ, τῇ ει. καὶ μυδᾶν καὶ μύδρος τῷ υ. μέσον ἐν δι τῷ ι. μειδιῶ. οὐ θυ. τῷ υ. μηθύμνη. ἔτι πρὸ τοῦ κ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μυκᾶσθαι, μυκῆναι, μύκυς, τῷ υ. καὶ μίκυλλος τῷ ι. οὐ μέσον, τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ μίλαξ. καὶ μίλτος, τῷ ι. καὶ μύλη, τῷ υ. καὶ μειλίσσεσθαι τῇ ει. μέσον τὸ ι. μίλιχνον. καὶ τὸ μέγα, μηλωθρον. ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ μίνθη. μίνως. μινύθειν, τῷ ι. μέσον τὸ υ. πλὴν τοῦ μηνίειν ἐπὶ ὀργῆς τὸ ι.

Praeterea ante ρ unicon∫one. praeter unguentum, & infinita, & formica per υ. fatum per οι. & adoleſcentulus per ει. Media ι, Merinthus. praeter filo per υ. Item ante τ unicõſone p̃ter filum per ι. Media eſt υ, Mitylene. Praeterea ante χ, praeter moechus per οι, & latebrae per υ. Ante uero ζ, uel θ, uel ς, uel σ, uel ττ, uel ρ biconſone, uel uocalem. praeter α, & ο, per υ; ut ſugere, fabula, myſterium, mus, μυοχέλιθοςον. i. muris ſtercus, Myſia, pulmentum, myrtus, claudere, aſylus. praeter odiſſe, minutim ſeco, cuius media υ. Verum ante ο paruum per ει, minus. Μυ ante uocalem quidem, muſcus, per ι. memoria per ει. ante uero μ, & σ, per η. memoria, procus. Μο per ο paruum. praeter irriſor, momus, fatuus. Media υ, plumbum, & ο paruum, malua. Dictionis autem à μα incipientis media ι, macedo. praeter beata. & quidem in γνη per η, magnetes. in ρι, uero per ...

Νε per ι. praeter nae, & habitare. Media ι, & ο paruum. nubes, pullus. Νυ ſola aduerbialiter quidẽ per η. νῦ, coniunctiue autem per υ. Ante uero conſonantem per ει. nouale. Item ante λ, Nilus. Ante uero ζ per ι. lauo. Item ante κ. praeter contentio. Rurſum ante π, lauo. Caeterum ante ρ per η, Nereus. Media ι, naticulus. Etiam ante σ. praeter Niſa urbs, per ι, & urgere per υ. Item ante φ per η, uigilare, unde ſobrietas. praeter ningere, unde nix, & madefacere per ει. Et ante τ, praeter nitrũ per ι. Praeterea ante μ, & ν, & ξ, per υ, nympha, nũc. p̃ter Ninus, & ip̃m pronominaliter per ι. νῶ, per ο paruũ. p̃ter nos, et noſtrũ. etterga. Ξ. ξε per ι. p̃ter carmina, re. ξη añ ρ quidẽ. aridũ per η. nouacula per υ. Ante uero φ, per ι, enſis, Reliqua aũt per υ, radere, lignũ, ueſtis. Ο. ο per ο paruũ. p̃ter ω aduerbiale, ouũ, uetus. hic, cãtus, partus, ulna, humerus, mẽbrũ, emptio, hora, orion, oropus, auris, auris, Orithyia, Orites, rugire. pallidum, ὤψ, pro oculo. Media eſt ι, ueru. ulna. & ο paruũ, obolus. p̃ter Oropus. Et ι quidẽ in κεῖ, ο paruum. pulpitum. & μι. p̃ter obſes per η, & ſimilis per οι. & πι, retro. pre'ter ſubula per η, & coire per υ. Et πλι. armatus. Et. ει, origanum. pre'ter hec., fodio, tumultus per υ. & ea que' à monte. In κυ uero υ, elatum. & in δυ, dolor. pre'ter uiator, Odion per ι. & Odimas, Odeſſus per η. & θρυ: Othryoneus. & λυ, ſiligo. pre'ter paucũ per ι. & in μνυ, iuro. & ξυ. acuo. & θρυ. impelio. & χυ. tutum. p̃terq̃ ꝗ uerbo ι δῶ. In νει uero et φ ꝗ per ει. ſomniũ, debeo. et per ω magnũ. Med. ι, p̃ter Ogygia, rugire per υ. & Orithyia, Orites, et ſi quod cõtentiuũ per ει. Π. πε per ι pre'ter Paean, ferire, puer, ludere, unde ludicrum, farina, illuſtrare. Media ι. calciamẽtum. πῆ, ſola aduerbialiter per η quidem in ſtatione. per οι, autem in motu; ubi ſtem, quo eam.

Ante

Ἔτι πρὸ τοῦ ρ μονοσυμφώνως, πλὴν τοῦ μύρον. καὶ μυρία. καὶ μύρμηξ, τῷ υ. καὶ μοῖρα τῇ οι. καὶ μειράκιον τῇ ει μέσον τὸ ι, μήριν θος. πλὴν τοῦ μηρύω τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μίτος τῷ ι. μέσον τὸ υ. μιτυλήνη. ἔτι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ μοιχὸς τῇ οι. καὶ μυχὸς τῷ υ. πρὸ δὲ τῶν ζ. ἢ θ, ἢ ς, ἢ σ, ἢ δύο ττ, ἢ ρ. δισυμφώνως, ἢ φωνήεντος, πλὴν τοῦ α, καὶ ο, τῷ υ. μύζειν, μῦθος, μυστήριον. μῦς. μυσχέλεθρον, ἢ τούτου κόπρος. μυσία. μυστωτὸς, μύρτος, μύειν, μύωψ. πλὴν τοῦ μισεῖν, μιστύλλω, οὗ μέσον τὸ υ. πρό γε μὴν τοῦ μικροῦ τῇ ει. μεῖον. Η μνι πρὸ φωνήεντος μὲν, μνίον, τῷ ι. μνεία τῇ ει. πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ. τῇ η. μνήμη, μνηστήρ. Η μο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ μῶκος, μῶμος, μωρός. μέσον τὸ υ, μόλυβδον. καὶ τὸ μικρὸν, μολόχη. τῆς δὲ μα. μέσον τὸ ι. μυκηλών. πλὴν τοῦ μάκαιρα. καὶ ἐν μὲν γνι, τῷ η. μαγνῆτις. ἐν δὲ ρι. τῷ ι. Η νε τῷ ε. πλὴν τοῦ ναι. καὶ ναίειν. μέσον τὸ ι. καὶ τὸ μικρόν. νεφέλη. νεοττός. Η νη μόνη ἐπιῤῥηματικῶς μὲν τῷ η νῦ, συνδεσμικῶς δὲ, τῷ υ. πρὸ δὲ φωνήεντος τῇ ει. νειός. ἔτι πρὸ τοῦ λ. νεῖλος. πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ ι. νίζω. ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ νεῖκος. ἔτι πρὸ τοῦ π, νίπτω. πρὸ δὲ τῷ ρ, τῷ η. νηρεύς. μέσον τῷ ι. νήριον. ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ νίσσα πόλις. τῷ ι. καὶ νίσσειν τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ φ, τῷ η, νήφειν. ὅθεν νῆψις. πλὴν τοῦ νίφειν, ὅθεν τὸ νιφετός. καὶ νείφειν τῇ ει. ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ νίζον τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ μ. καὶ ν, καὶ ξ. τῷ υ. νύξ. νύμφη. νῦν, πλὴν τοῦ νίνος. καὶ νὶν ἀντωνυμικῶς. τῷ ι. Η νο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ νῶ. καὶ νῶϊν καὶ νῶτα. Ξ. Η ξι, τῷ ι. πλὴν τοῦ ξαίνειν. Η ξι πρὸ μὲν τοῦ ρ. ξηρὸν τῷ η. ξυρός, τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ φ, τῷ ι. ξίφος. τὰ λοιπὰ δὲ πάντα τῷ υ. ξύειν, ξύλον. ξυσίς. Ο. Η ο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ ω ἐπιῤῥηματικοῦ. ὠόν. ὠγύγιον. ὠδή. ὠδίν. ὠδίς. ὠλένη. ὠμόν. ὦμος μορίου. ὠνή. ὥρα. ὠρίων. ὠρωπός. ὦς. ὦτός. ὠρέθυια. ὠρέστης. ὠρύεσθαι. ὠφελεῖν. ὠχρόν. ὤψ. τοῦ ὀφθαλμοῦ. μέσον τὸ ι. ὀβελὸς ὠλένη. καὶ τὸ μικρὸν, ὀβολός. πλὴν τοῦ ὠρωπός. καὶ τὸ μὲν ι, ἐν κρι, τῷ μικρῷ. ὀκρίβας. καὶ μι. πλὴν τοῦ ὅμηρος, τῷ η, καὶ ὅμοιος τῇ οι. καὶ πι. ὀπίσω. πλὴν τοῦ πήγιον τῷ η. καὶ ὀπύειν, τῷ υ. καὶ πλι. ὀπλίτης. καὶ ρι, ὀρίγανον. πλὴν τῶν. ὀρύσσω. ὀρυγμαδὸς τῷ υ. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρεος. ἐν δὲ κυ, τὸ υ ὀγκύλος. καὶ δυ, ὀδύνη. πλὴν τῶν ὀδίτης. ὀδίων, τῷ ι. καὶ ὀδήμας, ὀδήατος, τῷ η. καὶ θρυ. ὀθρυονεύς. καὶ λυ. ὀλύρα. πλὴν τοῦ ὀλίγον, τὸ ι. καὶ ἐν μνυ. ὀμνύω. καὶ ξυ. ὀξύνω. καὶ τρυ. ὀτρύνω, καὶ χυ, ὀχυρόν. εἰ μή τι ἀπὸ τοῦ διῶ. ἐν δὲ νει, καὶ φει. τῇ ει. ὄνειρον. ὀφείλω. καὶ τῷ μεγάλῳ δὲ, μέσον τὸ ι. πλὴν τῶν ὠγυγίη. ὠρύεσθαι τῷ υ. καὶ ὠρέθυια ὠρέστης. καὶ ἔτι πρελεκτικὸν τῇ ει. Π. Η πι. τῷ ι. πλὴν τοῦ παιάν. παίειν, παῖς. παίζειν. ὅθεν τὸ παίγνιον. παιπάλη. παιφάσσειν. μέσον τὸ ι. πέδιλον. Η πι. μόνη ἐπιῤῥηματικῶς η μὲν ἐπὶ στάσεως. οι δὲ ἐπὶ κινήσεως. πῆ, σῶ. ποῖ. βῶ.

πρὸ δὲ

Ante uero uocalem per οι, facio, quale. præter pingue per ι. unde pieria, triticum, & pus, & scyphus. per υ. & premere per ι. Media ι. theca. pre'ter pinguefacere. Sed ante γ per η. fons. pre'ter nates per υ. Media per η, fonticulus. præter glacialis per υ. Item ante δ, præter fons per ι. & Pydna per υ. Rursum ante λ, præter porta, & pileus per ι. Præterea ante χ, ut cubitus. Ce'terum ante ν, per ι scribitur. præter pœna per οι. & audio, & densus per υ, & fames per ει, & sericum per η. Item ante σ, & τ, fides, pinus. præter cogo, unde coagulum per η, & auditus per υ. Media υ. coagulum. Verum ante θ per υ, putrefacio, pythia, fundum. pre'ter suadeo per ει, & probabile, simia, dolium per ι. Media ι, est η, simia. Rursum ante κ, præter uarium per οι, & amarum per ι. Media ι, uarium. Etiam ante ξ, cum pugnis. Item ante ϱ, per ει. penetro, experientia. præter pera per η, & ignis per υ. Media αι, pyræus. & pyrene quidem η, in tabulatum uero per ι. πλε per ε, pre'ter agmen quadratum. πλοι ante uocalem per οι nauigium. Ante uero θ, uel μ, uel ϱ. per η. multitudo, errare, plenum. Media ε, & υ. error, inundatio. Cæterum ante ν. uniconsone quidem per υ. lauo. Cum θ uero, per ι, later. πλο per ο paruum, præter ea quæ à nauigaui. & nauigauit, ut nauigabile, natile. πνι ante γ quidem per ι, æstus. Ante uero ξ per υ. curia Athen. πο per ο paruum, meatus, populus. pter barba, pullus, luctus, quomodo, ouile, ubi. Media est ε, & ι. bellum, canus. præter poderis per η, & ο paruum, bulla. πϱε per ε. in his quæ gre'ca sunt. πϱι ante uocalem quidem per ι. emere. Verum ante λ, & μ, & τ, per υ, puppis, pedes, magistratus Athen. Cæterum ante ν, & σ, per η, præceps, fulmē. præter frutex, & priusq̄ per ι. Ante āt ξ, per οι, dos. πτε per ε, scribitur. præter labi, unde lapsus. πτι ante uocalem quidem, uentilabrum per υ, pauor per οι. ante uero λ, per ι, pluma. uerum ante σ, ptisana, per ι, corrugo. Per se actiuū per υ. πτο per ω magnū, præter ramus. πτα āt media est ι, & ε. Parmisus, uirgo. pre'ter luctor, uetus.

ϱε per ε. præter peruersus, rorare, malleus. ϱοι ante α per οι, malum punicum. præter riuus per υ, Etiam ante β, absorbitio. Ante uero uocalem aliam, per υ, libero. Item ante γχ, rostrum. Rursum ante ϑ, rythmus. Item ante κ, & μ, & π, præter ictus per ι. Ante uero γ, uniconsone, uel ζ, uel ψ, per ι, rigor, radix, lima, & stridor per οι. Item ante σ, & τ, per η. præter ruga per υ. Media ι. resina. ϱο per ο paruum. præter robur, rima, uirgultum. Med. in rosario, ω magnum, in Rhodope ο paruū. ϱχ uero media ι, & ω magnum, gracilis, ocium. præter segnis per υ.

σϐε per ε, extiguo. σε per ε. p̄ter adulari. Med. est ι, apiū. p̄ter luna per η.

Πρὸ δὲ φωνήεντος τῇ οι. ποιῶ, ποῖον. πλὴν τοῦ πῖον τῷ ι. ὅθεν τὸ πιδρία. πύρος, καὶ πῦον, καὶ πύελος τῷ υ. καὶ πιέζιν, τῷ ι. μέσον τὸ ε, πύελος. πλὴν τοῦ παίνειν. πρὸ δὲ τοῦ γ τῷ η. πηγή. πλὴν τοῦ πυγὴ τῷ υ. μέσον τὸ η, πηγίδιον. πλὴν τοῦ πηγυλὶς τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ πίδαξ τῷ ι. καὶ πῦδνα τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ πύλη, τῷ υ. καὶ πῖλος, τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. οἷον, πῆχυς. πρὸ δὲ τοῦ ν. τὸ ι. πλὴν τοῦ ποινὴ τῇ οι. καὶ πυνθάνομαι, καὶ πυκνὸς τῷ υ. καὶ πεῖνα τῇ ει, καὶ πήνη τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ, πίσις. πίτυς. πλὴν τοῦ πήσσω, ὅθεν τὸ πητύα τῷ η. καὶ πύσις. τῷ υ. μέσον τὸ υ. πητύα. Πρὸ δὲ τοῦ θ τῷ υ. πύθω. πυθία. πυθμήν. πλὴν τοῦ πείθω τῇ ει. καὶ πιθανὸν, πίθηκος. πίθος τῷ ι. μέσον τοῦ ι, τὸ η, πίθηκος. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ ποικίλον, τῇ οι, καὶ πικρὸν τῷ ι. μέσον τὸ ι. ποικίλον. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ, πύξ. πρὸ δὲ τοῦ ρ. τῇ ει, πείρω. πεῖρα. πλὴν τοῦ πήρα τῷ η, καὶ πῦρ τῷ υ, μέσον ἡ αι. πυραμίδες, καὶ ἐν μὲν πυρήνη τὸ υ, ἐν δὲ πειρίνθος τὸ ι. Η πλε. τῷ ε. πλὴν τοῦ πλαίσιον. Η πλοι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ οι. πλοῖον. πρὸ δὲ τοῦ θ, ἢ μ, ἢ ρ. τῷ η, πλῆθος. πλημμελεῖν πλήρες. μέσον τὸ ε, καὶ υ. πλημμέλημα, πλημμυρίς. πρὸ δὲ τοῦ ν, μονοσυμφώνως μὲν τῷ υ, πλύνω, μετὰ δὲ τοῦ θ, τῷ ι. πλίνθος. Η πλο, τῷ μικρῷ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ πέπλωμαι καὶ πέπλωται. οἷον πλώϊμον, πλωτόν. Η πνι, πρὸ μὲν τοῦ γ, τῷ ι, πνίγος. πρὸ δὲ τοῦ ξ, τῷ υ. πνύξ. ἡ πο, τῷ μικρῷ. πόρος. πόλος. πλὴν τοῦ πώγων. πῶλος. πῶρος. πῶς. πῶυ. πῶ. μέσον τὸ ε. καὶ ι, πόλεμος. πολιός. πλὴν τοῦ ποδῆρες τὸ η. καὶ τὸ μικρὸν πομφόλυξ. ἡ πρε, τῷ ε. ἑλληνικῶν ὄντων. ἡ πρι. πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι. πρίασθαι. πρὸ δὲ τοῦ λ. καὶ μ. καὶ τ. τῷ υ. πρύμνη. πρύλις. πρύτανις. πρὸ δὲ τοῦ ν. καὶ σ. τῷ η. πρηών. πρηστήρ. πλὴν τοῦ πρῖνος καὶ πρὶν, τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ ξ, τῇ οι. προίξ. ἡ πτε, τῷ ε. πλὴν τοῦ πτοιεῖν. ὅθεν τὸ πτοίσμα. ἡ πτυ, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ υ. πτύον, πτοία δὲ τῇ οι. πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ ι. πτίλον. πρὸ δὲ τοῦ σ. πτισάνη τῷ ι. πτύσσομαι. τὸ αὐτοῦ ῥηματικὸν τῷ υ. ἡ πτω, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ πτόρθος. Τῆς δὲ πα, μέσον τὸ ι. καὶ ε. πάρμισσος. παρθένος. πλὴν τοῦ παλαιῶ, παλαιόν.

Η ρε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ῥαιβός. ῥαίνειν. ῥαιστήρ. ἡ ρι, πρὸ μὲν τοῦ α, τῇ οι. ῥοία. πλὴν τοῦ ῥύαξ, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ β. ῥοῖβδος. πρὸ δὲ φωνήεντος ἑτέρου, τῷ υ. ῥύομαι. Ἔτι πρὸ τοῦ γχ, ῥύγχος. Ἔτι πρὸ τοῦ θ, ῥυθμός. ἔτι πρὸ τοῦ κ, καὶ μ. καὶ π. πλὴν τοῦ ῥιπή, τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ γ. μονοσυμφώνως, ἢ ζ, ἢ ν, τῷ ι. ῥῖγος. ῥίζα. ῥίνη. καὶ ῥοῖζος τῇ οι. πρὸ δὲ τοῦ σ, καὶ τ, τῷ η. πλὴν τοῦ ῥυτὶς τῷ υ, μέσον τὸ ι, ῥυτίνη. ἡ ρο, τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ ῥώμη. ῥωγμὸς, ῥώψ. μέσον ἐν ῥοδωνιᾷ τὸ μέγα ἐν ῥοδόπη τὸ μικρόν. τῆς δὲ ρα, μέσον τὸ ι, καὶ μέγα ῥαδινὸς ῥαστώνη. πλὴν τοῦ ῥάθυμος τὸ υ. ἡ Σβε, τῷ ε. σβεννύω. ἡ σε, τῷ ε πλὴν τοῦ σαίνειν σαίρειν. μέσον τῷ ι. σέλινον. πλὴν τοῦ σελήνη, τῷ η.

σι ante uocalem per ι. præter quatio, unde terræmotus. Media ε, saliua. Ante β autem per υ, præter sibylla per ι, cuius media est υ. Item ante κ. præter stabulum per η, & siculus, cucurbita per ι, cuius media υ. Item ante π. præter Sipylus per ι, cuius media υ. Rursum ante λ, præter Silenus, & laser picium per ι. Media est η. Silenus, nisi sit in ιον. Praeterea ante ν, præter nocumentum, Sindon per ι. Ante uero δ, per ι. ferrum. Media η; nisi sit in ιον. Adhæc ante ρ. præter fouea per ι. & catena per ει. Etiam ante σ, præter sesamum, & Sisyphus. & pelliceum per ι. quorum media υ. Ante uero μ, per ο paruum, simus. præter signum per η, cuius media ει. Σκε per ε, præter sinistrum, & salire. Σκι ante uocalem per ι scribitur, umbra. Et ante ρ, sci rosis per ι. Media ω magnũ. scironis. at ante ζ, & ο, per υ, irascor, Scythes. Etiam ante λ, præter squilla per ι. Item ante μ, præter lectus per ι. Rursum ante τ, corium. Ante uero π, per η, sceptrum, fulmen. Item ante ν, scena. Σκληρ per η, austerum. Σκνι, per ι, culicis. Σκω per ο paruum. præter pallus, cauillor, scoria. Media ι, & ε. præter sella, murmurare per υ. & ο paruum, allium. Scribitur σμι ante quidem κ, uel λ, per ῑ, paruum, scalpellũ. praeter Smecithes per η, cuius media ῑ. ante uero ν, per η. alueus. pter sarculum per ῑ. Caeterum ante χ, purgare per η. corrumpere per υ. σμω per ω magnum. uibex. Σω per ω magnum. tumulus. praeter seruare, corpus, a ceruus. Media υ. solyma. nisi quid ex his quae dicta sunt impediat. Σπαι per αι. trepidare. σπι ante ο, & ν scribitur per ῑ. praeter spelaeum per η. Ante uero ρ, uel σ, per ει. praeter sporta per υ. σπο per ο paruum. sementis. στε per ε. praeter pasta. Media ε. stipes. στι ante β, stipare per ει. stæba per οι. torus per ῑ. στο per ο paruum. praeter stoicus, facundus, & incesso, quorũ media υ. Item ante χ, ire per ει. ordo per οι. uersus per ῑ. Ante uero γ, uel ξ, uel π, uel ρ, per υ. odi, styx, stuppa. styrax. Item ante ζ, per ῑ. pungere, unde punctũ. Etiã añ λ β, biconsonã. fulgur. Item añ φ, acies. pter euertere, & obstruere per υ. Verum ante λ, per η. columna. praeter columna per υ. ε σφυ per υ. acerbum. σφε per ε. Media ipsum ε, lucem auferens. σχο per ο paruum. Media υ. rotundum. σφι ante quidem γ, per ῑ. stringo. ante uero ζ, per υ. palpito, unde pulsus. Etiam ante ρ, malleus. at ante ν, & ξ, per η. cũ neus, uespa. σφε per ε scribitur. præter sphaera. Media ο paruum. σφρυ per υ, uegetum esse. σχε per ε, rude. σχι ante quidem ζ, per ῑ. diuidere. añ uero μ, per η. figura. At añ ν, lentiscus per ῑ. iũcus per οι. σα ãt & σκα, & σφα media, per ῑ. sarissa. pter sapphirus per α, & scalenũ per η, et ε, sphacelus, & ο paruum, mucro. praeter scammonia.

Τε per ε, praeter uitta, & Taenerum. Media ε, & ῑ, terebinthus, fringultire.

Ἡ σει. πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ σείω, ὅθεν τὸ σεισμός. μέσον τὸ ε. σίελος. Πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ υ. πλὴν τοῦ σίβυλλα τῷ ι. ἧς μέσον τὸ υ. ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ σηκὸς τῷ η, καὶ σικελὸς, σίκυα, τῷ ι, οὗ μέσον τὸ ε. Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ σίπυλος τῷ ι. ἧς μέσον τὸ υ.

Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ σιλιγνὸς, καὶ σίλφιον τῷ ι. μέσον τῷ η. σιληνός, εἰ μή τι εἰς ιον. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ σῖνος. σινδὼν, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ δ, τῷ ι. σίδηρος, μέσον τὸ η. εἰ μή τι εἰς ιον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ σιρὸς, τῷ ι. καὶ σειρὰ, τῇ ει. ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ σήσαμον τῷ η, καὶ σίσυφος, καὶ σισύρα τῷ ι. ὧν μέσον τὸ υ. πρὸ δὲ τοῦ μ. τῷ ι. σιμός. πλὴν τοῦ σημεῖον τῷ η. οὗ μέσον ἡ ει. Ἡ σκε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σκαιόν. καὶ σκαίρειν. Ἡ σκι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι, σκιά. ἔτι πρὸ τοῦ ρ, σκίρρωσις, μέσον τὸ μέγα. σκιρωνίς. πρὸ δὲ τοῦ ζ. καὶ θ, τῷ υ. σκύζομαι. σκύθης. ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ σκίλλα τῷ ι. ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ σκίμπους, τῷ ι. ἔτι πρὸ τοῦ τ, σκῦτος. πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ η. σκῆπτρον. σκηπτός. ἔτι πρὸ τοῦ ν, σκηνή. Ἡ σκλη, τῷ η. σκληρόν. Ἡ σνι, τῷ ι. σκνιπός. Ἡ σκο, τῷ μικρῷ πλὴν τοῦ σκῶλος. σκώπτω. σκωρία. μέσον τὸ ι. καὶ ε. πλὴν τοῦ σκόληθρον, σκομβρύζειν τῷ υ. καὶ τὸ μικρὸν, σκόροδον. Ἡ σμι πρὸ μὲν τοῦ κ, ἢ λ, τῷ ι. σμικρόν. σμίλη. πλὴν τοῦ σμηκέσθαι. τῷ η. οὗ μέσον τὸ ι. πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ η. σμῆνος. πλὴν τοῦ σμινύη. τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ χ. σμήχειν τῷ η, σμύχειν τῷ υ. Ἡ σμω τῷ μεγάλῳ σμῶδιξ. Ἡ σο, τῷ μικρῷ. σορός. πλὴν τοῦ σώζειν. σῶμα. σωρός. μέσον τὸ υ. σόλυμα. εἰ μή τι τῶν προτέρων ἐρημοίων κωλύοι. Ἡ σπαι, τῇ αι. σπαίρειν. Ἡ σπι, πρὸ μὲν τοῦ θ, καὶ ν. τῷ ι. πλὴν τοῦ σπήλαιον τῷ η. πρὸ δὲ τοῦ ρ, ἢ σ, τῇ ει. πλὴν τοῦ σπυρὶς τῷ υ. Ἡ σπο, τῷ μικρῷ. σπόρος. Ἡ στε, τῷ ε. πλὴν τοῦ στεῖς. μέσον τὸ ε, στέλεχος. Ἡ στει, πρὸ μὲν τοῦ β. στείβειν τῇ ει. στοιβὴ τῇ οι. στιβὰς τῷ ι. ἡ στο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ στωϊκὸς, στωμύλος, καὶ στωβύσαι. ὧν μέσον τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. στείχειν τῇ ει. στοιχεῖον τῇ οι. στίχος τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ γ. ἢ ξ, ἢ π. ἢ ρ. τῷ υ. στυγῶ. στύξ. στυπεῖον. στύραξ. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ ι. στίζειν. ὅθεν τὸ στίγμα. ἔτι πρὸ τοῦ λβ. συμφώνου. στίλβειν. ἔτι πρὸ τοῦ φ, στίφος. πλὴν τοῦ στυφελίξαι, καὶ στύφειν τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ η. στήλη. πλὴν τοῦ στύλος, τῷ υ. ἡ στρυ τῷ υ. στρυφνόν. ἡ στρε, τῷ ε, μέσον τὸ αὐτὸ, στρεπτέγλω: ἡ στρο, τῷ μικρῷ. μέσον τὸ υ, στρογγύλον. ἡ σφι πρὸ μὲν τοῦ γ, τῷ ι. σφίγγω. πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ υ. σφύζω. ὅθεν τὸ σφυγμός. ἔτι πρὸ τοῦ ρ. σφύρα. πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ ξ, τῷ η. σφήν. σφήξ. ἡ σφε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σφαῖρα. μέσον τὸ μικρόν. ἡ σφρυ, τῷ υ. σφρυγᾶν. ἡ σχε. τῷ ε, σχέδιον. ἡ σχι, πρὸ μὲν τοῦ ζ, τῷ ι. σχίζειν. πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ η. σχῆμα. πρὸ δὲ τοῦ ν, σχῖνος τῷ ι. σχοῖνος τῇ οι. Τῆς δὲ σα, καὶ σκα, καὶ σφα, μέσον τὸ ι. σάρισα. πλὴν τοῦ σάπφειρος, τῇ ει, καὶ σκαλλιὼν τῷ η, καὶ τὸ ε, σφάκελος. καὶ τὸ μικρὸν σαυρωτὴς, πλὴν τοῦ σκαμμωνία.

Ἡ τε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ταινία. καὶ ταίνιχρον. μέσον τὸ ε. καὶ ι. τέρμινθος.

fringultire. præter Teredon per η. Τι ante uocalem quidem per ι. honoro. Etiam ante γ, præter sartago per η. Item ante θ, nutrix. Media in altrix, est per η, in lactaria υ. Præterea ante μ, præter diligens per η, & tympanum per υ. Media est ε. Rursum ante ν, & τ. præter careo per η, & citius per υ. Ante autem β, & κ, & λ, per η. toga, tabes, Telephus. præter uello per ι. Media ε. Sed ante π, per υ, forma. Etiam ante ρ, præter seruare per η. & laborare per ει, Media, ῑ. Teridates. Obseruetur autem in ιυος acutorum formatio. Rursum ante φ, præter tipha per ι. Ante uero χ, murus per ει. paries masculini generis per οι. fortuna per υ, unde assequor. Τλη, & τμη per η. miser, sectile. Τμω per ω magnum, Tmolus. Το per ο paruum. præter mordere. Media υ. lana. & ο paruum sagittarius. Τρε per ε, curro. Τρι ante uocalem per ι, trinitas. Media αι fuscina. & η, triremis. Praeterea ante β, tero, unde intritio. praeter catinus per υ. Rursum ante χ, crinis. excepto uexare per υ. Item ante γ, aut ζ, aut μ, aut φ per υ. unde mio, strido, attritus, deliciæ. Ante uero ρ, uel τ per η. praeter tertium per ι. Rursum ante σ, ter, per ι. tres per ει. Τρο per ο paruum. praeter rodere, foramen. Media est ι, rota. Caeterum τα, & τρα, media ι, condimentum. exceptis collum per η, & quaestor per ι, & humilis per ει.

Φε per ε. praeter fuscum, clarum, luceo. Φυ ante uocalem quidem per υ, procreo, unde tuber. praeter phiala per ι. Etiam ante γ. praeter fagus per η. Item ante κ, fucus. Rursum ante λ. praeter amicus, & philyra per ι. Porrò ante ρ, miscere. Iam & ante σ, natura, inflare. Ante β tamen per οι, phœbus. praeter carica. Et ante ν, phœnix. Praeterea ante δ, per ει. parco, at ante μ per η, fama. praeter frenum. Ante etiam τ, planta, per υ, unde plantare, & operam alicui dare per οι, unde discipulus. Reliqua autem per ι, truncus, gigno. Φθι ante uocalem quidem per ι, phthia. Item ante ν, tabesco. uerum ante ρ, per ει. corrumpo. Φθο per ο paruum. corruptio. Φλε per ε, exuro. Φλυ ante uocalem per υ. praeter limen per ι, & cortex per οι. Praeterea ante κ, pustula. Ante uero ν, per η. nugae. Caeterum ante σ, per οι. fluctus. Φλο per ο paruum. flamma. Φο item per ο paruum. praeter lumen, phoca, latebra, uox, fur, arca. Media, ῑ. praeter fasciculus ex sarmentis per υ. Φρυ ante quidem ν. mens per η, rubeta per υ. Media, ῑ. Phrynicus. Iam uero ante κ uniconsone per ι. frigus. Etiam ante μ, & σ, & τ. fremere, horrere. Reliqua aũt per υ. sarmentũ, fax. Media ῑ, phrygilus. Φρο per ο paruũ. prudẽs. Φα ãt media est ε, phaetõ, manifestũ.

Χε per ε. praeter gaudere, & coma. Media per, ῑ. ut hirundo. praeter labrum per υ, & per ω magnũ. Cheronea, testudo. Χει ante quidem α per ει, lustrum.

τερετίζειν. πλὴν τοῦ τερηδὼν τῷ η. Η τι πρὸ τοῦ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. τίω. Ετι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ τήγανον. τῷ η. Ετι πρὸ τῶ θ, τιθή. μέσον ὁ τιθηνὸς, τῷ η: ὁ τιθύμαλος τὸ υ. ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ τημελὲς, τῷ η, καὶ τύμπανον τὸ υ, μέσον τὸ ε. ἔτι πρὸ τοῦ ν, καὶ τ, πλὴν τοῦ τιτῶμαι, τῷ η, καὶ τυτθὸν τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ β, καὶ κ, καὶ λ, τῷ η. τήβεννος. τηκεδὼν, τήλεφος. πλὴν τοῦ τίλλω, τῷ ι. μέσον τὸ ε, Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ υ. τύπος. Ετι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ τηρεῖν τῷ η. καὶ τείρειν, τῇ ει. μέσον τὸ ι. τιρειδέτης. φυλαττέσθω δέ τοι τῶν εἰς ινος ὀξυτόνων ὁ σχηματισμός. Ετι πρὸ τοῦ φ. πλὴν τοῦ τίφη. τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ χ. τεῖχος τῇ ει, τοῖχος ἀρσενικογενῶς, τῇ οι. τύχη, τῷ υ, ὅθεν τὸ τυγχάνω. Η τλη, καὶ τμη. τῷ η, τλήμων. τμητόν. Η τμω. τῷ μεγάλῳ τμῶλος. Η το τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ τωθάζειν. μέσον τὸ υ. τολύπη, καὶ τὸ μικρὸν, τοξότης, Η ζε τῷ ε, ζέχω. Η ζ, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι. τριάς. μέσον ἡ αι. τρίαινα, καὶ τὸ η, τριήρης. Ετι πρὸ τοῦ β, τρίβω. ὅθεν τὸ τρίμμα. πλὴν τοῦ τρυβλίον τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ χ, ζίχος. πλὴν τοῦ τρύχειν τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ γ. ἢ ζ, ἢ μ, ἢ φ. τῷ υ. ζύγω ζύζω. τρυμὸς. τρυφή. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, ἢ τ. τῷ η. πλὴν τοῦ τρίτον τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ σ, τρεῖς τῷ ι. ζεῖς τῇ ει. Η ζο. τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ ζώγειν, ζώγλη. μέσον τὸ ι. ζοχιλιά. Τῆς δὲ τα, καὶ τρα, μέσον τὸ ι. τάριχος. πλὴν τοῦ τράχηλος τῷ η. καὶ ταμίας τῷ ι. καὶ ταπεινὸς, τῇ ει. Η φε. τῷ ε. πλὴν τοῦ φαιόν. φαιδρόν. φαίνω. Η φυ. πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ υ. φύω. ὅθεν τὸ φῦμα. πλὴν τοῦ φιάλη τῷ ι. Ετι πρὸ τοῦ γ: πλὴν τοῦ φηγὸς τῷ η. Ετι πρὸ τοῦ κ, φύκος. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ φίλος, καὶ φίλυρα τῷ ι. Ετι πρὸ τοῦ ρ. φύρειν. ἔτι πρὸ τοῦ σ. φύσις φυσᾶν. πρὸ δὲ τοῦ β, τῇ οι. φοῖβος. πλὴν τοῦ φιβάλις. ἔτι πρὸ τοῦ ν, φοῖνιξ. πρὸ δὲ τοῦ δ, τῇ ει. φείδομαι. πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ η. φήμη. πλὴν τοῦ φιμός. πρὸ δὲ τοῦ τ. φυτὸν τῷ υ. ὅθεν τὸ φυτεύειν, καὶ φοιτᾶν, τῇ οι, ὅθεν τὸ φοιτητής. τὰ δὲ λοιπὰ τῷ ι, φιτρός. φιτύω. Η φθι, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι. φθία. ἔτι πρὸ τοῦ ν. φθίνω. πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει. φθείρω. ἡ φθο τῷ μικρῷ. φθορά. ἡ φλε, τῷ ε. φλέγω. ἡ φλυ. πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ υ. πλὴν τοῦ φλιὰ τῷ ι. καὶ φλοιὸς, τῇ οι. ἔτι πρὸ τοῦ κ. φλυκταίνα. πρὸ δὲ τοῦ ν. τῷ η. φλήναφος. πρὸ δὲ τοῦ σ. τῇ οι. φλοῖσβος. ἡ φλο. τῷ μικρῷ, φλόξ. ἔτι ἡ φο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ φῶς. φώκη. φωλεός. φωνή. φώρ. φωριαμός. μέσον τὸ ι. πλὴν τοῦ φορυτός. ἐπιφρυγάνων τῷ υ. ἡ φρη, πρὸ μὲν τοῦ ν, φρὴν τῷ η. φρῦνος τῷ υ. μέσον τὸ ι, φρύνιχος. πρὸ δὲ τοῦ κ. μονοσυμφώνως τῷ ι. φρίκη. ἔτι πρὸ τοῦ μ. καὶ σ, καὶ τ. φριμάττεσθαι, φρίττειν. τὰ δὲ λοιπὰ, τῷ υ. φρύγανον, φρυκτός. μέσον τὸ ι. φρυγίλος. ἡ φρο, τῷ μικρῷ, φρόνιμος. τῆς δὲ φα, μέσον τὸ ε, φαέθων, φανερόν. ἡ χε, τῷ ε. πλὴν τοῦ χαίρειν, καὶ χαίτη. μέσον τὸ ι. χελιδών. πλὴν τοῦ χελύνη, καὶ τὸ μέγα χαιρώνεια, χελώνη. ἡ χει. πρὸ μὲν τοῦ α, τῇ ει.

lustrum.Item ante λ, ꝑter ungula per η, & succus per υ. cibus et mille per ι. Præterea ante μ, ꝑter permones per ι. Ante uero δ, per υ, fusim. Verum ante τ, uniconsone quidem per ι, tunica. biconsone uero per υ, olla, olla. χθ per ε, heri. χθω per ω magnum quidem in recto, terra. at per ο paruũ in genitiuo, terre, unde terrestris. χλι per ι, paruum, colluuies. χλο per ο paruum. præter uiride. Et χνο per ο paruum. modiolus. Et χρ per ο paruum. præter claudus, regio, agger. χρε per ε, screare. χρη seorsim posita per η, oportet. Ante uero α, usus per ει, color acute per οι. Sed ante aliã uocalem per ι, ungo, unde unctus. Verum ante μ, & σ, per η, præter aurum per υ. χρο per ο paruum. præter color & corpus. χα autẽ media ι, frenum. præter Charybdis per υ. τῖ, per ε. præter accelerare. ψε ante α quidem & ο, per ι, teges, susurrare. ꝑter insolens per οι. Media υ, susurrus. Item ante λ, tenuis. præter contrectare per η, & pulex per υ. Et ante υ, uitis decidua. ꝑter culex per η. Ante uero γ, per η, radere, uñ ramentũ, & strigilis. Item añ φ, suffragiũ. at añ κ uel χ, per υ, peluis, frigidum. ψο per ο paruũ fumosus. ꝑter imũ panis, apella, turũda, scabies, confrico. & ψα quidem media υ, fragile. & α media ε, aquila, armẽtũ, diana. ꝑter rarus, purus. palpito, achiuus. ascæra. Itẽ η in βδη, abdera, & in ελη molle. Rursũ ĩ θη, minerua. præter ludo per υ. ꝑterea ĩ δη angor. In θη. etiã, athrena. præter Athribes per ι, et cõgrego per οι. Etiã ĩ λη, medicus. præter ungo per ει, & mœreo, per υ. Item in ϖη, sæuus. et ĩ σκλη, Aesculapius. Rursum in τη, Atelas. & ĩ χθη, dolor. & in γη dolor. præter trifi fico per υ, & anxius per ει. Cæterum in arbela per η. In βρι uero per ι, uerax. præter illustro per υ. Itẽ in γι, sanctũ. præter ueneror per η, & uia per υ, & circulator, argentũ per υ, & congrego per ει. Itẽ ante γυι, nisi ꝺ uerbis in ιζω. Itẽ in γρι, agreste. præter furcilla per ει, & agrœle. agricola per οι. Rursum ĩ δρι. Adria præter cresco per υ, uirilis per ε. Etiã per se ipsũ, audio. præter luscinia per η. Itẽ ĩ κι, tẽue. præter anchora, curuũ, glãs, alcyõ per υ, et alcestis per η. Porrò ĩ κρι, exactus. Itẽ ĩ νι, ango. præter perfi cio per υ. Etiã in ξι, dignor. Itẽ in ε, numerus. præter addiuuo per η. haurio per υ. Item in σι, asione. Item in χι, achilles. præter paleæ per υ. Itẽ in ψι, Apsines. præter illimis per υ. Rursum in φι farine. preter alpheus per ε, et ĩdustrius per η. et apua, haurio per υ. Etiã ĩ τι, æquale. In μυ uero per υ, adiuuo. præter permuto per ει, et messis per η. & certamẽ per ι. Itẽ ĩ χρυ, achryllis. Itẽ ĩ βυ. abydus. præter abigas per ι, & Arbela per η. Itẽ ĩ βω per ω magnũ, aboras. Rursum ĩ τω. educatio. preter forũ. et uola. Item in γρω. pre'ter rusticitas. Item in δω. Adonis. Etiam in βλω, serpo.

Item

χρεά. ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ χηλή, τῷ η. καὶ χυλὸς, τῷ υ. καὶ χιλὸς, καὶ χίλια τῷ ι. ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ χίμετλα τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ δ, τῷ υ, χύδην. πρὸ δὲ τοῦ τ, μονοσυμφώνως μὲν τῷ ι. χιτὼν, δισυμφώνως δὲ τῷ υ. χύτρα. χύτλον. ἡ χθε τῷ ε. χθές. ἡ χθω τῷ μεγάλῳ μὲν ἐπ' εὐθείας. χθών. τῷ μικρῷ δὲ ἐπὶ γενικῆς, χθονός. ὅθεν τὸ χθόνιος. ἡ χλι, τῷ ι. χλίδος. ἡ χλο, τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ χλωρόν. ἔτι ἡ χνο, τῷ μικρῷ, χνόη. ἔτι ἡ χο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ χωλὸς, χώρα, χῶμα. ἡ χρε. τῷ ε, χρέμπτεσθαι. ἡ χρη μόνη τῷ η. χρή. πρὸ δὲ τοῦ α. χρεία τῇ ει. χροιὰ ὀξυτόνως τῇ οι. πρὸ δὲ ἑτέρου φωνήεντος τῷ ι, χρίω, ὅθεν τὸ χρηστός. πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ. τῷ η. πλὴν τοῦ χρυσὸς τῷ υ. ἡ χρο, τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ χρῶμα, καὶ χρώς. τῆς δὲ χα, μέσον ι, χαλινός. πλὴν τοῦ χάρυβδυς τῷ υ. ἡ ψε, τῷ ε πλὴν τοῦ ψαίρειν. ἡ ψι, πρὸ μὲν τοῦ α, καὶ θ, τῷ ι, ψίαθος, ψιθυρίζειν. πλὴν τοῦ ψοίθης τῇ οι. μέσον τὸ υ. ψιθύρισμα. ἔτι πρὸ τοῦ λ, ψιλός. πλὴν τοῦ ψηλαφᾶν τῷ η, καὶ ψύλλα τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ ν. ψινάς. πλὴν τοῦ ψήν. τῷ η. πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η, ψήγειν, ὅθεν τὸ ψῆγμα, καὶ ψῆκτρον. ἔτι πρὸ τοῦ φ. ψῆφος. πρὸ δὲ τοῦ κ, ἢ χ. τῷ υ. ψυκτήρ, ψυκτόν. ἡ ψο, τῷ μικρῷ, ψολόεις. πλὴν τοῦ ψώθιον, ψωλὸς, ψωνὸς, ψώρα, ψώχω. Καὶ τῆς ψα δὲ, μέσον τὸ υ, ψαθυρόν. Καὶ τῆς α δὲ μέσον τὸ ε. ἀετὸς, ἀγέλη. ἄρτεμις. πλὴν τοῦ ἀραιός. ἀκραιφνής. ἀσπαίρω. ἀχαιός. ἀσκαίρα. καὶ τὸ η, ἐν βδη, ἄβδηρα. ἔτι ἐν βλη. ἀβληχρόν. ἔτι ἐν θη, ἀθηνᾶ. πλὴν τοῦ ἀθύρω, τῷ υ. ἔτι ἐν δη, ἀδημονῶ. ἔτι ἐν θρη, ἀθρήνη. πλὴν τοῦ ἀθριβὴς τῷ ι. καὶ ἀθροίζω τῇ οι. ἔτι ἐν λη. ἀλήτης. πλὴν τοῦ ἀλείφω τῇ ει, καὶ ἀλύω, ἀλύσσω τῷ υ. ἔτι ἐν πη. ἀπηνής. ἔτι ἐν σκλη, ἀσκληπιός. ἔτι ἐν τη, ἀτήλας. ἔτι ἐν χθη, ἀχθηδών. ἔτι ἐν γη. ἀλγηδών. πλὴν τοῦ ἀλγύνω, τῷ υ, καὶ ἀλγεινὸς, τῇ ει. ἐν δὲ ἄρβηλα, τῷ η. ἐν βρι, τῷ ι, ἀβρεκές. πλὴν τοῦ ἀβρύνω, τῷ υ. ἔτι ἐν γι, ἄγιον, πλὴν τοῦ ἀγήλω, τῷ η, καὶ ἀγυιά, τῇ υι, καὶ ἀγύρτης. ἄργυρος, τῷ υ, καὶ ἀγείρω, τῇ ει. ἔτι ἐν γνι, ἂμὴ ἀπὸ τοῦ δω. ἔτι ἐν γρι, ἄγριον. πλὴν τοῦ ἀγρείφνη, τῇ ει. καὶ ἀγροίλη, ἀγροιώτης, τῇ οι. ἔτι ἐν δρι ἀδρίας. πλὴν τοῦ ἀδρύνω, τῷ υ, καὶ ἀνδρεῖος τῇ ει. ἔτι καθ' αὑτό· ἀΐω. πλὴν τοῦ ἀηδὼν, τῷ η. ἔτι ἐν κι. ἀκιδνόν. πλὴν τοῦ ἄγκυρα. ἀγκύλον, ἄκυλον. ἀλκυὼν τῷ υ. καὶ ἄλκησις, τῷ η. ἔτι ἐν κρι, ἀκριβής. ἔτι ἐν νι, ἀνιῶ. πλὴν τοῦ ἀνύω, τῷ υ. ἔτι ἐν ξι, ἀξιῶ. ἔτι ἐν ρι, ἀριθμός. πλὴν τοῦ ἀρήγω τῷ η. ἀρήτομαι, τῷ υ. ἔτι ἐν σι. ἀσιώνη. ἔτι ἐν χι, ἀχιλλεύς. πλὴν τοῦ ἄχυρα, τῷ υ. ἔτι ἐν ψι, ἀψίνης. πλὴν τοῦ ἄψυρος τῷ υ. ἔτι ἐν φι, ἄλφιτα. πλὴν τοῦ ἀλφειὸς τῇ ει, καὶ ἀλφηστὴς τῷ η, καὶ ἀφύη, ἀφύσσω, τῷ υ. ἔτι ἐν τι, ἄρτιον. Ἐν δὲ μυ τῷ υ, ἀμύνω. πλὴν τοῦ ἀμείβω τῇ ει. καὶ ἄμητος τῷ η, καὶ ἄμιλλα τῷ ι. ἔτι ἐν χρυ. ἀχρυλίς. ἔτι ἐν βυ, ἄβυδος. πλὴν τοῦ ἀβίγας, τῷ ι, καὶ ἄρβηλα, τῷ η. ἔτι ἐν βω. τὸ μέγα. ἀβώρας. ἔτι ἐν γω, ἀγωγή. πλὴν τοῦ ἀγορά, καὶ ἀγοσός. ἔτι ἐν γρω. πλὴν τοῦ ἀγρότης. ἔτι ἐν δω, ἄδωνις. Ἔτι ἐν βλω, ἀβλώσκω.

ἔτι

Item in πω, æstus. Item in ὀρω, homo. Item in σκω, per utrem saltare. in σω, æsopus. Item in βρο.ο paruum, abrotonum. Rursum in κο, cos. pter cuspis. Item in κρο, auditor. pter promontorium. Item in λο, capio, excepto uulpes. & in μο, conuenio. pter Amoriũ. Rursum in ρο, aratrũ, præter suffimentum. Item in σφο, ferula. etiam in φρο, uenus. Prima igitur & simplicia sic sumere oportet. quæ uero sunt ex his. facile est originem sequẽtibus recte scribere. ut polydorus. ly scribitur quidem per υ, δω uero per ω mag. quod ex multum. & donum. Et conferre, nempe συμ per υ, φε uero per ε, quod ex con, & fero componitur. Item suffragor per η, quod à suffragium. & decretum etiam per ι, quia à decerno.

Consonantium duplicatio.

FRequens sanè in ortographia consonantium quoq; geminatio. Duplicantur enim in quibusdam & mediæ. & tenues, immutabilesq;. & σ, quemadmodum deiecit. angelus. abunde. granum. equus. atticus. alius. portio. thynnus. procul, mare. duplex uero. uel aspirata nunq̃. Fit autem huiusmodi uel propter meliorem sonum. ut sed. & pinna. & arena. & equus et alia huiusmodi. uel productionis causa. ut psallo, uel iuxta cognationẽ, & mutationem. ut sponsio. Etenim ν neque ante γ, aut κ, aut χ, aut ξ seruatur composita. sed uertitur in γ, ut sponsio. cerebrum. cõfundo. cohospitor. Neque ante β. uel π. uel φ. uel ψ. uel μ. sed in μ mutatur. ut consiliarius. cõpotor. cõsonans. consuffragator. commilito. At nec añ λ. aut ρ. aut σ. sed in sequentẽ literam ipsam uertitur. syllaba. confluens. sodalis. Vnde sanè & quæ ab in ιος masculinis fiunt, fœminina in ισα. duplici scribuntur ισ. uenustus. uenusta. Nam à uenusti gtõ fiunt. mutata quidem ν, ut dictum est. Γ quoq; conduplicari contingit. & μ. & λ. & ρ. & σ. Ipsam uero ν & in compositione accidit geminari syllaba ab eadem incipiente. cogitatio. cogitabundus. Ac rursum in uerbis in νω deriuatis à desinẽtibus in νω puris uerbis. luo. luo. & ibi quidem. & in uerbis in μι, ν seruantibus. luo. Contrarium uero accidit. ut scilicet deficiat ν in compositionibus omnino. in quibus ς sequitur. contraho. congeratio. series. Ceterum λ duplicatur ĩ uerbis quartæ non longa natura penultimantibus. ut floreo. distinguo. tremo. orior. pereo. exceptis uolo. & sum. Porrò μ & mutatione β. geminatur. ut in uerbis primæ cõiug. scriptus sum. uerberatus sum. ρ autem & mutatione σ geminatur. propter cognationem uidelicet & hoc. fuluum. fuluum. procul. cul. Generaliter autem & quando principium dictionis componetur cum desinentibus in uoca. uerbum, a.luer, locutio pdicatio, ualidus, inualidus. Perinde ut quod augmẽta fit syllabico.

Ἐπὶ ἐν πω, ἄμπωτις. ἔτι ἐν θρω, ἄνθρωπος. ἔτι ἐν σκω, ἀσκωλιάζειν. ἔτι ἐν σω. ἄσωτος. ἔτι ἐν βρο τὸ μικρόν. ἀβρότονον. ἔτι ἐν κο ἀκόνη. πλὴν τῆς ἀκωκή. Ἔτι ἐν κρο, ἀκροάτης. πλὴν τοῦ ἀκρωτήριον. Ἔτι ἐν λο, ἀλοᾶν, πλὴν τοῦ ἀλώπηξ. Ἔτι ἐν μο, ἁρμόττω πλὴν τοῦ ἀμόργιον. Ἔτι ἐν ρο, ἄροτρον. πλὴν τοῦ ἄρωμα. Ἔτι ἐν σφο, ἀσφόδελος. ἔτι ἐν φρο, ἀφροδίτη. Τὰ μὲν οὖν πρῶτα καὶ ἁπλᾶ οὕτως ληπτέον. τὰ δὲ ἐκ τούτων, οὐ χαλεπὸν δὴ ἐτυμολογοῦντας ὀρθογραφεῖν. οἷον πολύδωρος, ἡ μὲν λυ, τῷ υ, ἡ δὲ δω, τῷ μεγάλῳ. ὅτι ἐκ τοῦ πολὺ καὶ τοῦ δῶρον. Καὶ συμφέρειν. ἡ μὲν συμ, τῷ υ, ἡ δὲ φε, τῷ ε, ὅτι ἐκ τῆς συν, καὶ τοῦ φέρω. Καὶ ψηφίζομαι τῷ η, ὅτι ἀπὸ τοῦ ψῆφος, καὶ ψήφισμα ἔτι τῷ ι. ὅτι ἀπὸ τοῦ ψηφίζομαι.

Συμφώνων διπλασιασμός.

x Οἰκεῖον δὲ ἄρα ὀρθογραφίας περὶ καὶ ὁ τῶν συμφώνων διπλασιασμός. διπλασιάζεται γὰρ ἐπ' ἐνίων τά τε μέσα καὶ τὰ ψιλὰ καὶ τὰ ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ. οἷον κάββαλεν. ἄγγελος. ἀδδῶ. κόκκος. ἵππος. ἀττικός. ἄλλος. συμμορία. θύννος. πόῤῥω. θάλασσα. διπλοῦν δὲ ἢ δασὺ οὐδέποτε. γίνεται δὲ τὸ τοιοῦτο, ἢ διὰ τὸ εὐφωνότερον. οἷον τὸ ἀλλά, καὶ πίννα, καὶ ἄμμος, καὶ ἵππος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ τοῦ μακροῦ χάριν. οἷον ψάλλω. ἢ κατὰ συμπάθειαν καὶ μεταβολήν, οἷον ἐγγύη. Τὸ γάρτοι, ν, οὔτε πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ ξ, σώζεται συντιθέμενον, ἀλλὰ τρέπεται εἰς τὸ γ, οἷον ἐγγύη, ἐγκέφαλος, συγχέω, συγξενίζω. Οὔτε πρὸ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ ψ, ἢ μ, ἀλλ' εἰς τὸ μ μεταβάλλεται. οἷον σύμβουλος. συμπότης. σύμφωνος. σύμψηφος. σύμμαχος. Οὔτε μὴν πρὸ τοῦ λ, ἢ ρ, ἢ σ, ἀλλ' εἰς τὸ ἑπόμενον αὐτὸ τρέπεται. συλλαβή. σύῤῥους. σύσσιτος. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εις ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς σσα, τῷ διττῷ γράφεται σσ. χαρίεις, χαρίεσσα. ἀπὸ γὰρ τοῦ χαρίεντος, μεταβάλλοντος μὲν δὴ τοῦ ν, ὡς εἴρηται. Τό, τε γ διπλασιάζεσθαι συμβαίνει, καὶ τὸ μ, καὶ λ, καὶ ρ, καὶ σ. αὐτὸ δὲ τὸ ν, οὔτε τῇ συνθέσει συμβαίνει διπλασιάζεσθαι, τῆς συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχομένης. ἔννοια. σύννους. Καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν εἰς υω παραγομένων ἀπὸ τῶν εἰς νω καθαρῶν ῥημάτων. τίνω, τιννύω. κἀντεῦθεν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι, φυλασσομένων. τίννυμι. Τοὐναντίον δὲ συμβαίνει ἐκλείπειν ν, ἐν ταῖς συνθέσεσι. παντελῶς ἐφ' ὧν σ, ἕπεται, συστέλλω. σύστημα. συστοιχία. Τὸ δὲ λ, διπλοῦν καὶ ἐπὶ τῶν τετραπεζύγων μὴ μακρᾷ φύσει παραληγόντων. οἷον θάλλω. ποικίλλω, βδύλλω, ἀνατέλλω, ὄλλω. πλὴν τοῦ θέλω, καὶ πέλω. Τὸ δὲ μ, καὶ μεταβολῇ τοῦ β, διπλασιάζεται. οἷον ἐπὶ τῶν πρωτοζύγων. γέγραμμαι. τέτυμμαι. Τὸ δὲ ρ, καὶ μεταβολῇ τοῦ σ, διπλασιάζεται, διὰ τὸ συγγενὲς δηλονότι καὶ τοῦτο, πυρσόν, πυῤῥόν. πέρσω, πόῤῥω. καθόλου δὲ καὶ ὅταν ἀρχόμενον λέξεως συντεθῇ τοῖς λήγουσιν εἰς φωνῆεν. ῥῆμα. ἐπίῤῥημα. ῥῆσις. ἀνάῤῥησις. ῥώστος. ἄῤῥωστος. οἷον πως καὶ τὸ αὔξησει

fit syllabico, proijcio, proijciebam. Excipiantur *composita ab* ἐυ, *robustus: Circunfluum uero & imperfectum, propter carmen non assumpsere dupli cem. Verum* σ *duplex etiam in finitis in* σσα *fœmininis gẽtilibus, cilissa, li byssa, thressa, magnessa. Item in Ionicis datiuis nominum quintæ inflexio nis, omnibus, feris. atq; in his quae apud Atticos in duplex mutantur* τ, *lin gua, lingua. duplex, duplex. fodio, fodio. Aequabilius tamen in uerbo fo dio, & similibus scribere, fodio. quẽadmodum in uetustioribus exemplari bus uidemus.* N*on absimiles uero his poetarum propter carmen duplicatio nes. nã* δ δ, *uel* σ, *uel aliqua immutabiliũ incipientia uerba geminant, decli nata in praeterito imperfecto. & indefinito, ut timuit, impulsus est, sortitus est, sortitus est. habitabat. dicebat uero cõmune est.* Praeterea *& in noĩbus immutabiles, &* σ *duplicantur, perpetuum, ennosigaeus, regio maritima, medium.* Atqui *in futuris coniugationis tertiae, & indefinitis, ut extinguã, extinxi. ridebo, risi. deiecit uero praeteritum, & decidit, atq; his similia, nõ propter metrum geminantur, sed quia transit* τ *in sequentem consonantem propter concinnitatem meliorem, elisa litera* ε. *deiecit, iecit. secũdum uero, secundum uero.* Porrò *geminantur* δ, ως *in aduerbijs. abunde, quando, &* τ *in* q, . Manifestũ *sanè & hinc, quod uim habet breuiandi deriuatio. si quidem nouem duplici* ν *scribitur, nonum uero simplici, & quatuor quidẽ quartum uero. Itidem uiresco & uiride. consimiliter uero & in alijs. Sed de accentu quidem, & orthographia sufficienter propè dictum est.*

THEODO.

FINIS TERTII.

γινόμενον συλλαβικῇ. ῥίπτω, ἔῤῥιπτον. Ἐξαιρείσθω τὰ ἐκ τῆς δυ. δύῤῥωστος. τὸ δὲ ἀμφίῤῥυτον καὶ ἄῤῥεκτον. διὰ μέσον οὐκ ἀπείληφε τὸ διπλοῦν. τὸ δὲ σ. διπλοῦν. καὶ ἐπὶ τῶν εἰς σσα θηλυκῶν ἐθνικῶν, κίλισσα, λίβυσσα, θρᾶσσα. μάγνησσα. Καὶ ἐπὶ τῆς ἰωνικῆς δοτικῆς τῶν πεμπτοκλίτων. πάντεσσι. κέρεσσι. καὶ τῶν τοῖς ἀττικοῖς εἰς τὸ διττὸν μεταποιουμένων ττ. γλῶσσα. γλῶττα. δισσὸν, διττόν. ὀρύσσω, ὀρύττω. Εὐλογώτερον μέν τοι ἐπὶ τοῦ ὀρύττω, καὶ τῶν ὁμοίων, τὸ γράφειν. ὀρύττω. καθάπερ κἀν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὁρῶμεν. Οὐκ ἔξω δὲ καὶ τούτων, οὐδ' οἱ τῶν ποιητῶν διὰ τὸ μέτρον διπλασιασμοί. τά τε ἀπὸ τοῦ δ, ἢ σ, ἢ τῶν ἀμεταβόλων ἀρχόμενα ῥήματα διπλασιάζουσι κλινόμενα εἰς παρατατικὸν καὶ ἀόριστον. οἷον, ἔδδεισεν, ἔσσυτο, ἔλλαχεν, ἔμμορεν. ἔνναιον. Τὸ δ' ἔῤῥεεν κοινόν. Κἀπὶ τῶν ὀνομάτων δὲ τά τε ἀμετάβολα καὶ τὸ σ. ἄλληκτον, ἐννοσίγαιος. παῤῥαλίη, μέσσον. Καὶ μὴν ἐπὶ τῶν διττοζύγων μελλόντων, καὶ ἀορίστων. οἷον σβέσσω, ἔσβεσσα. γελάσσω, ἐγέλασσα. τὸ δὲ κάββαλεν. καὶ κάππεσεν, καὶ τὰ τοιαῦτα. οὐχ ἕνεκα μέτρου διπλασιάζεται, ἀλλὰ τοῦ τ, μεταβάλλοντος εἰς τὸ ἑπόμενον σύμφωνον, δι' εὐφωνίαν ἀποκοπέντος τοῦ α. κατάβαλεν. κάββαλεν. κατὰ δὲ, καδδέ. Ἔτι τὸ δ καὶ π ἐν τοῖς ἐπιῤῥήμασιν. ἄδδην. ὁππότε. καὶ τὸ τ. ἐν τῷ ὅττι. Δῆλον δ' ἄρα κἀντεῦθεν ὅτι βραχυντικὸν ἡ παραγωγή. ἐννέα μὲν γὰρ τῷ διπλῷ. ἔνατον δὲ τῷ ἁπλῷ. καὶ τέτταρα μὲν, τέταρτον δὲ, καὶ θάλλω μὲν, θαλερὸν δέ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ περὶ μὲν προσῳδίας τε, καὶ ὀρθογραφίας ἀποχρώντως σχεδόν τι εἴρηται.

ΘΕΟΔ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

THEODORI GRAMMATICAE INSTITVTIONIS LIBER QVARTVS.

Eliquum est, de constructione partium orationis dicere. nam Grammatici etiam circa hæc consideratio. & sanè huiusmodi constructionis, & orationis causa, is tractat, qui de singulis octo orationis partibus considerat, ut se habent, vel inflexione, uel formatione, uel accentu, uel orthographia, perinde atque Dialecticus orationis collectiuæ causa, de nomine, & uerbo, ac propositione contemplatur. Dicendum igitur quo pacto orationis partes apte inuicem ac debite connexæ, absoluant orationem, ut demum finem introductio accipiat, & diuidendū accuratius unumquodq;, ac definiendum hic. Definitio literæ.

Incipiendum autem fortasse ab initio, nempe à literis. Sunt enim hæ prima & indiuidua hominis uox. Siquidem non temere cōnectuntur inuicem ad constitutionem syllabæ, sed (ut uocabulum quoq; indicat) serie atq; ordine incedunt, componunturq́, certa ratione.

Diuisio literarum.

Ex literis igitur aliæ quidem per se constituunt, ac perficiunt uocem, ut quæ uocales appellantur. aliæ uero strepitum, ut consonantes omnes, uocem autem nequaquam absq; uocalium connexione. ex his præterea aliæ quidem strepunt imperfectius, ut mutæ, aliæ uero perfectius, ut semiuocales. Ex uniuersis autem aliæ quidem præpositiuæ, aliæ uero subiunctiuæ. Inter uocales enim præpositiuæ, ut in diphthongis, sunt ᾱ, ε, ο. Subiunctiuae uero ι, υ. ꝑponitur tñ etiā ɔ̄literae ῑ, ut in musca, & filius, & harpyia, atq; alijs pluribus. Porrò ex cōsonantibus ꝑpositiuae (ut quae nūq̄ꝫ ī fine ponātur dictiōis) sunt aspiratae, & tenues, & mediae. Itē ex īmutabilibus λ, & μ. Ex duplicibus ζ atq; ex aspiratis φ, et χ, recipiūt quidē θ, inimicus, corruptio. cōtra āt nō. Cū his uero similiter & tenues, & mediae se hñt, radius, tāgo, octauū, sugo, nisi q, cōbinatio γδ ī postpositiua tm̄ syllaba. Praeterea aspiratae tenuibusq; & med. nūq̄ꝫ in eadē syllaba ꝑponūtur, uerū postponūtur tenuibus, & in diuisione. Atthis, Sappho. Iacchus. Nō itē uero & cū medijs.

Immutabiles.

Caeterum ex immutabilibus ν ante μ collocari non potest in eadem dictione.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Δʹ.

Λοιπὸν δὲ περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν εἰπεῖν· γραμματικοῦ γὰρ καὶ ἡ περὶ ταῦτα θεωρία. καὶ τῆς γε τοιαύτης συντάξεως, καὶ τοῦ λόγου ἕνεκα πραγματεύεται, ὁ περὶ ἑκάστου τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν σκεπτόμενος, ὥσπερ ἔχει, ἤτοι κλίσεως ἢ σχηματισμοῦ, ἢ προσῳδίας ἢ ὀρθογραφίας· καθάπερ καὶ ὁ διαλεκτικὸς τοῦ συλλογιστικοῦ λόγου ἕνεκα, περὶ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, καὶ προτάσεως θεωρεῖ. λεκτέον τοίνυν καὶ ὅπως ἂν τὰ τοῦ λόγου μέρη ἀλλήλοις ὀρθῶς συνταττόμενα ἀποτελοίη τὸν λόγον, ἵνα τέλος ἡ εἰσαγωγὴ ἔχῃ· καὶ διαιρετέον ἀκριβέστερον ἕκαστα, καὶ ὁριστέον ἐνταῦθα.

Ορος στοιχείου.

Αρκτέον δ᾽ ἴσως ἀπὸ τοῦ πρώτου, οἷον τῶν στοιχείων· ταῦτα γὰρ ἡ πρώτη καὶ ἀμερής ἐστι τῆς ἀνθρώπου φωνή, οὐ γὰρ ὡς ἔτυχεν ἐπιπλέκεται ἀλλήλοις εἰς σύστασιν συλλαβῆς, ἀλλ᾽ ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, στέχει τε καὶ διατάκτως κινούμενά πως συντάσσεται κατὰ λόγον.

Διαίρεσις τῶν στοιχείων.

Τῶν δὴ στοιχείων τὰ μὲν ἀφ᾽ ἑαυτῶν τυγχάνει ἀποτελοῦντα φωνήν, οἷον τὰ φωνήεντα καλούμενα· τὰ δὲ ψόφον, οἷον τὰ σύμφωνα πάντα, φωνὴν δ᾽ οὔ, ἄνευ τῆς τῶν φωνηέντων ἐπιπλοκῆς· τούτων δ᾽ αὖ πάλιν τὰ μὲν ψόφει ἀτελέστερον, οἷον τὰ ἄφωνα, τὰ δὲ τελεώτερον, οἷον τὰ ἡμίφωνα· Συμπάντων δὲ, τὰ μὲν προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά· τῶν μὲν τῶν φωνηέντων προτακτικά, ὡς ἐπὶ τῶν διφθόγγων, τά, α. ε. ο. ὑποτακτικὰ δὲ τά, ι. υ. προτακτικόν γε μὴν καὶ αὐτὸ τὸ υ, τοῦ ι, ὡς ἐπὶ τῆς μυῖα, καὶ υἱός, καὶ ἅρπυια, καὶ ἑτέρων πλειόνων. Τῶν δὲ συμφώνων προτακτικὰ μὲν, ὡς οὐδαμοῦ ἐπὶ τέλει τασσόμενα λέξεως, τὰ δασέα, καὶ ψιλά, καὶ μέσα· τῶν ἀμεταβόλων τὸ λ. καὶ μ. καὶ τῶν διπλῶν τὸ ζ. Καὶ τῶν μὲν δασέων, τὸ φ, καὶ χ ἐπιδέχεται τὸ θ, ἐχθρός, φθορά. ἀνάπαλιν δ᾽ οὔ. τούτοις δ᾽ ὁμοίως καὶ τὰ ψιλά τε καὶ μέσα ἔχει· ἀκτίς, ἄπτω, ὄγδοον, βδέλλα. ὅτι μὴ ἡ τῶν γδ σύνταξις ἐπὶ ὑποτακτικῆς συλλαβῆς μόνον. Ετι τε τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς τε, καὶ μέσοις οὐδέποτε συμφέρεται προταττόμενα, ὑποταττόμενα δὲ τοῖς ψιλοῖς καὶ ἀδιαστάσει, ἀτθίς, σαπφώ, ἴακχος· οὐκέτι δὲ καὶ τοῖς μέσοις.

Αμετάβολα.

Τῶν δὲ ἀμεταβόλων τὸ μὲν ν, πρὸ τοῦ μ. κεῖσθαι οὐ πέφυκεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς

 λέξεως,

dictione. Vnde etiam in inflexus sum, & iudicatus sum, ante μ, ν incidẽs abycitur. Postponi tamen potest utrobiq;, ut in memoria, agnus. Contra autem σ. Nunq̃ enim postponitur μ, in eadem dictione, q̃uis λ, & ν, raro tamen. ut in mare, & Tiryns, & lumbricus. ξ uero sæpissime. uastabo, teda. propterea quod & uocalis uim habeat ξ. Atqui ipsum ξ, nusq̃ præponitur iunctum alteri. Præterea aspiratarum θ, & χ, coniunctæ literæ μ, absoluunt syllabam sequentem, præcedentem uero non. numerus, ariditas. Similiter uero & ex tenuibus κ, & ex medijs γ, uigor, ordo. Idem etiam accidit literæ γ, cũ δ, subsequitur, octauus. Et φ, & τ, ante ν. faba elixa, diues. Præterea θ, & χ, cum λ, & ν, & ξ, immutabilibus componuntur, ac præcedunt tam ad primariam syllabam, quàm ad subsequentem. cum μ, uero ad subsequentem solum, ut dictum est. Similiter autem & φ, & sibi cognatæ ad λ, & ξ. At in solam subsequentem ad ν, repente. incomplexim autem ad μ se habent omnino. Cæterum tenues, & mediæ cum immutabilibus ordinantur quemadmodum θ, & χ, dempto π. hostiliter se habente ad μ. dempto & τ, quod non componitur cum ν, in initiali quidem syllaba. μ tamen praeassumpto subiungitur utrobiq;, sectio, uapor. excepto item & β, incohærenter cum μ, & ν, se habente prorsus. Rursum & praeter δ, cum μ, & implicato quidem, & applicato, seruus, indomitus, quod cum λ, nullo modo possit conuenire. In summa, omnis consonans si inter duas cadat uocales in eadem dictione, cum secunda proferenda est. duco, fero. & si non fuerit una dictio, sed due, patiaturq; elisionem prima cõsonãs, quae apostrophum praecedit, cum sequente uocali est copulanda, ut aduersus illum, aduersus illum. Rursum si contingat in principio dictionis consonam praecedere conso. in complexu, nec in medio quidem dictionis compositae separantur. Atq; omnino si quæ in initio dictionis conson. diuersae speciei consonantibus natae sunt coniungi, eaedem sanè & in medio dictionis inueniri possunt cohaerentes, ut iniuria, quia madeo. ager, quia scribo. armatura, quia nauigo. hymnus quia memoria. Quae uero minus separantur semper. Non igitur in bonum cohaerent, quod nulla dictio à coniunctis σθλ in eadem syllaba incipiat. neq; octauum, cum nõ sit, quæ γδ ordiatur. neq; tumor, quod nulla à γκ. Item eiusdem nominis consonantes nunquam coniunguntur. excido igitur & timuit, & deiecit, atq; id genus alia, separantur. Rursum quaecũq; syll. in cõson. desinit, sequentẽ hẽt à cõso. incipiẽtẽ. Porrò nõ est iuenire tres cõs. nõ iteriecta aliqua uocali, quarũ due eiusdẽ sint uirtutis.

Metathesis.

Fit etiam transpositio literarum, ut cor, cor. semita, semita. ensis, ensis.

λέξεως, διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ κέκλιμαι, καὶ κέκειμαι, τὸ πρὸ τοῦ μ, συμβαῖνον ν, ἀποβάλλεται. ἐπικεῖσθαι μέντοι κατ᾽ ἄμφω, ὡς ἐπὶ τοῦ μνεία, ἀμνός. ἀνάπαλιν δὲ τὸ ς. οὐδέποτε γὰρ ὑποτακτικὸν τοῦ μ ἐπὶ τῆς αὐτῆς. καίτοι τὸ λ, καὶ ν. σπανίως μέντοι. ὡς ἐπὶ τοῦ ἅλς, καὶ τίρυνς, καὶ ἕλμινς. Τοῦ δὲ ρ, εὖ μάλα. πέρσω, πυρσὸς, διὰ τὸ φωνήεντος δύναμιν ἔχειν τὸ ρ. αὐτὸ δέ τι ρ, οὐκ ἔστιν ὅπου προτάσσοιτ᾽ ἂν συνταττόμενον. Ἔτι τῶν δασέων τὸ θ, καὶ χ, συζευγνύμενα τῷ μ, ἀποτελεῖ συλλαβὴν ὑποτακτικὴν, προτακτικὴν δ᾽ οὔ. ἀριθμὸς αὐχμός. Ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ψιλῶν, τὸ κ, καὶ τῶν μέσων, τὸ γ. ἀκμή. ὄγμος. Ταυτὸ δὲ τοῦτο συμβαίνει καὶ πρὸ τοῦ δ, τῷ γ, ὄγδοος. καὶ τῷ φ, καὶ τ πρὸ τοῦ ν, ἔτνος, ἀφνειός. ἔτι τὸ θ. καὶ χ τῷ μὲν λ καὶ ν, καὶ ρ, τῶν ἀμεταβόλων, συντάσσεται προτιθέμενα, εἴς τε προτακτικὴν συλλαβὴν, εἴς τε ὑποτακτικήν. τῷ δὲ μ εἰς ὑποτακτικὴν μόνον, ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ φ, ὁμοίως μὲν καὶ τὰ σύστοιχα πρὸς τὸ λ, καὶ ρ. εἰς μόνην δὲ ὑποτακτικὴν πρὸς τὸ ν, ἄφνω. ἀσυμπτώτως δὲ πρὸς τὸ μ ἔχει παντάπασι. Καὶ τὰ ψιλὰ δὲ, καὶ μέσα τοῖς ἀμεταβόλοις συντάσσεται. ὡς τὸ θ καὶ χ. πλὴν τοῦ π, ἀσυμβάτως ἔχοντος πρὸς τὸ μ. Καὶ πλὴν τοῦ τ, ἀσυντάκτου μὲν τῷ ν, εἰς προτακτικὴν συλλαβήν. τὸ μ δὲ προσλαμβάνοντος ὑποτακτικὸν ἐπ᾽ ἄμφω. τμῆμα. ἀτμίς. Καὶ πλὴν τοῦ β, ἀσυντάκτως πρὸς τὸ μ, καὶ ν, ἔχοντος ὅλως. καὶ πλὴν τοῦ δ, τῷ μὲν μ, καὶ ἐπιπλεκομένου, καὶ προπλεκομένου. δμώς. ἄδμητος. τῷ δὲ λ μὴ δ᾽ ὅλως οἵου τε ὄντος συνάπτεσθαι. Καθόλου δὲ πᾶν σύμφωνον μεταξὺ ὂν δυοῖν φωνηέντοιν περὶ μίαν λέξιν, τῷ δευτέρῳ συλλαβιστέον, ἄπω. φέρω. καὶ ἐὰν μὴ ᾖ δὲ μία λέξις, ἀλλὰ δύο, πάθῃ δὲ ἔκθλιψιν ἡ πρώτη, τὸ πρὸ τῆς ἀποστρόφου σύμφωνον τῷ ἑπομένῳ φωνήεντι συντακτέον. κατὰ ἐκείνου, κατ᾽ ἐκείνου. Ἐπὰν τύχῃ κατ᾽ ἀρχὴν λέξεως σύμφωνον συμφώνου ἡγησάμενον ἐν συλλήψει, οὐδ᾽ ἐν μέσῳ λέξεως συνθεῖναι χωρίζεται. Καὶ ὅλως τὰ κατ᾽ ἀρχὴν λέξεως πρὸ ἑτέρων τῶν εἰδῶν συμφώνων πεφυκότα συντάττεσθαι, ταῦτα δὴ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως εὕρισκοιτ᾽ ἂν ἐν συλλήψει, οἷον ὕβρις, ὅτι καὶ βρέχω. ἀγρὸς, ὅτι καὶ γράφω. ὅπλον. ὅτι καὶ πλέω. ὕμνος, ὅτι καὶ μνεία, ὅσα δὲ μὴ, ἐν διαστάσει κεῖται ἀεί. οὐκοῦν τὸ ἐσθλὸν ἐν συλλήψει ὅτι οὐδὲ λέξις ἀπὸ τοῦ σθλ, τυγχάνει τις ἀρχομένη. οὐδὲ τὸ ὄγδοον, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γδ, ἀρχή. οὐδὲ τὸ ὄγκος, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γκ. Ἔτι τὰ αὐτὰ σύμφωνα οὐδέποτε ἐν συλλήψει, ἐκκόπτω οὖν, καὶ ἔδδεισε καὶ κάββαλε, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν διαστάσει. ἔτι πᾶσα συλλαβὴ εἰς σύμφωνον λήγουσα, καὶ τὴν ἑξῆς ἔχει ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην. ἔτι οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τρία σύμφωνα ἀμέσως κείμενα, ὧν τὰ δύο ταυτοδυναμεῖ.

Μετάθεσις.

Γίνεται δὲ καὶ μετάθεσις τῶν στοιχείων, καρδία, κραδία. ἀτραπὸς, ἀταρπός.

sis.paucus,paucus. Et affectus incidunt huiusmodi quidam, ut lōga in breuem soluatur. ut fregit,fregit.& uicissim ut contrahatur. sacrum,sacrum. dius,diuus. Hæc tamen alterius fuerint considerationis.

Definitio syllabæ.

Ad hunc autem modum literæ inuicem se habentes, constituunt differenter syllabam. quæ comprehensio est literarum apte compositarum. Quemadmodum uero literarum complexio nihil inordinatum habet, ita & syllabæ certa ratione inter se coeuntes, dictionem efficiunt, rursumq; dictiones orationem.

Definitio orationis.

Est itaq; oratio coordinatio dictionum apposite coniunctarum, sententiam habens perfectam.

Definitio dictionis.

Dictio autem, pars minima constructae orationis. Iam uero sæpenumero & simile aliquid in literis, & in dictionibus, & in orationibus est considerare. Geminatur enim non solum litera, ut equus, alius. sed & syllaba, ut exulto, mansi, prouolutus. Item dictio. Mars, mars. apud Homerum. Et ô Cyclops, cyclops. apud Theo. Et, heu heu. Aristopha. Rursum oratio. Huic ego obuius eo, & si igni manus est similis, si igni manus est similis, robur autem candenti ferro. Homerus. Et boues pasce Daphni, tu cantum incipe prior, tu cantnm incipe prior. apud Theocritum.

Pleonasmus.

Præterea quemadmodum litera alicubi abundat non eadem. ut spica, spica. flatus, flatus. hunc, hunc. sic etiam syllaba. reliquum, reliquum. uerus, uerus. dixisti, dixisti. Item dictio, cum in compositione, tum uero in appositione, boum bubulcus uir. Auri uero statuens Vlysses decem omnia talenta. Et certe ualde iam occubuerat Menœtij fortis filius. Illic enim omnia, hic uero ualde abundat. Huiusmodi uero & illud. Oculis uidebam. Et expletiue coniunctiones, quæ nihil plerunq; ad sententiam conferunt. Et oratio. consentaneum sanè, non uero inconsentaneum. non uero inconsentaneum. superfluum. Item quæ sibi parca nascenti neuit stamine. quando ipsum peperit mater. Redundat enim, quando ipsum peperit mater.

Eclipsis.

Accidit quoq; & literæ defectus. terra, terra. utrinq;, utrinq;. sæpe, sæpe. Quinetiam syllabæ. fulgurat, fulgurat. amphora, amphora. Apollinem apollinem. Item dictioni, ut unum augurium optimum, pugnare pro patria deest enim, est. Et illud Theocriti. Ille uero mihi uenabulum suaue ridens

(ut ante)

πρὸς. σφάγανον, φάσγανον. ὁ λίγος, λοιγός. Καὶ πάλιν συμβαίνει τοιαῦθ' ἅττα, τὸ μὲν μακρὸν εἰς βραχέα διαλύεσθαι. ἧκε, ἔακε. καὶ ἀνάπαλιν συναιρεῖσθαι. ἱερόν, ἱρόν. δῖος, δῖος. ταῦτα καὶ μὴν ἑτέρας ἂν θεωρίας εἴη.

Ὅρος συλλαβῆς.

Οὕτω μὲν οὖν τὰ στοιχεῖα πρὸς ἄλληλα ἔχοντα συντίθησι διαφόρως τὴν συλλαβήν, σύλληψιν οὖσαν στοιχείων ἐναρμόνως συνισταμένων. Ὃν δὲ τρόπον ἡ τῶν στοιχείων συμπλοκὴ οὐδὲν ἄτακτον ἔχει, οὕτω καὶ αἱ συλλαβαὶ κατὰ λόγον ἀλλήλαις συνιοῦσαι, τὴν λέξιν ποιοῦσι. καὶ αὖ πάλιν αἱ λέξεις τὸν λόγον.

Ὅρος λόγου.

Ἔστι γάρ τοι ὁ λόγος, σύνταξις λέξεων ἐναρμόνως συντιθεμένων, διάνοιαν ἔχουσα αὐτοτελῆ.

Ὅρος λέξεως.

Λέξις δὲ μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. Καὶ μὲν δὴ καὶ πολλαχῇ ὅμοιόν τι περί τε τῶν στοιχείων, καὶ τῶν συλλαβῶν, καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔστι θεωρεῖν. Διπλασιάζεται γὰρ οὐ μόνον στοιχεῖον. ἴππος. ἄλλος. ἀλλὰ καὶ συλλαβή. ἀλαλάζω, μεμένηκα. προπροκυλινδόμενος. καὶ λέξις. ἆρες ἄρες, τὸ Ὁμήρου. καὶ ὦ κύκλωψ, κύκλωψ, τὸ Θεοκρίτου. καὶ ἰού, ἰού. Ἀριστοφάνους. καὶ λόγος. τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι. καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ. τὸ Ὁμήρου. καὶ, βωκολιάσδεο Δάφνι, τὺ δ' ᾠδῆς ἄρχεο πρᾶτος, ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος. τὸ Θεοκρίτου.

Πλεονασμός.

Ἔπι καθάπερ στοιχεῖον ἔστιν ὃ πλεονάζει οὗ τὸ αὐτό. στάχυς, ἄσταχυς. πνοή, πνοιή. τοῦτον, τουτονί. οὕτω καὶ συλλαβή, λοιπῶν, προλοιπῶν. ἔτυμος, ἐτήτυμος. ἔφης, ἔφησθα. Καὶ λέξις, τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει. Βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ. χρυσοῦ δὲ στήσας ὁ δύο δέκα πάντα τάλαντα. καὶ ἢ μάλα δὴ τέθνηκε μὲν οιτίου ἄλκιμος υἱός. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ πάντα, ἔνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζον. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ, ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι. καὶ οἱ παραπληρωματικοὶ δὲ οὐδὲν πολλαχῇ εἰς ἔννοιαν συντελοῦσι. καὶ λόγος. ἔοικέ τοι οὔτοι ἀεικές. τὸ δέ, οὔτοι ἀεικές, παρέλκει. καὶ ὅσα οἱ ἀῦστα γινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. πλεονάζει δέ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

Ἔλλειψις.

Ἔπι στοιχείου μὲν ἔλλειψις. γαῖα, αἶα. ἑκατέρωθεν, ἑκάτερθεν. πολλάκις, πολλάκι. συλλαβῆς δέ, ἀστράπτει, στράπτει. ἀμφιφορεῦς, ἀμφορεύς. ἀπόλλωνα, ἀπόλλω. λέξεως δέ, εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. οὐ δεῖ γὰρ τὸ, ἐστίν. καὶ τὸ Θεοκρίτου. ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἀδὺ κλάσας,

(ut ante) ex musis munusculum dedit esse, deest promisit. Orationis autem defectus est. Et deinde è crate deos contemnis, sed non è terra, siquidem deũ uolebas contemnere. Tale & illud. Siquidem mersissent quempiam, si non repulsi fuissent, priusq̃ ad manus ueniretur, deest, bene habebat. Simile fuerit, & semel prolatam orationem bis, aut ter, aut sæpius sumentem à communi intelligere. ut ornamentum homini prudentia, sobrietas, iustitia, fortitudo. In singulis enim subauditur, ornamentum est.

Suppositiua positio.

Rursum ut in syllabis licet quasdam, quæ postponantur & nunquam præcedant, inuenire, itidem & in dictionibus. Nimirum postpositiui articuli, & appositiua pronomina, & subiunctiua uerba eiusmodi sunt. Idem ipsum contingit & in oratione, cuiusmodi hoc aggregatum, si ambulat Socrates mouetur.

Dialysis, & synæresis.

Porrò ut literæ resolutionem, & contractionem patiuntur, sic & syllabæ. Pelidæ, pelidę. Hermes, hermes. Item dictio. de taurum uorans, pro deuorans. Et è diuerso, dictiones duæ in unam. suspirans, & lachrymans. pro suspirans, & lachrymas fundens. Item oratio. Componuntur enim coniunctionibus iunctæ inter se orationes, dirimuntur uero ubi illis carent.

Metathesis.

Quinetiam syllabæ transponuntur quemadmodum & literæ. garrula, garrula. reticulum, reticulum. Item dictio, ut si quis deas uenerandas. uenerandas deas, dicat. Et frigidum sulphur, sulphur frigidum. Nam illic uenerandas. hic sulphur præponere consuetum. Sed & oratio, ut quod uocant p̃ posterum, illi autem & aperuerunt portas, & amouerunt uectes.

De uiribus literarũ, dictionumq́;.

Præterea quemadmodum ex literis quædam uocales, quædam consonantes, eodem modo & dictionum aliquæ possunt proferri per se. utpote imperatiua uerborum, & casus uocatiui nominum, ac pronominum plerunque. quædam autem non possunt citra aliam dictionem proferri, ut sententiam perficiant, ueluti præpositionesq́, & coniunctiones. Tales enim dictiones semper connotant, appositæ uidelicet alijs, quo fit ut earum significationes coincidant in aliarum (cum quibus coniunguntur) potentiam. puta hæc præpositio cum, aliud quidem cum accusatiuo coniuncta, aliud uero cum genitiuo. atque uerbis iuncta significat. Similiter & in coniunctionibus. Quatenus ergo inter se conueniant litera & syllaba & dictio & oratio. dictum sit hactenus.

Proportio.

ὡς πάρος ἐχ μοῖσαν ξυνήϊον ἄπασιν ἧμιν. ἐνδεῖ τὸ, ὑπέσχετο. λόγου δὲ ἔλλειψις. κἄπειτ᾽ ἀπὸ ταῤῥοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς, ἀλλ᾽ οὐκ ἀπὸ γῆς. εἴπερ ἐλλείπει τὸ, ἢ βούλου ὑπερφρονεῖν. τοιοῦτο καὶ τὸ. εἰ μὲν κατέδυσάν τινα, εἰ δὲ μὴ ἀνεκρέκοντο περὶ νεῖς χεῖρας ἐλθεῖν. ἐνδεῖ γὰρ τὸ, δεῖ εἶχεν. ὅμοιον δι᾽ ἂν εἴη καὶ τὸ, τὸν ἅπαξ ῥηθέντα λόγον δὶς καὶ τρὶς καὶ πολλάκις λαμβάνοντα ἀπὸ κοινοῦ ἐννοεῖν. οἷον κόσμος ἀνθρώπῳ φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, ἀνδρεία. πᾶσι γάρ τοι προσυπακούεται τὸ, κόσμος ἐστί.

Ὑποτακτικὴ θέσις.

Ἐπ ὡς ἐπὶ τῶν συλλαβῶν ἔστιν, ἃς ὑποτασσομένας μηδέποτε προτασσομένας εὑρεῖν, οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων καὶ αἱ ἐπιταγματικαὶ ἀντωνυμίαι, καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων τοιάδε, ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ λόγου. τοιοῦτο γάρ τοι συνημμένοι. εἰ περιπατεῖ σωκράτης, κινεῖται.

Διάλυσις καὶ συναίρεσις.

Ἐπ ὡς τὰ στοιχεῖα ἀνάλυσιν καὶ συναίρεσιν πάσχει, οὕτω καὶ συλλαβή. πηλείδου, πηλείδαο. ἑρμέας, ἑρμῆς. ἡ λέξις, κατὰ ταῦρον ἐδηδώς, ἀντὶ τοῦ κατεδηδώς. καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου λέξεις δύο εἰς μίαν. βαρυστενάχων, καὶ δακρυχέων, ἀντὶ τοῦ βαρὺ στενάχων, καὶ δάκρυ χέων. καὶ λόγος. συντίθενται μὲν γὰρ συνδεδεμένοι ἀλλήλοις οἱ λόγοι, διαιροῦνται δὲ ἀσύνδετοι ὄντες.

Μετάθεσις.

Καὶ μὴν δὴ καὶ συλλαβαὶ μετατίθενται τοῖς στοιχείοις ὁμοίως. κελάρυζα, λακέρυζα. κρυπτοκέφαλος, κεπτοκρύφαλος. καὶ λέξις, οἷον εἴ τις θεὰς σεμνὰς τὰς σεμνὰς θεὰς λέγοι. καὶ ἄπυρον θεῖον τὸ θεῖον ἄπυρον. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ σεμνὰς, ἔνθα δὲ τὸ θεῖον προτάττειν σύνηθες. καὶ λόγος, οἷον τὸ καλούμενον πρωθύστερον. οἱ δ᾽ ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας.

Δύναμις.

Ἐπ ὃν τρόπον τῶν στοιχείων τὰ μὲν φωνήεντα, τὰ δὲ σύμφωνα, ταύτῃ καὶ τῶν λέξεων τὰς μὲν οἷόν τε προφέρεσθαι καθ᾽ αὑτὰς, οἷον τὰ προστακτικὰ τῶν ῥημάτων, καὶ τὰς κλητικὰς τῶν ὀνομάτων, καὶ ἀντωνυμιῶν ἔσθ᾽ ὅτε, τὰς δὲ οὐκ ἔστιν ἄνευ ἑτέρου τοῦ προσενεχθῆναι κατὰ διάνοιαν ἐντελῆ, οἷον προθέσεις τε καὶ συνδέσμους. αἱ γὰρ τοιαῦται λέξεις ἀεὶ συσσημαίνουσι προσκείμεναι δηλονότι ἑτέροις. ὅθεν δὴ αἱ σημασίαι τούτων μεταπίπτουσι πρὸς τὴν τῶν συναπτομένων αὐτοῖς δύναμιν δηλονότι, οἷον, ἡ μετὰ ἕτερον μὲν τῇ αἰτιατικῇ συναπτομένη, ἕτερον δὲ τῇ γενικῇ, καὶ σὺν τοῖς ῥήμασιν ὁμοίως καὶ τοῖς συνδέσμοις. ἣ μὲν οὖν ἀλλήλοις ὅμοια στοιχεῖον, καὶ συλλαβὴ, καὶ λέξις, καὶ λόγος, εἰρήσθω ἐπὶ τοσοῦτον.

Proportio.

Communis autem proportio dictioni & orationi, nempe ut oratio iuxta aliquam dictionum constructionem recte habeat & secus, dictio uero iuxta compositionem syllabarum & literarum. Etenim barbarismus uitiũ est in dictione, solœcismus uero uitium in oratione.

Barbarismus.

Et quadrifariam quidem fit barbarismus, quot modis & solœcismus. Aut enim defectu barbare quis loqui deprehenditur, si quis dicat pro Demosthenis, stheni. pro scripserunt, rant. Aut redundantia, Aeschinis, inis. dormit, dormit. Idem uero fit cũ syllaba soluitur perperam, concauũ, uum. Vel transpositione, tempus, tempus. currus, currus. Vel immutatione, phiala, phiala. uitrum, uitrum. æneæ, æneæ. Et in accentu amicus, amicus. mercenarius, rius. Item in tempore, & in scriptura. ut uictoria per γ, cum oporteat scribi per ε. De quibus etiam dictum est prius abunde.

Solœcismus.

Eisdem autem modis fit solœcismus. aut enim defectu, ueniunt campum deest enim, per. aut abundantia, de cœlitus, redundat de. aut immutatione, arcu bene sciens, pro sagittare. nouum uero excitabat animum, pro nuper. Radijs similes, pro assimulabantur. hoc tibi prompte dicam, pro ob hoc. Intro maris latum sinum, pro, in latum sinum. Idem fit, si quis ea, quae accidunt oratiõis partibus, puta speciem, genus, numerum, figuram, casum, uel aduerbia, uel præpositiones, uel ordinem coniunctionum, uel coniunctiones ipsas immutet. Speciem quidem, ut diua fœminarum, & nigrius tanquam pix. Genus uero æqua fœmininum existens. & nunquam in nostris curribus uulnerati, pro uulneratæ. Numerum, Thespian, Græamq́; pro Thespiæ. Figuram. Ast ego me soluam, pro meipsum. Casum. Nestoride uero, hic quidem uulnerauit, pro, ribus. Item fulgurans à dextra, pro fulgurantem. Et per binos utique subijt frutices ex eadem radice adultos, alter quidem ulmi, alter oleæ. Affectũ uero, uideo, pro uideo. Personam, quicunq; dij sunt in Olympo, tibi & obediunt, & timemus oẽs. & suum patrem laudantes, pro uestrum. Tempus. Ego uero duco Briseida, pro ducam. In aduerbijs fit etiam solœcismus ex immutatione, Intro cœnam parabat, pro intus. Et cominus stans, pro, propè. Itidem in præpositionibus. In Agamemnonẽ diuum, pro ad Agamemnonẽ. Et sub Ilium uenerunt, pro ad Ilium. In coniunctionibus. Ipse quidem ego maneo, sed socium mitto, pro socium uero. Et, durum autem uerbum imperauit, pro durum enim.

Metathesis.

Ἀνάλογον.

Κοινὸν δ᾽ ἀνάλογον λέξεως καὶ λόγου, τὸ τὸν μὲν λόγον παρὰ τὴν ποιὰν τῶν λέξεων σύνθεσιν ὀρθῶς ἔχειν, καὶ μή, τὴν δὲ λέξιν παρὰ τὴν τῶν συλλαβῶν, καὶ στοιχείων. ὅ, τε γὰρ βαρβαρισμὸς ἁμάρτημα περὶ λέξιν ἐστίν. ὅ, τε σολοικισμὸς ἁμάρτημα περὶ λόγον.

Βαρβαρισμός.

Καὶ τετραχῶς μὲν ὁ βαρβαρισμός. τοσαχῶς δὲ καὶ ὁ σολοικισμός. ἢ γὰρ ἐνδείᾳ βαρβαρίζων τὶς ἐλέγχεται, δημοσθόνους, δημοσθένου. γεγράφασιν, γέγραφαν. ἢ πλεονασμῷ. αἰσχίνου, αἰσχίνους. κοιμᾷ, κοιμᾶσαι. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ διαιρούμενον φαύλως. κοῖλον, κόϊλον. ἢ μεταθέσει, κρόταφον, κόρταφον. δίφρον, δρίφον. ἢ ἐναλλαγῇ. φιάλη. φιέλη. ὕαλον. ὕελον. αἰνέα, αἰνεία. Καὶ περὶ προσῳδίας. φίλος, φιλός. μισθωτὸς, μίσθωτος. καὶ περὶ χρόνον τε, καὶ γραφήν. νῖκος τῷ ῑ. λέον. τῷ ει. περὶ ὧν ἅπαξ καὶ εἴρηται πρότερον τὸ ὀρθόν.

Σολοικισμός.

Ὁμοίως δέ τοι καὶ ὁ σολοικισμός, ἢ γὰρ ἐνδείᾳ, ἔρχονται πεδίοιο, ἐνδεῖ τὸ ἡ διά. ἢ πλεονασμῷ, ἐξ οὐρανόθεν. πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ. ἢ ἐναλλαγῇ. τόξων δ᾽ εὖ εἰδώς. ἀντὶ τοῦ, τοξεύειν. νῖζον δ᾽ ἐσαγείρατο θυμόν. ἀντὶ τοῦ νεωστί. ἀκτίνεσσιν ἐοικότες, ἀντὶ τοῦ ἐοίκασιν. τῷ δὲ προσφρονέως ὁρέω. ἀντὶ τοῦ δ᾽ ὅ-εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον, ἀντὶ τοῦ εἰς εὐρέα κόλπον. τοῦτο δὲ καὶ τὰ παρεπόμενα τοῖς τοῦ λόγου μέρεσιν. οἷον εἶδος γένος ἀριθμόν, σχῆμα, πτῶσιν, ἢ ἐπιρρήματα, ἢ προθέσεις, ἢ τάξιν συνδέσμων, καὶ συνδέσμους αὐτοὺς ἐναλλάσσειν. Εἶδος μὲν, δῖα γυναικῶν, καὶ μελάντερον ἠΰτε πίσσα. Γένος δὲ, αὖθι θῆλυς ἐοῦσα, καὶ οὐκ ἂν ἐφ᾽ ἡμετέρων ὀχέων πληγέντες, ἀντὶ τοῦ πληγεῖσαι. Ἀριθμὸν δέ. θέσπιαν, γραῖάν τε, ἀντὶ τοῦ θεσπιαί. Σχῆμα δέ. αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι. ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν. πτῶσιν δὲ, νεστορίδαι δ᾽, ὁ μὲν οὔτασεν. ἀντὶ τοῦ νεστορίδων. καὶ ἀστράπτων ἐπιδέξια, ἀντὶ τοῦ ἀστράπτοντα. καὶ δοιοὺς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπήλυθε θάμνους, ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας, ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ᾽ ἐλαίης. Διάθεσιν δὲ, ὁρῶμαι, ἀντὶ τοῦ ὁρῶ. Πρόσωπον δὲ ὅσσοι θεοί εἰσ᾽ ἐν ὀλύμπῳ σοί τ᾽ ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα πάντες, καὶ σφέτερον πατέρ᾽ ὑμνήσαι, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. Χρόνον δὲ, ἐγὼ δ᾽ ἄγω βρισηΐδα, ἀντὶ τοῦ ἄξω. Περὶ ἐπιρρήματα δὲ σολοικισμὸς ἐξ ἐναλλαγῆς. εἴσω δ᾽ ἔρπον ἐκόσμει, ἀντὶ τοῦ ἐντός. καὶ ἐγγύθεν ἱσταμένη, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Περὶ δὲ προθέσεις. εἰς ἀγαμέμνονα δῖον, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀγαμέμνονα. καὶ ὑπὸ ἴλιον ἦλθον, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἴλιον. Περὶ δὲ συνδέσμους. αὐτὸς μὲν ἐγὼ μενέω, ἀλλ᾽ ἕταρον πέμπω, ἀντὶ τοῦ ἕταρον δὲ, καὶ κρατερὸν δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν, ἀντὶ τοῦ κρατερὸν γάρ.

Metathesis.

Solœcismus autem ex transpositione, ut illud Menandri. Filiola hæc dies dat mihi seu gloriam, siue calumniam. Quod ita recte se haberet, siue gloriam, seu calumniam. Verum hæc omnia licet poetarum figuræ sint, nobis tamen loco exempli sint posita, eius, qui in soluta oratione fit, solœcismi. Cum uero de orationis constructione cõgrua tractamus, de ipsa primo conuementia dicendum est generaliter, deinde de singulis particulis peculiariter considerandum, quid rectum, & secus. Non est igitur in subiectis membris, ut inconcinna oratio sit, aut non, sed in contextu dictionum, quibus accidit applicari ad id, quod oportet. Si igitur de fœmina dicat aliquis, hæc me uerberauerunt, solœcissat, quia indebite cohærent dictiones, quamuis uere dicat in genere. sed si ita, hic me uerberauit, nihil peccat. habet enim, quod ad congruitatem requiritur, oratio. Vnde dictiones ipsæ distributæ in situs proprios, quomodocunq; incidant in non conuenientem ordinem, ostendunt ex mutua inter eas sequela. Itaq; ex orationis partibus quædam in numeros, & genera, & casus formantur, quædam in personas & numeros, quædam nihil suscipiunt huiusmodi, sed una tantum figura efferuntur. Partes hæ sanè omnes transsumptæ ex proprijs formis ad debitam congruentiam numeri, aut personæ, aut generis, in orationis constructione disponuntur, ut in hoc conueniant, ad quod referri unaquæq; debet, uelut (si ita contingat) pluralis ad pluralem, secundum eiusdem personæ incidentiam, scribimus nos, discunt homines. Siquidem in transiti one personæ, non omnino requiretur idem numerus. Licet enim dicere, uerberant hominem, & uerberant homines.

Transpositio in casu.

Eadem ratio in his quoq;, quæ secundum genus, uel casum, uel personam sumuntur. Nam quod in transitione est, indifferenter ad omnia se habet. Nos ipse audit, nos ipsi audiunt. Cæterum si conueniant in eodem casu, recidunt in eandem personam, ut nos ipsos audiunt. modo non intercidat coniunctio, quæ personam distinguat, nos, & ipsos audiunt.

Transpositio in genere.

Similiter autem fieri & in generibus solet, hi uiri, hos uiros. Rursum enim in transitione personæ, nihil refert, neq; in genere, neq; in numero, ut hos mulier iniuria affecit.

In persona.

Item & in persona. Ille, cum pater sit, curabit filium, quin & te, & me. Si itaq; nihil incidat dictioni, quod discrimen possit manifeste facere,

Μετάθεσις.

Σολοικισμὸς δὲ ἐκ μεταθέσεως, ὡς τὸ μενάνδρου· θυγάτριον ἢ νῦν ἡμέρα δίδωσί μοι, ἢ δόξαν, ἤτοι διαβολήν. τὸ γάρ τοι ὀρθῶς ἔχον, ἤτοι δόξαν, ἤτοι διαβολήν. ταῦτά γε μὴν πάντα δὴ καὶ τοῖς ποιηταῖς σχήματα ἄττα ἐστίν, ἡμῖν μέντοι ὡς ὑποδείγματα κείσθω τοῦ περὶ τὸν πεζὸν λόγον σολοικισμοῦ. Ἐπεὶ δὲ περὶ λόγου συντάξεως καταλλήλου θεωροῦμεν, περὶ αὐτοῦ πρότερον τοῦ καταλλήλου ῥητέον κοινῇ, εἶτα περὶ ἑκάστου τῶν μερῶν ἰδίᾳ θεωρητέον τὸ ὀρθόν τε, καὶ μή. Ἔστι μὲν οὖν οὐκ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις τὸ ἀκατάλληλον, καὶ μή, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει τῶν λέξεων, αἷς παρέπεται τὸ μεταποιεῖσθαι εἰς τὸ δέον. ἂν οὖν ὑπούσης θηλείας λέγοι τις, αὕτη με ἔτυψαν, σολοικίζει, διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῶν λέξεων, κἂν ἀληθεύῃ τῷ γένει. εἰ μέντοι οὕτως· με ἔτυψεν, οὐδὲν ἁμαρτάνει. ἔχει γὰρ τὸ τοῦ καταλλήλου δέον ὁ λόγος. ὥστε αἱ λέξεις ἀναμεμερισμέναι εἰς θέσεις ἰδίας, τὰ ὁπωσοῦν παρεμπίπτοντα εἰς οὐκ ἐπιβάλλουσαν θέσιν ἐλέγχουσιν, διὰ τῆς παρ' ἑαυτῶν ἀκολουθίας. Τῶν δ' ἐνίων τοῦ λόγου μερῶν, ἃ μὲν εἰς ἀριθμούς, καὶ γένη, καὶ πτώσεις μετασχηματιζόμενα, ἃ δὲ εἰς πρόσωπα, καὶ ἀριθμούς, ἃ δὲ μηδὲν ἐπιδεχόμενα τοιοῦτό τι, ἀλλὰ καθ' ἕνα μόνον σχηματισμὸν ἐκφερόμενα. ταῦτα δὴ μεταληφθέντα διὰ ἰδίων μετασχηματισμῶν εἰς τὰς δεούσας ἀκολουθίας ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ γενῶν τῇ τοῦ λόγου συντάξει, ἀναμεμέρισται εἰς ἐπιπλοκὴν τοῦ πρὸς ὃ φέρεσθαι ἕκαστον δεῖ. οἷον εἰ οὕτω τύχῃ πληθυντικὸν πρὸς πληθυντικόν, κατὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ προσώπου παρέμπτωσιν. γράφομεν ἡμεῖς, μανθάνουσιν ἄνθρωποι. τὸ γάρ τοι ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου οὐ πάντως ἀπαιτήσει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν. ἔστι γὰρ φάναι, καὶ τύπτουσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τύπτουσι τοὺς ἀνθρώπους.

Κατὰ πτῶσιν.

Ὁ αὐτὸς δὲ λόγος κἀπὶ τῶν κατὰ γένος, ἢ πτῶσιν, ἢ πρόσωπον λαμβανομένων. ἔτι δὲ καὶ τὸ ἐν μεταβάσει ἀδιαφορεῖ. ἡμῶν αὐτὸς ἀκροᾶται. ἡμῶν αὐτοὶ ἀκροῶνται, καὶ οὖν εἰ συνέλθῃ κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν, ὑποπεσεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἡμῶν αὐτῶν ἀκροῶνται, εἰ μὴ παρέμπτωσις συνδεσμικὴ τὸ πρόσωπον διαστήσει. ἡμῶν καὶ αὐτῶν ἀκροῶνται.

Κατὰ γένος.

Ὡσαύτως δὲ κἀπὶ τῶν γενῶν. οὗτοι οἱ ἄνδρες. ζύζυς τοὺς ἄνδρας. πάλιν γὰρ τὸ ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου ἀδιαφορήσει καὶ κατὰ γένος, καὶ κατὰ ἀριθμόν, τούτους γυνὴ ὕβρισεν.

Κατὰ πρόσωπον.

κ Αἱ ἐπὶ προσώπου. ἐκεῖνος πατὴρ ὤν, ἐπιμελήσεται τοῦ παιδός, ἀλλὰ δὴ καὶ σοῦ, καὶ ἐμοῦ. εἴπερ οὖν μὴ ἐπισυμβαίνει τῇ λέξει, τὸ τὴν διάκρισιν δυναμένων φανερῶς ποιεῖσθαι.

integrum erit, connexionem fieri ad diuersa genere, uel casu, uel numero, uel persona, uel huiusmodi aliquo. Irreprehensibilia enim, quæ sic transfigurantur, fiunt, pulchre scribo, scribis, scripsi. Liquet enim, quod congrua est undique constructio. Nam cum aduerbialis concursus non sit susceptiuus numeri, aut personæ, aut casus, aut temporis, quæ recipit uerbum, nihil obstat, quo minus connectantur, nempe quod nulla arguitur similitudo speciei. Non tamen hoc contingit in pulcher. nam personæ est tertiæ, & numeri singularis, unde cum singulari scribit, construitur, pulcher scribit. Rursum quia pulcher non incidentiam temporis significat, citra discrimen temporibus accõmodatur diuersis, pulcher scribit, scripsit, scribet.

In aduerbio.

Præterea aduerbia, quæ in diuersa diducuntur tempora, cũ personis quidem diuersis, & numeris ordinantur, cum temporibus uero non. descendi heri, disti, dit. descendit autem, uel descendam nullo modo. Similiter & quæ significationem accipiunt modi, ut utinam, age. Imperatiui enim significatio non coniungitur optatiuo. Reliqua aũt significationis huiusmodi expertia, liberam habent circa omnes modos constructionem.

In coniunctione.

Coniunctiones uero, si in nihil prædictorum secentur, citra discrimen connectuntur ad diuersa uel genera, uel casus, uel personas. Quod si in his esset quædam particularis differentia, non ea, quæ exigit constructio, seruarentur. puta ἄν quæ nondum facta auferens, uult traducere ea ad potentiã. Vnde sanè & potentialis dicitur. & ob hoc præteritis omnibus cõiungitur, præter ꝙ perfectis. Si igitur quis diceret scribã ἄν, incongrue cõponeret.

In pronomine.

Cæterum inter pronomina, mihi, in tertia persona non ponitur, nempe quod reijcitur à cognato, sibi. Manifestum item quod neq; οἱ in prima ob eandem causam. Verum ipse cum tertiæ sit personæ, & primæ, & secundæ coniungitur, cùm nulla illi consequens persona in cognatione existat, qua possit eius absurditas coargui. Ipse igitur ego, ipse tu.

Seipsos.

Nullum enim omnino contingit uitium in his, quæ in consequentia definita non sunt. Hæc tamen si fiant ex aliquo apta, non perperam conferentur. Seipsos igitur in prima non indecore erit, quod à nosipsos non refellatur. Cæterum seipsum fortasse. Licet enim & meipsum coniungi. Neq; tamen tu, uel ego in diuersis generibus inepte, quandoquidem illis indiscretum genus. Itaq; tu ipse, tu ipsa, ego ipse, ego ipsa.

In uerb.

ἀδιαφορήσει τὸ ἐπιπλέκεσθαι διαφόροις τῷ γένει, ἢ τῇ πτώσει, ἢ τῷ ἀριθμῷ, ἢ τῷ προσώπῳ, ἢ τοιούτῳ τινί. ἀνέλεγκτα γὰρ οὕτω καὶ τοῦ μετασχηματισμοῦ γίνεται. καλῶς γράφω, γράφεις, ἔγραψα. δῆλον γὰρ ὅτι κατάλληλος πάντη ἡ σύνταξις. ἡ γὰρ τοῦ ἐπιρρήματος σύνοδος μὴ οὖσα δεκτικὴ ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ πτώσεων, ἢ χρόνων, ὧν παραδέχεται τὸ ῥῆμα, ἀκώλυτον τὴν ἐπιπλοκὴν ἴσχει, καὶ ἥκιστα ἔκ του ἐλεγχομένην ὁμοειδοῦς, οὐκέτι δὲ ταὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ καλός. προσώπου γὰρ τρίτου ἀριθμοῦ ἑνικοῦ τουτί. ὅθεν καὶ πρὸς ἑνικὸν τὸ γράφει ἡ σύνταξις. καλὸς γράφει. καὶ αὖ πάλιν ἐπεὶ τὸ καλὸς οὐ παρέμφασιν χρόνου σημαίνει ἀδιαφορεῖ χρόνοις συνταττόμενον διαφόροις. καλὸς γράφει, ἔγραψε, γράψει.

Κατὰ ἐπίρρημα.

Ἐπὶ τῶν ἐπιρρημάτων τὰ εἰς διαφόρους ἀναμεριζόμενα χρόνους, προσώποις μὲν διαφόροις καὶ ἀριθμοῖς συντάσσεται. χρόνοις δ' οὔ. κατέβην χθές. κατέβης. κατέβη. καταβαίνει δὲ, ἢ καταβήσομαι οὔ. ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα σημαινόμενον ἐπιδέχεται ἐγκλίσεως. οἷον εἴθε. ἄγε. ἡ γὰρ προστακτικὴ ἀνεπίπλοκος τῇ εὐκτικῇ. τὰ ἄλλα δὲ σημασίας ἀμοιροῦντα τοιαύτης ἀκώλυτον ἔχει ἐπὶ πασῶν τῶν ἐγκλίσεων τὴν σύνταξιν.

Κατὰ σύνδεσμον.

Καὶ οἱ σύνδεσμοι δὲ εἰς οὐδὲν τῶν εἰρημένων τεμνόμενοι, ἀδιαφόρως τὰς συνδέσεις ποιοῦνται πρὸς διάφορα γένη, ἢ πτώσεις, ἢ πρόσωπα. εἴ γε μὴν ἢ ἐπ' αὐτῶν γένηταί τις ἐν μέρει διαφορά, οὐκ ἂν τὰ περὶ τὴν σύνταξιν σώζοιτο. οἷον ὁ ἄν, ὅτι τὰ μὴ γεγονότα ἀναιρῶν, θέλει παριστᾶν αὐτὰ εἰς τὸ δύνασθαι. ὅθεν ἄρα καὶ δυνητικὸς εἴρηται, διὰ τοῦτο παρῳχημένοις συντάσσεται, πλὴν τοῦ παρακειμένου. εἰ οὖν τις λέγοι, γράψω ἄν, ἀκαταλλήλως συντάξεται.

Κατὰ ἀντωνυμίαν.

Ἐπεὶ ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν τὸ ἐμοὶ ἐπὶ τρίτου οὐ τίθεται ὡς διελεγχόμενον ἐν ὑπὸ τῆς συζυγίας τοῦ οἷ. δῆλον δ' ὅτι οὐδὲ τὸ οἷ ἐπὶ πρώτου. διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. ἥ γε μὴν αὐτὸς τρίτου οὖσα, καὶ πρώτῳ, καὶ δευτέρῳ συντάττεται. ὅτι οὐδὲν ἀκόλουθον πρόσωπον κατὰ συζυγίαν ὑπάρχει, ὃ ἂν τὸ ἀλλότριον συνελέγξειεν, αὐτὸς οὖν ἐγώ, αὐτὸς σύ.

Ἑαυτούς.

Ὅλως γὰρ οὐθὲν συμβαίνει ἁμάρτημα, περὶ τὰ ἀκολουθήσει ὡρισμένῃ μὴ ὄντα, γινόμενα γε μὴν ἔκ του ἀκόλουθα, οὐκέτι παρὰ τὸ δέον συνοισθήσεται. οὔκουν τὸ ἑαυτοὺς ἐπὶ πρώτου ἐν κακίᾳ. οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦ ἐμαυτοὺς διελέγξεται. τὸ ἑαυτὸν δὲ ἴσως. ἔστι γὰρ καὶ τὸ ἐμαυτόν, οὔτε μὴν τὸ σύ, ἢ ἐγὼ ἐπὶ διαφόρων γενῶν φαύλως. οὐ γάρ τοι διακριτικὰ γένους, σὺ οὖν αὐτός, σὺ αὐτή, ἐγὼ αὐτός, ἐγὼ αὐτή.

In uerbis transpositis.

Eadem uero est & de uerbis ratio. Proprie itaq; modi, in personas, & numeros partiti, absurditatem commonstrant, si qua in numeris, personisue committitur. Infinitiuus autem horum expers, ad omnes personas, omnesq; numeros se extendit. scribere me, uos, te, nos. Quia uero tempus, affectumq; habet, si quid in his immutetur, incongruitatem arguit.

In participijs.

Manifestum idem hoc in participijs quibus communicatio generis est, & casus, & numeri, citra tamen personæ discretionem, affectusq; animalis uoluntatis. Quapropter circa ea, quæ absunt nullum erratum contingit, scribens surrexi, surrexisti, surrexit, surgito, surgerem.

Verba.

Præterea dicebam, & similia singularis numeri, quia coincidunt cum tertia persona plurali, non incommode construuntur cum plurali, dicebant illi. Excipiatur Dorica. In his enim retractus acutus tonus, distinguit cum singulari coincidentiam.

Nomina.

Pro confesso autem est, & quæ coincidunt uel in genere, uel quomodocunq;, distingui ab incongruo, ut sapiens, uel deus. Et in summa quæ trium sunt generum. quamuis deus manifestum est etiam fœmin. iungi, sed inclytus & rusticus nunq̃, unde & hic alternatio, inclytus hippodamia.

Participia.

In confesso quoq; est, quod scribens construatur cum imperfecto, quatenus coincidentiam imperfecti recipit, scribens gaudebam.

Infinitiuum.

Rursum uero infinitiuum scribere si assumatur cum præsenti & imperfecto, congrue absoluit orationem, in constructione huiusmodi aduerbiorum, contigit heri scribere Socratem, contingit hodie scribere Socratem.

Genus uerbi.

Certum est etiã & de gñe. Nã in his quæ media appellãtur uerba, coincidentiãq; recipiũt actiõis, & pass. nihil quantũ ad gña attinet peccari põt.

Persona.

Item in concursu personæ clarum & hoc. nam uinco conuenit quidem in prima indicatiui, & tertia optatiui. ut uidere est apud Alcmanem, uincat uero præstantior. nõ itidem in secunda indicatiui, quatenus secunda est uincis. Proĩde cõgruũ, & nõ in constructiõe sic ferè dephendendũ & itẽ quod transitiuũ, & quod oĩno ad aliquã aliã partẽ refertur. Nã ut diuersæ harũ sunt uires, sic & uariæ cõstructiões, uelut in his secundũ unũquodq; patebit.

Quid

Ῥήματα.

Ὁ αὐτὸς δὲ κἀπὶ τῶν ῥημάτων λόγος. αἱ γοῦν κυρίως ἐγκλίσεις εἰς πρόσωπα καὶ ἀριθμοὺς μερισθεῖσαι, τὸ ἀκατάλληλον συνελέγχουσι δι᾽ ἀριθμῶν καὶ προσώπων. ἡ δ᾽ ἀπαρέμφατος ἀμοιρήσασα τούτων, ἐπὶ πάντα πρόσωπα, καὶ ἐπὶ πάντας ἀριθμοὺς ἐπιβάλλει. γράφειν ἐμέ, ὑμᾶς, σέ, ἡμᾶς. χρόνου γε μὴν καὶ διαθέσεως οὐκ ἀμοιροῦσα, παρὰ τὴν τούτων ἐναλλαγὴν τὸ ἀκατάλληλον ἐμφανίζει.

Μετοχαί.

Δῆλον ταυτὸ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν μετοχῶν, αἷς μετουσία γένους, καὶ πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ. οὐ μὴν δὲ καὶ προσωπικῆς διακρίσεως καὶ ψυχικοῦ τοῦ βουλήματος, δι᾽ ὃ δὴ καὶ περὶ τὰ μὴ προσόντα ταῦτα οὐδὲν φαῦλον συμβαίνει γράψας ἀνέστην. ἀνέστης. ἀνέστη. ἀνάστηθι. ἀνασταίην.

Ῥήματα.

Ἐπὶ τὸ ἔλεγον καὶ τὰ ὅμοια ἑνικὰ ὄντα διὰ τὸ συμπίπτειν τῷ τρίτῳ. πληθυντικῷ κατάλληλος συντάσσεται τῷ πληθυντικῷ. ἔλεγον ἐκεῖνοι, ὑπεξαιρεῖσθαι τὰ δωρικά. ἡ γὰρ ἐν αὐτοῖς καταβιβαζομένη ὀξεῖα ἀφίστησι τὴν πρὸς τὸ ἑνικὸν σύμπτωσιν.

Ὀνόματα.

Ὁμόλογον δὲ καὶ τὸ τὰ συμπίπτοντα ἤτοι κατὰ γένος, ἢ καθοτιοῦν. ἀφίστασθαι τοῦ ἀκαταλλήλου, οἷον σοφός, ἢ θεός, καὶ ὅλως τὰ κοινά. τὸ μὲν θεὸς σαφὲς κἂν πρὸς θηλυκὸν τάσσηται. τὸ δὲ κλυτός, καὶ ἄγριος οὐ. ὅθεν ἐναλλαγὴ τό, κλυτὸς ἱπποδάμεια.

Μετοχή.

Ὁμόλογον δὲ καὶ τό, τὸ γράφον συντάττεσθαι παρατατικῷ, ἢ δηλονότι συνέμπτωσιν παρατατικοῦ ἐπιδέχεται. γράφον ἔχαιρον.

Ἀπαρέμφατον.

Καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δὲ γράφειν, μεταληφθὲν ἐξ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ, κατάλληλον ἀποτελεῖ λόγον ἐν συντάξει τῶν τοιούτων ἐπιρρημάτων. συνέβη χθὲς γράφειν Σοκράτη. συμβαίνει σήμερον γράφειν σωκράτη.

Διάθεσις.

Δῆλον δ᾽ ἔτι καὶ ἐπὶ διαθέσεως. τὰ γὰρ καλούμενα μεσότητος ῥήματα συνέμπτωσιν ἀναδεχόμενα ἐνεργείας, καὶ πάθους οὐδὲν παρὰ τὰς διαθέσεις ἁμαρτάνεται.

Πρόσωπον.

Καὶ ἐπὶ συμπτώσεως δὲ προσώπου δῆλον ταυτό. τὸ γὰρ νικῶ, κατάλληλον μὲν ἐπὶ πρώτου ὁριστικοῦ καὶ τρίτου εὐκτικοῦ. ὡς ἔχει τὸ παρ᾽ Ἀλκμᾶνι. νικῷ δ᾽ ὁ κάρρων. ἀκατάλληλον δὲ ἐπὶ δευτέρου ὁριστικοῦ, ἢ δεύτερον τὸ νικᾷς. τὸ μὲν οὖν κατάλληλόν τε, καὶ μή, τῆς συντάξεως, ὅπως ληπτέον, καὶ ἔτι τὸ μεταβατικὸν καὶ ὅλως τὸ πρὸς ἕτερον τῶν μερῶν, πρός τε τὰς διαφόρους τούτων δυνάμεις, διάφορα. καὶ τὰ τῆς συντάξεως, ὡς ἐν τοῖς καθ᾽ ἕκαστα ἔσται δῆλον.

Quid recte coordinare.

Quamobrem fuerit recte coordinare, non inepte connectere inuicem orationis partes, ut ratio recta dictat. atque contrarium solœcissare. Peccatum enim circa constructionemq; & orationem solœcismus est. Rectitudo uero loquendi penes eruditiores, quod plerunq; sic loquantur. Ex his igitur, & circa hæc grammatices speculatio, methodusq; uersantur.

De nomine.

CAeterum inter partes orationis primas sortiuntur & nomen & uerbum. Quandoquidem sine alijs fieri poterit oratio perfecta, at sine his non poterit. Nihil tamen intererit, nomen sumas, aut pronomen.

Definitio nominis.

Est autem nomen pars orationis casibus inflexa, ac significans sine tempore. Species uero huius quædam secundum uocem, quædam secundum significationem. Secundum uocem, primitiua, & deriuatiua. Secundum significatum uero, propria, appellatiua, adiectiua, & quæ sunt dictæ prius. Diuisa enim sunt nomina deriuatiuæ speciei, in patronymicum, possessiuum, comparatiuum, superlatiuum, diminutiuum, denominatiuum, & uerbale.

De proprio nomine.

Est autem proprium, quod primam & particularem substantiam significat, ut Socrates, Plato,

De appellatiuo nomine.

Appellatiuum uero, quod secundã, & uniuersalem. ut homo, equus.

De adiectiuo.

Porrò adiectiuum, quod de proprijs & appellatiuis dicitur, uirilis, uelox.

Constructio adiectiui.

Tale uero cum sit adiectiuum, non solum in simili genere similique & casu, & numero proprijs, & appellatiuis adijcitur, uerumetiam oblique cõstruitur cũ noĩum diuersorũ accusatiuo. nam datiui usus non admodum exquisitus. Sanus igitur corpus, & albus cæsariem, & flauus oculos.

Cum articulis.

Atq; alia cum articulo, alia sine articulo. Cum articulo autem quando uerbi substantiui participium abest, & tamen subintelligitur, ut bonus Socrates philosophatur. Integrum enim esset. Socrates ens bonus. Vnde si proprium nomen præponatur, non ita sine articulo adiectiuum pronunciandum est. Socrates enim bonus dicimus, utrique noĩum articulũ coaptantes. Nempe ita fieri necesse, præcedente proprio, uel appellatiuo. Sine articulo uero proferimus, ubi substantiuũ uerbũ solũ adest, uel exp̃ssũ uel ĩtellectũ.

Socrates

Τί τὸ δεῖ συντάττειν.

Διὸ καὶ εἰκὰν τὸ δεῖ συντάττειν, καὶ καταλλήλως ἐπιπλέκειν πρὸς ἄλληλα τὰ τοῦ λόγου μέρη, ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει, καὶ τοὐναντίον τὸ σολοικίζειν. ἁμαρτία δὲ περὶ σύνταξίν τε καὶ φράσιν ὁ σολοικισμός. τὸ δὲ ὀρθὸν ἐν τοῖς παρ' οὐ δεξιωτέροις τῶν λογίων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένοις. ἐκ τούτων δὲ καὶ περὶ τούτων ἡ γραμματικὴ θεωρία καὶ μέθοδος.

Περὶ ὀνόματος.

Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τὰ πρωτεῖα εἴληχε τοὔνομα καὶ ῥῆμα. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων χωρὶς γίγνοιτ' ἂν λόγος τέλειος. ἄνευ δὲ τουτωνὶ οὐκ ἂν γίγνοιτο. διαφορέτω δὲ μηδὲν ὄνομα λαβεῖν ἢ ἀντωνυμίαν.

Ὅρος ὀνόματος.

Ἔστι δὲ τοὔνομα μέρος λόγου πτωτικὸν, σημαντικὸν ἄνευ χρόνου. εἴδη δὲ τούτου τὰ μὲν κατὰ φωνὴν, τὰ δὲ κατὰ σημασίαν. κατὰ μὲν φωνὴν, πρωτότυπον, καὶ παράγωγον. κατὰ δὲ σημασίαν, κύριον, προσηγορικὸν, ἐπίθετον. καὶ ὅσα εἴρηται πρότερον. διήρηται δὲ καὶ τὰ τοῦ παραγώγου εἰς πατρωνυμικὸν, κτητικὸν, συγκριτικὸν, ὑπερθετικὸν, ὑποκοριστικὸν, παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν.

Κύριον.

Ἔστι δὲ κύριον τὸ τῆς πρώτης καὶ κατὰ μέρος οὐσίας σημαντικόν. οἷον Σωκράτης, Πλάτων.

Προσηγορικόν.

Προσηγορικὸν δὲ τὸ τῆς δευτέρας, καὶ καθόλου οὐσίας. οἷον ἄνθρωπος. ἵππος.

Ἐπίθετον.

Ἐπίθετον δὲ τὸ κατὰ κυρίων, ἢ προσηγορικῶν λεγόμενον. οἷον ἀνδρεῖος, ταχύς.

Σύνταξις ἐπιθέτου.

Τοιοῦτο δ' οὖν τὸ ἐπίθετον, οὐ μόνον ὁμογενῶς τε, καὶ ὁμοπτώτως καὶ ὁμοαρίθμως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς πρόσκειται, ἀλλὰ καὶ πλαγίως συντάσσεται ὀνομάτων ἑτέρων αἰτιατικῇ. ἡ γὰρ τῆς δοτικῆς χρῆσις οὐ πάνυ τι ἀκριβής. ὑγιὴς ὢν τὸ σῶμα. καὶ λευκὸς τὴν τρίχα. καὶ πυῤῥὸς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἐνάρθρως.

Καὶ τὰ μὲν ἐνάρθρως, τὰ δὲ ἀνάρθρως. ἐνάρθρως μὲν, ἔνθα ἡ τοῦ ὑπαρκτικοῦ μετοχὴ ἀπουσα, ὅμως ἐπινοεῖται, οἷον ὁ ἀγαθὸς σωκράτης φιλοσοφεῖ. τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν. ὁ σωκράτης ὁ ὢν ἀγαθός. ὥστε εἰ καὶ τὸ κύριόν γε προτέττοιτο, οὐδ' οὕτως ἄνευ ἄρθρου τὸ ἐπίθετον λέγοιτ' ἂν, ὁ σωκράτης γάρ τοι ὁ ἀγαθὸς φαμὲν, ἑκατέρῳ τῶν ὀνομάτων ἄρθρον συνάπτοντες. οὕτω γὰρ συμβαίνειν ἀνάγκη προηγουμένου τοῦ κυρίου ἢ προσηγορικοῦ. Ἀνάρθρως δέ τοι προφέρεται, ἔνθα τὸ ὑπαρκτικὸν αὐτὸ ῥῆμα μόνον, ἢ λεγόμενον, ἢ νοούμενον.

Socrates uir bonus. Aristot. sapiens. Tametsi ista in articulatum genitiuū pluralem commutare, nihil prohiberet. Socrates bonorū erat. Aristoteles sapientum.

Itaq; propria & apppellatiua in eodem & genere, & casu, & numero, sua adiectiua habent, retinentq;. Coniungantur autem his homonyma, quorum nomen quidem commune, uerum in nomine ipso ratio substantiæ est diuersa. Item synonyma, quorum nomen & ratio commune. Præterea quæ gentem significant. & contentiua, nempe ea quæ simul significant continens, & contentiuum, ut lauretum, cubile. Præterea quæ ad imitationem sonorum, ac uocum qualitates sunt efficta. Ad hæc quæ genus, aut speciem significant. Item absoluta, ut quæ per se ipsa intelliguntur. deus sermo. De reliquis autem (iuxta significationem) speciebus, qualem constructionem habeant, dicamus. Quæ igitur ad aliud semper referuntur, atq; ob talem habitudinem nominantur ad aliquid, quatenus per excellentiam subiectionemq; sumuntur, à recto ad gtm eorū, ad quæ habitus redditur, cōstruuntur, quē admodum pater filij, seruus dñi, duplū dimidij. Consimiliter uero quæ secundum differentiam dicuntur. ut aliud, alterum, diuersum. Vocentur autem differentialia, quæ ex æqualitate sunt, à nominatiuo in datiuum, ut amicus alicui, & æqualis, & uicinus, & similis, & idem, & contrarius. Item quæcūq; à simul uel con cōponūtur, ut cōsubstantialis, cōnaturalis, suffragator, cōfessor. Nā cum gtō hæc cōstruere, possessionis fuerit, nō relationis ueræ. Eodē āt mō & à similis, & æqualis. ac similibus, cōformis æqualis ī pugna.

Tanq̄ ad aliquid.

Quae autem sunt tanq̄ ad aliquid (ut immediate opposita) disiunctiue inuicem construuntur. uel dies est, uel nox. uel lumen, uel tenebra. uel uita, uel mors. uel morbus, uel sanitas.

Interrogatiua.

Caeterum percontatiua, ut quae responsionem definite poscunt, nequaq̄ cum articulis construuntur in interrogatione initiali orationis, quod interrogatio ignorantis sit, articulus uero referentis. quis, qualis, uter, quotus, quantus, qualis, cuias, quot. In exceptione tamen interrogationis articulate interdum proferuntur. ut qualia dicis? & quis interrogas? Construuntur autem interrogatiua haec, & maxime hoc nomen quis, cum uerbis substantiuisq;, & uocatiuis subsequente nomine. atque etiam si pronomen tertiae personae adhibeatur, quis iste? uel quis hic uocatur? quod Socrates. Et per defectum substantiui, ut quis ipse? Quod si, quis, ponatur solum, cum quouis uerbo collocari poterit, ueluti, quis ambulat? quis disputat?

Et si

Σωκράτης ἀνὴρ ἀγαθός. Ἀριστοτέλης σοφός. ταῦτα γε μὴν καὶ εἰς ἔναρθρον γενικὴν πληθυντικοῦ μεταβάλλειν, οὐθὲν ἂν κωλύοι. Σωκράτης τῶν ἀγαθῶν ἦν. Ἀριστοτέλης τῶν σοφῶν. Τὰ μὲν οὖν κύριά τε, καὶ προσηγορικὰ ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως σφίσι τὰ ἐπίθετα ἴσχει.

Συμπαρειλήφθω δὲ τούτοις καὶ τὰ ὁμώνυμα, ὧν ὄνομα μὲν κοινόν, ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας διάφορος. Καὶ τὰ συνώνυμα ὧν τό, τε ὄνομα καὶ ὁ λόγος κοινόν. Καὶ τὰ ἔθνους δηλωτικά. καὶ τὰ περιεκτικά, οἷον τὰ ἅμα δηλοῦντα τὸ περιέχον, καὶ τὸ περιεχόμενον, οἷον δαφνών, κοιτών. Καὶ τὰ μιμητικῶς, πρὸς τὰς τῶν ἤχων ποιότητας πεποιημένα. Καὶ πρὸς τούτοις τὰ γένους, ἢ εἴδους σημαντικά. Καὶ τὰ ἀπολελυμένα, οἷον τὰ καθ' ἑαυτὰ νοούμενα, θεός, λόγος. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν σημασίαν εἰδῶν ποίαν τινὰ σύνταξιν ἔχει, λέγωμεν. τὰ μὲν οὖν πρὸς ἕτερον ἀεὶ θεωρούμενα καὶ διὰ τὴν τοιαύτην σχέσιν ὀνομαζόμενα πρός τι, καθ' ὑπεροχὴν μὲν ὄντα, ἢ καθ' ὑποταγήν, ἀπὸ εὐθείας εἰς γενικήν, τῶν πρὸς ἃ ἡ σχέσις ἀποδίδοται. οἷον πατήρ, υἱοῦ. δοῦλος, δεσπότου. διπλάσιον, ὑποδιπλασίου. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ κατὰ διαφορὰν λεγόμενα. οἷον ἄλλο ἑτέρου. διάφορον. καλείσθω δὲ διαφορικά. Ἐξ ἴσου δὲ ὄντα, ἀπ' εὐθείας πρὸς δοτικήν, ὡς τὸ φίλος τῷ δεῖνι. καὶ ἴσος, καὶ γείτων, καὶ ὅμοιος, καὶ ὁ αὐτός, καὶ ὁ ἐναντίος. καὶ ὅσα ἐκ τοῦ ὁμοῦ, ἢ τῆς σύν, τυγχάνει συγκείμενα, οἷον ὁμοούσιος. ὁμοφυής. σύμψηφος. σύνεδρος. Τὸ δὲ πρὸς γενικὴν ταῦτα συντάσσειν, κτητικοῦ ἂν εἴη, οὐ τοῦ περὶ τὸ πρός τι ἐτύμου. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, καὶ ἴσου, καὶ τῶν τοιούτων, οἷον ὁμοιοσχήμων, ἰσοπαλής.

Ὡς πρός τι.

Τὰ δὲ ὡς πρός τι, οἷον τὰ ἀμέσως ἀντικείμενα, διεζευγμένως ἀλλήλοις συντάσσεται, ἤτοι ἡμέρα ἐστίν, ἢ νύξ. ἢ φῶς, ἢ σκότος. ἢ ζωή, ἢ θάνατος. ἢ νόσος. ἢ ὑγίεια.

Πευστικά.

Τὰ δὲ πευστικά, οἷον τὰ ἀπόκρισιν ὁρισμένως ζητοῦντα, ἥκιστα ἄρθροις συντάσσεται, ἐπ' ἐρωτήσει ἀρκτικῇ λόγου. ὅτι τὸ μὲν πεῦσμα ἀγνοοῦντος, τὸ δὲ ἄρθρον ἀναφέροντος, τίς, ποῖος, πότερος, πόσος, πόστος, πηλίκος, ποδαπός, ποσταῖος. ἐπ' ἀντερωτήσει δέ τοι τοῦ εἰρημένου καὶ ἐνάρθρως ἔσθ' ὅτε. οἷον τὰ ποῖα λέγεις, τὸ τίνα; καὶ ὁ τίς ἐρωτᾷς, συνάπτεται δὲ τὰ ἐρωτηματικὰ ταῦτα καὶ μάλιστα τὸ τίς, τῶν ῥημάτων τοῖς ὑπαρκτικοῖς τε, καὶ κλητικοῖς, ἐπαγομένου τε ὀνόματος, ἢ εἰ ἀντωνυμία ἐκ τρίτου πρόσκειται. τίς ἐστιν οὗτος, ἢ τίς ὅδε καλεῖται, ὅτι Σωκράτης. καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ. τίς οὗτος, εἰ γε μὴν τὸ τίς τάττηται μόνον, παντὶ ῥήματι συνάπτεσθαι δυνατὸν ἂν εἴη. τίς βαδίζει, τίς διαλέγεται.

Et si pronomen reddatur, minime subinterrogatione opus erit, ut quis scribit? ego. Si nomen, opus adhuc erit interrogatione altera, quod nomen commune ad multa sit, multaq; significet, quis scribit? Esaias. quis Esaias? filius Nicolai. *At ambigue interrogans, subiunctiuo coordinabit. utrum taceam? quid dicam?* In *summa interrogatio subiunctiuum uerbum requirit, uis, dicam?*

Indefinita.

R*ursum quæ nihil significant definite, & ob hoc indefinita appellantur non construuntur cum articulis, quis, qualis, uter, & quis sumptum enclitice.* Nam *in his initiale* ο *non articulus, sed dictionis pars est.*

R*elatiua.*

Præterea relatiua & ipsa (ut interrogatiua & indefinita) tam de qualitate, q̃ de quantitate dicuntur, proprijsq; & appellatiuis iunguntur in simili genere & casu, idq; similitudinis, aut demonstrationis causa. N*onnunquã tamen & admiratiue proferuntur.* V*ocantur autem ita, quod sententiam ad aliquod referant prius cognitorum.* C*ontingit nempe hoc, cum quis dicat, talis erat* A*chilles, qualis* A*iax.* H*æc igitur fuerint referentia quodammodo prius cognitorum, & similitudinaria.* L*iceat aũt hæc & demonstratiua, & redditiua nominare, quod sæpe utentes nominibus huiusmodi, cõtemplando ostendimus quid simile, quodq; uicissim sese reddunt, præceduntq; & sequuntur. quamq̃ proprie redditiua sunt quæ incipiunt à* τ, *talis, talis, tantus.* Q*uæ sane & per* δ *extenduntur, talis, & cum articulis construuntur.* V*erum quæ à uocali incipiunt, nõ iunguntur articulis.* N*õ enim* ὁ οἷος *dicimus, neq;* ὁ ὅσος. P*ræcedunt utiq; se inuicem in constructione, sequunturq; ut dictum est, ut, utinam quanto inferior sum, tanto te superior forem. &,* V*erum non tot fuerunt, quot formosi græci.* Q*uanq̃ etiam sine relatiuo accipiuntur redditiua uel absolute quidem, uel discretiue, uel admiratiue,* T*ale caput desidero.* M*ulto tamen potius relatiua sine redditiuis.* S*iquidem, calamitates perpessus est, quales nemo, dicimus.* E*t, sapientibus conuixit, qualibus nemo.* I*tem, bella absoluit, quanta nemo.*

C*omprehensiua.*

C*omprehensiua uero, ueluti quæ in singulari numero multitudinem significant, singularibus & pluralibus adiũguntur uerbis, populus dixit, populus dixerunt.* Q*uanq̃ alia omnia nomina singulariter prolata, singularibus adiungantur uerbis, dualiter uero dualibus, & pluraliter pluralibus.* P*ræter (quæ* A*ttice ordinantur cũ singularibus) neutra pluralia.* A*ttici nanq; plurales neutrorum nõium rectos singularibus coniungunt uerbis,*

καὶ ἡ μὲν ἀντωνυμία ἀποδοθείη, ὅτις ἂν ἐπερωτήσεως δέοι, οἷον τίς γράφει; ἐγώ. ἡ δ' ὄνομα, ἔτι δεῖ ἐρωτήσεως ἑτέρας διὰ τὸ τοῦ ὀνόματος ὁμώνυμον, καὶ ἄλλως πολύσημον. τίς γράφει. Ἠσαΐας. τίς Ἠσαΐας. ὁ Νικολάου. Διαπορητικῶς δὲ ἐρωτῶν, πρὸς ὑποτακτικὸν συντετάξεται. πότερον σιωπῶ, τί λέγω, ἄλλως τε ἡ ἐρώτησις ὑποτακτικὸν τοῦ ῥήματος ἀπαιτεῖ. βούλει, εἴπω.

Ἀόριστα.

Καὶ τὰ μὴ δηλοῦντα δὲ ἀορισμένως μηδὲν, καὶ διὰ τοῦτο ἀόριστα προσαγορευόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις, ὅστις, ὁποῖος, ὁπότερος, τὸ ἐγκλινόμενον. τὸ δ' ἐν τούτοις ἀρκτικὸν ὁ, οὐκ ἄρθρον, ἀλλὰ λέξεως μέρος.

Ἀναφορικά.

Τὰ δὲ ἀναφορικὰ καὶ αὐτὰ ὡς τὰ πευστικά, καὶ ἀόριστα ἐπί τε ποσοῦ, καὶ ποιοῦ λέγεται, τοῖς τε κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιώσεως ἢ δείξεως ἕνεκα. Ἔστι δ' ὅτε καὶ θαυμαστικῶς προφερόμενα. καλεῖται δ' οὕτω διὰ τὴν διάνοιαν ἐπί τι ἀναφέρεσθαι τῶν προεγνωσμένων. συμβαίνει δὲ τὸ τοιοῦτο ὅταν τις λέγῃ, τοιοῦτος ἦν Ἀχιλλεύς, οἷος Αἴας. ταῦτα μὲν οὖν εἶεν ἂν ἀναπολητικὰ τῶν προεγνωσμένων, καὶ ὁμοιωματικά. ἐξέστω δὲ ταὐτὰ καὶ δεικτικά, καὶ ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζειν, ὅτι πολλάκις χρώμενοι τοῖς τοιούτοις δεικνύομεν ὁρῶντες τι ὅμοιον. καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδοται ἡγούμενα, καὶ ἑπόμενα. Κυρίως δ' ἀνταποδοτικά, τὰ ἔχοντα τὸ τ ἀρκτικόν. τοιοῦτος, τηλίκος, τόσος. ἀ δὴ καὶ τῷ δὲ ἐπεκτείνεται. τοιόσδε. καὶ ἄρθροις συντάσσεται. τά γε μὴν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. οὐ γὰρ ὁ οἷος λέγομεν, οὐδὲ, ὁ ὅσος. Ἡγεῖται μὲν δὴ ἀλλήλων ἐν τῇ συντάξει καὶ ἐπιφέρεται ὡς, εἴρηται. οἷον, αὖθ' ὅσον ἦ ἀσσον εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην. καὶ, ἀλλ' οὔτε τόσσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί. καὶ χωρὶς δὲ ἀναφορικοῦ λαμβάνεται τὰ ἀνταποδοτικά, ἀπολύτως, ἤτοι ἀποφαντικῶς, ἢ θαυμαστικῶς. τοίην κεφαλὴν ποθέω. πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ ἀναφορικά, δίχα τῶν ἀνταποδοτικῶν. συμφορῶν δὲ πεπείραται, οἵων οὐδείς, φαμὲν. καὶ σοφοῖς ἐνέτυχεν οἵοις οὐδείς. καὶ πολέμους διήνυσεν, ὅσους οὐδείς.

Περιληπτικά.

Τὰ δὲ περιληπτικά, οἷον τὰ δ' ἑνικοῦ ἀριθμοῦ πλῆθος σημαίνοντα, ἑνικοῖς καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. ὁ δῆμος εἶπεν, καὶ ὁ δῆμος εἶπον. καί τοι τἄλλα πάντα τῶν ὀνομάτων δυϊκῶς μὲν προφερόμενα, ἑνικοῖς συντάσσεται ῥήμασι. δυϊκῶς δὲ δυϊκοῖς. πληθυντικῶς δέ, πληθυντικοῖς. πλὴν τῶν ἀττικῶς συντασσομένων ἑνικοῖς οὐδετέρων πληθυντικῶν. ἀττικοὶ γὰρ τὰς πληθυντικὰς τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων εὐθείας ἑνικοῖς συντάσσουσι ῥήμασι.

ludunt pueri. Et si aliqua fuerint formatiõe quidẽ pluralia, significatiõe uero singularia, uel dualia, iuxta significationẽ uerbis sing. aut dua. nõ oportet cõponere, sed iuxta formationẽ pluralibus. Athenæ phia excelluerũt, nõ excelluit. Et utriq; scribũt, nõ scribũt d. Cæterũ quia ambo, & duo ut significatiõe, ita & uoce tã dua. ꝗ plu. adiungũtur uerbis. cũ propter naturalem significationẽ, tum quia complectuntur in plurali numero singularis, & dualis. Ambo currunt d. dicimus & ambo currunt. Veruntamen in omni dictione susceptiua numeri utimur plurali frequentius. Nempe unus dixerit. nos scribebamus. Contra uero singularibus uti, uel dualibus pro pluralibus, uitiosum. nam illud Home. Ne forte tanquam implicamentis retis capti rapacis, hostibus discerptio, ac præda fiatis. figura poetica est, & in soluta oratione non usurpanda. sed neque duali cum singulari utimur. Nam quod duorum significatiuum est, in duali semper manet. Collectiua igitur cum & ipsa appellatiua sint, in eodem genere, eodemque casu sibi adiectiua asciscunt, fortunatus populus, beata multitudo.

Partitiua.

E partitiuis autem quadrupliciter formatis, aliud unum notat è duobus, alter. aliud duo per unum, uterq;. aliud unum è multis, alius. aliud plures per unum, unusquisq;. E quibus alterum & aliud recipiunt articulum, utrũq; & unumquodq; non. omnia tamen genitiuum optant uel possessiue, uel discretiue, ut unumquodq; aĩalium, aliud à lapide est. Atqui ut adiectiua, ita ipsa in eodẽ gñe, eodemq; casu construuntur cũ proprijs & appellatiuis.

Ordinalia.

Item ordinalia, puta significatiua ordinis, in eodem & genere & casu pariter cum proprijs, & appellatiuis construuntur, primus deus, prima substantia, prima species.

Materialia.

Participia autem materiæ alicuius, & ob id dicta materialia, cum proprijs & appellatiuis constructionem & ipsa habent, sicut adiectiua, lignea tabella, testaceum uas, eiusdemq; & generis sunt, & casus cum subiectis. Sic igitur & quæ secundum significationem sumuntur species.

Patronymica.

Quæ uero secundũ uocẽ, alia quidẽ à patre, & maioribus formãtur, & patronymica ob hoc appellãtur, propriaq; sunt potẽtia. Vñ sanè & cõstructionẽ eandẽ, quã propria hñt cũ adiectiuis, ut Pelides generosus. Quin & adiungere patronymicis licet propria filiorũ ipsorũ nõia, expssiõis causa, ubi coĩs è pluribus gñis denõiatio, ut atrides Menelaus. priamides Hector.

Possessiua.

παίζει τὰ παιδία. Κἂν ᾖ δὲ ἄττα τῷ μὲν σχηματισμῷ πληθυντικά, τῇ δὲ σημασίᾳ ἑνικά, ἢ δυϊκά, ταῦτα τῷ μὲν συμφωνουμένῳ ῥήμασιν ἑνικοῖς, ἢ δυϊκοῖς, οὐ χρὴ συντάττειν, τῷ δὲ σχηματισμῷ πληθυντικοῖς. Ἀθῆναι φιλοσοφίαν διέπρεπον, οὐ διέπρεπε. καὶ ἀμφότεροι γράφουσιν, οὐ γράφετον. τὸ δ' ἄμφω καὶ δύο δυϊκῶς, ὡς τῇ σημασίᾳ, οὕτω καὶ τῇ φωνῇ, δυϊκοῖς τε, καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. τὸ μὲν διὰ τὴν φυσικὴν σημασίαν, τὸ δὲ διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τὸ ού, καὶ τὰ δύο. ἄμφω δὲ τρέχετον, λέγομεν, καὶ ἄμφω τρέχουσι. Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ ἅπασαν λέξιν ἐπιδεκτικὴν ἀριθμοῦ χρώμεθα τῷ πληθυντικῷ πολλάκις. ὃ γὰρ εἷς λέγοι ἄν, ἡμεῖς ἐγράφομεν. ἀνάπαλιν γε μὲν ἑνικοῖς χρῆσθαι ἢ δυϊκοῖς ἀντὶ πληθυντικῶν φαῦλον. τὸ δ' Ὁμήρου, μή πως ὡς ἁψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου, ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ, καὶ κύρμα γένησθε. σχῆμα ποιητικόν ἐστι, καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ ἄχρηστον. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ δυϊκῷ πρὸς ἑνικὸν χρώμεθα, δυάδος γάρ τι σημαντικὸν ἀεὶ τὸ δυϊκόν. Τὰ μὲν δὴ περιληπτικὰ ταῦτα προσηγορικὰ ὄντα, ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως σῴζει τὰ ἐπίθετα σχηματίζειν. ὁ δ' εὐτυχὴς δῆμος. ἡ δ' εὐδαίμων πληθύς.

Ἐπιμεριζόμενα.

Τῶν δὲ ἐπιμεριζομένων τετραχῶς σχηματιζομένων, τὸ μὲν εἷς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος. δύο καθ' ἕνα, ὡς ἑκάτερος. εἷς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος. πολλοὶ καθ' ἕνα, ὡς ἕκαστος. ἕτερον καὶ ἄλλο ἐπιδέχεται ἄρθρον. τὸ δ' ἑκάτερον καὶ ἕκαστον οὔ. πάντα δέ τοι πρὸς γενικὴν ἢ κτητικῶς, ἢ διαφορικῶς. οἷον ἕκαστον τῶν ζῴων, ἕτερον τοῦ λίθου ἐστίν. ἐπιθετικῶς μέντοι καὶ ταῦτα, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως συντάσσεται τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς.

Τακτικά.

Καὶ τὰ τακτικὰ δὲ, οἷον τὰ σημαντικὰ τάξεως, ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται. ὁ πρῶτος θεός. ἡ πρώτη οὐσία. τὸ πρῶτον εἶδος.

Μετουσιαστικά.

Τὰ δὲ μετέχοντα οὐσίας τινός, καὶ ταύτῃ καλούμενα μετουσιαστικά, πρὸς τὰ κύρια καὶ προσηγορικὰ τὴν σύνταξιν καὶ αὐτὰ ἔχει, ὥστε τὰ ἐπίθετα. ξύλινος πίναξ. ὀστράκινον σκεῦος. ὁμοιογενῆ τέ ἐστι καὶ ὁμοιόπτωτα τοῖς ὑποκειμένοις. οὕτω μὲν καὶ τὰ κατὰ σημασίαν εἴδη.

Πατρωνυμικά.

Τῶν δὲ κατὰ φωνὴν τὰ μὲν ἀπὸ πατρὸς καὶ προγόνων ἐσχηματισμένα, καὶ πατρωνυμικὰ διὰ τοῦτο καλούμενα, κύριά τε δυνάμει ἐστίν. ὅθεν δὴ καὶ σύνταξιν τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις ἔχει πρὸς τὰ ἐπίθετα, οἷον Πηλείδης γενναῖος. καὶ συντασσόμενα δὲ τοῖς πατρωνυμικοῖς ἔξεστι τὰ κύρια τῶν παίδων αὐτῶν ὀνόματα, τῆς σαφοῦς χάριν. ἔνθα κοινὸν πλείοσιν ἢ πατρωνυμικά, οἷον Ἀτρείδης Μενέλαος, ὁ Πριαμίδης Ἕκτωρ.

Possessiua.

Ita & quæ sunt subiecta possessioni similiter. Comprehenditur nanque in his res possessa, at, ut necesse sit subaudire quippiam. Nam si quis dicens humanum, non inferat corpus uel tale quid, imperfectum quiddam protulerit. Apponendum igitur aut proprium aliquod, aut appellatiuum. Construuntur aũt & hæc ut adiectiua in eodem casu, eodemque genere cum proprijs & appellatiuis, constructionemque cum articulo eandem habent, quã cum adiectiuis. Ionicum indumentum, indumentum ionicum: & transsumenti, ionicum genus indumenti. Resolutioque in primitiui genitiuum interdum fit. Telamonius filius, Telamonis filius. meum amicum, amicum mei. Platonica opinio, Platonis opinio.

Comparatiua, & superlatiua.

Comparatiua autem & superlatiua communiter quidem cum subiectis appellatiuisque & proprijs (de quibus prædicantur) construuntur; idque ut adiectiua, in eodem genere, & eodem casu. Ad quæ tamen habent comparationem, eorum gtm̃ postulant, Achilles fortior Aiace, & fortissimus græcorum. Differunt autem hoc quidem, quod non solum singularem, sed & pluralem sortiantur gtm̃. uerũ superlatiuũ pluralẽ tm̃. Cõparatiuũ eñ per itenstonẽ uel ad unũ assumitur, uel ad plura. Socrates Melisso sapiẽtior, & alijs illustribus. Superlatiuũ uero per excessum ad plura semper. Socrates græcorum sapientissimus. At illud optime sui ipsius disseruisse aliquem, ita dicitur, ut non ad personam (cuius est gtũs) fiat comparatio, uerũ ad alias eiusdem disputationes. In summa alia quædam semper circa personam consideranda, nempe in his superlatiui ratio, ut si dicat quis, optime aliarum sui ipsius disputatronũ. Rursum hæc quidẽ nõ solum ad ea quæ sunt eiusdem generis, artis, uel cognationis, sed ad ea quæ diuersi. Dionysi. ingeniosior Dione. Homerus Orpheo sapientior. Demosth. Aeschine uehementior. Diomedes inferior Achille. Aiax fortior troianis. Superlatiua uero ad aliquid simile, & cognatum semper. Hector fortissimus troianorum. Sed illud Homeri, primissimus, tertyssimus, figuram solum superlatiui habet. Præterea comparatiua, coniunctione quam interueniente, & deinde casu comparatiui subsequente, ordinantur, ut melioribus quam uobis, uiris conuersatus sum. Etiam si post quam secundum, cum accusatiuo inferamus, ut plusquam secundum hominem. Et cum ὡς interdum, ut quàm secundum hominem. Item & cum infinitiuo proferuntur, interueniente quàm quandoque sola, quandoque, cum ut digressiuo aduerbio, ut aegritudo maior, quàm ut feratur, & ut possit ferri. Cæterum

Κτητικά.

Οὐ μὴν δὲ καὶ τὰ ὑποπεπτωκότα τῇ κτήσει ὡσαύτως· ἐμπεριείληπται γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ κεκτημένον, ἀλλ᾽ ἀνάγκη προσυπακούεσθαί τι. εἰ γάρ τις λέγων ἀνθρώπινον, μὴ ἐπιφέροι σῶμα, ἢ τοιοῦτό τι, ἀτελὲς ἄν τι φράζοι. δεῖ τοίνυν προστιθέναι τι τῶν κυρίων, ἢ προσηγορικῶν. συντάσσεται δὲ καὶ ταῦτα ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιογενῶς τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς, τήν τε σύνταξιν τοῦ ἄρθρου ὁμοίως ἔχει τοῖς ἐπιθέτοις. ἡ ἰωνικὴ στολή. ἡ στολὴ ἰωνική. καὶ μεταλαμβάνοντι τὸ ἰωνικὸν, τῆς στολῆς. Ἀνάλυσίς τε ἐστὶ τοῦ πρωτοτύπου γενικήν. τελαμώνιος υἱὸς, τελαμῶνος υἱός. τὸν ἐμὸν φίλον, τὸν φίλον μου. πλατωνικὴ δόξα, Πλάτωνος δόξα.

Συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικά.

Τὰ δὲ συγκριτικά τε καὶ ὑπερθετικὰ κοινῇ μὲν πρὸς τὰ ὑποκείμενα προσηγορικά τε καὶ κύρια, ὧν κατηγορεῖται συντάσσεται ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως. πρὸς ἃ δὲ ἔχει τὴν σύγκρισιν γενικὴν ἀπαιτεῖ. ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος Αἴαντος, καὶ ἰσχυρότατος ἑλλήνων. διαφέρει δὲ ᾗ τὰ μὲν, οὐ μόνον ἑνικοῦ, ἀλλὰ καὶ πληθυντικοῦ εἴληχε γενικήν. τὰ δ᾽ ὑπερθετικὰ πληθυντικοῦ μόνον. συγκριτικὸν μὲν γὰρ τὸ κατ᾽ ἐπίτασιν ἢ πρὸς ἓν λαμβανόμενον, ἢ πρὸς πλείω. σωκράτης μελίτου σοφώτερος, καὶ ἑτέρων ἐνδόξων. ὑπερθετικὸν δὲ τὸ κατ᾽ ἐπίτασιν πρὸς πλείω ἀεί. σωκράτης ἑλλήνων σοφώτατος. τὸ δ᾽ ἄριστα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναί τινα, λέγεται μὲν, οὐ πρὸς τὸ πρόσωπον δὲ, οὐδ᾽ ἡ γενικὴ ἡ παράθεσις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ διαλέξεις. ὅλως οὖν ἀλλ᾽ ἄττα ἀεὶ τῶν περὶ τὸ πρόσωπον θεωρητέον, ἐν μέντοι τοῖς τοιούτοις τὸ ὑπερθετικὸν, ὡς ἂν εἰ λέγοι τις, ἄριστα τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ διαλέξεων. Καὶ τὰ μὲν οὐ μόνον πρὸς ὁμοφυὲς, ἢ ὁμότεχνον, ἢ συγγενὲς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑτερογενές. Διονύσιος εὐφυέστερος Δίωνος, Ὅμηρος Ὀρφέως σοφώτερος, Δημοσθένης Αἰσχίνου δεινότερος, Διομήδης ἧττον Ἀχιλλέως, αἴας ἰσχυρότερος ζώων. Τὰ δ᾽ ὑπερθετικὰ πρός τι τῶν ὁμοίων, καὶ συγγενῶν ἀεί. Ἕκτωρ ἀνδρειότατος ζώων. τὸ δ᾽ Ὁμήρου, πρώτιστος, καὶ ζίτατος, σχῆμα μόνον ὑπερθετικοῦ ἔχει. Καὶ τὰ μὲν συγκριτικὰ, καὶ τοῦ ἢ μεσοσυλλαβοῦντος, καὶ μετ᾽ αὐτὸ πτώσεως, ἧς καὶ τὸ συγκριτικὸν ἦν, ἐπαγομένης συντάσσεται, οἷον ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα. καὶ ἔτι μηδὲ τοῦ ἢ, τῆς κατὰ σὺν αἰτιατικῇ προσκειμένης· πλέον ἢ κατὰ ἄνθρωπον, καὶ μηδὲ τοῦ ὡς ἔσθ᾽ ὅτε· οἷον, ὡς κατὰ ἄνθρωπον, καὶ μὴν καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον λέγεται μεσοσυλλαβοῦντος ὁτὲ μὲν τοῦ ἢ, καὶ ἅμα τοῦ ὥστε ἀποστακτικοῦ, ὁτὲ δὲ τοῦ ἢ, μόνου. οἷον τὸ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν, καὶ ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν. τὸ δ᾽ ὑπερθετικὸν οὐδὲν τούτων προσλαμβάνειν ἐθέλει. Ἔτι τὰ μὲν

superlatiuum cum his assumi non uult. Praeterea superlatiua cum maximã intensionem habeant, nullum intensiuum admittunt aduerbium, ut sunt ualde, uel maxime, uel huiusmodi. Comparatiua uero quae non perfectissimam intensionem habent, nonnunquam alteram puta aduerbialem assumunt intensionem, ut in illo Homeri. Multo pauciores & habiliores sane magis eritis. Rursum est quando superlatiuum non redditur genitiuo, cuiusmodi, Hesperus, quae pulcherrima in cœlo stat stella. Stella igitur pro stellarũ transsumptiue. Sunt etiam quae absolute prolata superlatiuorum sortiuntur constructionem ob excellentiam innatam sibi, ut diua & eximius & praesultor & solus. Diua enim dearum, & solus omnium, & praesultor & eximius super omnes. Contra etiam interdum comparatiuis pro ipsis positiuis licet uti, & notare quippiã positiuo etiã minus, uelle per haec loquẽs uidetur. Vt igitur uniuersaliter dicã, cõparatio ĩter duos, demõstrat quidẽ uel personas, uel cũ personis, & rẽ ipsam. Si eñ dicat quis, hic mihi notior quam tu, tres sunt personae. Si uero, hic me fortior, duae quidẽ personae, res uero unica, fortitudo. Quae etiã uocetur alia quidem comparatiui constructio personalis, alia uero realis, hac de causa.

Diminutiua.

Diminutiua uero quae absolutã hñt formã, & significationẽ, diminutionẽ sine cõparatiõe ĩdicãt primitiui. Cõstructionẽ uero eandẽ ut propria & appellatiua cũ ipsis adiectiuis habent, nẽpe in eodẽ gñe, & in eodẽ casu.

Denominatiua atque uerbalia.

Denominatiuorum, & uerbalium (quae peculiari nomine sic dicũtur, quod à nomine & uerbo transformẽtur) quae quidem sunt propria uel appellatiua, in simili genere, in similique casu sibi adiectiua iuncta habent, ut dictum est. Quae uero adiectiua, manifestum ex eadem ratione, quod adiectiuorum quoque more construantur cum proprijs, & appellatiuis.

Insuper de nominum constructione compendiosius.

Licebit autẽ & in tria diuidenti nomen, proprium & appellatiuum & adiectiuum, de eius peculiari constructione considerare. Omnia enim alia construantur adiectiuorum more cum tanquam proprijs, uel appellatiuis subiectis. atque commune quidem semper fuerit, quod in eodem genere, in eodemque & casu & numero, cõueniant cum proprijs & appellatiuis. Proprium uero his, quae non absolute, sed ad aliud dicuntur, uel cum gtõ, aut datiuo construi, uel cum accusatiuo, aut infinitiuo, & id quidẽ quadrifariã, sic uero comparatiua quidẽ & superlatiua omnia cũ genitiuo cõstruũtur. Differunt aũt similitudine, & dissimilitudĩe gñis, itẽ numero, ut dictũ est,

ὑπερθετικὰ τὴν μεγίστην ἐπίτασιν ἔχοντα, οὐδὲν τῶν ἐπιτακτικῶν δέχεται ἐπιρρημάτων, οἷον λίαν, ἢ μάλιστα ἢ τοιοῦτό τι· τὰ δὲ συγκριτικὰ ἅτε μὴ τὴν τελεωτάτην ἐπίτασιν ἔχοντα, ἔσθ' ὅτε δευτέραν ἐπιρρηματικὴν προσλαμβάνει ἐπίτασιν· οἷον τὸ ὁμήρου· πολὺ φαυρότεροι καὶ ῥηΐτεροι δὴ μᾶλλον ἔσεσθε. Ἔτι τὸ ὑπερθετικόν ἐστιν, ὅτε καὶ πρὸς οὐδεμίαν ἀποδίδοται γενικήν, οἷον, ἕσπερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ. Τὸ γοῦν ἀστήρ, ἀντὶ τοῦ ἀστέρων κατὰ μετάληψιν. Ἔστι δὲ ἃ καὶ ἀπολύτως λεγόμενα ὑπερθετικῆς τυγχάνει συντάξεως, δι' ὑπεροχὴν ἐνυπάρχουσαν σφίσιν, οἷον τὸ δῖα, καὶ ἔξοχος, καὶ κορυφαῖος καὶ μόνος. δῖα γὰρ θεάων, καὶ μόνος ἁπάντων, καὶ κορυφαῖος, καὶ ἔξοχος πάντων. Ἀνάπαλιν δὲ ἐνίοτε τοῖς συγκριτικοῖς ἀντὶ ἁπλῶν θετικῶν ἔστι χρήσασθαι, καί τι καὶ τοῦ θετικοῦ μετριώτερον βούλεσθαι ὁ λέγων δοκεῖ. Ὡς μὲν οὖν ὅλως εἰπεῖν, ἡ σύγκρισις ἐπὶ δυοῖν, ἐμφαίνεται γε μὴν ἤτοι πρόσωπα μόνον, ἢ μετὰ τῶν προσώπων καὶ πρᾶγμα. εἰ μὲν γὰρ λέγοι τις, ὁ δεῖνά μοι γνωριμώτερος ἢ σύ; δύο τὰ πρόσωπα. εἰ δέ, ὁ δεῖνα ἐμοῦ ἰσχυρότερος, δύο μὲν τὰ πρόσωπα, ἓν δὲ τὸ πρᾶγμα, ἡ ἰσχύς. ὥστε, καὶ καλείσθω τὸ μὲν τῆς συγκριτικῆς συντάξεως, προσωπικόν· τὸ δὲ πραγματικὸν διὰ ταῦτα.

Ὑποκοριστικά.

Τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ ἀπόλυτον ἔχει τὸ σχῆμα καὶ σημαινόμενον, μείωσιν ἀσυγκρίτως δηλοῦντα τοῦ πρωτοτύπου. σύνταξιν δὲ τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς πρὸς τὰ ἐπίθετα ἔχει, ὁμοιογενῶς γάρ, καὶ ὁμοιοπτώτως.

Παρώνυμα καὶ ῥηματικά.

Τῶν δὲ παρωνύμων καὶ ῥηματικῶν ἰδίᾳ ὀνομασθέντων, ὡς ἀπὸ ὀνόματος, ἢ ῥήματος ἐσχηματισμένων, ὅσα μέν ἐστι κύρια, ἢ προσηγορικά, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ ἐπίθετα συνταττόμενα ἔχει, ὡς εἴρηται. ὅσα δὲ ἐπίθετα, δῆλον ὡς ταύτῃ καὶ τὴν ἐπιθετικὴν λαμβάνοι ἂν σύνταξιν πρὸς τὰ κύριά τε καὶ προσηγορικά.

Ἔτι περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων συντάξεως συνοπτικότερον.

Ἤδη δ' ἂν καὶ εἰς τρία διελόντι τὸ ὄνομα, κύριον, καὶ προσηγορικόν, καὶ ἐπίθετον, περὶ τῆς κατ' αὐτὸ συντάξεως θεωρεῖν. πάντα γὰρ τἄλλα συντάσσοιτ' ἂν ἐπιθετικῶς τοῖς ὡς κυρίοις, ἢ προσηγορικοῖς ὑποτιθεμένοις. καὶ κοινὸν μὲν ἂν εἴη τὸ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως συμφέρεσθαι τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς.

Ἴδιον δὲ τῶν μὴ ἀπολύτως ἀλλὰ πρὸς ἕτερον λεγομένων τό, ἢ εἰς γενικήν, ἢ εἰς δοτικήν, ἢ εἰς αἰτιατικήν, ἢ εἰς ἀπαρέμφατον· τετραχῶς οὖν, ὧδε δέ, τὰ μὲν συγκριτικά, καὶ ὑπερθετικὰ πάντα εἰς γενικήν. διαφέρει δὲ τῷ ὁμοιογενεῖ τε, καὶ ἑτερογενεῖ, καὶ τῷ ἀριθμῷ, ὡς εἴρηται,

et quatenus superlatiuũ quidẽ sine gtõ reperitur, cõparatiuum aũt non. p̃terea differentiam notantia, cum gtõ, ut alterũ & diuersum & aliud. Et quae ad aliquid secundum p̃eminentiam, & subiectionem dicuntur. Item priuatiua, pauper, orbus, indigus. & quae sunt plenitudinis, diues, abundans, plenus. Caeterũ quae ut possessiua cõsiderantur, g̃naliter. Porrò sumpta ex aequalitate eorum quae sunt ad aliquid, cũ datiuo, amicus, uicinus, aequalis, similis. Cum actõ autem, & infinitiuo, quae & proprie adiectiua sunt, & relatiua, ut pulcher formam, & pulcher aspectu, & qualis dictu, & auditu. Legẽ igitur statuẽtes dicimus uel cõparatiue, uel discretiue, uel per p̃eminẽtiã & subiectionẽ, & aequalitatẽ eorũ quae ad aliquid, uel per synecdochen. Cõstructio itaq; noĩum talis inter sese.

De casu.

Casus autem uariatio quaedam fuerit nominis, uel nominatiui habentis rationem huius circa finem. Ex quinque igitur numeratis casibus, primus, quia rectus, inusitatius appellatur casus. Idem enim rectum esse, & deflexum simul non potest. Nominatur autem idem & rectus & nominatiuus, componiturq; cum recta, & indicatiua oratione.

Genitiui constructio.

Ex quatuor autem obliquis genitiuus quidem generationis, & possessionis nominibus subiungitur. Filium enim Socratis esse dicimus. domum Aristotelis. Vnde si quis, & possessiuum hunc uocet, nihil peccauerit.

Datiui.

Datiuus item cum quid datur, largiturue, aut mittitur, siue omnino aliter acquiritur, constructionem habet. Glaucus Diomedi arma dedit aurea. Phereclus Alexandro nauem fabricauit.

Accusatiuus.

Accusatiuus uero causam reddentibus potissime est usui, ut Socrates dignum putat laudari ob uirtutem.

Vocatiuus.

Caeterum uocatiuus, ubi quis accersendus, excitandusq; est, & intransitiue cum secundis uerborum personis construitur. Huc ades celeberrime Vlysses, magnum decus graecorum.

Mutua mutatio.

Distributis autem nominibus in quinque casus, reciprocas mutationes casuum huiusmodi aut recipimus tanquam figuras, quas linguae alicuius proprietas frequentius admittit, aut omnino reijcimus quasi incongruas, ineptasque. Solent enim Attici nominatiuum sumere pro uocatiuo. Macedones uero, & Thessali contra. Sed quod & Thyestes Agamemnoni

καὶ ἡ δὴ τὸ μὲν ὑπερθετικὸν καὶ χωρὶς γενικῆς, τὸ δὲ συγκριτικὸν οὔ. ἔτι τε τὰ διαφορικὰ εἰς γενικήν. οἷον τὸ ἕτερον, καὶ διάφορον, καὶ ἄλλο. καὶ τῶν πρός τι τὰ καθ' ὑπεροχήν, καὶ ὑποταγήν. Καὶ τὰ στερητικά, πένης, ὀρφανός, ἐνδεής. καὶ τὰ πληρωματικά, πλούσιος, εὔπορος, πλήρης. Καὶ τὰ ὡς κτητικὰ θεωρούμενα ὅλως. τὰ δ' ἐξ ἴσου τῶν πρός τι εἰς δοτικήν, φίλος, γείτων, ἴσος, ὅμοιος. Εἰς αἰτιατικὴν δὲ καὶ ἀπαρέμφατον τά τε κυρίως ἐπίθετα, καὶ τὰ ἀναφορικά· οἷον, καλὸς τὸ εἶδος. καὶ καλὸς ἰδεῖν. καὶ οἷος εἰπεῖν, καὶ ἀκοῦσαι. Καὶ νομοθετοῦντές γε ὃν λέγομεν ἢ παραθετικῶς, ἢ διαφορικῶς, ἢ καθ' ὑπεροχήν, καὶ ὑποταγήν, καὶ ἰσότητα τῶν πρός τι, ἢ συνεκδοχικῶς. σύνταξις μὲν τοίνυν τῶν ὀνομάτων τοιαύτη πρὸς ἄλληλα.

Περὶ πτώσεως.

Πτῶσις δὲ μεταβολὴ μὲν εἴη ἄν τις ὀνόματος, ἢ ὀνομαστικοῦ τοῦ κατὰ τὸ τέλος. πέντε δὲ ἀριθμουμένων πτώσεων, ἡ πρώτη καὶ ὀρθὴ καταχρηστικώτερον λέγεται πτῶσις. ταυτὸ γάρ τοι ὀρθὸν εἶναι, καὶ πεπτωκὸς ἅμα οὐχ οἷόν τε. ὀνομάζεται δ' ἡ αὐτὴ καὶ εὐθεῖα, καὶ ὀνομαστική, ἁρμόζει τε τῷ ὀρθῷ καὶ ἀποφαντικῷ λόγῳ.

Γενική.

Τῶν δὲ τεσσάρων πλαγίων, ἡ μὲν γενικὴ γενεαλογίαις, καὶ κτηματολογίαις συντέτακται. παῖδα γὰρ σωκράτους εἶναι φαμέν, καὶ οἶκον Ἀριστοτέλους. ὅθεν εἴ τις καὶ κτητικὴν καλεῖ, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι.

Δοτική.

Ἡ δὲ δοτικὴ τὴν τοῦ διδόναι καὶ χαρίζεσθαι καὶ ἐπιστέλλειν, καὶ καθόλου τὴν τοῦ περιποιεῖσθαι εἴληχε τάξιν. γλαῦκος, Διομήδει ὅπλα ἐδεδώκει χρύσεα. φέρεκλος Ἀλεξάνδρῳ ἐναυπήγει.

Αἰτιατική.

Ἡ δ' αἰτιατικὴ αἰτιολογοῦσι μάλιστα ἢ κεῖται εἰς χρῆσιν. οἷον σωκράτης ἀξιοῖ ἐπαινεῖσθαι δι' ἀρετήν.

Κλητική.

Ἡ δὲ κλητικὴ ἐπὶ τὸ καλεῖν τινα καὶ ἐπιστρέφειν, ἀμεταβάτως τοῖς δευτέροις τῶν ῥημάτων προσώποις συντασσομένη. Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος ἀχαιῶν.

Ἀνθυπαλλαγή.

Ἀναμερισθέντων δὴ τῶν ὀνομάτων εἰς πέντε πτώσεις τὰς ἀνθυπαλλαγὰς τῶν πτώσεων, ἢ παραδεχόμεθα ὡς σχήματα ἄττα διαλέκτου τινὸς συνηθέστερον τὸ τοιοῦτο ἐνδεξαμένης, ἢ ἀπαραδέκτους ποιούμεθα ὡς ἀκαταλλήλους. ἀττικῶν μὲν γε τὸ τὴν εὐθεῖαν λαμβάνειν ἀντὶ κλητικῆς. μακεδονικὸν δὲ ἢ θεσσαλικὸν τὸ ἀνάπαλιν· αὐτὰρ ὁ αὖτε θυέστ' ἀγαμέ-

mnoni permisit gestare multis insulis, & Argo toti imperare. Vbi tamen uocatiuus & nominatiuus coincidunt, utrumuis pro formæ argumento li- cebit assumere, ut dictum est.

De *uerbo*.

VErbum *autem est orationis pars, quæ personas discriminat, téporaq; uaria significat secundum diuersas transformationes. Cæterum quid sit tempus, supra grammatices facultatem fuerit considerare, & defi- nire. Sumere ergo hic tempus, ut & alia pleraq;, confuse oportere, dici- mus, sed neq; exacte, & curiose inquirere motus numerum, secundum pri- us & posterius. Siquidem nihil ad institutum, nisi definiti cognitio, nobis confert. Distributio igitur tempore in sex, Præsens quidem rem instan- tem, imperfectamq; significat. Imperfectum uero intentam, at quæ infe- cta præterijt. Sed futurum, quæ nondum est. Item indefinitum, quæ præ- terijt quidem & perfecte, non definite tamen, quantum ad actionem, pas- sionemq;. Perfectum autem, quod præterijt nuper, & perfectio est præsen- tis. Plusq̃ uero perfectum, quod præterijt dudum, & perfectio p̃teriti.*

Diuisio *uerbi*.

Diuidatur *autem uerbum latius, sic. Aliud enim est personale, ut dico. aliud impersonale, ut oportet. Personale rursus aliud quidem actiuum, a- liud passiuum, aliud neutrum, ut uiuo. aliud item mediũ, ut compello. aliud per se actiuum, pugno. aliud per se passiuum, ut patior. Vocetur autem & aliud omnino actiuum in uerbis neutris, cuiusmodi est conscendo. Et tertiũ per se neutrum, ut ditesco. Quemadmodum rursum & omnino passiuum aliud, quod omnino actiuo in diuisione opponitur secundum genus plusq̃ medium, aut plusquam commune: Voco enim plusquam medium & plus- quam commune, quod passiuam quidem semper habet uocem, significatio- nem uero quandoq; actiuam, ut pugno. quandoque passiuam, ut fio. Præte rea & ex neutris, aliud substantiuum, aliud minime. Item aliud perfe- ctum, aliud imperfectum. Est uero & impersonale aliud quidem quasi actiuum, ut conuenit. aliud uero quasi passiuum, ut dicitur. Ex omni- bus autem uerbis quædam per immissionem considerentur, tanquam forin- secus aliquid assumentia. Quædam per emissionem intrinsecus abijcientia aliquid. Quædã per acquisitionẽ ministeriumq; sumantur. Et quædã tran- sitiue, quædã intransitiue, quædã perfecte, quædã imperfecte. Constructio igitur actiuorum est, ut actus in aliquod traducatur subiectum, ut seco lapi dem, & curo ægrotantem. Quibus sané & passiuum ex eo (quod sibi subest) genere actiuo subinfertur, ut curatur ægrotans, secatur lapis.*

Neutrorum.

μνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῇσι νήσοισι καὶ ἄργει παντὶ ἀνάσσειν. ἔνθα γενικὴ ἡ κλητική, καὶ εὐθεῖα συνεμπίπτει, οὐδετέραν εἰς ἔλεγχον τοῦ σχήματος ἐστὶ λαμβάνειν, ὡς εἴρηται.

Περὶ ῥήματος.

Ο δὲ ῥῆμα, ἔστι μὲν λόγου μέρος, προσώπων τε διακριτικόν, καὶ χρόνων διαφόρων προσημαντικὸν κατὰ διαφόρους μετασχηματισμούς. τί δέ ἐστιν ὁ χρόνος, πλέον ἂν εἴη ἢ κατὰ γραμματικὴν θεωρῆσαί τε, καὶ ὁρίσασθαι. λαβεῖν δ᾽ οὖν καὶ τὸν χρόνον ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ συγκεχυμένως χρῆναι φαμέν. ἀλλὰ μὴ περιεργάζεσθαι τὸν τῆς κινήσεως ἀριθμὸν κατὰ τὸ πρότερόν τε καὶ ὕστερον. πλέον γάρ τοι οὐδὲν εἰς τὸ παρὸν ἡ τοῦ διορισμοῦ γνῶσις ἡμῖν συμβαλεῖται. Διῃρημένου δ᾽ ἄρα τοῦ χρόνου εἰς ἕξ, ὁ μὲν ἐνεστώς, τὸ ἐνιστάμενον σημαίνει, καὶ ἀτελές. Ο δὲ παρατατικός, τὸ παρατεταμένον καὶ ἀτελὲς τοῦ παρῳχημένου. Ο δὲ μέλλων, τὸ μήπω γεγονός. Ο δὲ ἀόριστος τὸ παρεληλυθὸς μὲν καὶ τέλειον, οὐχ ὡρισμένον δὲ τὰ περὶ τὴν ἐνέργειαν, ἢ τὸ πάθος. Ο δὲ παρακείμενος τὸ παρεληλυθὸς ἄρτι, καὶ ἐντελὲς τοῦ ἐνεστῶτος. Ο δὲ ὑπερσυντέλικος τὸ παρεληλυθὸς πάλαι, καὶ ἐντελὲς τοῦ παρακειμένου.

Διαίρεσις ῥήματος.

Διαιρείσθω δὲ τὸ ῥῆμα καὶ ἐπὶ πλέον ὧδε. τὸ μὲν γάρ ἐστι προσωπικόν, οἷον λέγω. τὸ δ᾽ ἀπρόσωπον, οἷον χρή. προσωπικοῦ δ᾽ αὖ, τὸ μὲν ἐνεργητικόν, τὸ δὲ παθητικόν, τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον ζῶ. καὶ τὸ μὲν μέσον, οἷον βιάζομαι. τὸ δ᾽ αὐτοενεργητικόν, μάχομαι. τὸ δ᾽ αὐτοπαθητικόν, πάσχω. καλείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι ὁλοενεργητικὸν ἐν τοῖς οὐδετέροις, οἷον τὸ ἀναβαίνω. καὶ τρίτον αὐτοουδέτερον, οἷον τὸ πλουτῶ. ὥσπερ αὖ πάλιν, καὶ ὁλοπαθὲς ἕτερόν τι τὸ αὐτοενεργητικῷ ἀντιδιαιρούμενον, κατὰ γένος τὸ ἐπὶ μέσον, ἢ ἐπὶ κοινόν. καλῶ γὰρ ἐπὶ μέσον καὶ ἐπὶ κοινόν, τὸ παθητικὴν μὲν ἀεὶ ἔχον φωνήν, σημασίαν δὲ τῇ μὲν ἐνεργητικήν, οἷον μάχομαι. τῇ δὲ παθητικήν, οἷον γίνομαι.

Ἔτι τε τῶν οὐδετέρων, τὸ μὲν, ὑπαρκτικόν, τὸ δὲ οὔ. καὶ τὸ μὲν τέλειον, τὸ δὲ ἀτελές. Ἔστι δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων τὸ μὲν, ὡς ἐνεργητικόν. οἷον προσήκει. τὸ δὲ ὡς παθητικόν. οἷον λέγεται. συμπάντων δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν κατ᾽ ἐπιπομπὴν θεωρείσθω ἔξωθέν τι λαμβάνοντα. τὰ δὲ κατὰ ἐκπομπὴν οἴκοθεν προσλαμβάνοντά τι. τὰ δὲ κατὰ περιποίησίν τε, καὶ ὑπουργίαν. καὶ τὰ μὲν, ἀμεταβάτως, τὰ δὲ μεταβατικῶς. καὶ τὰ μὲν τελείως, τὰ δὲ ἀτελῶς. σύνταξις δὲ τῶν ἐνεργητικῶν, ὥστε τὴν ἐνέργειαν ἐπί τι διαβιβάζεσθαι ὑποκείμενον. οἷον τέμνω τὸν λίθον. καὶ ἰατρεύω τὸν νοσοῦντα, οἷς δὴ καὶ τὸ παθητικὸν ἐκ προϋφισταμένης διαθέσεως ἐνεργητικῆς ἐπιφέρεται. ἰατρεύεται ὁ νοσῶν. τέμνεται ὁ λίθος.

Neutrorum.

Non item uero & neutra conueniunt cum actiuis. Quandoquidem ſum, & uiuo, & ſapio, & diteſco. & ualeo, atque id genus alia à paſſiua affectione abhorrent, quippe quæ nec per indicatiuum modum aut actionis aliquid, aut paſſionis exhibeant. Quare ſi quis huiuſmodi inflectat in paſſiuas uoces, dictionem non naturalem aliquam, & conſiſtentem declinationem exercet, ueluti ſi & maſc. huius lactans. aut aborta pronunciet, aut alterius huiuſmodi, quæ uoce quidem conuenire, acceptione uero, aut ſenſu non poſſunt. Igitur neutra hoc tantum definiunt, nempe adeſſe quod ſignatur; ut uiuere, aut ſapere, aut ſeneſcere, & terminationem in μαι non admittunt.

Mediorum, & per ſe actiuorum.

Contra uero media & per ſe actiua. nequeunt enim hæc ſuſcipere, nec finire in ω, cogo, pugno. Liquet igitur quod omni paſſiuo in μαι deſinenti licet actiuum ſuſcipere, ſi cum terminatione, ea quæ ſunt conſtructionis, & ſenſus, ſeruentur, ut amo te, quod amor. Habent enim uerba omnia caſum præcedentem, à fronte rectum, qui ſemper adeſt, uel prolatus, uel intellectus in omni modo & numero & perſona, & tempore. præter infinitiua hæc enim accuſatiuum retinent.

Complexio orationis.

Itaque unum coniungitur uni. Socrates philoſophatur. uel unum duobus. Socrates & Plato philoſophantur. Id autem fit aut natura, aut figura. Natura quidem, ſi uerbum præponatur. uel interueniat ſingulariter. ut philoſophantur Socrates & Plato. Socrates philoſophatur & Plato.

Per figuram præadiunctiuam.

Figura autem præadiunctiua, ſi pluraliter, philoſophantur Socrates & Plato. Socrates philoſophantur & Plato. Rurſum natura. ſi iungantur pluraliter. Socrates & Plato philoſophantur.

Per figuram adiunctiuam.

Figura autem adiunctiua, ſi ſingulariter. Socrates & Plato philoſophatur. cui aduerſatur conceptio. ut dixerunt turba. & ſpargebantur unuſquiſque. Recipiunt ergo obliqui uerba tranſitiue. cum quibus intranſitiue rectus conſtruitur.

Species tranſitiuorum perſonalium.

S pecies autem ſingulæ tranſitionis perſonalium ſupponantur, generaliterque & ſimpliciter tres. Prima eorum quæ cum accuſatiuo per emiſſionē conſiderata, ordinantur. ut doceo te. & doceo literas.

Οὐδετέρων.

Οὐκέτι δὲ καὶ τὰ οὐδέτερα ὁμοίως τοῖς ἐνεργητικοῖς. τῷ γὰρ ὑπάρχω, καὶ ζῶ, καὶ φρονῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω, καὶ τῶν τοιούτων, ἡ παθητικὴ διάθεσις κεχωρισμένη ἐστίν. ἐπεὶ οὐ διὰ τῆς ὁριστικῆς τούτων ἐγκλίσεως οὐδ᾽ ἔρχονται ἄλλα, καὶ πρὸς διατιθέντα περίστανται. ὥστ᾽ εἴ τις τὰ τοιαῦτα κλίνει εἰς παθητικὰς προφορὰς μελέτημα φωνῆς, οὐ φυσικήν τινα, καὶ συστατικὴν κλίσιν ποιεῖται, οἷον εἰ καὶ ἀρσενικὸν τοῦ γαλαχήσασα, καὶ ἐκτρέφουσα λέγοι, ἢ ἑτέρα τοῦ τῶν κατὰ φωνὴν μὲν συμπιπτόντων, ἐν παραδοχῇ δὲ λόγου μὴ δυναμένων. τὰ μὲν οὖν οὐδέτερα αὐτὸ μόνον ἐμφαίνει ὁρισμὸν τοῦ συνεῖναι τὸ σημαινόμενον. οἷον τὸ ζῆν, ἢ φρονεῖν ἢ γηρᾶν. καὶ τὴν εἰς μαι κατάληξιν οὐ προσίεται τὸ παράπαν.

Μέσων, καὶ οὕτων ὀργητικῶν.

Ἀνάπαλιν δὲ τὰ μέσα, καὶ αὐτῶν ὀργητικά. τούτοις γὰρ ἀπαράδεκτον τὸ λῆγον εἰς ω. βιάζομαι. μάχομαι. δῆλον οὖν ὅτι πάντως παθητικοῦ εἰς μαι λήγοντες ἐν ὀργητικὸν ἐστι παραδέξασθαι, ἐὰν μετὰ τῆς λήξεως καὶ τὰ τῆς συντάξεώς τε, καὶ διανοίας σώσηται. οἷον φιλῶ σε, ὅτι φιλοῦμαι. ἔχει δὲ ἄρα ἅπαντα ταῦτα πρῶτον προϋφισταμένην ἐκ πρώτου ὀρθὴν ἢ καὶ συμφέρεται, ἤτοι λεγομένη, ἢ νοουμένη ἐπὶ πάσης κλίσεως καὶ ἀριθμοῦ καὶ προσώπου καὶ χρόνου, πλὴν τῶν ἀπαρεμφάτων. ταῦτα γὰρ αἰτιατικὴν περιέχει.

Συμπλοκὴ λόγου.

Ἤγουν ἐν συνάπτεται ἑνί. οἷον σωκράτης φιλοσοφεῖ. ἢ ἐν δυοῖν. σωκράτης καὶ πλάτων φιλοσοφεῖ. τοῦτο δὲ ἤτοι φύσει, ἢ σχήματι. φύσει μὲν, ἐὰν τὸ ῥῆμα προτάττηται, ἢ μεσοσυλλαβεῖ ἑνικῶς, οἷον φιλοσοφεῖ σωκράτης, καὶ πλάτων, σωκράτης φιλοσοφεῖ καὶ πλάτων.

Σχήματι περιπλεκτικῷ.

Σχήματι δὲ περιπλεκτικῷ, ἐὰν πληθυντικῶς. φιλοσοφοῦσι σωκράτης καὶ πλάτων. σωκράτης φιλοσοφοῦσι καὶ πλάτων. ἔτι φύσει, ἐὰν ἐπιτάττηται πληθυντικῶς. σωκράτης καὶ πλάτων φιλοσοφοῦσι.

Σχήματι ἐπιπλεκτικῷ.

Σχήματι δὲ ἐπιπλεκτικῷ, ἐὰν ἑνικῶς. σωκράτης καὶ πλάτων φιλοσοφεῖ. ὃ ἀντίκειταί πως τὸ περιληπτικὸν ὡς φασὶν ἢ πληθὺς, καὶ ἐσκίδναντο ἕκαστος. ἐκδέχονται μὲν οὖν αἱ πλάγιαι τὰ ῥήματα μεταβατικῶς οἷς ἀμεταβάτως ἡ εὐθεῖα συντάσσεται.

Εἴδη τῶν μεταβατικῶν προσωπικῶν.

Ἴδια δὲ τῆς καθ᾽ ἕκαστα μεταβάσεως τῶν προσωπικῶν ὑποκείσθωσαν καθόλου τε καὶ ἁπλᾶ γ´ (τρία). πρῶτον μὲν εἰς αἰτιατικὴν τῶν κατ᾽ ἐκ πομπὴν θεωρουμένων. οἷον διδάσκω σε. καὶ διδάσκω γραμματικά.

 Δεύτερον

Secunda uero quæ cum genitiuo per admissionem, ut oro te. Tertia eorum quæ cum datiuo per acquisitionem, ut do tibi. Quartæ autem sunt composita quædam, prædictis etiam communia, quorum nonnulla cum accusatiuo; ut doceo te grammaticam. rogo te quæ sunt æqua. do tibi aurum. Vocentur autem hæc transitiua. Quædam rursum cum genitiuo, ut doceo te ob honestum, oro te ob necessitate. impertio tibi ob defectum. Vocenturq; hæc causalia, uel defectiua. Alia item cum datiuo ut doceo te fortuna bona. oro te tota anima. do tibi manu. Vocentur & hæc instrumentalia. Quædam cum infi. dupliciter, nempe hæc uel ad finem pertinet, uel speciem, unde & partim quidē finalia, partim uero specifica uocetur, ut doceo te ratiocinari. oro te ut auxilieris. do tibi emendum. dico Socratem fuisse sapientem. puto oēs confessuros. Addatur etiam & alia quædam cum accusatiuo frequentius; ut doceo te longo tempore grammaticam. Similiter uero & in reliquis. Vocetur autem hæc & defectiua secūda. Et item alia quædam pariter, ad quodcunq; idonea aduerbium, aut per quamcunq; præpositionem, doceo te nunc, uel libenter, uel utut alias prædicare pro usu uisum fuerit. & imbecillis erat ob defectum pecuniæ. Et utcunq; alias uti libuerit præpositione ratio dictauerit. Vocetur itaq; hoc partim aduerbiale, partim diuersi finis. in summa uero comprædicatiuum. Defectum itaq; ac plenitudinem constructionis (prout uisum idoneum fuerit) colligere est ex pdictis, ut doceo te differere. doceo te grammaticam differere exacte. Nam tametsi illi qui in unum comprehenderit composita, addere aliquid singulis simplicium permittatur (ut do tibi aurum usus causa manu propria, ut emas ea quorum eges) loqui tamen manifestius oportet interposita uel coniunctione, uel præpositione, uel aduerbio, uel alio, quod conueniat græcismo, ut do tibi aurum præsentis causa indigentiæ, ut comparans quorum eges, habeas. uel ut emas quorum eges.

Transitiua.

Recipiuntur autem & hæ orationes, pugno pugnam, uiuo uitam, & seruio seruitutem: omnesq; similes tanq̄ accessiua. Voco enim accessiuum, cū transitioni aliquid deest, ut doceo grammaticam.

Loci primae speciei.

Loci uero primae speciei, uerba quomodocunq; actiua, siue secundum maiorem actionem, ut honoro Socratem, siue minorem, ut dico conueniētia, & sapio uerisimilia. Videndū igitur est. si ad corporalē affectionem pertineat. ut exerceo. moueo. lauo. percutio. corrumpo. soluo. ligo. irrigo. compello. tero. teneo. tondeo. meto. uro. Siue ad animum

& mores

Δεύτερον δὲ εἰς γενικὴν τῶν κατ' ἐπομενήν. οἷον δέομαί σου. τρίτον δὲ εἰς δοτικὴν τῶν κατὰ περιποίησιν. οἷον δίδωμί σοι. Τέσσαρα δὲ συγκείμενα ἅπαξ καὶ τῶν εἰρημένων κοινά, τὸ μὲν εἰς αἰτιατικήν. οἷον διδάσκω σε τὰ γραμματικά. δέομαί σου τὰ δίκαια. δίδωμί σοι χρυσίον. καλεῖσθαι δὲ διαβατικόν.

Τὸ δὲ εἰς γενικήν. οἷον ἀπαιτῶ σε τοῦ καλοῦ. δέομαί σου τῆς χρείας. μεταδίδωμί σοι τῆς ἐνδείας. καλεῖσθαι δὲ αἰτιολογικόν, ἢ ἐμπεριεκτικόν. Τὸ δὲ εἰς δοτικήν. οἷον διδάσκω σε τύχῃ ἀγαθῇ. δέομαί σου ὅλῃ ψυχῇ. δίδωμί σοι χειρί. καλεῖσθαι δὲ ὀργανικόν. Τὸ δὲ εἰς ἀπαρέμφατον. διχῶς δέ, ἢ γάρ τοι ὡς εἰς τέλος, ἢ ὡς εἰς εἶδος. ὅθεν δὴ καὶ τῇ μὲν τελικόν, τῇ δὲ εἰδικὸν καλεῖσθαι, διδάσκω σε διαλέγεσθαι. δέομαί σου βοηθῆσαι. δίδωμί σοι πρίασθαι. λέγω Σωκράτην γεγονέναι σοφόν. οἶμαι πάντας ὁμολογήσειν. Προσκεῖσθαι δὲ καὶ ἕτερόν τι εἰς αἰτιατικὴν κοινότερον. διδάσκω σε χρόνον συχνὸν τὰ γραμματικά. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καλεῖσθαι δὲ ἐμπεριεκτικὸν δεύτερον. Καὶ ἔτι ἕτερόν τι ὁμοίως εἰς ὁτιοῦν τῶν προσηκόντων ἐπιρρημάτων, ἢ διὰ ἧστινοσοῦν τῶν προθέσεων. διδάσκω σε νῦν, ἢ ἡδέως, ἢ ὡς ἂν ἄλλως κατηγορεῖν πρὸς τὴν χρείαν δοκῇ. καὶ ἀεὶ σὺν ἧσιν διὰ χρηματίαν. καὶ ὅπως ἄλλως χρῆσθαι προθέσει κατὰ λόγον ἂν ᾖ. καλεῖσθαι δὲ τῇ μὲν προσρηματικόν, τῇ δὲ ἑτεροτελές. τὸ σύνολον δέ τοι συγκατηγορηματικόν. Τὸ δὲ ἐμπεριεκτικὸς, ἢ πληρέστερον τῆς συντάξεως, πρὸς τὸ δοκοῦν, ἱκανῶς. ἂν ἔχειν ἔσαι ἐκ τῶν εἰρημένων, οἷον διδάσκω σε διαλέγεσθαι, διδάσκω σε τὰ γραμματικὰ διαλέγεσθαι δεῖ. ἐπεὶ κἂν εἰς οὐ συλλαμβάνοντι τὰ συγκείμενα προσιδεῖν ἑκάστῳ τῶν ἁπλῶν εἴη ἄν. οἷον δίδωμί σοι χρυσίον τῆς χρείας χάριν τῇ ἐμαυτοῦ, πρίασθαι, ὧν ἂν δέῃ. φράζειν μέν τοι ἐπὶ τὸ σαφέστερον δεῖ ἐπιόντι θατέρας ἢ σύνδεσμον. ἢ πρόθεσιν, ἢ ἐπίρρημα, ἢ ὡς ἂν ἄλλως δεῖ ἔχειν ἐλλεισμοῦ. οἷον δίδωμί σοι χρυσίον τῆς παρούσης οὕνεκα χρείας, ὅπως πριάμενος ὧν ἂν δέῃ ἔχῃς, ἢ ὥστε πρίασθαι, ὧν ἂν δέῃ.

Ἐπιβατικά.

Εἰλήφθαι δὲ καὶ τὸ μάχομαι μάχην, καὶ ζῶ ζωήν. καὶ δουλεύω δουλείαν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὡς ἐπιβατικά. καλῶ γὰρ ἐπιβατικόν, τὸ τοῦ διαβατικοῦ ἐμπεριεκτικόν, οἷον διδάσκω γραμματικά.

Τόποι τοῦ πρώτου.

Τόποι δὲ τοῦ μὲν πρώτου, τὰ ὁπωσοῦν ἐνεργητικά, εἴτε κατὰ μείζω ἐνέργειαν, οἷον τιμῶ Σωκράτην. εἴτε κατὰ ἐλάσσω, οἷον τό, λέγω τὰ δέοντα, καὶ φρονῶ τὰ εἰκότα. σκοπεῖν δύο δ' ἐπὶ σωματικὴν διάθεσιν ἀναφέρεται, οἷον γυμνάζω, κινῶ, νίπτω, πλήττω, φθείρω, λύω, δεσμῶ, βρέχω, βιάζομαι, τρίβω, κρατῶ, κείρω, θερίζω, καίω. Ἔτι ἢ ἐπὶ ψυχήν τε, καὶ ἦθος,

& mores, amo, diligo, amo, iuste facio, offendo, lædo, prosum, uitupero, discrutior, conuitior. Item laudatoria, laudo, decanto, cano, benedico. Item si ueneratiua, honoro, colo, intercedo, adoro, adulor, reuereor. Rursum si suspectiua, opinatiuaq; aut cognitiua, intelligo, iudico, noui, puto, suspicor. Siue electiua, uolo, eligo, uolo. præterea si inquisitiua, indago, inquiro, interrogo, inuestigo, inuenio. Item si obtentiua, habeo, seruo, cogo, prohibeo, propello, uinco. Item si admonitiua. adhortor, prouoco, admoneo, promoueo, extimulo. & si uocatiua, uoco, nomino, uoco. Item si ad artificium pertinent. ædifico, coria paro, curo. præterea si ad deceptionem. seduco, decipio, fucum facio, furor, impono rationibus. Itē si doctrinalia uel affectiua, instituo, castigo, suadeo, doceo, refrigero, calefacio, dispono. Item si funebria. lugeo, ploro, lamentor, defleo, misereor. Rursum si precatiua, supplico, obsecro, supplico, rogo, cu idē quod cōsolor, aduoluor genibus. Itē si contractuū significatiua, uendo, auctionor, confero. Postremo si naturalia. ut gigno, & produco, & augeo. accusatiuo enim iunguntur huiusmodi.

Loci secundæ speciei.

Secundæ speciei a tem sunt per sensum apprehensiua, ut sentio, audio, tango, gusto, olfacio, amo, desidero. Atqui ideo accusatiuo iungitur, quod manifeste actiuus sit uisus, maximeq; penetret, & cætera his synonyma, aspicio, contemplor. Item cogitatiua & possessiua. cogito, curo, parco, fruor, communico. participo, memini. Et quæ sunt principatus, rego, dominor, dominor, impero, impero. Sint uero tanquam possessiua & hæc. Præterea differentialia, & separatiua, & excessiua, differo, separo, abstineo, priuo, pecco.

Loci tertiæ speciei.

Quæ uero tertiæ speciei, acquisitiua sunt, & reacquisitiua, ut do, mitto, dico, gratulor, contradico, luctor, aduersor, dubito, pugno. Generaliter autem omne uerbum quodcunque fuerit, tanquam acquisitiuum licet accipere. Iuuo enim homines, sed & iuuo homines ciuitati, doceo iuuenem, sed & doceo tibi iuuenem. Quemadmodum etiam omne actionis inferioris actiuū esse poterit, ut emi quæcūque opus erant homini. usus sum in multis uiro. Iuui libenter in his, qnantum potui. Sumatur quoque tanquam acquisitiuum & seruio, & credo. & subseruio. & sequor. & pareo. & similia.

De compositis.

Manifestū autē ex his. quo nā pacto cōpositis utamur. Siquidē ex dictis simpliciter componentes. prout usus sententiaq; exigerint loquemur.

Transitiue.

καὶ ἦθος, φιλῶ, ἀγαπῶ, στέργω, δικαιῶ, ἀδικῶ, βλάπτω, ὠφελῶ, ὑβρίζω, ἀνιῶ, λοιδορῶ. Ἔτι ἐπιδεικτικά, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, ὑμνῶ, ᾄδω, εὖ λέγω. Ἔτι εἰ σεπτικά, τιμῶ, σέβω, πρεσβεύω, προσκυνῶ, κολακεύω, αἰδοῦμαι. Ἔτι εἰ ὑπονοητικά, καὶ δοξαστικά, ἢ γνωστικά, νοῶ, κρίνω, οἶδα, οἴομαι, ὑφορῶμαι. Ἔτι δὲ προαιρετικά. βούλομαι, προαιροῦμαι, ἐθέλω. Ἔτι δὲ ζητητικά, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, ἐρωτῶ, ἐρευνῶ. εὑρίσκω. Ἔτι εἰ ἐπικρατητικά, ἔχω, φυλάττω, ἀναγκάζω, εἴργω, ἐλαύνω. νικῶ. Ἔτι εἰ προτρεπτικά, παρακαλῶ, ἐρεθίζω, προτρέπω, παρορμῶ, παροξύνω. Ἔτι εἰ κλητικά, φωνῶ, ὀνομάζω, καλῶ. Ἔτι εἰ ἐπιστημονικά, οἰκοδομῶ, σκυτοτομῶ, ἰατρεύω. Ἔτι δὲ δελεαστικά, πλανῶ, ἐξαπατῶ, φενακίζω, κλέπτω, παραλογίζομαι. Ἔτι εἰ διδασκαλικά, ἢ διαθετικά. παιδεύω, σωφρονίζω, πείθω, διδάσκω, ψύχω, θερμαίνω, διατίθημι. Ἔτι δὲ οἰκτικά, ὀδύρομαι, κλαίω, θρηνῶ, οἰκτίζω. ἐλεῶ. Ἔτι εἰ ἱκετευτικά, ἀντιβολῶ, ἱκετεύω, ἐκλιπαρῶ, λιτανεύω. δυσωπῶ, ὅ ἐστι τὸ παρακαλῶ, γονοῦμαι. Ἔτι εἰ συμβολαίων σημαντικά. πωλῶ, ἀγοράζω, συμβάλλω. Ἔτι εἰ φυσικά. οἷον γεννῶ, καὶ φύω, καὶ αὔξω. αἰτιατικῇ γὰρ τὰ τοιαῦτα.

Τόποι τοῦ δευτέρου.

Τοῦ δὲ δευτέρου τὰ κατ' αἴσθησιν ἀντιληπτικά, οἷον αἰσθάνομαι, ἀκούω, ἅπτομαι, γεύομαι, ὀσφραίνομαι, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ. τὸ δὲ ὁρῶ, αἰτιατικῇ, διὰ τὸ ἐναργεστάτην εἶναι τὴν ὄψιν. καὶ ἐπὶ πλέον διήκειν. καὶ τὰ τούτοις συνωνυμοῦντα, ὁρῶμαι, θεῶμαι. Καὶ τὰ φροντιστικά, καὶ κτητικά, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι, φείδομαι, ἀπολαύω, κοινωνῶ, μετέχω, μέμνημαι. Καὶ τὰ ἀρχικά, βασιλεύω, δεσπόζω, κυριεύω, τυραννῶ, ἄρχω, κρατῶ. εἴη δ' ἂν καὶ ὡς κτητικὰ τὰ τοιαῦτα. Καὶ τὰ διαφορικά, καὶ τὰ ἀποστηματικά, καὶ ἐνστατικά, διαφέρω, χωρίζομαι, ἀπέχω, στέρομαι, ἁμαρτάνω.

Τόποι τοῦ τρίτου.

Τοῦ δὲ τρίτου τὰ περιποιητικά, καὶ ἀντιπεριποιητικά, οἷον, δίδωμι, πέμπω. λέγω. χαρίζομαι, ἀντιλέγω, παλαίω. ἐναντιοῦμαι, ἀμφισβητῶ, μάχομαι. Καθόλου δὲ πᾶν ῥῆμα, ὅπως ἂν ἔχῃ. καὶ ὡς περιποιητικὸν ἐστὶ λαμβάνεσθαι τό. ὠφελῶ γάρ τοι ἀνθρώπους. ἀλλὰ καὶ ὠφελῶ ἀνθρώπους τῇ πόλει. διδάσκω τὸν νέον, καὶ διδάσκω σοι τὸν νέον. ὥσπερ ἄρα καὶ πᾶν εἴη ἂν ἐκ χρείας ἐλάττονος ἐνεργητικόν. ὠνάμην ὁπόσα ἔδει τ' ἀνδρός. ἐχρησάμην πάμπολλα τῷ ἀνδρί. ὠφέλησα προθύμως τὰ δυνατά. εἰλήφθω δὲ καὶ ὡς περιποιητικὸν καὶ τὸ δουλεύω, πιστεύω, καὶ ὑπηρετῶ, καὶ ἀκολουθῶ, καὶ εἴκω, καὶ τὰ ὅμοια.

Περὶ συγκειμένων.

Δῆλον δ' ἐκ τούτων καὶ ὅπως τοῖς συγκειμένοις χρησόμεθα. ἐκ γὰρ τῶν ἁρμονίων ἁπλῶς συνθέντες, ὡς ἂν τὰ παρὰ τῆς χρείας, καὶ διανοίας ἀπαιτῇ, φθεγξάμεθα.

Transitiue.

Aut transitiue, si opus fuerit (quæ in actione est) re, ut iuuo homines pro uirili mea, erogo pecunias uiro pauperi.

Causaliter.

Aut causaliter & defectiue, si opus fuerit causa, ex qua actus, ut laudo Socratem ob uirtutem, emo frumentum stateribus tribus, impertior tibi è superfluo.

Instrumentaliter.

Aut instrumentaliter, si unde actionis motus, dicere oportet, ut per inuidiam non laudat Cleo honesta.

Finaliter.

Aut finaliter, si alicuius causam oportet addere, ut constituo te ducem aliorum.

Specialiter.

Aut specialiter, ut si, quid fiat, significandum uideatur, ut ait regios uenisse.

Defectiue.

Aut defectu huius ꝑpositionis κατὰ quod liquebit ex locorũ expositiõe.

Finalis.

Loci uero finalis, ubi ut congruit, ut constituo te, ut dux sis aliorum.

Specifici.

Specifici uero ubi quod, Aiunt quod uenerunt, qui astant regi.

Defectiui.

Defectiui autem secundi, ubi temporis ostendere oportet quantitatem, ut uixit annos multos. Aut quod ab eadem agente persona, & patiente pendet. ut consumis communia, tuam partem. Aut secundum quid, ut unum pariunt plerunq; fœminæ, & sapiens in mechanicis. Aut causam. quod non omnino est instrumentali dissimile. ut omnia autem haec scripsit secundum ꝑdictũ modũ. ut in librũ redigi possent.

Loci causalis & defectiui.

s Vbijciendi uero sunt & causalis & defectiui loci huiusmodi. ut consideremus si permutatiue & licitatiue. emo. uendo. muto. licitor. Praeterea repletiue. impleo. repleo. euacuo. Item discretiue. & separatiue. & amotiue. ac prohibitiue. denudo. libero. recedo. absoluo. ueto. remitto. permitto. concedo. leuo. obtundo. attollo. circumfero. fallo. Rursum si demonstratiue. & ob uirtutem receptiue, laudo. admiror. beatifico. aemulor. excipio. Item si materialiter. & partici

Διαβατικῶς.

Ητοι διαβατικῶς εἰ δεῖ τῆς κατ' ἐνέργειαν πράγματος. οἷον ἀφελῶ ἀνθρώπους τὰ δυνατά. παρέχομαι χρήματα ἀνδρὶ πένητι.

Αἰτιολογικῶς.

Η αἰτιολογικῶς καὶ ἐλλειπτικῶς. εἰ δεῖ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἡ ἐνέργεια. οἷον ἐπαινῶ Σωκράτην τῆς ἀρετῆς. ὠνοῦμαι πυροὺς στατήρων ζιῶν. μεταδίδωμί σοι τοῦ πλείονος.

Οργανικῶς.

Η ὀργανικῶς. εἰ ὅθεν ἡ κατ' ἐνέργειαν κίνησις, φῆναι δέοι. οἷον φθόνῳ οὐκ ἐπαινεῖ κλέων τὰ καλά.

Τελικῶς.

Η τελικῶς. εἰ τὸ οὗ ἕνεκα δέοι προσθεῖναι. οἷον τάττω σε προηγεῖσθαι τῶν ἄλλων.

Εἰδικῶς.

Η εἰδικῶς. εἰ τὸ καθ' ὃ σημᾶναι δοκεῖ, οἷον, φησί τινας περὶ τὸν βασιλέα ἐληλυθέναι.

Ελλειπτικῶς.

Η ἐλλειπτικῶς τῆς κατὰ δῆλον δ' ἐκ τῆς τῶν τόπων ἐκθέσεως.

Τοῦ τελικοῦ.

Τόποι δὲ τοῦ τελικοῦ, ἔνθα τὸ ἵνα ἁρμόττοι. οἷον τάττω σε ἵνα προηγῇ τῶν ἄλλων.

Τοῦ εἰδικοῦ.

Τοῦ δὲ εἰδικοῦ, ἔνθα τὸ ὅτι. φασὶν ὅτι ἐληλύθασιν οἱ περὶ τὸν βασιλέα.

Τοῦ ἐλλειπτικοῦ.

Τοῦ δὲ ἐλλειπτικοῦ διττὸς, ἔνθα χρόνου δηλῶσαι δέοι ποσόν. οἷον ἔζησεν ἔτη πολλά. Η τὸ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνεργοῦντος προσώπου καὶ πάσχοντος. οἷον φθείρεις τὰ κοινὰ τὸ σὸν μέρος. Η τὸ κατά τι. οἷον οὐ τίκτουσι τὰ πολλὰ αἱ γυναῖκες, καὶ σοφὸς τὰ μηχανικά. Η τὸ αἴτιον οὐ πάνυ τι τῷ ὀργανικῷ ἀνομοίως. οἷον πάντα δὲ ταῦτα γέγραφε τὸν εἰρημένον τρόπον, ὡς ἂν εἰς βιβλίον κατὰ στοῖχον.

Τόποι τοῦ αἰτιολογικοῦ καὶ ἐλλειπτικοῦ.

Υποκείσθωσαν δὲ καὶ τοῦ αἰτιολογικοῦ καὶ ἐλλειπτικοῦ τόποι τοιοίδε, σκοπεῖν εἰ ἀνταλλαγματικῶς, καὶ ἀποτιμητικῶς. ὠνοῦμαι, πωλῶ, ἀλλάττω, ἀποτιμῶ. Ετι εἰ πληρωτικῶς γεμίζω, πληρῶ, κενῶ. Ετι εἰ διαιρετικῶς τε καὶ ἀφοριστικῶς, καὶ ἐκστατικῶς, καὶ ἐφεκτικῶς, γυμνῶ, ἀπαλλάττω, ἀφίστημι, ἀπολύω, κωλύω, ἀναστέλλω, συγχωρῶ, ὑπείκω, κουφίζω, ἀμβλύνω, καθαίρω. στερῶ, ψεύδω. Ετι δὲ ἐπιπληκτικῶς, καὶ εἰς ἀρετὴν ἀποδεικτικῶς ἐπαινῶ. θαυμάζω, εὐδαιμονίζω, ζηλῶ, ἀποδέχομαι. Ετι δὲ μετουσιαστικῶς τε, καὶ

participatiue, communico, participo, impertior, dignor. Et si amatorie, seu commiseratiue. amo, diligo, misereor. Generaliter uerò quod circa causam deficit. accuso te ingratitudinis, arguo te calumniæ, criminor te furti. Item si per negationem temporis præteriti perfecti opus fuerit, quantũ transierit, definire. non ueni, non uidi, non dixi à tempore multo. Et si prope fuisse, & propè contigisse quicq̃ demonstrare oportebit. parum abfuit, quin uenirem. propemodum effugissem. Item si à parte, ut suspendo te pede, bibo aquam, decerpo flores. Præterea si tempore definito opus fuerit. dieq; & nocte operatur, uesperi uenit, hyeme & uere uentres calidi sunt. Manifestum ergo quod idem uerbum acceptum uarijs modis, discrepat à seipso, id quod est, & diuersis modis prædicatur ac construitur, ut soluo corporale quidem, quatenus opus est corporali actu soluenti. discretiuum, quatenus solutum eximitur à uinculo. Consimili modo in cæteris considerandum est; & ad intellectum semper construendum.

Passiuum.

Manifestum autẽ quod passiuum totidem modis, quot actiuum, construitur, communiter quidem à primo nominatiuum habens, peculiariter uero à tertio genitiuum simul cum a uel ab, uel similibus ut dictum est, conuersis extremis. Socrates amat Phædrum. *Phædrus amatur à Socrate, & docetur ab eodem. Fit plærunq; etiam ex quarto loco coincidentia casuum, prætérq̃ in uerbis uocandi, quæ sic cum recto proferuntur, uocor* Socrates. *Dicimus igitur, liber uenditur à* Corisco *stateris multis.* Aurum *datur à diuite pauperi.* Peculiaris *uero admodum est passiuo synecdochica cõstructio, ut percutior pedem, doleo caput.*

Neutrum substantiue.

Ex *neutris autem quod substantiuum est, cum noĩatiuo à tertio construitur, ut* Socrates *est, uel existit albus.* Quamuis *existit melius nominatiuum participij à tertio regat.* Socrates *existit ens bonus.* Quod *si particip. substãtiui non sit, nullo opus erit in quarto.* Perfecte *enim dicimus.* Socrates *est ambulans, uel differens.* Reliqua *autem communia cum actiuo habet.*

Possessiue.

Ab *his uero quæ per ĩmiss. ac possess. dicũtur, tertij ord. gtũs regitur, indigeo, disto, repleo, egeo, indigeo, abũdo, sum expers, fruor, delitior, doleo.*

Instrumentaliter.

Onero *uero, & ualeo instrumentaliter cum datiuo, & uniuersaliter absoluta, si placet addere, ut uigilo, & uigilo, & uiuo, & ditesco uirtute, uel per uirtutem, uel utcunque aliter contigerit exprimere causam.*

Verum

μεταδοτικῶς· κοινωνῶ· μετέχω· μεταδίδωμι· ἀξιῶ. Ἔτι εἰ φιλικῶς, ἢ οἰκτικῶς· φιλῶ· ἀγαπῶ· ἐλεῶ· οἰκτείρω. Καθόλου δὲ τὸ περὶ τὴν αἰτίαν ἐλλειπον· μέμφομαί σοι ἀχαριστίας· αἰτιῶμαί σε διαβολῆς· κατηγορῶ σου κλοπῆς. Ἔτι δὲ ἀπὸ φράσεως χρόνου παρήκοντος ἐντελοῦς δέοι, πόσον χρονικὸν προσορίσασθαι· οὐκ ἦλθον· οὐκ εἶδον· οὐκ εἶπον χρόνου πολλοῦ. Ἔτι εἰ τὸ ἐγγὺς τοῦ γενέσθαι, καὶ παρὰ μικρὸν συμβεβηκέναι τι δηλῶσαι δέοι· μικροῦ παρῆλθον· μικροῦ διέφυγεν. Ἔτι εἰ ἀπὸ μέρους· οἷον κρεμῶ σε τοῦ ποδός· πίνω τοῦ ὕδατος· δρέπομαι τῶν ἀνθέων. Ἔτι εἰ καιροῦ ὡρισμένου χρεία· οἷον ἡμέρας τε, καὶ νυκτὸς ἐργάζεται· ἑσπέρας ἧκεν· χειμῶνος καὶ ἔαρος αἱ κοιλίαι θερμαί εἰσι. Φανερὸν οὖν καὶ ὡς τὸ αὐτὸ ῥῆμα λαμβανόμενον διαφόρως, διοίσει τε ἑαυτοῦ τῷ εἶναι, καὶ διαφόρως προσαγορευθήσεται, καὶ συντάξεται· οἷον τὸ λύω σωματικὸν μέν, εἰ δεῖ σωματικῆς ἐνεργείας τῷ λύοντι, διαιρετικὸν δέ, ἢ τὸ λυόμενον γίνεται ἔξω δεσμοῦ· παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων θεωρητέον, καὶ πρὸς τὸ ἐπινοούμενον ἀεὶ συντακτέον.

Παθητικόν.

Τὸ δὲ παθητικὸν δῆλον ὅτι ὁσαχῶς καὶ τὸ ἐνεργητικὸν συντάξεται, κοινὸν μὲν τὴν ἐκ πρώτου ὀνομαστικὴν ἔχον. ἴδιον δὲ τὴν ἐκ δευτέρου γενικὴν ὁμοῦ τῇ ὑπό, ἢ τῇ πρός, ἢ τοῖς ἴσοις, ὡς εἴρηται ἀντεστραμμένως τοῖς ἄκροις. Σωκράτης φιλεῖ Φαῖδρον, Φαῖδρος φιλεῖται ὑπὸ Σωκράτους· καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ· κοινὸν δὲ καὶ τὸ ἐκ τετάρτου καὶ ὁμοιόπτωτον. πλὴν ἐπὶ τῶν κλητικῶν· ταύτῃ γὰρ πρὸς εὐθεῖαν· καλοῦμαι Σωκράτης λέγομαι δέ, βυβλίον πωλεῖται ὑπὸ Κορίσκου στατήρων πολλῶν· χρυσίον δίδοται πρὸς τοῦ πλουτοῦντος τῷ πένητι. ἴδιον δὲ μάλιστα τοῦ παθητικοῦ τὸ συνεκδοχικὸν τῆς συντάξεως· οἷον πλήττομαι τὸν πόδα· ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

Οὐδετέρων, ὑπαρκτικῶς.

Τῶν δὲ οὐδετέρων τὸ μὲν ὑπαρκτικὸν ὀνομαστικῇ ἐκ δευτέρου συντάσσεται· Σωκράτης ἐστίν, ἢ τυγχάνει λόγιος. τὸ γε μὴν τυγχάνει βέλτιον εἰς εὐθεῖαν μετοχικὴν ἐκ δευτέρου· Σωκράτης τυγχάνει ὢν ἀγαθός. ἢν δὲ ἡ μετοχὴ μὴ ὑπαρκτικοῦ ᾖ, οὐδενὸς δεῖ ἐκ τετάρτου· ἐντελῶς γὰρ φαμέν, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, ἢ διαλεγόμενος. τἆλλα δὲ κοινὰ πρὸς τὸ ἐνεργητικόν.

Κτητικῶς.

Τῶν τε οὖν κατ' ἀποστέρησίν τε, καὶ κτῆσιν, ἡ ἐκ δευτέρου γενική· χρήζω· [illegible]· πληθύω· δέω· ἀπορῶ· εὐπορῶ· ἀμοιρῶ· ἀπολαύω· ζυφῶ· ὄζω.

Ὀργανικῶς.

Βρίθω δὲ καὶ εὐθηνῶ· ὀργανικῶς δοτικῇ· καὶ ὅλως τῶν ἀπολελυμένων εἰ δοκεῖ προσιέναι· οἷον ἀγρυπνῶ καὶ γρηγορῶ· καὶ ζῶ, καὶ πλουτῶ ἀρετῇ, ἢ δι' ἀρετήν· ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐγχωρῇ φράζειν τὸ αἴτιον.

Verum acquisitiua cum datiuo.contingo.adsum.cedo.cedo. Consimiliter uero & reliqua ordinanda. secundum communiter dicta.

Per se passiuum.

Per se autem passiuum.neutrum quoq; & ipsum est. ueluti nō transformatum per μαι ad passiuam significationem. Nam quod per se passiuum uocetur, ex parte sumptum est, quatenus passionem ex seipso significat, & in diuisione opponitur omnino actiuo, ac per se neutro, ut patior, corrumpor, pereo, doleo, horreo, febricito, erubesco, ægroto, morior, & similia. Cōstructio autem huius eadem cum passiuis, uti par est, ut patior ab agente. tabescit à corrumpente. Et quod ex eo est, uel in quo, uel per quod, & omnino quod causam refert, commune est. Item accessiua, & synecdochica constructio, patior hæc, & ægroto ægritudinem, & doleo caput.

Omnino actiuum.

Cæterum omnino actiuum appellatum; cum accusatiuo uult construi, ut fugio, & lateo, & abscondo, & differo, & impello, & uolo, & ascendo.

Per se neutrum.

At per se neutri eadem etiam constructio cum absolutis est. Absolutum namq; & quod huiusmodi, ut uiuo, ditesco, ualeo. Manifestum ergo est secundum diuersas horum uirtutes, & usus, constructionem accōmodandam esse ad subiecta, ut ascendo mōtem, curro ad forum. Sed & curro stadium. Alterum quidem imperfecte, alterum uero omnino actiue.

Medium.

Medijs autem, siue communibus eadem coustructio est, quæ actiuis, & passiuis. Siquidem ambobus inseruiunt affectibus. Sacrifico igitur deo, & sacrificor ab alio, deo. lædo inimicum, & lædor ab inimico. Et generaliter secundum præscriptas species & formandum, & construendum est. laudabo uirtutem, uti par est, & laudabor ab amico.

Plusquàm medium.

Verbum uero plusquàm medium id quod per se actiuum est, eandem cum actiuo constructionem habet, quandoquidem & significatiuum actionis est. Quod autem omnino passiuum, eandem quoque cum passiuo. Actiuæ enim expers existens (usitatæ quidem uocis) passiue significat quiddam passiuum, fio, pereo, dormio.

Loci plusquàm medij.

Considerandum & de plusq̃ medio hoc, si acquisitiuum, uel repugnatiuum, aut aduersatiuum. Nam hæc cum datiuo, ut ea quæ sunt tertij ordinis, construūtur. utor, delector, equito, pugno, certo, aduersor, irascor, obsisto.

τῶν δὲ περὶ ποιητικῶν, ἡ δοτική. συμβαίνω. ὑπάρχω, ὑποχωρῶ, εἴκω. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συντακτέον κατὰ τὰ κοινῇ εἰρημένα.

Αὐτοπαθητικόν.

Τὸ δὲ αὐτοπαθητικὸν οὐδέτερον μέν τοι καὶ αὐτὸ, ὡς μὴ μετασχηματιζόμενον τῇ μὲν εἰς παθητικὴν σημασίαν. αὐτοπαθητικὸν δὲ κληθὲν ἀνὰ μέρος εἴληπται, ἢ πάθος ἀφ' ἑαυτοῦ τυγχάνει δηλοῦν. καὶ ἀντιδιαιρούμενον τῷ ὁλοενεργητικῷ καὶ τῷ αὐτοουδετέρῳ. οἷον τὰ, πάσχω. φθίνω. ἔρρω. ἀλγῶ. φρίττω. πυρέττω. ἐρυθριῶ. νοσῶ. ἀποθνήσκω, καὶ τὰ ὅμοια. Σύνταξις δὲ τοῦ τοιούτου ἡ αὐτὴ τοῖς παθητικοῖς, ὡς εἰκός. πάσχω ὑπὸ τοῦ ποιοῦντος. φθίνει ὑπὸ τοῦ φθείροντος. τὸ δὲ ἐκ τοῦ, καὶ καθ' ὃ, καὶ δι' ὃ, καὶ ὅλως τὸ αἰτιολογικὸν, κοινόν. καὶ ἔτι τὸ ἐπιβατικὸν, καὶ τὸ συνεκδοχικὸν τῆς συντάξεως. πάσχω ταῦτα, καὶ νοσῶ νόσον. καὶ ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

Ὁλοενεργητικόν.

Τὸ δὲ ὁλοενεργητικὸν τὴν πρὸς αἰτιατικὴν βούλεται σύνταξιν. οἷον φεύγω σε, καὶ λανθάνω, καὶ κρύπτω, καὶ παραλλάττω, καὶ παρελαύνω, καὶ θέλω. καὶ ἀναβαίνω.

Αὐτοουδέτερον.

Τοῦ δὲ αὐτοουδετέρου, ἡ αὐτὴ σύνταξις τοῖς ἀπολελυμένοις ἐστίν. ἀπολελυμένον γάρ τοι καὶ τὸ τοιοῦτο. οἷον ζῶ. πλουτῶ. ὑγιαίνω. δῆλον οὖν ὅτι πρὸς τὰς διαφόρους τῶν αὐτῶν δυνάμεις, καὶ χρήσεις τὴν σύνταξιν ποιητέον, κατὰ τὰ ὑποτεθέντα. ἀναβαίνω τὸ ὄρος. τρέχω ἐπὶ τὴν ἀγοράν. ἀλλὰ καὶ τρέχω τὸ στάδιον. τὸ μὲν ἀτελῶς. τὸ δὲ ὁλοενεργητικῶς.

Μέσον.

Τῶν δὲ μέσων εἴτ' οὖν κοινῶν, ἡ αὐτὴ σύνταξις καὶ αὐτῶν τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ παθητικοῖς. ἀμφοτέραις γὰρ ἐφαρμόζει ταῖς διαθέσεσι. θύομαι οὖν τῷ θεῷ, καὶ θύομαι ὑφ' ἑτέρου τῷ θεῷ. βιάζομαι τὸν ἐχθρὸν, καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ὅλως κατὰ τὰ διωρισμένα εἴδη σχηματιστέον καὶ συντακτέον. ἐπαινέσομαι ἀρετὴν τὰ εἰκότα, καὶ ἐπαινέσομαι ὑπὸ τοῦ φίλου.

Ἐπίμεσον.

Καὶ τοῦ ἐπιμέσου δὲ τὸ μὲν αὐτοενεργητικὸν τὴν αὐτὴν τῷ ἐνεργητικῷ σύνταξιν ἔχει, ὡς καὶ αὐτὸ σημαντικὸν ἐνεργείας ὄν. τὸ δὲ ὁλοπαθητικὸν, τὴν αὐτὴν τῷ παθητικῷ. ἐνεργητικῆς γὰρ ἀμοιροῦν διχρήστου γε προφορᾶς, παθητικῶς σημαίνει τι παθητικόν. γίνομαι. οἴχομαι. κοιμῶμαι.

Τόποι ἐπιμέσου.

Σκοπεῖν δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐπιμέσου τοῦ δὲ, εἰ περιποιητικὸν, ἢ ἀντιστατικὸν, καὶ ἐναντιωματικὸν, ταῦτα γὰρ δοτικῇ ὡς τὸ τρίτον. χρῶμαι. ἥδομαι ἀσπάζομαι. μάχομαι. ἀγωνίζομαι. ἐναντιοῦμαι. ὀργίζομαι. ἀνθίσταμαι.

Ετι

Rursum si dominij, ac possessionis significatiuum, cum accusatiuo enim, ut quæ sunt primi ordinis. possideo, emo, imitor. Præterea si imperfectum, postulat enim id ad quod, uel in quo fiat, ut in neutris dictum est. uado, Athenas. ibam ad deum. sedeo, uel iaceo hic. Item si persensum appræhensiuum, aut aliter susceptiuum per excellentiam, aut appetitum. Nam cum genitiuo hæc, ut quæ secundi ordinis. attingo, olfacio, gusto, appeto, cupio, abstineo, contra accuso, supersum. Cõmunis enim causæ usus ubiq; propter quid, ad quid, ut, & quomodocunq; aliter loquendum uidebitur.

Impersonale.

Eorum autem quæ impersonalia appellantur, quia non exhibeant personã, alia quidẽ per se iacẽt, nequaquã alteri cõiungi nata tanquã passiua, dicitur, dictum est, relinquitur, sacrificatur, dictum sit, & similia. nisi sumantur acquisitiue, ut auditum est mihi, & cognitum est mihi. uel tanquam passiua, auditum est ab illis.

Possessiuum.

Alia uero ad aliud, uel possessiue, uel acquisitiue, uel transitiue. Itaque possessiuum cum genitiuo, & simul cum datiuo acquisitiue. communio est huius mihi. refert, curæ est, oportet, uel conuenit huius mihi.

Acquisitiuum.

Acquisitiuum autem cum infinitiuo, & datiuo, uti par est, licet, contingit, decet, uidetur senatui, & populo mittendos esse legatos.

Accessiuum.

Accessiuum cum solo infinitiuo, oportet dicere, oportet capere, licet esse, solet fieri, oportet dicere. Commune est igitur & hic uerbum infinitiuum, sed uel præteriti, uel præsentis, futuri uero nunquam.

Resolutio uerbi.

Porrò fit simpliciter resolutio uerborum in cognatum nomen, uel participium, & in eiusdem formæ substantiuum, idq; uel per nominatiuum, uel per genitiuum, ut Lycij simul pugnabant cum Troianis, auxiliares Troianis erant, ex auxiliaribus erant, auxiliares erant, ex auxiliantibus erant. Impleo, plenus fio, ex his quæ replentur, sum. Et quidem ita hæc.

Modus.

Cæterum accidentium uerbo modorum definitio quidem, uoluntas, siue affectus animi per uocem significatus.

Indicatiuus.

Vocatur autẽ indicatiuus, & enunciatiuus, proprie tamen indicatiuus, quoniã per hunc indicantes, definimus. Atque hinc sanè fit ut quæ uocantur

affirmatiuæ

Ἔτι εἰ ἐπικρατείας σημαντικόν. αἰτιατικῇ γὰρ ὡς τὸ πρῶτον· κέκτημαι, ὠνοῦμαι, μιμοῦμαι. Ἔτι εἰ ἁπλῶς, ἀπαιτεῖ γὰρ τὸ εἴς τι, ἢ ᾧ τινι, ὥς ἐπὶ τῶν οὐδετέρων ἐλέχθη, πορεύομαι ἀθήναζε, ηὐχόμην ὡς τὸν θεόν. κάθημαι, ἢ κεῖμαι ἐνταυθοῖ. Ἔτι εἰ κατ᾽ αἴσθησιν ἀντιληπτικόν, ἢ ἄλλως ἀντιληπτικόν, καθ᾽ ὑπεροχήν, ἢ ὀρεκτικόν. γενικῇ γὰρ ταῦτα ὡς τὸ δεύτερον. ἅπτομαι. ὀσφραίνομαι. γεύομαι. ὀρέγομαι. ἐφίεμαι. περιέχομαι. ἀντιλαμβάνομαι. περιγίνομαι. κοινὸν δὲ ἡ τοῦ αἰτίου χρῆσις ἁπανταχοῦ, διό, ἐφ᾽ ὅ, ἵνα καὶ ὅπως ἂν ἄλλως φράζειν ἢ πρὸς τὰ δόξαντα.

Ἀπρόσωπον.

Τῶν δ᾽ ἀπροσώπων ὀνομαζομένων, διὰ τὸ μὴ παριστάναι πρόσωπον, τὰ μὲν καθ᾽ αὑτά, κεῖται, ἥκιστα πρὸς ἕτερον συντάττεσθαι πεφυκότα, οἷον τὰ παθητικά. λέγεται εἴρηται. λείπεται. θύεται. εἰρήσθω, καὶ τὰ ὅμοια. πλὴν εἰ μὴ περιποιητικῶς. οἷον ἤκουσταί μοι, καὶ ἔγνωσταί μοι. καὶ ὡς τὰ παθητικά. ἤκουσται ὑπ᾽ ἐκείνων:

Κτητικόν.

Τὰ δὲ πρὸς ἕτερον, ἢ κτητικῶς, ἢ περιποιητικῶς, ἢ ἐπιβατικῶς. Τὸ μὲν οὖν κτητικὸν εἰς γενικὴν καὶ ἅμα δοτικὴν περιποιητικῶς μέτεστι τούτου ἐμοί. διαφέρει, ἢ μέλει, ἢ δεῖ, ἢ προσήκει τούτου ἐμοί.

Περιποιητικόν.

Τὸ δὲ περιποιητικὸν εἰς ἀπαρέμφατον, καὶ δοτικὴν ὡς εἰκός, ἔξεστι, συμβαίνει, προσήκει, πρέπει, δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ πέμψαι πρέσβεις.

Ἐπιβατικόν.

Τὸ δ᾽ ἐπιβατικόν, εἰς ἀπαρέμφατον μοναχῶς. δεῖ φάναι. χρὴ λαβεῖν. ἐνδέχεται εἶναι. φιλεῖ γενέσθαι. δεῖ εἰπεῖν. κοινὸν δὴ οὖν κἀνταῦθα τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλλ᾽ ἢ παρῳχημένου, ἢ ἐνεστῶτος, μέλλοντος δὲ οὐδέποτε.

Ἀνάλυσις ῥήματος.

Ἀνάλυσις δ᾽ ἁπλῶς τῶν ῥημάτων εἴς τε τὸ σύστοιχον ὄνομα, ἢ τὴν μετοχήν, καὶ εἰς τὸ ὁμοειδὲς ὑπαρκτικόν, καὶ ἢ κατ᾽ εὐθεῖαν, ἢ κατὰ γενικήν. οἷον λύκιοι συνεμάχουν τοῖς Ἴωσιν. σύμμαχοι τοῖς Ἴωσιν ἦσαν, τῶν συμμάχων ἦσαν, συμμαχοῦντες ἦσαν, τῶν συμμαχούντων ἦσαν. πληροῦμαι, πλήρης γίγνομαι, τῶν πληρουμένων εἰμί, καὶ δὴ οὕτω ταῦτα.

Ἔγκλισις.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι ἐγκλίσεων, λόγος μέν. βούλημα εἴτ᾽ οὖν πάθημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον.

Ὁριστική.

Λέγεται δὲ ἡ ὁριστική, καὶ ἀποφαντική, ἰδίως μέντοι ὁριστική. ὅτι διὰ ταύτης ἀποφαινόμενοι ὁριζόμεθα. ὅθεν δὴ καὶ οἱ καλούμενοι

affirmatiuæ coniunctiones, quæ insuper causales, coaptentur huic modo, scripsi, dico quod scripsi. & quod ambulo, moueor. Habent enim uerba indicatiua sibi affirmationem innatam, quamobrem & negandi aduerbium est conueniens talibus, ut subsistentem affirmationem remoueat, non scribo. Minime autem imperatiuis, uel optatiuis, uel subiunctiuis, quanquam probibitiuum, ne, sit illis peculiare. Et igitur dicimus ne cognosce, ne noscas, ne noueris. Sed neque infinitiuis non coniungitur. Nihil enim hæc affirmant. Cũ uero abijcit indicatiuus in existentem affirmationem, non uocetur indicatiuus, nempe in interrogationem transit. num scribis?

Imperatiuus.

Imperatiuum autem liquet posse construi cum secundis personis, etiam si uoce conueniat cum indicatiuis. Nam & adiecti uocatiui, atque annexum illi aduerbium age, remouent ambiguitatem. Cæterum primas personas nõ imperatiuas, sed sibiipsis suggestiuas plurimi uocant. Videtur enim modus confundi, & duo modo in unum incidere. Nam quoniam neq; alloquimur nos ipsos, neq; mandamus nobis ipsis, suggerimus inductiua quædam hmõi, & sanè comprehensiua, quæ ut declinent in secunda persona mandatum, comprehensionem recipiunt in primam eam, quæ est suggestiua. Itaq; quæ deest ĩperatiuis prima persona, & quæ itẽ desunt suggestiuis secunda, & tertia, in unum contrahunt duos modos ita, ut uterq; compleatur. Nam tertia persona imperatiui mandatum ad absentem personam manifestat, secunda necessario assumpta ad traditionem mandati. Tanq̃ enim non constet mandatum huiusmodi sine secunda.

Optatiuus.

Porrò optatiuus ab ea quæ fit optione nomen sortitus est, & aduerbia habet utinam, utinam, quæ optatiuis ad maiorem intensionem apponuntur. At indicatiuis necessario, utinam scripsissem, nempe ut indicatiuus optatiuam recipiat constructionem. Hoc enim interest inter uerba optatiua, & optandi aduerbia, quod uerba quidem cum subsistente re, optandi significet affectum. Siquidem scriberem, optationẽ explicat actus qui est scribere, & orarem illius, qui orare. Cæterum εἴθε quasi denominatio est optandi. Non enim illud complectitur, ad quod tendit optio. quemadmodum scilicet unus differt ab homo, quatenus hæc dictio unus denominatio est solius numeri. homo uero cum hoc, quod communem substantiam significet, subsistens illi complectitur unus. Similiter uero & ego ad scribo se habet, & aliũde ad ab Ilio, & celerrimus quidẽ tanq̃ intensionem in subiecto signi. nõ itidem tñ hæc dictio nimis, quippe quod solum intensionis est denoĩatio.

διαβεβαιωτικοὶ σύνδεσμοι, καὶ προσέτι οἱ αἰτιολογικοὶ τείνουσιν ἐπὶ ταύτην, γέγραφα λέγω ὅτι γέγραφα. καὶ ὅτι περιπατῶ, κινοῦμαι. ἔχει δὲ τὰ ὁριστικὰ σφίσι τὴν κατάφασιν ἐγκειμένην. διὸ καὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐπίῤῥημα κατάλληλον τοῖς τοιούτοις, ἵνα τὴν οὖσαν κατάφασιν ἀποστήσῃ. οὐ γράφω. οὐ μὴν δὲ καὶ τοῖς προστακτικοῖς, ἢ εὐκτικοῖς, ἢ ὑποτακτικοῖς. τὸ μέν τοι ἀπαγορευτικὸν μὴ, τοῖς τοιούτοις οἰκεῖον. καὶ δῆλον λέγομεν, μὴ γίνωσκε, μὴ γνοίης, μὴ γνῶς. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ οὐ συντάσσεται, οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτὰ καταφάσκει. ἀποβάλλουσά γε μὴν ἡ ὁριστικὴ τὴν οὖσαν κατάφασιν, οὐκέτι ἂν καλοῖτο ὁριστική. εἰς γὰρ ἐπερώτησιν μέτεισιν. ἆρα γράφεις.

Προστακτική.

Η δὲ προστακτική, εὔδηλον ἂν ἔχοι τὴν σύνταξιν τῶν δευτέρων προσώπων, κἂν ὁμόφωνα ᾖ τοῖς ὁριστικοῖς. ἥ τε γὰρ σύνταξις κλητική, τό, τε συντασσόμενον πρόσρημα τὸ ἄγε, ἀφίστησι τὴν ἀμφιλογίαν. τὰ δὲ πρωτοπρόσωπα οὐ προστακτικά, ἀλλ' αὐθυπότακτα οἱ πλεῖστοι καλοῦσιν. ἔοικε δὲ τὰ τῆς ἐγκλίσεως συγκεχύσθαι, καὶ δύο ἐγκλίσεις εἰς μίαν συμπίπτειν. ὅτι γὰρ οὔτε προσκαλούμεθα ἑαυτούς, οὔτε μὴν προστασσόμεθα ἑαυτοῖς, ὑποτιθέμεθα δέ, ὑποθετικὰ ἂν τὰ τοιαῦτα, συλληπτικά δή. ἵνα γὰρ ἐκκλίνῃ τὴν ἀδιντέρω πρόσταξιν, σύλληψιν λέγεται εἰς τὸ πρῶτον ὑποθετικὸν ὄν. τὸ μὲν δῆλον ἐλλείπον τῶν προστακτικῶν πρῶτον, καὶ τὰ ἐλλείποντα τῶν ὑποθετικῶν δεύτερα καὶ τρίτα, εἰς ἓν ἀνάγει τὰς δύο ἐγκλίσεις, ἵνα ἑκάτερα ἀναπληρῶται. τὸ δὲ ζῆτον τῶν προστακτικῶν πρόσταξιν ἀπόντος προσώπου δηλοῖ, δευτέρου δὲ ἀνάγκης παραλαμβανομένου εἰς μετάδοσιν τῆς προστάξεως. ἀσύστατος γάρ τοι ἡ πρόσταξις ἄνευ δευτέρου.

Εὐκτική.

Η δὲ εὐκτικὴ ἀπὸ τῆς γινομένης εὐχῆς ὠνόμασται, καὶ ἐπιῤῥήματα ἔχει εἴθε, αἴθε. ἃ τοῖς μὲν εὐκτικοῖς εἰς πλείονα ἐπίτασιν παρατίθεται. τοῖς δὲ ὁριστικοῖς δεόντως. εἴθε ἔγραψεν. ἵνα ἡ ὁριστική, εὐκτικὴν ἀναδέξηται σύνταξιν. διαφέρει δὲ τὸ περὶ τὰ ῥήματα εὐκτικῶν, τοῦ περὶ τὰ ἐπιῤῥήματα. ἡ τὰ μὲν ῥήματα, μετὰ τοῦ ὄντος πράγματος τὴν εὐκτικὴν σημαίνει διάθεσιν. τὸ γάρ τοι γράφοιμι, εὐχή ἐστι πράγματος τοῦ γράφειν. καὶ τὸ, φιλολογοίη με, τοῦ φιλολογεῖν. τὸ δὲ εἴθε σχεδὸν τι ὄνομά ἐστιν εὐχῆς. οὐ γὰρ συμπαρίσταται καὶ τὸ ἐφ' ᾧ τὰ τῆς εὐχῆς. ὥσπερ ἄρα καὶ τὸ εἷς διαφέρει τοῦ ἄνθρωπος. ἢ τὸ μὲν εἷς ὄνομά ἐστι μοναχῶς ἀριθμοῦ. τὸ δὲ ἄνθρωπος πρὸς τῷ τῆς κοινῆς οὐσίας σημαινομένῳ παρυφιστάμενον ἔχει τὸ εἷς. ὁμοίως δὲ καὶ ἐγὼ πρὸς τὸ γράφω ἔχει. καὶ τὸ ἄλλοθεν πρὸς τὸ ἰδίοθεν. καὶ τὸ τάχιστα δὲ τὴν ἐπίτασιν, ὡς ἐν ὑποκειμένῳ σημαίνει. οὐκέτι δὲ καὶ τὸ, ἄγαν. αὐτὸ γὰρ μοναχῶς ἐπιτάσεώς ἐστιν ὄνομα.

Pari modo & scribito ad age. Cæterū hoc utinam in nauibus sine lacbry. & offensione sederes. non ex dependentia est. Discretionem enim addit per*sonæ* ὄφελες, *quæ non inest in* εἴθε.

Subiunctiuus.

Subiunctiuum autem plerisq; dubitatiuum appellant, quod non sit sine coniunctione dubitatiua, si. Non *uniuersaliter tamen huiusmodi.* Quan*doquidem & quæ uocantur finales coniunctiones, in eandem constructionem feruntur, Socrates deambulat, ut sanus sit.* Quoniam *igitur non constat, nisi subiungatur præpositis cōiunctionibus, nuncupatur subiunctiuus.* Fertur *autem huiusmodi cum si & similibus, in futurum, uel præsens, ut si dicendi studiosus sim, aderit* Dion. *si legam, adest* Theon. *Similiter uero & cum ut. ut dicendi studiosus sim, aderit, uel adest* Dion. Quod *si constructio præteriti accesserit, coniunctio uocetur causalis, ut dicendi studiosus sim, affuit* Dion. *quod idem finaliter potest intelligi. Sed in his quæ nondum transierunt, causalis constructio esse non potest. Siquidē de factis causa redditur, eoq; magis cōgruit coniunctio causalis sequentibus præteritis. ut doceret, aderit* Dion. *non adsit, quanquam in finali locum habeat.* Por*rò ut ad futurum, uel præsens subiunctiuum redditur, ita & optatiuum ad præteritum, ut affuit* Dion, *ut docerem uel docuissem.* V*ult enim natura in omnibus aliquid huiusmodi esse, & si non semper ita usos uideamus oratores.*

Infinitiuus.

Cæterum infinitiuus nomen est uerbi. & Stoici quidem hunc modum uerbum uocant, reliqua autem omnia prædicamenta seu accidentia atque congruitates. Quamobrem *(tanquam in commune nomen) in infinitiuum omnis resoluitur modus, ut deambulat* Theon, *definio deambulare* Theonē, *sed ex enūciatiōe in narrationē transfertur oratio.* Eodem *autē modo & in cæteris modis, apposita semper modi proprietate, ut opto, uel impero.* Nam *ipsius infinitiui proprie nullus erit modus, nullius nanq; affectionis est significatiuus, resolui tamen potest sic, Sanus est* Dion, *dicunt* Dionem *sanum esse, dicunt* Dionem *offendisse* The. Ad *hæc & articuli appositio conueniens est, & accōmoda infinitiuis.* Pulchrum *enim dicimus uirtutem sectari, & philosophari nihil iucūdius.* Item, *florum fragrare. loco igitur nominis usus huiusmodi.* Proprium *autem infinitiui, ut cum alijs modis cōstructus actīm cōplectatur.* Qm̄ *tanq̄ uerbū uerbi diuersam hēbit transitionē, ut ignoscere te ei qui deliquit.* Præterea *ut oī personæ, & omni nūero applicetur propterea q̄, expers sit taliū.* Etiā *ut cū alijs modis*

omnibus,

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γράφον, πρὸς τὸ ἄγε. τὸ δέ, αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἧσθαι, οὐκ ἐκ παραλλήλου. διάκρισιν γὰρ παρυφίστησι προσώπου τὸ ὄφελες, ἥτις οὐκ ἔνεστι τῷ εἶθε.

Ὑποτακτική.

Τὴν δὲ ὑποτακτικὴν ἔνιοι καὶ διστακτικὴν καλοῦσιν, ὅτι οὐκ ἔστι χρωμένοις συνδέσμου διστακτικοῦ τοῦ ἐάν. οὐ καθόλου δὲ τὸ τοιοῦτο. καὶ οἱ καλούμενοι γὰρ ἀποτελεστικοὶ σύνδεσμοι ἐπὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν φέρονται. Σωκράτης περιπατεῖ, ἵνα ὑγιαίνῃ. ὅτι μὲν οὖν οὐ συνίσταται, εἰ μὴ ὑποταγῇ τοῖς προκειμένοις συνδέσμοις, προσαγορεύεται ὑποτακτική. φέρεται δὲ ἡ τοιαύτη μετὰ τοῦ ἐὰν καὶ τῶν ἴσων ἐπὶ μέλλοντα, ἢ ἐνεστῶτα. οἷον ἐὰν φιλολογῶ, πάρεστι Δίων. ἐὰν ἀναγινώσκω παραγίνεται Θέων. ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἵνα. ἵνα φιλολογήσω πάρεστι, ἢ πάρεστι Δίων. ἐάν γε μὴν σύνταξις παρῳχημένου ἐγγένηται, ὁ σύνδεσμος καλείσθω αἰτιολογικός. ἵνα φιλολογήσω, παρεγένετο Δίων. τοῦτο δὲ ἀποτελεστικῶς ἔχει ἀκούεσθαι. ἐπεὶ μέντοι τοῖς ἐσομένοις ἡ τοῦ αἰτιολογικοῦ σύνταξις οὐκ ἂν εἴη. ἐπὶ δὲ γεγονόσι τὰ αἴτια ἐπιλέγεται. διὸ καὶ καταλληλότερον τὸ αἰτιολογικὸν ἐπιφερομένων τῶν παρῳχημένων. ἵνα διαλέξῃ παρεγένετο Δίων, οὐ παραγενήσεται. ἐπὶ μέντοι τοῦ ἀποτελεστικοῦ παραγενήσεται. ὡς δὲ πρὸς τὸ μέλλον, ἢ ἐνεστὸς τὸ ὑποτακτικόν, οὕτω καὶ τὸ εὐκτικὸν ἐπὶ παρεληλυθότας. οἷον παρεγένετο Δίων ἵνα διδάσκοιμι, ἢ διδάξαιμι. βούλεται δὲ καθόλου τι τὸ τοιοῦτο εἶναι. κἂν μὴ ἀεὶ οὕτω χρωμένους ὁρῶμεν τοὺς λέγοντας.

Ἀπαρέμφατος.

Τὸ δὲ ἀπαρέμφατον, ὄνομά ἐστι ῥήματος. καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς δὲ τοῦτο μὲν ῥῆμα καλοῦσι. τὰ δ' ἄλλα πάντα κατηγορήματα, ἢ συμβάματα. διὸ καὶ ὡς ἐπὶ κοινὸν ὄνομα τὸ ἀπαρέμφατον, πᾶσα ἀναλύεται ἔγκλισις, οἷον περιπατεῖ Θέων. ὁρίζομαι περιπατεῖν Θέωνα. ἐξ ἀποφάνσεως δὲ εἰς ἀφήγησιν μεταβάλλει ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων προσκειμένου ἀεὶ τοῦ τῆς ἐγκλίσεως ἰδιώματος. οἷον εὔχομαι, ἢ προστάττω. αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου κυρίως οὐκ ἔσται ἔγκλισις. βουλήματος γὰρ οὐδενός ἐστι σημαντικόν. διαλύοιτο δ' ἂν καὶ ὧδε. ὑγιαίνει Δίων. φασὶ Δίωνα ὑγιαίνειν. λέγουσι Δίωνα ὑβρίσαι Θέωνα. ταῦτ' ἄρα καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη κατάλληλος τοῖς ἀπαρεμφάτοις. καλὸν γάρ φαμεν τὸ ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι, καὶ τοῦ φιλοσοφεῖν οὐδὲν ἴδιον. καὶ τῶν ἀνθέων τὸ ὀδωδέναι. ἀντὶ ὀνόματος οὖν ἡ χρῆσις. ἴδιον δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις καὶ τό τε αἰτιατικὴν περιέχειν. ἐπεὶ ὥστε ῥῆμα τοῦ ῥήματος διάφορον ἕξει μετάβασιν. οἷον συγγινώσκειν σε τῷ ἡμαρτηκότι. καὶ τὸ παντὶ προσώπῳ καὶ παντὶ ἀριθμῷ συντάττεσθαι, διὰ τὸ ἀμοιρεῖν τῶν τοιούτων. καὶ τὸ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι

omnibus, & cum seipso construatur, uideo te meditari, ut legas. Et cum participio, meditantem ut legas. Rursum cum nomine, pulcher uisu, fortis ad pugnam. Itaque praescriptis formis de constructione omnibus poterit adiungi. doceo te differere. posco te pecunias ad subiugandos hostes. audio te discere, quae ad statum urbis. absoluo te uinculis, ut eas quo uisum fuerit. do tibi pecuniam, ut emas ea, quorum eges. communico tibi bona, ne inuidus esse uidear. Saepenumero tamen maioris declarationis causa, ut dictum est, addendum uel digressiuum ut, uel defectiuum ꝑ, uel praepositio cum articulo, prout usus exegerit, ut adhortor te haec, ut assequaris, ut assequaris, ut assequaris, honoremq́; & gloriam.

Electiua & subministratiua.

Maxime uero in his, quae electiua & subministratiua uocantur, infinitiuus subinfertur, uolo uel uolo scribere, constituo, uel cupio philosophari. desidero medicinam exercere, cupio uidere, concupisco auxiliari. scio uel possum scribere. Identidem & cum impersonalibus. oportet fieri. dicitur aduentasse multos.

Praesens indefinitum.

Reddemus autem (ut dicam paucis) modo quidem finali indefinitum, & praesens. uado ut occurram uiro. obsecro te adesse, uel occurrere. si semel aut saepius sit in usu.

Praesens. Indefinitum. Futurum.

Formae uero specificae per praeteritum, praesens, & futurum. sed non omnino, uerum narratiue quidem, & optatiue, & cognitiue utcunque. dicunt, uel puto, uel scio uirum dixisse, dicere, dicturum esse. Promissiue aūt, & denominatiue ad istam dictionem μέλλω, promitto dicturum esse, spero uisurum esse, sum facturus. Congruit tamen & praesens quidem cum futuro, sum facturus. Reddentur autem impersonalibus ea circa tempus similiter, quae & finalibus, ut dictum est.

Personae.

Caeterū ex his, quae accidūt uerbo, personae tres sunt. Prima, per quā de se loquitur loquēs. Secūda per quā de eo ad quē sermo est. Tertia per quā de alio. Neq; eiusdē potentiae sunt, sed multo tertia inferior est prima, & secūda. Secūda identidē & prima. Proinde secunda assumpta, sine tertia oratio fieri potest. ut Tibi eñ ego dico, tu uero sponde, & mihi iura. Tertia non potest dici, nisi etiam prima, uel secunda expressa, aut subaudita.

Conceptio.

Itaque prima quidem & secunda possunt concipere tertiam ad

plurale

πείσαις, καὶ τῶν ἑαυτῷ δεῖ συντάττεσθαι· ὁρῶσι μελετᾶν ἀναγινώσκειν. καὶ μετοχῇ. μελετῶντα ἀναγινώσκειν. καὶ ὀνόματι. καλὸς ἡ δεῖν ἀνδρεῖος μάχεσθαι. καὶ τοῖς δ' ἀοριστικοῖς τρόποις περὶ συντάξεως ἅπασιν οἷόν τε εἶναι προσκεῖσθαι. διδάσκω σε διαλέγεσθαι. ἀπαιτῶ σε χρήματα δουλώσασθαι τοὺς ἐχθρούς. ἀκούω σου μαθεῖν τὰ περὶ τὴν πόλιν. ἀπολύω σε τῶν δεσμῶν πορεύεσθαι, ὅποι δοκεῖ. δίδωμί σοι ἀργύριον πρίασθαι ὧν ἂν δέῃ. κοινωνῶ σοι τῶν ἀγαθῶν, μὴ φθονερὸς εἶναι δοκεῖν. πολλαχῇ μοί τοι τοῦ σαφεστέρου χάριν, ὡς εἴρηται, προσθετέον, ἢ ἀποστατικὸν τὸ ὥστε, ἢ ἐλλειπτικὸν τὸ τοῦ, ἢ προσθετικὸν, ὁμοῦ ἀμφοῖν. ὥστε ἂν ἡ χρεία ὑπαγορεύῃ. παρακαλῶ σε ταῦτα ὥστε τυχεῖν, τοῦ τυχεῖν, ἐφ' ᾧ τυχεῖν τιμῆς τε, καὶ δόξης.

Προαιρετικὰ καὶ ὑπηρετικά.

Μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῖς προαιρετικοῖς, καὶ ὑπηρετικοῖς καλουμένοις τὸ ἀπαρέμφατον ἐπιφέρεται. βούλομαι, ἢ θέλω γράψαι. προαιροῦμαι ἢ ἐφίεμαι φιλοσοφεῖν. ἐπιθυμῶ ἀξιοῦν. ποθῶ ἰδεῖν, προθυμοῦμαι βοηθεῖν. ἐπίσταμαι, ἢ δύναμαι γράφειν. καὶ ἔτι γε τοῖς ἀπροσώποις. δεῖ γενέσθαι λέγεται ἀφικέσθαι πολλούς.

Ενεστὼς. ἀόριστος.

Αποδώσομεν δὲ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, τῷ μὲν τελικῷ κατά τε ἀόριστον καὶ ἐνεστῶτα. πορεύομαι ἐντυχεῖν τῷ ἀνδρί. ἀντιβολῶ σε παραγενέσθαι, ἢ παραγίνεσθαι. εἰ τὸ ἅπαξ, ἢ τὸ πολλάκις ἐν χρεία.

Ενεστὼς. ἀόριστος. μέλλων.

Τῷ δὲ ἐιδικῷ, κατά τε τὸ παρῳχημένον, καὶ τὸ ἐνεστὸς, καὶ τὸ μέλλον. ἀλλ' οὐ πάντως. ἀλλ' ἀφηγηματικῶς μὲν καὶ δοξαστικῶς καὶ γνωστικῶς ὁπουν. φασὶν, ἢ δοκῶ, ἢ οἶδα τὸν ἄνδρα εἰρηκέναι, λέγειν, ἐρεῖν. ἐπαγγελτικῶς δὲ καὶ παρωνύμως πρὸς τὸ μέλλον. τὸ μέλλον, ὑπισχνοῦμαι, ἐρεῖν. ἐλπίζω ὄψεσθαι. μέλλω δράσειν. καίτοι δῆλός γε μὴν καὶ ὁ ἐνεστὼς τῷ μέλλοντι. μέλλω δρᾶν. ἀποδοθήσεται δὲ τοῖς ἀπροσώποις τὰ περὶ τὸν χρόνον ὁμοίως τοῖς τελικοῖς, ὡς εἴρηται.

Πρόσωπα.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι τὰ πρόσωπα τρία ὄντα. πρῶτον, ᾧ περὶ ἑαυτοῦ φράζει ὁ λέγων. δεύτερον, ᾧ περὶ τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος. τρίτον, ᾧ περὶ ἑτέρου. οὐκ ἰσοδύναμα ἀλλήλοις ἐστὶν, ἀλλὰ πολὺ τὸ τρίτον λείπεται τοῦ πρώτου τε, καὶ δευτέρου. τὸ δὲ δεύτερον ἔτι τοῦ πρώτου. καὶ ἄνευ πρώτου καὶ δευτέρου λαμβανομένου δίχα τοῦ τρίτου, λόγος ἂν γίνοιτο. οἷον τό, τοιγάρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον. τρίτον δ' οὐκ ἂν λέγοιτο, μὴ καὶ πρώτου, ἢ δευτέρου λεγομένου, ἢ συνυπακουομένου. Συλλήψεις.

Ετι τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον δυνατὸν συλλαμβάνειν τὸ τρίτον εἰς

plurale suum uerbum. sed tertia neutrā harum. Etenim ego quidem & ille deambulamus dicimus. & tu & ille deambulatis. non autem ille & ego deambulant, uel ille & tu deambulant. Quemadmodum autem tertia ad primam & secundam se habet, sic & secunda ad primam. Siquidem prima concipit secundam, contra uero non. Ego igitur, & tu deambulamus dicimus, non autem deambulatis.

De participio.

PArticipium uero (ut & uox indicat) pars est orationis particeps nominis & uerbi. Accipit autem à nomine genus quidem, & casum, à uerbo affectum, & tempus, & coniugationem. Vnde partim ut nomen constructionem habet, partim ut uerbum. Porrò quemadmodum conueniunt in constructione uerba inter se, & cum nominibus, ita & participia inter se, & cum uerbis, & nominibus. Nam sicut dicimus scribere uolo, & dicere cupio, sic & scribere uolens, & dicere cupiens. Venustius tamen per futurum participij, uenio dicturus, mitto te nunciaturum. Item ut do Socrati, sic & dans Socrati. Præterea ut amo seruatorem, sic amo seruantem. Et ut specto luctatores, sic spectans luctantes. Cæterum illud arcu bene sciens, poeticum est per antimeriam, ac si diceret arcu peritus. Postulant itaque participia eosdem casus, quos uerbum, tametsi reliqua casualia (loquor de his, quæ à uerbo descendunt) non eandem constructionem seruent. seco hunc, sector huius. Quamobrem scilicet causalia omnia genitiuum exigunt, præter participium. Nempe quemadmodum absolute dicimus respicio, & uiuo, & scribo, & gaudeo, sic & respiciens uiuo, & scribens gaudeo.

Quare inuentum participium.

Manifestum ergo, quod plurimum ad loquendi compendium, & figuram græcæ orationis conferunt participia. Multum enim differt quantum ad ornatum, scribens dicebā, ab hoc scribebā & dicebam. & qui scripsi profui, ab hoc scripsi & profui. quanquā significationis sint eiusdē. quod si alterius, id necessario. Etenim uerbum in casualem transfiguratur speciem. Nam participij ad uerbum constructio declaratio fuerit causæ, ut idem sit scribens profui, cum hoc, ex scribendo profui.

Oblique.

Frequens autem est usus obliqui participialis, ut me docente uenit Socrates. & me docente tu discis. Et obliqua constructio hæc, sicut illa recta, sumitur uel causaliter, uel per accidens. Duo igitur modi quibus participium cum uerbo construitur iam dicti. Alter quidem secundū congruen

tiam

πληθυντικὸν ἴσον. τὸ δὲ τρίτον οὐδέτερον τούτων. καὶ γὰρ ἐγὼ μὲν κἀκεῖνος περιπατοῦμεν φαμέν. καὶ σὺ κἀκεῖνος περιπατεῖτε. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐκεῖνος κἀγὼ περιπατοῦσιν. ἢ ἐκεῖνος καὶ σὺ περιπατοῦσιν. ὡς δὲ τὸ τρίτον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔχει, οὕτω καὶ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον συλλαμβάνει τὸ δεύτερον. ἀνάπαλιν δ' οὔ. ἐγὼ οὖν καὶ σὺ περιπατοῦμεν, φαμέν. περιπατεῖτε δ' οὔ.

Περὶ μετοχῆς.

μ Ετοχὴ δ', ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, μέρος ἐστὶ λόγου μετέχον τοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ ῥήματος, μετέχει δὲ τοῦ μὲν γένος καὶ πτῶσιν, τοῦ δὲ διάθεσιν καὶ χρόνον καὶ συζυγίαν. δι' ὃ καὶ τῇ μὲν τῆς ἀμφὶ τοὔνομα συντάξεως ἔχεται, τῇ δὲ τῆς ἀμφὶ τὸ ῥῆμα. ὥστε καὶ ὡς ἔχει συντάξεως τὰ ῥήματα πρὸς ἄλληλά τε, καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς ἀλλήλας τε, καὶ πρὸς τὰ ῥήματα, καὶ ὀνόματα. ὡς γὰρ φαμὲν γράφειν ἐθέλω, καὶ τοῦ λέγειν ἐφίεμαι, οὕτω καὶ γράφειν ἐθέλων καὶ τοῦ λέγειν ἐφιέμενος. καὶ βέλτιόν γε ἐπὶ μέλλοντος τὸ μετοχικόν. ἥκω ἐρῶν. πέμπω σε ἀγγελοῦντα. Ἔτι ὡς δίδωμι Σωκράτει, οὕτω καὶ ὁ διδούς Σωκράτει. Ἔτι ὡς φιλῶ τὸν σωτῆρα, οὕτω φιλῶ τὸν σώζοντα. καὶ ὡς θεῶμαι τοὺς γυμναστὰς, οὕτω καὶ θεώμενος τοὺς γυμναζομένους. τὸ δὲ, τόξων εὖ εἰδὼς, ποιητικὸν κατὰ ἀντιμερείαν. ὡσανεὶ ἐλέγετο, τόξων εἰδήμων. φέρονται δὲ αἱ μετοχαὶ ἐπὶ τὰς αὐτὰς πτώσεις τῷ ῥήματι, καίτοι τῶν ἄλλων πτωτικῶν, λέγω δὴ τῶν ἀπὸ ῥήματος γινομένων, οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ τῆς συντάξεως φερομένων. κόπτω τοῦτον. κοπεὺς τούτου. ὅθεν καὶ δηλον ὅτι πάντα τὰ πτωτικὰ ἐπὶ γενικὴν, πλὴν τῶν μετοχῶν. Ἔτι ὡς ἀπολελυμένως φαμὲν ἀναπνέω, καὶ ζῶ, καὶ γράφω. καὶ χαίρω, οὕτω καὶ ἀναπνέων ζῶ, καὶ γράφων χαίρω.

Διὰ τί εὕρηται ἡ μετοχή.

Ὅθεν καὶ δῆλον, ὅτι πολύ τι εἰς βραχυλογίαν καὶ ἑλληνισμὸν λόγου συμβάλλονται αἱ μετοχαί. πολὺ γὰρ τοι διαφέρει εἰς εὐφραδίαν τὸ γράφων ἔλεγον, τοῦ ἔγραφον καὶ ἔλεγον. καὶ τὸ γράψας ὠφέλησα. τοῦ ἔγραψα καὶ ὠφέλησα, καίτοι σημασίας ὂν τῆς αὐτῆς. ᾗ δὲ καὶ ἑτέρας, δεόντως. καὶ δὴ τὸ ῥῆμα εἰς τὸ πτωτικὸν μετηνέχθη σχῆμα. ἡ γὰρ τῆς μετοχῆς πρὸς τὸ ῥῆμα σύνταξις, δήλωμα ἂν εἴη αἰτίας. ὥστ' ἴσον γίνεσθαι τὸ γράψας ὠφέλησα, τῷ ἐκ τοῦ γράψαι ὠφέλησα.

Πλαγίως.

Πολλὴ δὲ χρῆσις καὶ τοῦ πλαγίου τῶν μετοχῶν. οἷον ἐμοῦ διδάσκοντος ἤκουε Σωκράτης. καὶ ἐμοῦ διδάσκοντος σὺ μανθάνεις. τότε πλάγιον τῆς συντάξεως τὸ, ὡς ἐκεῖνο τὸ ὀρθὸν, ἢ τὸ αἰτιωδῶς, ἢ κατὰ συμβεβηκός. Δύο μὲν τοίνυν τρόποι τῆς πρὸς τὸ ῥῆμα μετοχῆς συντάξεως οἱ εἰρημένοι. ὁ μὲν κατ' ἀκο-

tiam recti ad uerbum eiusdem personæ cum recto, quandoquidem mutatio personæ in hoc loco est solœcismus, ut dictum est prius, Socrates deambulans disserit. Vocetur autem talis modus eiusdem personæ. Alter uero genitiui indifferenter alterius personæ cum uerbo. ut Socrate disserente Dion uel tu scribis. Appelletur autem hic alterius personæ intransitiuus. Rursum tertius à datiuo secundum differentem & hic inductionem uerbi, ut differenti Socrates aderat. Quartus item ab accusatiuo indifferenter & is quoque, differentem uides & uidit. Generaliter uero in eodem genere, & eodem casu cum præcedentibus casualibus constructum participium, uerbi congruentiam sequetur, uideo te latitantem. mihi uolenti erat, ab hoc quidem abstinuerunt tanquam præsciente.

Impersonaliter.

Impersonalibus autem participijs peculiare maxime est, ut rectus neutri generis ad complementum accipiatur secundi modi. ut incertum quando quis alius superueniens auferet. Et priuatus erat tanquam non decens, aut conueniens illi imperio. Et feci hæc, cum oporteret alia. Item cum nunciatum esset illi hostes adesse, obuiam processit in pugnam. Simili modo & in alijs.

Personaliter.

Personalia uero participia, in recto etiam prolata, indifferenter cum quibuslibet uerborum personis construuntur. scribens iuuo, iuuas, iuuat. eo quod non distinguant personas participia. Et cum nominibus quidem composita, uerbi loco accipiuntur, ut orationes laudans. Cum uerbis uero, loco nominis sumuntur, orantes laudo. Item si simul masculina quidem, & fœminina præponantur participio, præstantius genus, id est masculinum, participium sequetur, ut uiri & fœminæ sedentes disserunt. Manifestum igitur quod fœmininis præpositis cum neutris, participium fœminino subdemus, tanquam potiori, ut hoc Hom. Vestræ autem uxores. & infantes liberi sedent in atrijs auide expectantes. Sin masculina, & fœminina simul præcedant iuxta transfigurationem uocis, non iuxta significationem, neutro reddemus participium, cuiusmodi sanè & hoc. Mens quidem & sensus inter se distincta sunt. Quod si diuersa præponantur genera seorsum, participium propinquiori conueniet. Neque mars seruator populi, neque Pallas uidens uituperet. Coaptantur & substantiuis uerbis nihilo plus significantia, quàm uerba unde resoluuntur, ut scribens sum, & scribens fui. Idem enim quod scribo & scripsi.

λούθησιν ἀπ' εὐθείας εἰς ῥῆμα ὁμοιοπροσωποῦν τῇ εὐθείᾳ. ἡ γάρ τοι παραλλαγὴ τοῦ προσώπου ἐνταῦθα σολοικισμός, ὡς εἴρηται πρότερον. σωκράτης περιπατῶν διαλέγεται. καλείσθω δὲ ὁ τοιοῦτος ταυτοπροσωπικός. Ὁ δὲ ἀπὸ γενικῆς ἀδιαφόρως ἑτεροπροσωποῦντος τοῦ ῥήματος, σωκράτους διαλεγομένου, δίων, ἢ σὺ γράφεις. προσαγορευέσθω δὲ ἑτεροπροσωπικὸς ἀμετάβατος. Τρίτος δὲ ὁ ἀπὸ δοτικῆς κατὰ διάφορον καὶ οὗτος ἐπαγωγὴν τοῦ ῥήματος, διαλεγομένῳ σωκράτης παρῆν. Τέταρτος δὲ ὁ ἀπὸ αἰτιατικῆς ἀδιαφόρως καὶ οὗτος, διαλεγόμενον ὁρᾷς καὶ ἑώρα. Καθόλου δὲ ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς ἐκ προσώπων πτωτικοῖς συντασσομένη ἡ μετοχὴ τὴν τοῦ ῥήματος, ποιήσεται ἀκολούθησιν. ὁρῶ σε κρύπτοντα. ἐμοὶ βουλομένῳ ἦν. τοῦ μὲν ἀπέσχοντο, ὡς προειδότες.

Ἀπροσώπως.

Ταῖς δὲ τῶν ἀπροσώπων μετοχαῖς ἴδιον μάλιστα τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν οὐδετέρων, πρὸς ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τοῦ δευτέρου τρόπου. οἷον ἄδηλον, ὂν ὁπότε τις ἐπελθὼν ἄλλος ἀφαιρήσεται. καὶ ἰδιώτης ἦν, ὡς οὐ μετόν, ἢ προσῆκον αὐτῷ τῆς ἀρχῆς. καὶ ἔπραξαν ταῦτα, δέον ἕτερα. καὶ ἀκουσθὲν αὐτῷ τοὺς πολεμίους παρεῖναι, ἀντεπεξῄει εἰς μάχην. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Προσωπικῶς.

Αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν καὶ εὐθυλογούμεναι, ἀδιαφόρως τοῖς τῶν ῥημάτων προσώποις συντάσσονται. γράφων ὠφελῶ. ὠφελεῖς. ὠφελεῖ. διὰ τὸ μὴ διακριτικὰς εἶναι προσώπων. καὶ ὀνόμασι μὲν συντασσόμεναι, ἐν ῥήματος μοίρᾳ λαμβάνονται, τοὺς λόγους ἐπαινῶν. ῥήμασι δέ, ἐν μοίρᾳ ὀνόματος. τοὺς λέγοντας ἐπαινῶ. κἂν ὁμοῦ ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ προτάσσηται μετοχῆς, τὴν τοῦ ἐπικρατεστέρου γένους, τουτέστι τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴν ὑπάγειν. οἷον ἄνδρες καὶ γυναῖκες καθήμενοι διαλέγονται. δῆλον οὖν ὅτι καὶ θηλυκῶν προτασσομένων σὺν οὐδετέροις, τὴν τοῦ θηλυκοῦ ἐποισόμεθα ἅτε προτέρου. οἷον τὸ Ὁμήρου αἵ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι. ἢν δὲ ἀρσενικὰ ὁμοῦ προταχθῇ κατὰ μετασχηματισμὸν φωνῆς ἀλλὰ μὴ κατὰ σημασίαν, τὴν οὐδετέραν ἀποδώσομεν μετοχήν. οἷον δὴ καὶ τό, νοῦς μὲν ἤδη καὶ αἴσθησις ἀπ' ἀλλήλων διακριθέντα. Ἔτι ἐὰν διάφορα προτάσσηται γένη χωρίς, ἡ μετοχὴ τοῦ ἐγγυτέρου ἔσται, οὐδὲ κἄρης λαοσσόος οὐδὲ κἀθήνη τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτο. συνάπτονται δὲ καὶ τοῖς ὑπαρκτικοῖς ῥήμασι μηδὲν πλέον δηλοῦσαι τῶν συστοίχων ῥημάτων. οἷον γράφων εἰμὶ καὶ γεγραφώς. ἴσον γὰρ τῷ γράφω, καὶ γέγραφα.

De articulo.

Articulus autem est orationis quidem casualis pars, præposita nominibus. diuiditur autem in præpositiuum, & postpositiuum, ut definitum est prius. Proprie tamen articulus, qui præpositiuus. facit enim memoriam præcogniti in constructione. ut si dicat quis, homo uenit, incertum de quo homine dicit. Si uero hic homo, certum, nempe de memorato prius aliquo hominum. Porrò hoc idem uolunt, qui dicunt articulum significatiuum esse tum primæ notionis, tum secundæ. Itaq; præpositiui articuli omnibus nominibus præponuntur. postpositiui uero soli huic indefinito quis inclinatiuo, quicunq;. Præponuntur similiter & coniunctioni περ, quiquidem. & γε, quiquidem, & που quinam, poetæ etiam & qui, & qui dicunt. Sed quando simpliciter sic accipiuntur, articulo huic τις copulãtur duntaxat aut ex dictis alicui. Cum uero se quis incertum significare uult, etiam ποτε innectit cum quis enclitica, ut quisnam erat ille. Adijciatur uero his & ἅττα, quod cum idem, quod quæcunque, præponitur, quæcunq; dixeris. cum uero idem, quod talia, subiungitur, qualiacunq; sint. Item præpositiui nominibus & participijs generaliter præponuntur. Pronominibus uero non omnibus. Rursum postpositiui generaliter nominibusq;, & participijs, & item pronominibus subnectuntur. Sequitur itaque postpositiuus partes quascũq; casuales, præcedit autem uerba, ut si dicat quis, Temperans qui prauis imperat cupiditatibus. Vnde sanè non proprie erunt articuli hi. Verba enim præcedunt quæ naturaliter articulis non possunt coaptari. Vsus item præpositiui & in distributis casualibus cum discretiuis coniunctionibus, quidē & uero, idq; tripliciter. Aut enim per nominatiuum, ut homines alij quidē incursabant, alij uero apparabãt. Aut per genitiuum, Hominum alij quidē græci, alij uero barbari. Vel per accusatiuum, ut duces alios quidem ceperunt, alios uero capere haud quaq̃ potuerunt.

Prolepsis.

Vbi sanè & si per præsumptionem plurale uerbum præponitur, ante utrunq;, quod sequitur, nominatiuum oportet præcedere in collectione, ut aquilæ. uolauerunt duæ, altera quidē ab oriente, altera uero ab occidente. Si ad distributa singulare sequitur, genitiuus necesse est, antecedat pluralis. duarū aquilarū altera quidē ab oriēte uolauit, altera uero ab occidēte. Licet tñ & singulare aliqñ in singularia diuidere, aliqñ ēt in plu. ut hũanũ genus parti quidē bonũ, parti uero malũ, & hũani gñis, alij quidē boni, alij uero mali. Et rursum plurale, interdũ quidē ĩ plu. interdũ uero ĩ sing. hoĩum, alij quidēboni, alij uero mali. duarum uolu. altera. q. uolatilis, alt. uero nõ.

Si igitur

Περὶ ἄρθρου.

Τὸ δὲ ἄρθρον, ἐστὶ μὲν λόγου πτωτικὸν μέρος προτασσόμενον τοῖς ὀνόμασι. διαιρεῖται δὲ εἰς προτακτικόν τε, καὶ ὑποτακτικόν, ὡς διώρισται πρότερον. κυρίως γε μὴν ἄρθρον τὸ προτακτικόν, ποιεῖ δ' ἀναπόλησιν προεγνωσμένου τοῦ ἐν τῇ συντάξει. οἷον, εἰ μὲν λέγοι τις· ἄνθρωπος ἥκει. ἄδηλον, τίνα ἄνθρωπον λέγει. εἰ δὲ ὁ ἄνθρωπος, δῆλον. προεγνωσμένον γάρ τινα τῶν ἀνθρώπων. τοῦτο δὲ αὐτὸ βούλονται καὶ οἱ φάσκοντες τὸ ἄρθρον σημαντικὸν πρώτης γνώσεως καὶ δευτέρας. Τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ πάντων τῶν ὀνομάτων προτίθεται. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἑνὸς ἀορίστου τοῦ τὶς ἐγκλινομένου. ὅστις. προτίθεται δὲ ταυτὸ ὁμοίως καὶ συνδέσμου τοῦ περ. ὅσπερ. καὶ τοῦ γε, ὅς γε. καὶ τοῦ που, ὅπου. ποιηταὶ δὲ καὶ ὅς ῥα. καὶ ὅς νυ λέγουσιν. ἀλλ' ὅταν ἁπλῶς ὑπολαμβάνηται, τῷ τις συντάσσεται μόνον, ἢ τῶν εἰρημένων τῳ. ὅταν δὲ αὐτόν τις ἀγνοοῦντα δηλῶσαι βούληται, καὶ τό ποτε ἐπιπλέκει τῷ τις ἐγκλινόμενον. οἷον ὅς τίς ποτε ἦν ἐκεῖνος. προσκείσθω δὲ τούτοις καὶ τὸ ἄττα, ὡς μὲν τὸ ἅτινα προτασσόμενον. ἅττ' ἂν εἴπῃς. ὡς δὲ τὸ τινὰ ὑποτασσόμενον. ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ. Ἔτι τὰ μὲν προτακτικά, ὀνομάτων καὶ μετοχῶν καθόλου προτίθεται. ἀντωνυμιῶν δέ, οὐ πασῶν. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καθόλου ὀνόμασί τε, καὶ μετοχαῖς καὶ ἀντωνυμίαις τυγχάνει ἑπόμενα. ἀκολουθητικὸν ἄρα τὸ ὑποτακτικὸν πάντων τῶν πτωτικῶν. προηγητικὸν δὲ τῶν ῥημάτων, οἷον εἰ λέγοι τίς. σώφρων, ὃς τῶν φαύλων κρατεῖ ἐπιθυμιῶν. ὅθεν δὴ καὶ οὐ κυρίως ἂν εἴη ἄρθρον ταυτί. ῥημάτων γε προηγεῖται τῶν μὴ πεφυκότων ἄρθροις συντάττεσθαι. Χρῆσις δὲ τοῦ προτακτικοῦ κἀπὶ τῶν ἐπιμεριζομένων πτωτικῶν τοῖς μεριστικοῖς καλουμένοις συνδέσμοις τῷ μέν, καὶ τῷ δέ. διχῶς δέ. ἢ γὰρ κατ' εὐθεῖαν. οἷον ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἤδη εἰσέτρεχον, οἱ δὲ παρεσκευάζοντο. ἢ κατὰ γενικήν. τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν Ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι. ἢ κατὰ αἰτιατικήν. τοὺς στρατηγούς, τοὺς μὲν ἔλαβον, τοὺς δὲ λαβεῖν οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν.

Πρόληψις.

Ἔνθα δὴ καὶ εἰ μὲν κατὰ πρόληψιν πληθυντικὸν ῥῆμα προτάσσεται πρὸς ἑκάτερον τὸ ἑπόμενον, εὐθεῖαν δεῖ προηγεῖσθαι ἐν τῇ ἀθροίσει. οἷον ἀετοὶ διέπτησαν δύο, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Εἰ δὲ πρὸς τὰ μεριζόμενα ἑνικὸν ἕπεται, γενικὴν δέοι ἂν ἡγεῖσθαι πληθυντικήν. δυοῖν ἀετοῖν ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν ἔπτη, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. ἔξεστι γε μὴν καὶ τὸ ἑνικὸν ὁτὲ μὲν εἰς ἑνικὰ διελεῖν, ὁτὲ δὲ εἰς πληθυντικά. τἀνθρώπειον γένος, τῇ μὲν ἀγαθόν, τῇ δὲ φαῦλον. τοῦ ἀνθρωπείου γένους, οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ δὲ φαῦλοι. Καὶ αὖ πάλιν τὸ πληθυντικόν, ὁτὲ μὲν εἰς πληθυντικά, ὁτὲ δὲ εἰς ἑνικά. τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ δὲ φαῦλοι. δυοῖν ὀρνίθων, ὁ μὲν πτητικός, ὁ δὲ οὔ.

Si igitur rectus praecedat, ponatur in collectione uerbum. si uero genitiuus in diuisis, ut ostensum est. Volentibus uero & collectionem, & partitionem per obliquos proferre, necesse est utique & participio uti obliqui casus, sumpto loco uerbi, & transitionem in diuersam personam facere, ut aquilarum uolantium, huius quidem ab oriente, illius uero ab occidente, aequalis uelocitas. Et per datiuum. aquilis uolantibus, huic quidem, illi uero. Et per accusatiuum, aquilas uolantes, hanc quidem, illam uero. nam illud Hom. am bobus uero sedentibus uenerabilior erat Vlysses, *soloecismo est simile.* Caeterum *proprium praepositiui neutri articuli, non omnibus modo orationis partibus, sed orationi ipsi annecti materialiter, ista dictio homo, haec dictio mulier, hoc uerbum dico, haec oratio* Socrates *disputat.* Quamobrem *sumenda erunt ut neutra huiusmodi omnia, & indeclin. Item iste artic. qui, si cum accusatiuo nominis copuletur, necesse est, ut non ad praecedens nomen solum, uerũ etiã subiunctũ ipsi, ad aliud uerbũ proferatur.* Virũ *mihi dic musa multisciũ, qui plurima peragrauit.* Transitio *aũt hoc loco est à persona ĩ personã.* Quod *si rectus adiũgitur recto, ad eandẽ personã ambo uerba referũtur. uenit uir qui literas mittebat.* Rursum *si duo obliqui fuerint, uel ad alterã personam fieri potest, ut hominẽ (cuius misereor) nutrio. uel per reciprocũ. meipsum, quem diligo, curo.* Si *aũt alter casuũ fuerit rectus, alter uero obliquus, interdũ ad nõiatiuũ transitio uerbalis fiet, à persona in personam, laudat* Danaos Homerus, *quẽ honoro.* Et *rursum, obijt* Patroclus, *quẽ dilexit* Achilles. *Frequẽtius tñ ad obliquũ, honoro* Homerum, *qui* Danaos *laudat.* Praeterea *obliqui articuli qui ad rectos oĩum casualiũ referũtur.* Homerus, *cuius, cui, quẽ.* Ecõtrario *qui nt̃õ, oẽs aliorũ casus cõgrue adiunguntur.* Homerus *qui* Iliada *conscripsit.* Homero, *qui.* Homerum, *qui.* Homere, *qui.* Item *eiusdem qui, obliqui casualium obliquis omnibus ad iunguntur.* Homeri, *cuius, cui, quem.* In *reliquis similiter adiũctis etiã p̃positiõibus, à quo, cũ quo, circa quẽ.* Est *aũt quãdo postpositiuũ statim participium inferimus, in eodem genere, in eodemq; & casu, & numero, uel oblique constructum, idq; in genitiuo semper, aut solum, aut cum nomine, uel ad uerbio, ut eligo uirtutem, quam praesentem nullus à me auferat. laudo modum* Socratis, *quo praeeũte & studioso existente, plurimi profecerũt ad uirtutem.* Rursum *cum aduerbijs, quo optime uitam instituente.* Participium *etiam uariata persona (ut proprijs, & appellatiuis) subiungimus hoc pacto. laudo* Socratem, *quem ob uirtutem, quae in ipso summa fuit, multi imitati, profecerunt circa honesta.* Praeterea *postpositiuum saepenumero nõ ad, quẽ casum exigit sequens uerbum, redditur, sed ad, quẽ p̃cedens.*

Εἰ μὲν οὖν εὐθεῖα ἡγεῖται, κεῖσθαι ἐν τῇ ἀθροίσει τὸ ῥῆμα. εἰ δὲ γενική, ἐν τοῖς μεριζομένοις, ὡς δέδεικται. Βουλομένοις δὲ καὶ τὴν ἄθροισιν, καὶ τὸν μερισμὸν πλαγίως προσενεγκεῖν, ἀνάγκη δὴ καὶ μετοχῇ χρῆσθαι πλαγίᾳ ἐν μοίρᾳ λαμβανομένῃ ῥήματος, καὶ μετάβασιν ἑτεροπροσωπικῶς ποιεῖσθαι. εἰ τῶν διαπτάντων, τοῦ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, τοῦ δὲ ἀπὸ δυσμῶν, ἴσον τὸ τάχος. καὶ πρὸς δοτικήν· εἰ τοῖς διαπτᾶσι, τῷ μέν, τῷ δέ. καὶ πρὸς αἰτιατικήν· εἰ τοὺς διαπτάντας, τὸν μέν, τὸν δέ. Τὸ δ' Ὁμήρου· ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς, σολοικοφανές. Ἴδιον δὲ τοῦ προστακτικοῦ οὐδετέρου, τὸ πᾶσι τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι, καὶ τῷ λόγῳ αὐτῷ συντάττεσθαι ὁριστικῶς· οἷον τὸ ἄνθρωπος, τὸ γνώμη, τὸ λέγω. Τὸ Σωκράτης διαλέγεται. ὥστ' οὔπω καὶ εἴη ἄν, ὡς οὐδέτερα πάντα καὶ ἄκλιτα. Ἔτι τὸ ὅς, ὀνόματος αἰτιατικῇ ἐπιπλεκόμενον, ἀνάγκη μὴ πρὸς τὸ ἡγούμενον ὄνομα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συνημμένον αὐτῷ, ἕτερον ῥῆμα προφέρεσθαι. ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. μετάβασις δὲ ἐστὶν ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. Εἰ δ' εὐθεῖα συντάττοιτο εὐθείᾳ, πρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἄμφω τὰ ῥήματα ἀναφέρεται. ἧκεν ἀνήρ, ὃς ἐπέστελλεν. Εἰ δὲ δύο πλάγιαι εἶεν, ἤτοι πρὸς ἕτερον πρόσωπον μετάβασις γίνοιτ' ἄν. οἷον τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐλεῶ, τρέφω. ἢ κατ' ἐπιστροφήν· ἐμαυτόν, ὃν φιλῶ, θεραπεύω. Εἰ δ' ἡ μὲν τῶν πτώσεων εἴη εὐθεῖα, ἡ δὲ πλαγία, ἐνίοτε μὲν καὶ πρὸς τὴν εὐθεῖαν ἡ μετάβασις τοῦ ῥήματος γίνεται ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. ἐπαινεῖ τοὺς Δαναοὺς Ὅμηρος, ὃν τιμῶ, καὶ πάλιν τέθνηκε Πάτροκλος, ὃν ἐφίλει ὁ Ἀχιλλεύς. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ πρὸς πλαγίαν· τιμῶ Ὅμηρον, ὃς τοὺς Δαναοὺς ἐπαινεῖ. Καὶ αἱ πλάγιαι δὲ τοῦ ὅς πρὸς τὰς εὐθείας ἁπάντων τῶν πτωτικῶν ἀναφέρονται. Ὅμηρος, οὗ, ᾧ, ὅν. Καὶ ἀνάπαλιν τῇ ὅς εὐθείᾳ πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων πτώσεις κατάλληλως συντάσσονται. Ὅμηρος, ὃς τὴν Ἰλιάδα συνέγραψε. Ὁμήρου ὅς. Ὁμήρῳ ὅς. Ὅμηρον ὅς. Ὅμηρε ὅς. Καὶ ἔτι αὐτοῦ ὅς πλάγιαι ταῖς τῶν πτωτικῶν πλαγίαις ἁπάσαις. Ὁμήρου οὗ. ᾧ. ὅν. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. καὶ ὁμοῦ ταῖς προθέσεσιν. ἀφ' οὗ. σὺν ᾧ. περὶ ὅν. Ἔστι δ' ὅτε καὶ μετὰ ὑποτακτικὸν εὐθὺς μετοχὴν ἐπάγομεν ὁμογενῆ, καὶ ὁμοιόπτωτον καὶ ὁμοάριθμον, ἢ πλαγιοσύντακτον κατὰ γενικὴν ἀεί. καὶ ἤτοι μόνην, ἢ σὺν ὀνόματι, ἢ ἐπιρρήματι. οἷον αἱροῦμαι ἀρετήν, ἣν παροῦσαν οὐδεὶς ἄν με ἀφέλοιτο. Ἐπαινῶ τὸν τρόπον Σωκράτους, οὗ καθηγησαμένου, ἢ σπουδαίου γεγονότος, πλεῖστοι ὤναντο τὰ εἰς ἀρετήν. Καὶ σὺν ἐπιρρήματι, οὗ ἄριστα τὸν βίον διάγοντος. Μετοχὴν δὲ ἑτεροπροσωπικῶς, ὡς καὶ τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς, ἐπάγομεν ὧδε. ἐπαινῶ Σωκράτην, ὃν ἀρετῆς ἐν ἑαυτῷ οὔσης τελείας, πολλοὶ μιμησάμενοι ἐπέδωσαν περὶ τὰ καλά. Ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν πολλάκις, οὐ πρὸς ἣν πτῶσιν ἀπαιτεῖ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, ἀποδίδοται, ἀλλὰ πρὸς ἣν τὸ ἡγούμενον.

ἀττικὸν

Verum atticum est hoc. utor, quos habeo, libris. & fruor, quæ habeo, bonis. Ad hæc postpositiuus interdum articulus ad uerbum plurale singulariter reddi inuenitur. ut homines punitis, quisquis falsum iuramentum iurauerit. interdum uero contra, ne quisquam græcorum huc uenerit consultor, qui mihi semper consilia consulunt. Adde quod sumere quandoq; licet loco sub/iunctiui articuli præpositiuũ, & loco sequentis uerbi participium ipsum; eadem orationis manente sententia. Esse tamen eiusdem casus, generis, & numeri, quæ sic transsumuntur, tam inter se, quam cum præcedentibus casualibus oportet. Socrates, qui multa fecit bona, multa operatus bona. Quod si non referatur præpositiuus ad sequens uerbum, assumendum est cognatum uel synony. quid, uel simile sic. Socrates cuius sermo de uirtute multus, maxime propter uirtutem laudati, uel longam de uirtute orationem habentis. Socrati, quo Plato præceptore usus est. docenti Platonem, uel institutori Platonis.

Defectiue.

Plerunq; postpositiui articuli etiam cum defectu aliorum casualium ponuntur. uenit, qui mihi amicus. parco, quibus parcere dignum. Verum commune hoc omnibus relatiuis. Inueniũtur autem sine casuali interdum præpositiui articuli, sed tũ ad genitiuum, & eundem antecedentis casum referũtur subintellectum. ut oratio quidem hæc prima, secunda uero quæ philosophorum. Respondetur etiam huic nomini quis interrogatiuo per qui postpositiuum cum uerbo eodem præcedente, uel cum altero quopiam. ut quis fecit Odysseam? qui & Iliada fecit. Et omisso uerbo extrinsecus à communi, quis fecit Odysseam? qui & Iliada. Quando autem cum altero, unice. quis Cerberum ex inferno eduxit? qui in Nemea leonem interfecit. Et cum praepositiuo quidẽ articulo, & participio fieri potest redditio similiter, quis fecit Odysseam? & Iliadem modulatus. quis eduxit Cerberum? & leonis interfector.

Compositio.

m Elius autem plerunque compositio orationis perficitur, si articuli à proprijs casualibus ita seiungantur, ut quicquam intercedat aliud, ut curam habentes. Quo in loco sanè etiam contingit ut inter sese continui iaceant articuli, neque eandem constructionem seruent cum proprijs casualibus, sed inuersam. Nam primus articulus semper secundi casualis fit. Loquor de duobus semper ultimis. unde si tres continui fuerint, idem secundo ad primum continget, quemadmodum etiam primum, & secundum similiter ordinari cum suis ipsorum casualibus nihil prohibet.

ἐθνικὸν δὲ τὸ τοιοῦτο. χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίοις. καὶ ἀπολαύω ὧν ἔχω ἀγαθῶν. Ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν ἔστι μὲν, οὗ πρὸς πληθυντικὸν ἑνικὸν ἀποδιδόμενον εὕρηται. οἷον ἀνθρώπους τίννυσθον, ὅς τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ. ἔστι δ' οὗ τὸ ἀνάπαλιν. μή τις ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐπέλθῃ βουληφόρος οἵ τέ μοι αἰεὶ βουλὰς βουλεύουσι. Προσκείσθω δὲ καὶ λαμβάνειν ἔνθα ἂν οἷόν τε ᾖ, ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ τὸ προτακτικόν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἑπομένου ῥήματος μετοχὴν, τὴν αὐτὴν τοῦ λόγου φυλάττοντας ἔννοιαν. Εἶναι γε μὴν ὁμοιόπτωτα καὶ ὁμοιογενῆ, καὶ ὁμοιάριθμα τὰ μεταληφθέντα ἀλλήλοις τε, καὶ τοῖς ἡγουμένοις πτωτικοῖς δεῖ. σωκράτης, ὃς πολλὰ πεποίηκεν ἀγαθά. ὁ πολλὰ πεποιηκὼς ἀγαθά. Κἂν μὴ ᾖ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πρὸς τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, μεταληπτέον τὸ σύστοιχον, ἢ συνώνυμόν τι, ἢ ὅμοιον ὧδε. σωκράτης οὗ λόγος ἐπ' ἀρετῇ πολύς. τοῦ μάλιστα δι' ἀρετὴν ἐπαινουμένου. τοῦ πολὺν ἐπ' ἀρετῇ λόγον ἔχοντος. Σωκράτει, ᾧ πλάτων διδασκάλῳ ἐχρήσατο. τῷ διδάξαντι πλάτωνα. ἢ καθηγησαμένῳ πλάτωνος.

Ἐλλειπτικῶς.

Πολλάκις δὲ τὰ ὑποτακτικὰ, καὶ σὺν ἐλλείψει ἑτέρων πτωτικῶν κεῖται. ἥκει ὅς ἐμοὶ φίλος. φείδομαι ὧν φείδεσθαι ἄξιον. κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο πάντων τῶν ἀναφορικῶν. Ἐλλειποπτωτεῖ δέ τι καὶ τὰ προτακτικὰ, ἀλλὰ πρὸς γενικὴν, καὶ ἀφηγουμένην τὴν πτῶσιν συνεπιφέρονται νοουμένην. οἷον λόγος μὲν οὑτοσὶ πρῶτος, δεύτερος δὲ, ὁ τῶν φιλοσόφων. Ἀποδίδοται δὲ καὶ τῷ τίς ἐρωτηματικῷ τὸ ὃς ὑποτακτικὸν μετὰ ῥήματος τοῦ αὐτοῦ τῷ προηγουμένῳ, ἢ καὶ ἑτέρῳ τῳ. οἷον τίς ἐποίησε τὴν ὀδυσσείαν, ὃς καὶ τὴν ἰλιάδα ἐποίησε. καὶ ἄνευ ῥήματος ἔξωθεν ἀπὸ κοινοῦ. τίς ἐποίησε τὴν ὀδυσσείαν, ὃς καὶ τὴν ἰλιάδα. ὅταν δὲ μεθ' ἑτέρου μοναχῶς. τίς κέρβερον ἐξ ᾅδου ἀνήγαγεν, ὃν καὶ τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα ἀνεῖλεν. καὶ σὺν προτακτικῷ δὲ ἄρθρῳ καὶ μετοχῇ γίνοιτ' ἂν ἡ ἀπόδοσις ὁμοίως. τίς ἐποίησε τὴν ὀδυσσείαν, ὁ καὶ τὴν ἰλιάδα ποιήσας. τίς ἀνήγαγε κέρβερον, ὁ καὶ τὸν λέοντα ἀνελών.

Συνθήκη.

Βελτίων δὲ πολλάκις συνθήκη λόγου ἀποτελεῖται, τῶν ἄρθρων τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς μὴ συναπτομένων, ἀλλά τινος μεσοσυλλαβοῦντος ἑτέρου. οἷον, οἱ τὴν φροντίδα ἔχοντες. ἔνθα δὴ καὶ συμβαίνει ἐπ' ἄλληλά τε κεῖσθαι τὰ ἄρθρα, καὶ μὴν τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἔχειν τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς, ἀλλ' ἀντίστροφον. τὸ γὰρ πρῶτον τῶν ἄρθρων αἰεὶ τοῦ δευτέρου τῶν πτωτικῶν γίνεται. λέγω δὲ περὶ δυοῖν ἀεὶ τελευτάντων. ὥστε κἂν τρία ἐπάλληλα ᾖ, ταυτὸ ἂν τῷ δευτέρῳ πρὸς τὸ πρῶτον συμβαίνειν, ὥστε γε πρῶτον, καὶ δεύτερον ὁμοιοτακτεῖσθαι τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πτωτικοῖς οὐδὲν

probibet, cuiusmodi est, omnium assumentes curam. Verum hæc quidem non huius sunt considerationis.

De pronomine.

PRonomen uero (prout uox sonat) dictio est assumpta pro nomine. Etenim cum nomina prima, & secunda careant persona, hoc quidem accessit, quod posset omnem personam exhibere uerbis, ad orationis perfectionem, ego scribo, tu scribis, ille scribit.

Diuisio.

Diuiditur autem pronomen in primitiuum, demonstratiuum, & ad positiuum, & in quæcũque alia diuisum est prius. Porrò aliud est perfectum, hæc mihi. aliud inclinatiuum, hæc mihi. Rursum quædam per se passa, siue reciproca, meipsum. quædam passa quiddam extrinsecus, ut me.

Primitiua.

Primitiuorum igitur nominatiui semper ad discretionem personarum aliarum sumuntur. Nos dicimus, & non alij, ego scripsi, & non alter. Obliqui uero (siquidem debitum habeant tonum) & hi quoque personas distinguunt. me audiuisti, & non alium. Quod si initialem abijciant uocalem, absolute dicuntur inclinatiui, audiuisti me, & dedisti mihi, & lætificasti me. Omnino autem & hæc, & quæ uocantur demonstratiua, & relatiua non suscipiunt articulum.

Deriuatiua.

Deriuatiuis tamen articuli præponuntur, quemadmodum & adiectiuis etiam nominibus. Eandem enim cum illis uim, eandemque omnino constructionem habẽt, quam & adiectiua, & participia cum nominibus proprijsq́;, & appellatiuis, nempe in simili genere, in simili casu, & simili numero, cum proprijs, & appellatiuis construuntur. mea domus, mea habitatio, meũ domicilium, noster pater, nostra mater, noster filius. Necesse est etiam possessiuis (quæ uerbo primæ uel secundæ personæ connectuntur) primitiua adiungi, perinde ac nominibus, ut tu meus puer, discis. ego uero tuus pater, doceo. Quẽadmodum tu quidem Plato doceris, ego uero Socrates doceo. Rursum primæ & secundæ personæ possessiua cum assumptis extrinsecus personis apte coniunguntur, ut meus puer te uel illum diligit. Tertiæ uero, sine uoce altera possessorem significante, copulari cum diuersa persona nolunt. Solœcismus enim est, si quis dicat, suus filius diligit me. & igitur suus ipsorum puer, dicendum. uel puer ipsorum, sine possessiuo.

Retransitio.

In reciprocatione tamen bene se habet constructio, si suum solum habet.

ut pronoia

ἂν κωλύοι· οἷον οἱ τὴν τῶν ἁπάντων ἀνειληφότες φροντίδα. ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτα ἑτέρας ἐστὶ θεωρίας.

Περὶ ἀντωνυμίας.

Ἀντωνυμία δὲ ἡ κατὰ τοὔνομα, λέξις ἐστὶ λαμβανομένη ἀντὶ ὀνόματος. τῶν γὰρ ὀνομάτων πρώτου καὶ δευτέρου ἀμοιρούντων προσώπου, ἥδε πρόσεισι δυναμένη πᾶν πρόσωπον παρέχειν τοῖς ῥήμασιν εἰς λόγου τελείωσιν. ἐγὼ γράφω, σὺ γράφεις, ἐκεῖνος γράφει.

Διαίρεσις.

Διαιρεῖται δὲ εἰς πρωτότυπον καὶ δεικτικὴν καὶ ἐπιταγματικήν, καὶ ὅσα ἄλλα διῄρεται πρότερον. ἔστι δὲ καὶ ἡ μὲν ἐντελής· ταῦτα ἐμοί. ἡ δὲ ἐγκλιτική· ταῦτά μοι. καὶ αἱ μὲν αὐτοπαθεῖς, εἴτ' οὖν ἰδιοπαθεῖς· ἐμαυτόν. αἱ δὲ ἑτεροπαθεῖς· οἷον ἐμέ.

Πρωτότυποι.

Τῶν μὲν οὖν πρωτοτύπων αἱ εὐθεῖαι πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀεὶ ἑτέρων λαμβάνονται· ἡμεῖς εἴπομεν καὶ οὐχ ἕτεροι· ἐγὼ γέγραφα καὶ οὐχ ἕτερός τις. αἱ δὲ πλάγιαι, ἣν μὲν ὀρθοτονῶνται, καὶ αὗται δὴ πρόσωπα διαστέλλουσιν· ἐμοῦ ἤκουσας καὶ οὐκ ἄλλου. ἢν δὲ τὸ δεικτικὸν ἀποβάλλωσι φανερόν, ἀπολύτως λέγονται ἐγκλινόμεναι· ἤκουσάς μου, καὶ ἔδωκάς μοι· καὶ εὔφρανάς με. πάντη δὲ αὗταί τε, καὶ αἱ ἐγκλινόμεναι δεικτικαὶ καὶ ἀναφορικαί, οὐκ ἐπιδέχονται ἄρθρον.

Παράγωγοι.

Τῶν γε μὴν παραγώγων τὰ ἄρθρα προτίθεται, ὥσπερ καὶ τῶν ἐπιθέτων δὴ καὶ τῶν ὀνομάτων. ταυτὸν γάρ πως ἐκείνοις δύνανται. ὅλως τε σύνταξιν ἔχουσιν, ἣν τὰ ἐπίθετα καὶ αἱ μετοχαί, πρὸς τὰ κύριά τε, καὶ προσηγορικά. ὁμοιογενῶς δὲ, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως τοῖς κυρίοις τε, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται. ὁ ἐμὸς οἶκος. ἡ ἐμὴ οἰκία. τὸ ἐμὸν οἴκημα. ὁ ἡμέτερος πατήρ. ἡ ἡμετέρα μήτηρ. τὸ ἡμέτερον τέκνον. Ἀνάγκη δὲ ταῖς κτητικαῖς, ταῖς δὲ ῥήματι πρώτου, ἢ δευτέρου προσώπου συναπτομέναις, τὰς πρωτοτύπους συντάττειν, καθάπερ καὶ τοῖς ὀνόμασιν. οἷον σὺ ὁ ἐμὸς παῖς μανθάνεις. ἐγὼ δὲ ὁ σός γε πατὴρ διδάσκω. ὥσπερ σὺ μὲν ὁ Πλάτων διδάσκεις. ἐγὼ δὲ ὁ Σωκράτης διδάσκω. Ἔτι αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου κτητικαί, τοῖς ἔξωθεν οὐ μάλα προσώποις συνάπτονται. οἷον ὁ ἐμὸς παῖς σὲ ἢ ἐκεῖνον φιλεῖ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου, δίχα τοῦ ἑτέρου τὸν κεκτημένον δηλοῦντος αὐτόν, συνταχθῆναι πρὸς ἕτερον πρόσωπον οὐκ ἐθέλουσι. σολοικισμὸς γὰρ τὸ φάναι ὁ σφέτερος παῖς φιλεῖ ἐμέ. καὶ ὅμως ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς ῥητέον, ἢ ὁ παῖς αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ.

Ἀντιμετάβασις.

Κατὰ μέντοι γε ἀντιμετάβασιν οὐκ ἔχει συντάξεως τὸ σφέτερον μόνον.

ut pronomina primæ, & secundæ personæ. Voco *autem retransitionem, quando ab utraque persona in utranque transitio conspicitur uerbi. ut rogant te, suis auxiliari. & deos, deasq; precor omnes, ut quantam beneuolentiam habere perago & erga hanc urbem & uos omnes, tantundem fore mihi apud uos.* Possessiua *etiam (ut paucis dicam) ad ea referuntur, quæ possident, non quæ possidentur. ut lumen meorum oculorum. nonnunquam tamen ad ea quæ possidentur. ut meum lumen oculorum.* Simile *uero & hoc.* Nosti Neptune *meum in pectoribus consilium.*

Differentia.

Differt *autem in constructione deriuatiuum pronomen à primitiuo quatenus sanè primitiuum adiungitur uerbo, & nomini, & participio, ut* Filiam *autem mihi soluite charam, & quidem mea cõsilia intelligebant inuito me.* Et *tam in eadem persona, quàm in diuersa.* Ille *imperium nactus, nihili ducebat alios. hic uero maxima circa ipsum collecta manu, ibat in hostes. ut sanè & illud* Demosth. *cum præparasset libellum non in me, sed in auunculum meum.* Deriuatum *uero nominibus solis. luant* Danai *meas lacbrymas.*

Reciprocatio.

In *reciprocatione tamen neque primitiuo (cum eadem persona & agit, & patitur) neque deriuatiuo utimur, sed compositis. ut nobis ipsis auxiliemur, &, uide te ipsum.*

Relatio.

Accidit *præterea & pronomini relatio in tertia persona, per quam prædicta quædam nomina cum recordatione per pronomen repetuntur, cum sumi nõ possint denuo.* Iuppiter *uero ut troiãos & hectora nauibus admouit, hos siuit inibi tolerare laborem, ac ærumnas indesinenter, ipse autem retro flexit oculos splendidos.* Si *enim quis* Iuppiter *rursum dicat, & non ipse non alliget utrunque ad* Iouem, *sed principium quasi orationis alterius faciet.* Affine *uero huic, & præuenit ad* Cyrum *ipsum magis amans.* Vbi *non solum per pronomen reddidit, ut in cæteris pronominibus animaduertere licet, uerum relatio facta est, quæ ne in nominibus quidem fieri potest, nisi quæ assumpserint articulos.*

Demonstratiua.

Iam *nõ quẽadmodũ relatiua, itidem & demonstratiua uice antedictorum nominum sumuntur, sed eorum quæ demonstratiue proferri non possunt.* Peculiare *sanè pronominibus & illud, iuxta diuersas uoces diuersas reddere personas tertias.* Nam *uerba una uoce pluribus etiam tertijs*

conueniunt

ὡς καὶ τὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου. καὶ λοιπὸν δὲ ἀντιμετάβασιν, ἵνα ἑκατέρωθεν ἐπὶ θάτερα μετάβασις θεωρῆται τοῦ ῥήματος. οἷον δέονταί σου τοῖς σφετέροισι ἐπικουρῆσαι. καὶ τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι, καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει, καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν. Ἔτι αἱ κτητικαὶ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, πρὸς τὰ ἔχοντα, οὐ πρὸς τὰ ἐχόμενα. οἷον τὸ φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. ἐνίοτε μέντοι καὶ πρὸς τὰ ἐχόμενα. τὸ ἐμὸν φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ, ἔγνως ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐνὶ στήθεσι βουλήν.

Διάφορα.

Διαφέρει δὲ τὰ περὶ τὴν σύνταξιν ἡ παράγωγος ἀντωνυμία τῆς πρωτοτύπου. ἡ δὲ ἡ μὲν πρωτότυπος συντάσσεται ῥήματι καὶ ὀνόματι καὶ μετοχῇ. πάλιν δέ μοι λῦσατε φίλην. καὶ μὴν μοὶ βουλέων ξύνιον λέγοντος ἐμοῖο. καὶ ταυτοπροσωπικῶς τε, καὶ ἑτεροπροσωπικῶς. ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς λαβόμενος παρ' οὐδὲν ἦγε τοὺς ἄλλους. ὁ δὲ μεγίστης περὶ αὐτὸν συνειλεγμένης δυνάμεως ᾔει ἐπὶ τοὺς πολεμίους. οἷον δὴ καὶ τὸ Δημοσθένους. κατασκευάσας γραφὴν οὐκ εἰς ἐμὲ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεόν μου. ἡ δὲ παράγωγος ὀνόμασι μόνοις. τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα.

Αὐτοπαθεία.

Ἐπ' αὐτοπαθείας γε μὴν οὔτ' ὅλως πρωτοτύπῳ, ὅταν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὀργῇ τε καὶ πάσχῃ, οὔτ' ὅλως παραγώγῳ χρώμεθα, ἀλλὰ τοῖς συνθέτοις. ἑαυτοῖς βοηθοῦμεν, καὶ ὅρα σαυτόν.

Ἐπανάφορα.

Συμβαίνει δὲ τῇ ἀντωνυμίᾳ καὶ ἐπαναφορὰ ἐν τρίτῳ προσώπῳ, δι' ἧς προειλεγμένα ἄττα ὀνόματα σὺν ἀναμνήσει ἀντονομάζοιτ' ἄν, ληφθῆναί γε μὴ δυνάμενα ἔτι. τοὺς δ' εἰ οἱ ὅλως ζωάς τε καὶ ἔκβαλε νηυσὶ πέλασσεν, τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνοντ' ἐχέμεν καὶ οἵ ζυν νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν ζίει εν ὅσσε φαεινώ. εἰ γάρ τις τοὺς πάλιν λέγοι καὶ οὐκ αὐτὸς, οὐ συνάξει ἀμφότερα πρὸς τὸν δία, ἀλλ' ἀρχὴν ὥσπερ λόγου ἑτέρου ποιήσεται. Ἐγγὺς δέ τι τούτου καὶ τὸ, ὑπῆρχε τῷ κύρῳ αὐτὸν μᾶλλον φιλοῦσα. οὐ μόνον δὴ ἀντωνόμασται, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντωνυμιῶν ἐπινοῆσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρεταί γε. ὅ ὥσπερ οὐκ ὀνομάτων ἂν εἴη, ἀλλ' ἢ προσλαβόντων τὰ ἄρθρα.

Δεικτικαί.

Οὐ καθάπερ δὲ αἱ ἀναφορικαὶ, οὕτω τοι καὶ αἱ δεικτικαὶ ἀντὶ προλεχθέντων ὀνομάτων λαμβάνονταί τινων, ἀλλ' ἀντὶ τῶν δεικτικῶς ἐξενεχθῆναι μὴ δυναμένων. Ἴδιον γέ τοι τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τὸ κατὰ διαφόρους φωνὰς διάφορα ποιεῖν πρόσωπα τρία. τὰ γάρ τοι ῥήματα κατὰ μίαν φωνὴν πλείοσι τρισὶ

conueniunt personis.dicimus itaq;,quod scribit Socrates,uel Callias,uel qui cunque alius, non item uero & in pronomine similiter. Definiuntur autē *pronominum personæ non solum præsentium demonstratione,sed & relatiōe & animaduersione absentium.* Quamobrem sanè & ab Aristarcho *dictum est, cognata esse personis pronomina.* Definiuntur enim similiter *per omnem personam aut demonstratione,aut relatione, cum uerba in tertia persona indefinita sint,nisi quæ excepti actus.ut tonat, fulgurat, pluit.* Nam *deus subintelligendus, qui hæc agit.* Quandoquidem *tertia non multum in his definita est.*Generaliter *autem,quemadmodū nomina,ita & pronomina cum uerbis in casu unoquoq; construuntur.* Et *cum rectis quidem intransitiue, ut hic currit.* Cum *obliquis uero transitiue, huius misereor, huic gratificor,hunc laudo.* Nisi *uerba absoluta quidem & independentia sint,ut uiuo,ditor,& ualeo.*

Discretiuum.

Cæterum *apponimus rectum uerbis plerunq;,non tanquam qui non insit uirtute, & intelligatur,sed uel maioris significantiæ causa,uel discretionis.* Distinguit *enim maxime personas pronomen.* Præterea *& si coniunctio assumatur sic, tu quidem docebas literas, ego uero ueniebam ad ludum.*

Composita.

Porrò *compositorum usus (ut dictum est) quoties eadem persona & agit,& patitur. horum autem unumquodq; in agens ipsum retorquetur, uel in aliquid illius tanq̄ refractiuum, seruo meipsum, seruo quæ meipsius.* Dici *potest & quæ meipsius,me seruant.* Itaque *fit dupliciter circa reciprocum possessiuum constructio, siue à possessore in rem possessam, siue cō tra.* V*bi etiam assumere licet nomen equiualens.quale est peculiare uel proprium, uel tale quid. Socrates suipsius filium instituit, & proprium filium.* Licet *& nomini ipsi genitiuum pronominis compositi adiungere, relinquo hæredem proprium meipsius filium. amat unusquisque propriū suipsius filium.* Homeri *proprius liber, propria loquentis cura.* Commu*ne etiam & hoc ipsum possessiuis, ut tuum utique est o Socrates, & hoc cognoscere, omnia iusta inter nos cognoscentis, & meam quidem ipsius miseri uitam.* Nam *illud, meipsum, intensiue dicitur, ad imitationem, me iuuat, absoluti.* Verum *quia compositum singulariter solum profertur, ideo cum relatiuo componimus simplicia, hisq; utimur in eodem casu tam in dua li, q̄ in plurali.ut nos ipsos iuuamus, nobis ipsis iūgimur, uos ipsos iuuatis.* Verū *i tertia pers. nō similiter.* In *pluralib. tn̄ ad hūc modū, nostrū ipsorū,*

nobis

ἀνήκει προσώποις. λέγομεν οὖν, ὅτι γράφει Σωκράτης, ἢ Καλλίας, ἢ ὁστισοῦν. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ ἀντωνυμίας ὡσαύτως. ὥρισται δὲ τὰ τῶν ἀντωνυμιῶν πρόσωπα οὐ μόνῃ τῇ τῶν παρόντων δείξει, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀναφορᾷ καὶ ἀναπολήσει τῶν ἀπόντων. Ὅθεν δὴ καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ εἴρηται, συζύγους εἶναι τοῖς προσώποις τὰς ἀντωνυμίας. ὁρίζεται γὰρ ὁμοίως κατὰ πᾶν πρόσωπον ἤτοι τῇ δείξει, ἢ ἀναφορᾷ, τῶν ῥημάτων τῷ τρίτῳ προσώπῳ ἀοριστούντων, εἰ μή τῳ ἐξαίρετόν τι, οἷον βροντᾷ, καὶ ἀστράπτει, καὶ ὕει. τὸν γὰρ θεὸν ἐπινοητέον, ὡς ταῦτ' ἐνεργοῦντα. ἐπεὶ τό γε τρίτον οὐ πάνυ τι οὐδ' ἐπὶ τούτων ὥρισται. Καθόλου δὲ ὥσπερ τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ ἀντωνυμίαι τοῖς ῥήμασι κατὰ πτῶσιν ἑκάστην συντάσσονται, καὶ ταῖς μὲν εὐθείαις ἀμεταβάτως. οἷον οὗτος τρέχει. ταῖς δὲ πλαγίαις μεταβατικῶς. τούτου φείδομαι. τούτῳ χαρίζομαι. τοῦτον ἐπαινῶ. ἢν μὴ τὰ ῥήματα ἀπόλυτα ἄττα καὶ ἄσχετα ᾖ, οἷον τὸ ζῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω.

Διακριτικόν.

Προστίθεμεν δὲ τὴν εὐθεῖαν τοῖς ῥήμασι πολλαχῆ, οὐχ ὡς μὴ ἐνοῦσαν δυνάμει καὶ νοουμένην, ἀλλ' ἤτοι πλείονος ἐνδείξεως ἕνεκα, ἢ διαστολῆς, διακριτικωτάτη γάρ τοι προσώπων ἡ ἀντωνυμία. ἄλλως τε κἂν σύνδεσμος προσλαμβάνηται ὧδε. σὺ μὲν ἐδίδασκες τὰ γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

Σύνθετοι.

Τῶν δὲ συνθέτων χρῆσις μὲν ὥσπερ εἴρηται, ἐπὰν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε καὶ πάσχῃ. ἑκάστη δὲ ἐπὶ τὸ ἐνεργοῦν αὐτὸ ἐπιστρέφει, ἢ ἐπί τι τῶν αὐτοῦ, ὥσπερ ἀντανακλωμένη. σώζω ἐμαυτόν, σώζω τὰ ἐμαυτοῦ. ἔστι δὲ φάναι, καὶ τὰ ἐμαυτοῦ ἐμὲ σώζει. ὥστε διχῶς ἡ περὶ τὸ αὐτοπαθὲς κτητικὸν σύνταξις ἤτοι ἀπὸ τοῦ κεκτημένου ἐπὶ τὸ κτῆμα, ἢ ἀνάπαλιν. ἔνθα δὴ καὶ μεταλαμβάνειν ἔξεστιν ὄνομα ἰσοδυναμοῦν. οἷον τὸ ἴδιον, ἢ οἰκεῖον, ἢ τοιοῦτό τι. Σωκράτης τὸν ἑαυτοῦ παῖδα παιδεύει. καὶ τὸν ἴδιον παῖδα. πρός τε αὐτῷ τῷ ὀνόματι καὶ τὴν γενικὴν τοῦ συνθέτου συντάσσειν. ἀφίημι κληρονόμον τὸν ἴδιον ἐμαυτοῦ παῖδα. φιλεῖ πᾶς ὁστισοῦν τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ υἱόν. Ὁμήρου ἴδιον τὸ βιβλίον. τῇ ἰδίᾳ τοῦ λέγοντος ἐπιμελείᾳ. Κοινὸν δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ πρὸς τὰς κτητικάς. οἷον σὸν ἄρα ἐστὶν ὦ Σώκρατες καὶ τοῦτο γνῶναι τὰ πάντα τὰ δίκαια οὐ ἡμῶν εἰδότος, καὶ τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου βίον. Τὸ δ' ἐμὲ αὐτὸν ὠφελεῖ ἐπιτατικῶς λέγεται, πρὸς τὸ ἐμὲ ὠφελεῖ ἀπολελυμένον. Ὅτι δὲ τὸ σύνθετον ἐπὶ μόνων τῶν ἑνικῶν, διὰ τοῦτο τῇ ἀναφορικῇ συντάσσοντες ταῖς ἁπλαῖς χρώμεθα ὁμοιοπτώτως ἐπί τε δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ. οἷον νῶϊ αὐτὼ ὠφελοῦμεν. νῶϊν αὐτοῖν ἁπτόμεθα. σφῶϊ αὐτὼ ὠφελεῖτον. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τρίτων ὁμοίως; κἀπὶ τῶν πληθυντικῶν δέ τοι ὡσαύτως. ἡμῶν αὐτῶν.

nobis ipsis, nos ipsos, uestrum ipsorum, uobisipsis. Licet etiam in plurali di*cere & suiypsorum, sibiypsis, seipsos, cõmuniter per omnes personas. seipsos iuuamus, iuuatis, iuuant.* Verum non item & *seipsum iuuo, aut iuuas.* Deprehenditur enim incongruentiam habere à *meipsum*, ut dictum est.

Mutuo passum.

Consimilis autem est quodammodo his & *inuicem* constructio. Nam loco reciprocationis uniuersi aggregati, & hæc in complexu accipientes dicimus, *inuicem iuuamus, iuuatis, iuuant.* Sed quoniam non partes singulæ à seipsis patiuntur, sed ab alia alia uicissim, nuncupetur nobis non reciprocatio huiusmodi, sed mutua passio. Manifestum igitur, ut talia pronomina, uerba passiua non possint admittere. Etenim reciprocatio, actus in seipsum agentis est, ut dictum est.

De præpositione.

CAeterum preposita dictio omnibus orationis partibus, eamq; ob rem præpositio nominata, diuisa est quidem prius. Hic uero quonam pacto construatur, consideremus. Præponitur itaque orationis partibus aut per compositionem, aut per appositionem. Compositionis enim est *contubernalis, aduena, domesticus, inquilinus.* Appositionis uero *in Atticam*, uel *de Attica.* Hanc autem, quæ ex appositione est, constructionem significare uolunt, præpositionem dicentes pponi tam in compositione, quàm in constructione. Videntur autem præpositiones coniunctionalis constructionis esse declaratiuæ. Vnde & à Stoicis præpositiuæ coniunctiones uocabantur. Nam *propter quid dolet*, idem quod, *gratia cuius dolet*, notat. & *ex negligentia*, idem quod *ob negligentiam.* Nec sanè latet, si & quod coniunctio, assumpta *per*, aut *secundum*, constructionem retineat coniunctionalem. nempe uerbis semper ex compositione adsunt ppositiones, ut *describo, & protestor.* Fitq; intrinsecus inflexio, ut *describebam*, si quid aliud à simplici representet compositum. Quod si nihil amplius, extrinsecus fit inflexio, uelut & in simplicibus, *dormio, bam, sedeo, bam.* Porrò præpositio per appositionem cum recto, aut uocatiuo nunq̃ ordinatur. Construitur autem cum obliquis ad hunc modum.

In.

Ἐν præpositio quidem semper cum datiuo, *in domo, in foro.* illud uero *in inferni*, & *in præceptoris*, per defectum dicitur. Est itaque hic intelligendus *loco* aut *domo*, datiuus.

Εἰς.

Εἰς semper cũ accusatiuo, *ad concionem, ad forum.* Cæterũ *ad inferni*, & *ad*

ἡμῖν αὐτοῖς. ἡμᾶς αὐτούς. σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς. σφᾶς αὐτούς. Ἔστι γε μὴν πληθύνοντι λέγειν καὶ ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτοὺς κοινῇ κατὰ πάντων προσώπων, ἑαυτοὺς ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσιν. οὐκέτι δὲ καὶ ἑαυτὸν ὠφελῶ, ἢ ὠφελεῖς. διελέγχεται γάρ τοι ἀκαταλλήλως ἔχον ὑπὸ τοῦ ἐμαυτὸν, ἢ σεαυτὸν, ὡς εἴρηται.

Ἀλληλοπαθές.

Παραπλήσια δέ πως τούτοις, καὶ ἡ τοῦ ἀλλήλου σύνταξις. δι' αὐτοπάθειαν γὰρ τοῦ ὅλου ἀθροίσματος, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν συμπλεκομένων λαμβάνοντες λέγομεν. ἀλλήλους ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσιν. ὅτι γε μὴν οὐ τὰ μέρη καθ' ἕκαστον ὑφ' ἑαυτῶν πάσχει, ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου ἀμοιβαδὸν, προσαγορεύεσθαι ἡμῖν μὴ αὐτοπαθὲς τὸ τοιοῦτο, ἀλλ' ἀλληλοπαθές. δῆλον δ' ἄρα καὶ ὡς αἱ τοιαῦται ἀντωνυμίαι ῥήματα οὐκ ἂν ἐπιδέχοιντο παθητικά. τὸ γὰρ αὐτοπαθὲς ἐνέργειαν τοῦ ἐξ ἑαυτοῦ ἐνεργοῦντός ἐστιν, ὡς εἴρηται.

Περὶ προθέσεως.

Ἡ δὲ προτιθεμένη λέξις πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν καὶ διὰ τοῦτο πρόθεσις ὀνομαζομένη, διήρηται μὲν πρότερον. ἐνταῦθα δὲ ὅπως συντάξεται θεωρῶμεν. προτίθεται μὲν ἄλλων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἢ κατὰ σύνθεσιν, ἢ κατὰ παράθεσιν. συνθέσεως μὲν γὰρ τὸ σύνοικος, πάροικος, ἔποικος, μέτοικος. παραθέσεως δὲ τὸ ἐπὶ τὴν ἀττικήν. ἢ κατὰ τῆς ἀττικῆς. ταύτην δὲ τὴν ἐκ παραθέσεως σύνταξιν δηλοῦν βούλονται, καὶ οἱ προτίθεσθαι λέγοντες οὔτε συνθέσει καὶ συντάξει. Ἐοίκασι δ' αἱ προθέσεις συνδεσμικῆς συντάξεως γενόμεναι παρεμφαντικαί. ὅθεν καὶ τοῖς στωϊκοῖς προθετικοὶ σύνδεσμοι ἐκαλοῦντο. τὸ γὰρ διὰ τί λυπῇ, τὸ ἕνεκα τίνος λυπῇ παρεμφαίνει. καὶ τὸ ἐκ ῥαθυμίας, τὸ ἕνεκα ῥαθυμίας. οὐ δὴ ἦν ἀπεμφαῖνον, εἰ καὶ τὸ ὅτι παραδεξάμενον τὴν διὰ καὶ κατὰ, σύνταξιν ἐπέχει συνδεσμικήν. τοῖς γε μὴν ῥήμασιν αἰεὶ κατὰ σύνθεσιν αἱ προθέσεις. οἷον καταγράφω, καὶ προσκαλοῦμαι. οὐ διδοῦντε ἡ κλίσις κατέγραφον, ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ διαφέρον δηλοῦται ἐκ τῆς συνθέσεως. εἰ γὰρ μηδέν τι πλέον, ἔξωθεν ἡ κλίσις καθόπερ καὶ τοῖς ἁπλοῖς, καθεῦδον, ἐκάθευδον. καθέζομαι, ἐκαθεζόμην. πρόθεσις δὲ κατὰ παράθεσιν σὺν εὐθείᾳ, ἢ κλητικῇ οὐδέ ποτε τάξεται, συντάσσεται δὲ ταῖς πλαγίαις ὧδε.

ΕΝ.

Ἡ μὲν ἐν, ἀεὶ δοτικῇ. ἐν οἴκῳ. ἐν ἀγορᾷ. τὸ δὲ ἐν ᾅδου, καὶ ἐν διδασκάλου, ἐλλειπτικῶς. δεῖ γὰρ κἀνταῦθα ἐπινοεῖν τὴν τόπῳ καὶ οἴκῳ δοτικήν.

ΕΙΣ.

Ἡ δὲ εἰς. ἀεὶ αἰτιατικῇ. εἰς ἐκκλησίαν. εἰς ἀγοράν. τὸ δὲ εἰς ᾅδου,

& ad præceptoris defectiue dicitur, ficut & in ἐν. At enim in rebus quidē inanimatis εἰς, in animatis uero πρὸς maxime utendum eſt. eo in forum, mitto aurum ad te. Magis proprie tamen εἰς utimur in laudem, & in relationem. πρὸς autem contra. Retulit enim ad prætorem dicimus, & hymnos in Apollinem. Item belligeratur aduerſus finitimos. Iuxta quam ſententiam & εἰς eſt quandoq; utendum, ut ingrati fuerunt in nos.

Ἐξ.

Cæterum ἐξ ſemper cum genitiuo: ex Attica, ex ædibus. Σὺν.

Σὺν uero ſemper cum dtō, cū deo, cū ratiōe. Πρὸς.

πρὸς autem cum genitiuo, & datiuo, & accuſatiuo. Cum genitiuo quidē quando à perſona ſignificat motum, à deo bona. Aut cum refertur ad iuramentū, uenit per deū. Aut cū corā ſignificat. Coramq; dijs beatis, coramq; īmortalibus hominibus. Aut officium, nō eſt medici ſapientis dicere incantationes. Cum datiuo autem, quando prope, & adiacens ſigni. ut ante pedes. Cum actō uero, quando motū ad rem quampiā animatā maxime, ut alibi iā dictū eſt. Itē qn̄ uel habitudinē aliquā, uel rationē notat, ut ſicut duo ad quatuor, ita & quatuor ad octo. Aut exemplū, cātat ad tibiā. Πρὸ.

Porrò πρὸ ſemper cum genitiuo, pro foribus, ante tempus.

Ἀνὰ.

Ἀνὰ autem cum accuſatiuo, per que arma & atrum ſanguinem.

Κατὰ.

κατὰ uero cum genitiuo, & accuſatiuo conſtruitur. Cum genitiuo quidem in delatione, & accuſatione, ut contra Aeſchinem oratio. Et quando ſuper. & circa aliquid, uel de aliquo ſignat, ſuper terram ſedeo, de homine animal. Illud uero, ab olympi uerticibus, pro ab. Cum accuſatiuo itē, quando cōparatiōis eſt, aut ſimilitudinis, ut ſecundū Homerū, ſecundum mentē procedit. Aut circa aliquid, & in aliquo, ſecundum uiam hæc faciebant, & manſerunt in regione. Aut tempus. noſtris tēporibus factus uir clarus.

Διὰ.

Διὰ uero cum genitiuo; ſi actionis alicuius, aut interualli nota eſt, ut per te hæc forſan melius facta fuiſſent. Et ibam per forum. Cum accuſatiuo autem, ſi cauſæ. propter te hæc ſcribo. Hom. tamen & medium cum accuſatiuo interdum profert. perq; arma, & atrum ſanguinem.

Μετὰ.

Μετὰ autem cum genitiuo quidem, quando ſimul ſignificat, ut Suauis cum amicis uita. Iam illud, cum tertijs imperauit, poeticum. Porrò accuſatiuo, quando poſt. poſt feſtum, & Plato poſt Socratem.

Παρὰ.

καὶ εἰς διδασκάλου ἐμαθητικῶς, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἀντὶ. ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ μὲν ἀψύχων τινὰς, ἐπὶ δ' ἐμψύχων τινὶ πρὸς μάλιστά γε χρηστὸν προσδέομαι εἰς ἀγοράν. πέμπω τὸ χρυσίον, πρὸς σέ. ἰδιώτερον ἡ τινὶ μὲν, εἰς, ἐπὶ ἐπαίνου καὶ ἀναφορᾶς. τινὶ δὲ πρὸς, τὸ ἀνάπαλιν. ἀνήνεγκε μὲν γὰρ εἰς τὸν ἄρχοντα φαμέν. καὶ ὕμνους εἰς ἀπόλλωνα. πολεμεῖ δὲ πρὸς ὁμόρους καθ' ἣν δὴ ἔννοιαν καὶ τινὶ εἰς ἐστὶν ὅτε χρηστόν. ἠγνωμόνησαν εἰς ἡμᾶς.

ΕΞ.

Η δὲ ἐξ, ἀεὶ γενικῇ. ἐξ ἀττικῆς. ἐκ μεγάρων. ΣΥΝ.

Η δὲ σὺν ἀεὶ δοτικῇ. σὺν θεῷ. σὺν λόγῳ. ΠΡΟΣ.

Η δὲ πρὸς, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν, ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν. πρὸς θεοῦ τ' ἀγαθά. ἢ τὰ ἀπὸ ἐπὶ ὅρκου. ἢ κε πρὸς θεοῦ. ἢ τὸ ἐναντίον δηλοῖ. πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. οὐ πρὸς ἰάσου σοφοῦ θρηνεῖν ἐπῳδάς. δοτικῇ δὲ ὅταν τὸ ἐγγύς τε καὶ παρακείμενον. οἷον πρὸς τοῖς ποσίν. αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν κίνησιν πρὸς ἔμψυχον μάλιστά τι, καὶ ὡς ἄλλως δὴ εἴρηται. καὶ ἔστι ὅταν, ἢ σχέσιν τινὰ, καὶ λόγον. ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέσσαρα, οὕτω καὶ τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα ᾄδει πρὸς αὐλόν. ΠΡΟ.

Η δὲ πρὸ, ἀεὶ γενικῇ. πρὸ τῶν θυρῶν. πρὸ τοῦ χρόνου.

ΑΝΑ.

Η δὲ ἀνὰ, ἀεὶ αἰτιατικῇ. ἀνά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

ΚΑΤΑ.

Η δὲ κατὰ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν ἐπὶ καταφορᾶς καὶ κατηγορίας. κατὰ αἰσχίνου λόγος. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω καὶ περί τι, ἢ περὶ τοῦ δηλοῖ. κατὰ γῆς κάθημαι. κατ' ἀνθρώπου, τὸ ζῶον. τὸ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων, ἀντὶ τοῦ ἀπό. αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν τὸ παραβαλλόμενόν τι, καὶ ὅμοιον. οἷον καθ' ὅμηρον. καὶ κατὰ νοῦν προχωρεῖ, ἢ τὸ περί τι καὶ ἔν τινι. καθ' ὁδὸν ταῦτα ἐποίουν. καὶ ἔμεινον κατὰ χώραν. ἢ χρόνον. ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὼς ἀνὴρ ἔνδοξος.

ΔΙΑ.

Η δὲ διὰ, γενικῇ μὲν ἐνέργειάν τινα, ἢ τὸ μέσον δηλοῦσα. διὰ σοῦ ταῦτα ἂν ἄμεινον γίγνοιτο. καὶ ἐπορευόμην δι' ἀγορᾶς. αἰτιατικῇ δὲ αἰτίαν. διὰ σὲ ταῦτα γράφω. ὅμηρος δὲ καὶ τὸ μέσον αἰτιατικῇ ἐνίοτε φράζει. διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

ΜΕΤΑ.

Η δὲ μετὰ, γενικῇ μὲν τὸ ὁμοῦ σημαίνουσα. ἡδὺς μετὰ φίλων ὁ βίος. τὸ δὲ μετὰ ζιτέ τοισιν ἄνακτι, ποιητικόν. αἰτιατικῇ δὲ τὸ ὕστερον. μετὰ τὴν ἑορτήν. καὶ πλάτων μετὰ σωκράτην.

παρὰ.

παρὰ itidem cum genitiuo, quando à persona insinuat motum, ut à deo bona. Siquidem ἀπὸ & ἐξ sunt existenti à loco motui maxime peculiares. παρὰ uero, & πρὸς motui à persona. Cum datiuo autem, cum statum, aut prope. apud me moratur. Sed cum accusatiuo quando motum ad aliquid, ad te uenio. Aut propter quid, propter iniuriam supplicium. Aut præter cõsiderationem & promissum, ut præter opinionem accidit.

Αντὶ.

Αντὶ semper cum genitiuo, pro multis, pro uno.

Επὶ.

Cæterum ἐπὶ & cum genitiuo iungitur, & datiuo, & accusatiuo. Genitiuo quidem tempus signi, Imperante Athenis Pythodoro. Vel circa aliquid aut in aliquo. in multis disceret quis quæ dicuntur. Item cum super. quadrupedes super terram. Cum datiuo, cum causam reddit cuius gratia fiat. propter bonum omnia faciebat. Aut potestatem, arbitriumq; notans. in arbitrio regis res subditorum. Aut ubi post, ac secundo. posthæc multa alia narrabat. Itẽ cũ super. Super fundamẽto murus stetit ualido. Insuper cũ actõ, motũ aliquẽ innuẽs. In Atticã ibat. Cæterũ cũ gtõ hoc idẽ interdũ signat. ĩ domũ, & ĩ regionẽ. Recte quidẽ & attice uerũ nõ admodũ usitate.

περὶ.

περὶ autem cum genitiuo, ubi causam exprimit, ut de præpositione scribo. Illud uero de aliquo metuisse, priuati iuris est. cum accusatiuo circum notat. aut quãdo cõpræbensiuum, & congregatiuum est, ut circum urbem exercitus. Verum illud, fluet in basta, & circa turrim, poetica sunt.

Αμφὶ.

Αμφὶ uero ut eiusdem notæ est, sic eiusdem constructionis cum περὶ, usitatior tamen hæc præpositio περὶ.

Απὸ.

A, siue ab, semper cum genitiuo. à iusto, ab alio.

Υπὸ.

Υπὸ aũt cũ gtõ, causam significãs efficientẽ, neq; ob paupertatẽ benefacio. Præterea cũ subtus significat, sub ueste occultantẽ manũ. Quod sanè & cũ dtõ, & actõ constructa, significat. sub arborem, & sub arbore.

Υπὲρ.

Super cum gtõ auxilij quidem est, ut pro Ctesiphonte oratio. Et causæ expressiua similiter ut de. de quibus dixi, rursum dicam. Item quando supra significat. supra fumum ponit clauũ. Cum actõ uero, q̃ñ plus & ultra & oĩno excessum, cõstruitur. ut supra hoĩem est, quid sit deus cognoscere.

Composita.

Παρά.

Η δὲ παρὰ, γενικῇ μὲν, τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνουσα κίνησιν. οἷον παρὰ θεοῦ τ' ἀγαθά. ἢ μὲν τὴν ἀπὸ καὶ ἐκ τῇ ἀπὸ τόπου μάλιστα κινήσει οἰκεῖαι. ἢ δὲ παρὰ καὶ πρὸς, τῇ ἀπὸ προσώπου. δοτικῇ δὲ στάσιν, καὶ τὸ ἐγγύς. παρ' ἐμοὶ διατρίβει. αἰτιατικῇ δὲ, κίνησιν ἐπί τι. παρὰ σὲ ἔρχομαι. ἢ τὸ διά τι. παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω σκοποῦ, καὶ ἐπαγγελίας. οἷον παρὰ γνώμην συμβαίνει.

Αντί.

Η ἀντὶ ἀεὶ γενικῇ. ἀντὶ πολλῶν. ἀνθ' οὗ ὅς. ΕΠΙ.

Η δὲ ἐπὶ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν χρόνον δηλοῦσα. ἐπὶ ἄρχοντος ἀθήνησι πυθοδώρου. ἢ τὸ περί τι καὶ ἔν τινι. ἐπὶ πολλῶν μάθοι τίς ἂν τὰ λεγόμενα. ἢ τὸ ἐπάνω. τὰ τετράποδα ἐπὶ γῆς. δοτικῇ δὲ αἰτιολογοῦσα τὸ οὗ ἕνεκα. οἷον ἐπὶ ἀγαθῷ πάντα ἐποίει. ἢ δύναμιν καὶ ἀντεξουσιότητι δηλοῦσα. ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων. ἢ τὸ ὕστερόν τε, καὶ δεύτερόσχετον. ἐπὶ τούτοις πολλὰ ἕτερα λέξει. ἢ τὸ ἐπάνω. ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἕστηκεν ἰσχυρᾷ. αἰτιατικῇ δὲ κίνησίν τινα λέγουσα. ἐπὶ τὴν ἀττικὴν ἐπορεύετο. καὶ γενικῇ δὲ ταυτὸ [illegible] ὅτε δηλοῖ. ἐπὶ οἴκου. καὶ ἐπὶ τῆς χώρας. ὀρθῶς μὲν, καὶ ἀττικῶς, οὐ κατὰ πολλὴν γέ τινα χρῆσιν.

Περί,

Η δὲ περὶ, γενικῇ μὲν αἰτιολογοῦσα. περὶ προθέσεως γράφω. τὸ δὲ περί, τῷ δηλοικοῦμαι, μονοσηκόν. αἰτιατικῇ δὲ τὸ κύκλῳ σημαίνουσα, καὶ περὶ ποιητικὸν, ἢ συστατικόν. οἷον περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. τὸ δ' ἐρωτήσει περὶ δορὶ, καὶ περὶ πύργῳ, ποιητικά.

Αμφί.

Η δὲ ἀμφὶ, ὁμοιόσημός τε ἐστὶ καὶ ὁμοιοσύντακτος τῇ περί. συνηθεστέρα μὲν τοι γε ἡ περί.

Από.

Η δὲ ἀπὸ, ἀεὶ γενικῇ. ἀπὸ δικαίου. ἀφ' ἑτέρου.

Υπό.

Η δὲ ὑπὸ, γενικῇ αἰτιολογοῦσα τὸ ποιητικόν. οὐδὲ ὑπὸ πενίας ἐνεργεῖται. καὶ ἔτι τὸ ὑποκάτω σημαίνουσα. ὑφ' ἵματος κρύπτοντα χεῖρα. ὃ δὴ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντασσομένη δηλοῖ. ὑπὸ δένδρον, καὶ ὑπὸ δένδρῳ.

Υπέρ.

Η δὲ ὑπὲρ, γενικῇ μὲν ἐπὶ βοηθείας. οἷον ὑπὲρ κτησιφῶντος ὁ λόγος. καὶ αἰτιολογίας ὁμοίως τῇ περί. ὑπὲρ ὧν εἶπον, πάλιν δρῶ. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω δηλοῖ. ὑπὲρ καπνοῦ τί θησι τὸ πηδάλιον. αἰτιατικῇ δὲ τὸ πλέον τε, καὶ ἐπέκεινα, καὶ ὅλως ὑπερκείμενον ἀποφέρεται. οἷον ὑπὲρ ἄνω, τί ἐστιν ὁ θεός, εἰδέναι

Compositæ autem cum uerbis præpositiones propriã retinẽtes significationem, exigunt suum casum (ut sic dicam) omnes. accuso te, deficio abs te, supero te, moneo te. Id quod in possessiuis, & acquisitiuis non fit. satior, delitior, & fruor te, & impono tibi. Hæc tamen præpositio κατὰ *& in compositione etiam intendit, manente eodem casu, deuorat omnia, dixit mihi. Hæc tamen & si ut quid compositum, ita proferatur, quo minus à præpositiua proprietate deficiat, nihil ĩpedierit. cõtradicere igitur alteri dicimus, & deuorare, & intueri. Vocetur aũt illud quidẽ ꝑpositiuum, hoc uero uerbale.*

Anastrophe.

Inuertuntur autem monosyllabæ quidem in fine carminum, ut in Homericis illis, non tamẽ malus cognoscitur, neq; ex malis. Et uenit Apollo argenteum arcum habens cum Diana. Dissyllabæ autem & in oratione soluta, & in carmine. præter per &, per, ne coincidant, altera quidem cum hoc accusatiuo Iouem, altera uero cum hoc uocatiuo rex. O rex Latonæ fili. Tonum siquidem habeat penult. recta intensione, necesse est. Cæterum tritemporeæ non. ut ἀντὶ, *&* ἀμφὶ, *ut neque in quibus ī redundat. ut* κατοὶ, παροὶ, *super, tanquam factæ tritemporeæ. Porrò* ἐν *quando assumit ī, & fit* ἐνὶ, *etiam si facta sit dissyllaba, aut bitemporea, inuertitur, ut ædib. in nostris. & quo in loco puella cubat. Interdum etiam & dissyllabæ quamuis bitemporeæ, non inuertuntur. ut Ithacæ regnant. Et offendit autem iuxta Patroclum iacentem. Quod si inter duo nomina sit præpositio, alterũ proprium, alterum appel. uel adiect. hanc inuerti necesse est, ut toti præponatur oratiõi, ut fluuio à Selleente, & Xantho in uorticoso. Ad hũc aũt modũ fit, si inter propria dua, uel appellatiua cadat, cõiunctione ꝑpositionẽ sequẽte. ut nauibus ab, atq; tẽtorijs. Agamẽnone de, atq; Achille. Et si media inciderit, nullaq; alia oratiõis pars interueniat (mõ supponatur dictiõi, quã debebat ꝑcedere) inuertitur, ut quo in loco multũ laboraui. Ithaca in domũ habitans. à dijs cõsilia sciens. Si uero inter ꝑpositionẽ & uerbũ, uel nomẽ, ad quod pertinet ꝑpositio, pars orationis alia intercedat. non reflectitur. Hunc autem Tydides inuasit. Si tamen sit in fine (& ut simpliciter dicam) in puncto sententiæ, inuertitur, etiam si quicquam interueniat. Omnes autem excreauit multum contra. Quæ uero patiuntur elisionem uocalis, non reflectuntur, nisi punctum subsequatur aliquod, aut significatum corrumpatur non conuersæ, ut in hoc, statuebat enim à Vulcano afferre arma. Poetæ igitur post præpositionem quandoque punctum faciunt. oratores uero non, præterquam in ad. Hanc enim præpositionem solam ante punctum locant, ut hoc, & ad paruum quippiam.*

Nonnulli

Συντεθεῖσαι δὲ τοῖς ῥήμασιν αἱ προθέσεις, τὴν ἰδίαν ἔτι φυλάττουσαι σημασίαν, ἀπαιτοῦσι τὴν αὐτῶν πτῶσιν, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν ἅπασαι. κατηγορῶ σου. ἀφίστημί σου. ὑπερβρέχω σου. παροινῶ σοι. ὅτι μὴ ἐπὶ τῶν κτητικῶν καὶ περιποιητικῶν. ἐμφοροῦμαι. ἐντυφῶ. καὶ παραπολαύω σου. καὶ περιτίθημί σοι. ἡ γεμὴν κατὰ συντεθεῖσα καὶ ἐπιτείνει ὁμοιοτρόπως. κατεσθίει πάντα. κατεῖπέ μοι. καὶ ταῦτα μοῦ τοι, καὶ εἴ τι ὡς σύνθετον οὕτω προφέροιτο ἕτερον, μὴ δὲ τοῦ προθετικοῦ ἰδιώματος ἀπολείπεσθαι, οὐδὲν ἂν κωλύοι. κατειπεῖν δ' αὖ ἕτερον, καὶ κατεσθίειν. καὶ καθορᾶν. καλείσθω δὲ τὸ μὲν προθετικόν, τὸ δὲ ῥηματικόν.

Ἀναστροφή.

Ἀναστρέφονται δὲ αἱ μὲν μονοσύλλαβοι ἐπὶ τέλει που τῶν ἐπῶν, ὡς ἐπὶ τῶν ὁμηρικῶν ἐκείνων. οὐ μέντοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῷ ἐξ. καὶ ἤλυθεν ἀργυρόπεζος ἀρτέμιδι ξύν. τῶν δὲ δισυλλάβων οὔτε τοῖς πεζοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐμμέτροις. πλὴν τῆς διά, καὶ ἀνά, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ, ἡ μὲν τῇ δία αἰτιατικῇ, ἡ δὲ τῇ ἄνα κλητικῇ. αἱ δ' ἄλλαι τοὺς γε βαρύνεσθαι ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὀρθῇ τάσει ἀνάγκη. αἱ δὲ δίχρονοι, οὔ. οἷον ἥ τε ἀντί, καὶ ἀμφί. ὅθεν οὐδὲ αἱ τῷ ι πλεονάζουσαι. οἷον καταί. παραί. ὑπαί. ἅτε δὴ γινόμεναι δίχρονοι. ἡ δὲ ἐν προσλαβοῦσα τὸ ι. καὶ γινομένη ἐνί, καὶ δισυλλαβήσασα, καὶ διχρονήσασα ἀναστρέφεται. οἷον ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ. καὶ φῶ ἐνὶ κοιμᾶται. Ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ δισύλλαβοι διχρονοῦσαι, ὅμως οὐκ ἀναστρέφονται. οἷον ἰθάκην κατὰ κοιρανέουσι. καὶ δίφρῳ δὲ παρ' ὄχλῳ περικείμενον. Εἰ δὲ μεταξὺ δυοῖν ὀνομάτων ἡ πρόθεσις, τοῦ μὲν κυρίου, τοῦ δὲ προσηγορικοῦ, ἢ ἐπιθέτου, ἀναστρέφειν δεῖ, ἵνα τοῦ ὅλου προηγήσηται λόγου. οἷον ποταμοῦ ἄπο σελλήεντος. καὶ ξάνθου ἔπι δινήοντι. Ὡσαύτως δὲ κἂν μεταξὺ κυρίων δυοῖν, ἢ προσηγορικῶν κέηται, συνδέσμου μηδὲ τὴν πρόθεσιν ἐπιφερομένου. οἷον νηῶν ἄπο, καὶ κλισιάων. ἀγαμέμνονος πέρι, καὶ ἀχιλλέως. κἂν μεταξὺ μὲν ἐμπίπτῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον μέρος λόγου μεσοσυλλαβῇ, ὑποτάττηται δὲ οὗπερ ἐχρῆν προηγεῖσθαι, ἀναστρέφεται. οἷον ᾧ ἔπι πολλ' ἐμόγησα. ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων. θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς. ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως καὶ τοῦ ῥήματος, ἢ τοῦ ὀνόματος πρὸς ὃ ἡ πρόθεσις, μέρος λόγου ἕτερον παρεμπίπτῃ, οὐκ ἀναστρέφεται. τῷ δ' ἔπι τυδείδης ὦρτο. Εἰ μέντοι εἴη ἐπὶ τέλει τοῦ ἔπους, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐν στιγμῇ νοήματος, ἀναστρέφεται, καὶ μεσοσυλλαβοῦντός τινος. πάντων δ' ἔπι τύπτε πολὺ κάτα. Καὶ αἱ παθοῦσαι δὲ ἔκθλιψιν τοῦ φωνήεντος οὐκ ἀναστρέφονται. εἰ μὴ στιγμὴ ἐπιφέροιτό τις, ἢ τὸ σημαινόμενον διαφθείροιτο μὴ ἀναστρεφομένης. ὡς ἐπὶ τοῦ, στεῦτο γὰρ ἡφαίστοιο παρ' οἰσέμεν ὅπλα. Ποιηταὶ μὲν οὖν κατὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε στίζουσι, λογογράφοι δ' οὔ. ὅτι μὴ ἐπὶ τῆς πρός. ταύτην γὰρ μόνον καὶ πρὸ στιγμῆς τάττουσιν. ὡς τό, καὶ μικρόν τι πρός.

Ενιοι

Nonnulli uero & per defectum præpositionis dici has orationes aiunt à bouem tritico emo. nempe ut desit per. Sæpe itidem in oratione deficere κατὰ, ut Suaue plantis spirat. & decerpo flores, bibo aquam, & suspendo te pede, ut desit à.

Aduerbium.

Caeterum aduerbium cum uerbis habet constructionem. Semper eñ uerbum aut præcedit, aut sequitur, his (quæ uocantur actiones) addictum. Vnde & appellationem accepit & definitionem. Est enim pars orationis sine casu, uel de uerbo dicta, uel addicta uerbo, tanquam adiectiuum uerbi. Vt igitur nomina adiectiua tam de proprijs prædicantur, quam de appellatiuis, ita sanè & aduerbia. Nam quamuis inter uerbum, & aduerbium contingat incidere multa, nihilominus tamen ipsum ad uerbum referri dicitur. Quinetiam plura sæpe connectentes aduerbia, uni uerbo reddimus non inepte, ut bene, & pie, & necessario fecisti. Sed id quidem cõmune est. Habent igitur aduerbia constructionem cum uerbo, excepto aduerbio uocandi, & his quæ sunt exclamandi, & admirandi, ac positiua. Illud enim cum uocatiuo, ut o amice Pole. Hæc uero cum genitiuo, heu mala. O magnitudinem. Rursum positiua cum datiuo, uel accusatiuo. scribendum nobis. scribere oportet nos. Licet etiam uti exclamandique, & positiuis citra aliquod subsequens casuale. Quædam igitur cum casu construuntur, heu magnitudinem. quædam uerbo, bene habet. quædam cum utroq;, procul nobis habitat. Item alia utroq; modo, & uerbaliter, ut procul habitat. Alia uero uerbaliter & casualiter, non ex necessitate, & utroq; modo.

Temporalia. Nunc.

Ex temporalibus autem, nunc, omnibus temporis partibus accõmodatur præter q̃ plusquamperfecto. nunc tentat, nunc rursum hasta experiar. nũc quidem Menelaus uicit Minerua auspice. Cum explicat quidem præsens tempus, cum præsenti construitur solo, initiumq; tenet oratiõis. Cum uero consequentiã aliquã seruat p̃cedẽtis, neq; in initio est orationis, & semper cum autem connectitur, ut ego quidem putabam hæc dicturum, nunc autem nihil horum dixit. Opponuntur autem nunc (cum præsens significat) statim, & nuper. nunc facio, nuper feci, statim faciam.

Heri.

Eodem modo se habet & heri, & cras, ad hodie. Dicatur ergo & cras uenio, si cupis id, quod futurum est fieri magis credibile,

Quando. Tunc.

Commune autem & hoc quando, & tunc, nisi quod ptm̃ non admittunt.

Nuper

Ἔνιοι δὲ καὶ κατ' ἔλλειψιν προθέσεων λέγεσθαι τὰ τοιαῦτα φασί. βοῦν σίτου ὠνοῦμαι· ἐνδεῖν γὰρ τὴν διά. πολὺς τὸν λόγον, ἐνδεῖν τὴν κατά. ἡδὺ τῶν φυτῶν ἀναπνεῖ. καὶ δρέπομαι τῶν ἀνθέων. καὶ πίνω τοῦ ὕδατος. καὶ κρεμῶ σε τοῦ ποδός. ἐνδεῖν τὴν ἀπό.

περὶ ἐπιῤῥήματος.

τ Ὁ δὲ ἐπίῤῥημα, πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τὴν σύνταξιν. ἀεὶ γὰρ ῥήματι προηγεῖται, ἢ ἐφέπεται τοῖς λεγομένοις ἐνεργείαις ἐπιλεγόμενον. ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν ἀπηνέγκατο καὶ τὸν λόγον. ἔστι καὶ γὰρ μέρος λόγου ἄπτωτον κατὰ ῥήματος λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγόμενον ῥήματι, καὶ οἷον ἐπίθετον ῥήματος. Καθάπερ οὖν τὰ τῶν ὀνομάτων ἐπίθετα τῶν κυρίων κατηγορεῖται καὶ προσηγορικῶν, οὕτω δὴ καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα. κἂν γάρ τοι μεταξὺ τοῦ ῥήματος καὶ ἐπιῤῥήματος τύχῃ παραπεσόντα πλείονα ἄττα, ὅμως μέν τοι αὐτὸ τὸ ἐπίῤῥημα πρὸς τὸ ῥῆμα ἀναφερόμενον λέγεται. καὶ μὲν δὴ πλείω πολλάκις συμπλέκοντες ἐπιῤῥήματα ἑνί τῳ ῥήματι ἀποδίδομεν ἱκανῶς. οἷον καλῶς, καὶ εὐσεβῶς, καὶ δεόντως πεποίηκας. κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο. Ἔχει μὲν οὖν τὰ ἐπιῤῥήματα τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ ῥῆμα. πλὴν τοῦ κλητικοῦ ἐπιφθέγματος, καὶ τῶν σχετλιαστικῶν, καὶ θαυμαστικῶν, καὶ τῶν θετικῶν. Τὰ μὲν γάρ τοι πρὸς κλητικήν. ὦ φίλε πάλε. τὰ δὲ πρὸς γενικήν. φεῦ τῶν κακῶν. ὢ τοῦ μεγέθους. τὰ δὲ πρὸς δοτικήν, ἢ αἰτιατικήν. γραπτέον ἡμῖν. γραπτέον ἡμᾶς. ἔστι δὲ χρῆσθαι σχετλιαστικοῖς τε, καὶ θετικοῖς καὶ ἄνευ τινὸς ἐπιφορᾶς πτωτικῆς. τὰ μὲν οὖν πτωτικῶς συντάσσεται. φεῦ τοῦ μεγέθους. τὰ δὲ ῥηματικῶς. φεῦ ἔχει. τὰ δὲ συναμφοτέρως. πόῤῥω ἡμῶν οἰκεῖ. καὶ τὰ μὲν συναμφοτέρως, καὶ ῥηματικῶς. οἷον πόῤῥω οἰκεῖ. τὰ δὲ ῥηματικῶς, ἢ πτωτικῶς, οὐκ ἐξ ἀνάγκης, καὶ δὴ συναμφοτέρως.

χρονικά, νῦν.

Τῶν δὲ χρονικῶν τὸ μὲν νῦν πᾶσι τοῖς τοῦ χρόνου μορίοις συντάσσεται, πλὴν τοῦ ὑπερσυντελίκου. Νῦν πειρᾶται. νῦν αὖτ' ἔγχει πειρήσομαι. νῦν μὲν δὴ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ. καὶ δηλοῦν μὲν τὸ τοῦ χρόνου ἐνεστηκός, ἐνεστῶτι συντάσσεται μόνῳ, καὶ ἀρκτικὸν γίνεται λόγου. ἀκολουθίαν δέ τινα σῷζον προηγουμένου, οὔτ' ἀρκτικόν ἐστι λόγου καὶ ἀεὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ συνάπτεται. οἷον ἐγὼ μὲν ᾤμην ταῦτ' ἐκεῖνον ἐρεῖν, νῦν δὲ οὐθ' ὁ τούτων εἴρηκεν. ἀντιπαράκειται δὲ τῷ τοῦ ἐνεστῶτος νῦν, τὸ αὐτίκα καὶ ἄρτι. νῦν ποιῶ. ἄρτι πεποίηκα. αὐτίκα ποιήσω.

χθές.

Ὁμοίως δ' ἔχει καὶ τὸ χθές, καὶ αὔριον, πρὸς τὸ σήμερον. ἀρείσθω δέ τι, καὶ αὔριον ἔρχομαι ἢ πρὸς θυμοῦ, τὸ μέλλον γίνεσθαι ἐπὶ πλέον πιστοῦσθαι.

ὅτε. τότε.

Κοινὸν δὲ, καὶ τὸ ὅτε, καὶ τότε, πλὴν τοῦ παρακειμένου.

Nuper. Pridem.

Nuper autem & pridem peculiaria præterito. olim aliquando erant strennui Milesij. nuper uenit.

Iam.

Cæterum iam conuenit tam futuro, q̃ præterito. Iam *iui. iam ibo.* Di*citurq; de his, quæ non multum absunt, uelut & nuper.*

Prius.

Item prius cum præterito indicatiui, priusq̃ dixit. Quinetiam cum infinitiuo, priusq̃ diceret. & intercedente q̃, priusquàm diceret. Quemadmodum interueniente ἂν in re futura, priusq̃ fiat, priusq̃ fiat.

Donec.

Sic autem & donec, & quæ idem significant, donec porrigam. & donec porrigerem.

Q*uando.*

V*erũ qñ indifferenter cum temporibus indicatiui, nisi quicq̃ potẽtiale significet. Optatiuus nanque est potentialis, quando uoluerit.*

Nõ *amplius. Semper. Rursus.*

I*tem non amplius, & nunquam, & semper. Verum nunquam solum cũ præterito. Quemadmodum contra, semper & rursum cum futuro. ut semper erit motus. rursum docebo.*

Nondum.

A*dhæc nondum & cum praeterito, & cum praesenti. nondum fit. non dum factum est.* Licet *autem (ut in genere dicam) & genitiuo reddere ad uerbia temporis quasi possessiue. ut quando temporis. nunquam temporum. Verum absque genitiuo frequenter in oratione. Sunt etiam ex temporalibus alia quidem relatiua, alia uero absoluta. Quamobrem & sese praecedunt uicissim. ut tum, cum. tunc, quando. tamdiu, donec.*

I*ntensiua.*

P*orrò aduerbia intendendi cum adiectiuis nominum construuntur oĩbus, superlatiuorum uicem supplentia. ualde sapiens, ualde honorandus.* Et *relatiue, ille admodum sapiens.* Cum *in medio ponuntur, de mediocritatis p̃dicantur aduerbijs, ut scribit ualde eleganter, currit admodum ualociter. Sed & seorsim adduntur. ualde laborat, ualde desiderat.* Et *mediocritati, & æqualis potentiæ alijs gñaliter natura adest uerbale. uiuit caste. merito felix est. specialiter uero, ut se habet cuiusque deriuatio; ita etiam construitur casuale. Q ñquidẽ origini respõdere debet. digne rõne, quia dignus cuius ratio habeatur. & similiter alijs, quia similis alijs. & cõtẽptibiliter abiectiorum,*

Πρώην. πάλαι.

Τὸ δὲ πρώην, καὶ πάλαι, ἴδια τοῦ παρῳχημένου. πάλαι ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. πρώην ἐληλύθεν.

ΗΔΗ.

Τὸ δὲ ἤδη, κοινὸν μέλλοντος, καὶ παρήκοντος. ἤδη ἐβάδισα. ἤδη βαδίσω, λέγεταί τε ἐπὶ τῶν μὴ πολὺ ἀφεστηκότων. ὡς καὶ τὸ πρώην.

ΠΡΙΝ.

Καὶ τὸ πρὶν οὐ παρεληλυθότι πρὸς ὁριστικόν. πρὶν εἶπεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σὺν ἀπαρεμφάτῳ. πρὶν εἰπεῖν. καὶ διὰ μέσου τοῦ ἤ. πρὶν ἢ εἰπεῖν. ὥσπερ διὰ τοῦ ἂν ἐπὶ μέλλοντος πράγματος. πρὶν ἂν γένηται. πρὶν γένηται.

ΕΩΣ.

Ομοίως δὲ καὶ τὸ ἕως καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ἕως παρατείνω, καὶ ἕως παρατεῖναι.

ΟΤΕ.

Τὸ δὲ ὅτε διαφόρως τοῖς χρόνοις πρὸς ὁριστικόν, εἰ μὴ δυνητικόν τι ἐπινοοῖτο. εὐκτικοῦ δὲ τὸ δυνητικόν. ὅτε βούλοιτο.

Οὐκέτι. εἰσαεί. αὖθις.

Καὶ τὸ οὐκέτι, καὶ τὸ οὐδέποτε, καὶ τὸ ἀεί. τὸ δὲ οὐδέποτε μόνον ἐπὶ παρῳχημένου. ὥσπερ τοὐναντίον τὸ εἰσαεί, καὶ αὖθις ἐπὶ μέλλοντος. εἰσαεὶ ἔσται κίνησις. αὖθις διδάξω.

Οὔπω.

Τὸ δὲ οὔπω, παρῳχημένου τε, καὶ ἐνεστῶτος. οὔπω γίνεται. οὔπω γέγονεν. Ἔστι δὲ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, καὶ πρὸς γενικὴν ἀποδιδόναι τὰ χρονικὰ κτητικῶς πως. οἷον ποτὲ τοῦ χρόνου. οὐδέποτε τῶν χρόνων. τὸ μὲν χωρὶς γενικῆς πολὺ ἐν τῷ λόγῳ. Ἔστι δὲ καὶ τῶν χρονικῶν, τὰ μὲν ἀναφορικά, τὰ δὲ ἀπολελυμένα. ὥστε καὶ προηγεῖται ἀλλήλων. τότε, ὅτε. τηνικαῦτα, ἡνίκα. τέως, ἕως.

Ἐπιτατικά.

Τὰ δὲ ἐπιτατικά, τοῖς τε ἐπιθέτοις τῶν ὀνομάτων συντάσσεται πᾶσιν, ὑπερθετικῶν χρείαν ἀναπληροῦντα. οἷον λίαν σοφός. πάνυ τίμιος καὶ ἀναφορικῶς, ὁ λίαν σοφός. μεσοσυλλαβοῦντα, τῶν τε τῆς μεσότητος κατηγορεῖται ἐπιρρημάτων. οἷον γράφει πάνυ καλῶς. καὶ τρέχει λίαν ταχέως. καὶ χωρὶς δὲ ἐπιλέγεται. λίαν πονεῖ. σφόδρα ἐπιθυμεῖ. Αὐτῇ δὲ τῇ μεσότητι καὶ τῶν τούτοις ἰσοδυνάμων καθόλου μὲν τὸ ῥηματικόν. ζῇ σωφρόνως, ἀξίως γε εὐτυχεῖ. κατὰ μέρος δέ τοι ὡς ἕκαστον ἔχει παραγωγῆς, οὕτω δὴ καὶ συντάξεταί γε τὸ πτωτικόν. τῇ δὲ ἀρχῇ συνᾷδον εἶν χρεών. ἀξίως τοῦ λόγου, ὅτι ἄξιος λόγου. καὶ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὅμοιος τοῖς ἄλλοις. καὶ καταφρονητικῶς τῶν βελτι-

ctiorum, quia conteno abiectiora. Cuiusmodi sanè & illud, optime omniũ. Cõuenit autem his & constructus cum habeo genitiuus. Sic animo affectus sum. male affectus sum corpore.

Localia.

Localia autem cum genitiuo, extra regionem, hucusq; sermonis, ubi terræ, alibi domus. & sine genitiuo, hic est. Clarius tamen ac usitatius in plerisque loquimur adiecta præpositione, dom in attica. domum ad Ptolemarchi. Quæ omnia conueniens sibi uerbum & quietis & motus habebunt adiunctum. ut domi sum. uado domum.

Comparatiua.

Comparatiua autem, & superlatiua eodem modo cum genitiuo. magis alijs philosophatur, & maxime omnium. Præterea comparatiua cum ntõ intercedente coniunctione ꝙ. magis ꝙ alij. Rursum occultatiua. ut occulte, uel clam alijs facit. Item separatiua. absq; alijs. Et quæ sunt quantitatis, semel aut bis in die. ter in mense. quater, & sæpius in anno. Nec non ordinalia. duo mox post unum, & secunda nouilunij. Collectiua autem cum datiuo. simul & unà cum alijs. & seorsum. Iurandi uero cum accusatiuo solum. per Iouem non dixi. per Iouem non dixi. Interrogandi autem capta indefinite, lociq; aut figuræ significatiua, inclinantur, nisi fuerint trisyllaba. Nihil enim inclinatur, quod sit plusquam disyllabum. unde uenit? alicunde ueniens. quomodo habet? sic habet. Licet autem & quando, & ubi, in interrogatione bis ad donec, & usque, & usq; subiungere. ut usquequo? usquequo? usquequo? Confirmandi autem cum indica. dicit quod uenit. sic sanè iudicat. ὅτι tamen & cum opta. si de præterita re, hoc est narratiue dicatur. ut nunciabat quod fieret, & esset, & erit.

Bifariam narratiuum.

Quamobrẽ manifestũ, ut bifariam narratiuũ sumatur, uel enĩ intẽtius, ut infinitiuũ. dicitur factum esse aliquid. uel remissius, ut & indica. & optatiuũ, ut dictũ est. Vt summatĩ dicã. ptm̃ opta. amicũ quodã m̃o uidetur esse.

Probibitiua.

Quandoque prohibendi aduerbium ad præsens nectit subiunctiuum, timui ne sit. Ad præteritum itidem optatiuum. timui ne esset. Et quoniam, & postquam aduer. temporis, non solum cum indicatiuo, sed cum optatiuo construuntur. postquam fieret. At optandi aduer. cum opta. & indi. ut dictũ est. Cæterũ adhortandi, cũ secundis imperatiuorũ, & item cũ sibijpsis imperatiuis. age dicamus. age dic. Sicuti cum tertijs aduerbium prohibendi. ne dicat. ne uerberator. Quod conuenit (ut dictum est) & alijs modis.

ne noscas.

λεστέρων, ὅτι καταφρονῶ τῶν εὐτελεστέρων. οἷον δή, καὶ τὸ ἄριστα πάντων. κοινὸν δὲ τῶν τοιούτων, καὶ ἡ προσκειμένη τῷ ἔχω γενική. οὕτως ἔχω γνώμης. πονήρως ἔχω τοῦ σώματος.

Τοπικά.

Τὰ δὲ τοπικὰ γενικῇ. ἔξω τῆς χώρας. ἐνταῦθα τοῦ λόγου. ποῦ γῆς. ἄλλη που τῆς οἰκίας. καὶ χωρίς. ἐνταῦθά ἐστιν. σαφέστερον μέντοι καὶ εὐχρηστότερον ἐπ' ἐνίων τὸ φράζειν προθετοπτώτως. οἴκοι. ἀττικῇ. οἴκαδε. εἰς τοῦ πολεμάρχου. πάντα δὲ τὸ προσῆκον σώζει ἠρεμίας τε, καὶ κινήσεως ἕξει προσκείμενον. οἷον οἴκοι εἰμί. πορεύομαι οἴκαδε.

Παραθετικά.

Καὶ τὰ συγκριτικὰ δὲ καὶ ὑπερθετικὰ ὁμοίως ὡς γενικήν. μᾶλλον τῶν ἄλλων φιλοσοφεῖ, καὶ μάλιστα πάντων. τὰ δὲ συγκριτικὰ καὶ πρὸς εὐθεῖαν μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ ἤ. μᾶλλον ἢ ἄλλοι. Ἔτι τὰ ἐπικρυπτικά. κρύφα ἢ λάθρα τῶν ἄλλων ποιεῖ. Καὶ τὰ διαιρετικά. χωρὶς τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ ποσότητος. ἅπαξ, ἢ δὶς τῆς ἡμέρας. τρὶς τοῦ μηνός. τετράκις, καὶ πολλάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ. Καὶ τὰ τακτικά. τὰ δύο, ἐφεξῆς τοῦ ἑνός. καὶ ἡ δευτέρα τῆς νουμηνίας. Τὰ δὲ ἀθροιστικά, δοτικῇ. ὁμοῦ καὶ ἅμα τοῖς ἄλλοις. καὶ χωρίς. Τὰ δὲ ὀμοτικά, αἰτιατικῇ μόνως. νὴ Δία οὐκ εἶπον. μὰ Δί' οὐκ εἶπον. Τὰ δὲ ἐρωτηματικά, ἀοριστούμενα, καὶ ἡ τοπικὰ γινόμενα ἐγκλίνεται, ἂν μὴ τῇ συλλαβῇ κωλύῃ. οὐθὲν γὰρ ἐγκλίνεται ὑπερδισύλλαβον ὄν. πόθεν ἔρχῃ, ἐλθὼν ποθέν. πῶς ἔχει οὕτω πως ἔχει. ἔξεστι δὲ καὶ τὸ πότε, καὶ ποῦ ἐπ' ἐρωτήσει, τῷ ἕως καὶ μέχρι, καὶ ἄχρι ὑποτάσσειν. οἷον ἕως πότε, ἄχρι ποῦ, μέχρι ποῦ. τὰ δὲ βεβαιωτικά, ὁριστικοῖς. λέγει ὅτι ἥξει. οὕτω δὴ κρίνει. τό γε μὴν ὅτι καὶ πρὸς εὐκτικόν, ἐπὶ παρῳχημένου, τουτέστι διηγηματικῶς. οἷον ἤγγελλεν ὅτι γένοιτο, καὶ εἴη, καὶ ἔσοιτο.

Διχῶς τὸ διηγηματικόν.

Ὅθεν δῆλον καὶ ὡς διχῶς τὸ διηγηματικόν. ἢ γὰρ ἐντονωτέρως, ὡς τὸ ἀπαρέμφατον. λέγεται γενέσθαι. ἢ ὑπτιωτέρως, ὡς τό, τε ὁριστικὸν καὶ εὐκτικὸν ὡς εἴρηται. ὅλως δ' εἰπεῖν τὸ παρεληλυθὸς φιλευκτικόν τι ἔοικεν ὄν.

Ἀπαγορευτικά.

Ὁπότε καὶ τὸ ἀπαγορευτικὸν ἀπὸ μὲν ἐνεστῶτος πρὸς ὑποτακτικόν. δέδοικα μὴ ᾖ. ἀπὸ δὲ παρῳχημένου πρὸς εὐκτικόν. ἐδεδοίκειν μὴ εἴη. καὶ τὸ ἐπεὶ καὶ ἐπειδὴ χρονικὸν, οὐ μόνον πρὸς ὁριστικὸν, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκτικόν. ἐπειδὴ γένοιτο. Τὰ δ' εὐκτικά, εὐκτικῷ καὶ ὁριστικῷ, ὡς εἴρηται. Τὰ δὲ παρακελευστικὰ τοῖς δευτέροις τῶν προστακτικῶν, καὶ προσέτι τοῖς αὐθυποτάκτοις. ἄγε λέγωμεν. φέρε εἰπέ. τοῖς τρίτοις δὲ τὸ ἀπαγορευτικόν. μὴ λεγέτω. μὴ τυπτέσθω. οἰκεῖον δ' ὡς εἴρηται, καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι.

ne noscas. ne noueris. ne no. praeterquam indicatiuo. Huic *enim aduerbiũ negandi peculiare est. non dico. profecto dico.* N*e per meam iram, pro nõ dicitur. Similiter autem & quae cõiectãdi, fortasse dicam.* Q*uae si cũ optatiuo nunquàm fiat sine coniunctione ἄν. forsan dixerit.* Id *quod commune est cum uerbo constructis omnibus, ut bene habeat, procul absit, per* Io*uem dixerim. & similiter cum alijs.* Q*uae autem ad comparationem spectant cum indicatiuo construuntur. ut dicebam sic scripsi.* Et *quae demonstrant uerbaliter. ecce uenit ad finem, ecce agnus, per defectum uerbi substantiui.* Item *remissiua, sensim dicere, uix potest.* C*aeterum digressiuum cum infinitiuo. itaque dicatur.* Et *cum optatiuo, itaq; dicat.* P*raeterea cum indicatiuo, itaq; dicit.* E*stque intensiuum non solum aduerbij, sed & nominis similitudinem, aut aequiparantiam notantis, ut talis est, ut cogitet & dicat, quae oportet. tantus, ut omnes superet & sic, ut omnes admirentur.* A*d uerbium aũt concedendi esto, orationis longioris finis; & quoddam principium erit sequentium. esto aliquid filius* Laertis.

De coniunctione.

CAeterum *coniunctio (quae dictio copulatiua est aliarum orationis partium) ad congruam compositionemque, & ordinem similia coniungit semper.* N*empe nomen nomini, & uerbum uerbo, & rectum recto, & omnino casum casui, tempus item similiter, & modum, reliquaque pariter. Cõstructionẽ aũt differẽter pro suarũ uarietate specierũ hẽt.*

Copulatiua.

Inter *haec igitur, quae locutionẽ atque orationem connectunt, & hanc ob rem copulatiuae nominantur,* καὶ *quidem praeponitur dictionibus,* τε *uero sequitur, inclinata.* D*ijq; & uiri.* Et *ita inter se construuntur, ut sequentem* τε *praecedat* καὶ. Cum *tamen initialis est* καὶ*, oportet omnino* καὶ *alteram* καὶ *sequi, quae uel uerbum complicet uerbo, uel nomen nomini, quomodocunque construatur prior.* Si *ẽm quis dicat, & deambulat* Socrates, *inferat necesse est, & disputat, aut tale quid.* Si *uero &* Socrates *scribit dicat, adijcietq; utiq; &* Plato*, uel alius quispiam.* Generaliter *enim quoties praecedit copulatiua, uel disiunctiua, similem exigit partem uel casualem, uel sine casu.* Q*uod si casualem, eundem casum.* Sin *expertem casus, eundem modũ, at non necessario. ut & scribo, & intelligo. uel scribo, uel intelligo. & meus seruuus & tuus.* Licet *autem in eadem constructione coniungere articulares rectos cum genitiuis, ut optima* Homerica *carmina, &* Hesiodi. Sed *si diuersus sit modus, idem uerbum seruare necesse est, ut & scribo, & scriberẽ, & dicebas, & dic.* Q*uãuis eodem manente, diuersa ponantnr uerba,*

& deambulo,

μὴ γνῶς· μὴ γνώῃς· μὴ γνῶναι. Πλὴν τῇ ὁριστικῇ· ταύτης δὲ τὸ ἀποφαντικὸν ἴδιον· οὐ λέγω· ναὶ λέγω. τὸ δὲ μὴ δι᾽ ἐμὴν ἰδιότητα, ἀντὶ τοῦ οὐ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰκαστικά· ἴσως ἐρῶ. εἰ δ᾽ εὐκτικῷ, οὐχ ἂν εἴη χωρὶς συνδέσμου· ἴσως φαίην ἄν. Κοινὸν δὲ τοῦτο τῶν ῥηματικῶς συντασσομένων ἁπάντων· οἷον εὖ ἂν ἔχοι· πόῤῥω ἂν εἴη· νὴ Δί᾽ εἴποιμ᾽ ἄν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ παραβολικὰ δὲ ὁριστικοῖς· ὡς εἶπον, οὕτως ἔγραψα. Καὶ τὰ δεικτικὰ ῥηματικῶς· ἰδοὺ ἥκεν εἰς τέλος· ἰδοὺ ὁ ἀμνός. ἐπιτατικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ. Καὶ τὰ ἀνετικά· ἠρέμα λέγειν· μόγις δύνανται. Τὸ δὲ ἀποστατικόν, ἀπαρεμφάτῳ· ὥστε λέγειν· καὶ εὐκτικῷ· ὥστε λέγοι ἄν· καὶ ἔτι ὁριστικῷ· ὥστε λέγει. Ἐπιτατικόν τε οὐ μόνον ἐπιῤῥήματος, ἀλλὰ καὶ ὀνόματος ὁμοιωματικοῦ, ἢ παρισωτικοῦ· οἷον τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε καὶ νοεῖν καὶ λέγειν τὰ δέοντα· τηλικοῦτος, ὥστε ἅπαντας ὑπερβάλλειν· καὶ οὕτως· ὥστε πάντας θαυμάζειν. Τὸ δ᾽ ἀποθετικὸν εἶεν, λόγου μακροτέρου πέρας, καί τις ἀρχὴ ἔσται τῶν ἑπομένων· εἶεν τί δῆθ᾽ ὁ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου.

Περὶ συνδέσμου.

Ὁ δὲ σύνδεσμος λέξις συνδετικὴ οὖσα τῶν ἑτέρων τοῦ λόγου μερῶν, εἰς κατάλληλον σύνθεσίν τε, καὶ τάξιν τὰ ὅμοια συνάπτει ἀεί. ὄνομα μὲν ὀνόματι, καὶ ῥῆμα ῥήματι, καὶ εὐθεῖαν εὐθείᾳ, καὶ ὅλως ἀπτῶσιν ὁμοίᾳ πτώσει, καὶ χρόνον ὁμοίως, καὶ ἔγκλισιν· καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ὁμοίως. σύνταξιν δὲ διαφόρως κατὰ τὴν αὐτοῦ διαφορὰν τῶν εἰδῶν ἔχει.

Συμπλεκτικός.

Τῶν οὖν ἐπὶ πολὺ ἐκφερομένην τὴν ἑρμηνείαν συμπλεκόντων καὶ διὰ τοῦτο συμπλεκτικῶν καλουμένων, ὁ μὲν καὶ προτάσσεται τῶν λέξεων. ὁ δὲ τε, ἐπιφέρεται ἐγκλινόμενος· θεοί τε, καὶ ἀνέρες. καὶ οὕτω τοι ἀλλήλοις συντάσσονται, ὥστε τόν τε προηγεῖσθαι τοῦ καί. ἀρκτικὸς δὲ ὑπάρχων ὁ καί, δεῖ πάντως καὶ ἕτερον καὶ ἐπιφέρεσθαι, ἤτοι ῥῆμα συμπλέκοντα ῥήματι, ἢ ὄνομα ὀνόματι, ὅπως ἔτυχε συντασσόμενος ὁ πρῶτος. εἰ γάρ τις λέγοι, καὶ περιπατεῖ Σωκράτης, ἐπιφέροι ἂν ἐξ ἀνάγκης, καὶ διαλέγεται ἢ τοιοῦτό τι. εἰ δέ, καὶ Σωκράτης γράφει λέγοι, ἐποίσει δή που, καὶ Πλάτων, ἢ ἄλλος τις. καθόλου γάρ τοι ἡγούμενος ὁ συμπλεκτικός, ἢ ὁ διαζευκτικός, ὅμοιον ἀπαιτεῖ μέρος, ἤτοι πτωτικόν, ἢ ἄπτωτον. καὶ εἰ μὲν πτωτικόν, τὴν αὐτὴν πτῶσιν. εἰ δὲ ἄπτωτον, τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν, ἀλλ᾽ οὐκ ἐξ ἀνάγκης· οἷον καὶ γράφω, καὶ νοῶ· ἢ γράφω, ἢ νοῶ. καὶ ὁ ἐμὸς δοῦλος, καὶ ὁ σός. καὶ ἔξεστι δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συντάξεως συνάπτειν ἀρθρικὰς εὐθείας ταῖς γενικαῖς· οἷον ἄριστα τὰ ὁμηρικὰ ἔπη, καὶ τὰ ἡσιόδου. διαφερούσης δὲ τῆς ἐγκλίσεως, τὸ αὐτὸ ῥῆμα φυλάττεσθαί γε ἀνάγκη· οἷον καὶ γράφω, καὶ γράφοιμι, καὶ ἔλεγες, καὶ λέγεις. τῆς αὐτῆς δὲ οὔσης, διάφορα κεῖται τὰ ῥήματα.

καὶ

& deambulo, & disputo. Itaque casus eosdem postulant & copulatiuæ, & disiunctiuæ tam præcedentes, quam etiam in medio positæ, quoties ad idem referuntur uerbum. ut & ego & tu scribimus. uel mihi uel tibi parcit. Sed quidem dictionem non præcedit, nisi statim in principio dictionis. δὲ, uero coniunctio (quæ subiunctiua est, & orationis, & dictionum) ad μὲν sequi solet. Alij quidem dij dormiebant tota nocte, Iouem aũt nõ tenebat dulcis somnus. Est autem & transitiua, siue digressiua tanquam per ipsam fiant & in sententia, & in narratione digressiones. Porrò ἀτὰρ, & αὐτὰρ initiales sunt, quamuis idem, quod autem significent. At ubi potus, & cibi desyderium exemerunt. Sed nihil mihi hic tale. ἀλλὰ uero appositiua est. Tydeus paruus quidem erat corpore, at pugnator. Itaque & coniunctionem quidem sequi & hæc poterit. ἤμὲν uero & ἠδὲ sunt inchoatiuæ. Verum ἤμὲν orationis quidem, & dictionis. ἠδὲ uero dictionis tantum, illi respondens. Et quicunq; habitãt cœlũ, & quicũq; sortiti sunt terrã. quanquam poeticæ & hæ. Qualis sanè & ἤτοι, quæ initialis orationis & ipsa est. nẽpe ille sic fatus, consedit.

Disiunctiua.

Disiunctiuæ uero sunt, quæ disiuncta componunt, & uel rem à re, uel personam à persona seiungentes orationem copulant. Nunc tempestiuum aut perire, aut seruari. Vnus autem quispiam uir imperator esto, uel Aiax uel Idomeneus, uel diuus Vlysses. Itaq; ἤτοι (si idem ualet quod uel) præcedit siue. Siue bonum, siue malnm. Cum uero idem quod quidem, initialis est orationum apud poetas, ut dictum est. Nempe ille sic fatus. Itaque cum disiungit, non sine altero ἢ profertur, siue apposito, siue intellecto. Definite autem, seu declaratiue, sola iacet. Malo ego populum saluum esse, quàm perire. Significat enim & non perire. Vnde fortassis & sublatiua proprie uocari poterit. Suo autem iure construitur, & cum dubitatiua est, aut solutiua cum dubitatione. quid autem populum adduxit huc? an non propter Helenam comptam. cur itaque quidam ignorat quid ἢ significet? an quod nunquam didicit? Illud autem. nempe admodum iam mortuus Menœtij fortis filius. & alia id genus aduerbiorum, constructionem habent affirmãdi, ut sanè & illud. quatenus fas. perinde ac similitudinis.

Continuatiua.

Porrò continuatiuæ, hoc est, quæ præcedentiam quidẽ nõ, sed consequentiam aliquam & ordinem monstrant, copulant quidem imperfectos sensus. Construuntur uero tam rectè, quàm inuersè. Praecedunt enim, aut sequuntur, & cum praecedunt quidem, rectè. Quod si iram ipso die concoxerit, in posterum

καὶ περιπατῶ, καὶ διαλέγομαι, καὶ πτώσεις δὲ τὰς αὐτὰς ἀπαιτοῦσιν οἵ τε συμπλεκτικοὶ, καὶ διαζευκτικοὶ, ἡγούμενοί τε, καὶ μεταξὺ τιθέμενοι, ἐὰν πρὸς τὸ αὐτὸ ἀναφέρωνται ῥῆμα. οἷον καὶ ἐγὼ, καὶ σὺ γράφομεν. ἢ ἐμοῦ, ἢ σοῦ φείδεται. Ὁ δὲ μὲν, λέξεων μὲν οὐδαμοῦ ἀρκτικὸς, λόγου δέ. Ὁ δέ τοι δὲ ἐπιτακτικὸς ὢν, καὶ λόγου καὶ λέξεως ἐπακολουθητικός ἐστι ζυγμοῦ. ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ εὗδον παννύχιοι. Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος. τυγχάνει δ' ὁ αὐτὸς καὶ μεταβατικὸς ὢν, ὡς δι' αὐτοῦ γινομένων τῶν περὶ τὸ νόημα καὶ διήγημα μεταβάσεων. Ὁ δ' ἀτὰρ, καὶ αὐτὰρ ἀρκτικοί. καίτοι τῷ δὴ ἰσοδυναμοῦντες. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. αὐτὰρ οὔτι μοι αἰ θάδε τοῖον. Ὁ δ' ἀλλὰ ἐστὶν ἐπιτακτικός. Τυδείδης μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. ὥστ' εἰ κἂν καὶ τοῦ μὲν ἐπακολουθητικὸς δὴ καὶ οὗτος. Ὁ δὲ ἠμὲν καὶ ἠδὲ ἀρκτικοί. ἀλλ' ὁ μὲν ἠμὲν λόγου, καὶ λέξεως. ὁ δὲ ἠδὲ λέξεως μόνης, τῷ ἠμὲν ἐπακολουθῶν. ἠμὲν ὅσοι ναίουσιν οὐρανὸν, ἠδ' ὅσοι κληρώσαντο χθόνα. ποιητικοὶ δέ γε οὗτοι. Οἷος δὴ καὶ ὁ ἤτοι, ἀρκτικὸς λόγου καὶ αὐτὸς ὤν. ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο.

Διαζευκτικός.

Οἱ δὲ διαζευκτικοὶ, τὰ διεζευγμένα συντιθέασι, καὶ ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος, ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπου διαζευγνῦντες, τὴν φράσιν ἐπισυνδοῦσιν. νῦν ἄρκιον. ἢ ἀπολέσθαι, ἠὲ σωθῆναι. εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς. Ὁ γοῦν ἤτοι ἰσοδυναμῶν τῷ ἢ, προστακτικός ἐστι τοῦ ἢ. ἤτοι ἀγαθὸν, ἢ φαῦλον. ἰσοδυναμῶν δὲ τῷ μὲν, ἀρκτικὸς γίνεται λόγων τοῖς ποιηταῖς, ὡς εἴρηται. ἤτοι ὅγ' ὡς εἰπών. διαζευγνύων μὲν τοίνυν ὁ ἢ ἀορίστως, οὐκ ἂν δίχα ἑτέρου ἢ λέγεται. ἤτοι προσκειμένου, ἢ νοουμένου. ὁρισμένως δὲ, εἴτ' οὖν διασαφητικῶς, μόνος κεῖται, βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ καὶ οὐκ ἀπολέσθαι. ὅθεν ἴσως καὶ ἀναιρετικὸς ἂν οἰκείως προσαγορεύοιτο. Μοναδικῶς δὲ συντάσσεται, καὶ ἀπορηματικὸς ὢν, ἢ λυτικός τις. ἀπορηματικός. τί δὲ λαὸν ἤγαγεν ἐνθάδε, ἢ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο. τί δή ποτέ τις ἀγνοεῖ τὸ, τοῦ ἢ σημαινόμενον, ἢ ὅτι οὐδέπω ποτὲ ἔμαθεν, τὸ δὲ ἢ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς, καὶ τὰ ὅμοια, ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν ἔχει τῶν βεβαιωτικῶν. οἷον δὴ καὶ τὸ, ἢ θέμις. τῶν ὁμοιωματικῶν.

Συναπτικός.

Οἱ δὲ συναπτικοὶ, τουτέστιν οἱ ὕπαρξιν μὲν οὒ, ἀκολουθίαν δέ τινα καὶ τάξιν δηλοῦντες, συνάπτουσι μὲν ἀτελεῖς ἐννοίας. συντάσσονται δὲ κατά τε ὀρθὸν, καὶ ἀντεστραμμένον. ἢ γὰρ προηγοῦνται, ἢ ἐπάγονται. καὶ προηγουμένοις μὲν τὸ ὀρθόν. εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,

in posterum tamẽ durat, tenetq; odiũ, donec ulciscatur. Cum autem sequũtur, ꝑpostere. Certe gaudebit Priamus, priamiq; filij, cæteriq; Troiani gaudebunt multũ animo, si de uobis haec audierint pugnãtibus. Cũ subiũctiuo itaq; ἐὰ coniũnctio ordinãda est, praesertim si cum & capiatur. & gñaliter si cum alijs cõiunctionibus. Item cum optatiuo, & indicã. prout inciderit certitudinis, aut ambiguitatis cõsequẽtia. uidetur enĩ quãdo certitudinis nota est, aut indicatiuum, aut subiun. uelle. qñ uero ambiguitatis, optatiuum. Vñ sanè & potẽtialẽ ἂν ad idipsum magis proprie reddiderimus. ut si uoluptas ipsum bonum esset, hoc pacto definiri posset felicitas. At non semper sic usus. Siquidem de re praeterita indicatiuus semper dicitur, si erat, & si erat.

Subcontinuatiuæ.

Eodem autem modo & subcõtinuatiuae ordinantur, praeterquàm quod praecedentiam cum ordine significant & hae quoq;.

Causalis.

Caeterum causales & praeponuntur dictionibus. ꝑter γὰρ, et recte, & inuerse construuntur. Præterea subiunctiua uerborũ cõstituũt nõnullæ harũ. si discã, ut doceã. Et aduerbialiter. postq̃ docuero, uel qñ docuero. ἵνα tamen, & quæ idem ualent, etiam cum optatiuo construuntur, si de re præterita fiat sermo. ut uenit, ut spectaret. Et cum imperfecto indicatiui, ubi aliquid de re præterita uolumus subesse aut non. Oportebat eũ accipere syngrapham, ut posset iure exigere. Verum ὅπως pro quomodo, hortatiue cum futuro indicatiui. Spectate autem hoc, ne uerba quidem faciant. Alioqui ὅτι etiam congruit tempori. Cæterum cum indicatiuo, ὅτι construitur. quando nulla merces, neque ars. ἐφ᾽ ᾧ item cum indicatiuo, & infinitiuo. Quare scripsit, eo ut accipiat, eo ut meminerit. Item ἕνεκα cum genitiuo. Nam, propterea quod Chrysen contempsit sacerdotem, Ionicum est. Porrò γὰρ cuiuis parti orationis subiungitur, & initialis nunq̃ est. nempe enim. neq; enim. neque Dryantis filius.

Aduersatiuæ.

Quæ uero dicuntur aduersatiuæ, & præponuntur dictionibus, & postponuntur. Orationi tamẽ ꝑponi nullo naturali modo possunt. fessus sum admonendo, uerũ admonebo adbuc. quanq̃ festinans, tamen nõ potui assequi.

Rationatiuæ.

Inter rationatiuas (ut quæ illatiõibus, & cõclusionibus accõmodantur) ἀλλὰ, & ἀλλαμὴν præponuntur dictioni tantum. Cæteræ uero omnes præponi, & postponi possunt. Omnis homo animal, atqui omne animal substantia, omnis igitur homo substantia.

Dubitatiuæ.

Dubitatiuæ autem dubitanti, & interroganti usu ueniunt. Nũquid igitur bonũ uoluptas? ꝑcedũt aũt dictiones, nisi quid per hyperbaton accidat.

Expletiuæ.

ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ. ἐπιφερομένοις δὲ τὸ ἀντεστραμμένον. ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες, ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ, εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοισιν. καὶ πρὸς ὑποτακτικὸν μὲν οὖν τὸν εἰ συντακτέον. ἄλλως τε, καὶ ἃ σὺν τῷ καὶ λαμβάνοιτο, καὶ ὅλως μεθ' ἑτέρων συνδέσμων. καὶ πρὸς εὐκτικὸν καὶ πρὸς ὁριστικόν, ὡς ἔτυχεν ὁμολογίας, ἢ ἀμφιλογίας ἡ ἀκολούθησις. Ἔοικε γὰρ ἐπὶ μὲν ὁμολογουμένων, τὸ ὁριστικόν τε καὶ ὑποτακτικὸν βούλεσθαι. ἐπὶ δὲ ἐνδιαζομένων τὸ εὐκτικόν. ὅθεν δὴ καὶ τὸ δυνητικὸν ἂν ἐπὶ τὸ τοιοῦτο οἰκειοτέρως ἂν ἀποδοίημεν. οἷον εἰ ἡ ἡδονὴ τ' ἀγαθὸν εἴη, ταύτῃ ἂν ὁρίζοιτο ἡ εὐδαιμονία, ἀλλ' οὐκ ἀεὶ οὕτως ἡ χρῆσις. κατὰ παρῳχημένου γε μὴν πράγματος τὸ ὁριστικὸν ἀεί. εἰ ἦν. εἰ καὶ ἦν.

Παρασυναπτικός.

Παραπλησίως δέ τοι καὶ οἱ παρασυναπτικοὶ συντάσσονται. πλὴν ὅτι καὶ ὕπαρξιν μετὰ τάξεως σημαίνουσιν οὗτοι γε,

Αἰτιολογικός.

Οἱ δ' αἰτιολογικοί, προτακτικοί τε εἰσὶ τῶν λέξεων. πλὴν τοῦ δ'. καὶ κατ' ὀρθόν, καὶ ἀντεστραμμένον συντάσσονται. καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ποιοῦσιν ἔνιοι τούτων. ἐὰν μάθω, ἵνα διδάξω. καὶ ἐπιρρηματικῶς. ἐπειδὰν δὲ διδάξω, ἢ ὅταν διδάξω. Ὅ γε μὴν ἵνα, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα, καὶ πρὸς εὐκτικὸν ἔτι συντάσσονται, ἃ περὶ παρῳχημένου ὁ λόγος. οἷον ἀφίκετο ἵνα θεωροίη. καὶ πρὸς ὁριστικὸν, παρατατικόν, οὗ θά τι περὶ παρῳχημένου ἀξιοῦμεν ὑπάρχειν, ἢ μή. οἷον ἐχρῆν αὐτὸν λαβεῖν συγγραφήν, ἵν' εἶχεν ἀπαιτεῖν κατὰ νόμους. Τὸ γε μὴν ὅπως ἀντὶ τοῦ πῶς, παραγγελματικῶς πρὸς ὁριστικὸν μέλλοντα. σκοπεῖτε δὲ τοῦτο, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσιν. ἄλλως δὲ παντὶ ἐφαρμόττει χρόνῳ. Πρὸς ὁριστικὸν δὲ ὁ ὅτι, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ὅτι οὐδεὶς μισθός, οὐδὲ τέχνη. Τὸ δ' ἐφ' ᾧ πρός τε ὁριστικὸν καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον. ἐφ' ᾧ ἔγραψα. ἐφ' ᾧ κομιοῦνται. ἐφ' ᾧ μεμνῆσθαι. Τὸ δὲ ἕνεκα, γενικῆς. Τὸ δέ, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα, ἰωνικόν. Ὁ δὲ γὰρ παντὶ μέρει λόγου ὑποτάσσεται, καὶ ἀρκτικὸς οὐδαμῶς ἐστιν. ἦ γάρ. οὐδὲ γάρ. οὐδὲ Δρύαντος υἱός.

Ἐναντιωματικοί.

Οἱ δὲ λεγόμενοι ἐναντιωματικοί, καὶ προτάσσονται τῶν λέξεων, καὶ ὑποτάσσονται. λόγου μέντοι προτάσσεσθαι οὐδαμοῦ πεφύκασιν. ἔκαμον παραινῶν, ἀλλ' ὅμως παραινέσομαι ἔτι. καί τοι σπουδάζων, ὅμως οὐκ ἔσχον καταλαβεῖν.

Συλλογιστικοί.

Τῶν δὲ συλλογιστικῶν, οἷον τῶν ἐπιφοραῖς τε, καὶ συμπεράσμασι προσῳκειωμένων, ὁ ἀλλά, ἢ ἀλλὰ μὴν προτακτικός ἐστι λέξεως μόνως. οἱ δ' ἄλλοι πάντες, καὶ προτάσσεσθαι, καὶ ὑποτάσσεσθαι δύνανται. πᾶς ἄνθρωπος ζῷον, ἀλλὰ μὴν πᾶν ζῷον οὐσία, πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία.

Ἀπορηματικοί.

Οἱ δ' ἀπορηματικοί, ἐπ' ἀποροῦντι, καὶ ἐρωτῶντι εἰς χρῆσιν ἥκουσιν. ἆρ' οὖν ἀγαθὸν τὸ ἡδύ. προηγοῦνται δὲ τῶν λόγων, εἰ μή τί γε καθ' ὑπερβατόν.

Expletiuæ.

Expletiuæ uero nomen quidẽ inuenerunt ab eo, quod orationẽ cõplent uel carminis, uel ornatus causa. Habent aũt sæpe & signi. diuersam, ut γε diminutiua est, δὴ circumscriptiua & transitiua, & cõfirmatiua, ἂν potentialis & indefinita. Omnes tamen reliquis orationis partibus subiunguntur. ut reliqui quidem dij. Præterea, ἂν etiam subiungitur indefinite prolata, quæcunque dixeris, quæcunque dix. Cum uero potentialis, in præsenti quidem, & in futuro cum optatiuo. ut non dicas, non dicas. uel non potes dicere. siue præponatur, siue postponatur. Et cum indicatiuo, non potes dicere. uerum faro id. Cæterum in præterito cum indicatiuo. non dixisses, aut diceres. Item explicatius siquidem et ante uerbum, & post uerbum poterit considerari indifferenter cum optatiuo. Quod nisi utrisque ponatur locis, cum subiunctiuo solum. Præterea assumentes infinitiuum ad indicatiui congruã constructionem, dicimus potentialiter secundum tres temporis differentias, dicere, dixisse, dictum ire. Item cum participio, dicentes, dicturos, & dicẽs, & dicentium. Similiter uero & in cæteris. Nequaquam tamen præteritũ ἂν recipit. Partes itaq; ad hũc modũ cõstruẽtes, cõgruã fecerimus orationẽ.

De recte enuncianda distinctione.

Enunciatio autem constructorum, non solum in gestu, & accentu, uerũ & in distinctione consistit. Ita enim orationis sententia fuerit lucidior. Sũt itaque scribentibus puncta ad distinstinctionem obseruanda, & loquentibus distinguendũ tripliciter, aut perfecte, aut imperfecte, aut modo medio. Vbi enim quæ ad sententiam spectant terminata absoluuntur, membris distinguendus in fine sententiæ sermo est, & plusculo tempore quiescendum, ut reddatur perfectio. Vbi uero imperfecte omnino se habet, intermissa aliquantisper uoce, & quàm minimo interuallo proferendum. Medio tamen modo, tam quæ membrorũ, ꝗ̃ quæ totius integra cõmata reddere oportet, ut ego quidẽ doceo, tu uero discis. Collocandũ itaq; punctũm scribentibus. secũdum dictas differẽtias, ut perfectũ quidẽ in medio ponamus. imperfe. uero deflectamus ad partem imam. cæterum medium deflectamus ad supremam.

Et quidẽ de declinatiõe, formatiõe, diuisione, nõiatiõe, accẽtu, orthographia, quãtitate, & cõstructione grãmaticorũ, et in summa de barbarismo, et solœcismo sit iã dictũ satis, quãtũ ad introductionẽ attinet. Etenĩ copiosius, & accuratius de his dicere, haud quaꝗ̃ huius fuerit instituti. Post hæc autẽ quomodo oportet interrogare iuxta propositũ à nobis cõpendiũ dicamus.

FINIS QVARTI.

Παραπληρωματικοί.

Οἱ δὲ παραπληρωματικοί, τὸ μὲν ὄνομα ἔσχον, ἀπὸ τοῦ τὴν φράσιν παραπληροῦν, ἢ μέτρου, ἢ κόσμου χάριν. ἔχουσι δὲ πολλάκις καὶ σημασίαν διάφορον. οἷον ὁ γε μειωτικός, ὁ δὴ περιγραφικός, καὶ μεταβατικός. καὶ βεβαιωτικός. ὁ ἂν δυνητικός, καὶ ἀοριστικός. πάντες κοινὴν τοῖς ἑτέροις τοῦ λόγου μέρεσιν ὑποτάσσονται. οἷον ἄλλοι μὲν ῥα θεοί. Ὁ δὲ ἂν καὶ ὑποτάσσεται ἀοριστολογικοῖς ὧν. ὅσα ἂν λέγῃς, ὅσα ἂν εἴπῃς. Δυνητικὸς δὲ κατὰ μὲν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος, πρὸς εὐκτικόν. οὐκ ἂν λέγοις. οὐκ ἂν φαίης. οὐκ ἂν λέξοις. εἴτε προστάσσοιτο, εἴτε ἐπιτάσσοιτο. καὶ πρὸς ὁριστικὸν οὐκ ἂν δρᾷς. ἀλλὰ σπανίως τοῦτό γε. κατὰ δὲ παρῳχηκότος πρὸς ὁριστικόν. οὐκ ἂν εἶπες, ἢ ἔλεγες. Ἔτι δὲ γνωριμώτερον ἂν μὲν καὶ πρὸ τοῦ ῥήματος καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα δυνητικὸς ἂν θεωρεῖσθαι ἀδιαφόρως πρὸς εὐκτικόν. ἂν δὲ μὴ ἐπαμφοτερίζῃ τοῖς τόποις, πρὸς ὑποτακτικὸν μόνον. Καὶ μεταλαμβάνοντες τὸ ἀπαρέμφατον πρὸς τὴν τοῦ ὁριστικοῦ κατάλληλον σύνταξιν λέγομεν δυνητικῶς κατὰ τὰς τρεῖς τοῦ χρόνου διαφοράς. λέγειν ἄν, εἰπεῖν ἄν, καὶ ἐρεῖν ἄν. Καὶ πρὸς μετοχήν. εἰπόντας ἄν, καὶ ἐροῦντας. καὶ εἰπὼν ἄν, καὶ εἰπόντων. ὁμοίως ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἥκιστα δὲ ὁ παρακείμενος τοῦ ἂν ἐπιδεκτικός. Τὰ μὲν οὖν μέρη οὕτω συντάσσοντες κατ᾽ ἄλληλον ἂν ποιοῖμεν τὸν λόγον.

Περὶ τοῦ ἀπαγγέλλειν διαστολῆς.

Ἀπαγγέλλειν δὲ τὰ συντεταγμένα μὴ μόνον καθ᾽ ὑπόκρισίν τε, καὶ προσῳδίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ διαστολήν. οὕτω γὰρ ἂν ἡ τοῦ λόγου διάνοια εἴη συμφανεστέρα. καὶ γράφοντας οὖν στικτέον εἰς διαστολήν, καὶ φθεγγομένους διακριτέον τριχῶς. ἢ γὰρ τελείως, ἢ ἀτελῶς, ἢ μέσως. Ἔνθα μὲν γὰρ τὰ περὶ τὴν ἔννοιαν συναποτελούμενα λήγει, τοῖς κώλοις διασταλτέον ἐπὶ τέλει ἐννοίας τὸν λόγον, καὶ πλεῖόν τι χρόνον ἀποστηματιστέον εἰς ἀπόδοσιν τοῦ τελείου. Ἔνθα δὲ ἀτελῶς πάμπαν ἔχει, ὑπανιέντας τι τῆς φωνῆς καὶ ἐπ᾽ ἐλάχιστον διαστηματίζοντάς γε ἀπαγγελτέον, μέσως δέ τοι, τὰ κώλων τε, καὶ τῶν ἐντελοῦς ἀπαρτιστικὰ κόμματα ἀποδοτέον. οἷον ἐγὼ μὲν διδάσκω, σὺ δὲ μανθάνεις. Καὶ στίζειν δὲ γράφοντας κατὰ τὰς εἰρημένας διαφοράς, τὸ μὲν τέλειον ἐφεξῆς ἐν τῷ μέσῳ. τὸ δὲ ἀτελὲς παρεκκλίνοντας πρὸς τὸ κάτω. τὸ δὲ μέσον παρεκκλίνοντας πρὸς τὸ ἄνω: Καὶ περὶ μὲν κλίσεως καὶ σχηματισμοῦ καὶ διαιρέσεως καὶ ὀνομασίας καὶ προσῳδίας καὶ ὀρθογραφίας καὶ χρόνου καὶ συντάξεως τῶν γραμματικῶν, καὶ ὅλως περὶ βαρβαρισμοῦ, καὶ σολοικισμοῦ, ἔστω δὴ εἰρημένον ἀποχρώντως, ὡς ἐν εἰσαγωγῇ. τὸ δ᾽ ἐπὶ πλέον, καὶ ἀκριβέστερον περὶ τούτων εἰπεῖν, ἥκιστ᾽ ἂν τῆς παρούσης εἴη προθέσεως. Μετὰ ταῦτα δὲ ὅπως δεῖ ἐρωτηματίζειν κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν τὴν δὲ ἡμῖν μέθοδον, λέγωμεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ.

REGISTRVM.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
AA BB CC DD EE FF GG HH II kk LL MM.

Omnes duerniones.

Venetijs in ædibus Francisci Garoni. Anno
M. D. XXVII. XII.
Cal. Nouem.

